ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

உத்யோகபர்வம்.

பதாநத விபூஷணம், மஹோபதேசகர், சாஸ்திர ரத்நாகர
மஹா வித்வான், ப்ரம்மஸ்ரீ,
ஙகுளம், கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள அவாகளா
மொழிபெயாககபபெறறு,
குமபகோணம காலேஜ ிடயாட தமிழபபணடிதர்
ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரால
பதிபபிககபபெறறது

PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS,
MADRAS

விலை ரூபா ௪—0—0 தபாறகூலி வே

1928

...டைய திருவருளால், பூர்த்தியாக வெளிவந்துள்ளதப
சியுடன் மகாபாரதாபிமானிகளுக்குத் தெரிவிக்கி
அவர்களுக்கு என்னிலும் பலமடங்கு அதிகமான ம
ாகுமென்பது நிச்சயம். 'ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தால் து
ற்றம் சொல்லுகிறது' என்று பூர்வாசாரியர்கள் சொ
அவனுடைய அரிய திருவிளையாடல்களை மிகுதியும் நி
சிறப்பு வாய்ந்த இந்த உத்யோகபர்வம் எல்லாவற
சத்திலும் வல்லவனும் ஸர்வேச்வரனும் ஆகிய தமற
திரனுமான பகவான் தான் அடியார்களுக்குவசப்பட்ட
தூதுசென்றும் அனுஷ்டித்துக் காட்டியது இந்தப
ான் 'ஸ்ரீ மஹாபாரதமாகிய மரத்திற்கு விராட
ரகபர்வமும் ஸாரம்' என்று ஸூத புராணிகரே கூறிய
இந்தப் பர்வத்தின் சிறப்புக் கூறவேண்டுவனவோ?
ந்தப் பர்வத்தில் பல அரிய விஷயங்கள் அடங்கியுள்ள
ப்பினனும் விதுரவாக்யம், விதுரப்ரஜாகரம், ஸந்த
ருஷ்ணன் தூது, தம்போத்பவன் கதை, மாதலி தன
வானுக்குத் தேடியது, மாதவியின் கதை, விதுலோபாக்கிய
ாபாக்கியான முதலிய பல கதைகள் படிப்பவர்மனதை
ன்மையன. இந்தப் பர்வத்திலடங்கிய விஷயங்களின
ஆதிபர்வத்திலுள்ள ஸங்க்ஷிப்தபாரதமெனனும் பர்வஸ
பத்தில் காணக.
சென்னை மயிலாப்பூர் ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் பிரின்ஸிபல்,
பூஷணம், மஹோபதேசகர், சாஸ்திர ரத்நாகரம், பரம
ளம், கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்கள், சாந்திபர்வ மொ
மொழிபெயர்த்து உதவியதுபோலவே இந்த உத்தி

பர்வத்தையும் மொழிபெயர்த்து உதவினார்கள். வேதாந்த விஷய
களும் தர்மங்களும் நீதிகளும் நிரம்பியவையும் மிக்க கடினமுமா
பாகங்களே இவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இவைக
மொழிபெயர்ப்பதில் இவர்களுடைய புத்திக்கு மிக்க ஸ்ரமமுண்ட
யிருக்கவேண்டும். ஆனாலும், இவர்களுடைய ஞானமும் சாஸ்தி
பரிஸ்ரமமும் உலகுள்ள அளவும் நின்று பயன் அளிக்கும்படி இ
த்த பர்வங்கள் பூர்த்தியாகிப் புஸ்தகரூபமாக வெளிவந்ததில் இ
களுக்குப் பரம திருப்தியுண்டாகுமென்பது நிச்சயம். தாம் ஒப்பு
கொண்ட பாகத்தைப் பரமதிருப்தியோடு ஒழுங்காகச் செய்
கொடுத்த இந்தப் பெரியார் விஷயத்தில் நானும் தமிழுலகமும் எ
றும் நன்றி பாராட்டும் கடப்பாடுடையோம்.

சில வருஷங்களுக்குமுன் நான் கும்பகோணம் காலேஜ் வேலை
யிருந்து பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டு விலகியவுடன், ஸ்ரீ மஹ
பாரத கைங்கர்யத்தை விரைவில் பூர்த்திசெய்யும் விருப்பத்தோடு சி
காலம் சென்னையில் வந்து வஸித்ததும், பிறகு, சொந்த ஊரா
மணலூருக்குப் போய் வஸித்ததும் நான் அப்போதப்போது வெ
யிட்டிருக்கிற பிரகடனப் பத்திரிகைகளாலும் முன்வெளிவந்த பர்வ
களின் முகவுரைகளாலும் நன்கு விளங்கும். நான் மணலூரில் போ
வஸித்த நாலரை வருஷங்களில் அந்தியபஞ்சகமென்னும் ஐந்து சி
பர்வங்கள் அடங்கிய மூன்றரை ஸஞ்சிகைகள் கொண்ட ஒரு புஸ்தக
வெளிவந்தது. அவ்வூர் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமை, அங்
வஸித்தால் இந்த நற்காரியம் இனிது நடைபெறுமோ, அல்லது, நி
றேபோகுமோ என்று கவலைப்படும்படியிருந்தது. பல வருஷங்கள
ஸஞ்சிகைகள் காலத்தில் வெளிவராமல் செலவுமாத்திரம் நடந்
கொண்டேவந்தமையால், ஸ்ரமம் அதிகரித்தது. ஆனாலும், நா
செய்கிற இந்தக் காரியம் கடவுள் திருவுளத்திற்கு உவப்பாயிருக்
மானால், 'அவன் எப்படியும் நிறைவேற்றச்செய்வான்' என்ற எண்ண
மனத்தில் உறுதியாயிருந்தது. மேற்கொண்ட நற்காரியத்தை எ
படியாவது பூர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்னும் விருப்பம் மிகுதி
யிருந்ததே அல்லாமல் அதற்கு வேண்டிய வழி ஒன்று
தோன்றவில்லை. இதற்குமுன் வெளிவந்த பர்வங்கள் வெ
வருவதற்கு உதவிசெய்த பரமோபகாரிகளையே திரும்பவும் உத
செய்யும்படி கேட்பதற்கு மனம் துணியவில்லை. இந்த நிலைமையி
திரும்பச் சென்னைக்கே வருகிறதென்று நிச்சயித்து இங்கே வந

விட்டேன். இங்குவந்து சில வாரங்களும் சென்றன. 'பாண்டவஸகாயனான ஸ்ரீபார்த்தஸாரதிப்பெருமான், 'இந்த மஹாபாரத கைங்கர்யம் தன் ஸந்நிதியில் பூர்த்தியாகவேண்டும்' என்று திருவுள்ளமாகி இங்கே வருவித்துக்கொண்டான்போலும்' என்று அவனுடைய திருவடிகளையே தியானித்துக்கொண்டிருந்தேன். இப்படியிருக்கையில், ஸ்ரீமஹாபாரதகைங்கர்யத்தைப் பூர்த்திசெய்விப்பதில் மிக்க ஊக்கமுள்ளவர்களும் இப்பொழுது பரோடாஸம்ஸ்தானத்தில் திவானாக இருப்பவர்களுமான ஸ்ரீமான், ராவ் பகதூர், V. T கிருஷ்ணமாசாரியார் C I E அவர்கள், நான் வேலையை நடத்த இயலாமல் தளர்ச்சியடைந்திருக்கிறேன் என்பதைக் குறிப்பால் அறிந்து, இதனை நடத்துதற்கு வேண்டும் உதவி விஷயமாக எனக்குச் சில லிகிதங்கள் எழுதினார்கள் அவற்றுள் முக்கியமான சில லிகிதங்களை ஸ்ரீமஹாபாரத ஸம்பந்தமாக நான் பதிப்பித்திருக்கிற அபிப்பிராய பத்திரிகைகளில் தெரிவித்திருக்கிறேன் அந்த லிகிதங்களால் இப்பெருந்தகையாளருக்கு ஸ்ரீமஹாபாரத கைங்கர்யத்தைப் பூர்த்திசெய்விப்பதிலுள்ள ஊக்கம் நன்கு விளங்கும் 1923-ம் வருஷத்தில் நான் இந்தக் கைங்கர்யத்தை நடத்த இயலாமல் தளர்ச்சியுற்று இதனை நிறுத்திவிட நிச்சயித்தபொழுது, இவர்கள் எனக்குத் தைரியம் சொல்லி ஊக்கமளித்து அதுமுதல் தொடர்ச்சியாக ஆதரித்து வருகிறார்கள். கலியின் ஆட்சிமிக்கு நல்லது கெட்டது பாகுபாடறியாமல் உலகம் தலைதடுமாறி நிற்கும் இந்தக் கொடிய காலத்தில், இப்படித் தாமே முன்வந்து விசாரித்து வேண்டிய உதவிகளைப்புரிந்து ஆதரித்துவருகிற இந்த மஹா புருஷர்களுடைய பெருந்தகைமையை நான் என்னவென்று பாராட்டுவேன்! இவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையபெருமையையே உள்ளீடாகக்கொண்ட ஸ்ரீமஹாபாரதகைங்கர்யத்தை உண்மையாக ஆதரித்து வருகிறபெரும்புண்யமே ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய ராஜதானியான துவாரகையைத் தன்னகத்துக்கொண்ட பரோடாஸம்ஸ்தானத்தின் மந்திரிஸ்தானத்தை இவர்களுக்கு அளித்ததென்பது உண்மையேயாகும், புனைந்துரையாகாது அடியார்களுக்கு அருள்சுரப்பவனான ஸ்ரீகண்ணபிரான் இந்தப்பரமோபகாரிகளுக்கு எல்லாநன்மைகளையும் மேன்மேலும் பொழிந்தருளுக.

இன்னும் இந்த மஹாபாரத விஷயமாக ஆதரித்துவருபவர்களான ஸ்ரீமான், ராவ்ஸாகிப் Su, M.C T முத்தையச்செட்டியாரவர்கள் முதலான மஹோபகாரிகளின் பேருதவிகளை முன்வெளிவந்த பர்வங்

களின முகவுரைகளில அபபோதபபோது தெரிவிததிருககிறேன வனபாவமும வெளிவநது ஸ்ரீமஹாபாரதம பூர்ததியாகுமபோது எழுதும முகவுரையில எலலாவற்றையும சோதது விவரமாகத தெரிவிததுககொளவேன

ஸ்ரீமஹாபாரதததில மிக முககியமானதும அறபுதமான அநேக கிளைககதைகளையுடையதுமான ஆரணயபாவம தொடஙகபபெற்று வேலைநடநதுவருகிறது இதுவரையில அது பெருமபாலும வெளிவநதிருக்கவேணடும நான இவவூருககு வநதவுடன சிலநாள மஹாபாரதவேலை நடைபெறுமலிருநதபொழுது, பல வருஷஙகளுககுமுன ஸிததம செயது வைததிருநததும பலஆபதாகள பலவருஷஙகளாக விருமபிக கேடடுககொணடிருநததுமான ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷய மொழிபெயாபபைப பதிபபிககத தொடஙகினேன. இது தொடஙகிய சில நாளைககுள, ஸ்ரீமஹாபார்த வேலையை நடததுதற்கு வேணடும ஸௌகாயததை அமைததுககொடுததிருபபதாக ஸ்ரீமான ராவ பகதூா, V T கிருஷணமாசாரியா C I E அவாகளிடமிருநது நறசெயதி கிடைததது அபபொழுது எனககு உணடான மகிழசசியை எனனவென்று கூறுவேன! அசோக வனததிலிருநது பிராடடி, பெருமாளுடைய மோதிரததைக கணடபோது அடைநத தனமையை அடைநதேன இககாலததில இபபேருதவி கிடைததை, ஸ்ரீகணணபிரான நேரிலிருநது கேடடருளிய விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம-ஆராயசசியின பயனெனறே நினைதது அவனுடைய திருவடிகளைத தியானமசெயதுகொணடு ஸ்ரீமஹாபாரத வேலையையும தொடஙகிவிடடேன தொடஙகிய வேலையை நிறுததக கூடாமையால, ஸ்ரீமஹாபாரத வேலையோடு, ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமபாஷய பதிப்பையும சோதது நடததிவநததால ஆரணய பாவஸஞ்சிகை எதிர்பாாததகாலததில வெளிவராமல சிறிது தாமதமாயிற்று இபபொழுது உதயோக பாவமும ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமபாஷயமும பூாததியாகிவிடடமையாலும, ஆரணய பாவம ஒனறே நடககிறபடியாலும, ஆரணயபாவம சில மாதஙகளில பூாததியாகுமென்று உறுதியாக நமபுகிறேன எலலாம வலல ஸாவேஸவரனுடைய பரம கிருபையாலும பெரியோாகளுடைய பராமாணுகாகததாலும விரைவில பூாததியாகவேணடும

ஆரூடம சொலலுவதில மிககபிரஸிததிபெறறிருநத கும்பகோணம்தாலூகா வலஙகைமான கோவிநதசெடடியாரைப பலரும அறி

யும் என்னிடம் வந்திருந்தபோது, 'ஸ்ரீ மஹாபாரதவே
ங்கால், சிலசிகழ்ச்சிகள் உண்டாகும்' என்று ஒருகாகி
என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார் அதில் எழுதியிருப்பத
எனக்கும் ஸர்வஸாக்ஷியான கடவுளுக்குமே தெரியும்
கு எதிரிலேயே ஒரு காகிதஉறையிலவைத்து அரக்கு
டு ஜாக்ரதையாக வைத்திருக்கிறேன் அந்தக் காகி
ரக்கும்முத்திரைவைத்தவர், என்னுடன் பலவருஷங்க
இருப்பவரும் இந்த ஸ்ரீமஹாபாரதப்பதிப்புவேலையில
வியையும் செய்துவருபவரும் இப்பொழுது மயிலாப்பூ
ஸிடென்ஸியிலஹைஸ்கூலில்தமிழ்ப்பண்டிதராயிரு
கா-ா-ா-ஸ்ரீ துரைசாமி ஐயர்வர்கள் இப்படி ஒருக
ப்பட்டிருக்கிறதென்பது, எனக்குப் பரமஆப்தர்களும்
ரதம் பூர்த்தியாகிப் பார்ப்பதில் மிக்க ஆவல்கொண்டு
பொழுதும் கடவுளை பிரார்த்தித்துக்கொண்டு வருபவ
ரஸமபன்னர்களும் ஸ்த்ராம பரிபாலகர்களுமான பா
. சுந்தரராமஐயர்வர்களுக்கும், அவர்களுக்கும் எனக்கு
ளான குடவாயில் ஸ்ரீமான், V ரங்கசாமி ஐயங்கா
தெரியும். இந்த மஹாபாரதப்பதிப்புவேலை முற்றுப்பெ
தா என்று எனக்கே ஸந்தேகமாயிருந்தமையால், இதை
மே வெளியிடாமலிருந்தேன் இப்பொழுது, கடவுள்
பாகுமென்று நம்பிக்கையுண்டானமையால், இந்த விஷ

இவர்கள் இதுவிஷயமாகப் பலலிகிதங்கள் எனக்கு எழு
இப்பொழுது, சிலநாளமுன் எழுதிய ஒருலிகிதத்தில்
ரதம் ஒன்றுக்கு ஒரு ஸஞ்சிகையாவது வெளிவரும்படி
வேண்டுமென்று தினமும் த்ரிகாலங்களிலும் என்னால் செய்
து முடிந்தவுடன், ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹமூர்த்தியை பார்
ன' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள் இவர்கள், ஒரு ஸமய
யமில்லாமல் படுத்துக்கொண்டிருந்தபொழுது, இவர்க
ப பழகுபவர்களான ஒரு நண்பரிடம், 'ஸ்ரீமஹாபாரதம்
ராகவேண்டுமென்னும் விருப்பம் மிகுதியாயிருக்கிறது'
ர்களாம் இவைகளால், இவர்களுக்கு இந்த மஹாபாரத வி
மிக்க ஆவல் நன்குவிளங்கும் இவர்கள் செய்துவருகிற
மிகஅதிகம் அதனைப் பின்னர் விவரமாகத் தெரிவிப்பே

ஸ்ரீ

முகவுரை

வெளியிடத துணிநதேன ஆரணயபாவம பூாததியாகுமபோது அநதககடிததை ஆபதாகள பலாமுனனிலையிலதிாநது அதிலுளள விஷயததை அநதபபாவததின முகவுரையில வெளியிடுவேன மஹா பாரதாபிமானிகள பலருககும அநதககடிததிலுளள விஷயததைத தெரிநதுகொளளுதலில மிகக விருபபமுணடாகுமெனபது நிசசயம. 'எலலாமவலல கடவுள, அவாகளுடைய விருபபததை நிறைவேறறி அருளக

நனகொடையளிததும, கையொபபஞசெயதும, கையொபபஙகள சோததுககொடுததும, இநத அரிய பெரிய நறகாரியததை இதுவரையில ஆதரிததுவருகிற ஆபதாகள, தயைகூாநது, மறறபபகுதியும விரைவில பூாததியாகுமவணணம தமமாலியனற உதவிகளைசசெயது ஆதரிககவேணடுமெனறு அவாகளை நிரமபப பிராாததிககிறேன. லோகோபகாரமான இநதஸதகாரியததை எலலாமவலல ஸாவேஸ வரன, பரமகருபையால, இனிது நிறைவேறறியருளவேணடும

மயிலாபபூா, செனனை
10-12-1928

இஙஙனம.
ம. வீ. இராமாநுஜாசாாயன்

ஸ்ரீ:

விஷயஸூசிகை.

ஸ்ரீமஹாபாரதம

உத்யோகபர்வம்.

ஸஞ்சயயான பர்வம்

அத்யாயம். பக்கம்.

விஷய ஸூசிகை.

அத்யாயம் பக்கம்

பாயம். பக்கம்.

த்யாயம். பக்கம்.

ஸைந்யநிர்யாணபர்வம்

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம். பக்க

உததியோக பரவ விஷயஸூசிகை முறறிறறு



ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

உத்யோக பர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோக பர்வம்.

[1] நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் ।
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ॥

(அரசர்கள் விராட ஸபையில் வந்ததும், வாஸுதேவர் பாண்டவர் வரலாறு கூறித் திருதராஷ்டிரனுக்குத் தூது அனுப்ப நிச்சயித்ததும்)

வைசம்பாயனர், ஜனமேஜயரை நோக்கிச் சொல்லலானார்: "அப்பொழுது, கௌரவர்களிற் சிறந்த வீரர்களான பாண்டவர்கள் தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அபிமன்யுவுக்கு விவாஹத்தை நடத்திவிட்டு மகிழ்ச்சியுற்று ராத்திரியில் இளைப்பாறி விடியற்காலத்தில் விழித்துக் கொண்டு, பிறகு, விராடராஜனுடைய ஸபையைக் குறித்துச் சென்றார்கள். மத்ஸ்ய தேசாதிபதியினுடைய அந்த ஸபையோ எல்லா வளங்களும் நிரம்பியதும் சிறந்த மணிகளாலும் உத்தம ரத்னங்களாலும் பல நிறங்கள் கொண்டதும், ஆஸனங்கள் போடப்பட்டதும், நன் மணம் கமழ்வதுமாயிருந்தது. அரசர்களிற் சிறந்தவர்களான அவர்கள் அந்த ஸபையை அடைந்தனர். பிறகு, முன்னதாக, முதியவர்களும் அரசர்களாலே வெகுமானிக்கத் தக்கவர்களுமான விராடன் த்ருபதன் என்ன

---

1 இதன் உரை விசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

கிற இரணடு அரசாகளும, (வஸுதேவரெனகிறதாஙகள) பிதாவுடன பலராம ,கிருஷணாகளும ஆஸனஙகளில உடகாாநதாாகள பாஞசால தேசாதிபதியான தருபதனுடைய ஸமீபததில சினிகளில உததம வீர ஞன ஸாதயகியும பலராமனும இருநதாாகள விராடனுடைய ஸமீ பததிலோ கிருஷணனும யுதிஷடிரரும மிகவும நெருஙகி இருநதாாகள தருபதராஜனுடைய ,புதராகளெலலாரும பீமாஜுனாகளும நகுல ஸஹதேவாகளும யுதததில மிகவும வீராகளான பரதயுமனன ஸாம பன இருவாகளும அபிமனயுவும, எலலாரும சூராகளும பராககரமததி னும ரூபததினுலும பலததினுலும (தஙகள) தநதைகளுககுசசமானா களுமான தரௌபதியின குமாராகளும விராடனுடைய புதராகளுடன கூட ஸவாணகசிதமான சிறநத ஆஸனஙகளில உடகாாநதாாகள ஆடை களாலும ஆபரணஙகளாலும விளஙகுகினற அநத மஹாரதாகள அவவி தம உடகாாநதபொழுது, சிறநதஅரசாகள நிறைநத அநதஸபையானது நிாமலமான கரஹஙகளோடு கூடின ஆகாயமபோல விளஙகிறறு அதன பிறகு, புருஷாகளிற சிறநத வீராகளான அநத அரசாகள கூடடமாகச சோநது பல பேசசுககளைப பேசி, ஒரு முஹூாததகாலம பரியாலோ சனை செயகிறவாகளும கிருஷணனை நிமிாநது பாாககிறவாகளுமாயிருந தாாகள பேசசுககள முடிநது கிருஷணனுல பாணடவாகளின காரிய நிமிததம தூணடபபடட அநதச சிறநத அரசாகள ஒனறு சோநது ஸாரமான அாததமுளளதும மிகவும சிறநத பயனுளளதுமான கிருஷ ணனுடைய வாாததையைக கேடடாாகள வாஸுதேவா, (அவாகளை நோககி,) 'இநத யுதிஷடிரா சகுனியால சூதாடடததில வஞசனையாக ஜயிககபபடடதும, ராஜயமும அபகரிககபபடடதும, வனவாஸ விஷ யததில பரதிஜஞை செயயபபடடதும, பூமிமுழுமையும ஜெயிககவலல பொழுதில வெலலவலலவாகளாயிருநதும ஸததியததிலிருநது ஸததி யததை ரதமாககொணடு சிறபபுறறவாகளான பாணடுவின புதராகள பதினமூனறு வருஷஙகள மிகவும கடுமையான அநத விரதததை உளளபடி அனுஷடிததததும, மிகவும தாணடமுடியாததான இநதப பதினமூனறுவது வருஷததை உஙகளுடைய ஸமீபததில (ஒருவரா லும) அறியபபடாமலஸகிககமுடியாத பலவித துனபஙகளை ஸகிததுக கொணடு செலுததியதும, மஹாதமாககளாயிருநதும இவாகள தஙகள குலககரமமாக வநத ராஜயததை விருமபிப பிறருககு அடிமைபபடடவா களுககுரிய ஏவலகளுடன வனததிற புகுநததும உஙகளெலலாருககும தெரிநத விஷயமே இபபடியிருகக, தாமபுததிரருககும அரசனுள

தாயோதனனுக்கும் எது ஹிதமாகவும் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் உசிதமும் புகழைத்தருவதும் தர்மத்திலிருந்து விலகாதது மாகுமோ அதனை ஆலோசியுங்கள் தர்மராஜரானவர் தேவராஜ்யமாயிருந்தாலும் அதர்மத்துடன் கூடினதை விரும்பமாட்டார் இவர் ஒரே கிராமத்திலானாலும் தர்மார்த்தங்களுடன்கூடின ராஜத்தன்மையை அடைய விரும்புவார் திருதராஷ்டிரபுத்ரர்கள், இவருடைய பிதாவின் ராஜ்யத்தைப் [1]பொய்யான உபாரத்தால் எவ்விதம் கவர்ந்து கொண்டார்களென்பதும், இவர்கள் மிகவும் ஸகிக்கமுடியாத பெரிதான கஷ்டத்தை எவ்விதம் அடைந்தாரென்பதும் அரசர்கள் அறிந்தவைகளே திருதராஷ்டிரரின் புத்ரர்களான அவர்கள் குந்திபுத்ரரைத் தங்கள் வலிமையினால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கவுமில்லை ஆனாலும், தர்மராஜர் நண்பர்களுடன்கூடி அவர்களுக்கு க்ஷேமத்தையே விரும்புகிறார் புருஷர்களில் மிகவும் வீரர்களும் குந்தீபுத்ரர்களும் மாத்ரியின் புத்ரர்களுமான பாண்டவர்கள், அரசர்களை வருத்தி வென்று தங்களாலேயே ஸம்பாதிக்கப்பட்டது எதுவோ அதையே அபேக்ஷிக்கின்றார்கள் பலத்துடன்கூடினவர்களும் ராஜ்யத்தைக் கவர்ந்துகொள்ள விருப்பமுடையவர்களும் அஸத்துக்களும் கொடியவர்களுமான அந்தப் பகைவர்கூட்டங்கள் இவர்களைப் பலவிதமான உபாயங்களாலே கொல்லுவதற்கு மிகவும்விருப்பங்கொண்டன, உங்களுக்கு அவையெல்லாம் உள்ளபடி தெரியும் அவர்களுடைய அதிகமான லோபத்தையும் யுதிஷ்டிரருடைய தர்மபுத்தியையும் நன்றாக ஆலோசித்து அவர்களுடைய உறவின்முறையையும் ஆலோசித்து, சேர்ந்தும் தனித்தும் உறுதியைச் செய்யுங்கள் எப்பொழுதுமே ஸத்யத்தில் பற்றுள்ளவர்களான இவர்களோ, அப்படிப்பட்ட ஸந்தயத்தை ஏற்பட்டபடி காப்பாற்றியபின்னும் திருதராஷ்டிர புத்ரர்களாலே பாதிராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதைவிட்டு வேறுவிதமாக உபசரிக்கப்படுவார்களேயானால், கூட்டமாகக்கூடின அவர்களைக் கொல்லுவார்கள் பாதிராஜ்யம் கொடுப்பதினிமித்தம் அவர்களால் செய்யப்பட்ட அபகாரத்தைக் கேட்டும் நட்பினர்களான ஜனங்கள் அவர்களைச்சூழுவார்கள் அப்படியே, யுத்தத்தால் இவர்களை வருத்தப்படுத்தவும் செய்வார்கள் இவ்விதம் அவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட இவர்கள் அவர்களையும் கொல்வார்கள் ஆனாலும், இவர்கள் குறைவாயிருப்பதால் அவர்களை ஜயிப்பதற்கு அசக்தர்களென்று உங்களுக்கு எண்ணம் உண்டாகவேண்டாம்

---

1. ஸபாப்ரவேசத்திற்கு அழைத்தது.



எல்லாருமசோந்து நண்பாகளுடன கூடிககொணடு அவாகளைக கொல்வ தறகு யததனிககவே செய்வாாகள துரியோதனனுடைய எணணமும என்னசெயயபபோகிருனென்று உளளபடி தெரியவில்லை பிறனுடைய அபிபராயம அறியபபடாமலிருககையில, ஆலோசனையின முடிவை எப படி அடைவோம? ஆகையால, தாமசீலனும சுததனும நல்ல குலததிற பிறநதவனும அஜாகரதையில்லாதவனும ஸமாததனுமான ஒருவன அவாகளைச சமாதானஞசெயது யுதிஷ்டிாருககுப பாதி ராஜயததை கொடுககச செயவதறகு இஙகிருநது தூதனுகப போகவேணடும' என்று சொல்லினா ஓ! அரசரே! அபபொழுது, தாமாாததுகக ளுடன்கூடினதும இனியதும பொதுவுமாயிருககிற கிருஷ்ணருடைய வாககியததைககேடடு, உடனே, அவருககு மூததவரான பலதேவா அநத வாாததையை மிகவும ஸலாகிததுவிடடு ஒரு வாாததை சொல்லலானா

இரண்டாவது அதயாயம.

ஸேநோதயோகபாவம் (தொடாச்சி)

(பலராமர், கிருஷ்ணர் சொல்லியதைச் சிலாகித்துக்கூறித் தமக்குத் துரியோதனனிடம் மிக்க அன்பிருப்பதை வெளியிட்டது)

பலதேவா, 'தாமததுடனகூடியதும அாததததுடன கூடியதும அஜாதசததுருவான தாமபுததிராககும அபபடியே அரசனுன துா யோதனனுககும நனமையும உசிதமுமான கிருஷ்ணனுடைய வாாத ததையை நீஙகள கேடடீாகள. வீராகளான குநதிபுததிராகள ராஜ யததின் பாதியை விடடுவிடடு அதனைத திருபபியடைய முயலகின ருாகள. திருதராஷ்டிர புததிரனும, ராஜயததின பாதியைக கொடுதது விடடால ஸுகியாக நமமோடு மிகக ஸநதோஷததை அடைவான புருஷாகளிற சிறநத வீராகளான இநதப பாணடவாகள ராஜயததை அடைநது, பகைவாகளும நல்ல வழியில செல்லுமபொழுது, பாணட வாகள மிகவும மன அமைதியுளளவாகளாகி உறுதியான ஸுகததை அடைவாாகள அநதத துரியோதனுதியாகளுககும மிககமனவமைதி யும பிரஜைகளுககு நனமையும உணடாகும ஆனால, துரியோதன னுடைய கருததை அறிவதறகும யுதிஷ்டிாருடைய வாாததைகளைச சொல்லுவதறகும கௌரவாகளையும பாணடவாகளையும ஸமாதானம

யவதற்கும் அவ்விடத்திற்கு ஒருவன் போவானுனல் எனக்கும்
ியம் உண்டாகும் அப்படிப்போகிறவன், கெளரவர்களிற் சிறந்த
ான பீஷ்மரையும் மஹானுபாவனுன திருதராஷ்டிரனையும் துரோண
ரயும் அப்பவத்தாமாவையும் விதுரரையும் கருபரையும் சகுனியையும்
ணனையும் கலந்து ஆலோசித்துக்கொண்டு, இவர்களும் மற்றுமுள்ள
ல்லாத திருதராஷ்டிர புத்திரர்களும் சேனையைப் பிரதானமாகவுடைய
களும் நீதிசாஸ்திரத்தைப் பிரதானமாகவுடையவர்களும் உள்ள
தங்கள் தாமங்களிலிருக்கின்றவர்களும் சாஸ்திரத்தாலும் ஒழுக
த்தாலும் பெரியோர்களுமான உலகத்திலுள்ள வீரர்களுமாகிய
ர்களெல்லாரும் வந்து பட்டணத்திலுள்ள பெரியோர்களும் சோந
்தகையில், குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிரருக்கு நன்மையைச் செய
படி நமஸ்காரபூர்வகமாக வார்த்தையைச் சொல்லவேண்டும் எவ
அவஸ்தைகளிலும் அவர்களைக் கோபிக்கக்கூடாது ஸஹாயத்தை
டைந்தவர்களான அவர்களாலே யுதிஷ்டிரருடைய அந்தச் செல்வ
னது கவர்ந்துகொள்ளப்பட்டுவிட்டது தவிரவும், இந்த யுதிஷ்டி
பரியத்துடன் அவர்களை அடைந்து சூதாட்டத்தில் சிக்கிக்கொண்ட
ழுது ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டது கெளரவர்களிற் சிறந்தவரான
ர் சூதாட்டத்தை அறியாதவராயிருந்தும் எல்லா நண்பர்களாலும்
க்கப்பட்டும் சூதாடினார் அப்படி தடுத்தும் சூதாடுகிற இவர், சூதில்
ரசசிபெற்ற காந்தாரராஜபுத்ரனுன சகுனியோடு எதிர்த்துச் சூதாடி
அஜமீடவம்சத்தில் பிறந்த யுதிஷ்டிரர், கர்ணனையும் துரியோ
னையும் விட்டு, (சகுனியைச்) சூதாட அழைத்தாரல்லவா? அந்த
பையில் யுதிஷ்டிரரால் ஜயிக்கப்படக்கூடிய மற்றுமுள்ள சூதாட
்காரர்கள் ஆயிரக்கணக்காயிருந்தும் இவர் அவர்களையெல்லாம்
டுவிட்டுச் சகுனியையே அழைத்து அவனால் சூதாட்டத்தில்
ிக்கப்பட்டார் அப்படி எதிர்த்து விளையாடுகிறபொழுது, (எல்லா
ட்டங்களிலும்) காய்கள் தமக்கு விபரீதமாக இருந்தும் பிடிவாதமா
தாமே வலிய ஆடி ஜயிக்கப்பட்டார் அதில், சகுனியினிடம் ஒரு
்றமும் இல்லை ஆகையால், திருதராஷ்டிரரை வணங்கியே பலவித
ன ஸமாதான வார்த்தையைச் சொல்லவேண்டும் அப்படிப்பானு
ரோ, போகிறவனுன அந்த மனிதனுலே திருதராஷ்டிரபுத்ரன் தன்
யத்தில் பிரவருத்திக்கச் செய்வதற்குக் கூடியவனுவான் குருவமி
தரசர்களுக்கு யுத்தமில்லாமலிருக்க விரும்புங்கள் துர்யோதனனை
வார்த்தையினுலேயே ஸமாதானம் செய்யுங்கள் இன்சொல்லினுல

ஸமபாதிககபபட்ட பொருளானது பயனளிபபதாகும யுததததி அநீதியானது ஏறபடும இநத யுததததில அநதப பொருளும இலலை எனறூா இவவிதம பலதேவா சொலலுகையில, சினிககிற சிறந வீரனன ஸாதயகி விரைவாக எழுநதான அவருடைய அநதவார ததையைத தூஷிததுவிடடுக கோபததுடன பினவரும வாாததைகளை சொலலத தொடஙகினன

மூனருவது அதயாயம.

ஸேநோதயோகபாவம (தொடாச்சி)

—— o ——

(ஸாத்யகி பலராமர்சொல்லை மறுத்துத் துரியோதனனை அடக்க வேணடுமென்றது)

ஸாதயகி, ' ஒருவனுடைய மனமானது எவவிதமிருககினறதோ அவவிதம அவன செவவையாகப பேசுவான ஆகையால, உமமுடைய அநதககரணமானது எவவிதம இருககிறதோ அவவிதம அழுததமாக பேசுகிறீா சூராகளான மனிதாகளும இருககினறூாகள அபபடியே இழிநதவாகளான மனிதாகளும இருககினறூாகள மனிதாகளவிஷயத தில பலமான இநத இரணடுவகைகளும காணபபடுகினறன எபபடி ஓரேமாததில பழமுளளதும பழமிலலாததுமான கிளைகளிருககி றனவோ அபபடியே ஓரேகுலததிலேயே வலிமையறற அலியும மிகக வலிமையமைநதவனும உணடாகினறூாகள ஓ! கலபபையை கொடி மாகவுடையவரே! நீா சொலலுகிறவாாததையில நான பொருளைக காண விலலை ஓ! மாதவரே! எவாகள உமமுடையவாாததைகளை கேடடுககொணடிருககினறூாகளோ அவாகளிடம அஸமனைபபடுகி றேன தாமராஜரிடம சிறிதுகுறறததையாவது சொலலுகிறவன எப படி ஸபையினநடுவில ஒருவரிடமிருநதும பயமிலலாதவனுகச சொல வதறகுத தககவனுவான? சூதாடடததில வலலவாகளான அவாக சூதாடடததை அறியாதவரும [1]பராததைககுததககபடியிருபபவரும மஹாதமாவுமான யுதிஷ்டிரரை வருநதிஅழைதது ஜயிததாாகள அவாகளிடததில தாமமான ஜயமானது ஏது? ஸஹோதராகளோடு வீடடில விளையாடிககொணடிருககிற குநதிபுதரரை எதிரதது யுதத

---

1 ' யபாபராததம ' எனபதுமூலம, 'பராததையிலலாமைககுத தகக யிருபபவரும ' எனறும கொளளலாம

ரய்து அவர்கள் ஜயிப்பார்களேயானால், (அப்பொழுது) அவர்க
ளுடைய ஜயமானது தர்மத்தால் ஏற்பட்டதாகும் எப்பொழுதும்
த்திரியனுக்குரிய தர்மத்தில் பற்றுள்ளவரான அரசரை அழைத்து
வர்கள் வஞ்சனையால் ஜயித்தார்கள் அவர்கள் செய்தது மேலான
லசெய்கையாமோ? இந்தவிஷயத்தில் பெரிதான பந்தயத்தைச்
ய்து வனவாஸத்திலிருந்தும் விடுபட்டுப் பிதாமஹருடைய ஸ்தா
த்தை அடைந்தவரான இவர் ஏன் நமஸ்கரிப்பார்? இந்த யுதிஷ்டிரர்
ருடையதனங்களை விரும்புகிறவராயிருந்தாலும் பிறர்களை அதிகமாக
சிக்கிறவரில்லை வனவாஸத்தை முடித்தவர்களான இந்தப் பாண்ட
களை, '(முன்னமே) அறியப்பட்டு விட்டார்கள்' என்று சொல்லு
அவர்கள் எப்படி தர்மவான்களாவார்கள்? ஏன் ராஜ்யத்தைக்
ர்ந்துகொள்ள ஆசையுள்ளவர்களாகமாட்டார்கள்? பீஷ்மராலும்
ரோணராலும் விதுரராலும் நற்புத்தி சொல்லப்பட்டும் அவர்கள்
ண்டவர்களுக்குப் பிதாவைச் சேர்ந்ததான தனத்தைக்கொடுப்பதற்கு
சம்மதிக்கவில்லையல்லவா? நான் அவர்களை யுத்தத்தில் பலத்தினால் கூர்
மையான பாணங்களால் நலவாத்தைக் கூறி மஹாத்மாவான குந்தி
ருடைய பாதங்களில் விழச் செய்வேன் அல்லது, அவர்கள் புத்தி
ஹீன யுதிஷ்டிரரை வணங்குவதில் முயற்சி செய்யாமலிருப்பார்களா
, மந்திரிகளுடன் யமனுடைய வீட்டை நோக்கிச் செல்லுவார்கள்
ர்கள் யுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவனும் கோபங்கொண்டவனு
ன யுயுதானனுடைய வேகத்தை மலைகள் வஜ்ராயுதத்தின் வேகத்தைத்
ங்கமாட்டாததுபோலத் தாங்க ஸமர்த்தர்களாகார்கள் எவன்தான்
ண்டீவத்தை வில்லாகவுடையவரான அர்ஜுனனரையும் சக்ராயுதரான
ருஷ்ணரையும் நெருங்கமுடியாதவரான பீமஸேனரையும் கோபத்தை
டைந்தவனான என்னையும் யுத்தத்தில் ஸகிப்பான்? உயிரோடிருக்க
ருப்பமுள்ளவனான எவன் உறுதியான வில்லையுடையவர்களும் யமனுக்
சமானர்களும் பெரிதான பராக்ரமமுடையவர்களுமான நகுல ஸஹ
வர்களையும், வீரர்களும் யமனுக்கும் காலனுக்கும் நிகரானபராக்ரம
டையவர்களுமான விராட த்ருபதர்களையும், த்ருபதபுத்ரனான த்ருஷ்ட
மனனையும், கௌரவபக்ஷத்துக்குச் சேதத்தை விருத்திசெய்கிறவர்களும்
ண்டவர்களுக்கு நிகரான வடிவமும் வீர்யமுமுடையவர்களும் மிகுந்த
முடையவர்களும் பாண்டவர்களின் புத்ரர்களுமான உபபாண்டவர்
ஐவர்களையும், தேவர்களாலும் தாங்கமுடியாதவனும் பெரியவில்
டையவனுமான அபிமன்யுவையும், காலனுக்கும் ஸூரியனுக்கும்

அகங்கரும மிகரான கதன பாதயுடனன ஸாமபன இவாகளையும எதி
பான்? அபபடிபபட்ட நாஙகள சகுனியுடன திருதராஷடிரபுதா
யும காணனையும யுதததகில கொனறு பாணடவருககு அபிஷே
செயவோம ஆததாயிகளான சதருககளைக கொனறதனால ஓா அ
மமுமிலலை சதருககளிடம யாசிபபது அதாமமுடையது, இககுச
கும காரணமானது அநதத் துரியோதனனுடைய மனததில எ
விருபபமிருககினறதோ அதனைச சோமபலிலலாதவாகளாகிச செய
கள யுததமிலலாமல திருதராஷடிரனுடைய மகன ராஜயதை
கொடுப்பதறகு விருமபவிலலை இபபொழுது, பாணடு புதரா
யுதிஷடிரா ராஜயததையாவது அடையவேணடும அலலது, யுததத
எலலாரும கொலலபபடடுப பூதலததில நிததிரையாவது செயயவே
டும' எனறான

நானகாவது அதயாயம.

ஸேநோதயோகபாவம் (தொடர்ச்சி.)

—o—

(த்ருபதராஜன் ஸாத்யகியின் சொல்லைப் புகழ்ந்து அரசர்களை அழை
தற்குத் தூதர்களை அனுபபவும் திருதராஷ்டிர மஹாராஜனிடம் தன்
புரோஹிதரை அனுபபவும் நிச்சயித்தது.)

த்ருபதராஜன, அபபொழுது ஸாதயகியை நோககி, 'ஓ! புஜ
முடையவனே! இது இவவிதமே ஏறபடபபோகிறது, ஸநதேகமில
துரியோதனன இனிய வாாததையினால ராஜயததைக கொடுககபபோ
திலலை புதரனிடம பரியததினால திருதராஷடிரனும, ஏழைததன
யால பீஷமதரோணாகளும, மூாககததனததால காணா சகுனிகளு
அவனை அனுசரிபபாாகள பலதேவருடைய வாாததையோ
புததிககுப பொருததமாயிலலை நலல நீதியை விருமபுகிற மனி
முதலில இதனையலலவா செயயவேணடும? திருதராஷடிர புதர
வன ஒரு விதததாலும இனியவாாததை சொலலத தககவனில
பாவபுததியுடைய அவன மிருதுததனமையால ஸாதிககககூடியவன
னெனறு நான நினைககிறேன கெடட நினைவுள்ள துரியோதனனி
மிருதுவான வாாததையைச சொலலுகிறவன, கழுதையினிடம மிரு
தனமையையும பசுககளிடம குரூரததனமையையும செயபவனுவா
பாவியான துரியோதனன இனசொற சொலலுகிறவனைச சகதியற

த் தினைக்கிறான் புத்தியில்லாத அவன் மிருதுத்தனமை ஏற்பட்டால்
தன் நன்மையை அறியமாட்டான் இதனையே செய்வோம்
த்விஷயத்தில் முயற்சி செய்யவேண்டும் நண்பர்களுக்காக (தூதர்
ர்) அனுப்புவோம் நமக்காக அவர்கள் சேனைகளைச் சேர்க்க
டும் ஓ! அரசனே! சல்யனுக்கும் திருஷ்டகேதுவுக்கும் ஜயத்
னனுக்கும் கேகயதேசத்தரசர்கள் அனைவருக்கும் வேகமாகச்
ல்லுகின்ற தூதர்கள் செல்லவேண்டும் அந்தத் துரியோதனனும்
சயமாக எங்கும் (தூதர்களை) அனுப்புவான் ஸத்துக்களும்,
த்தி அனுப்பப்பட்டால், முந்திக் கேட்கக் கொண்டவனையே
டைகிறார்கள் ஆகையால், முன்னதாகவே அரசர்களை அழைப்ப
கு விரைவுபடுங்கள் பெரிதான காரியமன்றோ நிர்வஹிக்கவேண்டி
ருக்கிறதென்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிருக்கிறது சல்யனுக்
் அவனை அடுத்த அரசர்களுக்கும் விரைவாகத் தூதன் அனுப்பப்
வேண்டும் ஓ! அரசனே! கீழ்க்கடற்கரைவாஸியும் அளவற்ற
ாக்ரமமுடையவனுமான பகதத்தனென்கிற அரசனுக்கும் அப்படியே
ர்னுக்கும் கிருதவர்மாவுக்கும் அந்தகனுக்கும் தீர்க்கப்ரஜ்ஞனுக்கும்
னுக்கும் ரோசமானனுக்கும் அனுப்பப்படவேண்டும் பருஹந்த
் ஸேனாபிந்துவென்கிற அரசனும் ஸேனஜித்தும் ப்ரதிவிந்தியனும்
ரவர்மாவும் ஸுவாஸ்துகனும் பாஹ்லீகனும் முஞ்சகேசனும் சேதி
சத்தரசனும் ஸுபார்ச்வனும் ஸுபாஹுவும் மகாரதனான பௌர
னும் [1] சகர்களும் பல்லவ அரசர்களும் தரத அரசர்களும் ஸுராரியும்
ஜனும் கர்ணவேஷ்டனென்கிற அரசனும் நீலனும் வீரதர்மாவும்
சாலியான பூமிபாலனும் துர்ஜயனும் தந்தவக்த்ரனும் ருக்மியும்
னமேஜயனும் ஆஷாடனும் வாயுவேகனும் பூர்வபாலியென்கிற அரச
் பூரிதேஜனும் தேவகனும் புத்ரர்களோடு ஏகலவ்யனும் காரூஷகர்க
ென்கிற அரசர்களும் பலசாலியான க்ஷேமதூர்த்தியும் காம்போஜ
ும் ரிஷிகர்களும் மேற்குக்கடலோரத்திலுள்ள அரசர்களும் ஜயத்
னனும் காசிராஜனும் பஞ்சபதேசத்தரசர்களும் நெருங்கமுடி
தவனான க்ராதபுத்திரனும் மலைநாட்டரசர்களும் ஜனகவம்சத்தவனும்
சர்மாவும் மணிமானும் அதிமத்ஸ்கனும் பாம்சுதேசாதிபதியும்
சாலியான திருஷ்டகேதுவும் துண்டனும் தண்டதாரனும் பலசாலி

1 'சகர்களுக்கரசனான ஸுராரியும், பல்லவர்களுக்கு அரசனான நதீஜனும்,
ர்களுக்கு அரசனான கர்ணவேஷ்டனென்கிற அரசனும்' என்றும் கொள்ள
ும் 2 இவன் வேறு

யான பருஹத்ஸேனனும் அபராஜிதனும் நிஷாதனும் ஸ்ரேணிமா
வஸுமானும் பருஹத்பலனும் மஹௌஜஸும் பாஹுவும் பரபுரஞ்
னும் புத்ரனோடுகூடின பலசாலியான ஸமுத்ரஸேனனென்கிற அரசனு
உத்பவனும் க்ஷேமகனும் வாடதானனென்கிற அரசனும் ஸ்ருதாயு
த்ருடாயுவும் பலசாலியான ஸால்வபுத்ரனும் கலிங்கர்களுக்கு அரசனு
யுத்தத்தில் கொடிய மதத்தையுடையவனுமான குமாரனும் வரவழை
க்கப்படவேண்டும் இவர்களுக்கு விரைவாகத் தூதன் அனுப்பப்பட
வேண்டும் இது எனக்கு விருப்பமானது ஓ! அரசனே! வித்வா
என்னுடைய புரோஹிதருமான இந்த வேதியரை திருதராஷ்டிரனிட
அனுப்பலாம் இவரிடம் அவனுக்குச் சொல்லவேண்டிய வார்த்தை
சொல்லலாம் துரியோதனனிடம் எவ்விதம் சொல்லவேண்டுமெ
ன்பதையும் பீஷ்மராஜரிடம் எவ்விதம் சொல்லவேண்டுமென்பதை
திருதராஷ்டிரனிடம் எவ்விதம் சொல்லவேண்டுமென்பதையும் தேரா
களில் சிறந்தவரான த்ரோணரிடம் எவ்விதம் சொல்லவேண்டுமெ
ன்பதையும் சொல்லி அனுப்பலாம்' என்று சொன்னான்

ஐந்தாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

---o---

(கிருஷ்ணர் த்ருபதன் சொல்லைப் புகழ்ந்து தூதர்களை அனுப்பச் சொ
த்வாரகை சென்றதும், விராடத்ருபதர்களாலும் துரியோதனனாலும்
அழைக்கப்பட்ட அரசர்கள் அவ்வவ்விடம் வந்ததும்)

வைசம்பாயனர், (ஜனமேஜயரை நோக்கி), "த்ருபதன் இவ
மான வார்த்தையைச் சொன்னபொழுது, வார்த்தையை அறிந்த
களிற் சிறந்தவரும் வ்ருஷ்ணிகளுள் ஸ்ரேஷ்டருமான வா
தேவர், அந்த ஸபையில், (த்ருபதனை நோக்கி,) 'ஸோமகர்க
சிறந்தவரான (உம்மிடத்தில்) அளவற்ற பராக்ரமமுடையவ
பாண்டுவின் புத்ரருமான அரசருக்கு விருப்பத்தை நிறைவே
செய்கிறதான இந்த வார்த்தையானது உசிதமாயிருக்கிறது ந
நீதியை விரும்புகிறவர்களான நமக்கு இது முதலில் செய
தக்கது இதற்கு வேறுவிதமான கார்யத்தைச் செய்கிறவன் மிக
அறிவற்றவனாவான் ஆனல், எங்களுக்கு கௌரவர்களிடத்திலும் பா
டவர்களிடத்திலும் ஸம்பந்தம் ஸமானமானது பாண்டவர்களும் அ

ம் இஷடபபடி இருககுமபொழுது அபபடிபபடடநாஙகளெலலாரும
யாகததிறகாக வரவழைககபபடடோம நீரும அபபடியே விவாகம
யபபபடடவுடன, ஸநதோஷததோடு கிருஹஙகளைக குறிததுச
லவோம நீர பிராயததிலும சாஸதிரததிலும அரசாகளில மிகவும
ரியவா நாஙகளெலலாரும இநத விஷயததில உமககுச சிஷயாகள
ால இருபபோம ஸநதேகமிலலை திருதராஷடிரரும உமமை எப
ாழுதும வெகுமானிககிறா துரோணசாரியருககும கிருபாசா ரி
நககும ஸகாவாகவும இருககிறீா அபபடிபபடட நீா இபபொழுது
ணடவாகளுககுப பயனைக கூடடுவிககிற வாாததையைச சொலலி
னுபபும நீா எநதவாாததையைச சொலலிஅனுபபுகிறீரா அதுவே
ஙகளெலலாருடையநிசசயமும குருபுஙகவனான துரியோதனன நியாய
க விரோதசமனைததைச செயவானுகில, கௌரவாகளுககும பாணட
களுககும உணடான நலல ஸஹோதரஸநேகததால பெரிதான நாசம
படாமலிருககும, அலலது, திருதராஷடிரபுதரனானவன, அறியாமை
ல செருககோடுகூடி அபபடிசசெயயாவிடடால, மறறவாகளுககும
தாகளை அனுபபிவிடடு, பிறகு, எஙகளை அழையும அபபொழுது,
ணடீவததை விலலாகவுடைய அாஜுனன சினம அடைய, மநதனும
டனுமான துரியோதனன மநதிரிகளோடும உறவினாகளோடும
சததை அடைவான ' என்று இநத வாாததையைச சொனனா அப
ொழுது, விராடராஜன, பரிவாரஙகளோடும உறவினாகளோடும கூடின
ருஷ்ணபகவானுககு மரியாதைகள செயது அவரை தவாரகைககு
னுபபினான

'வாஸுதேவா தவாரகையை அடைநத பிறகு, யுதிஷடிரா முத
னவாகளும விராடராஜனும யுதததிறகு வேணடிய எலலாவறறை
செயதாாகள பிறகு, பநதுககளோடுசோநது விராடனும தருபத
ஜனும எலலா அரசாகளுககும தூதாகளை அனுபபினாகள கௌரவ
ரேஷடாகளான பாணடவாகளுடைய வசனததினுலும விராடனுடைய
னததினுலும பாஞசாலாகளுடைய வசனததினுலும மிகக பலசாலி
ான அநத அரசாகள மிகவும ஸநதோஷமஅடைநது வநதுசோந
ாகள அதைக கேடடுப பாணடவாகளுடைய பெரிதான சேனையும
து சோநதது திருதராஷடர புதராகளும அரசாகளை வரவழைதத
ாகள ஓ! அரசனே! அபபொழுது, கௌரவாகளுககாகவும பாணட
களுககாகவும அரசாகளுடையபிரயாணததில பூமிமுழுதும நெருஙகி
ாயிறறு அபபொழுது, பூமியானது நாலவகைச சேனையோடுகூடின

தாகி எஙகும நிரமபியதாயிறறு அநத வீராகளுடைய சேனைகள் ப
தஙகளோடும வனஙகளோடுமகூடிய இநதப பூமிதேவியைச சலிக
செயவதுபோல அஙகஙகிருநதும வநதன உடனே, பாஞசாலராஜ
யுதிஷடிாருடைய அபிபபிராயபபடி, அறிவினுலும பிராயததினுல
பெரியவரான தனது புரோஹிதரைக கௌரவாகளிடம அ
பினுன

ஆருவது அதயாயம.

ஸேநோதயோகபாவம (தொடர்ச்சி)

—— o ——

(த்ருபதன் தன் புரோஹிதரைத் திருதராஷ்டிரனிடம் தூதனுபபியதும
புரோஹிதர் அஸ்தினுபுரம் அடைந்ததும்)

திருபதன, (தனது புரோஹிதரை நோககி), 'உலகில உணடா
சராசரஙகளுள மூசசுவிடுபவை சிறநதவை அநத பராணிகளில பு
௨ யால ஜீவிககினறவைகள சிறநதவைகள புததியுளளவைகளில, மனி
கள சிறநதவாகள மனிதாகளில பராமமணாகள சிறநதவாகள பர
மணாகளில விதவானகள சிறநதவாகள விதவானகளில ஸிததாநதத
அறிநதவாகள சிறநதவாகள ஸிததாநததைத அறிநதவாகளில அறி
படி செயகினறவாகள சிறநதவாகள செயகிறவாகளில பரமமதை
பறறிப பேசுகினறவாகள சிறநதவாகள அபபடிபபடட நீா கார
களினிசசயததைஅறிநதவாகளில பிரதானராயிருபபவரெனபது எ
னுடைய எணணம நீா குலததினுலும பிராயததினுலும சாஸதிர
னுலும சிறநதவராயிருககிறீா, அறிவினுல சுகராசாரியருககும பருஹ
பதிககும நிகரானவா அநதத துரியோதனன எவவித நடையுடை
யனெனபதும பாணடவரும குநதிபுதரருமான யுதிஷடிரா எவ
நடையுடையவரெனபதும முழுதும உமககுத தெரியும திருதரா
டிரனுககுத தெரிநதே பகைவாகளால பாணடவாகள வஞசிககபபட
கள அவன விதுரரால நலவாாததைசொலலபபடடும புதரனையே அ
ஸரிககிறுன சூதாடடததை அறிநதவனுன சகுனி, சூதாடடத
அறியாதவரும க்ஷததரியதாமததில இருபபவரும சுசியுளளவரும
குநதிபுதரரைப புததிபூாவமாக அழைததானலலவா? அவாகள தாம
ரான யுதிஷடிரரை அவவிதம வஞசிததுவிடடு எநத நிலைமையி
தாஙகளாக ராஜயததைக கொடுககபபோகிறதிலலை நீரோ, திருதரா

டிரனிடம் தாமமுள்ள வார்த்தையைச் சொல்லி அவனுடைய யுத்தவீரா ளுடைய மனத்தை நிச்சயமாய்த் திருப்பப்போகிறீர் விதுரரும் உமமுடைய அந்த வார்த்தையை விஸ்திக்கும்படி செய்வார், பீஷ்மர் துரோணர் கிருபர் முதலானவர்களுக்கும் பேதத்தை உண்டாக்கச்செய் வார் மந்திரிகள் பேதத்தை அடைந்து யுத்தவீரர்களும் பராமுகர் ளாயிருக்கும்பொழுது, அவர்களுக்கு மறுபடியும் அவர்களை ஒன்று சேர்க்கவேண்டிய காரியம் ஏற்படும் இந்த ஸமயத்தில் பாண்டவர்கள் புத்திக்குக் கவலையில்லாதவர்களாக ஸுகமாகச் சேனைகளைச் சேர்க் கின்ற காரியத்தையும் பொருள் சேர்ப்பதையுமே செய்வார்கள் தன ணச் சேர்ந்தவர்கள் வேறுபடுத்தப்பட்டு அப்படி நீரும் அவ்விடத்தில் தாமதிக்கிறவராயிருக்கையில், அவர்கள் அவ்விதம் சேனைகளைச் சேர்ப் பதைச் செய்யமாட்டார்கள், ஸந்தேகமில்லை இதில் முக்கியமாக இந்தப் பயனும் அகப்படுகிறது திருதராஷ்டிரனும் தாமத்துடன் கூடின உமமுடைய வார்த்தையை ஒற்றுமையோடு செய்வான் தாமத் துடன் கூடின அப்படிப்பட்ட நீர், அவர்களிடம் தாமமான காரியத் தைச் செய்கிறவரும் தயாசாலிகளிடம் பாண்டவர்களுடைய துன்பங் களை எடுத்து உரைப்பவரும் பெரியோர்களிடம் முன்னோர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட குலதாமத்தைச் சொல்லுகிறவருமாகி, அவர்களு டைய மனங்களைப் பேதிக்கச் செய்வீரென்பதில் எனக்குச் சந்தேக மில்லை உமக்கு அவர்களிடமிருந்து பயமுமில்லை ஏனென்றால், வேதவித்தான பராமமணராயிருக்கிறீரல்லவா? தூதகாரியத்தில் ஏற் பட்டவரும் மிக்க முதியவருமாயிருக்கிறீர் அப்படிப்பட்ட நீர், புஷ்ய நக்ஷத்திரம்கூடின ஜயமுகூர்த்தத்தில் குந்திபுத்திரருடைய காரியஸித் திக்காகக் கௌரவர்களைக்குறித்துச் சீக்கிரம் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும்' என்று சொன்னான் மகாத்மாவான துருபதனாலே அவ் விதம் சொல்லப்பட்டு, சீலத்தோடுகூடிய புரோஹிதர் ஹஸ்தினபுர மென்னும் பெயரையுடைய நகரத்தைக்குறித்துப் புறப்பட்டார் வித்வானும் நீதிசாஸ்திரத்தில் ஸமர்த்தருமான அவர் சிஷ்யர்களால் சூழப்பட்டுப் பாண்டவர்களுடைய நன்மைக்காகக் கௌரவர்களைக் குறித்துச் சென்றார்

ஏழாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

—— o ——

(துரியோதனனும் அர்ஜுனனும் தற்செயலாக ஒரேஸமயத்தில் த்வாரகைக்குச் சென்றதும், அர்ஜுனன் கண்ணபிரானை ஸாரதியாகப் பெற்றும் துரியோதனன் நாராயணர்களையும் கிருதவர்மாவையும் பெற்று மீண்டதும்)

அவர்கள், ஹஸ்தினாபட்டணத்தைக்குறித்துப் புரோஹிதனை அனுப்பிவிட்டு, அரசர்களுக்கு ஆங்காங்கு தூதர்களை அனுப்பினார்கள் மற்றவிடங்களுக்கும் தூதர்களை அனுப்பிவிட்டுப் புருஷர்களிற் சிறந்தவனும் குருவம்சத்தில் பிறந்தவனும் குந்தீபுத்ரனுமான தனஞ்சயன் த்வாரகையைக்குறித்துத் தானே சென்றான் மாதவரான கிருஷ்ணரும் பலதேவரும் கூட்டங் கூட்டமான அந்தகர்கள் போஜர்கள் முதலான எல்லாரோடும் த்வாரகையை அடைந்தபொழுது துரியோதனராஜன் மாறுவேஷத்துடன் அனுப்பப்பட்ட ஒற்றர்களாலே பாண்டவர்களுடைய எல்லாச் செய்கையையும் தெரிந்துகொண்டான் அவன் வாஸுதேவர் ஊருக்குச் சென்றுவிட்டாரென்பதைக் கேட்டு, வாயுவுக்கு நிகரான நல்ல குதிரைகளால் சில சேனையுடன் த்வாரகா நகரத்தை அடைந்தான் அந்தத் தினத்திலேயே, குந்தீபுத்ரனும் பாண்டுநந்தனனுமான தனஞ்சயனும் அழகான த்வாரகா நகரத்தை வேகமாக அடைந்தான் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் குருநந்தனர்களுமான அவ்விருவர்களும், த்வாரகையை அடைந்து, நித்திரை செய்கிறவரான கிருஷ்ணரைக் கண்டார்கள், சயனித்திருப்பவரான அவருக்கு நேராகவும் சென்றார்கள்

துரியோதனனே, முதலில் கிருஷ்ணருடைய ஸமீபத்தை அடைந்து அவருடைய தலைப்பக்கத்தில் சிறந்ததான ஓர் ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தான் பிறகு, அவனுக்குப் பின்னால், பெரிதான மனமுடைய கிரீடியானவன் பிரவேசித்தான் அவனே, கிருஷ்ணருடைய கால்பக்கத்தில் வணக்கத்துடன் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றான் நித்திரை தெளிந்தவரான அந்த மாதவர் முந்திக் கிரீடியைப் பார்த்தார் பிறகு திரும்பி, ஸிம்மாஸனத்திலிருக்கிற துரியோதனனைப் பார்த்தார், அந்த மதுஸூதனர் அவர்களுடைய நல்வரவைக் கேட்டு அவர்களை உசிதப்படி மரியாதை செய்து அவர்களுடைய வரவின் காரணத்தை வின

ஞர். அப்பொழுது, துரியோதனன் அவரை நோக்கிச் சிரித்துக்
கொண்டு, 'இப்பொழுது நீர் இந்த யுத்தத்தில் எனக்கு உதவிசெய்ய
வேண்டும். ஓ! யாதவரே! உமக்குச் சிநேகமானது என்னிடத்திலும்
அர்ஜுனனிடத்திலும் ஸமானம். அப்படியே, எங்களுக்கும் உம்மி
டத்தில் ஸம்பந்தமும் ஸமானம். ஓ! மதுஸூதனரே! நானும் இப்
பொழுது உம்மை முந்தி அடைந்தவனாயிருக்கிறேன். முன் வழக்
த்தை அநுஸரிக்கின்றவர்களான பெரியோர்கள் முந்திவந்தவனை ஆத
ிக்கின்றார்கள். ஓ! ஜனார்த்தனரே! நீரும் இப்பொழுது உலகத்தில்
பெரியோர்களுக்கெல்லாம் மிகவும் ச்ரேஷ்டராகவும் எப்பொழுதும்
புகழ்கொண்டாடப்பட்டவராகவும் இருக்கிறீர். ஆகையால், பெரியோர்
ளுடைய நடக்கையைக் காப்பாற்றும்' என்று சொன்னான். கேசவர்,
அப்பொழுது, அவனை நோக்கி, 'நீ முன்னமே வந்தவன். இதில்
னக்கு ஸந்தேகமில்லை. ஓ! அரசனே! குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனனோ
னால் முந்திப் பார்க்கப்பட்டான். ஓ! துரியோதனா! நீ முந்திவந்த
லும் அர்ஜுனன் முந்திப் பார்க்கப்பட்டதினாலும் இரண்டுபேர்களுக்
தமே ஸகாயத்தைச் செய்வேன். முதலிலே பாலர்களுக்கு இஷ்ட
ானத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேள்வி. ஆகையால், பார்த்தனான
னஞ்சயன் முந்தி இஷ்டதானத்திற்கு உரியவன். என்னுடைய வடி
ம்போன்ற வடிவமுள்ள கோபாலர்கள் கோடிக்கணக்காக இருக்
றார்கள். நாராயணர்களென்று கியாதிபெற்றவர்கள், எல்லாரும்
த்தத்திற் போர்புரிவார்கள். யுத்தத்தில் அணுகமுடியாதவர்களான
வர்களாவது ஒருவனுக்குச் சேனைகளாவார்கள். ஆயுதத்தைத்தள்ளின
னும் யுத்தத்தில் போர்புரியாதவனுமான நானாவது ஒருபக்கத்துக்கு
ருப்பேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, அர்ஜுனனை நோக்கி, 'ஓ! பார்த்த!
ந்த இரண்டில் உனக்கு எது மிகவும் விருப்பமாகத் தோன்றுகிறதோ
ந்த ஒன்றை நீ கேட்டுக்கொள்ளலாம். தர்மத்தால் நீ முதலில் அபீஷ்ட
னத்திற்கு உரியவனல்லவா? ஓ! குந்தீபுத்ர! இதைத்தெரிந்துகொண்டு
டிக்கடி ஆலோசித்து ஸஹாய நிமித்தம் அவர்களையாவது வரி, அல்
து, என்னையாவது ஸஹாயத்திற்காக வரி' என்று சொன்னார்.

வாஸுதேவர் இவ்விதம் சொல்லக்கேட்டுக் குந்திபுத்திரனான தனஞ்
யன் யுத்தத்தில் போர்செய்யாதவரும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகிற
ரும் தம் இச்சையால் மனிதர்களில் ஜனித்தவரும் ஜனனமற்றவரும்
ராயணருமான வாஸுதேவரை எல்லா க்ஷத்திரியர்களுக்கும் எதிரிலும்
தவாஸுரர்களுக்கு எதிரிலும் வரித்தான். அப்பொழுது, துரியோத

னோ அவருடைய எல்லாச் சேனையையும் வரித்தான். ஓ! பாரதரே! அவன் பத்துலக்ஷம் வீரர்களையும் அடைந்தும் கிருஷ்ணர் சேனையிலல் மலசெய்யப்பட்டிருப்பதை அறிந்தும், மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடைந் தான். பிறகு, பயங்கரமான பலத்தையுடைய துரியோதனராஜன் அவ ருடைய எல்லாச் சேனையையும் பெற்றுக்கொண்டு மிக்க பலசாலியான பலராமரை அடைந்தான். அவன் அவரிடம் தன் வரவிலுண்டான எல்லாக் காரணத்தையும் நன்றாகத் தெரிவிக்கவும் செய்தான். அப் பொழுது, பலராமர் துரியோதனனை நோக்கி இவ்விதம் ஒரு மறுமொழி கூறினார்.

'ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டனே! முன் விராடனுடைய விவாக காரிய நடந்தபொழுது என்னால் சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் உனக்குத் தெரி திருக்கத் தக்கவைகளே. ஓ! குருநந்தன! அரசனே! என்னாலே உன மித்தம் கிருஷ்ணனானவன், 'நமக்கு ஸம்பந்தமானது ஸமானமாயுள்ளது' என்று அடிக்கடி அடக்கிச் சொல்லப்பட்டான். என்னால் சொல்ல பட்ட அந்த வார்த்தையானது கிருஷ்ணனுக்கு ஏற்கவே இல்லை. நான் கிருஷ்ணனில்லாமல் ஒரு க்ஷணங்கூட இருப்பதற்கு விரும்புகிறத மில்லை. நான் பார்த்தனுக்கு உதவியாகமாட்டேன். வாஸுதேவனை நோக்கி இவ்விதம் என்னுடைய புத்தியானது உறுதி செய்யப்பட்டிரு கிறது. ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டனே! எல்லா அரசர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனாயிருக்கிறாய். ஆகையால், போ. க்ஷத்திரி தர்மத்துடன் யுத்தம் செய்' என்று சொன்னார்.

இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட திருதராஷ்டிரனின் புத்திரனான அந்த துரியோதனராஜன் அப்பொழுது பலராமரை ஆலிங்கனம்செய்து நீண்ட புஜங்களோடுகூடிய கிருஷ்ணரிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண் கிருதவர்மாவை அடைந்தான். அப்பொழுது, கிருதவர்மா ஓ [1]அக்ஷௌஹிணி ஸைன்யத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தான். அந்த குருநந்தனன், பயங்கரமான அந்தச் சேனையினால் சூழப்பட்டு ஸந்தோஷத்தை அடைந்து ஸுஹ்ருத்துக்களை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறவனு கிச் சென்றான். துரியோதனன் சென்றபிறகு, பீதாம்பரதாரியும் உ கங்களைப் படைத்தவரும் ஜனங்களென்கிற அஸுரர்களைக் கொன் வருமான கேசவர், கிரீடியை நோக்கி, 'எந்தப் புத்தியைக்கொண்டு யு தம் செய்யாதவனான நான் உன்னால் வரிக்கப்பட்டேன்?' என்று கேட் டார். அப்பொழுது, அர்ஜுனன், அவரை நோக்கி, 'ஓ! புருஷஸ்ரே

1 ஆதிபர்வம் 31-ம் பக்கம் பார்க்க.

டரே! நீ அவாகளெலலாரையும கொலலுவதறகு ஸமாததா இநத
ஷயததில ஸநதேகமிலலை நானும ஒருவனுககு கொலவதறகு ஸமாத
ன நீரோ உலகததில கீாததிபெறறவா அநதக கீாததியானது உமமை
டையும நானும புகழசசிகளை விருமபுகிறவன ஆகையால, என
ல வரிககபபடடீா ஸாரதயமோ உமமால செயயததககதெனபது
பபொழுதும என கருதது ஆகையால, வெகுநாளாக விருமபபபட்ட
ஷடததை நீா செயயககடமையுடையவா' என்று சொனனன

அபபொழுது, வாஸுதேவா, அவனை நோககி, 'ஓ! பாாதத! என
டன போட்டி போடுகிறாய எனனும இது உசிதம உனககு ஸாரத
ததைச செயவேன உன இஷடம நிறைவேறடடும' என்று சொன
ா உடனே அாஜுனன இவவிதம ஸநதோஷம அடைவிககபபட்டும
ருஷணனும தாசாாஹஸரேஷடாகளாலும சூழபபெறறும மறுபடி
ம யுதிஷடிரரை அடைநதான்

எட்டாவது அத்யாயம்

ஸே நா த யோ க பா வம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்களிடம் வரும் சல்யனைத் துரியோதனன் மறைந்து உபசரித்துப போர்த்துணை வேண்டினதும், சல்யன் உடன்பட்டு யுதிஷடிரரைக்காணச் சென்றதும், யுதிஷடிரர் கர்ணனது தேஜோவதத்தை வேண்டச் சல்யன் ஸம்மதித்ததும்)

அரசரே! (அபபொழுது), சலயன தூதாகளுடைய (வாாததை
யக) கேட்டுப பெரிதான சேனையால சூழபபட்டு மஹாரதாகளான
தராகளுடன பாணடவாகளைககுறிததுப புறப்பட்டான அவனு
டய சேனை தஙகியிருககும இடமானது ஒனறரையோஜனை நீளம
ருநதது ஓ! அரசரே! மனிதாகளிற சிறநதவனும பெரிய வீரிய
ாககிரமஙகளையுடையவனும அக்ஷௌஹிணிகளுககுபபதியுமான அவன
வவிதம விஸதாரமான சேனையைப போஷிககிறானலலவா? எலலா
ம விசிதரமான கவசமுடையவாகளும சூராகளும விசிதரமான கொடி
ளும விறகளுமுடையவாகளும விசிதரமான ஆபரணஙகள அணிநதவா
ளும விசிதரமான தோகளும வாகனஙகளுமுடையவாகளும எலலாரும
சிதரமான மலாமாலைகளைத தரிககினறவாகளும விசிதரமான ஆடை
பரணஙகளையுடையவாகளும தஙகள தேசததிலுணடான வேஷத

தையும ஆபரணஙகளையுமுடையவாகளும வீராகளும நாருயிரககல
குளளவாகளுமான க்ஷத்ரியஸ்ரேஷ்டாகள அநதசசலயனுககுபபடை
தலைவாகளாக இருநதாாகள அவன பிராணிகளை வருததுகினறவ
போலவும பூமியைச சலிககச செயகிறவனபோலவும சேனைவ
மெலல மெலல இளைபபாறச செயதுகொணடு பாணடவாிருககுமிட
தை நோககிச சென்றுன ஓ! பாரதரே! அபபொழுது, துரியோதன
கேடடு மஹாரதமாவும மஹாரதனும ஸமீபததில வருகினறவனுமா
சலயனைத தான விரைவாக எதிாகொணடு சென்று பூஜிததான து
யோதனன அவனுடைய பூஜைககாக அழகான இடஙகளில ரதன
களால பல நிறஙகளுளளவைகளும நன்றுக அலஙகாிககபபடடவ
களுமான ஸபைகளை அமைததான அவைகளில, பலவகையான சி
களாலே விளையாடடுககள செயவிககபபடடிருநதன அநத மண
பஙகளில மாலைகளும மாமஸஙகளும தினபணடஙகளும குடிககதத
வைகளும வழஙகபபடடன பலவித ரூபஙகளுடையவைகளும மன
திறகுச சநதோஷததை விருததிசெயகினறவைகளுமான பலவித உரு
முளள கிணறுகளும அனேகவித உருவமுளள ஓடைகளும தணணீர்
பநதலகளும அமைககபபடடிருநதன அநதச சலயன அநத ஸபை
களை அடைநது இடஙகளதோறும நாலு பககததிலுமுளள துரியோ
தனனுடைய மநதிரிகளாலே தேவனபோலப பூஜிககபபடடு ஸ்வ
மைககு நிகரான காநதியுடைய வேறொரு ஸபையை அடைநதா
அவன, அநத ஸபையில சோநதமானவைகளும சுபமானவைகளும மானிட
தனமைககு மேறபடடவைகளுமான விஷயஙகளாலே தனனை மேலா
வனாக நினைததான, இநதிரனையும அவமதிததான பிறகு, அ
க்ஷத்ரியஸ்ரேஷ்டன மிகுநத ஸநதோஷததை அடைநது வேலைககா
களை நோககி, 'யுதிஷ்டிரனுடைய எநத மனிதாகள இஙகே இசச
களைச செயதாாகள? ஸபையை நிாமாணம செயதவாகளை அழைய
கள. அவாகள பாிசு பெறுதறகு உாியவாகளென்று நான நினை
திருககிறேன அவாகளுககு வெகுமதிகளைக கொடுபபேன கு
புதான ஸம்மதிககவேணடும' என்று கேடடான அதன பிறகு, அ
மநதிாிகள, அரசனை மிகக சநதோஷமடைநதவனாக அறிநது உடனே
ஆசசாியம அடைநது துாியோதனனிடம அவ்விஷயததையும சொ
னாாகள எபபொழுது சலயன மிகவும ஸநதோஷததை அடைந
உயிரையும கொடுகக விருபபமுளளவனாயிருநதானே, அபபொழு
அவவிடததில மறைவாயிருநத துாியோதனன, அமமானான சலய

ாகக எதிரேவநதான மதரதேசாதிபதியான சலலியனும அவனைப
ாததது, அநத முயறசியை அவனுடையதாக அறிநது பரீதியடைநது
லிஙகனம செயது, 'இஷடமான காாயததைக் கேடடுககொள' என று
சானனுன துரியோதனன, 'ஓ' கலயாணகுணமுடையவரே! ஸத
மான வாககையுடையவராகக கடவீா எனககு வரததைக
காடுககக கடவீா நீா எலலாச சேனைகளுககும நாயகராக
ருககவேணடும உமககுப பாணடவாகள எபபடியோ நானும
மககு அபபடியே ஓ! பிரபுவே! கெளரவிககத தககவனும
ஷிககத தககவனும பகதனுமான எனனை அடையககடவீா'
ன று சொனனுன அபபொழுது, சலலியன, 'செயயபபடடது'
னறும, 'வேறு எனன செயயவேணடும?' எனறும வினவி
ன துரியோதனனும, 'போதும' எனறே அடிககடி மறுமொழி
ானனுன அபபொழுது, சலலியன, 'புருஷஶரேஷடா! துரியோ
ா! நீ உனபடடணததிறகுச செலலு நான பகைவாகளைச சிகூிர
வனுன யுதிஷடிரனைப பாாபபதறகுப போகிறேன அரசனே! மனி
களுககெலலாம அதிபதியாயிருபபவனே! யுதிஷடிரனைப பாாதது
டுச சீககிரம வருவேன தவிரவும, புருஷஶரேஷடனுன பாணட
ன அவஶயம பாாககவேணடும' எனறு சொனனுன துரி
ாதனன, 'ஓ! அரசரே! பாணடவரைப பாாததுவிடடுச சீக
ம வரவேணடும ராஜஶரேஷடரே! நாஙகள உமமுடைய அதீனமா
நககிறேும எஙகளுககுக கொடுதத வரததை நினைககக கடவீா'
ன று சொனனுன சலயனும அவனை நோககி, 'ராஜனே! உனககு
களம உன நகரமசெல பாணடவரைப பாாததுவிடடுச சீக
ம வருகிறேன ராஜனே! பொயயாககத துணியேன' என று
ானனுன சலலியன துரியோதனன இருவாகளும ஒருவரை ஒருவா
லிஙகனம செயதுகொணடாகள அநதத துரியோதனன அப
யே சலயனிடம சொலலிககொணடு மறுபடியும தனனுடைய படட
ாததை அடைநதான சலயனும அநதத துரியோதனனுடைய
தச செயகையைச சொலலுவதறகுப பாணடவாகளை அடைநதான
தச சலயன உபபலாவய (மெனகிற விராடனுடைய) நகரததை
டைநது சேனைகளிருககுமிடததிலும பரவேசிததது உடனே அவவிடத
அநதப பாணடவாகளெலலாரையும கணடான யுதிஷடிரரோடு
டன எலலாரும பலநாளுககுபபிறகு, மாதலனும யுததததில ஜயத
யே அடைகிறவனுமான அரசனைககணடு, ஆஸனஙகளிலிருநதும

எழுந்திருந்தார்கள். ஓ பாரதரே! அப்படியே, பீமனும் அர்ஜு
னும் ஸஹோதரியின் புத்ரர்களான நகுல ஸஹதேவர்களிருவர்களு
த்ரௌபதியும் ஸுபத்ரையும் அபிமன்யுவும் ஸந்தோஷத்தை அடை
ந்தார்கள். உடனே, உதாரமான மனமும் தர்மபுத்தியுமுடைய யுதிஷ்
ரர் புஜபலமிக்க சல்லியனை அடைந்து புரோகிதர் மூலமாகப் பாத்ய
த்தையும் ஆசமனத்தையும் கோவையும் கிரஹிக்கும்படி செய்து அனு
பந்தம் செய்துகொண்டு, அவனை நோக்கி, 'ஓ! அரசரே! உமக்கு
வரவு. இந்த ஆஸனத்தில் இருக்கவேண்டும்' என்று சொன்
அப்பொழுது, சல்யனும் ஸ்வர்ணமயமான சிறந்த ஆஸனத்தில் உ
கார்ந்தான். தர்மபுத்ரர் அவனிடம் பாத்யத்தையும் ஆர்க்கியத்
யும் தெரிவித்தார். சல்யன், தர்மராஜரை நோக்கி, 'ஓ! ராஜனே!
ருக்களைத் தபிக்கச் செய்கிறவனே! துரியோதனனால் செய்யப்பட
பெரிதான இந்தத் துக்கத்திற்குச் சத்ருக்களைக் கொன்று நல்ல பய
அடையப்போகிறாய். ஓ! மஹாராஜனே! உலகத்தின் தன்மை உனக்கு
தெரிந்ததே. ஆகையால், உனக்கு உலகத்தால் செய்யப்பட்டது ஒன்
மில்லை' என்று சொன்னான். ஓ! பாரதரே! பாண்டவர், மத்ரராஜனுக்
விதிப்படி ஆர்க்கியத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, எல்லாருக்கும் ஸுகத்
அளிக்கிறவனான அவனை நோக்கிக் குசலப்ரச்னம் செய்தார். பிற
தர்மத்தில் நடக்கின்ற அந்த எல்லாப் பாண்டவர்களாலும் சூழப்பட்
வனும் ஆஸனத்திலிருப்பவனுமான அந்தச் சல்யன் குந்திபுத்ர
நோக்கி, 'ஓ! ராஜச்ரேஷ்டனே! குருநந்தன! எல்லா விஷயத்தி
க்ஷேமமா? ஜயசாலிகளிற் சிறந்தவனே! தெய்வானுகூலத்தால்
வாஸத்திலிருந்தும் விடுபட்டாய். ராஜனே! குற்றமற்றவனே! கு
புத்ர! தம்பிகளோடும் இந்தத்ரௌபதியோடும் உன்னால் நிர்ஜனமு
ப்ரவேசிக்க முடியாததுமான வனத்தில் செய்யமுடியாத கா
மானது செய்யப்பட்டது. கோரமான அஜ்ஞாத வாஸத்தையும் செ
உன்னால், செய்யமுடியாத காரியம் செய்யப்பட்டது. ஓ! பாரத! ரா
மிழந்தவனுக்குத் துக்கமே தவிர, ஸுகம் எது? ஓ! யுதிஷ்டிரா! உன
டைய புத்தியானது ஸத்யத்திலும் தவத்திலும் தானத்திலும் இரு
றது. ஓ! யுதிஷ்டிரா! பொறுமையும் அடக்கமும் அஹிம்ஸையும்
யுமே உன்னிடமிருக்கின்றன. ஓ! அரசனே! அத்புதமான உலகி
உன்னிடம் நிலைபெற்றிருக்கிறது. நீ மிருதுவானவனும் [1]மிக்கொ
யாளியும் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ஹிதனும் அடக்கமுள்ளவனும் தா

1 'வதாந்ய' என்பது மூலம், 'இன்சொல்லன்' என்பது பழையவு

ததயே முககயமாக உடையவனுமாக இருபபவனே ஓ! ராஜனே! உல தததை ஸாக்ஷியாகவுடைய பலதாமஙகள உனனுல அறியபபட்டன ! ஜய! சதருககளைத தமிககச செயபவனே! இநத உலகமெலலாம உன னுல அறியப்பட்டிருககிறது ராஜனே! நீ ராஜயததில ஸதாபிககபபட் டால மறுபடியும உலகம ஸநதோஷததை அடைநததாகும அரசனே! ரதஸரேஷட! தெயவானுகூலததால இநதக கஷடமானது தாண்டப பட்டது ஓ! ராஜஸரேஷட! பரபுவே! தெயவானுக்கூலததால நீ தாமசிதத ளளவனும பரிவாரஙகளோடு கூடினவனும அரிய கஷடததைத தாண்டினவனும தாமஙகளுடைய மிகுதியை உடையவனுமாயிருபப தாப பாாககிறேன' என்று சொனனுன

ஓ! பாரதரே! பிறகு, சலயராஜன துரியோதனனுடைய சோக கதையையும (அவனுடைய) அநத எலலா உபசாரததையும வரதானத தையும யுதிஷடிரரிடம சொனனுன அவர, (அபபொழுது சலயி னை நோககி), 'ஓ! ராஜரே! வீரரே! நீர மனமகிழசசியடைநது துரி யாதனனுககு வாககினுல பரதிஜ்ஞைசெயத காரியமானது நலல கா ரியமே ஓ! பூபதியே! உமககு மஙகளம உணடாகுக ஆனுல, நீர ஒரு காரியம செயயவேணடுமென்று விருமபுகிறேன ஓ! ராஜரே! ஸததுக களில சிறநதவரே! அது செயயககூடாதது ஆனுலும, எனனை விருமபி அதைச செயயவேணடும ஓ! வீரரே! கேளும உமககு விணணப பம செயகிறேன ஓ! மஹாராஜரே! நீர இவவுலகில யுததததில வாஸுதேவருககு நிகரானவர ஓ! ராஜஸரேஷடரே! காணனுககும அரஜுனனுககும ஏறபடும தவநதவ யுததததில உமமால காணனுககு ஸாரதயம செயயவேணடிவரும, இதில ஸநதேகமிலலை ஓ! அரசரே! எனனுடைய பரியததை விருமபினீரேயானுல அநத யுதததததில உமமால அரஜுனன ரக்ஷிககபபடததககவன நீர எஙகளுககு ஜயத தைக கொடுககுமபடி ஸூதபுதரனுடைய பராககரமததைப பஙகம செயயவேணடும ஓ! மாதுலரே! செயயக கூடாததாயினும, நீர இதைச செயயவேணடும' என்று சொனனுர சலயன, 'ஓ! பாணடவ! உனககு ஷேமமுணடாகுக யுதததததில மிகக பலசாலியான ஸூதபுதர னுடைய பராககரமததைக கெடுபபதினிமிததம எனனிடம நீ கேட்டுக கொணட விஷயததைபபறறிச சொலலுகிறேன, கேள அவன எனனை எபபொழுதும வாஸுதேவனுககு நிகராக நினைககினறுன ஆகையால, நான அவனுககு யுதததததில ஸாரதியாவேன, நிசசயம ஓ! பாணடவ! குருஸரேஷடனே! அவன, கர்வததை அடககிப பராககரமததை அப

ஹரித்து எளிதில் கொல்லத்தக்கவனாகும்படி, யுத்தத்தில் யுத்தம் செய்
விருப்பமுள்ளவனான அவனுக்கு விபரீதமாயும் நலமில்லாததாயுமிரு
கிற வார்த்தையைச் சொல்லுவேன், நிச்சயம் இதை ஸத்யமா
உனக்குச் சொல்லுகின்றேன். ஓ! ஐய! நீ என்னிடம் சொல்லி
படி இதைச்செய்வேன். வேறு எந்தவிருப்பத்தையும் செய்யத்தக்க
வனாவேனோ அதையும் உனக்குச் செய்வேன். ஓ! பெரிய பலத்தை
யுடையவனே! வீர! சூதாட்டத்தில் த்ரௌபதியோடு உன்னால் அடை
யப்பட்ட துக்கமும், ஸூதபுத்ரனால் சொல்லப்பட்ட கடுமையான வார்
த்தைகளும், ஜடாஸுரனிடமிருந்தும் கீசகனிடமிருந்தும் உண்டா
பெரிய துயரமும், தமயந்தியினால் அடையப்பட்ட துக்கம்போல்
த்ரௌபதியினால் அடையப்பட்ட இந்த எல்லாத்துக்கமும் முடிவி
ஸுகத்தைக் கொடுக்கின்றனவாகும். இந்த விஷயத்தில் நீ கோபத்தை
அடையக்கூடாது. தெய்வம் மிகவும் வலிமையுள்ளதன்றோ! ஓ! யுதி
டிர! மஹாத்மாக்கள் துக்கங்களை அடைகிறார்களல்லவா? ஓ! உலகத்து
குப் பதியாயிருப்பவனே! தேவர்களாலும் துக்கங்கள் அடையப்பட்ட
வல்லவா? ஓ! அரசனே! பாரத! மஹாத்மாவும் தேவர்களுக்கு அரச
மான இந்திரனாலே பத்னியோடு பெரிதான துக்கமானது அனுபவிக்க
பட்டதாகக் கேட்கப்படுகிறது' என்று சொன்னான்.

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(சல்யன், இந்திரனுக்குத் துக்கம் நேர்ந்ததையும் அதை நீக்கிக் கொள்வதற்கு அவன் தேவர்களுடன் திருமாலினிடம் சென்றதையும் யுதிஷ்டிரனுக்குக் கூறினது)

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! மஹாத்மாவான இந்திர
பத்னியோடு எவ்விதம் பெரிதும் கோரமுமான துக்கமானது அடை
பட்டது? இதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று சொ
னார். சல்யன், 'ஓ! ராஜனே! பாரத! எவ்விதம் பத்னியுடன் இந்தி
னால் துக்கமானது அடையப்பட்டதென்பதில் முன்னடந்த பழை
யான சரித்திரத்தைக் கேள். தேவர்களிற் சிறந்தவனும் பெரிய த
முடையவனுமான த்வஷ்டா என்கிற ஸ்ருஷ்டிகர்த்தன் இருந்
னன்றோ? அவன் இந்திரனிடம் த்ரோகத்தினால் மூன்று சிரமுடை

தரனை உண்டுபண்ணினானும் மிக்க காந்தியுள்ள அந்த விஸ்வரூபன் ந்திரனுடைய ஸ்தானத்தில் விருப்பங்கொண்டு கோரமும் ஸௌரி ன சந்திரன் அக்கினி இவர்களுக்குச் சமமுமான மூன்று சிரங்க ில் ஒரு முகத்தால் வேதங்களை அத்தியயனம் செய்தான், ஒன்றி ல் ஸுரையைப் பானம் செய்தான், மற்றொன்றினால் எல்லாத் க்குகளையும் விழுங்குகிறவன்போலப் பார்த்தான் அவன் இரக் ப்பட்டத்தக்கவனும் மௌனமையுடையவனும் அடக்கமுடையவனுமாகத் மத்திலும் தவத்திலும் முயற்சிசெய்தான் ஓ! சத்ருக்களைச்சிக்ஷிக் றவனே! அவனுடைய தமமானது பெரிதும் தீவரமும் (ஒருவரா ம்) அனுஷ்டிக்க முடியாததுமாக இருந்தது அளவற்ற தேஜ ுள்ள அவனுடைய தவத்தின் வீரியத்தையும் ஸத்யத்தையும் ார்த்துவிட்டு இந்திரன், 'இவன் இந்திரனாகாமலிருக்க வேண்டுமே' ன்று வருத்தமுற்றான். ஓ! பரதஸ்ரேஷ்ட! பிறகு, புத்திமானான ந்த இந்திரன், 'விருத்தியடைகிறவனான இந்தத் திரிசிரன் எல்லா லகத்தையும் விழுங்கிவிடுவானல்லவா? எவ்விதமானால் இவன் ோகங்களில் அழுந்துவான்? பெரிய தவத்தைச் செய்யாமலிருப் ான்?' என்று பலவிதமாக ஆலோசித்து, த்வஷ்டாவின் புத்திரனை ாற்ற அப்ஸரஸுகளை நோக்கி, 'நீங்கள், அந்தத் திரிசிரஸானவன் மபோகங்களில் மிகவும் அழுந்தும்படி சீக்கிரம் செய்யுங்கள், செல் ங்கள், ஏமாற்றுங்கள் தாமதம் வேண்டாம் அழகிய இடையுடைய ்களே! எல்லாரும் ச்ருங்காரவேஷத்தையுடையவர்களும் மனத்தைக் ரும் மாலைகளை அணிந்தவர்களும் சிருங்காரச் செய்கைகளையும் தோஷ முதலான மனத்தின் விகாரங்களையும் உடையவர்களும் ளந்தரியத்தினால் சோபிக்கின்றவர்களுமாகி மோகிக்கும்படி செய் ்கள் உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும் என் பயத்தைப் போக் ்கள் ஓ! சிறந்தவர்களான ஸ்திரீகளே! என்னை நானே ஸ்வஸ்த லாதவனாக மனத்தினால் அறிகிறேன் ஓ! ஸ்திரீகளே! பெரிதும் ாரமுமான என்னுடைய அந்தப் பயத்தைச் சீக்கிரம் நிவிருத்தி ய்யுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான்

அப்ஸரஸுகள், அவனை நோக்கி, 'ஓ! இந்திரரே! வலாஸுரனைக் ான்றவரே! நீர் அந்தத் திரிசிரஸினிடமிருந்து பயத்தை அடையாம ருக்கும்படி அவனை வஞ்சிக்கிற நிமித்தத்தில் முயற்சியைச் செய ாம் ஓ! தேவரே! தவத்தின் நிதியான இவன் கண்களாலே எரிக்கிற ன்போலிருக்கிறான் அவனை வஞ்சிப்பதற்கு நாங்கள் சேர்ந்து

செலலுகினறோம அவனை வசமபணணுவதறகும உமமுடைய பயததை
நீககுவதறகும முயறசி செயவோம' எனறு சொனனாரகள பிறகு
அவாகள இநதிரனாலே அனுமதி கொடுககபபெறறு திரிசிரஸின
ஸமீபததை அடைநதாாகள அவவிடததில சிறநதவாகளான அந
ஸதிரீகள பலவிதமான மனமககார சேஷடைகளாலே (அவனை) மோகி
குமபடி செயதுகொணடு நடனததைக காணபிததாாகள அபபடியே
அவயவஙகளிலிருககிற ஸௌநதாயததையும காணபிததாாகள மிகவு
பெரிய தவததையுடையவனும பூரணமான கடலுககு நிகரானவ
மான அவன அவாகளைப பாாததும இநதிரியஙகளை ஸவாதீன
செயதுகொணடு [1]ஸநதோஷததை அடையவிலலை பிறகு, அவா
ளெலலாரும அதிகமான முயறசியைச செயதுவிடடு, மறுபடியும இ
திரனை அடைநது அஞசலி செயதுகொணடு அவனை நோககி, 'ஓ! பி
புவே! நெருஙகமுடியாதவனாயிருககிற அவனுடைய தைரியததை
சலிககச செயவதறகு முடியாது ஓ! மஹாபாகயவானே! பிறகு, உமக
எது செயயவேணடுமோ அதைச செயயலாம' எனறு சொனனாாக
ஓ! யுதிஷடிரா! (அபபொழுது) மஹா புததிமானான இநதிரன அப
ரஸஸுகளை மரியாதைசெயது அனுபபிவிடடு, அவனுடைய வததி
உபாயததைத தானே ஆலோசிததான

வீரனும பிரதாபமுடையவனும புததிசாலியுமான அநதத தே
வராஜன மௌனமாகஆலோசிததுத திரிசிரனுடைய வததைமனததில
சயம செயதுகொணடான 'அவனபொருடடு இபபொழுது வஜரா
ததைதை எறிகிறேன சீககிரததில அவன இலலாமறபோயவிடுவான சத
துருபலனாயிருநதாலும விருததியடைநதால பலமுடையவனுவா
அவனை உபேக்ஷிககககூடாது' எனறு சாஸதிர ஸிததாநதபபடி நி
யிதது (அவனுடைய) வததில உறுதியானபுததியைசசெயது உட
கோபமடைநதவனாகித திரிசிரனைககுறிதது அகனிககு நிகராயும கோ
ரூபமுடையதாயும பயததைக கொடுபபதாயுமிருககிற வஜராயுதத
விடடான அவன அநதவஜராயுததால பலமாக அடிககபபடடுககொ
லபபடடுக (கீழே) விழுநதான வஜராயுததாற கொலலபபடடுபபூத
தில பாவததின கொடுமுடிபோலத தளளபபடடவனும பாவதமே
லப படுததிருபபவனுமான அவனைப பாாதது, தேவராஜன அவனுடை
தேஜஸிைல எரிககபபடடவனாகி ஸுகததை அடையவிலலை கொ
லபபடடவனாயிருநதாலும பிரகாசிககினற தேஜஸை உடையவ

1 'மனஙகலஙகாமல இருநதுவிடடான' எனபது கருதது

வன ஜீவிக்கிறவனுக்கே காணப்பட்டான் கொல்லப்பட்ட அவனு
டைய சிரங்கள் யுத்தஸ்தலத்தில் உயிருள்ளவைகளைப்போல ஆச்சரியகரமா
ருந்தன அவனுடைய மூன்றுசிரங்களுமே மூன்று பக்ஷிகளாயின ஓ!
ரத! விஸ்வரூபனுடைய அந்தச் சிரங்கள் தித்திரிப் பக்ஷியும் கலவிங்கப
க்ஷியும் கபிஞ்சலபக்ஷியுமாயின பிறகு, இந்திரனோ, மிகவும் உடலநடுங்கி
லோசித்துக்கொண்டிருந்தான் ஓ! மஹாராஜனே! உடனே, தச்சன்
ருவன், தோளில் கோடாலியை வைத்துக்கொண்டு, அந்த திரிசிரன்
மூந்து கிடக்கின்ற வனம் வந்துசேர்ந்தான் பயத்தை அடைந்தவனும்
ந்திராணிக்கு நாயகனுமான அந்த இந்திரன், அவ்விடம் தற்செயலாக
ந்த அந்தத் தச்சனைப் பார்த்து, 'நீ சீக்கிரம் இவனுடைய தலைகளை
வட்டு நான் சொன்னதைச் செய்' என்று பரபரப்புடன் சொன்னான்
தச்சன், (அவனை நோக்கி), 'இவன் மிகவும் பெரிய தோளுடைய
னயிருக்கிறானல்லவா? கோடாலி தெறித்துவிடும் ஸத்துக்களால்
ந்திக்கப்பட்ட காரியத்தை நானும் செய்யத் திறமையில்லாதவன்'
ன்று சொன்னான் இந்திரன், 'நீ பயப்படவேண்டாம் என்னால்
சால்லப்பட்ட இதை விரைவாகச் செய்யக்கடவாய் என்னுடைய
னுக்ரஹத்தால் உன்னுடைய ஆயுதம் வஜ்ராயுதத்திற்குச் சமமாகும்'
ன்று சொன்னான் தச்சன், 'இப்பொழுது, கோரமான இந்தக் காரி
த்தைச் செய்த உம்மை நான் யாரென்று அறிவேன்? இதைக் கேட்க
ரும்புகிறேன் என்னிடம் உண்மையாகச் சொல்லும்' என்று கேட்
ான் இந்திரன், 'ஓ! தச்சனே! நான் தேவர்களுக்கு அரசனான இந்
ரனென்று நீ அறிந்துகொள் ஓ! தச்சனே! என்னால் சொல்லப்பட்ட
 இதைச் செய்யக்கடவாய் இந்த விஷயத்தில் ஆலோசனை செய்
தே திரிசிரனென்பவன் என்னால் கொல்லப்பட்டுப் படுத்துக்கிடக்கிறா
ன்றும் நீ அறிந்துகொள்' என்று சொன்னான் அந்தத் தச்சன்
ாங்கி அஞ்சலி செய்துகொண்டு, 'ஓ! இந்திரரே! இவ்விஷயத்தில்
ரூரமான காரியத்தைச் செய்து ஏன் லஜ்ஜை அடையவில்லை? ரிஷி
ானன இவனைக் கொன்றுவிட்டு உமக்குப் பிரம்மஹத்தியிலிருந்து
யமில்லையா?' என்று கேட்டான் இந்திரன், 'பின்னால் (பாவத்தின்)
சுத்திக்காக மிகவும் கடுமையான தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பேன் பெரி
ன வீர்யத்தையுடைய இந்தச் சத்ருவானவன் என்னால் [வஜ்ராயுதத்
ல கொல்லப்பட்டான் ஓ! தச்சனே! இப்பொழுது, நான் நடுக்க
ற்று இவனிடமிருந்து பயப்படுகிறேன் சீக்கிரமாக நீ இவன் தலை
ளைக் கொய்வாய் உனக்கு நான் அனுக்ரஹத்தைச் செய்வேன்,

மனிதர்கள் யாகங்களில் உன்க்குப் பசுவின் சிரத்தைப் பாகமா
கொடுப்பார்கள் தச்சனே! இது உனக்கு என்னுடைய அனுக்ரஹ
சீக்கிரம் என்னுடைய இஷ்டத்தைச் செய்' என்று சொன்னான்
பொழுது, அந்தத் தச்சன் இதைக்கேட்டு இந்திரனுடைய வசனத்தி
உடனே கோடாலியால் திரிசிரனுடைய தலைகளை வெட்டினான் வெ
டப்பட்டபொழுது அவைகளிலிருந்து உடனே எங்கும் கபிஞ்சலங்
தித்திரிகள் கலவிங்கங்கள் என்கிற பக்ஷிகள் வெளியில் வந்தன எதன
வேதங்களை அத்யயனம் செய்தானோ ஸோமரஸத்தையும் பானம்செ
தானோ அவனுடைய அந்த முகத்திலிருந்தும் சீக்கிரமாகக் கபிஞ்ச
கள் வெளிவந்தன ஓ, அரசனே! எதனால் எல்லாத் திக்குகளை
விழுங்குகிறவன்போலப் பார்த்தானோ, அவனுடைய அந்த முக
லிருந்தும் தித்திரிகளென்கிற பக்ஷிகள் வெளிவந்தன அந்த திரி
னுடைய எந்த முகமானது ஸுராபானம் செய்ததோ அதிலிருந்தும்
விங்கமென்னும் குருவிகளும் பருந்துகளும் உயரக்கிளம்பின அந்
சிரங்கள் அறுக்கப்பட்டபிறகு, அந்தக்ஷணமே மகவானும் தே
களுக்கு ஈச்வரனுமான தேவன் கவலையில்லாதவனாகித் தச்சனுக்கு
ப்படியே வரத்தை அளித்துவிட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் ஸ்வர்க
சென்றான் தச்சனும் தன் வீடு சேர்ந்தான்

தேவசத்ருக்களை நாசம்செய்பவனான இந்திரன் சத்ருவைக்கொன்
விட்டுத் தன்னைக் கிருதார்த்தனாக நினைத்தான் தச்சனும் தன்
சென்று ஒருவனிடமும் சொல்லவே இல்லை அவ்விதம் [1]போனவன
விப்ரவருஷம் ஒருவருஷம் வரையில் ஒருவரும் அறியவில்லை
பிரபுவே! ஒருவருஷம் சென்ற பிறகு, பசுபதியினுடைய பூதங்கள் '
களுடைய பிரபுவான இந்திரன் பிரம்மஹத்தி செய்தவன்' என்
அவனை நிந்தித்தன அப்பொழுது, பாகசாஸனனான இந்திரன் கோரம
வ்ரதத்தை அனுஷ்டித்துத் தவத்தையுடையவனாகித் தேவர்களோ
மருத்துக்களுடைய ஸமூகங்களோடும் ஸமுத்திரங்களிடத்திலும் பூ
னிடத்திலும் விருக்ஷங்களிடத்திலும் ஸதிரீகளிடத்திலும் பிரம்மஹ
யைப் பிரித்துக்கொடுத்து அவைகளுக்கு வரங்களையும் கொடுத்தா
வரத்தை அளிப்பவனான இந்திரன் கடலுக்கும் பூமிக்கும் மரங்களுக்
மாதர்களுக்கும் வரத்தையளித்து அந்தப் பிரம்மஹத்தியைத் த
னான் பிறகு, பகவானான இந்திரன் சுத்தனாகித் தேவர்களாலும்

1 'ஆகதம்' என்று பாடங்கொண்டு, 'வந்தவனான இந்திரனை' என
கொள்ளலாம் 2 ऽஇது அதிக பாடம்,

ீது ஜனஙகளாலும பூஜிககபபடடு மஹரிஷிகளால பூஜிககபபடுகிறவ
ாகி இநதிரஸதானததை அடைநதான]

பிறகு, தவஷடாவெனகிற ஸருஷடிகாததன இநதிரனால புதரன
காலலபபடடதைக கேடடுக கோபததால கணகள சிவநது, 'தவம
சயபவனும எபபொழுதும பொறுமையுடையவனும அடககமுடைய
னும இநதிரியஙகளை ஜயிததவனுமான எனது புதரனைக குறறமிலலா
விருககையில கொனறமையால இநதிரனுடைய நாசததினபொருடடு
ன விருததிரனை உணடுபணணுகிறேன உலகததாாகள எனது வீா
ததையும தவததின மிகக பலததையும பாாககடடும துராதமாவும
ாபபுததியுளளவனுமான அநதத தேவேநதிரனும பாாககடடும' எனறு
சால்லிவிடடு, உடனே, தவமுடையவனும மிகப பெரிதான புகழு
டையவனுமான தவஷடாவானவன ஸநானமசெயது கோபமுடையவ
ாகி அகனியில ஆஹுதி செயது கோரனான விருதரனை உணடு பணணி,
! இநதரசதருவே' என தவததின பெருஙமையினால விருததியடையக
டவாய' எனறு சொனனான அவன ஆதிதயனுககும அகனிககும
மானமாக ஸவாககததை அளாவிககொணடு விருததியடைநதான
ளயகால ஸூரியனபோலக கிளமபினவனான அவன், 'நான எனன
சயயவேணடும?' எனறு வினவினான 'இநதிரனைக கொல' எனறு
வஷடா) சொலலககேடடு, உடனே ஸுவாககததையும அடைநதான

பிறகு, ஓ! குருஸரேஷடா! மிகவும கோபததை அடைநதவாக
ான விருதரனுககும இநதிரனுககும பெரிதும மிகக கோரமுமான
ததமானது தொடாசசியாக நேரிடடது அபபொழுது, வீரனான
ருதராஸுரன நூறு அஸவமேதயாகஞ செயதவனும சகரனுமான
தவேநதிரனைப பிடிததுக கோபததோடு வாயைததிறநது அதிலபோடடு
கொணடான இநதிரன விருதரனால விழுஙகபபடுமபொழுது
கக பலததையுடைய அநதத தேவஸரேஷடாகள பரபரபபுடையவா
ாகி விருதராஸுரனை நாசமசெயகிறதான கொடடாவியை உணடு
ணணினாாகள உடனே, விருதரன கொடடாவிவிடடு வாயைத
றககவே, வலனைககொனற இநதிரன தன அஙகஙகளைச சுருககிக
காணடு வெளியில வநதான அதுமுதல கொடடாவியானது உலகத
துளள பிராணிகளை அடைநதது தேவாகளெலலாரும, இநதிரன
வளியில வநததைபபாாதது ஸநதோஷததை அடைநதனா ஓ! பரத
ரேஷடனே! பிறகு, மறுபடியும பரபரபபோடுகூடி விருதரனும வாஸ
னுமாகிய இருவாகளுககும அபபொழுதே நீணட காலம கோரமான

யுததமானது நேரிட்டது பலிஷ்டனும தவஷ்டாவினுடைய தேஜே பலததோடுகூடினவனுமான விருததிரன யுததததில விருததிஅடைந் பொழுது இநதிரன பினனடைநதான் இநதிரன திருமபிவர, தேவ கள மிகவும வருததததை அடைநதாகள ஓ! பாரத! அவாகளெல ரும் இநதிரனேடுகூடி தவஷ்டாவினுடைய தேஜஸினுல மோகதன அடைநதவாகளாகி முனிவாகளோடு சோநது ஆலோசனை செயது கள ஓ! அரசனே! இதறகு எனன செயயததக்கதெனறு ஆலே சிதது எலலாரும பயததால மோகமுறறவாகளாகி மஹாதமாவும அ வறறவருமான விஷ்ணுவை மனததால அடைநதாகள எலலாரு விருதராஸுரனுடைய வததததை விருமபி மநதரபாவதததினஉசசியி இருந்தாகள

பததாவது அதயாயம

ஸேநோதயோகபாவம (தொடர்ச்சி.)

—— o ——

(மஹாவிஷ்ணுவின்கட்டளையினல் மஹரிஷிகள் இந்திரனுக்கும் வ்ருத்ரனுக்கும் ஸமாதானம் செய்வித்ததும், இந்திரனல் விருத்ரன் கொல்லப்பட்டதும், பிரம்மஹத்தி இந்திரனைப் பற்றிக்கொண்டதும், அவன் ஓடி ஒளிந்ததும்)

இநதிரன, (தேவாகளை நோககி), 'ஓ! தேவாகளே! அழிவற் றான இநத ஜகம முழுவதும விருதரனுல வியாபிககபபடடது அவ எதிாதது அடிபபதறகுததககதாக ஒனறுமிலலையலலவா? நான மு ஸமாததனுயிருநதேன, இபபொழுது அசகதனுயிருககிறேன. ஆ யால, எவவிதம செயயததககது? உஙகளுககு க்ஷேமமுணடாகு அவனே அணுகமுடியாதவனெனபது எனனுடைய கருதது பல பெரிய சரீரமும யுததததில அளவறற பராககரமமும உடையவ அவன், தேவாகள அஸுராகள மனிதாகள இவாகளுடனகூடி மூவுலகமாகிய அனைததையும கபளீகரிபபான ஆகையால, தே களே! இநத நிசசயததைக கேளுஙகள விஷ்ணுவினுடையஸதானத அடைநது மஹாதமாவான அவருடன சோநது ஆலோசிததுத து புததியுளள அஸுரனுடைய வததின உபாயததைஅறிவோம' என சொனனன

இவ்விதம் இந்திரன் சொன்னவுடன், வ்ருத்ரனிடமிருந்துமுண்டான பயத்தால் வருத்தமுற்ற ரிஷிகணங்களும் தேவர்களுமான எல்லாரும் சரணமடைவதற்குத்தக்கவரும் மிக்க பலமுடையவருமான மஹாவிஷ்ணுவைச்சரணமடைந்து, தேவர்களுக்குத்தலைவரான அவரை நோக்கி, 'ஓ! பகவானே! முன்காலத்தில் நீர் மூன்று காலடிகளால் மூன்று லகங்களையும் வியாபித்தீர், அமிருதத்தையும் அஸுரர்களிடமிருந்து அபகரித்தீர் அஸுரர்களையும் யுத்தத்தில் கொன்றீர், பலியென்கிற பெரிய அஸுரனைக் கட்டி இந்திரனைத் தேவர்களுக்கு அதிபதியாகச் செய்தீர் நீர் எல்லாத்தேவர்களுக்கும் பிரபு உம்மால் இவ்வுலக முழுவதும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஓ! மஹாதேவரே! எல்லா உலகங்களாலும் வணங்கப்பட்ட தேவர் நீரே ஓ! தேவஸ்ரேஷ்டரே! இந்திரனோடு கூடின தேவர்களுக்கு நீர் கதியாகக் கடவீர் ஓ! அஸுரர்களை நாசம் செய்பவரே! விருத்ராஸுரனால் இந்த எல்லா உலகமும் வியாபிக்கப்பட்டது' என்று சொன்னார்கள்

விஷ்ணுவானவர், (அவர்களை நோக்கி), 'உங்களுக்கு உத்தமமான நன்மையானது என்னால் அவஸ்யம் செய்யத்தக்கது ஆகையால், இவன் அழிக்கக்கூடிய உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன் எந்தவிடத்தில் விஸ்வரூபத்தைத் தரிக்கிறவனான இவனிருக்கிறானோ அந்தவிடத்தில் ரிஷிகளோடும் கந்தர்வர்களோடும் செல்லுங்கள் அவனுக்கு ஸமாதானத்தைப் பிரயோகியுங்கள் அதனால், அவனை ஜயிப்பீர்கள் ஓ! தேவர்களே! என்னுடைய ஆற்றலால் இந்திரனுக்கு ஜயமானது ஏற்படப்போகின்றது. நானும் காணப்படாமல் இவனுடைய சிறந்த வஜ்ராயுதத்தில் பிரவேசிப்பேன் ஓ! தேவஸ்ரேஷ்டர்களே! ரிஷிகளோடும் கந்தர்வர்களோடும் செல்லுங்கள் விருத்ரனுக்கு இந்திரனோடு நட்பைச்செய்யுங்கள் தாமதம் வேண்டாம்' என்று சொன்னார்

தேவரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட பொழுது, ரிஷிகளும் தேவர்களும் சேர்ந்து இந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்றார்கள் மிக்க காந்தியுடையவர்களும் இந்திரன்முதலான தேவதைகளுடன் கூடினவர்களுமான எல்லாருமே, ஸமீபத்தைஅடைந்து, அவ்விடத்தில் (விருத்திரன்) சூரிய சந்திரர்கள் போலத் தேஜஸால் ஜ்வலிக்கிறவனும் பத்துத் திக்குகளையும் தபிக்கச் செய்கிறவனும் மூன்று உலகங்களையும் விழுங்குகிறவனுமாயிருப்பதைப் பார்த்தார்கள் முனிவர்கள், பிறகு, அருகில் சென்று அவனை நோக்கி, 'ஓ! வெல்லப்படமுடியாதவனே! உன்னுடைய தேஜஸால் இந்த உலகம் முழுதும் வியாபிக்கப்பட்டது பலசாலி

களில் சிறந்தவனே! நீயும் இந்திரனை ஜயிக்கச் சக்தனுயில்லை. இவ்விடத்தில் யுத்தம் செய்கிறவர்களான உங்களுக்கு மிகவும் நீண்டதான காலம் சென்று விட்டது. தேவர்கள் அஸுரர்கள் மனுஷ்யர்களோடுகூடின எல்லாப் பிரஜைகளும் பீடிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால், விருத்திரா! உனக்கு இந்திரனோடு எப்பொழுதும் ஸ்நேகமானது இருக்கட்டும். நீயும் ஸுகத்தையும் அழிவற்றவையான இந்திரனுடைய உலகங்களையும் அடைவாய்' என்று பரியமான வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். மிக்க பலசாலியான விருத்திராஸுரனே, ரிஷிகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, உடனே அந்த முனிவர்களெல்லாரையும் தலையால் வணங்கி, 'ஓ! மஹா பாக்யவான்களே! நீங்களெல்லாரும் கந்தர்வர்களெல்லாரும் சொல்லியவற்றை எல்லாம் கேட்டேன். ஓ! குற்றமற்றவர்களே! என்னுடைய வார்த்தையையும் கேளுங்கள். நானும் இந்திரனுமாகிய எங்கள் இருவர்களுக்கும் ஸ்நேகமானது எப்படி ஏற்படும்? ஓ! தேவர்களே! [1]இரண்டு தேஜஸுகளுக்கு ஸ்நேகமானது எப்படி ஏற்படும்?' என்று சொன்னான்.

முனிவர்கள், (அவனை நோக்கி), 'ஒருகால் நல்லோர்களுடைய ஸ்நேகத்தை அடைய விரும்பவேண்டும். அதன் பிறகு, க்ஷேமம் உண்டாகும். நல்ல மனிதனுடன் சேர்க்கையைத் தள்ளக்கூடாது. ஆகையால், நல்லவர்களுடைய சேர்க்கையை அடைய விரும்பவேண்டும். நல்லோர்களுடைய சேர்க்கை எப்பொழுதும் உறுதியாகவே இருக்கும். அறிவுள்ளவன், காரியங்களுக்குச் சங்கடம் நேர்ந்திருக்கையில், காரியங்களைச் சொல்லவும் வேண்டும். நல்லவர்களுடன் நட்பானது பெரும் பயனுள்ளது. ஆகையால், தீரனானவன் நல்லவனைக் கொல்ல விரும்பக் கூடாது. இந்திரன், பெரியோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவனும் நிந்திக்கத்தகாதவனும் மஹாத்மாக்களுக்குப் புகலிடமும் ஸத்யத்தை உரைப்பவனும் தர்மத்தை உணர்ந்தவனும் ஸூக்ஷ்மமான நிச்சயத்தையுடையவனுமானவன். அப்படிப்பட்ட இந்திரனுடன் உனக்கு எப்பொழுதும் நட்பு ஏற்படட்டும். இவ்விதம் நம்பிக்கையை அடையக் கடவாய். உனக்கு வேறுவிதமான எண்ணம் வேண்டாம்' என்று சொன்னார்கள்.

மிக்க காந்தியுடைய விருத்திரன் மஹரிஷிகளுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, 'ஓ! தவமுடையவர்களே! ஸர்வஜ்ஞர்களான நீங்கள் நி

---

1 பலம் ஸமமாயிருந்தால் நட்பு உண்டாகாதென்பது.

ம எனக்குப பூஜயாகளாயிருபபவாகள ஓ! தேவாகளே! நான்
தைச சொலலுகிறேனே அதெலலாம செயயபபடுமேயானல, அப
பொழுது, தேவாகள எனனைநோககி எனனசொனனாகளோ அவை
யலலாவறறையும செயவேன ஓ! வேதியாகளிற சிறநதவாகளே!
ன, தேவாகளுககும இநதிரனுககும உலாநததினலும ஈரமுளளதின
லும கலலினலும மாததினலும சஸதாததினலும அஸதிரததினலும
கலிலும ராததிரியிலும கொலலததகாதவன ஆகவேணடும இவவிதமா
ல எனககு இநதிரனோடு எககாலும சோககையானது விருபபமா
ருககிறது' எனறு சொனனன

ஓ! பரதஸரேஷ்டா! ரிஷிகள அவனை நோககி, 'ஸரி' எனறே
சானனாகள இவவிதம சோககையானது உணடானபொழுது,
ருதரன மிகக ஸநதோஷததை அடைநதவனனன பிறகு, பிரகாசிக
னற தேஜஸோடுகூடின ரிஷிகள இநதிரனுககும வருதரனுககும ஒரு
ரொருவாககு ஸமாதானததைச செயதுவிடடு மறுபடியும வநத
டியே சென்றாகள விருதரனோடுகூடின இநதிரனும எபபொழுதும
நதோஷமுளளவனயிருநதான (ஆனலும), வருதரனுடைய வதத
றகுடபொருநதினவைகளான உபாயஙகளை ஆலோசிததான தேவராஜ
ன அவன, தனககு நடபுசசெயகையில செயயபபடட கடடுபாடடை
ம ரிஷிகளால சொலலபபடடதையும எபபொழுதும நினைககிறவனும
மயததைத தேடுகிறவனும மிகக வருததமுறறவனுமாகி வஸிததான
வன ஒருஸமயம கடறகரையில பெரிய அஸுரனன விருதரனைக
ணடான ஸநதியாகாலம நேரிடடு மிகவும பயஙகரமான வேளையும
ததவுடன, பகவானன இநதிரன மஹாதமாவான விஷ்ணுவினுடைய
தானததை நினைதது, 'இபபொழுது பயஙகரமான ஸநதியாகால
னது ஏறபடடிருககிறது இரவும அனறு, பகலும அனறு எலலா
றறையும அபஹரிததவனும பகைவனுமான இநதவிருதரனும எனனல
வஸியம கொலலபபடடவேணடியவன மஹாஸுரனும மஹாபலசாலி
ம பெரிதான சரீரததையுடையவனுமானவிருதரனை வஞசிததுக கொல
மலிருநதால எனககு நனமை உணடாகாது' எனறு ஆலோசிததான
வவிதம ஆலோசிககிறவனன இநதிரன மஹாவிஷ்ணுவை நினைகக,
டனே, சமுததிரததில மலைபோனற நுரையைக கணடான இது
ஈரநததும அனறு, ஈரமானதும அனறு, அபபடியே, இது சஸதிரமும
னறு இதை விருதரனைககுறிதது எறிவேன அவன க்ஷணபபொழு

இலே நசிததுவிடுவான' எனறு நிசசயிதது, உடனே [1]வஜாததுட
சீககிரமாக அநத நுரையை விருதரனிடததில பிரயோகிததான அ
பொழுது, விஷணுவானவா அநத நுரையிற புகுநது விருதராஸுர
நாசம செயதாா

விருதரன கொலலபபடடவுடனே, திககுககள இருளிலலாதவை
களாயின மஙகளகரமான காறறும வீசிறறு அபபடியே, பிரஜை
ளும ஸநதோஷததை அடைநதன உடனே, தேவாகளும கநதா
களும யகஷாகளும ராகஷஸாகளும் பெரிய உரகாகளும ரிஷிகளும அ
மஹேநதிரனைப பலவிதமான ஸதோததிரஙகளாலே துதிததாாகள எ
லாப பிராணிகளாலும நமஸகரிககபபடடு எலலாப பிராணிகளையும ஸ
தானம செயதான பகைவனைக கொனறு மிகக ஸநதோஷத
அடைநத மனததோடு கூடியவனும தாமததை உணாநதவனுமா
இநதிரன தேவாகளோடு மூனறு உலகஙகளிலும சிறநதவரான விஷ
வைப பூஜிததான மிகக வீாயமுடையவனும தேவாகளுககுப ப
தைச செயகிறவனுமான விருததிரன கொலலபபடடவுடனே, இந
னனவன அஸதயததினால அவமதிககபபடடவனும மிகவும க
யுள்ள மனமுளளவனுமானான அவன முனனும திரிசிரனைக கொ
தனாலுணடான பிரமமஹததியினால அவமதிககபபடடிருநதான [2][
னையும விருதரனையும கொனறவனான அவன பயமறறவையா
மஹாதேவருடைய பூதஙகளால மறுபடியும பிரமமஹததிக
னெனறு நிநதிககபபடடு லஜஜை அடைநதான] அநதத தேவே
ரன உலகஙகளின கோடியை அடைநது தன செயகைகளால அ
மதிககபபடடவனும பெயரிழநதவனும அறிவிழநதவனுமாகி ஏ
வராலும அறியபபடவிலலை ஜலததில மறைநது ஸாபபாமபுபோ
சஞசரிததுககொணடு வஸிததான பிரமமஹததியினிடமிருநத
உணடான பயததால பீடை அடைநத தேவேநதிரன ஒளிநதவுடனே
பூமியானது விருகஷஙகளறறுக காயநத காடுகளையுடையதாகி நா
அடைநததுபோல ஆயிறறு ஆறுகள வெளளமறறன ஏரிகள
மறறன பிராணிகளுககு மழையிலலாமையாலுணடாகும பெரிதா
கலக்கமுமுணடாயிறறு தேவாகளும அபபடியே எலலா மஹரி
களும மிகக நடுக்கததை அடைநதாாகள உலகமெலலாம அரசனில
ததாகி உபததரவஙகளால பீடிககபபடடது அபபொழுது, தேவலோ

1 வஜாததின சகதி கலநதிருநதது எனபது
2 [ ] இது அதிக பாடம.

லதேவாகளும தேவரிஷிகளும தேவராஜனை இழநதவாகளாகி, 'நமககு ரா அரசனுவான?' எனறு பயமடைநதவாகளானாகள தேவாகளில ருவரும தேவராஜயததில எணணஙகொளளவிலலை

பதினோராவது அதயாயம

ஸைநயோதயோகபாவம. (தொடர்ச்சி)

(நஹுஷன் இந்திரப்பட்டம் பெற்றதும், அவனால் விரும்பப்பட்ட இந்திராணிக்குப் பிருஹஸ்பதி அபயம் கொடுத்ததும்)

பிறகு, அநத ரிஷிகளும ஸவாககததிறகுத தலைவாகளான எலலாத தவாகளும, 'ஸ்ரீமானும சிறநத பராககரமமும புகழும பொருநதியவனும பபொழுதும தாமசிலனுமாயிருககிற நகுஷனெனவன தேவராஜயததில பிஷேகம செயயபபடவேணடும' எனறு சொலலிககொணடு சென்று, ! பூபதியே! நீா எஙகளுககு அரசராயிருககவேணடும' எனறு சொன ாகள ஓ! அரசனே! அநத நகுஷன, தேவாகளையும பிதருககளோடு டின முனிகணஙகளையும நோககித தனககு நனமையை அடைய ிருபபமுளளவனுகி, 'நான வலிமையறறவன. உஙகளை ரக்ஷிபபதில னககுச சகதியிலலை பலவானான ஒருவனை விசாரிததது அறியுஙகள நதிரனிடததில எபபொழுதும பலமிருநததனறே?' எனறு சொன ன மறுபடியும. ரிஷிகளை முனனிட்ட எலலாத தேவாகளும அவனை ாககி, 'எஙகளுடைய தவததையும அடைநது ஸவாககததில அர டசிசெயயும எஙகளுககோ, ஒருவரிடததில ஒருவருககுக கோரமான பமுணடாயிருககிறது, ஸநதேகமிலலை ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அபி ஷகம செயதுகொளளும ஸவாககததில அரசராயிரும உமமுடைய நதாஙகளிற புலபபட்ட தேவாகள அஸுராகள யக்ஷாகள ரிஷிகள க்ஷஸாகள பிதருககள கநதாவாகள பூதஙகள இவாகளுடைய தஜஸை கிரகிததுவிடுவீா, பலவானுமாவீா எபபொழுதும, தா தை முனனிட்டு எலலா உலகஙகளுககும அதிபதியாக இருககக ீா ஸவாககததில பிரமமரிஷிகளையும தேவாகளையும ரக்ஷிககக ீா' எனறு சொனனாகள

ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே! உடனே, அவன அபிஷேகம செயயப பறறு ஸுவாககததில அரசனுயிருநதுகொணடு எபபொழுதும தா தை முனனிட்டு எலலா உலகஙகளுககும அதிபதியானன மிகவும

அரிதான வரத்தை அடைந்து ஸ்வர்க்கத்தில் ராஜ்யத்தைப் பெற்று எப்பொழுதும் தாம சித்தமுள்ளவனாயிருந்து, (பிறகு) காம சித்தமுள்ளவனானான். பிறகு, தேவராஜனான நகுஷன் தேவர்களுடைய எல்லா உத்யானங்களிலும் நந்தன வனத்தின் பக்கத்துத் தோட்டங்களிலும் கைலாஸத்திலும் இமயமலையின் உச்சியிலும் மந்தர பர்வதத்திலும் ச்வேதபர்வதத்திலும் ஸஹ்யபர்வதத்திலும் மஹேந்திரபர்வதத்திலும் மலயபர்வதத்திலும் ஸமுத்திரங்களிலும் நதிகளிலும் அப்ஸரஸ்களாலும் தேவகன்னிகைகளாலும் சூழப்பட்டவனாகிப் பலவிதமாக க்ரீடை செய்கிறவனும் கேட்க மனோஹரமான சிறந்த பல கதைகளையும் எல்லா வாத்யங்களையும் இன்பமான ஸ்வரத்தோடு கூடிய கானத்தையும் கேட்கிறவனாகவும் இருந்தான். விச்வாவஸுவும், நாரதரும், கந்தர்வர்கள் அப்ஸரஸ்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களும் உருவங்கொண்டவைகளான ஆறு ருதுக்களும் தேவேந்திரனைச் சூழ்ந்திருந்தார்கள். வாஸனையுடையதும் மனத்திற்கு இனியதும் இயற்கையில் குளிர்ந்ததுமான காற்றானது வீசிற்று. துஷ்டசித்தமுடையவனான அந்த நகுஷன் இவ்விதம் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இந்திரனுக்கு இஷ்ட மஹிஷியான தேவியானவள் அவன் கண்ணிற்கு எதிர்ப்பட்டாள். துஷ்டசித்தமுடையவனான அவன் அவளைக்கண்டு ஸபையிலுள்ள எல்லாரையும் நோக்கி, 'இந்திரனுக்கு மஹிஷியான தேவியானவள் என்னை ஏன் அடைகிறவில்லை? நான் தேவர்களுக்கு இந்திரனாயிருக்கிறேன். அப்படியே உலகங்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கிறேன். இந்திராணியானவள் இப்பொழுது சீக்கிரம் என்னுடைய இருப்பிடம் வரவேண்டும்' என்று சொன்னான். அதைக்கேட்டுத் தேவியானவள் மனத்தில் வருத்தமுற்று, ப்ருஹஸ்பதியை நோக்கி, 'ஓ! பிராம்மணரே! நகுஷனிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்றும். உம்மை நான் சரணமடைந்தேன். ஓ! பிராம்மணரே! நீர் என்னை எல்லா லக்ஷணமும் பொருந்தியவளென்று எனக்கு உரைக்கின்றீர். தேவராஜனுக்குப் ப்ரியையும் மிக்க ஸுகத்தை அடைகிறவளும் வைதவ்யத்தை அடையாதவளும் ஒரேபதியையுடையவளும் பதிவ்ரதையுமாகச் சொல்லியிருக்கிறீர். அந்த வார்த்தையை ஸத்யமாகச் செய்யும். ஓ! பகவானே! ஈச்வரரே! நீர் இதுவரையில் சிறிதும் பொய்சொன்னதில்லை. ஓ! பிராம்மணச்ரேஷ்டரே! ஆனதினால், உம்மால் சொல்லப்பட்ட இது ஸத்தியமாகட்டும்' என்று சொன்னாள்.

அப்பொழுது, பிருஹஸ்பதி பயத்தால் மயக்கத்தை அடைந்த ளான இந்திராணியை நோக்கி, 'தேவி! நான் உன் விஷயத்தில் சொன்ன து ஸத்தியமே ஆகும், இது நிச்சயம் சீக்கிரத்தில் தேவராஜனான ந்திரன் இவ்விடம் வருவான் அவனைப் பாபபாய நகுஷனிடம் பயப்பட வேண்டாம் இதனை உனக்கு ஸத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் க்கிரத்தில் உன்னை நான் இந்திரனோடு சேர்த்துவைப்பேன்' என்று சொன்னார் பிறகு, அந்த நகுஷராஜன், இந்திராணி அங்கிரஸின் புத்ர ன பிருஹஸ்பதியினுடைய வீட்டை அடைந்ததைக் கேட்டு உடனே காபத்தை அடைந்தான்

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸேநோத்யோகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

—'o—

நகுஷனை மகிழ்வித்தற்காகத் தேவர் முதலியோர் வேண்டியும் பிருஹஸ்பதி, இந்திராணியை விடாதிருந்ததும், பிருஹஸ்பதியின் அநுமதியின் மேல் நகுஷனை வஞ்சிப்பதற்காக இந்திராணி ஸமயத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள அவனிடம் சென்றதும்)

கோபங்கொண்டவனான நகுஷனைப் பார்த்து, தேவர்கள், ரிஷி ளை முன்னிட்டுக்கொண்டு, தேவராஜனும் கோரமான பார்வையுடையவ மான நகுஷனை நோக்கி, 'ஓ! தேவராஜரே! கோபத்தை விடும் ஓ! டுவே! நீர் கோபித்தால் அஸுரர்கள், கந்தர்வர்கள், கின்னரர்கள், றாரகர்கள் இவர்களோடு கூடின உலகம் நடுங்கும் ஓ! ஸாதுவே! ந்தக் கோபத்தை விடும் உம்மைப்போன்றவர்கள் கோபத்தை அடை ார்கள் அந்தத் தேவியானவள் பிறனுடைய மனைவி ஓ! தேவராஜரே! னம் தெளியக்கடவீர் பரதாரத்தைக் கருதிச் சேரும் பாபத்திலிருந்து னத்தைத் திருப்பும் தேவராஜராக இருக்கிறீர் உமக்கு க்ஷேமமுண் ாக வேண்டும் பிரஜைகளைத் தர்மத்துடன் காப்பாற்றும்' என்று சொன்னார்கள்

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டும், காமத்தால் மதிமயக்கங் கொண்ட வன் அந்த வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை உடனே, தேவர்களு கு அதிபதியான நகுஷன், தேவர்களை நோக்கி, இந்திரன் விஷயமாய் இவ்விதம் சொன்னான் 'முன் காலத்தில் பதி உயிருடனிருக்கையில் ஷி பத்நியும் புகழ்பெற்றவளுமான அகலியையை இந்திரன் ஆக்ரமித்தா

னே, அவனை நீஙகள ஏன தடுக்கவிலலை? முன காலததில, அநேக
கொடிய செயககைகளும தாம விரோதமான திரிசிரவதம முதலியன
களும விருததிரவத முதலியவறறில வஞசனைகளும இநதிரனால செயய
படடனவே, அவன உஙகளால ஏன தடுககபபடவிலலை? தேவியானவ
எனனை வநதடையடடும இது இவனுககு மேலான நலம ஓ! தே
களே! இபபடியானால உஙகளுககும எபபொழுதும க்ஷேமம உணட
கும' என்று சொனனான அபபொழுது, தேவாகள, 'ஓ! ஸுவாக
லோகாதிபதியே! நீர விருமபுகிறபடி இநதிராணியை அழைதது வ
கிறோம ஓ! வீரரே! இநதக கோபததை விடும ஓ! தே
களுககுத தலைவரே! பரீதி அடைநதவராககடவீா' என்று சொ
னாாகள

ஓ! பாரத! தேவாகள ரிஷிகளோடுகூடி அவனைநோககி இவவித
சொலலிவிடடு, இநதிராணியைககுறிதது நலலதலலாத வாாததையை
சொலலுவதறகு பிருகஸபதியை அடைநதாாகள (அவரைநோககி
'ஓ! பிராமமணஸரேஷடரே! தேவரிஷிகளிற சிறநதவரே! இநதிரா
யானவள உமமுடைய கிருஹததில சரணமடைநததாகவும உமமா
அபயபரதானம செயயபபடடதாகவும அறிகிறோம ஓ! மிகக கா
யுடையவரே! அவவிதம அறிநத தேவாகளும கநதாவாகளும ரி
களும உமமை அருளசெயயுமபடி வேணடுகிறாாகள இநதிரா
யானவள நகுஷனுககுக கொடுககபபடடடும தேவாகளுககு அரசனு
பெரிய காநதியுடையவனுமான நகுஷன இநதிரனைககாடடிலு
மேலானவன சிறநத நிறமுடையவளும சிறநத இடையுடையவளுமா
இவள, இவனைப பதியாக வரிககவேணடும' என்று சொலல, உடனே
அநதததேவியானவள, கணணீாசொரிநது வாயவிடடழுது எளிமையுற
வளாகி பருஹஸபதியை நோககி, 'ஓ! தேவரிஷிகளிற சிறநதவரே
நான நகுஷனைப பதியாக விருமபேன ஓ! பிராமமணரே! உமமை
சரணமடைநதவளாயிருககிறேன பெரிய பயததிலிருநதும காபபா
றும' என்று சொனனாள

பருஹஸபதி, 'ஏ! இநதிராணி! சரணமடைநத உனனை
கைவிடேன இது எனனுடைய உறுதி குறறமறறவளே! தாமததை
உணாநதவளும ஸதயததைச சீலமாகவுடையவளுமான உனனைக கை
விடேன மேலும், பிராமமணனாயிருநதுகொணடு அகாரியததை
செயயவிருமபேன' என்று சொலலிவிடடு, தேவாகளை நோககி, 'ஓ
தேவஸரேஷடாகளே! தாமததைக கேடடவனும ஸதயததைசசீலமா

டையவனும் தர்மத்தின்விதியை அறிந்தவனுமான நான் இந்தக் காரி
தைச் செய்யேன், போங்கள் இந்த விஷயத்தில் முன்காலத்தில்
மாவினால் சொல்லப்பட்ட இதைக் கேளுங்கள் அது, 'பயத்தி
சரணமடைந்தவனை எவன் சத்ருவினிடம் கொடுக்கிறானே
ன விதைத்த விதை முளைக்கவேண்டியகாலத்தில் முளைக்கிறதில்லை
னுக்கு மழை பெய்யவேண்டியகாலத்தில் பெய்கிறதில்லை அவன்,
னை ரக்ஷிக்க விரும்பின காலத்தில் ரக்ஷிக்கிறவன் அகப்படமாட்
ன எவன் பயந்து சரணமடைந்தவனைக் கொடுப்பனோ அவன்
ப்பலமான சித்தத்தையுடையவனாகி அன்னத்தை வீணாக அடை
ன, அங்கங்கள் அசைவற்று ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்தும் நழுவி
வான் அவனுடைய ஹவிஸைத் தேவர்கள் ஏற்கமாட்டார்கள்
த்தால் சரணமடைந்தவனை எவன் பகைவனிடம் கொடுக்கிறானோ
னுடைய ஸந்ததி அகாலத்தில் மரிக்கும் அவனுடைய மாதாபிதாக்
எப்பொழுதும் பரதேசவாஸத்தைச் செய்வார்கள் இந்திரனோடு
ன தேவர்கள் அவன்மேல் வஜ்ராயுதத்தால் அடிக்கின்றார்கள்' என்
இவ்விதம் இதை அறிகின்ற நான், உலகத்தில் இந்திராணி என்று
ஸித்தியடைந்தவளும் இந்திரனுக்குப் பிரியமான மஹிஷியுமான
தச் சசிதேவியைக் கொடுக்கமாட்டேன் ஓ! தேவஶ்ரேஷ்டர்களே!
ளுக்கும் எனக்கும் ஹிதத்தைச் செய்யுங்கள் நான் சசிதேவியைக்
டுக்கமாட்டேன்' என்று சொன்னார் (அப்பொழுது), கந்தர்வர்
டன் கூடின தேவர்கள் குருவை நோக்கி, 'ஓ! ப்ருஹஸ்பதியே! எப்
நல்ல நீதி ஏற்படுமென்று ஆலோசியும்' என்று சொன்னார்கள்
ப்ருஹஸ்பதி, 'மங்கள குணமுள்ள தேவியானவள் நகுஷனிடம்
து காலந்தாமதித்தலை வேண்டக்கடவள் இதுவோ இந்திராணிக்
நமக்கும் நன்மையாகும் ஓ! தேவர்களே! காலமானது பல விக்
களை உடையது (தேவி கேட்கும்) காலம் (நகுஷன் குறித்த)
த்தைக் கடத்தும் நகுஷன் வரத்தை அடைந்ததனால் பலவானாக
காவம் கொண்டவனாகவுமிருக்கிறான்' என்று சொன்னார் அவ
அவ்விதம் சொல்லப்பட்டவுடனே, அப்படியே தேவர்கள் ப்ரீதி
டந்து (அவரை நோக்கி,)' ஓ! ப்ராம்மணரே! உம்மால் இது நன்று
சொல்லப்பட்டது எல்லாம் தேவர்களுக்கு நன்மையாயுள்ளன
ப்ராம்மணஶ்ரேஷ்டரே! இது சரியே இந்தத் தேவியும் ப்ரஸா
தை அடையும்படி செய்யப்படட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு,
னே, அக்நி முதலான எல்லாத் தேவர்களும் ஒற்றுமையுடன் உல

களுடைய நனமையை விருமபி இநதிராணியை நோககி, 'தே சராசரமான இநத உலக முழுதும உனனல தரிககபபடடிருககிற ஒரே பதியுடையவளும ஸதயமுடையவளுமாயிருககிறய நகுஷ குறிததுச செல உனனை விருமபுகிறவனும பாவததைச செய வனுமான நகுஷன சீககிரம நசிககப போகிறன் இநதிரனும தே ராஜயததை அடையப போகிறன' எனறு சொனனாகள, இவவி உறுதிசெயதுகொணடு இநதிராணியானவள காரியஸிததியின பெ டடு, லஜஜையுடன, கோரமான பாாவையுடைய நகுஷனை அ தாள தருவவயதும ரூபமுமுடையவளான அவளைப பாாத துஷடமனமுடையவனும காமததால அறிவுகெடடவனுமான நகு னும ஸநதோஷிததான

பதினமூனருவது அதயாயம்

ஸேநோதயோகபாவம. (தொடர்ச்சி.)

— o —

(இந்திராணி நகுஷனிடம் நியமம் செய்து கொண்டதும், இந்திரன் அ மேதம் செய்து பாவம் நீங்கியும் பயந்து ஒளிந்ததும், இந்திராணி உபஶ்ருதி தேவியைப் பூஜித்ததும்)

பிறகு, தேவராஜனயிருககிற நகுஷன அவளைப பாாதது, பொழுது, 'சுததமான புனனகை யுளளவளே' நான மூனறு உல களுககும இநதிரன சிறநத தொடையும சிறநத மேனியுமுடையவ எனனைப பதியாக அடையக கடவாய' எனறு சொனனன

நகுஷனல இவவிதம சொலலபபடட பதிவரதையான அ தேவியானவள, பயததால கலககமுறறுப பெருங காறறில வா நடுஙகுவதுபோல நடுஙகினள பிறகு, அவளோ சிரதத பரமமாவை வணஙகி அஞசலிசெயதுகொணடு தேவராஜனும ப கப பயஙகரனுமான நகுஷனை நோக்கி, 'ஓ! தேவராஜரே! ந உமமிடமிருநதும காலததின அவகாசததை அடைய விருமபுகிறே இநதிரன் எதை அடைநதானே, எஙகேதான சென்றனே, தெரியவில் ஓ! பிரபுவே! இநத உணமையைத தெரிநதுகொணடு, (அவன) அறி படாமலிருநதால, பிறகு, நான உமமை அடைவேன உமககு இத ஸதயமாகச சொலலுகிறேன' எனறு சொனனள

இநதிராணியினல இவவிதம சொலலபபடடவனன அநத நகுஷ

ீதியுடன (அவளை நோககி), 'ஓ! அழகான இடையுடையவளே! இப
பாழுது எனனை நோககி எவவிதம சொலலுகிறுயோ அவவிதமே
கடடும தெரிநதுகொணடு அவசியம வரவேணடும இநத ஸதயததை
னககககடவாய' எனறு சொனனுன

மஙகளகுணமுளளவளும புகழுடையவளுமான அவள நகுஷனுல
டபபடடு உடனே வெளியில வநது பிருஹஸபதியின கிருஹததை
ம அடைநதாள ஓ! ராஜஸரேஷடனே! அககி முதலான தேவாகளும
வளுடைய வாாததையைக கேடடு ஒரே மனமாயத தேவிதவரும
மாததருமான விஷணுவினுடன சோநது இநதிரன விஷயததைச சிந
நதாாகள பேசுநதிறமையுளளவாகளான அவாகள மிகவும வருநத
றறு திருமாலை நோககி, 'ஓ! தேவரே! தேவகணஙகளுககு ஈஸவரனுன
நதிரன பிரமமஹததியினுல அவமதிககபபடடான (எலலாருககும)
ன உணடானவரும உலகததிறகுப பிரபுவுமான நீா எஙகளுககுக
ி எலலாப பிராணிகளையும காபபதறகாக வியாபகராயிருககும
னமையை அடைநதீா ஓ! தேவகணஙகளுககெலலாம தலைவரே!
நதான உமமுடைய வீரியததால கொலலபபட, இநதிரன பிரமம
ததியால வியாபிககபபடடான அவனுககு விமோசனததைச சொல
ம' எனறு சொனனுாகள

விஷணுவானவா அவாகளுடைய அநத வாாததையைக கேடடு,
நதிரன எனனையே ஆராதிககடடும நான இநதிரனைப பரிசுததம
யவேன் இநதிரன புணணியமான அஸவமேதததால எனனை ஆரா
ித்து ஓரிடததிலிருநதும பயமிலலாதவனுகி மறுபடியும தேவாகளுககு
திரனுவான துஷட புததியுடைய நகுஷனும தன செயகைகளால
சததை அடைவான ஓ! தேவாகளே! சோாவிலலாதவாகளாகச சில
லம இதைப பொறுததுககொளளுஙகள' எனறு சொனனுா

மஙகளகரமாயும ஸதயமாயும அமிருதததிறகு ஒபபாயுமிருககிற
ருமாலினுடைய அநத வாாததையைக கேடடு, உடனே, உபாததியாய
டன கூடின எலலாத தேவாகளும ரிஷிகளும, இநதிரன பயததால
ந்ததமுறறு எவவிடமிருககிறுனே அவவிடததை அடைநதாாகள
அரசனே அவவிடததில மஹாதமாவான மஹேநதிரனுடைய பரி
திககாக பரமமஹததியை நிவருததி செயவதும மிகப பெரிதுமான
ஸவமேதமானது நடநதது ஓ! யுதிஷடிர! தேவேஸவரனுன இநதி
ன், பரமமஹததியைப பிரிதது விருகஷஙகளிலும நதிகளிலும பா
ஙகளிலும பூமியிலும ஸதிரீகளிடததிலும பிராணிகளிடததிலும

கொடுத்துவிட்டுக் கவலை நீங்கினவனும் பாவத்தை நீங்கினவனும் நல்
மனமுடையவனுமானான் பிறகு, ஸஹஸ்ராக்ஷனைக் கொன்றவனும் ச
தேவிக்குப்பதியுமான தேவனானவன் ஸ்தானத்திலிருந்தும் அசை
முடியாதவனும் வரதானத்தால் ஸஹிக்க முடியாதவனும் எல
பிராணிகளுடைய பலத்தையும் நாசம் செய்பவனுமான நகுஷனை
பார்த்துவிட்டு மறுபடியுமே ஒளிந்தான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கு
காணமுடியாதவனுக்குக் காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஸஞ்ச
தான் இந்திரன் ஒளிந்தவுடனே, இந்திராணியானவள் சோகத்தை
அடைந்தாள் மிக்கதுக்கத்துடன்கூடினவளான தேவியானவள், அ
பொழுது, 'ஆ! இந்திர!' என்று புலம்பினாள் 'நான் தானத்தை
யும் ஹோமத்தையும் செய்தும் குருக்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்
திருப்பேனேயானால், என்னிடம் ஸத்யமிருக்குமேயானால், ஒரு ப
தாவையே உடையவளாகக் கடவேன் நான், பரிசுத்தமானவளும் தே
களுக்கு நன்மையானவளும் உத்தராயணத்தில் தொடங்கியிருப்பவ
மான இந்த ராத்ரிதேவியை வணங்குகிறேன் என்னுடைய மனோ
மானது கைகூடட்டும்' என்று அவ்விடத்தில் அவள் பரிசுத்தையா
ராத்ரிதேவியை உபாஸித்தாள் அந்த ராத்ரிதேவியானவள் (இந்திரா
யினுடைய) பாதிவ்ரத்யத்தினாலும் ஸத்யத்தினாலும் [1]உபஸ்ருதி
அழைத்தாள் அப்பொழுது, இந்திராணி, 'எந்த விடத்தில் இந்
தேவராஜன் இருக்கிறானோ அந்த இடத்தை எனக்குக் காட்
[2]ஸத்யம் [3]ஸத்யத்தால் காணப்படட்டும்' என்று உபஸ்ருதிதேவி
நோக்கிச் சொன்னாள்

பதினைந்காவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

— o —

(இந்திராணி உபஸ்ருதியுடன் சென்று தாமரைத் தண்டினுள்ளிருந்த இ
ரனைக்கண்டு நகுஷன் வரலாற்றைக் கூறியது)

பிறகு, உபஸ்ருதியானவள் ரூபத்தோடுகூடிய பதிவ்ரதையா
இந்திராணியை வந்தடைந்தாள் பருவமும் ரூபமுமுடையவளும் ச
பத்தில் வந்தவளுமான அந்த உபஸ்ருதிதேவியைப் பார்த்து இ

---

1 'ஸந்தேகத்தைத் தெளிவிக்கிற தேவி' என்பது பழைய உரை
2 'இந்திரனிருப்பு' 3 'இந்திராணியின் கற்பினால்'

ராணியானவள் மனத்தில் மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்து அவளைப் பூஜித்து, பிறகு, 'ஓ! சிறந்த முகத்தையுடையவளே! நான் உன்னை அறிய விரும்புகிறேன் நீ யார்? சொல்' என்று சொன்னாள் உபஸ்ருதி, 'ஓ! லாவண்யமுள்ளவளே! தேவியே! நான் உபஸ்ருதி உன்னுடைய ஸமீபத்தை அடைந்தேன் உன்னுடைய ஸத்யத்தால் உனக்கு நேரில் தோன்றினேன் நீ பதிவ்ரதை யமத்தோடும் நியமத்தோடும் கூடினவள் தேவனும் வ்ருத்திரசத்ருவுமான இந்திரனை உனக்குக் காண்பிப்பேன் சீக்கிரம் பின்தொடர்ந்துவா உனக்கு மங்களமுண்டாகுக தேவஸ்ரேஷ்டனுன பதியைப் பார்ப்பாய்' என்று சொன்னாள் உடனே, புறப்பட்டவளான அந்த தேவியை அந்த இந்திராணியானவள் பின்தொடர்ந்தாள் அவள், தேவவனங்களையும் அநேக பர்வதங்களையும் தாண்டி அப்பால் இமயமலையையும் தாண்டி, உட்பாகத்தை அடைந்தாள் ஸமுத்திரத்தையும் அடைந்து அநேக யோஜனை விஸ்தாரத்தோடு கூடியதும் பலவித்மான விருக்ஷங்களாலும் கொடிகளாலும் சூழப்பட்டதுமான ஒரு பெரிய தீவை அடைந்தாள். அவ்விடத்தில் திவ்யமானதும் பலவித பக்ஷிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் நூறு யோஜனை அகலமும் அவ்வளவு நீளமும் உள்ளதும் மங்களகரமுமான தடாகத்தைப் பார்த்தாள் ஓ! பாரத! அந்தத் தடாகத்தில் திவ்யமானவைகளும் பஞ்சவர்ணங்களையுடையவைகளும் வண்டுகளால் மதிக்கப்பட்டவைகளும் நன்றாக மலர்ந்தவைகளும் ஆயிரக்கணக்கான தாமரைமலர்கள் இருந்தன அந்தத் தடாகத்தின் மத்தியில் பெரிதும் சுபமாயுள்ளதுமான ஒரு தாமரைக்கொடியானது வெண்மையானதும் உயர்ந்த தண்டோடுகூடினதும் பெரிதுமான தாமரை மலரினால் வியாபிக்கப்பட்டிருந்தது தாமரைப் பூவினுடைய தண்டைப் பிளந்துகொண்டு அந்த இந்திராணியோடு பிரவேசித்தாள் அதில் தாமரைத் தண்டின் நூலில் புகுந்திருந்த இந்திரனையும் பார்த்தாள் மிக்க ஸூக்ஷ்மமான ரூபத்தோடிருப்பவனும் பிரபுவுமான அவனைப் பார்த்து, தேவியும் அந்த உபஸ்ருதியும் ஸூக்ஷ்மரூபத்தைத் தரிக்கிறவர்களானார்கள் அப்பொழுது, இந்திராணி இந்திரனை பூர்வ ப்ரஸித்தமான தன் செய்கைகளால் துதித்தாள் துதிக்கப்பட்டவனும் சத்ருக்களுடைய பட்டணத்தைப் பேதிக்கிறவனுமான தேவன் அப்பொழுது இந்திராணியை நோக்கி, 'எதற்காக வந்தாய்? எப்படி என்னை அறிந்தாய்?' என்று கேட்டான்

அப்பொழுது, அவள் அவனிடத்தில் நகுஷனுடைய சேஷ்டை

யைககுறிததுச சொனனதாவது 'ஓ! நூறு அஸ்வமேதம' செய தவரே! நகுஷனனவன மூனறு உலகஙகளிலும இநதிரததனமையை அடைநது வீரியததையுடையவனும கொழுபபையுடையவனும கெடட எணணததையுடையவனுமாகி எனனித தனனிடம வரச சொனனன குரூரனன அவன எனககுக காலததையும குறிபபிட்டிருக் கிறன ஓ! பிரபுவே! நீர ரக்ஷியாமறபோனல அவன எனனைத தனவசப செயவான இதனலை, நான உமமுடைய ஸமீபம விரைநது வந்தேன ஓ! பெரிய புஜஙகளையுடையவரே! குரூரனும பாபததில உறுதியுடைய வனுமான நகுஷனைக கொலலும திதியின புதராகளையும தனுவின் புதராகளையும கொனறவரே! உமமுடைய ஸவரூபததை வெளியிடும ஓ! விபுவே! தேஜஸை அடையும தேவராஜயததையும ஆளும' என்று சொனனள

பதினைநதாவது அதயாயம.

ஸேநோத்யோகபாவம். (தொடர்ச்சி)

---o---

(இந்திராணி நகுஷனை ஸப்த ரிஷிகள் சுமக்கும் பல்லக்கில வரச் சொல்லியதும், பிருஹஸ்பதியின் விருப்பப்படி அக்னிதேவன் ஜலம் தவிர மற்றவிடங்களில் தேடிக் காணுமல் மீண்டதும்)

சசிதேவியினலை இவவிதம சொலலபபடட அநதப பகவான, மறு படியும அவளை நோககி, 'ஓ! காநதிபொருநதியவளே! இது பராகரம திறகு ஸமயமனறு நகுஷன மிகக பலசாலி ரிஷிகளாலே ஹவயங களாலும கவயஙகளாலும விருததி செயயபபடடும இருககிறன ஓ! தேவி! இநத விஷயததில ஒரு நீதியை ஏறபடுததுவேன அதனைச செய யக கடவாய நீ அதனை ரகஸயமாகவும செயயவேணடும மஙகள குணமுடையவளே! ஒருவரிடததிலும சொலலககூடாது அழகான இடையுடையவளே! நீ ஏகாநததததில நகுஷனை அடைந்து சொலலு (அதாவது)—'ஓ! ஜகததிறகுப பதியாயுளளவரே! திவயமான ரிஷி வாகனததால என்னை அடையக் கடவீர இவவிதம செயதால, நான பரீதியடைநது உமமுடைய வசமாவேன' என்று அவனுககுச சொல் என்று சொனனன கமலஙகளபோனற கணகளையுடையவளான பதி நியானவள, தேவராஜன இவவிதம சொலலியதைக கேடடு, உடனே 'அபபடியே ஆகடடும' என்று சொலலிவிடடு நகுஷனைக குறிததுச் சென்றுள

அப்பொழுது, நகுஷன், புன்னகையுடன் அவளை நோக்கி, 'சிறந்த இடையுடையவளே! சுத்தமான புன்னகை உடையவளே! உனக்கு லவரவா? நான் என்ன செய்யவேண்டுமோ? கல்யாணி! பக்தனுன என்னை உடையக் கடவாய் நல்ல மனமுள்ளவளே! எதை விரும்புகிறாய்? கல்யாணி! அழகான இடையுடையவளே! உனக்கு எது செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்வேன் நீ லஜ்ஜை அடையவேண்டாம் சிறந்த இடையுள்ளவளே! என்னிடம் நம்பிக்கை வை தேவி! ஸத்யத்தோடு ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறேன் நீ சொன்னதைச் செய்வேன்' என்று சொன்னான்

இந்திராணி, (அவனை நோக்கி) 'ஓ! ஜகத்திற்குப் பதியாயிருப்பவரே! உம்மால் எனக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்தை எதிர்பார்க்கிறேன் தேவ நாயகரே! பிறகு, நீரே எனக்குப் பதியாகப் போகிறீர் ஓ! தேவ ராஜரே! மனத்திலுள்ள காரியத்தைச் சொல்லுவேன். உறுதிசெய்து கொள்ளக் கடவீர் ஓ! அரசரே! எனக்குப் பிரியமான இந்த வார்த்தையை அன்புடன் செய்வீரானால் சொல்லுவேன் பிறகு, உம்முடைய வசத்தை அடைந்தவளாவேன் இந்திரனுக்குக் குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் வாகனங்களாயிருந்தன ஓ! தேவநாயகரே! இப்பொழுது, உமக்கு, விஷ்ணுவுக்கும் ருத்ரருக்கும் தேவர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்குமில்லாத புதிதான வாகனத்தை விரும்புகிறேன் ஓ! விபுவே! ராஜரே! மஹாபாக்யவான்களான எல்லா ரிஷிகளும் சேர்ந்து பல்லக்கினால் உம்மைத் தாங்கவேண்டும் இதுவே எனக்கு விருப்பமாயிருக்கிறது அஸுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் ஸமானராக இருக்கத்தக்கவர் அல்லீர் பார்வையினாலேயே உமது வீர்யத்தால் எல்லாருடைய தேஜஸையும் க்ரஹிக்கிறீர் வீர்யவானான ஒருவனும் உமக்கு எதிராக நிற்பதற்குச் சக்தனில்லை' என்று சொன்னாள்

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவனான நகுஷன் அப்பொழுது மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான் தேவேந்திரனான அவன் குற்றமற்றவளான அவளை நோக்கி, 'ஓ! சிறந்த நிறமுடையவளே! உன்னால் சொல்லப்பட்ட இந்த வாகனமானது அபூர்வமாயுள்ளது தேவியே! எனக்கு எனக்கு ருசித்திருக்கிறது சிறந்த முகத்தையுடையவளே! உனக்கு வசமாயிருக்கிறேன் எவன் முனிவர்களை வாகனங்களாகச் செய்கிறானோ அவன் அற்பமான பராக்ரமத்தை உடையவனாக இருக்கமாட்டான் நான் தவமுடையவனும் பலமுடையவனும் சென்றது வருவது இருக்கிறது இவைகளுக்கு ப்ரபுவுமாயிருக்கிறேன் நான் கோபத்

தை அடைந்தால் உலகமிராது என்னிடம் எல்லாம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன சுத்தமான புன்னகையுடையவளே! நான் கோபத்தை அடைந்தால், தேவர்களும் தானவர்களும் கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் எல்லா உலகங்களும் (என்னை எதிர்க்கப்) போதியவைகளாகா நான் கண்ணால் யாரைப் பார்க்கிறேனோ அவனு[டைய] பலத்தை அபகரிக்கிறேன் நான் தேவர்களுக்கு இந்திரனாக இருக்கிறேன், உலகங்களுக்குப் பெரிய ஈச்வரனுமாயிருக்கிறேன் ஹவ்[ய]மும் கவ்யமும் அதுதியான உலகங்களும் என்னிடத்திலேயே உ[ள்]ளன ஆகையால், தேவியே! உன்னுடைய வார்த்தையைச் செய்வே[ன்] ஸந்தேகமில்லை என்னை ஸப்தரிஷிகளும் அப்படியே எல்லாப் பிரம[ர்]ரிஷிகளும் வகிப்பார்கள் ஓ! சிறந்த நிறமுள்ளவளே! என்னுடை[ய] மாகாத்மியத்தின் சோகையையும் செழிப்பையும் பார்' என்று சொ[ன்]னான் ஓ! பாரத! இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, சிறந்த முகத்தையுடை[ய] அந்தத் தேவியை விட்டுவிட்டு, பிறகு, அந்த நகுஷனோ பலத்தி[ன்] வீர்யத்தால் நன்றாக ஆலோசித்து ஸௌபர்தீகமென்கிற கஜத்தையு[ம்] ஐராவதத்தையும் ஹம்ஸங்கள் பூண்ட விமானத்தையும் குதிரைக[ள்] பூண்ட தேரையும் விட்டுவிட்டு மிக்க கொழுப்பினால் மஹாமுனி[வர்]களை அவமதித்துத் தவத்தில் நிலைத்திருப்பவர்களான ரிஷிகளை வி[ம]னத்தில் சேர்ப்பித்துப் பிராம்மணர்களுக்கு அஹிதனும் பலத்தோ[டு] கூடினவனும் மதத்தின் பலத்தினால் வெறிகொண்டவனும் காமத்தி[ற்]குரிய செய்கையுள்ளவனும் துஷ்ட புத்தியுடையவனுமான அவ[ன்] அந்த ரிஷிகளைச் சுமக்கச் செய்தான்

நகுஷனால் விடப்பட்ட தேவியும் உடனே பிருஹஸ்பதி[யை] நோக்கி, 'எனக்கு நகுஷனால் செய்யப்பட்டிருக்கிற காலஎல்லை[யி]னது சிறிதுதான் மிச்சமிருக்கிறது (ஆகையால்), நீர் சீக்கிரம் இந்[தி]ரனைத் தேடும் பக்தையான எனக்குத் தயைசெய்யும்' என்று சொ[ன்]னாள் பகவானான பிருஹஸ்பதி, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று சொல்[லி] அவளை நோக்கி, 'ஓ! தேவியே! துஷ்டசித்தமுடையவனான நகுஷனி[ட]மிருந்தும் நீ பயப்படவேண்டாம் இவன் நெடுநாள் நிலைக்க மா[ட்]டான் இழிந்த மனிதனாகிய இவன் போய்விட்டான் மங்கள கு[ண]முள்ளவளே! தர்மத்தை அறியாதவனான இவன் மஹரிஷிகளைச் சும[க்]கச் செய்வதனாலும் கெட்டான் இந்த மதிகெட்டவனுடைய நாச[த்]திற்காக நானும் யாகத்தைச் செய்கிறேன் இந்திரனையும் தெரிந்[து] கொள்ளுகிறேன். நீ பயப்படாதே உனக்கு மங்களமுண்டாகு[ம்]

ன று சொனனா

பிறகு, மிகக தேஜஸுளள பிருஹஸபதியானவா இநதிரனைத
ரிநதுகொளவதினபொருட்டு அகனியை ஜவலிககசசெயது சிறநத
ன ஹவிஸை விதிபபடி ஹோமம செயதாா ஓ! ராஜனே! அவா
ோமம செயதுவிடடு அகனியை நோககி, 'இநதிரனைத தேடும' என று
ானனா அதனால, பகவானும தேவருமான அககினியானவா தாமே
புதமாய ஸதிரீவேஷததைச செயதுகொணடு அவவிடததிலேயே
றநதாா அவா திசைகளையும மூலைததிசைகளையும மலைகளையும காடு
ையும பூமியையும அநதரிக்ஷததையும தேடிபபாாதது, உடனே மனோ
கமாக நொடிககுள பிருஹஸபதியை வநதடைநதாா பிரஹஸ
ையநோககி, 'ஓ! பிருஹஸபதியே! தேவராஜனை இபபொழுது ஓரி
திலும காணவிலலை ஜலஙகள பாாககபபடாமல மீதியிருககினறன
பொழுதும ஜலஙகளில பரவேசிகக எனககு உதஸாஹமிலலை ஓ!
மமணரே! எனககு அவைகளில செலலுகை கிடையாது உமககு
றெனன செயயவேணடும?' என று சொன்னா தேவகுருவானவா,
ரை நோககி, 'ஓ! மிககதேஜஸையுடையவரே! ஜலததிலபோம'
று சொனனா அககினியும அவரைநோககி, 'ஓ! மிகக தேஜஸையு
யவரே! ஜலததில பிரவேசிககச சகதியிலலாதவனாக இருககிறேன
க ஜலததில எனககு நாசம ஏறபடடுவிடும உமமைச சரணமடைந
ா உமககு க்ஷேமமுணடாகுக அபபுககளிலிருநது அககினியும
மண ஜாதியிலிருநது க்ஷததரியஜாதியும கருஙகலலிலிருநது இரும
உணடாயின ஆகையால, எஙகும செலலுகிற அவைகளுடைய
திகள அவறறின காரணஙகளில அடஙகுகினறன' என று சொன

பதினாறாவது அத்யாயம்

ஸேநோத்யோகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

—— o ——

(ப்ருஹஸ்பதியால் பலப்படுத்தப்பட்ட அக்கினி இந்திரனைத் தேடித் தெ
வித்ததும், ப்ருஹஸ்பதி இந்திரனிடம் சென்று அவனைத் துதித்ததும்,
தபோன்முதலியோர் அங்குவந்ததும், இந்திரன் அக்கினிக்
குப் பாகங்கொடுத்துத் தபோன்முதலியோரைத்
திக்குப்பாலகராக்கியதும்)

ப்ருஹஸ்பதி, 'ஓ! அக்னியே! நீர் எல்லாத்தேவர்களுக்கும் (
மாயிருக்கிறீர் நீர் ஹவிஸைத் தாங்குகிறவராயிருக்கிறீர் நீர்
லா ப்ராணிகளுள்ளும் ஸாக்ஷிபோல மறைந்து ஸஞ்சரிக்கிறீர் கவிக
ளவர்கள் உம்மை ஒருவராகச் சொல்லுகிறார்கள் உம்மை மறுபடி
(கார்ஹபத்ய ஆஹவனீய தக்ஷிணாக்னி என்று) மூன்று விதமாக
சொல்லுகிறார்கள் ஓ! ஹவிஸைப் புஜிக்கிறவரே! உம்மால் விடப்
டால் இந்த உலகம் உடனே நசிக்கும் வேதியர்கள் உம்மை வணங்
தங்கள் கர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட சாச்வதமான கதியைப் பத்
களோடும் புத்ரர்களோடும் அடைகின்றார்கள் ஓ! அக்னியே! நீர்
ஹவிஸை வஹிக்கிறீர் நீரே சிறந்ததான ஹவிஸ் [1]ஸத்ரங்களா
[2]யஜ்ஞங்களாலும் சிறந்தவைகளான அச்வமேதாதியாகங்களா
உம்மையே ஆராதிக்கிறார்கள் ஓ! ஹவ்யவாஹரே! நீர் இந்த மூ
உலகங்களையும் படைத்து முடிவுகாலமேற்பட்டபொழுது விரு
அடைந்து மறுபடியும் தகித்துவிடுகிறீர் ஓ! அக்னியே! நீர் எ
உலகத்திற்கும் உற்பத்திகாரணம் ஓ! அக்னியே! நீரே மறுபடி
[3]ஆதாரமாகவும் இருக்கிறீர் ஓ! அக்னியே! வித்வான்கள் உம
மேகங்களாகவும் மின்னல்களாகவும் சொல்லுகிறார்கள் உம்மிடம்
தும் ஜ்வாலைகள் வெளிக்கிளம்பி எல்லாப்ராணிகளையும் பொசுக்கின
உம்மிடத்தில் எல்லா ஜலங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன உம்மி
தில் இந்த எல்லா உலகமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன பரிசுத்
செய்பவரே! மூன்று உலகங்களிலும் உம்மால் அறியப்படாதது ஒன
இல்லை எல்லாம் தம் காரணத்தில் ப்ரவேசிக்கின்றன ஸந்தேகமி

---

1 பல யஜமானர்களால் பல வருஷங்கள் செய்யப்படுவது

2 ஒரு யஜமானனால் செய்யப்படுவது

3 லயஸ்தானம் என்பது பழைய உரை.

அபபுககளில பிரவேசியும ஈான உமமை பரமமதனதைச சோநதவை
ம ஸநாதனமுமான மநதிரஙகளால விருததி அடையச செயகிறேன'
று சொனனா

பகவானும தீரககதாசியும சிறநதவருமான அநத அகனி இவவிதம
ககபபடடு பரீதியுடன உடனே பிருஹஸபதியை நோககி, 'உமககு
திரனைக காணபிககிறேன உமககு இதனை ஸதயமாகச சொலலு
றன' என்று உததமமான வாரததையைச சொனனா உடனே,
னி, ஸமுததிரஙகளிலும சிறுகுளஙகளிலுமிருககிற அபபுககளில
வேசிதது எநத ஸரஸில இநதிரன ஒளிநதிருககிறானே அதனை
டநதா ஓ! பரதஸரேஷடனே! அவா அநதத தடாகததிலும
மரைமலாகளில தேடி உடனே தாமரைததணடின மததியிலிருக
தேவேநதிரனைக கணடா உடனே, வேகமாக வநது பிருஹஸ
யினிடம பிரபுவான இநதிரன அணு அளவாயிருககிற சரீரததோடு
மரை நூலை அடுததிருபபதாகவும சொனனா

உடனே, பிருஹஸபதி தேவாகளோடும முனிவாகளோடும கநதா
களோடும சென்று, வலாஸுரனைக கொனறவனான இநதிரனை அவன
ரசெயத செயகைகளால துதிககலானா 'ஓ! இநதிரா! உனனாலே
ரனான நமுசியெனகிற மஹாஸுரன கொலலபபடடான அப
யே, கோரமான பராககரமமுடையவாகளான சமபரனும வலாஸுர
கொலலபபடடாாகள ஓ! சததமகனே! வருததி அடையககட
எலலாச சதருககளையும நாசம செயவாய ஓ! இநதிர! எழுநதிரு
ிருககிற தேவாகளையும ரிஷிகளையும பார ஓ! விபுவே! மஹேநதிர!
ஸுராகளைக கொனறு உனனால உலகஙகள காககபபடடன ஓ!
ராஜனே! ஜகததிறகுப பதியாயிருபபவனே! விஷணுவினுடைய
ஸால விருததிசெயயபபடட ஜலததின நுரையை எடுதது விருத
ஸுரன உனனால முனபு கொலலபபடடான எலலாபபிராணிகளி
நீயே ரகஷகனும துதிககததககவனுமாயிருககிறவன இவவுல
உனககு நிகரான பராணியானது இலலை ஓ! இநதிரா! உன
எலலா பராணிகளும தரிககபபடுகினறன நீ தேவாகளுககுக
ரவததைச செயதாய ஓ! மஹேநதிர! எலலா உலகஙகளையும
பாறறு, பலததை அடை' என்று இவவிதம நனகு துதிகக, இநதிரன
ளள மெளள விருததியடைநதான தனது சரீரததை அடைநது,
ன பலததுடன கூடினவனுமானவன தேவனான அவன, நிறகிறவரும
முமான பிருஹஸபதியை நோககி, 'தவஷடாவின புதரனான பெரிய

அஸுரனும உலகஙகளை நாசம செயதவனும மிகவும பெரிதான ரததையுடையவனுமான விருதரனும கொலலபபடடான உஙகளு என்ன காரியம மீதியிருககிறது?' என்று கேடடான பிருஹஸப 'மனுஷயனான நகுஷன எனகிற அரசன தேவாகள ரிஷிகள இவாக கணஙகளுடைய தேஜஸினால தேவராஜயததை அடைநது எஙகெ லாரையும மிகவும துனபஞசெயகிறான' என்று சொனனா

இநதிரன, 'ஓ பிருஹஸபதியே! நகுஷனனவன அடைய யாத தேவராஜயததை எபபடி அடைநதான? என்ன தவதே கூடினவன? எவவித வீாயததை உடையவன? அவன இநதி ரனமையை அடைநத வரலாறறையெலலாம எனககுச சொலலு என்று கேடடான பிருஹஸபதி, 'ஓ தேவாகளுககு ஈசனே! நீ ஒளி கொணடபொழுது எலலா உலகமும அரசனிலலாததாகித துனபத அடைநததும ஒனறனிடததிலொன்று பயததால நடுககமுடைய பீடை அடைநததும ஆயிறறு பிறகு, கநதாவாகளோடும ரிஷிககூட களோடும அகனியோடும, தேவாகள, மனுஷயராஜனான நகுஷனைத தே ராஜயததில அபிஷேகம செயதாாகள ஓ இநதிர! தேவாகள பய வாகளாகி இநதிரனை விருமபினாாகள பெரிதான அநத இநதிர ப னது உனனால விடபபடடபொழுது, தேவாகளும பிதருககளும ரி ளும் கநதாவஸரேஷடாகளுமாகிய எலலாரும சோநது நகுஷனை அ நது, 'நீ எஙகளுககு அரசனும உலகததிறகு ரக்ஷகனுமாக வேண என்று சொனனாாகள நகுஷனும அவாகளை நோககி, 'நான சகதனக லை என்னைத [1]தவததினாலும [2]பலததினாலும விருததியடையச செய கள' என்று சொனனான இவவிதம சொலலபபடட தேவாகள நகுஷன விருததி செயயபபடடுக கோரமான வீாயததையுடையவ அரசனுமானான துஷட புததியுளள அவன மூன்று உலகஙகளுக அரசனாகி மகரிஷிகளை வாகனமாகச செயதுகொணடு உலகஙகளில சரிககிறான நீ தேஜஸை அபகரிககிறவனும கணகளில விஷமு வனும மிகவும கோரனுமான நகுஷனை ஒருகாலும பாராதே தே களெலலாரும மிகவும பீடை அடைநதவாகளாகியும ஸவரூபத மறைததுச சஞசரிககிறவாகளாகியும நகுஷனைப பாாககிறாாகளி என்று சொன்னா

இவவிதம, அஙகிரஸின குலததவாகளில சிறநதவரான பிருகஸ சொலலுகினறபொழுது, லோகபாலனான குபேரனும ஸூரியபு

---

1 இது ரிஷிகளுடையது 2 இது தேவாகளுடையது

னும் பலநாளாயிருப்பவனுமான யமனும் தேவனான ஸோமனும் வரு
ணனும் வந்தார்கள். அவர்கள் வந்து இந்திரனை நோக்கி, 'தெய்வானு
கூலத்தால், த்வஷ்டாவின் புத்திரனும் விருத்திரனும் கொல்லப்பட்டார்
கள்; ஓ! இந்திரா! தெய்வானுகூலத்தால், க்ஷேமத்தையுடையவனும் காயப்
படாதவனும் சத்ருக்களைக் கொன்றவனுமாயிருக்கிற உன்னையும்
பார்க்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். ஸமர்த்தனான அந்த மகேந்திரனும்
உசிதப்படி லோகபாலர்களான அவர்களை அடுத்து, மனத்தில் ப்ரீதி
யடைந்து, அவர்களை நோக்கி, மறுமொழிசொல்லிவிட்டு நகுஷன் விஷ
யத்தில் தேவர்களுக்குள்ள புத்தியை மாற்றுவதற்காக ஏவுகிறவனாகி,
'நகுஷன் தேவர்களுக்கு அரசனும் கோரமான ரூபமுடையவனுமாயிருக்
கிறான். அவன் விஷயத்தில் உங்களால் எனக்கு ஸஹாயம் செய்யப்பட
வேண்டும்' என்று சொன்னான். அவர்களும், அவனை நோக்கி, 'ஓ ஈசா!
நகுஷன் கோரமான ரூபமுடையவனும் கண்களில் விஷமுடையவனுமா
யிருக்கிறான். அவனுக்கு நாங்கள் பயப்படுகிறோம். ஓ! சக்ரனே! நீ நகுஷ
ராஜனை ஜயிப்பாயானால் அப்பொழுது நாங்கள் (வரும் நன்மையில்)
பாகத்தை அடையவேண்டியவர்களாகிறோம்' என்று சொன்னார்கள்.

அப்பொழுது, இந்திரன் (வருணனை நோக்கி), 'ஆகட்டும். அப்புக
ளுக்குப் பதியான நீயும் யமனும் குபேரனும் என்னால் அபிஷேகத்தை
யுடையக் கடவீர்கள். இப்பொழுது, சத்ருவும் கோரமான பார்வை
யுடையவனுமான அந்த நகுஷனைத் தேவர்களுடன் ஜயிப்போம்' என்று
சொன்னான். பிறகு, அக்னியும், இந்திரனை நோக்கி, 'எனக்குப் பாகம்
கொடு; உனக்கு உதவிசெய்கிறேன்' என்று சொன்னான். இந்திரன்
அவனை நோக்கி, 'ஓ! அக்னியே! உனக்கும் ஏற்படும். இந்திரன் அக்னி
இருவர்களுக்கும் பெரிதான யாகத்தில் ஒன்றான பாகமானது ஏற்பட்ட
தாகின்றது' என்று சொன்னான். பகவானும் பாகசாஸனனும் வரம்
அளிப்பவனுமான மஹேந்திரன் இவ்விதம் ஆலோசித்துக் குபேரனை
எல்லா யக்ஷர்களுக்கும் தனங்களுக்கும் பதியாகவும், யமனைப் பித்ருக்க
ளுக்குப் பதியாகவும், வருணனை அப்புக்களுக்குப் பதியாகவும், (ஏற்ப
டுத்திய) பூஜித்து ஆதிபத்தியத்தை அளித்தான்.

பதினேழாவது அத்யாயம்

ஸேனோத்யோக பர்வம். (தொடர்ச்சி)

—— o ——

(அகஸ்தியர் இந்திரனிடம் வந்து நகுஷன் தேவராஜ்யத்திலிருந்து நழுவியதைச் சொல்லியது)

பிறகு, புத்திமானான தேவராஜன் நகுஷனைக் கொல்லும் உ
யத்தை லோகபாலர்களோடும் தேவர்களோடும் ஆலோசித்துக்கொண்
ருக்கையில், அவ்விடத்தில் சிறந்த தவமுடையவரான அகஸ்திய
வான் காணப்பட்டார் அவர் இந்திரனை உபசரித்து, 'நீ, தெய்வா
கூலத்தால் விஸ்வரூபனையும் விருத்திரனையும் வதைத்து விருத்தி அ
கிருய ஓ! புரந்தரனே! இப்பொழுது, தெய்வானுகூலத்தால், நகுஷ
தேவராஜ்யத்திலிருந்தும் நழுவிவிட்டான் 'ஓ! வலாஸுரனை
கொன்றவனே! தெய்வவசத்தால், பகைவர்களை மடித்தவனான உ
னைப் பார்க்கிறேன்' என்று சொன்னார் இந்திரன், 'ஓ! மகாமு
வரே! உமக்கு நல்வரவு உம்முடைய தரிசனத்தால் நான் மகிழ்
அடைந்தேன் என்னால் கொடுக்கப்பட்ட பாத்யத்தையும் ஆசம
யத்தையும் கோவையும் அர்க்கியத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்' என
சொன்னான் பூஜிக்கப்பட்டவரும் ஆஸனத்திலிருப்பவரும் முனி
களில் சிறந்தவரும் பிராம்மணஸ்ரேஷ்டருமான அந்த அகஸ்திய
நோக்கி, மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனான தேவராஜன், '
பகவானே! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! பாவத்தில் உறுதியுள்ள நஹுஷ
எவ்வாறு ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவினான்? இதனை நீர் சொல்லக் கேட்
விரும்புகிறேன்' என்றான்

அகஸ்தியர், 'ஓ! சக்ரனே! துஷ்டபுத்தியுடையவனும் தீயஒழு
முடையவனும் பலத்தால் கொழுத்தவனுமான நகுஷன் ஸ்வர்க்கத்
திருந்து நழுவின பிரியவார்த்தையைக் கேள் ஜயசாலிகளிற் சிற
வனே! ஓ! தேவனே! வாஸவனே! பெரிய பாக்கியம் பெற்றவர்கள
தேவரிஷிகளும் களங்கமற்றவர்களான பிரமமரிஷிகளும் பாவத்தை
செய்கிறவனான அந்த நகுஷனைச் சுமந்து சிரமத்தால் பீ
அடைந்தவர்களாகி நகுஷனை நோக்கி, 'கோக்களுடைய [1]ப்ரோக்ஷண
தில் சொல்லப்பட்ட பிராம்மணங்களும் மந்திரங்களும் உனக்குப் பிர
ணமா? அல்லது, இல்லையா?' என்று ஸந்தேகத்தைக் கேட்ட

1. யாகத்தில் வதம், ஆஸ்வமேதிக பர்வம், 371-ம் பக்கம் குறிப்பில் காண

ா தமோகுணததால அறிவு மழுஙகிய நகுஷன, அவாகளை நோககி,
இலலை' எனறு சொனனுன் ரிஷிகள, 'அதாமததில அதிகமாகப பிர
ருததிததவனுன நீ தாமததை அறியவிலலை முன் எஙகளுககு மஹரிஷி
ால இது பிரமாணமாகச சொலலபபடடது' எனறு சொனனுர்கள ஓ!
ரஸவ்னே! பிறகு, அவன முனிவாகளோடு விவாதம செயது, உடனே,
தாமததால பீடிககபபடடவனுகப பாததால எனனைத தலையில இடித
ான அதனுல, பூபதியானவன பராககிரமம கெடடு ஒளியும இழநத
னுன பிறகு, தமோகுணததால மூடபபடடவனும மிகவும பீடை
டைநதவனுமான அவனை நோககி, நான, 'அரசனே! மூடா! பாபி! நீ
னனோர்களால செயயபபடடதும பிரமமரிஷிகளால அனுஷடிககப
டடதுமான புணணியததைத தூஷிததுதாலும, எனனுடைய தலையில
ைதததாலும, பிரமமாவுககு ஸமானாகளும நெருஙகமுடியாதவாகளு
ான முனிவாகளை வாகனஙகளாகச செயது சுமககச செயததாலும
ளிகெடடுப புணணியமநசிதது, ஸவாககததிலிருநதும் பூதலததில
ழவி நசிககககடவாய பதினுயிரம வருஷஙகள பெரிய ஸாபபததின
ருவததைத தரிதது ஸஞசரிபபாய (அநத வருஷஙகள) பூாணமான
றகு, மறுபடியும, ஸவாககததை அடைவாய பிராமமணசாபததால
கடுககபபடட நீ உனனுடைய வமசததிலுணடாகும யுதிஷடிரனென
வனைப பாாததபின் ஸவாககததை அடைவாய' எனறு சொனனேன ஓ!
ததுருககளைச சிகூிககிறவனே! அநதத துராதமாவானவன இவவிதம
தவராஜயததிலிருநதும நழுவினுன ஓ! இநதிரனே! தெயவாதீனத
ால விருததியடைகிறோம பிரமமரிஷிகளுககுத தீஙகு செயபவனுன
வன கெடுககபபடடான ஓ! இநதிராணிவலலப! ஸவாககததை
டை இந்திரியஙகளை ஜயிததவனும பகைவாகளை வெனறவனும மஹ
ஷிகளால துதிககபபடுகிறவனுமாகி உலகஙகளைக காபபாறறு' எனறு
சானனுா.

ஓ! அரசனே! பிறகு, மகரிஷிகணஙகளால சூழபபடட தேவாக
நம பிதிருககளும யகூாகளும் நாகாகளும ராகூஸாகளும கநதாவா
ளும தேவகனனிகைகளும அபஸரஸதிரீகளுடைய கூடடஙகளும
ளஙகளும ஆறுகளும மலைகளும கடலகளும எலலாரும மிகவும ஸந
தாஷததை அடைநதவாகளாகி ஸமீபம* வநது, (இநதிரனை நோககி),
! சததுருககளை ஸமஹரிககினறவனே! தெயவவசததால, விருததி
டைகிறுய தெயவாதீனததால, பாபியான நகுஷன புததிமானுன
கஸதிய முனிவரால கெடுககபபடடான _ தெயவாதீனததால, பாவ

மான நடையுள்ளவனான அவன் பூதலத்தில் ஸர்ப்பமாகச் செய்யப்பட்டான்' என்று சொன்னார்கள்.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்

ஸைந்யோத்யோக பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன் மறுபடியும் தேவலோகம் வந்து மூவுலகையும் ஆண்டதும், சல்யன் இந்திரன் வரலாற்றால் யுதிஷ்டிரர் முதலியோரைத் தேற்றித் துரியோதனனிடம் வந்ததும்.)

பிறகு, கந்தர்வக் கூட்டங்களாலும் அப்ஸரஸ்ஸுகளின் கூட்டங்களாலும் துதிக்கப்பட்டவனும் விருத்திரனைக் கொன்றவனும் ஸமர்த்தனு மான இந்திரன், லக்ஷணங்கள் பொருந்தியதும் கஜங்களில் சிறந்ததுமான ஐராவதத்திலேறி, பெரிதான தேஜஸ்ஸையுடைய அக்கினி, மகரிஷியான பிருகஸ்பதி, யமன், வருணன், தனபதியான குபேரன் ஆகிய எல்லாத் தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் அப்ஸரஸ்ஸுகளாலும் சூழப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தான். நூறு அச்வமேதங்கள் செய்தவனான அந்தத் தேவராஜன் இந்திராணியுடன் கூடிச் சிறந்த மகிழ்ச்சியுடன் தேவராஜாவாகிப் பரிபாலனம் செய்தான். அப்பொழுது, அவ்விடத்தில் பகவானான அங்கிரஸ மகரிஷியானவர் காணப்பட்டார். அவர் அதர்வவேதத்தின் மந்திரங்களால் தேவேந்திரனை நன்றாகத் துதித்தார். அதனால், பகவானான இந்திரன் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தவனானான். அப்பொழுது, (அதர்வவேதத்தால் துதித்தவரான) அந்த அதர்வாங்கிரஸினிமித்தம், 'இந்த (அதர்வ) வேதத்தில் அதர்வாங்கிரஸமென்கிற பெயர் ஏற்படப்போகிறது. இதுதான், (நீர் அதற்கு ரிஷி என்பதற்கு) உதாரணம். யஜ்ஞத்தில் பாகத்தையும் அடையப்போகிறீர்' என்று வரத்தையும் அளித்தான். அப்பொழுது, பகவானும் சதக்ரதுவுமான தேவராஜன் இவ்விதம் அதர்வாங்கிரஸ மகரிஷியைப் பூஜித்து அனுப்பினான். ஓ! அரசனே! இந்திரன் மிகமகிழ்ந்து எல்லாத் தேவர்களையும் தவத்தையே தனமாகக் கொண்ட ரிஷிகளையும் நன்றாகப் பூஜித்துத் தர்மத்துடன் பிரஜைகளைப் பரிபாலித்துவந்தான்.

இவ்விதம், இந்திரனால் பத்னியோடு துக்கமானது அடையப்பட்டது. பகைவர்களுடைய வதத்தில் விருப்பத்தால் அஜ்ஞாதவாஸமும் செய்யப்பட்டது. ஓ! ராஜச்ரேஷ்டனே! திரௌபதியோடு

ர்தமாக்களான பிராதாக்களோடும் பெரிய வனத்தில் கிலேசத்தை டந்த இந்த விஷயத்தில் நீ கோபம் அடையக்கூடாது ஓ! ராஜ ரஷ்டனே! பாரத! கௌரவ நந்தன! இந்திரன் விருத்திரனைக்கொன்று யத்தை அடைந்ததுபோல நீயும் ராஜ்யத்தை அடையப்போகிருய ட ஆசாரமுடையவனும் பிரமஹத்யவேஷியும் பாவபுத்தியுடையவனு ா நகுஷன் அகஸ்தியருடைய சாபத்தால் அடிக்கப்பட்டுப் பல வரு ள் கேட்டை அடைந்தான் பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனே! இவ ம், துஷ்டபுத்தியையுடையவர்களான கர்ணன் துரியோதனன்முதலிய னுடைய பகைவர்களும் சீக்கிரத்தில் நாசத்தை அடையப்போகிறார் வீரனே! பிறகு, பிராதாக்களோடும் இந்தத் திரௌபதியோடும் த்திரத்தை எல்லையாகவுடைய இந்தப் பூமியை அனுபவிக்கப்போகி வேதத்திற்கு நிகரான இந்திரவிஜயமென்கிற இந்தச்சரித்திரமானது, னையச்சேகரிக்கிறகாலத்தில் ஜயத்தைவிரும்புகிற அரசனால்கேட்கப் த்தக்கது ஆகையால், ஜயசாலிகளில் சிறந்தவனே! உனக்கு ஜயத்தைக் க்கச் செய்தேன் ஓ! யுதிஷ்டிரா! மகாத்மாக்களானவர்கள் துதிக்கப் பால விருத்தி அடைகின்றார்கள் யுதிஷ்டிரா! துரியோதனனுடைய ராதத்தாலும் பீமார்ஜுனர்களுடைய பலத்தாலும் யுத்தத்தில் மகாத் களான க்ஷத்திரியர்களை இல்லாமற்செய்கிற கோரமான இந்தக்ஷயமா சீக்கிரத்தில் உண்டாகப்போகிறது எவன் நியமத்துடன் இந்திர யமென்கிற இந்தச் சரித்திரத்தைப் படிப்பானோ அவன் பாவங்களை னவனும் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயித்தவனுமாக இகத்திலும் பரத்திலும் தோஷத்தை அடைவான் அவனுக்குச் சத்துருவிடமிருந்து உண் தும் பயம் இல்லை அந்த மனிதன் புத்திரனில்லாதவனுக்கான் ஓா த்தையும் அடையமாட்டான் நீண்ட ஆயுளையும் அடைவான் கும் ஜயத்தை அடைவான் ஒருபோதும் அபஜயத்தை அடைய டான்' என்று சொன்னுன்

ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! இவ்விதம் தாமத்தைத் தரிப்பவர்களில் தவரான தர்மராஜா சல்லியனால் தேற்றப்பட்டு அவனை விதிப்படி த்தார் நீண்ட புஜங்களையுடையவரும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ் சல்லியனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, மத்திரதேசத்து அரச அவனை நோக்கி, 'நீ கர்ணனுக்கு ஸாரத்தியம் செய்யப்போகி ஸந்தேகமில்லை அந்த ஸமயத்தில் அர்ஜுனனுடைய ஸ்தோத ங்களால் கர்ணனுக்குப் பலக்குறைவைச் செய்யவேண்டும்' என்று ன்னா சல்லியன், 'நீ என்னை நோக்கி வற்புறுத்திச் சொல்லுகிற

படியே இதைச் செய்வேன் வேறான செய்யக்கூடியதையும் உனக்(
செய்வேன்' என்று சொன்னன் பகைவர்களை அடக்குபவரே! பிற
மத்திரதேசாதிபனும் செல்வவானுமான சல்லியன் குந்திபுத்திரா
டம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சேனையுடன் துரியோதனனை அ
தான்.

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

ஸேநோத்யோகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகிமுதலியோர் யுதிஷ்டிரரிடமும் பகதத்தன்முதலியோர் துரியோதனனிடமும் தம் தம் சேனையுடன் வந்தது)

அதன் பிறகு, வீரனும் ஸாத்வதர்களுள் மகாரதனுமான ஸ
யகி பெரிதான நால்வகைச் சேனையுடன் யுதிஷ்டிரரை அடைந்தா
மிக்க வீரியத்தையுடையவர்களும் பற்பலதேசங்களிலிருந்தும் வந்த
களும் பலவிதமான ஆயுதங்களை உடையவர்களும் வீரர்களுமான
னுடைய யுத்தவீரர்கள் சேனையை விளக்கமடையச் செய்தார்க
எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்டவைகளும் பிரகாசிக்கின்றவைகளும
பரசுகளாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் சூலாயுதங்களாலும் தோமரங்க
லும் இருப்புலக்கைகளாலும் பரிகங்களாலும் தடிகளாலும் பாசங்க
லும் நிர்மலமான கைவாள்களாலும் பட்டாகத்திகளாலும் விற்களா
நிர்யூகங்களாலும் பலவிதமான பாணங்களாலும் அந்தச் சேனை சோ
த்து மேகத்தினுடைய பிரகாசமுடையதும் ஸ்வர்ணாபரணங்கள
சோபையடைந்ததுமான அந்தப்படையினுடைய ரூபமானது மின்ன
களோடு கூடிய மேகத்தினுடைய ரூபம்போல இருந்தது. ஓ! அரச(
ஓர் அக்ஷௌஹிணியான அந்தச் சேனையானது அப்பொழுது யுதி
ஷ்டிரருடைய சேனையில் புகுந்து ஸமுத்திரத்தை அடைந்த சிற(
போல மறைந்தது. அப்படியே, சேதி தேசத்தவர்களில் சிறந்தவ
பலசாலியுமான திருஷ்டகேது ஓர் அக்ஷௌஹிணி சேனையைச் சே
த்துக்கொண்டு அளவற்ற பராக்கிரமமுடைய பாண்டவர்களை அ
தான். மகத தேசாதிபதியும் ஜராஸந்தனின் புத்திரனும் மிக்க வலி
யுடையவனுமான ஜயத்ஸேனனும் ஓர் அக்ஷௌஹிணி சேனையுட(
தர்மராஜரை அடைந்தான். ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அப்படியே, பாண

இருபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

ஸஞ்சயயானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணர் தாம் கௌரவபாண்டவவிஷயத்தில் ஸமமான எண்ண
முடனிருப்பதையும் செய்யவேண்டியதை அவசியம் செய்ய
வேண்டுமென்பதையும் துரியோதனனுடைய தீச்செயல்
களையும் திருதராஷ்டிரன் இஷ்டப்படி செய்யலாமென்
பதையும் தாம் ஸமாதானத்திற்காக ஹஸ்தினபுரத்
திற்கு வருவதாயிருப்பதையும் ஸஞ்சயனுக்குச்
சொல்லியது)

வாஸுதேவர், ஸஞ்சய! நான் இந்தப்பாண்டவர்களுக்கு நாச மில்லாமலிருப்பதையும் ஐச்வரியத்தையும் பிரியத்தையும் விரும்பு கிறேன் ஸூத! அப்படியே, அநேகம் புத்திரர்களையுடைய தி ராஷ்டிரராஜருக்கு விருத்தியையும் நன்கு பிரார்த்திக்கிறேன் ஸஞ்சய! எந்நாளுமே என்னுடைய விருப்பம் இதுதான் அவர்க குறித்துச் சமனத்தை அடையுங்களென்பதைத்தவிர வேறு சொ மாட்டேன் பாண்டவர்களுடைய முன்னே திருதராஷ்டிர ருடைய இந்தப்பிரியத்தையும் கேட்கிறேன் இதையும் ஆலோ கிறேன் ஓ! ஸஞ்சய! இந்தவிஷயத்தில் புத்திரனுடன்கூடின தி ராஷ்டிரர் ஆசைகொண்டிருக்கிறாரோ அதில் சமமானது நி மாகச் செய்யமுடியாதென்பது பாண்டவரால் காணப்படுப தன்றோ? ஆகையால், என்னகாரணத்தால் இவர்களுக்குக் கலகமா விருத்தியடையாது? ஓ! ஸஞ்சய! இவ்வுலகில் பலவிதமாக நட வருகிற தர்மத்தை என்னையும் யுதிஷ்டிரரையும் காட்டிலும் நீ அ வில்லை ஓ! ஸஞ்சய! அப்படியிருக்க, உத்ஸாஹமுடையவரும காமத்தை முடிக்கிறவரும் புகழுக்குத் தக்கபடி குடும்பத்தில் வ கிறவருமான பாண்டவருக்கு என்னகாரணத்தால் முன்[1] செய்யவே டிய நல்லகாரியத்தை விட்டதாகச் சொன்னாய்? உண்மையாக இ விதியானது இருக்கையில், பிராம்மணர்களுடைய எண்ணங்கள் அ விதமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன சிலர் காமாவினாலே பரலோகத் ஸித்தியைச் சொல்லுகிறார்கள் சிலர் காமாவைவிட்டு ஞானத்தி ஸித்தியைச் சொல்லுகிறார்கள் வித்துவானாயிருந்தாலும், இவ் கில் போஜனமாகிற காமாவைச்செய்யாமல் பக்ஷியபோஜனங்க திருப்தியடைகிறதில்லை பிரம்மவித்துக்களான பிராம்மணர்களுக

1 போர்புரியாமல் வனஞ்சென்றது தவறென்பது

வர்களும (என்னால்சொல்லப்பட்ட) அந்த (க்காம) மார்க்கத்தை டயவர்களாயிருந்தனர் எவர்கள் யஜ்ஞத்தை விரும்புகிறவர ர் அவர்களும் காமாவையே செய்வார்களாகையால் நான் நாஸ்தி விடுவேனென்று அதைக்காட்டிலும் வேறான (பிக்ஷாடனம் விய மார்க்கத்தை) நினைக்கவில்லை. ஓ! ஸஞ்சய! இந்தப்பூமியின் னுள்ள தனமுழுமையையுமோ, 1 மூன்றேநிலைமைகளையுடைய வர்களுடைய சிறந்ததானபதத்தையோ, ஸ்வர்க்கத்தையோ, மலோகத்தையோ நான் அதாமத்தால் விரும்பமாட்டேன் தா ளுக்குத் தலைவரும் ஸமர்த்தரும் நீதியுள்ளவரும் பிராமணர்களை விக்கிறவரும் புத்திசாலியுமான வாஸுதேவர் பலவிதமானவர் ம மிக்கபலசாலிகளுமாஜவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுமான போஜர் ப பரிபாலனம்செய்கிறார் ஸமாதானத்தைவிட்டு யுத்தம்செய நான் நிந்திக்கத்தக்கவனுவேனானும் ஸ்வதாமத்தைவிட்டவ வனானும், அந்தவிஷயத்தைப் பெரிதானகீர்த்தியுடைய கேசவர லலட்டும் அவரோ இரண்டுபேர்களுக்கும் நன்மையை விரும்பு பர் இந்தஸாத்தியகியும், சேதிதேசத்தார்களும், அந்த ளும், விருஷ்ணியின்குலத்திலுண்டானவர்களும், போஜர்களும், ர்களும், ஸருஞ்சயர்களும், வாஸுதேவருடைய புத்தியை சரித்தவர்களாய்ப் பகைவர்களை நாசஞ்செய்து மித்திரர்களைச் தாஷிக்கச் செய்கிறார்கள் யதுவம்சத்திலபிறந்த வருஷ்ணிக அந்தகர்களும் உக்கிரஸேனன் முதலானவர்களும் கேசவரால் தப்பட்டவர்களுமான எல்லார்களுமே இந்திரனுக்குச் சமானர ம நல்லமனமுடையவர்களும் ஸத்தியத்தையே முக்கியஸாதன டையவர்களும் மிக்கபலசாலிகளும் போகத்தோடுகூடினவர்களு ருக்கிறார்கள் எவன்பொருட்டு வாஸுதேவரானவர் வருஷாகா லே மேகமானது பிரஜைகளின்பொருட்டு வர்ஷிப்பதுபோல இஷ ளைப் பொழிகிறரோ காசிதேசத்தரசனான அந்தப்பப்ருவான பிராதாவாகவும் சிக்ஷகராகவுமிருக்கிற அவரைஅடைந்து, உத ான சம்பத்தை அடைந்தான் ஐயா! இப்படிப்பட்ட இந்தக்கேச விதவானுயுள்ளவர் இவரைக் காமங்களுடைய நிச்சயத்தை ந்தவராக அறி இவர் எங்களுக்குப் பிரியரும் மிகவும் நல்ல மாயிருப்பவர். இவருடைய வார்த்தையைக் கடக்கமாட்டேன்' றுசொன்னார்

---

1 'பால்யம், கௌமாரம், யௌவனம்' எனினும், 'மூன்றுவதாகிய யௌவன மே உடையவர்' எனினுமாம

னான தாமத்தைத் அனுஷ்டிக்கிறேனே அதாமததைஅனுஷடிககிறே
லென்று தெரிந்துகொண்டு நீ என்னைத் தூஷிக்கக்கடவாய எவனி
தில [1]அதாமமானது தாமரூபங்களைத் தரிக்கிறதோ, எவனிடத
[2] தாமமுழுதுமஅதாமரூபமாகக்காணப்படுகிறதோ,அப்படியே எ
டத்தில [3] தாமம தாமரூபத்தையே தரிக்கிறதோ அவாகளை அறி
கள புத்தியினாலே நன்றாககாணகிறாாகள அப்படியே, ஆபத்தில
விதமான இநத அடையாளத்தை நிலையான தன்மையையுடைய த
தாமஙகள அடைகின்றன ([4] அதாமமானது தாமரூபத்தைத்
கின்றதெனகிற) மூன்றின அடையாளமானது எவனுக்கு ஏறபட்ட
அது அவனுக்குததான பிரமாணம ஓ! ஸஞ்சய! அதை ஆபத்
மாக அறியககடவாய செலவமகுறைந்தபொழுது, குறைவை அ
தவன எதனால காமத்தை நிறைவேற்றலாமோ அதை அடைபவ
பலாம ஓ! ஸஞ்சய! போதுமான செலவத்திலிருந்துகொண்டு
தாமத்திலிருக்கிறவனும ஆபத்திலிருந்துகொண்டு செலவநிலை
ஏறபட்டதாமத்திலிருப்பவனும இநத இருவாகளும நிந்திக்கத்
வாகளாகிறாாகள விதாதாவானபிரமமாவினாலே விநாசம வாராமல
பதைவிருமபுகிறவாகளான பிராமணாகளுக்குப பரிகாரமானது வி
கப்பட்டிருக்கிறபடியால, காமஙகளிலிருக்கிறவாகளை நன்றாகககவ
துபபாா ஓ! ஸஞ்சய! நீ விரோதமான காமத்திலிருப்பவாகளை நி
மனத்தின வசத்தை விருமபுகிறவாகளுக்குப புத்தியினசெயகை
குவதனபொருட்டு எபபொழுதும நலலவாகளிடத்தில ஜீவனம வி
கப்பட்டிருக்கிறது பிரமமநிஷ்டாலலாதவாகளும,வித்வானகளல
வாகளுமாயிருப்பவாகளினபொருட்டு (தாமாதாமஙகளாகிற) எல
காமஙகளுடைய ஸமபந்தத்தையும நலலதென்று நினைககவேணடும.
ருக்களும, பூாவிகாகளானபிதாமஹாகளும அவாகளுக்கும மூந

1 பிறாகேடுககாகச செயயும ஆபிசாரத்தில செயயப்படும ஹோ
வியன தாமமாகததோற்றுதல

2 யோகிகளென்று காட்டிகொளளாத தத்தாதரேயாமுதலியோா வி
வெறுப்பினறிச செயயும யோகதாமம நியகாமநியமஙகள தவறுவதால ப
செயலபோலிருப்பதால அதாமமாகத தோற்றுவது

3 வஸிஷ்டாா முதலியோா உளளும புறமும ஒத்துசசெயயும
முதலியன

4 'பிராமணனுக்கு அதாமமான வதமுதலியன க்ஷத்திரியனுக்குத த
பிராமணனுக்குத் தாமமான யாஜநமுதலியன க்ஷத்திரியனுக்கு அதாமம
வனுக்கேற்பட்டது அவனவனுக்குததாமம ஆபத்திலமேலவாணத்துக்கு
ணத்தின தாமஙகளும தாமமாகிவிடும' என்று கருத்து

தை அறியாதவனோ அவனும் யுத்தம் செய்து, பிறகு, ஐசுவரி
தை அடைகிறான் அறிவுள்ளவனோ, அல்லது தாமத்தை
ிந்தவனோ அவனும் மோகத்தாலே (தெய்வச செயலாக)
வரியத்திலிருந்தும் நழுவுகிறான் ஓ! பார்த்தரே! உம்முடைய
தியானது அதாமத்திலிருக்கிறதில்லை நீர் கோபத்தால் பாவ
த்தைச் செய்தவரல்லர் அறிவுக்கு விரோதமாக இந்தக் காமத்
ச செய்ய விரும்புவதற்குக் காரணம் சொல்லும் ஓ! மகாராஜரே!
ரதியால் ஏற்படாததும், காரமாயுள்ளதும், தலைவலியை உண்
க்குவதும், புகழைத்திருடுவதும், பாவத்தின் பயனுக்குக் காரண
, ஸத்துக்கள் பானம் செய்யக்கூடியதும், அஸத்துக்கள் பானம்
ய முடியாததுமான கோபத்தைப் பானம் செய்யும், சமனத்தை
டையும் பாவந் தொடாவதான அதை எவன் விரும்புவான்?
க்குப் பொறுமையே சிறந்தது சந்தனுவின் புத்திரரான பீஷ்ம
யும், புத்திரரோடுகூடின துரோணரையும், கிருபரையும், சல்ய
யும், ஸோமதத்தன் புத்திரனையும், விகர்ணனையும், விவிம்சதியை
காண துரியோதனாகளையும் கொன்று அடையப்பட்ட போகங்கள்
ந்தவைகளாகாவன்றோ? இவர்களைக் கொன்றுவிட்டு அடையும்
கம் எவ்விதமானதாகும்? அதைச் சொல்லும் ஸமுத்திரத்தை
லையாகவுடைய இந்தப் பூமியை அடைந்தாலும் நீர் முதுமையையும்
ணத்தையும் விலக்கவேமாட்டீர் ஓ! அரசரே! பிரியத்தையும்
பிரியத்தையும் ஸுகத்தையும் கஷ்டத்தையும் விலக்கமாட்டீர்.
விதம் அறிந்தவரான நீர் யுத்தத்தை ஒருபோதும் செய்யாதீர்
திரிகளுடைய இச்சையின் காரணத்தால், நீர் இவ்விதம் நேரிட்ட
ர காமாவைச் செய்ய விரும்புகிறீரானால், அவர்களுக்கே தனத்
க கொடுத்துவிட்டு விலகிவிடும் நீர் தேவயானமென்கிற பிரம்ம
கமாகக்கத்தை விட்டு விலகாதீர்' என்று சொன்னான்

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ஷ்டிரர் தர்மாதர்ம நிச்சயம் ஸாமான்யர்கள் சொல்லமுடியாததலின்
ம ரஹஸ்யங்களை அறிந்த வாஸுதேவரே சொல்லவேண்டுமென்
பதை ஸஞ்சயனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! ஸஞ்சய! காமங்களுள் தாமமானது சிறந்த
ாறு நீ சொன்னதானது உண்மை ஸந்தேகமில்லை ஆனால்,

பிரிபங்களுமில்லை இந்திரியங்களைத் திருப்திசெய்விப்பதைத்த வேறொன்றும் செய்யவேண்டியதில்லையன்றோ? ஓ! அரசரே! கா தினபயனான இத்தன்மையுடையது ஓ! பாண்டவரே! (தி ராஷ்டிர காந்தாரிகளான) தந்தைதாய்களுடைய இருதயத் [1] அப்ரியத்துடன் உத்ஸாகத்தாலுண்டான கோபத்தையும் வி பலநாளாகத் தேடின இம்மை மறுமைகளிரண்டையும், காமங்க முடிவை அடைந்து உண்டான புகழையும் ஸத்தியத்தையும் அ கத்தையும் நேர்மையையும் விடாதீர். அச்வமேதத்தையும் ர ஸூயத்தையும் செய்துவிட்டுத் திரும்பவும் பாவகாமத்தின் பய அடையாதீர் ஓ! பாண்டவர்களே! இவ்விதம் பெரிய த்வேஷத் வெகுநாளுக்குப் பிறகு அவ்விதமான பாவச்செய்கையைச் வீர்களேயானால், எந்தச்சேனையானது உமக்குச் சொந்தமாக பொழுதிருந்ததோ அதை முன் வனயாத்திரையால் தள்ளிவிட் தாமத்துக்காக வனங்களில் அனேக வருஷங்கள் நீங்கள் ஏன் து மான வாஸத்தைச் செய்தீர்கள்? உமக்கு இந்தமந்திரிகள் எந்நா வசமாயுள்ளவர்கள் ஜனார்த்தனரும், வீரனான ஸாத்யகியு புத்திரர்களுடன்கூடின [2]ருக்மரதனென்கிற மத்ஸ்யராஜனு (மிகவும்) சத்துருக்களை அடிப்பவர்களான புத்திரர்களுடன் கூ விராடனும், முன் உம்மால் ஜயிக்கப்பட்ட அரசர்களனைவர்களு உம்மையே அடுத்திருப்பார்கள் பெரிய ஸஹாயமுடையவரும், வும் தபிக்கிறவரும், சேனையுடனிருப்பவரும், வாஸுதேவரா அர்ஜுனனாலும் பூஜிக்கப்பட்டவருமான நீர் சூதாட்ட ஸபையிலே சிறந்தவர்களான சத்துருக்களைக்கொன்று துரியோதனனுடை கொழுப்பைத் தொலைத்திருக்கலாமே? பாண்டவரே! என்ன ணத்தால் சத்துருவுக்குப் பலத்தை விருத்தியடையவும் உம சொந்த ஸஹாயர்களைக் [3]குறையவும் செய்து, அனேக வருஷங் வனங்களிலும் வஸித்துக் குறைவுண்டான காலத்தில் யுத்தம் செ விரும்புகிறீர்? ஓ! பாண்டவரே! அறிவில்லாதவனோ அல்லது

---

1 'கோபத்தைவிட்டால், அவர்களுடைய அப்ரியமும் விடும்' என கருத்து

2 மத்ஸ்யதேசத்தில் இவன் ஒரு பகுதியை ஆண்டவனாதல் வேண் 'மச்சநாடனும், பொற்றேருள்ளவனும் புத்திரர்களுடன் கூடினவனும்,புத் களோடு கூடின நன்கு அடிக்கும் தன்மையுள்ள வீரர்களோடு கூடினவனும் விராடராஜனும்' என்றும் கொள்ளலாம்

3 'க்ஷமாத' என்பது மூன்றிடத்தில் வருகிறது, இரண்டிடத்தில் வி பட்டது.

மாக இந்தக்காமங்கள் மனிதனைப் பற்றுகின்றன புத்திமானுன
தன அவைகளை முந்தியே நாசஞ்செய்து உலகத்தில் களங்கமற்ற
மை அடைகிறுன இவ்வுலகத்தில் பொருளாசையானது கட்டுக
றனரோ? அதனை விரும்புகிறவர்களுக்குத் தாமம பாதிக்கவே படு
து எவன் தாமத்தை நன்ருகவிரும்புகிருனே அவன அறிந்த
காமத்திலாசையுள்ளவன் ஆத்தத்தை அனுஸரித்துக
றவை அடைகிறுன ஐயா! காமங்களில் சிறந்ததான தாமத்தைச
பது பெரிதான பிரதாபமுள்ளவன ஸூரியனபோல விளங்குவான.
மமகுறைந்தவனும் பாவத்தில் புத்திபுடையவனுமான மனிதனே
தபபூமி (முழுமையும்) அடைந்தும் துககத்தை அடைவான சிறந்த
ன ஸவாககஸதானத்தைக கருதின உமமாலே வேதமானது அத
யனஞ்செய்யப்பட்டது, பிரமமசரியமும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது,
ங்களால தேவபூஜையும் செய்யப்பட்டது, பிராமணர்களுக்குத
னமும் செய்யப்பட்டது, அனேகமவருஷம ஸுகத்திற்காகச சரீர
னது அதிகமாக ஆப்பணம செய்யவுமபட்டது கரைகடந்த
கத்தையும் பிரியத்தையும் அனுபவித்துக்கொண்டு யோகாப்பியாஸ
யத்தில் காரியத்தைச்செய்யாதவன, காமத்தினவேகத்தால
ண்டப்பட்டுத் தனநாசமஏறபட்டபொழுது, ஸுககுறைவடைந்து
கடந்த துககத்தில் விழுகிறுன இவவிதம், மறுபடியும பிரமம
பத்தில் பற்றிலலாதவனும் தாமத்தைவிட்டு அதாமத்தை மிகச
பகிறவனும் பரலோகத்தில் மாரதத்தைபில்லாதவனும் மூடனும
தனுமானஅவன் தேகத்தைவிட்டுப் பரலோகமடைந்து தபிக்கி
ன பரலோகத்தில் புண்ணியகாமங்களுக்கோ அல்லது பாவகா
களுக்கோ (பயனிலலாமல்) நாசமானது இல்லை புண்ணியமும பாவ
, செய்தவனுக்கு முந்திப்போகின்றன இவைகளைச செய்பவன
னே தொடாகிறுன ஆகையால், உமமால பிராமணர்களுக்கு நியா
துடனகூடினதும், மாரத்தையால பரிசுத்தமானதும், மணமும
வையும சோந்ததுமான அன்னதானம செய்யப்பட்டது உத்தமமான
கிணைகளையுடைய யாகங்களில உமமுடைய செய்கையானது அப்ப
பட்டதென்று புகழப்படுகிறது இஹலோகமாகிற க்ஷேத்திரத
தாமகாரியமானது செய்யப்படுகிறது பரலோகமசென்ருல ஒரு
யமும செய்யப்படுகிறதில்லை பரலோகஸாதனமும ஸத்துககளால
வும் சிலாகிக்கப்பட்டதும் பெரிதுமான புண்ணிய காமமானது
மால செய்யப்பட்டது. பரலோகத்தில் மாணத்தையும ஜரையை
பயத்தையும விடுகிறுன பசியும தாகமும மனத்திற்கு அப

விதம பாணடவாகளின கோபததால தகிககபபடடு நாசததை அ
யாாகள எஙகளுககு ஏறபடட கிலேசததை நீ அறிகிறாய
ஸஞசய ! உனனைக கௌரவபபடுததுகிறதறகாக நான கௌர
ளால எஙகளுககு முனஏறபடட கிலேசததைப பொறுததுககொ
கிறேன துரியோதனனிடததில நாஙகள அபபொழுது எவ
இருநது வநதோமோ அவவிதமே அவனிடததில இபபொழு
இருககககடவோம நீ எபபடிசசொலலுகிறாயோ அபபடியே
சாநதியை அடைவேன இநதிரபபிரஸததததிலேயே எனனு
ராஜயம ஏறபடடடும பாரதாகளில முதறபாகததிறகு உரியவ
துரியோதனன எனனுடைய ராஜயததையே கொடுககடடும' எ
சொனனா

இருபததேழாவது அதயாயம

ஸஞசயயான பாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் போரில் பலதுற்றங்களைக் காட்டிப் பகைவர் பங்கு கொ
விடினும் போரின்றிப் பொறுத்தலே சிறநததென்று
யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது)

ஸஞசயன, (அவரை நோககி), 'ஓ ! பாணடவரே! உமமு
செயகையானது எபபொழுதும தாமததுடன கூடினதெனறு உ
தில பிரஸிததமாயிருககிறது ஓ ! குநதிபுததிரரே ! (இபபொழு
காணபபடுகிறது ஓ! பாணடவரே! சீா [1] பெரிய புகழையும அழி
மான உயிாவாழககையையும நனறாக ஆலோசியும (ஞாதி
நாசமசெயயாதீா ஓ ! அஜாதசததுருவே ! கௌரவாகள யுதத
விடடு (வேறுவிதமாக) உமககுப பாகததைக கொடாமறபோ
அநதகாகள, விருஷணிகள இவாகளின ராஜயததில பிக்ஷாடன
மேலானதாக நினைககிறேன, யுததததாலடையககூடியராஜயததை
சிறநததாக நினைககவிலலை மனிதனுககு ஏறபடட உயிாவாழ
யானது அறபகால முடையதும (வெளியிலபோக) பலமாக
ளுடையதும எநநாளும துககமுடையதும சஞசலமுமாயுள
ஓ ! பாணடவரே ! மேலும, அதுகீாததிககு நிகராகாதாகையா
நீா பாவததைசசெயயாதீா. ஓ ! அரசரே ! காமததினகேடு

---

1 'பெரிய புகழோடு கூடிய உயிா வாழககையும நிலையுளளதன்று
மும கொளளலாம.

என்னிடமிருந்து கேள் (அவாகள்) துசசாஸனனும சகுனி
கா்ணனுமாவா ஓ [1] காவலகனியே! இவனுடைய அறியாமை
பாா அதையெலலாம நினைக்கின்ற நான நன்ருக ஆலோசித
எவவிதம கௌரவாகளுககும ஸருஞசயாகளுககும க்ஷேம
டாகுமெனபதைக காணவிலலை திருதராஷ்டிரா பிறாகளிட
து ஐஸ்வரியததைக கவாநதுகொணடு, தீாககமான ஆலோசனை
ய விதுரரை விலககிவிட்டுப புததிராகளுடன பாரில பகையறற
ப அரசாட்சியை விருமபுகிருரலலவா? நான வனம போக,
எலலாததனததையும தமமுடையதாக நினைககிருரோ அவா
ததில (ஒனறும வாஙகாமல) கேவலமான சமமானது அடை
கததிலலை காணனனவன யுததததில ஆயுதமெடுததவனை
ஜுனனை வெலலககூடியவனுக நினைககிருனே, முன பெரிய
ஙகள ஏறபட்டபொழுது (அவன) இவாகளுககுத திட
பால ஆதாரமாக ஏன ஆகவிலலை? அாஜுனனைககாட்டிலும
ு (சிறநத) விலலாளி இலலையெனபதைக காணனும துரியோத
ம துரோணரும பிதாமஹரான பீஷமரும மறறும அஙகுளள
ரவாகளும அறியவே செயகினருாகள கௌரவாகளும சோநத
ரான மறறஅரசாகளும எலலாருமே சததுருககளைச சிக்ஷிககிறவ
[1] பாலகுனனுனவனிலலாமலிருநததால இவவுலகில துரியோ
ரிடம ராஜயம இருநததெனபதை அறிகிருாகள [2] பனைபபிரமா
ான விலலுடையவனும, அநத விலவிததையை அறிநதவனுமான
யோடு அநத ராஜயவிஷயததில யுததததைச்செயது திருதராஷ
னபுததிரன(அநத அாஜுனனுககும) ஸமபநதமுளள பாண்டவா
டைய ராஜய ஸமபநததததை அபகரிககமுடியுமெனறு நினைககிருன.
ததாாததராஷ்டிராகள காணடீவததின நாணொலியைமட்டும
ட்பொழுதே சாவாாகள துரியோதனனுனவன கோபததை
ந்த பீமஸேனனைப பாராமலிருபபானேயானுல தனததை ஸித
ததாகநினைககலாம ஐயா! பீமஸேனனும, தனஞ்யனும, நகுல
ஸகிககமுடியாத வீரனுன ஸஹதேவனும உயிருடனிருககையில,
ரனும எஙகளுடைய ஐஸவரியததை அபஹரிகக மனததைச
ததமாட்டான ஓ! ஸூத! முதியவரான அநதஅரசா புத
டன பாணடவாகள வெலலபபடமுடியாதவரெனனும (இநதப
யை) அடைவாராகில, யுததததில அவருடைய புததிராகள இவ

[1] பாலகுனனிருநதபடியால எனறும கொளளலாம [2] தால எனபது
, 'நானகு முழ நீள முளளது' எனபது பழையவுரை

அக்கினியை நுழையமுடியாததும் துரும்புகள் அடர்ந்தது
புதரில் எறிந்துவிட்டு, அது காற்றினவசத்தினால் விருத்திஅ
(அதிலிருந்து) விடுதலைவிரும்பி க்ஷேமத்தைப்பற்றித் தூக்கிட
போல ஐஸ்வரியத்தைஅடைந்தவரான திருதராஷ்டிரராஜா, து
புத்தியுடையவனும் கோணலவழியிலபற்றுள்ளவனும் மந்த
தூமந்திரிகளையுடையவனுமான புத்திரனை அங்கீகரித்துக்கொ
இப்பொழுது என்னகாரணத்தினாகப் புலம்புகிறார்?

துரியோதனனும் மிக்க ஆப்தரான விதுரருடைய வார்த்தை
ஆப்தனல்லாதவனுடைய வார்த்தைகளைப்போல அவமதித்
கிறான் (அந்தப்) புத்திரனுடைய பிரியத்தை விரும்பினவ
திருதராஷ்டிரராஜரும் (விதுரருடையவார்த்தைகளை அவமதி
நன்றாக அறிந்தே அதர்மத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறார் மே
யும் கௌரவர்களுடைய அர்த்தத்தில் விருப்பமுள்ளவரும் மிக்க
வரும் வியவகாரத்திலவல்லவரும் சீலமுடையவருமான அந்த
ரரை, அந்தத்திருதராஷ்டிரராஜா, புத்திரனிடமுள்ளபேராசை
கௌரவர்களுக்கு வேண்டினவராகநினைத்தாரில்லை ஓ! ஸஞ்சய!
கள்) மானத்தைக்கெடுத்தவனும், (தனக்கு) மானத்தைவிரும்
வனும் பொறுமையுள்ளவனும் படபடப்புள்ளவனும், அர்த்த
களைக்கடந்தவனும் தூப்பாஷைபேசுகிறவனும் கோபத்தினவச
வர்களைப் பின்பற்றுகிறவனும், காமத்திலமனமுடையவனும், து
மனமுள்ளவர்களால் கெட்ட எண்ணம் உண்டாக்கப்பட்டவ
திருப்பமுடியாதவனும், ஸ்ரேயஸில்லாதவனும், மிக்ககோபமுள
வனும், மித்திரத்துரோகஞ்செய்கிறவனும், பாவத்தில் புத்தியுக
வனுமான புத்திரனுடைய பிரியத்தைவிரும்புகிற திருதராஷ்டிர
பரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்துக்கொண்டே தர்மகார்யங்களை எ
விட்டார் ஓ! ஸஞ்சய! நான் சொக்கட்டானுடுகையில், ஹித
வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவரான விதுரரைத் துரியோத
மெச்சிக்கொண்டாடாதபொழுதே கௌரவர்களுக்கு நாசமா
வந்துவிடுமென்கிற எண்ணம் எனக்கு உண்டாகிவிட்டது ஓ! ஸ
மந்திரியான விதுரருடைய புத்தியை எப்பொழுது அவர்கள்
ஸரிக்கவில்லையோ அப்பொழுதே கௌரவர்களுக் கஷ்டம
தடைந்துவிட்டது எதுவரையில் அவருடைய புத்தியை
ஸரித்துவந்தார்களோ அதுவரையில் அவர்களுக்கு ராஜயவிரு
யானது ஏற்பட்டது ஓ! ஸூத! பொருளாசைகொண்ட
ராஷ்டிரரின்புத்திரனுக்கு இப்பொழுது எவர்கள் மந்திரி

் விரும்புவதெல்லாம் ஸித்திக்குமேயானால், யுத்தத்தைவிட் மிக
வான மற்றக்காரியத்தையும் செய்யமாட்டானென்பது நான
்ந்தவிஷயம் அப்படியிருந்தால், எதற்காக எந்தமனிதன் ஒரு
ாவது யுத்தத்தை அடைவான்? தேவர்களால் சபிக்கப்பட்ட
னோ யுத்தத்தைவிரும்புவான்? ஸுகத்தை விரும்பினவர்க
ா பார்த்தர்கள் தாமத்தாலுண்டாகும் ஸுகத்தைப் பிரார்த்திக்க
வர்களாகத் தாமத்தினின்று குறைவடையாததும் உலகத்
து ஹிதமுமான காரியத்தைச் செய்கிறார்கள் உண்மையில் கஷ்
்டு நிறைவேறக்கூடிய காரியமே துக்கம் ஸுகத்தை அடைய
ம்புகிறவனும் துக்கத்தை நிவிருத்திக்க விரும்புகிறவனுமாயிருப்ப
தாமத்தைவிட்டு விலகாதசெய்கையைத் தொடங்கவேண்டும்
சக்குவசப்பட்டவைகளான இந்திரியங்களுடைய காரியத்தை
ந்த எவன் தன் சரீரத்தை வருத்தப்படுத்துவான்? எந்த ஆசையி
விடுபட்டவன் துக்கமான காரியத்தைச் செய்யவில்லையோ எல்லாத
்தையுமவிட்டு விலகினதான் அதனைத் தள்ளவேண்டும். மூட
்டதும் நன்கு கொழுந்துவிட்டெரிவதுமான அக்னிக்கு மேல
லும் பலம் விருத்தி அடைகிறதுபோலவே விரும்பினது விரும்பின
டைப்பதால் ஆசைக்கு மேன்மேலும் பலம் விருத்தியடைகிறது
யினால் விருத்தி அடைந்த அக்னிபோல மனிதன் திருப்தி அடை
ில்லை எங்களோடு கூடியிருந்தால் திருதராஷ்டிரராஜருக்கு
பயோகஸமூகம் நன்கு பெரிதாயிருக்கு மென்பதை ஆலோசித்
ார மிகுந்த புண்ணியமில்லாதவன் யுத்தங்களுக்கு வல்லவ
ன மிகுந்த புண்ணியமில்லாதவன் கானசபத்தைக்கேட்கிற
லை. மிகுந்தபுண்ணியமில்லாதவன் மாலைகளின்கந்தங்களை அனு
கிறதில்லை மிகுந்தபுண்ணியமில்லாதவன் சந்தன முதலானவை
ப் பூசுகிறதில்லை மிகுந்தபுண்ணியமில்லாதவன் சிறந்த வஸ
்களை உடுக்கிறதில்லை அப்படியில்லாவிட்டால் எங்களைக் குரு
ங்களிலிருந்தும் எவவிதம் துரத்துவார்? அறியாதவனுக்குத்
் அநேகமாக இந்தவிஷயத்திலேயே ஆசையானது ஏற்படும்.
சரீரத்தில் மனத்தை வருத்துகிறது அரசரானவர் தர்ம ஸங்
்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு பிறர்களுடைய பலத்தைத் தேடு
் அது நல்லதன்று [1] அவர் தம்முடைய நடையை எவவிதம்
்கிறாரோ அவவிதமே பிறர்களுடைய நடையையும் நினைக்கிறார்.
ஞ்சய[1] வஸந்தருதுவில் வெயிலவேளையில் பக்கத்திலிருக்கிற

1 'துரியோதனன்' என்பது பழையவுரை

கூடியிருககும கௌரவாகளே, எவன தான யுததததில வெலலுவது, எதிாதது நிறபான? திருதராஷடிரபுதானுன அரசனுை பெரிய சேனையைத தான நாசததை அடையாமல கொலலுவது எவன தான வலலவன? இவவிதமெலலாம ஆலோசிககிற நா ஜயததிலேயும அபஜயததிலேயும ஒருவிதமான க்ஷேமததை பாாககவிலலை கெடட குலததில பிறநத இழிநதவாகளபோ பாாததாகள தாமாாததவகளுககு விரோதமான காரியததை படிச செயயககூடும? (இவவிதம கவலையுடையவனுன) நான வா தேவரையும, முதியோரான பாஞசால ராஜரையும வணஙகி, இ கம வரசசெயது, கௌரவாகளுககும ஸருஞசயாகளுககும சே மூணடாகும வணணம (செயதறகாக) அஞசலிசெயதுகொணடு, உ ளைச சரணமடைகிறேன 'அவவிதமிலலை, இவவிதம' என்று வாாததையையும வாஸுதேவரோ தனஞசயனோ ஒருகாலும செ லககூடாது [1] யாசிககபபடுகிறவன பிராணனகளையுமவிடலாம ம ஙகை என விடககூடாது? ஓ! விததுவானே! காரியமமுடிவதற இதைசசொனனேன உஙகளுககு இவவுலகில உததமமான சா யானது ஏறபடவேணடுமெனபதுவே பீஷமரை முனனிடடவா திருதராஷடிர மஹாராஜருடைய கொளகை' என்று சொனனுன்

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயான பாவம் (தொடர்ச்சி)

(தாமபுத்ரர் நன்மையோ தீமையோ வருமென்பதையும், தம்மைத் துரியோதனுதியர் வெல்லமுடியாதென்பதையும் இந்த்ரப்ரஸ்தராஜ் யத்தைக் கொடுத்தால் ஸமாதானமடைவோமென் பதையும் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, 'ஓ! ஸஞசய! யுததததில பயபபடுகிறுயே? னிடமிருநது யுததததிலவிருபபமுளள எநதவாாததையைக டாய? ஐயா! யுததததைககாடடிலும யுததமிலலாமை சிறந ஓ! ஸூத! எவன [2] அதை அடைநதபிறகு ஒருகாலாவது யுததம வான? ஓ! ஸஞசய! மனிதன ஒருகாரியததையும செயயாமலேம

---

1 மூலததில 'யாசமான' எனறிருககிறது 'யாசயமான' எ மாறறபபடடது

2 'யுததமிலலாமல இருபபதறகுககாரணததை' அதாவது, இஙகு, பூாததைத் அடைநது' எனபதே பொருள.

தில பிறநதவனும யஜஞசேனனபுததிரனுமான திருஷடத
னனிடததிலும தெரிவிததுககொளளுகிறேன குருவமசத
ாாகளுககு க்ஷேமததை விருமபிச சொலலபபோகிற என னு
ய இநத வாாததையை எலலாரும கேடக வேணடும. திருத
டிராராஜா பகைதணிதலைப புகழுபவராகி விரைவுடன எனககுத
ரைப பூடடிவிடடாா பிராதாககளோடும புததிராகளோடும
துககளோடுமகூடின அரசருடைய அநத வாாததையானது
ணடவாகளுககு ருசிககவேணடும சமம ஏறபடவேணடும.
தியின புததிராகளான நீஙகளோ எலலாத தாமஙகளோடும
)கோடும கிருபையோடும நேரமையோடும கூடினவாகளும, நலல
|ததில பிறநதவாகளும, ஹிமலையே செயயாதவாகளும,
டையில சிறநதவாகளும, லஜஜையுடையவாகளும, காரியஙகளின
வையறிநதவாகளுமா யிருககிறீாகள ஓ! பயஙகரமான சேனை
புடையவாகளே! உஙகளிடததில இழிவான காரியமானது
ருநதாது ஏனெனறால, உஙகளுடைய நறகுணமானது அபப
படடது உஙகளிடததில ஏறபடுகிற களஙகமானது வெளுபபு
|திரததில மையினபுளளிபோல ஸபஷடமாகப பிரகாசிககு
ரே? பாபததிறகுக காரணமும, சூனய ரூபமும, குருககளு
ய ஸாவநாசததிறகுக காரணமும, ஜயாபஜயம ஸமமாகக காணப
வதுமான யுததகாாயததை, அறிநதவனென எவன ஒருகாலா
) செயவான? எநதப பாணடவாகளால ஞாதிகளின காரியமா
ு செயயபபடடதோ அவாகளே தனனியாகள அவாகளே புத
ாகளும ஸுஹிருததுககளும பநதுககளுமாயிருபபவாகள பாாத
ள கௌரவாகளைப பரிபாலிததுப பிறகு அவாகள எலலாரையும
கவாகளாக நிசசயிததுக கொனறுவிடடு (அதனால) நிநதிககப
ட உயிாகளை விடுவாாகளேயானால, கௌரவாகளுககு நிலையான
மையுணடாகும. ஒரு ஸமயம, நீஙகள ஞாதிகளைக கொனற
0ல நனருக ஜீவிததாலும உஙகளுடைய அநத ஜீவனம மரணத
ாடொபபானதாகும திருஷடதயுமனனுடைய புஜஙகளால
'ககபபடடவாகளும, கேசவருடனும சேகிதானனுடனும ஸாத
கியுடனும கூடினவாகளுமான உஙகளை, இநதிரனுடனகூடின
வாகளை ஸஹாயமாக அடைநதவனுமிருநதாலும, எவனதான
லலுவதறகு எதிாதது நிறபான? ஓ! ராஜரே! துரோணராலும
மாரலும காணனனலும காககபபடடு அஸவததாமாவுடனும சல
டனும கிருபா முதலியவாகளுடனும- (மறற) அரசாகளுடனும

கப்பட்டபொழுது கதாபாணியான பீமஸேனனை நினைக்கிறார்
அப்படியே யுத்தமத்தியில் எல்லாத்திக்குகளிலும் தடையின்
செல்லுகின்றவர்களும், எப்பொழுதும் சேனையின்மேல் பாணவா
களைப் பொழிகின்றவர்களும் யுத்தத்தில் ஈவிக்கும்படிசெய்யமுடி
வர்களும், மஹாரதர்களுமான மாத்திரீபுத்திரர்களையும் நினைக்கின்
கள் ஓ! ராஜரே! பாண்டவரே! (அப்படியிருக்க) எல்லாத் தாப
ளோடும்கூடின நீரே மிகவும் கஷ்டமான துயரத்தை அடைந்தீரா
மனிதனுக்கு எது நேரிடக்கூடியதோ அது அறியப்படுகிறதேயி
யென்று நினைக்கிறேன். ஓ! அஜாதசத்துருவே! கஷ்டத்தை அ
தவரான நீரே விவேகத்தினால் இதை மறுபடியும் ஸமாதானம் செ
கொள்ளவேண்டும் இந்திரனுக்கு நிகரான பாண்டுவின் புத்திர
எல்லாரும் காமத்திற்காகத் தாமத்தை விடவேமாட்டார்கள் அல்ல
ஓ! அஜாதசத்துருவே! திருதராஷ்டிர புத்ரர்களும், பாண்ட
களும், ஸ்ருஞ்சயர்களும் மற்றும் சேர்ந்திருக்கிற அரசர்களும்,
னால் ஸுகத்தை அடைவார்களோ இதை நீரே விவேகத்தினால்
பண்ணிக்கொள்ளும் ஓ! அஜாதசத்துருவே! உம்முடைய பிதா
திருதராஷ்டிரர் ராத்திரியில் என்னிடம் சொல்லிய அப்படிப்ப
இந்தவார்த்தையை மந்திரிகளோடும் புத்திரர்களோடும் சே
அறியக்கடவீர்' என்றுசொன்னான்

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் போரை இகழ்ந்து ஸமாதானமடைவதே பீஷ்மர் முதலியோரின் கருத்தென்பதை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், (அவனை நோக்கி), 'ஓ! காவல்கணியே! ஸ
புத்திர! பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் ஜனார்த்தனரும்
தியகியும், விராடனும் (சேர்ந்து) வந்திருக்கிறார்கள். திருதரா
ரால் உன்னிடம் கட்டளையிடப்பட்ட வார்த்தையைச் சொல்' எ
கேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'யுதிஷ்டிரரிடத்திலும், பீமனிடத்திலும், தனஞ்சயனிட
லும், மாத்திரியின் புத்திரர்களிடத்திலும், வாஸுதேவரிடத்தி
ஸாத்தியகியினிடத்திலும், சேகிதானனிடத்திலும், விராடனிட
லும், பிராயம் முதிர்ந்த பாஞ்சாலராஜனிடத்திலும், திருஷ்த

ி, அவமானததையடைநதபொழுது, (அவாகளைப) பீமஸேனனும
பனும விடுவிததாாகள நான அாஜுனனுககுப பினபலமாயி
து காததேன பீமன, நகுலஸஹதேவாகளைப பினபலமாயிருநது
தான காணடீவததை விலலாகவுடைய விஜயனும சததுருககூட
களை ஓட்டி (அவாகளைவிடுவிததுவிடடு) க்ஷேமததுடன திருமபிவந
ா இநத அவமானததை நினைககிறாாகளா? ஓ! ஸஞசய! நாங
திருதாாஷ்டிாஜுடைய புததிரனை (த தானபேததணடஙகளாகிற)
ா உபாயததினலும ஜயிபபதறகுச சகதாகளாகாமலிருபபோமே
ல அபபொழுது இவாகளவிஷயததில (ஸாமமெனனும) ஒரு
) செயகையினால ஸுகம அடையககூடியதாகாது இது நிசசயம'
று சொனனா.

இருபததுநானகாவது அததியாயம

ஸ ஞ் ச ய யா ண பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

ஞ்சயன் யுதிஷ்டிரருடைய வினக்களுக்கு விடைகூறித் திருதராஷ்டிர
னனுப்பிய செய்தியைக் கேட்கும்படி யுதிஷ்டிரரை வேண்டியது)

ஸஞசயன, 'ஓ! பாணடவரே! எனககு எதை எபபடிச
னனீரோ அது அபபடியேதான ஓ! குருஶ்ரேஷ்டரே! கௌரவா
யும மறற ஜனஙகளையுமபறறிக கேடகிறீா ஐயா! குநதிபுததிரரே!
ாநதகௌரவஶ்ரேஷ்டாகளைபபறறி வினவுகிறீரோ அவாகள
மனமுடையவாகளாகவும ரோகமறறவாகளாகவுமிருககிறாாகள
யோதனனிடததில முதியோாகளான ஸாதுககளும இருககிறா
, பாபிகளும இருககினறாாகளெனறுஅறியும துரியோதன
வன பகைவாகளுககும கொடுபபான பிராமணாகளுடைய
ரியஙகளை ஏன கெடுபபான? இவன துரோஹமசெயயாதவா
ன உஙகளவிஷயததில துரோஹம செயகிறவாகளிடததிறபோல
பது நலலதனறு நனனடககையுடைய உஙகளைப பகைககிற
ம கெடடவனுமான துரியோதனன மிததிரததுரோகி ஆவான.
அஜாதசததுருவே! அநதக்கிழவரும அறிகிறா, மிகவும தபிககி
; உளளேயுயரமும அடைகிறா, மிததிரததுரோகமானது பாத
ளைதகாடடிலும பெரிதெனறு பராமமணாகளிடமிருநது கேடகிறா
ா? ஓ! அரசரே! ஸபையில உமமைநினைககினறாாகள. யுததம
டடபொழுத் யுததஙகளுககுநாயகனன அாஜுனனையும நினைக
ாகள். துநதுபிவாததியஙகளுடன சஙகமுழககமானது கோஷிக

தகி பரிபாலனரூபமான ஜோதியானது ஏறபடுததபபடடிருககிற
மாதாகளான அநதத துரியோதனாதிகள அஙஙனம (காவாமையா
தோஷததை அடககாமலபோனால கௌரவாகளுக்கு முழுமை
நாசம ஏறபடும புததிரனுடன திருதராஷடிரராஜா மநதிரி
கததில ஜீவனததைக கொடுககவிருமபுகிறாரா? அவாகள ஒறறுமை
யடைநது ஸௌஹருதததுககளுடையவேஷமும கெடடஎணணமுமுடை
யாகளாகிப பேதததுடன ஜீவிககவிருமபாதவாகளாயிருககிறாகள
ஓ! ஐயா! அநதககௌரவாகளெலலாருமே, பாணடவாகளிடத
தோஷததைச சொலலாமலிருககிறாகளா? புததிரருடனகூட
துரோணரும வீரரானகிருபரும எஙகளிடததில தோஷஙக
சொலலாமலிருககிறாகளா? ராஜயததில குருதேசவாஸிகளெ
ருமே புததிரனுடனகூடின திருதராஷடிரரைஅடைநது (தஙகள
யததைச) சொலலுகிறாகளா? ஒனறுசோநதுவருகிற திருடாக
கூடடஙகளைப பாாததுவிடடு யுததஙகளுககுநாயகனான அாஜுன
நினைககினறாகளா? விலலைததரிககிறவனும பரபரபபுளளவனும
தனஞசயனால நாணினமததியிலிருநது விடபபடடவைகளும, க
டிவததால தளளபபடடவைகளும, மேகமபோல முழஙகுகினற
ருமான பாணஙகளை நினைககிறாகளா? எவனுககுத தீடடப
வைகளும கூாமையான முனையுடையவைகளும நலலகடடுககளுடை
யவைகளுமான அறுபததொருபாணஙகள ஒருகையின பிரயோக
பதது ஒபபுககொளளபபடடிருககிறதோ அநதஅாஜுனனுககு அ
மாகவோ ஸமமாகவோ ஒருவீரனையும நான பூமியில பாாககவில
பலசாலியும கதையைக கையிலுடையவனும சேனையிலபகைவாகூட
களை நடுஙகசசெயதுகொணடு, கோரைககாடுகளில மதயானைநடப
போல நடபபவனுமான பீமனை நினைககிறாகளா? சோநதுவநத
களான கலிஙகாகளை [1]யுதததததில இடசாரிவலசாரியாகத தா
(பாணஙகளை) வாரியெறிநதுகொணடுவெனறவனும மாதரீபுத
னும மிககவலிமையுளளவனுமான ஸஹதேவனை நினைககிறாக
ஓ! ஸஞசய! முன நீ பாாததிருககுமபொழுதில சிபிகளையும திரிகாததா
யும ஜயிபபதறகாக அனுபபபபடடு மேலைததிககை எனனுடைய
மாகசசெயதவனும மாததிரியின புததிரனுமான நகுலனை நினைககி
களா? கெடட ஆலோசனையினால, துவைதவனததில கோஷயா
ரையாக வநதவாகளான அவாகள பலமறறவாகளாகிப பகைவா

1 'தநதகூடே' எனபது மூலம, தநதகூடம எனனும இடததில ஏ
கொளளலாம

'றிவாளரும எலலாத தாமஙகளோடும கூடினவரும குருவம
தில பிறநதவருமான அநதப பீஷமா குசலததுடனிருககிறுரா?
களிடததில) அவருடைய [1]நடபு முனபோலிருககிறதா? அரச
விசிததிரவீரியபுததிரரும மகாதமாவுமான திருதராஷடிரா
திராகளுடனகூடிக குசலததுடனிருககிறுரா? ஓ! ஸூதபுத
r! மஹாராஜரும பிரதீபனபுததிரரும விதுராவானுமான பாஹ
நும க்ஷேமமா? அநத ஸோமதததன க்ஷேமமா? ஸததிய ஸந
ன பூரிஸ்ரவஸ்ஸும, சலனும, புததிரனேடுகூடியவரும வேதி
மான துரோணரும, கிருபரும ஆகிய பெரியவிலலையுடைய இவா
ம ரோகமறறிருககிறுாகளா? ஓ! ஸஞசய! பூமியில பிரதா
களும அறிவிறசிறநதவாகளிலமஹானகளும எலலாச சாஸ
ஙகளிலும தெளிநதஅறிவுடையவாகளும பூமியில விறபிடிததவ
ில மிகவும சிறநதவாகளுமான விலலாளிகளெலலாரும கௌர
ளிடம ஆசையுளளவாகளாயிருககினறுாகளா? ஐயா! எவாக
டய ராஜயததில ரூபவானும பெரிய விலலுடையவரும சீல
டயவருமான துரோணபுததிரா வஸிககிறுரோ அநதககௌர
ளிடமிருநது இநதவிலலாளிகள கௌரவததை அடைகினறுா
? இவாகளும ரோகமிலலாதவாகளாயிருககினறுாகளா? ஓ!
! திருதராஷடிரமஹாராஜருககு வைசயஸதிரீயிடம பிறநதவ
அறிவிறசிறநதவனுமான யுயுதஸுவானவன க்ஷேமமா? ஐயா!
னுககு மநதரின துரியோதனன வசபபடடவனுயிருககிறுனே
ரியான அநதககாணன க்ஷேமமா? ஓ! ஸூத! ஸதிரீகளும,
ததாகளும,பாரதாகளுடைய தாயகளும,பெரியவேலைககாரிகளும,
லைககாராகளின மனைவிகளும, புததிராகளுடைய மனைவிகளும,
திரிகளும, புததிராகளும, ஸகோதரிகளின புததிராகளும,ஸகோ
ளும, புததிரிகளின புததிராகளும (அரசரிடம) அபபிரியமிலலா
ருககினறுாகளா? ராஜாவானவா முனபோலப பிராமணாகளுடைய
னததை முறைபபடிநடததுகிறுரா? ஓ! ஸஞசய! துரியோதனன
மணாகளுககு எனனுலகொடுககபபடட மானியஙகளைக கெடுககா
ருககிறுனு? புததிராகளுடனகூடிய திருதராஷடிரராஜா பிராம
களுடைய அதிககிரமஙகளை உபேக்ஷிககிறுரா? அபபடியே ஸவாக
ிறகுமாககமாக ஏறபடட அவாகளின பரிபாலனவிருததியை எப
முதுமே உபேக்ஷிககாமலிருககிறுரா? ஜீவலோகததில, பிராமணாவி
பிரஜைகளுககு உததமமும சுததமுமான இநதபபிராமணவிரு

[1] 'ஜீவனமானது' எனறும கொளளலாம.

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் உபப்லாவ்யம் சென்று பாண்டவர்களிடம் திருதராஷ்டிர க்ஷேமம் விசாரிப்பதாகச் சொல்லியதும்,யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர முதலியோருடைய க்ஷேமத்தைக் கேட்டதும்)

அப்பொழுது, ஸூதபுத்திரனான அந்தஸஞ்சயனே திரு ஷ்டிரராஜனுடையவார்த்தையைக்கேட்டு, அளவற்றபராக்கிரமமு வர்களான பாண்டவர்களைப் பார்ப்பதற்காக உபப்லாவ்யம் செ உடனே குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரமஹாராஜரை அடைந்து, வில் நமஸ்கரித்துச் சொல்லலானான் கவல்கணனென்கிறஸூ டையபுத்திரனானஸஞ்சயன் ஸந்தோஷமடைந்து,அஜாதசத்துரு அவரைநோக்கி,'ஓ!ராஜரே! நான், பாக்கியத்தினால், மஹேந்திர நிகரான நீர் ரோகமில்லாமல் ஸஹாயத்துடன் கூடினவராயிருப்ப பார்க்கின்றேன் அம்பிகையின் புத்திரரும் வயதுசென்றவரும் மானுமான திருதராஷ்டிரராஜா உம்மை ஆரோக்கியத்தை வி றார் பாண்டவரில் சிறந்தவனான பீமன் க்ஷேமமா? தனஞ்ச அந்தமாத்திரியின் புத்திரர்களும் க்ஷேமமா? துருபதராஜன் பு யும் தவறுதவிர்தமுடையவளும் வீரர்களைப் பதிகளாக அடை ளும் நல்ல புத்திரர்களையுடையவளும் மானமுடையவளுமான ளையும் க்ஷேமமாயிருக்கிறாளா? ஓ! பாரதரே! க்ஷேமத்தை வி கிற நீர் [1]எவர்களிடத்தில் இஷ்டமான காமங்களை விரும்புகி (அப்படிப்பட்ட ஆபத்தர்களுக்கும்) குசலமா?" என்று கேட்டான்

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! காவல்கணியே! ஸஞ்சய! உனக்கு நல்வ ஓ! ஸூத! நான் மனத்தில் பிரீதியடைந்து உன்னைப்பற்றி ஸ ஷிக்கிறேன் நான் உன்னுடைய நோயின்மையை அறிகிறேன் வித்வானே! தம்பிகளுடன் க்ஷேமமாயிருக்கிறேன் ஓ! ஸ ஸஞ்சய! பாரதகுலத்தில் பிறந்தவரும் கௌரவர்களில் முதி மான அரசருடைய இந்தக் குசலவார்த்தையை வெகுகாலத்தி பிறகு கேட்டு, உன்னைப் பார்த்தமட்டினாலேயே பிரீதியின் சே யால் நான் அரசரை நேரில் பார்த்ததாக நினைக்கிறேன். ஐயா! ளுக்குப் பிதாமஹரும் முதுமையடைந்தவரும் நல்லமனமுடைய

1 'நீர் எவர்களுடைய க்ஷேமத்தை விரும்பி இஷ்டகாமங்களை வி கிறீரோ அவர்களும் க்ஷேமமா?' என்பது கருத்து.

ம பலசாலியும குநதீபுததிரனும பாணடவனும துரியோதன வஞசிககபபடடவனுமான யுதிஷடிரன மனததை அடககியவனாக லாவிடடால, கோபமுணடு திருதராஷடிர புததிராகளை எரிததி ான ஸூத ! கோபததால ஜவலிததவனான ராஜாவினுடைய பததிறகு எபபொழுதும இயலபாக நான மிகவும பயபபடுவது ல அாஜுனனிடமிருநதும வாசுதேவரிடமிருநதும பீமனிடமி நம நகுலஸஹதேவாகளிடமிருநதும பயபபடுவதிலலை. அவன தவமுடையவனும பிரமமசரியததுடன கூடினவனுமாயிருககி அவனமனததினுடைய இநதஎணணம ஸிததிககும ஸஞசய ! னுடையகோபததை ஆலோசிதது உசிதததை அறிகினற நான பொழுதும மிகவும பயமடைநதிருககிறேன அது உசிதமே ஆகை , அனுபபபபடடவனான நீ சீககிரம தேரிலேறிப பாஞசாலராஜ டய சேனையிருககுமிடததை அடை. தாமபுததிரனைக குசலபபிர ம செய நீ அடிககடி பிரீதியுடன சொலலு ஐயா ! மஹாபாககிய டயவனும, வீரியமுடையவாகளில சிறநதவனுமான கிருஷணனை அடைநது எனவசனததினால ஆரோககியததைக கேள திருதரா ன பாணடவாகளுடன ஸமாதானததைஅடைய விருபபமுளள பிருககிறானெனறும சொலலு ஸூத ! குநதிபுததிரனானவன் தவாஸுதேவனுடைய எநதவாாததையையும செயயாமலிரான ஸுதேவன இவாகளுககுப பிரியனும விததுவானும இவாகளு காரியததில எநநாளும முயறசியுளளவனுமாயிருககிறான பாண களையும ஸருஞசயாகளையும ஜனாததனனையும ஸாததியகியையும டனையும திரௌபதியின புததிராகள ஐவாகளையும ஆகிய எலலா ம ஓரிடததில வருவிககசசெயது எனவசனததால நோயினமை கேள அவவிடததில நீ பிறாபொருடடு ஸமயோசிதமாகவும ராகளுககு நனமையாகவும எதைஎதை நினைபபாயோ, எது ததை விருததிசெயயாதோ எது யுததததிறகுக காரணமு தோ அவறறை அரசாகளுடையமததியில சொலலு ”எனறு னனான.

அஸ்திரததை அபபியஸிததவனுக (எனனல) கேடகபபடுகிறவனு
இவனொருவனே பிரதயுமனனுககு நிகரெனறு சொலலபபடடவ
மான ஸாதயகியானவன பாணடவாகளபக்ஷததில சோநதிருககிறு
சேதி தேசததவாகளும கருசக தேசததவாகளும சோநது
லாமுயறசிகளோடும நெருஙகினபொழுது, கிருஷணன அரசாக
டைய எலலாஉதஸாஹததையும தொலைததது அவாகளுடையமத
யில ஸூரியனைபபோலத தபிககச்செயகிறவனும ஸ்ரீயுடன கூடி
வனும ஜ்வலிககிறவனும பூமியில நாணிழுககிறவாகளில மிகவும சி
தவனுமான சிசுபாலனை யுததததில அடககமுடியாதவனுக நினைத
பலாதகாரமாகச சீககிரம கொறுககினன, கருசராஜனமுதலான
லாஅரசாகளும எவனுககுக கௌரவததை விருததிசெயதாாகளே
அநதச சிசுபாலனைப பாாததுப பாணடவாகளுககுக கீாததியை
கௌரவததையும விருததிசெயதுகொணடுகொனருன அநதயுத
தில ஸுகரீவமுதலான குதிரைகளபூணட தேருடனகூடினவ
கேசவனுமான அநதவாஸுதேவனை ஸஹிககமுடியாதெனறு நினை
துச சிசுபாலனை விடடுவிடடு ஸிமமததைபபாாதது அறபமிருகங
ஓடுவதுபோல மறறவாகள ஓடிவிடடாாகள அபபடிபபடட வா
தேவனை (இரணடுரதிகாகள மாததிரம எதிாககிற)துவைரதமெ
கிற யுததததில விருமபுகிறவனும விரோதியுமாகி வேகம
எதிாததவனை சிசுபாலன கிருஷணனுல அடிககபபடடு உ
மாணடு, காறறினல முறிககபபடட கோஙகுமரமபோலச சா
தான ஓ! ஸஞசய! கவலகணனுடையபுததிர! அவா
விஷயததில கேசவனுடைய பராககிரமததைச சாராகள எ
குத தெரிவிததகாரணததினுல, அநத விஷணுவினுடைய செய
களை நினைதது நான ஸமாதானததை அடையவிலலை. எா
பாணடவாகளுககு அநதககிருஷணன தலைவனுயிருககிறுனே அ
களை ஒருகாலும மறறசசததுருவானவன தாஙகமாட்டா
கிருஷணாாஜுனாகள ஒரேதேரில சோநதிருககிறாகளெனறு கே
எனனுடையமனம பயததால நடுஙகுகிறது. மநதபுததியுளள
னுடையபுததிரன அவாகளுடன யுததததை அடையாமலிருப
கில அபபொழுது ஸுகததை அடைவான ஸஞசய! அபபடிககு
லாத்விஷயததில இநதிரனும விஷணுவும அஸுரசேனையை எரித
போல அவாகள கௌரவாகளை எரித்துவிடுவாாகள. தனஞசு
இநதிரனுககு ஸமமாகவும கிருஷணனை அனுதியான விஷணுவா
நான நினைககிறேன. தர்மங்களுக்கு இருப்பிடமும ல்ஜ்ஜையுடன்கூ

ஜஸ்ஸுடையவாகளும பலசாலிகளும ஸ்கவேகமுடையவாகளும
ஜுனனால நனறுகப பழககபபடடவாகளும ஸகோதராகளு
ன மாததிரியின புததிராகள பக்ஷிககூடடஙகளைக கொலலுகினற
ருநதுகளபோலப பகைவாகளை மிசசமவைககமாடடாாகள
மூடைய இநதசசேனை இவவிதம பூாணமாயிருககிறதெனபது
தியம ஆனாலும, அவாகளை எதிாதது நிலலாதெனறு நினைக
றன அநதபபாணடவாகளுடையநடுவில இருககிறவனும பல
மியுமான திருஷடதயுமனன இவவுலகில ஒபபறறவன ஸோமகா
ல் ஸ்ரேஷடனான துருபதன மநதிரிகளுடன பாணடவாகளி
மிததம சரீரததில (ஆசையை) விடடவனாக எனனால கேடகப
டான விருஷணிகளில சிறநதவனான கிருஷணன பாணடவா
களுககுத தலைவனாயிருபபதால அஜாதசததுருவை வேறெவன
றிபபான? கூடவஸிபபவனும உபகரிககபபடடவனும பிராய
ிாநதவனும மசஸ்யதேசததாாகளுககு அதிபதியுமான விராடன
திராகளுடன பாணடவாகளின நிமிததமாயிருபபதாகவும யுதிஷ்
ரிடததில பகதியுடையவனாயிருபபதாகவும அடிககடி எனககுக
ாகி. கேகயதேசததிலிருநதும வெளியில துரததபபடடவாக
தோாளிகளும பெரிய விலலுடையவாகளுமான ஐநதுஸகோ
கள இருககினறாாகள அவாகளும கேகயாகளிடமிருநதும
யததைவிருமபினவாகளும யுததததை விருமபினவாகளுமாகிய
ததாகளை அடுதது வஸிககினறாாகள அரசாகளுள வீராகளும
தவாகளும பாணடவாகளினவிஷயததில பறறுதலுளளவாகளு
ா எலலாரையும சூராகளாகவும பகதிமானகளாகவும பிரீதியுளள
ளாகவும தாமராஜனை அடுததவாகளாகவும நான கேடகிறேன
தஙகளை அடுதது வஸிபபவாகளும பிரவேசிககமுடியாத வனங
ல வஸிபபவாகளும பூமியில குலததாலும ஜாதியாலும சுததாக
ான யுததவீராகளும, பலவித ஆயுதஙகளும வீரியமுமுடைய
லசசாகளும, பாணடவாகளினநிமிததம வநதவாகளும பறறு
ளளவாகளுமாயிருககிறாாகள. யுததததில இநதிரனுககுஸம
வனும அனேகம சிறநத யுததவீராகளுடன கூடினவனும
தமாவும உலகததில சிறநதவீரனும நிகரிலலாதவீாயமும பராக
முமுடையவனுமான பாணடியராஜனும பாணடவாகளநிமித்த
வநதிருககிறான துரோணனிடமிருநதும, அாஜுனனிடமிருநதும
ஸுதேவனிடமிருநதும, கிருபரிடமிருநதும, பீஷமரிடமிருநதும

1 'ஸயோகம' எனபது மூலம், 'ராசஸி' எனறும கூறுவா.

யோதனன மிருதயுவினவசததை அடைநதுவிடடான (துரிே
தனன காணன) இவவிருவாகளும, ஸுகம பிரியமிரணடும விடட
களும மகாதமாககளுமான அவாகளுககுக கோபததை உ
பணணுகிறாகளலலவா? ஆரமப சூரனும, ஸுகமாக வளருகிற
மான துரியோதனன சிறுபிளளைததனததால, பாணடவாகள உயிெ
னிருககையில, அவாகளுடைய பாகததை அபகரிககககூடியத
நினைபபது நலலசெயகையெனறு எணணுகிறான ஆாஜுனனும ே
வனும விருகோதானும ஸாதபகியும மாதிரியினபுததிராக
ஸ்ருஞசயாகளும அனுஸரிததுப பினதொடருகினற அஜ
சததுருவினுடைய பாகததை யுதத்ததுககு முநதி அவ
குக கொடுபபது நலம இடககையாலும பாணபபிரயோகம ெ
கிறவனும காணடீவமெனகிற விலலுடையவனுமான அநத
ஜுனனொருவனே தேரிலிருநதுகொணடு பூமியைப பிளபபா
ஜயததையே சீலமாகவுடையவனும நெருஙகமுடியாதவனும மு
கததிறகுமதிபதியும மகாதமாவுமான கிருஷணனும அபபடி
எலலா உலகஙகளிலும சிறநதவனான அவனமுனனே எநத மனித
நிறபான? காணடீவததை விலலாகவுடைய ஆாஜுனன, ஓரே
முடையவனாக, மேகமபோல முழஙகுபவைகளும மிககவேகமுடை
வைகளுமான பாணககூடடஙகளை மினமினிபபூசசிகளைபபோல வ
இறைதது வடதிககையும உததர குருதேசஙகளையும ஜயிதத
ஸவயஸாசியானவன இவாகளுடைய தனததையும அபகரிதத
தமிழாகளையும சேனைககுப பினனுளளாகவே செயதான காண
வனததில இநதிரனுடனகூடின தேவாகளை ஜயிதத ஸவயஸ
யும காணடீவததை விலலாகவுடையவனுமான பாணடவன, பா
டவாகளுககுக கீாததியையும கௌரவததையும விருததிசெ
கொணடு அககினிககு அவவனததைக கொடுததான இவ
கில கதாயுதமஎடுததவாகளில பீமனுககுச சரியானவன இல
அவனுககுச சரியான யானையேறுகிறவனும இலலை ரதிகாக
அவனை அாஜுனனுககுக குறையாதவனாகவும சொலலுகிறாக
புஜஙகளின பலததால பதினாயிரம யானைகளின பலமுளளவ
வும சொலலுகிறாகள நனறாகப பழககபபடடவனும வைரமுட
பணணபபடடவனும வேகமுடையவனுமான அவன சீககிரப
அறபாகளான திருதராஷடிரனபுததிராகளை எரிததுவிடுவான ே
பொழுதும மிகக பொறுமைகொணட அவன யுதததததில பல
காரமாக ஸாக்ஷாத இநதிரனாலும வெலலமுடியாதவன ந

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் துரியோதனாதியரை இகழ்ந்ததும் பாண்டவரைப் புகழ்ந்ததும், ஸஞ்சயனைப் பாண்டவரிடம் தூதனுப்பியதும்.)

திருதராஷ்டிரன், (ஸஞ்சயனை நோக்கி), "ஸஞ்சய! பாண்டுபுத்ரர்கள் உபப்லாவ்யத்தில் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள் நீ ய அவர்களை அறிந்துவா. அஜாதசத்துருவான யுதிஷ்டிரனையும், 'க்கியத்தால் நீ வனம்விட்டுக் கிராமத்தை அடைந்தாய்' என்று யாதை செய்வாய் ஸஞ்சய! எல்லாரையும் நோக்கி, 'கஷ்டமான ஸத்தை அதற்குத் தகுதியில்லாதவர்களான நீங்கள் செய்து 'டு க்ஷேமத்தோடு கூடினீர்கள்' என்று சொல்லு. கபடமற்றவர்க ம உபகாரிகளுமாயிருக்கிற அவர்களுக்கு எங்கள் விஷயத்தில் சீக்கி ரக்கச் சாந்தியானது உண்டாயிருக்கிறது. ஓ! ஸஞ்சய! நான் பாண் ர்களிடம் ஒருவிஷயத்திலும் ஒருகாலும் ஒருவிதமான கபடச் யலையும் பார்க்கவில்லை. பாண்டவர்கள் தங்கள் பலத்தால் அடையப் ட எல்லாஸம்பத்தையும் என்பொருட்டே கொண்டுவந்து கொடுத் ர்கள். நான் பாண்டவர்களை நிந்திக்கக்கூடிய ஸூக்ஷ்மமான ஒருதோ ஷத்தையும் அவர்களிடம் தேடிப்பார்த்தும் அறியவில்லை. எப்பொழுதும் மார்த்தங்களுக்காகக் காரியத்தைச் செய்கின்றார்கள். ஆசையால் 'கத்தையும் பிரியத்தையும் அனுஸரிக்கிறார்களில்லை. பார்த்தர்கள் ஷ்ணம், சீதம், பசி, தாகம், நித்திரை, சோம்பல், கோபம், (விஷ தில்) ஸந்தோஷம், அஜாக்கிரதை ஆகிய இவைகளைத் தைரியத்தா ம் அறிவினாலும் விலக்கித் தர்மார்த்த ஸாதனங்களில் மிகவும் முற்சி செய்கிறார்கள். ஸமயத்தில் மித்திரர்களுக்குத் தனங்களைக் ரடுக்கின்றார்கள். அவர்களிடம் நீண்டகாலம் வஸிப்பதால் ஸ்நேஹ மானது குறைகிறதில்லை. அவர்கள், யோக்கியதையை அனுஸரித் , கௌரவித்தலையும் பொருள்கொடுத்தலையும் செய்கிறார்களல்லவா? பியும் முரடனும் மந்தபுத்தியுடையவனுமான துரியோதனனையும் க அற்பனான கர்ணனையும் தவிர வேறு அவர்களைத் துவேஷிக்கிற பிலலை. அல்லாமலும், ஒருவாறு பீமாதிகளைத் துவேஷிக்கிறவன ருந்தாலும், தாமபுத்திரனைத் துவேஷிக்கிறவனோ இல்லை. ஸஞ்சய! ஷயத்தில் புத்தியுடையவனும் என்னுடையபுத்திரனுமான துரி

என்னபயன ? துரியோதனனிமித்தம சகுனியானவன மூற சூதாட்டத்தில ஜயித்தான பாண்டுபுத்திரனுன யுதிஷ்டிரன பிர ஞையால காட்டை அடைந்தான அவன பிரதிஜ்ஞையை நி வேற்றிவிட்டுத் தனதந்தையின ராஜ்யத்தையடைய விரும்பவில மூடனபோல மாத்ஸ்யாகளுடைய பலத்தையும பாஞ்சா ளுடைய பலத்தையும அடுத்து விரும்புகிருன ஓ! வித்துவாே துரியோதனனுனவன பயத்தினுல கடைசியாகக் காற்பாக கொடான, தாமத்தினுலோ சத்துருவுக்கும பூமிமுழுமையை கொடுப்பான அவாகள பிதருபிதாமஹாகளேசசோந்த ராஜ்யத விரும்புகிருாகளானுல பிரதிஜ்ஞை செய்தபடி வனத்தை அடை மறுபடி அவவளவுகாலம ஸஞ்சாரமசெய்யவேண்டும பி துரிடத்திலிருந்தும பயமில்லாதவாகளாகத் துரியோதனனுல மடியிலிருக்கலாம். கேவலமான மூாக்கத்தனத்தால அவா அதாமமான புத்தியைக கொள்ளவேண்டாம அல்லாம அந்தப்பாண்டவாகள தாமத்தைவிட்டு யுத்தத்தை விரும்பு களேயானுல, இந்தக்கௌரவஶ்ரேஷ்டாகளே எதிாத்து (தோற போது) என்னுடைய வாாத்தையை நினைப்பாாகள'' என்கிற வச னத்தைசசொன்னுன

ந.. பீஷமா, ''ராதேய ! உன்னுடையவாாத்தையால என்ன ட உண்டாகும? அந்தச செய்கையை நீ நினைக்கவேண்டும எப்பொ விராடநகரத்தில தீரனுன அாஜுனன ஒருவனுகவே யுத்த ஆறுமகாரதாகளேயும வென்றுனே அப்பொழுது அவவிடத்தி வரவேயில்லையா? அப்பொழுதே, பலமுறை ஜயிக்கப்பட்டவனு- னுடைய வேலே பாாக்கப்பட்டது இந்தப்பிராமணா சொல்லி செய்யாமலிருப்போமானுல அவனுல யுத்தத்தில்அடிக்கப்பட்டு நி மாக மண்ணைக் கவவுவோம துரியோதனன மந்திரிகளுடன ந ணை அடைவான, ஸந்தேகமில்லே'' என்று சொன்னா உடனே, குலத்தவன்ன அந்ததிருதாாஷ்டிரன பீஷமரைத் துதித்து தானமசெய்து, காணனையும அதட்டிவிட்டு, ''சந்தனுபுத்திர பீஷமா நமக்கும பாண்டவாகளுக்கும எல்லா உலகத்திறகும மான இந்தவாாத்தையைச சொன்னா நான ஆலோசித்துப் பா வாகளிடம ஸஞ்சயனைஅனுப்புவேன நீா இப்பொழுது பாண்ட களிடமே செல்லும, தாமதிக்கவேண்டாம'' என்று செ அந்தப் பிராமணரைப் பூஜித்துப் பாண்டவாகளிடம அனு விட்டு, ஸபையின மத்தியில ஸஞ்சயனை அழைத்து ஒருவாா சொல்லலானுன.

இருபத்தோராவது அத்யாயம்

ஸஞ்சயயானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் த்ருபதபுரோகிதர்சொல் தக்கதென்றதும், கர்ணன் பாண்டவர் வனவாஸமுதலியவற்றைச் சரியாக நிறைவேற்றினால் நாட்டைப் பெறலாமென்றதும், பீஷ்மர் கர்ணனை நிந்தித்ததும், த்ருதராஷ்டிரன் தான் ஸஞ்சயனைப் பாண்டவரிடம் அனுப்புவதாகச்சொல்லி த்ருபதபுரோஹிதரைத் திருப்பி அனுப்பியதும்)

அவருடைய அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு ஞானத்தால் பெரிய மிக்கபலமுடையவருமான பீஷ்மர் அவரைப் பூஜித்துக் கால அனுசரித்து ஒருவார்த்தை சொன்னார் "தெய்வானுகூலத் க்ருஷ்ணனுடன் அவர்களெல்லாரும் க்ஷேமமாக இருக்கிறார்கள் கள் தெய்வானுகூலத்தால் ஸஹாயம்பெற்றவர்களாயும் தெய் னுகூலத்தால் தர்மத்தில் பற்றுள்ளவர்களாயுமிருக்கிறார்கள் தெய் னுகூலத்தால் ப்ராதாக்களான அந்தக் குருநந்தனர்கள் ஸமா தத்தை விரும்புகிறார்கள் தெய்வானுகூலத்தால் பாண்டவர்கள் ரர்களுடன் போர்புரிவதில் மனமில்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். லேயோ இவையெல்லாம் ஸத்தியமாக உரைக்கப்பட்டன; ஸந் யில்லை. ஆனால், ப்ராமணராயிருப்பதால், உம்முடைய வாக்கியம் கடுமையாயிருக்கிறதென்பது என்னெண்ணம் அந்தப்பாண்டவர் னத்திலும் இவ்விடத்திலும் துன்பத்தை அடையும்படி செய் ட்டார்கள், ஸந்தேகமில்லை அவர்கள் தர்மமாகப் பிதாவின் யெல்லாவற்றையும் ஐயமற அடையத்தகுதியுள்ளவர்கள் ப்ருதா ன் அர்ஜுனன் பலசாலியும் அஸ்திரத்தில் சிரமப்பட்டவனும் தனுமானவன் ஸாக்ஷாத் வஜ்ராயுதமதரித்த இந்திரனாயிருந் ம் எவன்தான் யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயனைப் யப்பான்? மற்ற வில்லாளிகளைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? ன் மூன்று உலகங்களுக்கும் ஸமர்த்தனென்பது என் எண்ணம்" சொன்னார்

இவ்விதம் பீஷ்மர்சொல்லிக்கொண்டிருக்கையிலேயே கர்ணன் துரி னனை நன்றாகப்பார்த்துக் கோபத்தினால் அவருடைய வார்த்தை தைரியமாக ஆக்ஷேபித்துப் புரோகிதரை நோக்கி, 'ஓ! ப்ராமண! விஷம் உலகத்தில் எந்தப்பிராணியினால் அறியப்படவில்லை? கடி திரும்பித்திரும்பிச்சொல்லப்பட்ட அந்த்வார்த்தைதயால

அடையபபடுவதுபோல மிகக துனபம அடையபபடடது. வமசததில சிறநதவாகளான அவாகள முனனுணடான அ
கொடுஞசெயலகள எலலாவறறையும பினனே தளளிவிடடு
தானததினலேயே கௌரவாகளுடன சோககையை வி
கினறாகள அவாகளுடைய நடையையும துரியோதனனு
நடையையும அறிநது இஙகுளள நணபாகள துரியோதனனை ஒ
வருமபடி செயவதறகுக கடமைபபடடிருககிறாகள வீராகளான
தப பாணடவாகள உலகததிறகு நாசம ஏறபடாமலிருபபதறக
கௌரவாகளுடன போாசெயயாமல தஙகள தனதநதை விருமப
றாகள யுததவிஷயததில துரியோதனனுககு (சசேனை அதிக
இருபபினும) அநதக காரணததையும காரணமாக நினை
வேணடாம அவவிதம அவாகள பலசாலிகளலலவா? தருமபு
ருககுச சோநத சேனைகளும ஏழு அகெஷளஹிணிகளுளளன அ
கௌரவாகளுடன போாபுரிய விருபபமுடையவைகளாகி இ
தருமபுததிரருடைய கடடளையை எதிாபாாககினறன (ஆயி
ஸாததியகி பீமஸேனன மகாபலசாலிகளான நகுலஸஹதேவ
ஆகிய புருஷஶரேஷடாகளான மறறவாகள ஆயிரம அகெஷளஹி
குச சமானமாயிருககினறனா ஒனறுசோநதவைகளான இ
பதினோ அகெஷளஹிணிகளும ஒருபககம, மகாபாகுவும அனே
முடையவனுமான தனஞசயன ஒருபககம எபபடி கிரீடியானவன
லாசசேனைகளையுஙகாடடினும அதிகரிததவனே அபபடியே
புஜஙகளுடையவரும மிகக ஒளியுளளவருமான வாஸுதேவரும அ
ரிததவா. 1சேனைகளின அதிகததையும தனஞசயனுடைய பரா
மததையும கிருஷணனுடைய புததிசாலிததனததையும அ
எநதமனிதன யுததமசெயவான? ஆகையால, அபபடிபபடட நீ
தாமததையும காலததையும அனுஸரிததுக கொடுககவேணடிய
கொடுஙகள உஙகளுககு இநத ஸமயம தவறவேணடாம" எ
சொனனா.

---

1 ஆயிரம அகெஷளஹிணிக்கு மிகான ஸாதயகி முதலானவாகளிருப
சேனைகள அதிகம எனபது கருதது.

இருபதாவது அத்யாயம்.

ஸஞ்சயயானபர்வம்.

(புரோஹிதர் துருபதன்சொல்லைத் திருதராஷ்டிரன்ஸபையில் சொல்லியது)

அந்தத துருபதனுடைய புரோஹிதரோ, திருதராஷ்டிரனை ..ந்து, திருதராஷ்டிரனாலும பீஷ்மராலும விதுரராலும பூஜிக்கப்), முதலில எலலாருடைய க்ஷேமததையும சொலலிவிட்டு, இவ ம ஆரோக்கியத்தையும கேட்டு, சேனைததலைவா எலலாருடைய ..யிலும ஒருவசனததைச சொலலலானா

"அநாதியாயிருககிற ராஜதாமமானது உஙகளெலலாராலும ..யபபட்டதே அறியபபட்டிருநதும, வாாததையைத தொடங ..னிமிததமாகச சொலலபபோகிறேன திருதராஷ்டிராும பாண் .. ஒருவருடைய புததிராகளெனபது பிரஸிததம. பிதருஸமபநத் .. தனமானது அவாகளுககுப பொது இநதவிஷயததில ஸந் ..லலை (அபபடியிருககையில) திருதராஷ்டிராருடைய புததிரா் பிதருதனததையடைய பாணடுவினபுததிராகள பிதருஸம் ..மான தனததை ஏன அடையவில்லை? பாணடவாகள, முனபு .. ததை அடைநதிருநததால, பிதருதனததையடையவிலலையெனப் அது திருதராஷ்டிராால ஆளபபட்டதெனபதும உஙகளுககுத் ..யும (இநதககௌரவாகள) அனேக முறை பிராணஹானியைச் ..கினற உபாயஙகளாலே முயறசிசெயதும, ஆயுளில மிசசமுடைய் ..பபாணடவாகளை யமனவீட்டையடையுமபடி செயயமுடிய் ..ல. மகாதமாககளான அவாகளால தஙகளபலததினால மறுபடியும ..பமானது விருததி செயயபபட்டது அறபாகளான திருதராஷ் ..புததிராகள சகுனியைககொணடு கபடமாக அதையும அபகரித் ... இவரால அநதசசெயகையும உசிதமானகாரியமபோலச சமம் ..பபட்டது இவவுலகில பெரிதான காட்டிலும பதினமூனறுவரு ..ளை வஸிககுமபடி செயயபபட்டாாகள அபபடியே ஸபையில பத ..யோடு மிககக்லேசததை உணடுபணணபபட்டவாகளான அநத ..களாலே காட்டில மிகவும குரூரமான பலவித துனபஙகள அடை ..ட்டன. அபபடியே, [1]விராடநகரததிலும மகாதமாக்களான ..களால, வேறு பிறபபை அடைநதவாகளாலும பாபிகளாலும

1 ஒருசொல விடபபட்டது.

விளங்கியது ஓ! அரசனே! அப்படியே, காம்போஜ தேசத்தரசு
ஸுதக்ஷிணனும் யவனர்களோடும் சகர்களோடும் ஓர் அக்ஷௌஹி
யுடன் துரியோதனனை அடைந்தான் அவனுடைய சேனைகளின் கூ
மானது மின்மினிப் பூச்சிகளின்கூட்டம்போல் விளங்கிற்று அவ
துரியோதனனை அடைந்து, உடனே, அந்தச் சேனையிலேயே ம
தான் அப்படியே, மாஹிஷ்மதீநகரவாஸியான நீலனென்கிற அ
னும், நீல நிறமுள்ள ஆயுதங்களுடையவர்களும் மிக்க வீரியமுடை
களும் தென் மார்க்கத்தில் வஸிப்பவர்களுமான வீரர்களுடன் (
யோதனனை) வந்தடைந்தான் பெரிதான சேனைகளால் சூழப்ப
அவந்திதேசத்தரசர்களிருவர்களும் தனித்தனி ஒவ்வோர் அக்ஷௌ
ஹிணியுடன் துரியோதனனை அடைந்தார்கள் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்ட
அங்கங்கிருந்தும் மகாரதர்களான (மற்ற) எல்லா அரசர்களுடை
வேறு மூன்று அக்ஷௌஹிணிசேனைகளும் வந்து சேர்ந்தன இவ்வி
பதினோர் அக்ஷௌஹிணிகளாகச் சேர்ந்த துரியோதனனுடைய அ
சேனைகள் பலவிதமான துவஜங்களால் சூழப்பட்டுக் குந்திபுத்ரர
டன் யுத்தம் செய்ய விருப்பமுடையவைகளாயிருந்தன

ஓ! அரசரே! பாரதரே! அப்பொழுது, ஹஸ்தினபட்டண
முக்கியமாகத் தங்கள் படைகளின் முக்கியர்களுக்கும் அரசர்களுக்
கூட இடம் கிடைக்கவில்லை அதனால், பஞ்சாப்புத்தேசமும் குருஜ
கல தேசமும் ரோஹிதகமென்கிற வனமும், கேவலமான மருப
தேசமும் அஹிச்சத்ரம் காலகூடம் கங்காகூலம் வாரணம் வாடதா
யமுனையை அடுத்த பர்வதம் ஆகிய இவை அடங்கிய மிகவும் விஸ
முடையதும் அதிகமான தன தான்யங்களையுடையதுமான இவ்வ
இடமும் கௌரவர்களுடைய சேனையால் மிகவும் நிரம்பப்ப
தாயிற்று பாஞ்சாலராஜனால் கௌரவர்களைக்குறித்து அனுப்பப்ப
அந்தப்புரோகிதர் அவ்விடத்தில் அவ்விதம் சேர்ந்த்தான படை
பார்த்தார்

ஸேனோத்யோகபர்வம் முற்றிற்று

ேனும கடறகரையிலுள்ள நீரவளம பொருநதிய நாட்டிலுள்ள
களும அநேகவிதமானவாகளுமான படைகளால சூழபபட்டவனாக
ஷடிரரை அடைநதான அபபொழுது, அழகான வேஷமு
யதும நலலபலமுடையதுமான அவனுடைய சேனை அஙகுள்ள
னையில வநது சேருமபோது பாககு இனிமையாயிருநதது கேகய
சததிபாகளும புருஷாகளில சிறநதவாகளும ஒருவாககொரு
ஸகோதராகளுமான ஐநது அரசாகள குநதீபுததிராகளை ஸநதோ
ஷகச செயகிறவாகளாக ஓா அகெஷளஹிணியுடன வநதாாகள பல
சஙகளிலிருநதும வநதவாகளும சூராகளுமான மனிதாகளாலும்
ராதாகளான தனனுடைய புததிராகளாலும சோபிககுமபடி செயயப
ட துருபதனுடைய சேனையும ஏறபட்டது அபபடியே, மதஸ்ய
சததாசனும சேனைககுப பதியான விராடனும மலைநாட்டிலுள்ள
சாகளுடன பாணடவாகளை அடைநதான மகாதமாககளான பாண
ாகளுககு இஙகுமஙகுமிருநதும பலவிதமான துவஜஙகளால வியா
கபபட்டவைகளான ஏழு அகெஷளஹிணிகள காமே வநதன,
ளரவாகளுடன யுததம செயய விருபபமுள்ளவைகளாகப பாணடவா
ா ஸநதோஷிககவும செயதன

அபபடியே, துரியோதனனுககு மகிழசசியைப பெருககிக
ாணடு பகதததனெனகிற அரசன ஓா அகெஷளஹிணி சேனை
க கொடுததான பொனனிறமுள்ள சீன தேசததாாகளாலும
டாகளாலும சூழபபட்டதும நெருஙகமுடியாததுமான அவனு
ய படையானது கோஙகுவனமபோல விளஙகிறது ஓ! குருநநத
ரா! அபபடியே, சூரனான பூரிபாரவஸ்ஸும சலலியனும தனிததனி
வோா அகெஷளஹிணியுடன துரியோதனனை அடைநதாாகள
ாரததிகயனான கிருதவாமாவும போஜாகளோடும அநதகாகளோடும
ராகளோடும ஓா அகெஷளஹிணி சேனையுடனே துரியோதனனை
டைநதான வனமாலை[1] தரிககிறவாகளான அநதப புருஷபரேஷடா
ாலே அவனுடைய சேனையானது, விளையாடுகினற மதயானைகளால
ாம விளஙகுவதுபோல விளஙகியது ஸிநது தேசததிலும ஸெளவீர
சததிலும வசிபபவாகளும ஜயதரதனமுதலானவாகளுமான மறற
சாகளும மலைகளை அசைககினறவாகளபோல வநதாாகள அபபொ
து, பலவிதமான அவாகளுடைய அகெஷளஹிணி சேனையானது,காற
ல அலைககபபட்டதும அநேக ரூபமுடையதுமான மேகம போல

1 பாதம வரையில தொஙகுகிற மாலை

வுலகில் காமா விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது எந்தவித்தைகள் இவ்வுல காமானவசசாதிக்கின்றனவோ அவைகளுக்குப் பயன் இருக் து, மற்றவைகளுக்கு்க் காணவில்லை ஆகையால், இம்மையில் ா, பிரத்தியக்ஷமானபயனை உடையதாயிருக்கிறது தாகத்தால் ந்தினவன் தண்ணீரையருந்தித் தாகசாந்தியை அடைகிறான் ஸஞ்சய! அப்படிப்பட்ட இந்தக்காமவித்தியானது காமாவினலேயே ிக்கப்பட்டிருக்கிறது பரலோகநிமித்தம் காமாவானது செவ்வை ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பரலோகவிஷயத்தில் எவன் காமர விட்டு மற்றதை நல்லதாக நினைப்பானோ வனமை குறைந்தவ ா அவனுடைய புலம்பல் வீணானது காமாவினலே, பரலோகத இந்தத்தேவர்கள் விளங்குகிறார்கள் இவ்வுலகத்தில் வாயுவான காமாவினலேயே வீசுகிறான் ஸூரியன் காமாவினலேயே ரப்பகல்களைச்செய்து சோம்பலில்லாமல் நித்தியம் உதயமாகிறான், ரவும், சந்திரனும் காமாவினலேயே மாஸங்களையும் பக்ஷங்களையும் பதுகொண்டு சோம்பலில்லாமல் நக்ஷத்திரங்களுடைய சேர்க்கை ா அடைகிறான் அக்கினி மூட்டப்பட்டுப் பிரஜைகளின் பொருட்டு லையைச்செய்து, சோம்பலில்லாமல் எரிக்கிறான் பூமிதேவியான சோம்பலில்லாமல் பலத்தினால் பெரிதான இந்தப்பாரத்தைத் ்ங்குகிறாள் நதிகளானவை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நன்கு ்பத்திசெய்வித்துக்கொண்டு சோம்பலில்லாமல் ஜலத்தை வேகமாகக் ்ணடுபோகின்றன மழைக்கடவுள் அதிகமான தேஜஸுடைய ுமம், ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் மிகவும் சப்திக்கச்செய்கிற ுமாகச் சோம்பலில்லாமல் பொழிகிறான் வலனுக்குப் பகைவனான திரன் தேவசிரேஷ்டனாயிருக்கும் தன்மையை விரும்பி, ஸுகத்தை மனத்தின்பிரியங்களையும் தள்ளிவிட்டுச் சோம்பலில்லாமல் பிரம்ம பத்தை அனுஷ்டித்தான் அவன் அந்தக்காமாவினால் தலை மை அடைந்தான் மகவானான அவன் ஸத்தியத்தையும் தாமத யும் தவறுதலில்லாமல் காக்கிறவனாகி, அடக்கம், பொறுமை, புத்தி (எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும்) பிரியம் இவையெல்லாவற் யும் அனுஷ்டித்துச் சிறந்ததான தேவராஜபதத்தை அடைந்தான் கஸ்பதியானவா இந்திரியங்களை அடக்கி ஸுகத்தைவிட்டு ஸமாதி னகூடினவரும் இளைத்த சரீரமுடையவருமாக விதிப்படி பிரம்மசரி தை அனுஷ்டித்தார் அதனால், அவர் தேவர்களுக்குக் குரு னார். ஓ! ஸூத! அப்படியே, நக்ஷத்திரங்களும் ருத்திரர்களும் தித்யர்களும் வஸுக்களும் விசுவேதேவர்களும் யமனும் ராஜா

வும் விஶ்ரவஸின புததிரனுமான குபேரனும, கநதாவாகளும, ய
களும, அபஸரஸ்ஸுகளும, காமாவினுலே ஸவாககததில விள
கினறூாகள. பிரமமவிதகையையும பிரமமசரியததையும காமா
யும அனுஷடிதது ரிஷிகள ஸவாககததில விளஙகுகினறூாகள.
ஸஞ்சய! எலலாஉலகஙகள, பிராமணஶ்ரேஷடாகள, க்ஷததி
கள, வைஶ்யாகள இவாகளின இநததாமததை அறிகிறவனுய்
இருய அபபடிபபடட நீ ஞானமுடையவனுபிருநதும, அறிநத
களைக கெளரவாகளநிமிததம ஏன தடுககிருய? இவருககு வேதங
ளும, அபபடியே அஶ்வமேததிலும, ராஜஸூயததிலும, எஙகா
ஸமபநததை அறியககடவாய (இவா,) விலலையும கவசததை
யானை குதிரை முதலியவைகளையும ரதஙகளையும சஸதிரஙகளை
மிகுதியாக உடையவராயிருககிருா அபபடிபபடட இநதபபா
வாகள கெளரவாகளவிஷயததில வதமிலலாமலே (வேறு) உபாயத
அறிவாாகளேயானுல, அபபொழுது இவாகளுககுச சிறநத
கொலலாமையில பீமஸேனனை அடககித தாமததைக காககிற
புணணியமானது செயயபபடடதாகும அபபடிபபடடஇவாகள தா
வழியில வநத (க்ஷததிரியத) தொழிலிலிருககிறவாகளும, ச
குத தககபடி தமகாமததைப பூாததிசெயகிறவாகளுமாகித தெ
வசததால மரணததை அடைவாாகளானுல, இவாகளுககு
மரணமும சிலாககியமாகும நலலது இருககடடும நீ ச
யையே நினைககிருயே அரசாகளுககு யுததமசெயவதில தாமமி
றதா? அலலது, யுததம செயயாமையில தாமமிருககிறதா? நீ
லுகிறபடியே உனனுடைய இநதவாாததையைக கேடகிறேன ஓ
சய! முதலிலே நானகுவாணஙகளுடைய தாமவிபாகததையும
னுடைய கடமையையுமபாாததுககொணடு பிறகு பாணடவாகளு
செயகையையுமகேடடு உனககுத தோறறுகிறபடி ஶ்லாகி, அல
திநதி பிராமணனுனவன அததியயனம செயயவேணடும, ய
செயயவேணடும, தானமசெயயவேணடும, சிறநத தீாததஙகளு
செலலவேணடும, அததியயனம செயவிககவேணடும, ய
செயவிககக கூடியவாகளுககு யாகமசெயவிககவேணடும, விதி
படடவைகளான தானஙகளை (வேணடுமானுல) வாஙகவேண
க்ஷததிரியனுனவன அததியயனமசெயயவேணடும, பிறகு,யாகம
வேணடும, தனததைக கொடுககவேணடும, ஒனறையுமே யாசி
கூடாது, யாகம செயவிககவும கூடாது, அததியயனம செயவிக
கூடாது. இவவிதம அனுதியாக க்ஷததிரியதாமமானது கருத

கிறது. அப்படிப்பட்ட அரசனானவன் அஜாக்கிரதையில்லாமல்
த்துடன் பிரஜைகளின் பாலனத்தைச்செய்து, பிறகு, தானம்
து யாகங்களால் பூஜித்து, எல்லா வேதங்களையும் அத்திய
ச்செய்து, மனைவியைவிவாகஞ்செய்துகொண்டு, புண்ணியங்களைச
து, இல்லறத்திலிருக்கவேண்டும் தாமத்தில், மனமுடைய
ன அந்தக்ஷத்திரியன் பரிசுத்தமான தாமத்தை அடைந்து
யகாரணமின்றி) இயற்கையினாலேயே பிரமமலோகத்தை அடை
ன வைசியனானவன் அத்தியயனஞ்செய்து, கிருஷி, பசுக்காத்
வாத்தகம் இவற்றால் தனத்தைத் தேடுகிறவனும், (தேடினதை)
க்கிரதை இல்லாதவனாகிப் பரிபாலிக்கிறவனும், பிராமணர்க
தும் க்ஷத்திரியர்களுக்கும் பிரியத்தைச்செய்கிறவனும், புண்ணி
)தச் செய்கிறவனுமாக வீடுகளில் வஸிக்கவேண்டும் சூத்திர
நுப் பிராமணர்களுடைய பரிசரியையும் வந்தனமும் தாமம், அத
னம் செய்யக்கூடாது இவனுக்கு யாகமானது மறுக்கப்பட்டிருக
). ஐசுவரியத்தின் விஷயத்தில் எந்நாளும் முயற்சிசெய்கிறவ
சோம்பலில்லாதவனுமாயிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் அனுதியா
சூத்திரனுடைய தாமமானது கருதப்பட்டிருக்கிறது அரசன்
களை அஜாக்கிரதையில்லாமல் காக்கிறவனும் எல்லாவர்ணத்தா
யும் தங்கள் தாமத்தைச் செய்விக்கிறவனும், காமத்தில் புத்தி
செலுத்தாதவனும், பிரஜைகளிடத்தில் ஸமமாயிருப்பவனும்
த்தால் அதாமசீலர்களை அனுஸரியாதவனுமாயிருக்கவேண்டும்.
அவனைப்பார்க்கிலும் மிகச்சிறந்தவனும் எல்லாத்தாமங்களையு
டயவனுமாக அறியப்பட்டவன் ஒருவனிருந்தானேயானால்,
அரசன், அவனைப் பிரஜைகளைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளுவதற்கு
ளையிடவேண்டும், அவன்விஷயத்தில், 'இதை இவன் தெரிந்து
ளக்கூடாது' என்கிற எண்ணம் நல்லதன்று எப்பொழுது (ஓா
ன) தெய்வகதியினால் ஹிம்ஸிக்கிறவனும் சேனையைச் சேர்க்க
னுமாகப் பிறனுடைய ஐசுவரியத்தில் ஆசைவைப்பானோ அப்
ழுது அரசர்களுக்கு இந்தயுத்தமானது ஏற்பட்டது அதில் கவச
ஆயுதங்களும் வில்லும் உண்டாயின இந்திரனாலே திருடர்க
கொல்லுவதற்காக இந்தயுத்தமும் கவசமும் ஆயுதங்களும்
யும் உண்டுபண்ணப்பட்டன அதில் திருடர்களுடையவதத்தினா
ண்ணியமானது அடையப்படுகிறது
ஓ! ஸஞ்சய! கடுமையே உருவங்கொண்ட அப்படிப்பட்ட இந்தக
மானது அதாமத்தை அறிந்தவர்களும் (கருதுகிறவர்களும்) தா

மதததை அறியாதவாகளுமான கௌரவாகளால உணடாகிவிட
அது நலலதனறு அபபடியாகையில, புததிராகளுடனகூடின
ராஷடிர ராஜா அகாரணமாகப பாணடவாகளுடைய தாய
தனததை அபகரிததாா அவா வமசததிலுளள கௌரவாக
லாரும அனுஙியான ராஜதாமததைப பாாககவிலலை (ஒரு
காணபபடாதவனுஙித தனததை அபகரிததாலும, காணபப
னுஙிப பலாதகாரமசெயது அபகரிததாலும இவவிருவாகளு
திககததககவாகளாகினறாகள (ஆகையால), திருதராஷடிர பு
ணிடததில (திருடனைக காடடிலும) எனன விததியாஸமிருகக
அபபடிபபடட துரியோதனன கோபததின வசததை அடை
தான விருமபுவதைப பேராசையால தாமமாக நினைககிறான.
டவாகளுடைய பாகமோ (கௌரவாகளிடம அடைககலமாக)
கபபடடிருநதது எஙகளுடைய அநதப பாகததை எனன கா
தால பகைவாகள பிடுஙகிககொளளுவாாகள? இநதப பாகவி
தில யுததம செயகிறவாகளான எஙகளுககு வதமும சிறந
பிறருடைய ராஜயததைககாடடிலும பிதரு ராஜயமானது சிற
ஓ! ஸஞசய! பழமையான இநதத தாமஙகளை அரசாகளுடைய
யில கௌரவாகளுககுச சொலலககடவாய மூடாகளான இநத
கள மதததினால மிருதயுவின வசததையடைநது, துரியோத
வரவழைககபபடடு வநதாாகள. ஸபையின மததியில நடநத
செயகையோ, மிகவும கொடுமையாயுளளதே பீஷமா முத
கௌரவாகள பாணடவாகளுககுப பிரியமானவளைவியும், து
ராஜன புததிரியும், புகழுடையவளும், நறகுணமும நன
முளளவளுமான திரௌபதியானவள போகுமபொழுது, [1] கா
லமூநதினவனான துசசாஸனன தடுதது மறிததததை உபேக்ஷி
களை கௌரவாகளுடைய அநத நடையைப பாா இளை
ளோடும முதியவாகளோடுமகூடின அநதக கௌரவாகள, [2]
துசசாஸனனைத தடுததிருபபாாகளேயானால திருதராஷடிரா எ
டததைச செயதவராவா இவருடைய புததிராகளுககும இவரா
மையானது செயயபபடடதாக ஏறபடும துசசாஸனனானவன
மமாக மாமனாகளுடைய ஸபையின மததியில கிருஷணை
கொணடு போய நிறுததினான அவவிடம கொணடுவநது நிறு
படட அவள தீனமாகபபாாதது விதுரரைத தவிர வேறு ரக்ஷ

1 'காமாநுகேந உபருததாம' எனபதுமூலம 'வீடடுககு விலககான
எனபதுபழையவுரை 2 வேறுபாடம

தம அடையவிலலே அங்கு சோநதிருந்த அரசாகள (பீறிச
லல முடியாமலிருந்ததாகிய) ஏழைததனமையினுலேதானே
பில மறுமொழி சொலலுவதறகுக கூடியவாகளாகவிலலே? தா
தவிடடு விலகாத விஷயததைச சொலலுகிறவரான விதுரா
ா, தாமபுததிபினுலே, அறபபுததியையுடைய துரியோதனனே
கி உததாம சொனனா (ஆகையால) நீ இந்தத தாமததை அறி
ல ஸபையில பாணடவருக்கு உபதேசிகக விருமபுகிருய தமோள
யா அநதஸபையை அடைநது அநதக கஷடததில ஸமுததிர
ளததிலிருநதும தோணி கரையேறறுவதுபோலப பாணடவா
யும தனனையும கரையேறறககூடியதும செயயதகுநதும சுதத
யிருககிற இநதக காரியததைச செயதாள ஸபையில ஸூத
ரனுன காணன மாமனாகளுடைய ஸமீபததில நிறகிறவளான
ணையை நோககி, 'யஜஞஸேனனுடைய புததிரி! உனககு
ம இலலே துரியோதனனுடைய வீடடை அடைவாய உன
டய அநதப பதிகள ஜயிககபபடடுவிடடாாகள உனககுப பதி
லே ஓ! காநதிபொருநதியவளே! நீ வேறுபதியை வரிபபாய'
ு சொனனபொழுது, காணனிடமிருநது, எலுமபைமுறிககிறதும
ததைபபிளககிறதும மிகவும கோரமும கடுமையான தேஜஸுடை
ான எநதவாகளுபமான பாணமானது அாஜுனனுடைய இரு
தில தைததகோ அது (அநத) அாஜுனனுடைய இருதயததில
ாக நிறகிறது துசசாஸனன, மானதோலகளே உடுபபதறகு விரும
ாகளான பாணடவாகளேககுறிதது, 'இவாகளெலலாரும எளளுப
ளை, தன நாசததை அடைநதாாகள, குறைவை அடைநதாாகள,
நாளகளுககு நரகததைஅடைநதாாகள' எனறு கடுமையாகச
லியதும, காநதாரதேசததரசனுன அநதசசகுனியானவன, வஞ
ால சூதாடுமகாலததில, யுதிஷடிரரைநோககி, 'நகுலன ஜயிககப
ான உனககு எனன இருககிறது? யஜஞஸேனன புதரியான
ணையைககொணடு சொககடடாடு' எனறு சொலலியதுமாகிய
டததிலுணடான இழிவான இநத எலலாவாாததையையும
சொலலிய இநதபபடி நீயும அறிநதேயிருககிருய கெடுதலே
நததான இநதக காரியததைச சரிபணணுவதறகு நான
லே அவவிடததில போவதறகுப பிராாததிககிறேன தாபுததி
யவனும பாவததின வசததை அடைநதவனுமான திருத
ாபுததிரனுடைய மோகததை நீ அறிகிருய பாணடவாக
டய காரியததைக கெடுககாமலே கௌரவாகளுககுச சமனத

தையும செயயககூடியவனுவேனுல பெரிதான பயனுடைய
ணியமானது என்னுல செயயபபடடதாகும கௌரவாகளும பி
யுவின பாசததிலிருநது விடுபடுவாாகள தவிரவும, சுகுணி
ரியருடைய நீதியும தாமததிறகிருபபிடமும பயனுள்ளதும ஹிய
யிலலாததுமான வாாததையை நான சொலலுமபொழுது தி
ராஷடிரரின புததிராகள கேடபாாகளா? கேரில தானு
வநத என்னைக கௌரவாகளும கௌரவிபபாாகளா? இதறகு
படடால தெரிநதேலறின அாஜுனனுலும யுததததிறகாகக க
பூணட பீமசேனனுலுமே பலததால காவலகொணடவாகளும
செயகையால பாபிகளுமான திருதராஷடிரரின புததிராகளைத தக
படுகிறவாகளாக அறியககடவாய துரியோதனன ஜயிககபபட
களான பாணடவாகளைககுறிததுப பயஙகரமும கடுமையுமான வ
தைகளைச சொலலுகிறுன (அநதத) துரியோதனனைப பீமசே
கதையைக கையிலுடையவனும அஜாககிரதையிலலாதவனுமாக
யுததில (அவைகளை) நிஜமாககசசெயவான

துரியோதனன கோபரூபமான பெரியமரம, காணன அதனு
அடிககிளை, சகுனி (அதன) சிறுகிளைகள, துசசாஸனன செ
வைகளான (அதன) மலாகளும கனிகளும, புததியிலலாத தி
ராஷடிரராஜா (அதன) வோ யுதிஷடிரரானவா தாமரூபமான
மரம, அாஜுனன அதனுடைய அடிககிளை, பீமசேனன அத
கிளைகள, மாததிரியின புததிராகள செழிததவைகளான அதன
களும கனிகளும, நானும வேதமும பிராமமணாகளும (அ
வோ. ஓ! ஸஞசய! புததிராகளுடனகூடின திருதராஷடிரராஜன
வனம பாணடவாகள அநத வனததின ஸிமமஙகள. ஸிமமஙக
ரக்ஷிககபபடடவனமானது நாசததை அடையாது வனததால
கபபடட ஸிமமமும நசிககாது வனமிலலாத ஸிமமமும கொ
படும ஸிமமமிலலாத வனமும அழிககபபடும ஆகையால, ஸி
வனததைக காககவேணடும வனமும ஸிமமததைக காகக
டும திருதராஷடிரராஜா வனம, பாணடவாகள வனததிலுள்ளபு
புலிகளோடுகூடின வனததை அழிததுவிடாதே வனமிலலா
புலிகள நசிககும வனமிலலாத புலி கொலலபபடுறது புலியி
வனமவெடடபபடுகிறது ஆகையால, புலி வனததைககாககவேண
வனமும புலியைக காககவேணடும ஓ! ஸஞசய! திருதராஷடி
புததிராகள கொடிககுஒபபான தனமையுடையவாகள பாணட
ஸாலவிருகஷஙகள பெரியமரததைபபறறுத கொடியானது

விருத்தியடையாது சத்துருக்களைச் சிக்ஷிக்கின்ற பார்த்தர்கள் விடைசெய்வதற்கானாலும் இருக்கிறார்கள், யுத்தஞ்செய்வதற்‍னாலும் இருக்கிறார்கள் திருதராஷ்டிரருக்கு எது செய்யவிருப்பமோ த அவர்செய்யட்டும். மகாத்மாக்களும் தாமத்திலடைப்பவர்களும் ாவீரர்களும் ஸமாத்தர்களுமான பாண்டவர்கள் பொறுமையி க்கிறார்கள் ஓ! வித்வானே! அதை உள்ளபடி சொல்லு' என்று னனார்.

முப்பத்தாவது அத்யாயம்.

ஸஞ்சயயான பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் யுதிஷ்டிரரிடம் விடைகொண்டதும், யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் முதலிய எல்லாருக்கும் தம்வந்தனமுதலியனகூறி க்ஷேமத்தைத் தெரிவிக்கச்சொல்லியதும், ஸமாதா னமோ அல்லது சண்டையோ எதுவும் தமக்கு ஸம்மதமென்பதைத் துரியோதனனுக்குச் சொல்லச்சொல்லியதும்.)

ஸஞ்சயன், (யுதிஷ்டிரரை நோக்கி) 'ஓ! அரசரே! உம்மிடம் விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன், நான் போகிறேன் ஓ! பாண்டவரே! கு க்ஷேமம் உண்டாகுக என்னாலே, மனத்தினுடைய ஆக்கிர ால், ஒருவிதமானபாவமும், வாக்கினால் சொல்லப்படவில்லை வர்? வாஸுதேவர், பீமன், அர்ஜுனன், மாத்திரியின்புத்திரர் ஸாத்யகி, சேகிதானன் இவர்களிடத்திலும் தெரிவித்துக் ண்டு மங்களமாகப் போகிறேன் உங்களுக்கு ஸுகமுண்டாகுக. அரசர்களே! என்னைக் குளிர்ச்சியான நேத்திரத்தால் பாருங்கள்' று சொன்னான்

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! ஸஞ்சய! எங்களால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டு . க்ஷேமமாகப்போவாய் ஓ! வித்வானே! நீ ஒருபொழுதும் ளுக்கு அப்பிரியத்தை நினைக்கிறவனல்லை அவர்களும் நாங் மெல்லோரும் உன்னைச் சுத்தமனமுடையவனும், ஸபையி கிறவனும், நடுநிலையிலிருப்பவனுமாக அறிகிறோம் ஓ! சய! நீ ஆப்தனும் மிகவும் பிரியனும் சுபவார்த்தையுடைய சீலமுடையவனும் திருப்தியுடையவனுமான தூதனாகி கிறாய் ஓ! ஸஞ்சய! நீ ஒருபொழுதும் புத்திமோகத்தை

அடையமாட்டாய் 1 கெட்டவார்த்தைகளால் பேசப்பட்ட
யிருந்தாலும் கோபிக்கவுமாட்டாய் ஒருபொழுதும் விர
குரூரமுமான வார்த்தையைப் பேசமாட்டாய் கடுமையான கு
வார்த்தையையும் சொல்லமாட்டாய். பயனில்லாத வார்த்தை
சொல்லமாட்டாய் ஓ! ஸூத! உன்னுடைய இந்தவார்த்தை
தாமத்திற்கு இருப்பிடமும் பயனுள்ளதும் ஹிம்சையில்லாத
அறிகிறோம் ஓ! ஸூத! நீதான் எங்களுக்கு மிகவும் பிரியனானவ
இவ்விடம்வந்தது) இரண்டாம் விதுரர் வந்ததுபோன்றது. நீ ப
யானவன், அடிக்கடி (பிரியனாகப்) பாக்கப்பட்டிருக்கிறாய். அ
னுக்குத் தனக்கு நிகரான தோழனாகிறாய் ஓ! ஸஞ்சய! இவ
ருந்து சீக்கிரமாகச்சென்று, துதிக்கத்தக்கவர்களான அந்தப்
ணர்களைத் துதிக்கக்கடவாய். ஐயா! மிகவும் சுத்தமான நியமா
யன முடையவர்களும், ஆசாரமுடையவர்களும், நல்லகுலத்தில்
தவர்களும், எல்லாத் தர்மங்களோடும்கூடினவர்களும், த
வேதங்களை ஆவிருத்தி செய்துகொண்டுவருகிறவர்களுமாக
கும் பிராம்மணர்களையும், யதிகளையும், எந்நாளும் வனங்களில்
செய்துகொண்டிருப்பவர்களையும் வணங்கி, அப்படியே, என்னு
வார்த்தையினாலே அந்தப்பெரியோர்களிடம் க்ஷேமம்விசாரிக்க
வாய் ஓ! ஸூத! அப்படியே அந்தத் திருதராஷ்டிரராஜனு
புரோஹிதரையும், ஆசாரியர்களையும், சேர்ந்தவர்களாயிருக்கிற
விக்குக்களையுமே நியாயப்படி குசலப்பிரசனத்தோடு அடைய
வாய் பரோத்திரியர்களல்லாதவர்களும் நல்லமனமுடையவர
சீலத்தையும் பலத்தையுமுடையவர்களும் எங்களை விரும்புகி
களும் நினைக்கிறவர்களும் சக்திக்குத்தக்கபடி லேசான தாம
அனுஷ்டிக்கின்றவர்களுமான எந்தப்பெரியோர்கள் வஸிக்கி
களோ அவர்களிடத்தில் என்னை க்ஷேமத்தோடுகூடினவனாகச்
கித்துச்சொல்லு பிறகு, ஆரோக்கியத்தைக்கேள் (நாடு) ரா
தில் எவர்கள் வாணிகத்தால் ஜீவிக்கின்றார்களோ, எவர்கள்
களைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு வசிக்கின்றார்களோ, எவர்கள்
செய்கின்றவர்களாக உலகத்தைப் போஷிக்கின்றார்களோ அவ
எல்லார்களுடைய க்ஷேமத்தையும் வினவக்கடவாய் ஆசாரிய
அன்புடையவரும், நியாயத்தில் செல்லுகிறவரும், (எல்லாருக
கட்டுப்பட்டவரும், வேதங்களை அடையவிரும்பிப் பிரமசரிய
அனுஷ்டித்தவரும், பின்னும் அஸ்திரத்தை (மந்திரம், உபச

1 வேறுபாடம்

ு, திருப்பிஅழைத்தல் என்கிற) நான்கு பாதமுடையதாகவே யாஸம் செய்தவரும், மனத்தின் தெளிவுடையவருமான அந்தத் ணரை (எனக்காக) நீ நமஸ்கரிக்கவேண்டும். வேதங்களை அத் ஈமசெய்தவரும், ஆசாரமுடையவரும், பின்னும் நான்குபாதங் டையதாகவே அஸ்திரத்தை அப்பியாஸம் செய்தவரும், கந் புத்திரனுக்கு நிகரானவரும், பலசாலியுமான அந்த அம்பவத் வையும் க்ஷேமம் விசாரிக்கக்கடவாய். ஓ! ஸஞ்சய! சாத்வானு புத்திரரும், மகாரதரும், ஆத்மஜ்ஞானிகளில் சிறந்தவருமான நடைய கிருகத்தையடைந்து நீ என்னை அடிக்கடி சொல்லி, நல அவருடைய பாதங்களைப் பிடிக்கக்கடவாய். சூரத்தன்மை ரோகமில்லாமையும் தவமும் பிரஜ்ஞையும் ஒழுக்கமும் வித் ரூபமும் தைரியமும் பொருந்தியவரும் கௌரவர்களில் சிறந் ன பீஷ்மருடைய பாதங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அவரிடத்தில் த் தெரிவிக்கக்கடவாய். ஓ! ஸஞ்சய! அறிவையே கண்ணாக வரும் கௌரவர்களுக்குத் தலைவரும் மிக்ககற்றவரும் பெரி ளைஸேவிக்கிறவரும் புத்திமானும் முதியவருமான அந்தத் ராஷ்டிரராஜருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து நான் ஆரோக்கியமுடை இருக்கிறேனென்று தெரிவிக்கக்கடவாய். ஓ! ஸஞ்சய! திரு டிரருடைய மூத்தபுத்திரனும் மந்தனும் மூடனும் வஞ்சத் பாவத்திலேயே பற்றுள்ளவனும் உலகமெங்கும் பரவின அப டையவனுமான துரியோதனனைக் குசலப்பிரசனம் செய்யக் ப. ஓ! ஸஞ்சய! ஐயா! அவனுக்குத் தம்பியும் மந்தனும் பட்ட ஒழுக்கமுடையவனும் பெரிய வில்லுடையவனும் வர்களில் மிகவும் சூரனுமான அந்தத் துச்சாஸனனையும் அடிக் சலப்பிரசனம் செய்யவேண்டும். ஓ! ஸஞ்சய! எந்நாளும் பாரத் தர்களுடைய சமனத்தைத் தவிர வேறுவிருப்பத்தை த்தவரும், மனோவசமுடையவரும், [1]நல்லசீலமுடையவருமான பாஹ்லிகதேசத்தரசரும் உன்னால் வணங்கத்தக்கவர். ஐயா! றந்து யுத்தம் செய்கிறவனும், பெரிதான விற்பிடித்தவனும், ரிகளில் உத்தமனும், சிறந்தவனுமான பூரிஸ்ரவஸையடைந்து ர்த்தையால் சொல்லு. அப்படியே, சலயனையும் என் வார்த் ு ஞாபகமுடையவனுக்குச் சொல்லு. பெரிய வில்லுடையவனும் ரிகளிலுத்தமனும் சிறந்தவனும் இந்தச் சல்லியனுக்குப் பின்

---

[1] வேறுபாடம் 'எனவிஷயத்தில் அருளுள்ளவராய்ப் பேசும்படி' என் லபாடத்தின் பொருள்.

பக்கத்தை ரக்ஷிக்கிறவனும் இவனுக்குச் சமானனுமான
னும், லஜ்ஜை பொருந்தியவனும் சூது விளையாடுகிறவனும்
காய்களை அறிந்தவனும் உறுதியான விரதமுடையவனுமான
மித்திரனும், ஜயனும் (என் வார்த்தையால் சொல்லப்பட்ட த
கள்) ஐயா! எவர்கள் அப்பொழுது என்னுடைய வனயாத்
யைச் சந்தோஷிக்கவில்லையோ அவர்களெல்லாருடைய குசல
யும் பிரசனம் செய்வாய். மிகவும் சிறந்தவைகளான அநேகம்
களுடன் கூடினவரும், மிக்க அறிவுடையவரும், நிஷ்டூர
மையே இல்லாதவரும், அன்பினால் எப்பொழுதுமே
மையை அடக்குகிறவருமான அந்த ஸோமதத்தரானவர் பூஜி
தக்கவரென்பது என்னெண்ணம். ஓ! ஸஞ்சய! கௌரவர்களி
வும் பூஜிக்கத்தக்கவனும், எங்களுக்குப் பிராதாவும், எனக்குத்
வனும், பெரிய வில்லுடையவனும், தேரோட்டிகளில் சிறந்த
யோக்கியனும், மந்திரிகளுடன் கூடினவனுமான அந்த ஸோம
னுடைய புத்திரனை க்ஷேமம் விசாரிக்கக்கடவாய். ஓ!
இவர்களைத் தவிர வேறு எவர்கள் கௌரவர்களில் சிறந்தவர்
யௌவனப் பிராயமுள்ளவர்களிருக்கின்றார்களோ, எங்க
புத்திரர்களாயும் பௌத்திரர்களாயும் பிராதாக்களாயும் எவர்க
கின்றார்களோ இவர்களில் எவர் எவருக்கு எது எது தகுதியெ
நினைக்கிறாயோ அவரவருக்கு அதை அதைச் சொல்லிவிட்டு,
கியத்தைச் சொல்லக்கடவாய். ஓ! ஸூத! துரியோதனனாலே ப
வர்களுடன் யுத்தம் செய்வதற்காக வரவழைக்கப்பட்டவர்
எல்லாரும் குரூரத்தன்மையில்லாதவர்களும், ஒழுக்கமும் ஆ
முடையவர்களும், வஸாதிகளும், ஸால்வர்களும், கேகயர்களும்
பஷ்டர்களும், சிறந்தவர்களான திரிகர்த்தர்களும், கிழக்குத்திக்கி
வர்களும், வடதிக்கிலுள்ளவர்களும், சூரர்களான தெற்குத்
துள்ளவர்களும், மேலைத் திக்கிலுள்ளவர்களும், பார்வதப் பிரதே
துள்ளவர்களுமான அரசர்களெல்லாரையும் குசலப்பிரசனம்
வாய். யானை ஏறுகிறவர்களும் தேரோட்டிகளும் குதிரை ஏ
வர்களும் காலாட்களுமான மகான்களான ஆரியர்களு
ஸங்கங்களில் என்னை, எந்நாளும் க்ஷேமத்துடன் கூடினவ
சொல்லிவிட்டு, எல்லாரிடத்திலும் ஆரோக்கியத்தைக் கே
கடவாய். அப்படியே, திருதராஷ்டிரராஜருடைய தன்விருத்
முயன்றவர்களான மந்திரிகளையும், வாயில்காப்பவர்களையும்,
திபதிகளையும், வரவுசெலவுக் கணக்குப்பார்க்கிற கணக்

_எஙநாளும பெரிய (கபபமுதலான) திரவியஙகளைசசெ கிறவாகளையும (ஆரோககியததை விசாரிககககடவாய) ஐயா! நதராஷடிரருககு) வைஶயஸதிரீயினிடம (பிறநத) புததிரனும, ாரவாகளுடைய மததியில மௌடடியமிலலாமல பெரிதான பிரஜ ்யுடையவனும, எலலாததாமஙகளோடுஙகூடினவனும, ஒருகால (எஙகளுடன) யுததததை விருமபாதவனும, சிறநதவனுமான தஸுவைக குசலபிரசனம செயயககடவாய ஓ! ஐயா! பொரு ்பறிககினற சூதாடடததில நிகாறறவனும, மறைவான கபடச ்கையுளளவனும, ஈனுசசசூதாடுகிறவனும, சூதுககாயகளில ்யமுடையவனும், யுததததில [1]தேவாதனுலே ஐயிககமுடியாத ்மான சிததிரஸேனனெனவன குசலபபிரசனம செயயபபடடத ்வன ஓ! ஸூத! காநதாரதேசததரசனும, மலைநாடடிலுளளவ ், பொருளைககவாவதில நிகரிலலாதவனும, துரியோதனனுககுக ்ரவததைசசெயகிறவனுகிச சூதாடினவனும, கெடடபுததி ்டயவனுமான சகுனியைக குசலபபிரசனமசெயவாய ் நெருஙகமுடியாதவாகளான பாணடவாகளை ஒருாததுடன ்லுவதறகு மிககஊககமகொணடவீரனும, மயககததைஅடை ்ற கௌரவாகளை மயககுவதில நிகாறறவனுமான அநதககாணனை ் குசலபபிரசனமசெயவாய ஆழமானபுததியுடையவரும தீாகக ் ஆலோசனையுடையவருமான விதுரா எஙகளிடம அனபுளளவா ்ரே எஙகளுககுக குரு, அவரே எஙகளைத தாஙகுகினறவா, அவரே ், அவரே மாதா, அவரே நணபா, அவரே மநதிரி அவரைக குசலப ்னம செயயககடவாய ஓ! ஸஞசய! முதியவாகளான ஸதிரீகளும, ்ஙகளோடுகூடின ஸதிரீகளும எஙகளாலேமாதாககளாக நினைககப ்றாகள ஆகையால, முதியமாதாகளோடுகூடினவாகளும சோநத ்ளுமான அநத எலலாஸதிரீகளையுமடைநது நமஸகாரததைச ்லலககடவாய ஓ! ஸஞசய! 'உஙகளுடைய புததிராகள உயிா ்தம பிளளைகளுளளவாகளாகிக குரோததனமையிலலாதவா ்க நலல நடையிலிருககினறாகளா?' எனறு கேடடுவிடடு, பிறகு ்ாதசததுருவானவன புததிராகளுடன க்ஷேமமாயிருககிறான' ்று சொலலு

[1] 'யோதாஜயோ தேவரதே ஸஙகயே' எனபதமூலம 'யுததததிலல ் சூதாடடததில ஐயிககமுடியாதவனும' எனபது இஙகிலீஷமொழிபெயா ் அஙகே 'தேவரதே' எனபதறகு 'சூதாடடததில' எனறு பொருளசெயு ்கிறது.

ஓ! ஸஞ்சய! அவவிடததிலுள்ள ராஜபாரியைகளை அறிகி
ஐயா! அவாகளெல்லாருடைய க்ஷேமததையும வினவககடவ
'ஓ! குறறமறறவாகளே! நனகு ரக்ஷிககபபடடவாகளும வாள
தரிககினறவாகளும வீடடுககாரியஙகளில அஜாககிரதையிலலாத
களுமாக வீடுகளில இருககினறீாகளா? ஓ! மஙகளததுடனகூ
வாகளே! மாமனா மாமியாாகளவிஷயததில நனமையுடனகூடின
குரூரததனமையே யிலலாததுமான செயகையிலிருககினறீாகள
உஙகளுடைய பதிகள அனுகூலமாயிருககுமபடி உஙகள நடையை
திபபடுததுஙகள்' எனறுசொலலு ஓ! ஸஞ்சய! அவவிடததில ந
குலஙகளிலிருநது வநதவாகளும நறகுணமுளளவாகளும குழந
களுளளவாகளுமான எஙகள மருகிமாாகளை அறிகிறுய அவாகளை
அடைநது, 'யுதிஷ்டிரன உஙகளிடம மகிழசசியுளளவனுக விசா
தான்' எனறுசொலலு ஓ! ஸஞ்சய! இலலஙகளிலிருககிற கனனி
களைததழுவிககொணடு எனனுடையவாாததையினுல, நோயினமை
வினவி, 'உஙகளுககுநறகுணமுடையவாகளும அனுகூலாகளுமான
கள கிடைககககடவாகள நீஙகள பதிகளுககு அனுகூலாகளாயிரு
கடவீா' எனறு சொலலு ஓ! ஐயா! ஆபரணஙகளணிநது சிறநத ஆடை
மூடுதது நலலகநதமபூசிக குறறமறறு, ஸுகசாலிகளும போகமு
யவாகளுமாய அழகானதோறறமும மிருதுவான வாாததையுமுடை
(அரசாகளுடைய) வேசயாஸதிரீகளையும க்ஷேமததை வினவுவ
கெளரவாகளுடைய வேலைககாராகளிடததிலும வேலைககாரிகளி
திலும அநதககெளரவாகளை அடுதத அனேகாகளான கூனாகளி
திலும முடவாகளிடததிலும நான க்ஷேமமாக இருககிறேனெ
பதைசசொலலிவிடடு, பிறகு, ஆரோககியததை வினவுவாய். '
யோதனன உஙகளுககுப பழைய ஜீவனததை நடததுகிறுனு? போ
களைக கொடுககிறுனு?' எனறுகேள. துரியோதனன தயையி
போஷிககினற அஙகபபழுதுளளவாகளும தீனாகளும குளளாக
குருடாகளும செவிடாகளும பலவகைககைததொழில ஜீவனமு
வாகளுமான எலலாாகளிடததிலும நான க்ஷேமததுடனிருபப
சொலலிவிடடு, பிறகு நோயினமையையும வினவககடவாய '
கததை யுணடுபணணுகிற இழிவான பிழைபபினிமிததம பயபப
தீாகள. நிசசயமாக (முன பிறபபுககளில) பாவமானது செயயபப
ருககும, பகைவரைத தணடிததது, நணபரை அனுககிரகிததது, உஙக
ஆடைகளாலும அனனததினுலும போஷிபபேன்' எனறு சொல
ஓ! ஸஞ்சய! இதுவும ஒருவனுலே சொலலககூடியதனறு. பலதே

லுள்ளவர்களும், பலர்களும், பயங்கரமான ஸேனையாக்ச் சேர்ந்த
ளுமான பலஜாதிக்கூட்டங்களை நகரம்விட்டு வெளியில்சென்ற
ன நான் சிறுவன்போலப் பார்க்கவிருப்பமுள்ளவனாக வணங்குகி
ா அவர்கள் என்னால் உண்மையாகச் சொல்லப்பட்டதும் உன்னால்
ாக்கப்படுகிறதுமான இந்தவார்த்தையைக் கேட்கும்படி செய்
ய 'என்னால் பிராமணர்களின்பொருட்டு (வர்ஷாசனமாகச்) செய்
ட்ட (மான்யமுதலியவைகள்) இருக்கின்றனவே? அவைகளை நான்
ந்திவந்ததுபோலவே உன்னைச்சேர்ந்தவர்களும் கெடுக்காமல் நட
கிறார்களா? அப்படி நடந்துவரும் விஷயத்தை எனக்குத் தெரிவி'
று துரியோதனனிடம் சொல்லு ஓ! ஐயா! திக்கற்றவர்களும்
பொழுதும்) வலிமையற்றவர்களும், எப்பொழுதும் [1] சுயநலத்தி
ிய முயலுகிறவர்களும், மூடர்களும் எல்லாவிதத்தாலுமே எளிய
ாயிருப்பவர்களையும் நீ என்னுடையவர்களாகியதால் க்ஷேமம் விசா
ாய ஓ! ஸூதபுத்திர! திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களை அடுத்தவா
ம பல திசைகளிலிருந்தும் வந்தவர்களுமாயிருப்பவர்களையும்
கதுப் பூஜிக்கத்தக்கவர்களான அவர்களெல்லார்களையும் க்ஷேமத்
ும கெடுதலில்லாமையையும் கேட்கக் கடவாய் இவ்விதம் அழைக்க
ட்டு வந்தவர்களும் தாமாகவந்தவர்களுமான எல்லார்களையும்
ாத திசைகளிலிருந்தும் வந்தவர்களான எல்லாத்தூதர்களையும்
ுபபிரசனம் செய்து, பிறகு அவர்களிடம் நான் க்ஷேமத்துடனி
ுதாகச் சொல்லவேண்டும் துரியோதனனால் அடையப்பட்ட
ரவீரர்களுக்கு நிகரான வேறு போர்வீரர்கள் பாரில் இல்லையல்ல
தர்மமோ நித்தியமாயுள்ளது எனக்குப் பகைவரை வெல்லுவதின்
ருட்டுப் பெரிதான பலத்தையுடைய தர்மந்தானே இருக்கிறது?
ஸஞ்சய! திருதராஷ்டிரபுத்திரனான ஸுயோதனனிடத்தில்,
துருவற்றவனுக்குக்கௌரவர்களை ஆளவேண்டுமென்கிற விருப்பமானது
னுடைய சரீரத்திலிருந்துகொண்டு இருதயத்தை வருத்துகிறதே,
ுக்கு ஒருவிதமான உபாயமுமில்லை உனக்கு எவ்விதம் இஷ்ட
அவ்விதம் செய்யமாட்டேன் ஓ! பரதவம்சத்தாரில் சிறந்த
ேனே! என்னுடைய இந்திரபிரஸ்தத்தைமட்டுமேயாவது கொடு
ுது, யுத்தத்தையாவது செய்' என்று இந்த வார்த்தையைக்
லபோடு.

---

1 'ஆத்மந்யேவ' என்பது மூலம் 'மனத்திலேயே நினைப்பதல்லாமல் செய
ால செய்யாதவர்' என்பது பழையவுரை,

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்.

ஸஞ்சயயானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், திருதராஷ்டிரனுக்கும் பீஷ்மருக்கும் வந்தனங்கூறி ஸமாதானத்தைவிரும்புவதாகவும் துரியோதனனுக்கு அவனுடைய குற்றங்களைத் தாங்கள்பொறுப்பதாகவும் ஐந்து ஊர்களையாவது கொடுத்து ஸமாதானஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுவதாகவும் சொல்லும்படி ஸஞ்சயனிடம் சொல்லியது)

ஓ! ஸஞசய! கடவுள நலலவனையோ, கெடடவனையோ, வனையோ, முதியவனையோ, பலமிலலாதவனையோ, பலசாலியை (யாரையும) தம வசம செயதுகொளளுகிறா முனகாரண வினையை வெளிபபடுததுகிறதறகாக மூடனுககுப பாணடித் தையோ, பணடிதனுககு மூடததனமையையோ முழுதும கொ றா (ஆகையால), உளளபடி ஆலோசனையைசசெயது, ஸ ஷததையடைநது, எஙகள பலததை அறியவிருபபமுளளவனா யோதனனுககு உணமைபாகச சொலலககடவாய. ஓ! ஸஞசய! தேசததை அடைநது, மிககபலமுளள திருதராஷடிரரை நமஸகரி (பாதஙகளைப) பிடிததுககொணடு, பிறகு, ஆரோககியததைக ஸஞசய! கௌரவாகளால சூழபபடடிருககிறவரான அவரிட நீ, 'ஓ! அரசரே! பாணடவாகள உமமுடையபலததினாலேயே மாக ஜீவிககிறாாகள ஓ! சததுருககளைசசிகஷிககிறவரே! உமமு அனுககிரகததினாலே (அவாகள பாலாகளாயிருககையிலேயே) யததைஅடைநதாாகள முதலில அவாகளை ராஜயததில ஸதா செயதுவிடடு, (அவாகள) கெடுதலையடைகிறபொழுது, உபேக்ஷியா இநத உலகமெலலாம ஒருவனுககுமபோதாது ஓ! பிதாவே! கள சோநது ஜீவிபபோம நீஙகள சததுருககளுடைய வச அடையவேணடாம' எனறு சொலலு அபபடியே, நீ ச வினபுததிரருமபாரதாகளுககுப பிதாமஹருமான பீஷமரை எ டைய பெயரைசசொலலிககொணடு சிரததால வணஙககட வணஙகிவிடடு, பிறகு, எஙகளுடைய பிதாமஹரிடம, 'ஓ! ஐ முழுகிபபோனதான சநதனுவினுடைய வமசமானது உமமால படியும கரையேறறபபடடது ஓ! பிதாமஹரே! அபபடிபப உமமுடைய அபிபபிராயததைககொணடு எபபடி உமமுடைய

கள ஒருவருககொருவா பிரீதியுடையவாகளாக ஜீவிபபாாகளோ
படிச செயயும' என்று சொலலவேணடும அபபடியே, கௌரவா
கு மநதிரியாயிருககிற விதுராிடததில, 'ஓ! ஸாதுஸவபாவ
டயவரே! யுதிஷடிரனவிஷயததில ஹிததைத விருமபுகிறவரான
புததம கூடாதெனறு சொலலும' எனறு சொலலககடவாய
5, கௌரவாகளுடைய நடுவிலிருககிறவனும பொறுமையிலலாத
ம ராஜபுததிரனுமான துரியோதனனிடததில அடிககடி இன
றகூறிச சொலலு 'குறறமறறவளும ஸபையை அடைநதவளு
இநதககிருஷணையை நீ உபேஷிததததாலுணடான துககததைப
றுததோம கௌரவாகளைக கொலலாமல விடடோம இவ
பாணடவாகள பலவானகளாயிருநதும, முனனும பினனுமான
சஙகளைப பொறுததாாகளெனகிற எலலாவறறையும கௌரவா
அறிவாாகள ஓ! ஸாதுவே! எஙகளை மானதோலுடுககுமபடி
து, வனததிறகுத துரததின துககததையும பொறுததோம
ரவாகளைக கொனறோமிலலை பகைவரை வாடடுபவனே! குரு
மீறிவிடடுத துசசாஸனனனவன உன ஸமமததததினமேல
ணையைக கூநதலில பிடிததிழுததததும எஙகளால பொறுக
டும உசிதமான எஙகள பாகததை அடையக கடவோம
அரசனே! பிறாபொருளில ஆசைகொணட புததியைத
பு. * அரசனே! இபபடியானால வைராசாநதி எறபடும ஒரு
கொருவா பிரீதியும உணடாகும ஸமாதானததை விருமபு
ரகளான எஙகளுககு ராஜயததில ஒரு சிறுபகுதியையாவது
அவிஸதலததையும விருகஸதலததையும மாகநதியையும
ணவததைதயும ஐநதாவதாக ஏதாவது ஒனறையுமகொடு
படி கொடுபபதில முடிவு எறபடடடும துரியோதன! ஐநது
ராககளுககும ஐநதுகிராமஙகளைக கொடு' எனறும சொலலு.
பேரறிவாளனான ஸஞசய! எஙகளுககு ஞாதிகளோடு வைர
மியானது எறபடடடும பிராதா பிராதாவை அடையடடும.
புததிரனோடு சேரடடும பாஞசாலாகள ஸநதோஷததை
நது, கௌரவாகளுடன சேரடடும பாஞசாலாகளைக கெடுத
ரதவாகளாக நீ செயவதைப பாாககவேணடுமெனறு விருமபு
ன. ஓ! பாரதாகளில சிறநதவனே! ஐயா! நாஙகள எலலாரும
னததை அடையககடவோம ஓ! ஸஞசய! ஸமாதானததுக
அபபடியே யுதததறகும திறமையுளளவனாகவே இருககி

* இதில வாஸஸதலம எறபடடடும' எனபது பழையவுரை

றேன். நான் தாமார்த்தங்களவிஷயத்தில், நயமான செயகை
கடுமையான செயகைக்கும சகதனுகவே இருக்கிறேன்''
சொனனு

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம

ஸஞ்சயயாண பாவம (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் பீஷ்மாமுதலியோருக்கு வந்தனம்சொல்லியதும் ஸஞ்சயன் திரும்பி இரவில் அஸ்தினபுரிசேர்ந்து திருதராஷ்டிரனிடம் யுதிஷ்டிரர் வந்தனம்சொல்லி க்ஷேமம் விசாரித்ததைக் கூறித் திருதராஷ்டிரனை நிந்தித்து, யுதிஷ்டிரர் சொல்லியவற்றை மறுநாள் ஸபையில் தெரிவிப்பதாகச் சொல்லித் தன் வீடுசென்றதும்)

குந்திபுத்திரனை தனஞ்சயன தாமராஜருடைய வார்த்தை
கேட்டு, அந்தஸபையில வாஸுதேவா கேட்டுக்கொண்டிருக்க
ஸஞ்சயனை நோக்கி, 'ஓ! ஸஞ்சய! சந்தனுவின புத்திரான
மஹரையும, திருதராஷ்டிரரையும, துரோணரையும, அசுவத்
வையும, சலயனையும, மகாராஜரான பாஹ்லிகரையும, விகாண
ஸோமதத்தனையும, ஸுபலபுத்திரனை சகுனியையும, விவிம
யும, சித்திரஸேனனையும, ஜயத்ஸேனனையும, அப்படியே
யுத்தமசெயபவாகளில சிறந்தவனுமான பகதத்தனையும, மற்
கிருக்கினற கௌரவாகளையும, துரியோதனனுல அழைக்கப்பட
களும யுத்தமசெயய விருப்பமுள்ளவாகளும ஸமுத்திரத்தில
பவாகளும பூமியிலவஸிப்பவாகளும உலகைப்பரிபாலிப்பவாக
அரசாகள சேர்ந்திருந்தால அவாகளையும, சேர்ந்திருக்குமபெ
நியாயப்படி எனவார்த்தையால குசலப்பிரசனத்தையும நம
த்தையும சொலலக்கடவாய. ஓ! ஸஞ்சய! பிறகு, அரசாகளினம
பாவத்தைச்செயபவாகளுக்கெல்லாம தலைவனை துரியோதன
சொலலு' எனறுன இவவிதம, குந்திபுத்திரனை தனஞ்சயன
ஸஞ்சயனைப பிரயாணப்படுத்தியபிறகு, தனனுடைய ஜனங்க
ஸந்தோஷத்தைச செயகினறதும திருதராஷ்டிரபுத்திராகளை
செயகினறதும அாத்தமுள்ளதும தாமமுள்ளதுமான வார்த்தை
சொனனுன அாஜுனனுல கட்டளையிடப்பட்ட ஸஞ்சயனே, '
யே' எனறு சொலலிவிட்டுப பாணடவாகளிடத்திலும சிறந்
கிருஷ்ணகேசவரிடத்திலும அனுமதிபெறறுக்கொணடான பல

பவரே! அப்பொழுது, ஸஞ்சயன், தாம்புத்திரரால் அனுமதி
க்கப்பெற்று, மகாத்மாவான திருதராஷ்டிரனுடைய கட்டளை
யாவற்றையும் செய்துவிட்டுப் புறப்பட்டான் சத்துருக்களைத்
தசெய்கிற அவன் ஒரே பகலில் சீக்கிரமாகச் சென்று, ராத்திரி
தில் ஹஸ்தினபுரியை அடைந்தான் மிகவும் வேகமுடைய
ரகளாலே, சீக்கிரமாக ஹஸ்தினபுரத்தை அடைந்து, அந்தப்
தச்சேர்ந்து, வாயில்காப்போனை நோக்கி, 'வாயில்காப்போனே!
யன்பாண்டவர்களிடமிருந்து வந்திருக்கிறான்' என்று திருதராஷ்
ம தெரிவி தாமதம் செய்யாதே ஓ! வாயில்காப்போனே!
துக்கொண்டிருந்தால் நீ சொல்லு அரசருக்குத் தெரிவித்துக்
ாடு நான் உள்ளே பிரவேசிப்பேன் என்னன்றால், இவரிடத்தில்
ந்த தெரிவிக்கவேண்டியதும், தெரிவியாவிட்டால் கெடுதியுமான
ம இருக்கிறது' என்று சொன்னான். உடனே, வாயில்காப்
' கேட்டு, அரசனிடத்தில், 'ஓ! பூபதியே! உமக்கு நமஸ்கா
இதோ ஸஞ்சயன் உம்மைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற விருப்பத்
வாயிலில் வந்திருக்கிறான் தூதுசென்ற அவன் பாண்டவர்க
ருந்து வந்திருக்கிறான் ஓ! அரசரே! இவன் என்ன செய்ய
டும? கட்டளையிடும்' என்று சொன்னான் திருதராஷ்டிரன்,
ல காவலனை நோக்கி), 'நான் ஸௌக்கியமாயிருப்பதாகவும்,
ாழுதும் பார்க்கக்கூடியவனாயிருப்பதாகவும் அந்த ஸஞ்சய
ச்சொல்லு அவனை வரச்சொல்லலாம் ஸஞ்சயனுக்கு நல
? நான் அவனுக்கு ஒருபோதும் பார்க்கக்கூடாதவனல்லேன
யால்), அவன் என்ன காரணத்தால் என்னுடைய வாசலில்
பட்டு நிற்கவேண்டும?' என்று சொன்னான்.

டடனே, ஸூதபுத்திரனான ஸஞ்சயன், அரசனுடைய ஸம்மதத்
மல, அறிவிற் சிறந்தவர்களும் சூரர்களும் பூஜ்யர்களுமான
களாலே ரக்ஷிக்கப்பட்ட பெரிதான ராஜகிருகத்தில் பிரவேசித்து,
ஙிசெய்துகொண்டு, ஸிம்மாஸனத்திலிருக்கிற விசித்திரவீரி
த்திரனான அரசனை அடைந்தான் அவன், திருதராஷ்டிரனை
டு, 'ஓ! அரசரே! நான் ஸஞ்சயன் உமக்கு நமஸ்காரம்
பதியே! பாண்டவர்களிடம் சென்று வந்து சேர்ந்தேன்.
னமுள்ள பாண்டுபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் உம்மை நமஸ்கரித்து
த்தையும் விசாரித்தார் அவர் ஸந்தோஷத்தை அடைந்து
டைய புத்திரர்களையும் விசாரித்தார் ஓ! அரசரே! புத்தி
ாடும், பௌத்திரர்களோடும், இஷ்டர்களோடும், மந்திரிக

ளோடும உமமை அடுதது ஜீவிககிறவாகளோடுமே பிரீதி அடை
நீராவெனறும வினவினா' எனறு சொனனான

திருதராஷடிரன, 'அபபா! ஸஞசய! குநதிபுததிரனை
தசததுருவை ஸுகமாகச சிலாகிததுககொணடு உனனிடம செ
கிறேன கௌரவாகளுககு அரசனான அநத யுதிஷடிரன புத
களோடும மநதிரிகளோடும தமபிமாாகளோடும க்ஷேமமா?' எ
கேடடான ஸஞசயன, 'பாணடுபுததிராானவா மநதிரிகளு
க்ஷேமமாயிருககிறாா உமமுடைய முனனே தமககு எது எ
டிருநததோ அதை அடைய விருமபுகிறாா அவா தோஷ
தாமாாததஙகளைச செயகிறவரும நலலமனமுடையவரும நி
கறறவரும நலலஆலோசனையுளளவரும சீலமுடையவருமா
கிறாா பாணடவருககுத தயையானது பெரிதான தாமம
ருககுப் பொருடகுவியலைககாடடிலும தாமமானது மேலானதெ
அபிபிராயம ஓ! பாரதரே! அவருடைய புததியானது அதா
லாதவைகளும அாததததுடனகூடினவைகளுமான இனபதத
இஷடததையும அநுஸரிககினறது மனிதன கயிறறால கே
படட மரததாலசெயத பெணபாவைபோல, கடவுளால ஏவப
பலவிதமாக வேலைசெயகிறான பாணடவருடைய இநத அடககத
பாாததும, பாவததை முடிவில பயனாகவுடையதும கோரமா
சொலலததகாததுமான உமமுடைய இநதத தியசெயலைப பாா
மனிதமுயறசியைககாடடிலும தெயவததின செயகையைப பெ
நினைககிறேன. எதுவரை மேலானசததுருவானவன (இவ
கடடுமெனறு) விருமபுகிறானோ அதுவரை இநதமனிதன கரை
புகழசசியை அடைகிறான சததுருககளிலலாதவரும வீர
யுதிஷடிரரோ, ஸாபபமானது ஜீாணமும பலமறறதுமான சட
விடுவதுபோலப பாவததைத தளளி, உமமுடையவிஷயததில
லான காரியததைவிடடுவிடடு, பூஜயமான நடையோடிருப
விருமபுகிறாரலலரோ? ஓ! அரசரே! கஷடம! உமமுடைய செ
யைத தாமாாததஙகளோடுகூடின பூஜயாகளுடைய நடததையை
விலகினதாக அறியும அரசரே! இமமையில நிநதையை அ
வருமாகிறீா, மறுமையிலும அதிகமான பாவமும பறறும அ
படட நீா, புததிரனவசததையடைநது, அநதபபாணடவ
விடடு, ஸநதேகததுககிடமான பொருளை விருமபுகிறீா இ
படட உமககுப பூமியில தாமநதவறினவரெனனும பெரி
மும ஏறபடும. ஓ! பாரதாகளில சிறநதவரே! இநதககாரியம உ

னறு அறிவில்லாதவன், கெட்டகுலத்திலபிறந்தவன், குரூரத்
மையுள்ளவன், நீடித்தவைரமுள்ளவன், க்ஷத்திரியருக்குரிய
தைகளில் தைரியமில்லாதவன், வீரியமகுறைந்தவன், சிஷ்டா
மில்லாதவன் இவ்விதத்தனமையுள்ளவர்களை ஆபத்துக்கள்
தடையும் நல்லகுலத்தில் பிறந்தவனும் பலமுடையவனும் கீர்த்தி
டையவனும் அதிகமாகக்கற்றவனும் ஸுகமாகஜீவிக்கிறவனும் மனத்
அடக்கினவனுமான எவன் காமாதாமங்கள் கலந்தவைகளென
உறுதியுடனிருக்கிறானோ அவன் இந்தத்தெய்வத்தின் வசத்தால
னடானதை) அடைகிறானல்லவா? சிறந்தஞான ஆலோசனையை
டயவனும் மனத்தைவசம்செய்தவனும் ஆபத்தில் தாமாத்தங
ஈனறுக்கச்சமபாதிக்கின்றவனும் எல்லா ஆலோசனைகளும் குறை
வனும் மூடத்தனமையில்லாதவனுமென்று இவ்விதமசொல்லப
மனிதன் எப்படி குரூரமான செய்கையைச் செய்வான்?
ககோ இந்தமந்திரிகளசோந்து காரியங்களில் எந்நாளும் முயறசி
துகொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய உறுதியான இந்த
யமானது அவசியமாகக் கௌரவர்களின் நாசத்தினநிமித்தம
பட்டது அஜாதசத்துரு ஒருகால் (உம்முடைய) கெட்ட செய
பினால் உம்முடையவிஷயத்தில் கெட்டசெய்கையை விரும்பு
ரயானால், அகாலத்தில் கௌரவர்கள் நசித்துவிடுவார்கள்
புத்ரா உம்மிடத்தில் பாவத்தைவைத்துவிட்டு (தத்தம பாவ
வராவார்) உலகத்தில் உமக்கு இந்த நிந்தையும ஏறபடும
தவர்களுடைய விஷயத்தைக்காட்டிலும் மற்றதில் என்ன இருக
து? தெய்வவசத்தால் பரலோகத்தைப் பாரப்பத்தறக்கச சென்ற
ம (தேவர்களுக்கு) ஸமமதனுமான அர்ஜுனனும் அவவிதம வன
யானுனென்பதனால், முயறசி பயனறறதென்பதில் ஸந்தேக
ல் மகாபலிசக்கரவர்த்தியோ, காமத்தால் செய்யப்பட்ட இந
துணங்களையும், தறகாலமிருப்பவைகளும் நிலையற்றவைகளுமான
வத்தையும், வறுமையையும், காமாவினால் செய்யப்பட்டனவாக
ந்து ஆலோசித்துப்பார்த்து முடிவை அடையாமல இந்தவிஷயத
காலத்தைத்தவிர வேறுகாரணம உண்டென்று நினைக்கவில்லை
, காது, மூக்கு, நா, துவக்கு இவைகள பிராணியினுடைய
னத்திறகு இருப்பிடம இவைகள ஆசைநசித்தபொழுது திருப
ய அடையவே அடைகின்றன (ஆகையால்), வருத்தமில்லாத
ம தூக்கமில்லாதவனுமாக அவைகளைப் பழக்கவேண்டும். மனி

[1] 'எல்லாம தெய்வாதீனம எனபது,

தனுடைய காமாவோ நன்றாகச செயயபபட்டாலும பலிககிறதென நினைககவிலலை தாயதநதையரிடமிருநது பிறநத குழநதை, வி, படி, போஜனததினுல வளாவதும(முன) வினையினுலேயே ஓ! சரே! விருபபுவெறுபபுககளும, ஸுகதுககஙகளும, புகழசசி இகழ களும (மனிதனை) அடையவே செயகினறன அனனியனுன இவனைக குறறமேறபட்டபொழுது நிநதிககிருன அவனையே நடையோடிருககுமபொழுது ஸலாகிககிருன ஆகையால, நான மைப பாாதாகளுடைய விரோதததால நிநதிககிறேன இ பிரஜைகளுககு நாசமானது ஏறபடபபோகிறது, நிசசயம (ராஜ கொடுபபதாகிய) இநதககாரியம (உமககுச) சமமதமிலலாவிடில, உ குறறததால, கிருஷணவாதமாவெனகிற பெயருடைய அககினியா காயநததிருணககுவியலை எரிபபதுபோலக கிருஷணனை வழிகா யாகவுடைய அாஜுனன கௌரவாகளை எரிததுவிடுவான ஓ! சரே! நரஸ்ரேஷடரே! (ஒருகால), நீ ஒருவராகவே காமததிலே மனமுடைய புததிரனவசததை அடைநது எலலா உலகததிலும (மைக) கிருதாாததாக நினைதது, சூதாடும ஸமயததில சமனத அடையாமலிருநதீா இததனுடைய கெடடபயனைப பாரும ஓ! சரே! குருவமசததிலுதிததவரே! நீா வேணடாதவாகளைச சே துககொணடதாலும வேணடியவாகளை விலககியதாலும வலிய வராய, விரிவாயும அளவறறதாயுமிருககிற பூமியைககாபபதறகு அ தாராகிவிடடீா ஓ! நரஸ்ரேஷடரே! ரததததினவேகததால சரீ அலைககபபடடவனும ஸ்ரமததை அடைநதவனுமான நான அ மதிபெறறுககொணடு சயனததை அடைகிறேன கௌரவாகள க யில ஸபையிலசோநது யுதிஷடிராசொனனன வாாததையைக கேட கள' எனறு சொனனுன

திருதராஷடிரன. 'ஓ! ஸுதபுததிரா! உத்தரவுபெற கொணடு கிருகததிறகுச செலலு, சயனம செயதுகொள், கெ வாகள காலையில ஸபையில உனனுல சொலலபபடட அஜாதசத்ரு வின வாாததையைக கேடபாாகள' எனறு சொனனுன

ஸஞ்சயயானபர்வம் முற்றிற்று

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பிரஜாகரபர்வம்.

(திருதராஷ்டிரன் கவலையால் நித்திரையற்று இரவில் விதுரரை அழைத்துத் துரியோதனுதியர் ஸுகமாகவாழ உபாயங் கேட்டதும், விதுரர் நீதிகளைக்கூறிப் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யங்கொடுப்பதே உபாயமென்றதும்.)

பேரறிவுடையவனும் அரசனுமான திருதராஷ்டிரன், வாயில் போனை நோக்கி, 'விதுரனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன் அவனை விடம் அழைத்துவா தாமதம் வேண்டாம்' என்றுசொன்னான். தராஷ்டிரனால் அனுப்பப்பட்ட தூதன் விதுரரை நோக்கி, ரறிவாளரே! ஐசுவர்யம்பொருந்திய நமது மஹாராஜா உம்மைப் க்க விரும்புகிறார்' என்று சொன்னான் இவ்விதம் சொல்லிய க்கேட்ட விதுரரோ ராஜமாளிகையை அடைந்து வாயில்காப்ப ர நோக்கி, 'திருதராஷ்டிரரிடம் என்வரவைத் தெரிவி' என்று னார் வாயில்காவலனும் திருதராஷ்டிரனிடத்தில், 'ஓ! ஶ்ரேஷ்டரே! உம்முடையகட்டளைப்படி, இதோ விதுரர் கூடவே துவிட்டார் உம்முடைய பாதங்களைத் தரிசிக்க விரும்புகிறார். ன்செய்யவேண்டும்? எனக்குக் கட்டளையிடும்' என்று சொன ர்.

திருதராஷ்டிரன், (வாயில்காவலனை நோக்கி) 'பேரறிவாளனும் க்கமான ஆலோசனையுள்ளவனுமான விதுரனை உள்ளேவிடு, நானோ நவிதுரனுக்கு ஒருபொழுதும் பார்க்கத் தகாதவனல்லேன்' என்று ன்னான் (உடனே), காவற்காரன் விதுரரிடத்தில், 'ஓ! [1] க்ஷத்தா ! புத்திமானான மகாராஜருடைய அந்தப்புரத்தில் போம். அரசர் க்கு ஒருபொழுதும் காணக்கூடாதவரல்லரென்றும் என்னிடம் ன்னார்' என்று கூறினான் உடனே, விதுரர் திருதராஷ்டிர டைய அரண்மனையில் பிரவேசித்து, கவலையுற்றிருக்கும் அரசனை க்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, 'ஓ! மிக்க அறிவுடையவரே! உம் டைய கட்டளையினால், நான் விதுரன் இதோ வந்திருக்கிறேன். ாவது செய்யவேண்டுவது இருக்குமேயானால் என்னைக் கட்டளை ம்' என்று சொன்னார்

1 ஆதிபர்வம் 789 பக்கம் பார்க்க

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! விதுரா! ஸஞ்சயன் வந்துவிட்ட
என்னைத் தூஷித்துவிட்டுப் போய்விட்டான் அவன் யுதிஷ்டிரனுக
வார்த்தையை நாளை ஸபையினநடுவில் சொல்லுவான் கௌ
களில் சிறந்தவனான அந்த யுதிஷ்டிரன் சொன்னவார்த்தையா
இப்பொழுது எனக்குத் தெரியவில்லை அது என் அங்கங்களை
கின்றது அது மிகவும் [1] ஜாகரத்தைச் செய்துவிட்டது அ
[2] ஜாகரணத்தோடுகூடினவனும் எரிக்கப்படுகிறவனுமான எ
எதை நன்மையென்று ஆலோசிக்கிறாயோ அதை நீ சொல்லு ந
மூடைய தாமார்த்தங்களில் ஸமர்த்தனல்லனோ? எப்பொழுது எ
யன் பாண்டவர்களிடமிருந்து வந்தானோ அதுமுதல்தான் என் ம
திறகு வழக்கம்போலச் சாந்தியானது இல்லை எல்லா இந்திரி
களும் ஸ்வபாவம் மாறிவிட்டன என்ன சொல்லப்போகிறு
வென்று இப்பொழுதே எனக்குப் பெரிய கவலை உண்டாகிவிட்ட
ஆகையால், ஓ! விதுர! நீ அஜாதசத்துருவினுடைய எல்லா அ
பிராயத்தையும் உண்மையாகச் சொல்லு அப்பா! எவக
நமக்கு நன்மை உண்டாகுமோ, எல்லாப் பிரஜைகளும் ஸுகத்
அடையுமோ அவ்விதத்தையும் சொல்லு' என்று சொன்னான்

விதுரர், 'ஓ! அரசரே! வலிமையில்லாதவனும் யுத்தஸாத
கள் குறைந்தவனுமாயிருக்கையில் வலிய பகைவனால் எதிர்க்கபட
வனையும், பொருளைப்பறிகொடுத்தவனையும், காமியையும், திரு
யும் ஜாகரணமானது வந்தடைகிறது இந்தப் பெரியதோ
களாலே நீர் பரிசிக்கப்படாமலிருக்கிறீரா? பிறருடைய தனங்க
ஆசைகொண்டு பரிதாபத்தை அடையாமலிருக்கிறீரா?' என்று (
டார் திருதராஷ்டிரன், 'தாமத்திலிருந்து விலகாததும் சிறந்த
க்ஷேமத்தைச்செய்கிறதுமான உன்னுடைய வார்த்தையைக் கே
விரும்புகிறேன் இந்த ராஜரிஷிவம்சத்தில் நீ ஒருவனே வி
களுக்கு ஸம்மதனானவனல்லனோ'' என்று சொன்னான் விதுரர்,
திருதராஷ்டிரரே! ஜனங்களை ரஞ்சிப்பிக்கிறவனும் ராஜலக்ஷண
பொருந்தியவனுமான யுதிஷ்டிரன் மூன்று உலகத்திற்கும் அதி
யாவான் உமக்கு [3] ஏவலாளியாயிருக்கிற அவன் (வனத்தி
அனுப்பப்பட்டான் மிக்கவிபரீதரும் பாகருமத்தன்மை இல
வருமான நீர் ராஜ்யபாகத்தை அடையும்விஷயத்தில் ஒ
கொள்ளப்படவில்லை, தாமசித்தமுடையவனும், தாமத்தை அ

1, 2 தூக்கமில்லாமை

3 'எல்லாராலும் மிகவிரும்பப்பட்டவன்' என்பது பழையவுரை.

மான யுதிஷடிரன, குரூரததனமையிலலாததிஞலும தயாளு
னதாலும தாமததாலும ஸததியததாலும பராககிரமததாலும
டம குருவெனனும எணணததிஞலும நனருக ஆலோசிததுப
லேசஙகளைபபொறுககினருன துரியோதனன, சகுனி, காணன,
சாஸனன ஆகிய இவாகளிடம ராஜாதிகாரததை வைதது
டு நீா எபபடி ஸமபததை விருமபுகிறீா? ஆதமஜஞானம,
ானமுயறசி, பொறுமை, தாமததையே நிததியமாயுடைய
யிருததல இவைகள எவனைப புருஷாததததிலிருநதும நழுவச
யவிலலையோ அவனே பணடிதனெனசசொலலபபடுகிருன ஓ!
சரே! ஓரே மாததிலிருநது ஸருககு, தரோணி, பேடீ,
னமெனகிற யாகபாததிரஙகள உணடாகினறன மனனரே! நான
லலுகிற இநதவாாததையினலே தெரிநதுகொளளும ஓரே
துவிலிருநதும நலலதும கெடடதும உணடாகினறன. பணடிதன
ரககியமான காரியஙகளைச செயவான, நிநதிககபபடடவைகளைச
யமாடடான, நாஸதிகததனமையிலலாதவனும ஶரததையுளளவ
ாயிருபபான இது பணடிதனுடைய லக்ஷணம். கோபம், ஸந
ஷம், மதம், லஜஜை, வணககமிலலாமை, நான பூஜயனெனகிற
ணம இவைகள எவனைப புருஷாாததததிலிருநதும நழுவச
யவிலலையோ அவன பணடிதனெனச சொலலபபடுகிருன எவ
டய காரியததையோ, ரஹஸயமாகச செயயபபடட ஆலோசனை
யோ, பிறா அறியாமல அவன செயதபிறகே அறிகிருா
ா அவனே பணடிதனெனச சொலலபபடுகிருன எவனுடைய
ததைக குளிரோ, வெபபமோ, அசசமோ, விளையாடடோ,
வமோ வறுமையோ தடைபபடுததவிலலையோ அவனே பண
னெனச சொலலபபடுகிருன பாவுகிறதான எவனுடைய பிரஜ
ானது தாமாததஙகளை அனுஸரிததிருககிறதோ, எவன
மை மறுமைகளின நிமிததம பொருளைத தேடுகிருனே,
னே பணடிதனெனச சொலலபபடுகிருன தோநத அறிவுளள
தாகள சகதிககுததககபடி காரியததைச செயயவிருமபுகிருாகள,
ககுததககபடி செயயவும செயகிருாகள, ஒனறையும (அவமதிபப
ல) பணடிதன சீககிரம அறிகிருன, வெகுகாலம கேடகிருன,
ததைத தெரிநதுகொணடு அடைகிருன, ஆசையால அடைகிற
ல பிறனுடையவிஷயததில கேடகபபடாமல சொலலுகிறதிலலை.
பணடிதனுடைய முதனமையான லக்ஷணம் தோநதஅறி
மனிதாகள அடையமுடியாததை விருமபுகிறதிலலை. கெடடுப

போனதைநினைததுத துககபபடுவதிலலை ஆபததுககாலஙகளி
மயஙகுகிறதிலலை எவன உறுதிசெயதுகொணடு ஆரமபிததுக
யததினமததியில விடடுவிடுகிறதிலலையோ, காலததை வீ
போககாதவனும மனததைவசபபடுததியவனுமான அவனே ப
தனுககச சொலலபபடுகிறுன ஓ! பரதஸரேஷடரே! பணடித
சிறநதகாரியததில விருபபஙகொளளுகிறுாகள, ஸமபததிற
காமஙகளைச செயகினறுாகள, நனமையான காரியததில வெ
அடைகிறதிலலை. எவன தனனைக கௌரவிநதபொழுது ஸ
ஷிககவிலலையோ, அவமானததால தாபததை அடைகிறதுமிலலை
கஙகையின மடுவைபபோலககலககமுடியாதவனுயிருககிறுனே, அ
பணடிதனுககச சொலலபபடுகிறுன எலலாபபிராணிகளுடைய தன
மையும அறிநதவனும எலலாககாமஙகளுடைய முறைமையும அ
வனும உபாயததை அறிநதவனுமான மனிதன, மனிதாகளுள ப
தனுககச சொலலபபடுகிறுன தடையிலலாத வாககுடையவ
விசிததிரமாகப பேசுகிறவனும, ஊஹமுடையவனும, காலே
மாகததோனறும புததியையுடையவனும, சீககிரமாகக கிர
தைச சொலலுகிறவனுமாயிருபபவன பணடிதனுககச சொலல
கிறுன எவனுடைய சாஸதிராபபியாஸமானது தனனுடைய
கையை ஒததிருககிறதோ, கொளகையும சாஸதிராபபியாஸ
ஒததேயிருககிறதோ, எவன ஆாயாகளுடைய முறையை மீறும
கிறுனே, அவன பணடிதனெனகிற பெயரை அடைகிறுன எ
அதிகமான தனததையும கலவியையும அதிகாரததையும அ
தும, காவமிலலாதவனுக ஸஞசரிககினறுனே அவன பணடித
சொலலபபடுகிறுன சாஸதிரததை அபபியஸியாதவனுயிருநது
வமகொணடவனும, தரிததிரனுயிருநதும ஔதாாயமுடையவ
இழிவான காரியததினுல செலவததை அடைய விருமபுகிறவனு
வன பணடிதாகளாலே மூடனுககசசொலலபபடுகினறனன எவன
னுடைய காரியததை விடடுவிடடுப பிறனுடைய காரியததைச
கிறுனே, மிததிரனவிஷயததில கபடமாக நடககிறுனே அவன
னுககச சொலலபபடுகிறுன எவன தனனிடம விருபபமிலலாதவா
விருமபுகிறுனே, (தனனை) விருமபுகிறவாகளை விடடுவிடுகிறுனே,
வனைப பகைததுககொளளுகிறுனே அவனை மூடபுததியுடையவ
சொலலுகிறுாகள எவன பகைவனை மிததிரனுககச செயகிறுனே,
பனைப பகைதது அவனுககுத துனபமும செயகிறுனே, தீயசெ
யும செயயததொடஙகுகிறுனே அவனை மூடபுததியுடையவ

லலுகிறார்கள் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! எவன் காரியங்களைப ருக்கச் செய்கிறானோ, எல்லாககாரியத்திலும் ஸந்தேகிக்கிறானோ, ரம் செய்யவேண்டிய காரியத்தில் தாமதத்தைச் செய்கிறானோ ன மூடன் எவன் பிதிருக்களுக்கு ஶ்ராத்தத்தைச் செய் கிலலையோ, தேவதைகளைப் பூஜிக்கிறதில்லையோ, நல்லமன டய மித்திரனை அடைகிறதில்லையோ அவனை மூடபுத்தியுள்ள கச் சொல்லுகிறார்கள் மூடபுத்தியுடைய கெட்டமனிதன் மூக்கப்படாமல் பிரவேசிக்கிறான், கேட்கப்படாமலே, அதிக ச சொல்லுகிறான், (தன்னிடம்) நம்பிக்கையில்லாதவனிடம் பிக்கை வைக்கிறான் எந்த மனிதன், தான் அவஷிதயிருந்து ணடு பிறனைத் தோஷத்தினால் நிந்திக்கிறானோ, சக்தியில வனுயிருந்துகொண்டு கோபிக்கிறானோ அவன் மிகவும்மூடன் பலத்தைஅறியாமல், தாமார்த்தங்களில்லாததும் அடையமுடி துமான விஷயத்தை முயறசியில்லாமலே விரும்புகிறவன் இவ லே மூடபுத்தியுடையவனுக்ச சொல்லப்படுகிறான் ஓ! அரசரே! ன உபதேசிக்கக்கூடாதவனுக்கு உபதேசிக்கிறானோ, உபதேசிக்க ணடியவனுக்கு உபதேசிக்கவில்லையோ, லோபியைஉபாஸிக்கி றோ, அவனை மூடபுத்தியுடையவனுக்ச சொல்லுகிறார்கள் அடுத்த னுக்குப் பங்கிட்டுக்கொடாமல் எவன் சிறந்த உணவுப்பொருளை வனுகப் புஜிக்கிறானோ, சிறந்தவஸ்திரத்தையும் ஒருவனுகவே கிறானோ அவனைக்காட்டிலும் மிகவும் கொடியவன் எவன் இருக் ன? 2 ஒருவன் பாவங்களைச் செய்கிறான், ஜனங்களுடைய ஸமூக ரது பயனை அனுபவிக்கிறது பயனை அனுபவிக்கிறவர்கள் விடுபடு ர்கள் செய்தவன் தோஷத்தால் பற்றப்படுகிறான் வில்லாளி விடப்பட்ட பாணமானது ஒருவனைக்கொல்லும், அல்லது, கொல லுமிருக்கும் புத்திமானுலே பிரயோகிக்கப்பட்ட புத்தியானது னோடு ராஜ்யத்தையும் அழிக்கும் ஒரு புத்தியினுலே காரியா ங்களிரண்டையும் நிச்சயித்து (சத்துரு மித்திரன் உதாஸீனன்) று போகளையும் (ஸாமதானபேத தண்டங்களாகிய) நான்குகளா வசம்பண்ணக்கடவீர். (இந்திரியங்கள்) ஐந்தையும் ஜயித்து,

---

1 'பிறரைக்கொண்டு செய்விக்கிறானோ' என்பது பழையவுரை

2 'ஒருவன் பாவமாகிய தீங்கைச்செய்கிறான் அத்தீங்கினால் வரும் தன த்தப் பலர் அனுபவிக்கின்றனர் அத்தீங்கினால் கிடைத்தலாபத்தை அவ சாந்த சிலர் அனுபவிக்கின்றனர் பாவப்பயன் அவர்களுக்கில்லை செய ன பாவத்தால் வரும் தண்டனையாகியபயனை அடைகிறான்' என்பது.

ஸாந்தி விக்கிரகம முதலான) ஆறினையும அறிந்து (ஸதிரீ, சூ
டம, வேட்டை, மதுபானம, கடுஞ்சொல, கடுந்தண்டனை, தனத்
விணுக்குதல இவ) ஏழையும தளளி ஸுகத்தை அடைவீராக வி
தின ரஸமானது ஒருவனைக் கொலலுகிறது ஆயுதத்தால ஒரு
கொலலபபடுகிறுன தவறுன ஆலோசனையானது ராஜபத்தே
பிரஜைகளோடும அரசனைக் கொலலும. ருசியான பதார்த்தத்
ஒருவனுகப புஜிக்கககூடாது ஒருவனுக விஷயங்களை ஆலோசி
கூடாது ஒருவனுக வழி போககககூடாது. தூங்குகிறவாக
நடுவில ஒருவனுக விழித்திருக்ககககூடாது ஓ! அரசரே! ஒ
ஒன்றை நீர அறியவிலலையோ அது இரண்டறறு ஒன்றுகவே இ
கிறது அந்த ஸததியமானது, ஸமுத்திரத்திறகு ஓடமபோ
ஸவாக்கத்திறகுப படியாயிருக்கிறது பொறுமையுளளவாகளுக்
பொறுமையுளளவனுயிருக்கிற இவனை ஜனஙகள சகதியிலலாதவ
நினைக்கிறுாகளென்கிற ஒன்றே தோஷம இரண்டாவது தோ
அடையபபடுகிறதிலலை அவனுக்கு அது தோஷமாகக் கருதத்
தன்று பொறுமையானது பெரிய பலமன்றே? சகதியிலலா
களுக்குப பொறுமையானது குணமாகிறது சகதியுளளவாகளுக்
பொறுமை அலஙகாரம உலகத்தில பொறுமையானது வசபபடு
வதாகும். பொறுமையால எதுதான சாதிக்கபபடுகிறதிலலை?
னுடையகையில சாநதியாகிற கத்தியிருக்கிறதோ அவனைத் துஜ
என்ன செய்வான? கூளமிலலாத இடத்தில விழுந்த தீயானது தா
அவிகிறது பொறுமையிலலாதவன தன்னையுமே மிக்கதோ
களோடு சேரபபிபபான தாமமொன்றே சிறந்ததான நன்
பொறுமை ஒன்றே உததமமான சாநதி வித்தையொன்றே மே
திருபதி அஹிமசை ஒன்றே ஸுகத்தைக்கொடுக்கிறது (சத்
களிடம) விரோதத்தைச்செலுத்தாத அரசன, தீர்த்தயாத்திரை
போகாத பிராமணன இவவிருவாகளையும, ஸாபபமானது எலிக
தினபதுபோல, பூமியானது தினறுவிடுகிறது கடுமையாக ஒருவ
தையும சொலலாமலிருபபதும, அஸத்துக்களைப பூஜியாமலிருப
மாகிய இவவிரண்டுகாரியஙகளையும செய்கிறமனிதன இவவுலகத்
விளக்கமடைகிறுன ஓ! ஆணமையிறசிறந்தவரே! இச்சிக்கபபட்ட
களையே இச்சிக்கின்ற ஸதிரீகளும, பூஜிக்கபபட்டவாகளையே பூ
கின்ற மூடாகளுமாகிய இவவிருவரும பிறாகளிடம நமபிக்கை
வைக்கின்றவாகள தனமிலலாதவனுடையவிருபபமும, சகதியில
வனுடைய கோபமுமம, கூமையானவைகளும சரீரத்தை உலரச

றவைகளுமான முள்ளுகள் முபறசியிலலாத இருகஸதனும பஙகளோடுகூடிய ஸ்ஙயாஸியுமாகிய இருவாகளுமே மாறுபடட கைகளாலேயே விளககம அடைவதிலலை ஓ! அரசரே! சகதி ரவனுயிருநதும பொறுமையுடனகூடினவனும, தரிததிரனுயிருந தானமசெயகிறவனும ஆகிய இவவிரணடு மனிதாகளும ஸவாகக னமேலே இருககிறாாகள நியாயமாகவநதபொருளுககு அபாததி ல கொடையும, பாததிரததில கொடாமையுமாகிய இரணடும் தலகளாக அறியததககவைகள தானமசெயயாத தனவா தவமபுரியாத தரிததிரனுமாகிய இருவாகளையும கழுததில ானகலலைககடடி ஜலததில ஆழததவேணடும ஓ! புருஷஙரேஷ ! யோகததுடனகூடின யதியும போரில எதிாமுகனுகநினறு லலபபடடவனுமாகிய இவவிருவாகளும (ஸவாககததிறகு வழி)ஸ ஊரியமணடலததைப பிளககினறாாகள ஓ! பாதஙரேஷடரே! ாகளுககு [1] உததமம [2] மததியமம [3] அதமமெனறு மூனறு பஙகள கேடகபபடுகினறன இவவிதம, வேதவிததுககள அறி றாாகள ஓ! அரசரே! மனிதாகள உததமா, மததியமா, அதம மூனறுவகையினராவா அவாகளை முறைபபடி மூனறுவிதமான கனிலேயே சோபபிககவேணடும ஓ! அரசரே! மனைவி, வேலைக ள, மகன ஆகிய மூவருமே (தமககெனத) தனமிலலாதவாகள. கள அடையுமபொருள அவாகள யாரைசசாாநதவரோ அவரு தே பிறபொருளை அபகரிபபதும, பரதாரஙகளைச சேருவதும, ள்ளவனைத தளளுவதுமாகிய மூனறுதோஷஙகளும நாசததைச யும காமம, குரோதம, லோபம எனனும இவை நரகததின றுவித வாயிலகள, ஆதமநாசததிறகுக காரணமானவை ஆகை இம மூனறையும தளளவேணடும ஓ! பாரதரே! [4] வரமபெறு அரசனுதல, புததிரனுணடாதல, [5] ஙரமபபடடுச சததுருவி திருநதுவிடுபடுதல (இநதநானகும) ஸமமாயுளளவை. அடுதத அடுககிறவன, உமமைச சோநதவனுகிறேனெனறு சொலலு ஞகிய சரணமடைநத இமமூவரையும (தனககுச) சஙகடம டகாலததிலும கைவிடககூடாது மிககபலசாலியான அரசு

---

1 ஸமாதானம 2 தானபேதஙகள 3 யுததம •

4 'வரபரதானம' எனபது மூலம 'வரஙகொடுபபது' எனபது நேரான ருள

5 'பகைவனுகிய யுதிஷ்டிரனைத தனகோதாததாகளைத தானகொலலு னறுமவிடுவிபபது' எனபது பழையவுரை.

னாலே நான்குகாரியங்கள் தள்ளத்தக்கவைகளென்று சொல்லு
கள். பண்டிதனானவன் அவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்
லறிவினரோடும், விரைந்துசெய்யவேண்டிய காரியத்தில் தாமத
முயற்சியுள்ளவர்களோடும், சோம்பேறிகளோடும், [1] சாரணர்களோ
ஆலோசனை செய்யக்கூடாது ஐயா! கிருகஸ்த தர்மத்திலி
கொண்டு செல்வத்துடன்கூடினவராயிருக்கிற உம்முடைய கிருக
[2] வயதுமுதிர்ந்த ஞாதியும், செல்வந்தளர்ந்துபோன குலீன
ஏழையான நண்பனும், புத்திரனில்லாத ஸஹோதரியும் ஆகிய நா
பேர்களும் வஸிக்கவேண்டும் ஓ! மஹாராஜரே! ப்ருகஸ்பதி
வர் (தம்மிடம்) வினவிய இந்திரனைநோக்கி நான்குகளை உடனே
கின்றவைகளாகச் சொன்னார் தேவதைகளுடைய ஸங்கற்பம்,
மான்களுடைய மகிமை, வித்தியாப்பியாஸம் செய்தவர்களுடைய
யம், பாபிகளுடைய [3] நாசகர்மம் ஆகிய இவைகளை என்னிடமி
தெரிந்துகொள்ளும் அக்கினிஹோத்திரம், மௌனம், அத்திய
யஜ்ஞமென்கிற நான்கு கர்மங்களும் அபயத்தைச் செய்கின்றவை
அவைகள் வேறுவிதமாகக் கௌரவத்திற்காகச் செய்யப்பட்டால்
தைக் கொடுக்கின்றன ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிதா, மாதா, அ
ஆத்மா, குருவென்கிற ஐந்து அக்கினிகள் மனிதனால் முயற்சி
பணிவிடைசெய்யப்படத்தக்கவைகள் உலகத்தில் தேவர்கள்,
ருக்கள், மனுஷியர்கள், யதிகள், அதிதிகள் ஆகிய ஐந்துவகை
களையுமே பூஜிக்கிறவன் மிக்கபுகழை அடைகிறான் எங்கெ
போவீரோ அங்கங்கெல்லாம் மித்திரர்கள், சத்துருக்கள்,
யஸ்தர்கள், ஆஸ்ரயிக்கப்படவேண்டிய பெரியோர்கள், ஆஸ்ர
வர்கள் ஆகிய ஐந்துபேர்களும் உம்மைப் பின்தொட
கள் ஐந்து இந்திரியங்களையுடைய மனிதனுடைய ஓர் இந்
மானது த்வாரமாகுமேயானால் (=விஷயத்தில் பற்றுமேயா
அதன் வழியாக இவனுடைய அறிவானது தோலால் செ
பட்ட (ஓட்டைப்) பாத்திரத்திலிருந்தும் ஜலம் நழுவுவது
வெளியில் நழுவிவிடும் ஸம்பத்தை விரும்புகிற மனிதனாலே
நித்திரை, சோம்பல், பயம், குரோதம், முயற்சியின்மை, விரை

---

1 ஸ்தோத்ரம் செய்பவர்கள்

2 'முதியவனானஞாதி குலதர்மங்களை உபதேசிப்பான், குலீனன்
தைகளுக்கு நல்லபழக்கங்களைக் கற்பிப்பான், நண்பன் நன்மையைச் செ
வான், ஸகோதரி பொருளைக் காப்பாற்றுவாள்' என்பது பழையவுரை

3 திருட்டுமுதலியன,

பாமை எனகிற ஆறுதோஷஙகளும தளளததககவைகள. மனி
நனறுககசசொலலாதவனை ஆசாரியனையும, அததியயனம
பாதரிததவிககையும, ரக்ஷிககாத அரசனையும, அபபிரியமாகப
கிற மனைவியையும, கிராமததைவிருமபுகிற இடையனையும,
நததைவிருமபுகிற க்ஷௌரகனையும இவவாறு பேரகளையும ஸமுத
தில உடைநததோணியைத தளளுவதுபோலத தளளவேணடும.
ணுமேல உணமையுரைததல, ஈதல, சோமபலிலலாமை, அஸூயை
ாமை, பொறுமை, தைரியம ஆகிய ஆறுகுணஙகளும ஒருபொழு
விடததககவைகளலல ஓ! அரசரே! எநநாளும தனததின
, நோயறறிருததல, அனபுடையவளும பிரியமாகபபேசுகிறவளு
மனைவி, வசபபடடவனான புததிரன, தனததைசசெயகிற
ந இவை ஆறும மனிதவாககததிறகு ஸுகததைக கொடுககினற
ள மனததில நிததியமாயிருககிற (காமம, குரோதம,
பம, மோஹம, மதம, மாதஸரியம) இவவாறினையும அடககுந
மையை எவன அடைகிறானோ, இநதிரியஙகளை ஜயிததவனான
ன பாபஙகளோடு கூடுகிறதிலலை அவன அனாததஙகளை
காரணததால அடைவான? பினவரும ஆறுபேரகளும ஆறு
களிடததில ஜீவிககிறாரகள ஏழாமவன அறியபபடவிலலை
ணவெளியில) திருடரகள அஜாககிரதையுளளவனிடமும, வைததி
ர நோயாளிகளிடமும, ஸதிரீகள காமிகளிடமும, யாகமசெய
வரகள யாகமசெயபவரகளிடமும, அரசன வழககாளிகளிட
பணடிதரகள மூடரகளிடமும எபபொழுதும ஜீவிககிறாரகள.
கள, ஊழியம, வேளாணமை, மனைவி, கலவி, சூததிரருடைய
கைகளை இவவாறும ஒருமுகூரததம பாராவிடடால நசிககினறன
ககபபடட சிஷயரகள ஆசாரியனையும, தாரததை அடைநதவ
மாதாவையும, காமம நீஙகினவரகள நாரியையும, பயனை அடைநத
ர உதவிசெயதவனையும, கரையையடைநதவரகள தோணியையும,
நீஙகினவரகள வைததியனையுமாக (முனமுனசொலலபபடட)
பாறுபேரகளும முனனம உபகரிததவரகளான (பினபினசொல
டட) ஆறுபேரகளையும அவமதிககினறாரகள ஓ அரசரே!
பினமை, கடனிலலாமை, பரதேசவாஸமிலலாமை, ஸததுககளான
ஷியரகளுடன சேரககை, [1] தனபுததியாலஏறபடடஜீவனம, பய
மாதவாஸம இவவாறும ஜீவரகளுககு ஸுகஸாதனஙகள பொரு

1 'தன புததிககு நிசசயமாகத தோறறுகிறபடியே நடததல,' எனபது
பவுரை

மையுடையவனும அருவருபபுளளவனும திருபதியிலலாத
கோபிஷடனும எபபொழுதும சஙகைபபடுகிறவனும பிறனு
பாககியததைஅடுததுப பிழைபபவனும இவவாறுபோகளும
நாளும துககமுளளவாகள வேறுனறின அரசாகளையும
பாலும நாசததைஅடையுமபடி செயகினறவைகளும வியஸன
குக காரணமுமானஸ்திரீகள, சூது, வேடடை, பானம, கடுஞ
பெரிதும கடுமையுமான சிகைஷ, தனநதை வீணாககுதல எனகிற
தோஷஙகளும எபபொழுதும அரசனால தளளததககவை
பிராமணாகளை (ததானுக) முதலில துவேஷிபபதும, பிரா
களால விரோதிககபபடுவதும, பிராமணாகளின பொருளைக
வதும, பிராமணாகளைக கொலலவிருமபுவதும, அவாகளைத
பதில மகிழவதும, அவாகளைப புகழவதில மகிழாதிருபப
செயயவேணடிய காரியஙகளில அவாகளை நினையாதிருபப
அவாகள யாசிககையில அஸூயையடைவதுமான எடடும ஒரு
தன அடைகிற நாசததிறகு முனனுணடாகும குறிகள அறிவு
வனுன மனிதன புததியால இநதத தோஷஙகளை அறிநது
வேணடும ஓ! பாரதரே! நணபாகளுடன சோககையும, அதிக
தனலாபமும, புததிரனுடைய ஆலிஙகனமும, அனபு
ஸதிரீ புருஷாகளின சோககையும, ஸமபததில பிரியமானஸ
பமும, தனனுடைய கூடடததாருளா மேனமையும, இஷட
வஸதுவின லாபமும, ஜனஸஙகததில மரியாதையும, இவவெ
ஸநதோஷததிறகு வெணணெய போனறனவாகக காணபபடுகின
அவைகளே தனககு ஸுகததை அளிககினறவைகளாயுமிருககின
அறிவு, நறகுடிபபிறபபு, அடககம, கலவி, பராககிரமம, மித
வாததை, சகதிககுததககபடி தானம, செயநனறி அறிதல (
எடடுககுணஙகளும மனிதனை விளஙகசசெயகினறன எநத
வான ஒனபது துவாரமுடையதும [1] (இளை, பிஙகளை, ஸுஷு
யெனகிற) மூனறு தூணகளுளளதும [2] இநதிரியஙகளாகிற
[3] ஸாக்ஷிகளையுடையதும ஜீவனால வசிககபபடடதுமான இநத
ரமாகிற) கிருகததை அறிநதானே அவன சிறநத அறிவுளள
ஓ! திருதராஷடிரரே! பததுப போகள தாமததை அ
திலலை அவாகளைத தெரிநது கொளளும அவாசள

1 'வாதபிததமசலேஷமஙகள' எனபது பழையவுரை

2 'இநதிரியஙகளின விஷயஙகளாகிற' எனபது பழையவுரை

3 பாாககிறவாகள

ணடவன, அஜாககிரதையுடையவன,பிததன,களைபபடைநதவன,
பததையடைநதவன, பசிததவன, அவஸரககாரன, லோபி, பயந
ன, காமி ஆகிய இப்பதினமரும ஆவா ஆகையால, பணடிதனுன
(மதமுதலான) இநதவிஷயஙகளில 1விழககூடாது இநதவிஷயததி
ிய அஸுர ஸரேஷடனுன பரஹலாதனுககும ஸுதநவாவுககும
லாதபுதரனவிஷயமாக நடநதவாாதையான பழமையான இநத
ஹாஸததைச சொலலுகிறாாகள எநதஅரசன காமககுரோதஙு
முழுதும தளளுகிறுனே (நலல)பாததிரததில தனததை அளிக
னே, விசேஷஙகளை அறிநதவனும சாஸதிரததைக கறறவனும
பததை) விரைநது செயகிறவனுமாயிருககிறுனே அவனை எலலா
தாகளும 2பிரமாணமாகச செயகிறாாகள எவன மனுஷியா
விசுவாஸம வரசசெயவதறகு அறிகிறுனே,அறியபபடட தோஷ
டயவாகளிடததில சிகைஷயைச செயகிறுனே, சிகைஷயின அள
யும 3பொறுமையையும அறிகிறுனே அவவிதமான அவனை நிரம
செலவம அடைகிறது பகைவரின தவறுதலைப பாாபபதில விழித
துகொணடு புததிபூாவகமாகப பகைவனை அடுககிறவனும,
தும பலமிலலாதவனுயிருககிற ஒரு பகைவனையும அலகஷியம செய
வனும,பலசாலிகளோடு யுததததை விருமபாதவனும,ஸமயததில
ககிரமததை வெளிபபடுததுகிறவனுமாயிருபபவனே தீரன காரி
லை துாநதரனும, ஆபததை அடைநதபொழுதும ஒருகாலும
பததை அடையாதவனும, அஜாககிரதையிலலாமல பிரவிருததி
தேடுகிறவனும, துககம நேரிடடபொழுது பொறுபபவனுமா
ககும மகாதமாவால பகைவாகள ஜயிககபபடடவாகளாவாாகள.
ா வீடடைவிடடுப பயனிலலாமல தேசாநதரம செலவதையும,
களுடனசோககையையும, பிறாமனைவிபசசோதலையும, டமபத
யும, திருடடையும, கோளசொலலுவதையும, மதுபானததையும
பவிலலையோ அவன எபபொழுதும ஸுகியாயிருபபான. மூட
ாதவன தாமாாததகாமஙகளைப படபடபபாக ஆரமபிககிற
லை, அழைததுககேடகபபடடால உணமையையே சொலலு
ா, மிததிரனவிஷயததில விவாததததை விருமபுகிறதிலலை பூஜிக
டாவிடடாலும கோபிககிறதிலலை எவன அஸூயையை அடைகிற
லையோ, தயைசெயகிறுனே, பலமிலலாதவனுயிருககையில விரோ

1 சமபநதிககககூடாது
2 அவனைப பாாதது நடகக நிசசயிககிறாாகள' எனபது கருதது.
3 குறறவாளிகளாயினும சிகஷிககத தகாதவரைச சிகஷியாமை.

த்ததைச் செய்வதில்லையோ, ஒன்றையும் அதிகமாகச் சொல்லு
தில்லையோ, விவாதத்தை ஸஹிக்கிறானோ அப்படிப்பட்டவன் எ
புகழ்ச்சியையடைகிறான். எவன் ஒருபொழுதும் காலத்தைக்
டும் வேஷத்தைச் செய்துகொள்ளுகிறதில்லையோ, பௌருஷத்
பிறரிடம் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ளுகிறதில்லையோ, மிஞ்சின
கிசு சிறிதும் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதில்லையோ அ
மனிதன் எப்பொழுதும் பிரியனாகச்செய்கிறானல்லவா? அட
வைரத்தைவளரச்செய்யாதவனும் கொழுப்பையடையாதவனும்
மையைஅடைந்தவனும் வறுமையடைந்திருக்கிறேனென்று அகா
த்தைச்செய்யாதவனுமாயிருப்பவனை ஆரியர்கள் மிகவும் ஆரிய
டைய சீலமுடையவனாகச் சொல்லுகிறார்கள் தனக்கு ஸு
டானபொழுது ஸந்தோஷத்தைஅடையாதவனும், பிறருக்குத்
மேற்பட்டபொழுதும் ஸந்தோஷத்தைஅடையாதவனும், 'கொ
விட்டுப் 'பிறகு பச்சாத்தாபப்படாதவனுமாயிருப்பவன் ஸத்
னாகவும் புகழத்தக்க ஒழுக்கமுடையவனாகவும் சொல்லப்படுகி
தேசாசாரங்களையும், (அங்குள்ள) கொள்கைகளையும், ஜாதி
தர்மங்களையும் அறிகிறவனும் ஏற்றத் தாழ்வறிந்தவனுமா
பவன் முன்னுக்கு வருகிறான் அவன் எங்கேபோனாலும்,
விடத்தில் (ஜனங்களால்) அடையப்பட்டவனாகி (அந்த)
கூட்டத்திற்கு அதிபதியாயிருத்தலை அடைகிறான் டம்பத்தை
மோசத்தையும், மாத்ஸரியத்தையும், பாவச்செயலையும், ராஜ
ஷத்தையும், கோள்சொல்வதையும், ஜனக்கூட்டங்களோடு ப
த்தையும், மதங்கொண்டவர்களோடும் பித்தர்களோடும் து
களோடும் பேச்சையும் தள்ளுகிற பேரறிவாளனே சிறந்த
எவன் அடக்கம், சுத்தி, தெய்வகாமம், மங்களகாரியங்கள், பி
சித்தங்கள், பலவிதமான உலக வியவஹாரங்கள் ஆகிய இவை
நித்தியமாகச் செய்கிறானோ அவனுக்குத் தேவதைகள் மேன்மே
விருத்தியைச் செய்கிறார்கள் ஸமமாயுள்ளவர்களுடன்
ஹத்தைச் செய்கிறவனும், இழிவானவர்களுடன் விவாஹத்தை
யாதவனும், ஸமானர்களோடு ஸ்நேஹத்தையும் (ஆகாரம் முத
வியவகாரத்தையும் ஸம்பாஷணத்தையும் செய்கிறவனும், குண
ளால் சிறந்தவர்களைக் கௌரவிக்கிறவனுமான வித்வானுடைய
கள் நன்றாகச் செலுத்தப்பட்டவைகளாகும் (தன்னை) அடுத்த
ளுக்குப் பகுத்துக் கொடுத்துவிட்டு மிதமாகப் புஜிக்கிறவனும்,
வற்ற காரியத்தைச் செய்துவிட்டும் மிதமாக நித்திரைசெய்கிறவ

கப்பட்டால் பகைவர்களுக்கும் தானம் செய்கிறவனும், நல்ல
முடையவனுமாயிருப்பவனை அனர்த்தங்கள் விட்டுவிலகுகின்றன.
னுடைய செய்யவிரும்பப்பட்ட காரியத்தையும், மாறுகச் செய்யப்
காரியத்தையும், இதரஜனங்கள் சிறிதும் அறிகிறதில்லையோ
னுடைய ஆலோசனை ரகஸ்யமாயும் நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
யிருந்தால் (அவனுக்கு) ஒருகாரியமும் சிறிதும் நழுவுகிறதில்லை.
ாப்பிராணிகள்விஷயத்திலும் அமைதியில் பிரவேசித்தவனும்,
மையுள்ளவனும், மிருதுஸ்வபாவமுடையவனும், (தக்கவர்களை)
நமதிக்கிறவனும், சுத்தமான எண்ணமுடையவனுமாயிருக்கிற
ஞாதிகளின்நடுவில், நல்லஜாதியிலுண்டானதும் தெளிவுள்ளது
பெரிய ரத்தினம்போல அதிகமாக அறியப்படுகிறான். எந்தமனி
தானுகவே (அகாரியங்களில்) மிகவும்லஜ்ஜையை அடைகிறானோ அவன்
ர உலகத்திற்கும் குருவாகிறான், தவிரவும், அளவற்ற தேஜ
டையவனும் நல்லமனமுடையவனும் சித்தமகிழ்ச்சிபெற்றவனுமாகி
அவன் தேஜஸினால் ஸூரியன்போல விளங்குகிறான். ஓ!
ிகையின்புத்திரரே! சாபத்தால் எரிக்கப்பட்டவரும் அரசரு
பாண்டுவினுடைய புத்திரர்கள் ஐவரும் வனத்தில் பிறந்தார்கள்,
இந்திரர்களுக்கு நிகரானவர்களாயிருக்கிறார்கள். பாலர்களான
கள் உம்மாலேயே வளர்க்கப்பட்டவர்களும் கற்பிக்கப்பட்டவர்
ாக உம்முடைய கட்டளையைக் காத்துவருகிறார்கள். ஓ! ஐயா!
களுக்கு உசிதமான ராஜ்யத்தைக்கொடுத்துவிட்டுப் புத்திரா
டன் ஸௌக்கியம் ஸந்தோஷிக்கிறவரும் ஆகக்கடவீர். ஓ! அரசரே!
டிச்செய்தால்) நீர் தேவர்களுக்கும் மனுஷியர்களுக்கும் நிந்திக்
கக்கவர் ஆகமாட்டீர்" என்றார்.

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

ப்ர ஜா க ர ப ர் வ ம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் துரியோதனுதியரின் மேன்மைக்கு ஸாதனத்தைக்
கேட்க, விதுரர் பலநீதிகளைக்கூறிப் பாண்டவர்களுக்கு
ராஜ்யம் கொடுப்பதே முக்கியஸாதனமென்றது.)

திருதராஷ்டிரன், 'நித்திரையில்லாதவனும், கவலையினால் எரிக்
கிறவனுமான எனக்கு எந்தக்காரியத்தை ஆலோசித்தறிகி
ர அதனைச் சொல்லு. நீயோ நம்மவர்களில் தர்மார்த்தங்
ஸமர்த்தனும் சுசியுள்ளவனுமாயிருக்கிறாய். உதாரமான மனத

தையுடையவனே ! விதுரா ! ஆகையால், அஜாதசத்ருவுக்கு நன
யான எல்லாவற்றையும் உள்ளபடி நன்கு உணர்ந்து சொல்லக்கட
கௌரவர்களுக்கு நன்மையைக்கொடுப்பதாக எதை நினைக்கிறு
அதைச் சொல்லு கெடுதலைச் சங்கிக்கிறவனான நான் கெடுதி
பார்க்கிறவனுகி வியாகூலமான மனத்துடன் உன்னை வினவுகிறே
அறிவு தளராதவனே ! ஆகையால், அஜாதசத்ருவுக்கு இஷ்ட
எல்லா உண்மையையும் உள்ளபடி சொல்' என்று கேட்டான்

விதுரர், 'அவமானத்தைவிரும்பாதவன் சுபத்தையோ அ
பாவத்தையோ, த்வேஷத்துக்குரிய காரியத்தையோ அல்லது
யத்தையோ, கேளாமல் ஒருவனுக்கும் சொல்லக்கூடாது அரச
ஆகையால், (நீர் கேட்டபடியால்) கௌரவர்களுக்கு நன்மையும
திமைச் செய்வதும் தாமத்திலிருந்து விலகாததுமான வார்த்தை
உமக்குச் சொல்லுகிறேன் சொல்லுகிற என்னிடமிருந்து அ
தெரிந்துகொள்ளும் ஓ ! பாரதரே ! கபடத்துடன்கூடினவை
கெட்ட உபாயங்களால் செய்யப்பட்டவையும் கைகூடுகின்றவையு
காரியங்களில் மனத்தைச் செலுத்தாதீர் மேதாவியானவன் அப்ப
யுக்தியினுல் செய்யப்பட்டவையும் உபாயங்களுடன் கூடினவை
பயனை அளியாதவையுமான செய்கைகளில் மனத்தை ப்ரரம்பபடு
கூடாது பயனுடன்கூடின காமங்களிலே பயன்களைப் பார்க்கவே
டும், நிச்சயித்துச்செய்யவேண்டும், பட்டப்பாயச் செய்யக்கூட
தீரனுனவன் காமங்களுடைய பலனையும் விபரீதபலனையும் தன்னு
வளர்ச்சியையும் நன்றாக அறிந்தே செய்யவேண்டும் அல்லது, செ
மலிருக்கவேண்டும் கோட்டைமுதலான இருப்பிடத்திலும் வள
யிலும் குறைவிலும் பொக்கசத்திலும் பட்டணத்திலும் தே
யிலும் பிரமாணத்தை அறியாதவன் ராஜ்யத்தில் நிலைக்கிறதி
எவன் இவைகளில் பிரமாணங்களைச் சொல்லப்பட்டபடி அ
ருனே, தாமார்த்தங்களிலும் ஞானத்திலும் முப்பறியுள்ளவ
அவன் ராஜ்யத்தை அடைகிறுன் ராஜ்யம் கிடைத்தேவிட்டதெ
தகாதபடி இருக்கக்கூடாது முதுமையானது உத்தமமான ரூபத்
கெடுப்பதுபோல அடங்காமை செல்வத்தைக் கெடுத்துவிடும்
ரத்தில் விருப்பமுள்ள மீனானது சிறந்த உணவால் மறைக்கப்ப
இரும்புத்தூண்டிலை விழுங்குகிறது, பின்பு நேரிடும் விபரீதமானட
அறிகிறதில்லை பக்ஷிக்கமுடிவதும், பக்ஷிக்கத்தக்கதும், பக்ஷிக்கப
ஜரிக்கிறதும், ஜரிக்கும்போது ஹிதமாயிருப்பதுமானதை க்ஷேம
விரும்புகிறவன் சாப்பிடவேண்டும். மரத்திலிருந்து பக்குவமா

களைப் பறிக்கிறவன் அவைகளிலிருந்து ரஸத்தை அடையமாட்ன் அந்த மரத்தினுடைய விதையும் நசித்துவிடுகிறது முதிர்ந்துவமான ஸமயத்தில் பழத்தைப்பறிக்கிறவனோ பழத்திலிருந்துத்தை அடைகிறான், விதையினால் மறுபடியுமே பலத்தை அடைன் வண்டுகள் புஷ்பங்களைக் கெடுக்காமல் மதுவைக்கவர்வதுல மனிதர்களிடமிருந்து நலியாமல் தனங்களைக்கிரகிக்கவேண்டும்லை கட்டுகிறவன் பூந்தோட்டத்தில் செய்வதுபோலப் புஷ்பிக்கப்பிக்கப் பறிக்கவேண்டும் கரியைச் சேர்க்கிறவன்போல மூலத்தைனுசெய்யக்கூடாது மனிதனானவன், 'இதைச் செய்தால் எனக்குன உண்டாகும்? இதைச் செய்யாவிட்டால் என்ன உண்டாகும்?'று நன்றாக ஆராய்ந்து காமங்களைச் செய்யவேண்டும் அப்படிலாவிடில் செய்யக்கூடாது (ஏனென்றால்) எந்தக்காரியங்களில் செயட்ட மனித முயற்சியானது பிரயோஜனமில்லாததாகிவிடுமோவிதம் எப்பொழுதும் ஆரம்பிக்க முடியாதவைகளும் அடையபதவைகளுமாகச் சில காயங்கள் ஏற்படுகின்றன அனாத்தலயே பற்றுள்ளவனும் ஆத்தத்தில் பராமுகனுமாயிருக்கிறவனைஸகனுனபதியை ஸ்திரீகள் விரும்பாததுபோல ஜனங்கள் போஷ விரும்புகிறதில்லை எவனுடைய மகிழ்ச்சியும் கோபமும் பயலாதவையோ அவனை ஸ்திரீகள் நபும்ஸகனைப் பதியாக விரும்பாபோலப் போஷகனாக விரும்புகிறதில்லை அறிவுள்ளவனான மனி சிறு முயற்சியுடையவைகளும் பெரிய பயனுள்ளவைகளுமானாரியங்களைச் செய்யச் சீக்கிரமாக ஆரம்பிக்கிறான், அப்படிப்வைகளைத் தாமதிக்கச் செய்கிறதில்லை எல்லாவற்றையும்திரத்தினால் பானம்செய்கிறவன்போல ருஜுவாகப் பார்க்கிறசும்மா (ஒன்றும் செய்யாதவனாக) இருந்தாலும் அவனை மனிதாவிரும்புகிறார்கள்[2] நல்ல புஷ்பங்களுள்ளதாகஇருந்தும் பழங்லாததாக இருக்கவேண்டும் பழங்களுள்ளதாக இருந்தும் ஏறாததாயிருக்க வேண்டும் பக்குவமாகாததாக இருந்தும் பக்குனதுபோல இருக்கவேண்டும் ஆனால், ஒருபொழுதும் உதிரலா. நேத்திரத்தினாலும் மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் செய்கைலும் எவன் உலகத்தை நான்கு விதமாக மனமகிழச்செய்கிறானோ

---

[1] மாலை கட்டுகிறவன் பூந்தோட்டத்தில் புஷ்பிக்கப் புஷ்பிக்கப் பறிப்பதுத தனம் செழிக்கச் செழிக்க கிரஹிக்கவேண்டும் ஒரே தரமாய் உபதக்கக் கூடாதென்பது கருத்து

[2] சாந்திபர்வம் 484 ம் பக்கம் பார்க்க

அவனிடம உலகம மகிழகிறது மானபிடிககும வேடனிடமிரு
மானகள பயபபடுவதுபோல எவனிடமிருநது பிராணிகள பயபபடு
றனவோ அவன ஸமுததிரம வரையிலுள்ள பூமியை அடைநதா
குறைவை அடைவான அநீதியுடனகூடினவன தகபபன பாட
வழியாயவநத ராஜயததை அடைநதாலும தனசெயகையால, வா
னது மேகததை அடைநது அதனைநழுவசசெயவதுபோல ராஜய
நழுவசசெயகிறான ஸததுககளால அனுஷடிககபபடட தாம
ஆதிமுதறகொணடு அனுஷடிததுவருகினற அரசனுடையபூமியா
தனஙகளால நிரமபினதும ஐஸவரியததைப பெருககுகினறது
விருததியடைகிறது அபபடியிலலாமல, தாமததை விடடவ
அதாமததை அனுஷடிககிறவனுமான அரசனுடைய பூமியா
அககினியிலபோடடபபடட தோலபோலக குறைவை அடைகி
சததுருவினுடைய ராஜயததை நாசமசெயவதில செயயபபடுகிற
யே தனராஜயததின பரிபாலனததிலும செயயததககது
மாக ராஜயததை அடையவேணடும, தாமமாகப பரிபாலிகக
டும, தாமமூலமான செலவததை அடைநதால, அது நழுவ
அவன குறைவையும அடையமாடடான புலமபுகிறவனுன
னிடமிருநதும மாறிமாறிப பேசுகிற குழநதையினிடமி
தும எலலாவறறிலுமிருநதும கறபாறைகளிலிருநதுபொன
கிரஹிபபதுபோல ஸாரததைக கிரஹிககவேணடும உஞசவ
தியால ஆகாரமசெயகிறவன கொஞசம கொஞசமாகக கி
பதுபோல மஹானகளுடைய நலலவசனஙகளையும நலல க
களையும தீரனானவன அஙகஙகிருநது ஸமபாதிககிறவனாக இரு
வேணடும பசுககள கநததால பாாககினறன பிராமண
வேதஙகளால பாாககிறாாகள அரசாகள சாராகளால பாாககிறா
மறறஜனஙகள நேததிரஙகளால பாாககிறாாகள அரசரே! எ
பசுவானது பாலகறகக இணஙகுகிறதிலலையோ அது அதிகப
துனபததைஅடைகிறது அபபடியிலலாமல, எது லேசாகக
கினறதோ அதைத துனபபபடுததுவதே இலலை எது காயசசாம
வளைகிறதோ, அது காயசசபபடுகிறதிலலை எநதமரம தானே
வளைநதிருககிறதோ அதனைஅறிநதவன வளைககமாடடான இ
உபமானததினாலே தீரனானவன பலவானை வணஙகவேணடும
வானை வணஙகுகிறவன இநதிரனை வணஙகுகிறவனாவான பசு
(வாஷதேவதையான) பாாஜனயனை நாதனாகவுடையவைகள அரச
மநதிரிகளை உறவினாகளாகவுடையவாகள ஸதிரீகளுககுப பதி

ஏககள பிராமணாகள வேதஙகளைப பாதுககளாகவுடையவாகள
மானது ஸததியததால காககபபடுகிறது. விததையானது
பியாஸததால காககபபடுகிறது ரூபமானது சுததமசெயவதால
ககபபடுகிறது குலமானது நலலநடையால ரக்ஷிககபபடுகிறது
விஞல தானியம ரக்ஷிககபபடுகிறது குதிரைகளைத தேகபபயிறசி
வியவறறல காககவேணடுப அடிககடி பாாபபதிஞல கோககளை
ககவேணடும. மடடமானவஸதிரததால ஸதிரீகள ரக்ஷிககத
வாகள. நடையால இழிவானவனுககுக குலமானது பிரமாண
றதிலலையெனபது எனனெணணம கீழககுலததில பிறநதவா
ஞலும, அவாகளுடையநனனடையானது குலததைககாடடிலும
கமாகிறதலலவா? எவன பிறாகளுடைய தனம, ரூபம, வீரியம,
ம, ஸநததி, ஸுகம, நலலபாககியம, பூஜை இவைகளில பொருமை
டயவஞயிருககிருனே அவனுககு வியாதியானது முடிவறறது
ரியஙகளைசசெயவதிலும காரியஙகளைவிடுவதிலும அகாலததில
தமான ஆலோசனையிலும [1] பயாநதவன மததைககொடுககிற
துவைப பானம செயயககூடாது விததியாமதம, தனமதம, மூன
தானகுலமதம ஆகிய இநதமதஙகள காவஙகொணடவாகளுககு
டுகினறன. இவைகளே ஸததுககளுககுச(சொலலாலுமபொருளா
)மததிறகு எதிரிடையான தமஙகள்கினறன ஒருகால, ஒருகா
பிததம ஸததுககளால பிராாததிககபபடட அஸததுககள,அஸத
எறு பிரஸிததமாயிருநதும தமமை ஸததாகநினைககிருாகள பிரா
ளுககு ஸததுககள கதி, ஸததுககளுககு ஸததுககளே கதி
ததுககளுககும ஸததுககள கதி அஸததுககளோ ஸததுககளுக
கதியலலா நலலவஸதிரமுளளவஞலே ஸபையானது ஜயிககப
டதாகும கோககளுளளவஞல நலலஆகாரததிலாசையானது
கபபடடதாகும. வாகனமுளளவஞல வழியானது ஜயிககப
டதாகும. சீலமுடையவஞல எலலாம ஜயிககபபடடனவாகும
தனுககுச சீலம முககியம அது எவனுககு இககதில நசிதது
றதோ அவனுககு உயிரிஞலும தனததிஞலும பநதுககளாலும
ரிலலை ஓ! பரதஸரேஷடரே! தனவானகளுககு மாமஸததால
ததும, நடுவாயுளளவாகளுககு ஆவினபால தயிா நெய மோா
ல சிறநததும, தரிததிரரகளுககுத தைலததால சிறநததுமாயி
ற அனனமானது ஏறபடுகிறது தரிததிராகள எபபொழுதும

1 'இவைகளில பயபபடவேணடும்' எனறும, 'மதிமயககததைத தரக
ப வஸதுவைக குடிககககூடாது' எனறும பழையஉரை கூறுகிறது.

உடனே பாகமான அன்னத்தைப் புசிக்கிறார்கள் பசியானது
களுக்கு ருசியை உண்டுபண்ணுகிறது தனவான்களுக்கு அந்த
எளிதில் கிடையாது உலகத்தில் அனேகமாகத் தனவான்களு
புஜிப்பதற்குச் சக்தியிருக்கிறதில்லை ஓ! அரசரே! தரித்
களுக்குக் காய்ந்தகட்டைகளும் ஜரிக்கின்றனவல்லவா? கீ
மனிதர்களுக்குப் பிழைப்பில்லாமல்போவதில் பயம், நடுவா
களுக்கு மரணத்தில் பயம், மேலானமனிதர்களுக்கு அவமான
மிகப்பயம் குடிமுதலான மதங்களுக்கெல்லாம் ஐசுவரி
மானது மிகவும் பாவமாயுள்ளது பணக்கொழுப்பால் கொழுத்
விழுந்தும் (=தாழ்வையடைந்தும்) அறிகிறதில்லையல்லவா? வி
களில் பிரவிருத்திக்கின்றவைகளும் வசப்படாதவைகளுமான
ரியங்களாலே இந்த உலகமானது (சூரியன்முதலான) கிரகங்க
நக்ஷத்திரங்கள் தாபத்தையடைவதுபோலத் தாபத்தை அடைகி
கூடப்பிறந்ததும் மனத்தைவெளியிலிழுப்பதுமான ஐம்புலன்க
கூட்டத்தால் வசம்செய்யப்பட்டவனுக்கு வளர்பிறையில் சந்
வளர்வதுபோல ஆபத்துக்கள் வளர்கின்றன எவன் தன்னை
செய்யாமல் மந்திரிகளை வசம்செய்ய விரும்புகிறானோ, மந்திரி
வசம்செய்யாமல் சத்துருக்களைத் தான் வசம்செய்ய விரும்புகிற
அவன் அவசனாயிருந்து குறைவையடைகிறான் முதலில் தன்
தாவேஷத்துடன் (வசம்செய்யவேண்டியவர்களுடன்) சேர்க்கவே
டும். பிறகு, மந்திரிகளையும் பகைவர்களையும் சேர்க்கவேண
வீணாக (இதற்குமாறாக) வசம்செய்யவிரும்பக்கூடாது இந்தி
களை வசம்செய்தவனும், மந்திரிகளை வசம்செய்தவனும், சத்துரு
விஷயத்தில் சிக்ஷையைச்செய்பவனும், ஆலோசித்துச் செய்பவ
தீரனுமாயிருப்பவனைச் செல்வமானது எப்பொழுதும் அடையும்
அரசரே! மனிதசரீரம் ரதம், புத்தி ஸாரதி, இவனுடைய இ
யங்கள் குதிரைகள் அடங்கினவைகளான அந்த நல்லகுதிரைக
ஜாக்கிரதையுள்ளவனும் ஸமர்த்தனுமாகஇருப்பவன் தீரனை தே
போல ஸுகமாகச் செல்லுகிறான் சிக்ஷிக்கப்படாதவைக
இவைகளே, அடக்கமில்லாதவைகளும் வசமாகாதவைகளு
குதிரைகளைபோல ரதத்தோடு ஸாரதியையும் குதிரையான தன்
கொல்லுவதற்குப் போதும் அறிவில்லாதவன் அடங்காதஇ
யங்களால் அனாத்தத்தை ஆத்தமாகவும் ஆத்தத்தை அன
மாகவுமே பார்க்கிறவனுகிப் பெரியதுக்கத்தை ஸுகமாக நி
கிறான். எவன் தர்மார்த்தங்களைவிட்டு இந்திரியங்களின்வசத

—ந்தவனாகிறானோ அவன் அழகு, பிராணன், தனம், தாரம்,
இவைகளிலிருந்து சீக்கிரம் குறைவை அடைகிறான் எவன்
ங்களுக்கு அதிபதியும், இந்திரியங்களுக்கு அதிபதியல்லாத
மாவானோ அவன் இந்திரியங்களுக்கு அதிபதியல்லாமை
) ஐசுவரியத்திலிருந்தும் நழுவுகிறானல்லவா? அடங்கினவைக
: மனம், புத்தி, புலன்கள் இவைகளாலே தானாகவே தன்னைத்
வேண்டும் ஆத்மாவே ஆத்மாவுக்கு பந்து அல்லவா? ஆத்
வ ஆத்மாவுக்குச் சத்துரு எவனால் தன்னாலேயே தன்னுடைய
மா வசம்செய்யப்பட்டதோ, அவனுடைய ஆத்மாவுக்கு ஆத்
ப (=அவனே) பந்து அந்த ஆத்மாவே நிலையான பந்து, அந்த
மாவே நிலையான சத்துரு ஓ! அரசரே! பலமில்லாத்கண்களுள்ள
லினால் மூடப்பட்ட இரண்டு பெரிய மீன்கள் அந்த வலையை அறுப்
பாலக காமமும் குரோதமும், சிறந்த அறிவை நாசஞ்செய்கின
இவ்வுலகில் எவன் தாமாத்தங்களை நன்றாகத் தெரிந்து
ாடு (யுத்த) ஸாதனங்களை அடைகிறானோ, பூரணமான ஸாதனங்
ள அவன் எப்பொழுதும் ஸுகமாக விருத்தி அடைகிறான்
உள்ளேயிருப்பவைகளும் மனத்தின் விகாரங்களுமான ஐம்
களான பகைகளை வெல்லாமல் மற்றப்பகைகளை வெல்ல
புகிறானோ அவனைப் பகைவர்கள் அவமதித்துவிடுகிறார்கள்
மாக்களான அரசர்கள் இராஜ்யத்திலுண்டான [1]மோகங்க
, இந்திரியங்களை வசம்செய்யாததால், தங்கள் காமங்களால்
த்திக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்களல்லவா? பாவம்
றவர்களை விலக்காததினால் பாபமில்லாதவர்களுக்கும் சோகதை
ஸமமான சிக்ஷை ஏற்படுகிறது உலர்ந்த விறகுடன்
த ஈரவிறகும் எரிக்கப்படுகிறது ஆகையால், பாவிகளுடன்
கையை அடையக்கூடாது தன்னைச் சோர்ந்தவைகளும்
ன்னவைகளும் ஐந்து பயனுள்ளவைகளுமான ஐந்து பகை
தன்வசம்செய்யாத மனிதனை ஆபத்தானது விழுங்கு
அஸூயையில்லாமை, நேர்மை, சுசியாயிருத்தல், மகிழ்ச்சி,
ால், அடக்கம், மெய்மமை, சஞ்சலமில்லாமை ஆகிய இவைகள்
மனமுள்ளவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா ஓ! பாரதரே!
ஞானம், அநுயாஸம், பொறுமை, தாமத்தை நித்தியமாகக்
ருத்தல், அடக்கமான வார்த்தை, அடக்கமான தானம் ஆகிய
ள கீழான மனிதர்களிடம் இரா நிந்தைகளாலும் அபவாதங்

[1] அரசாட்சியாலுண்டான மயக்கங்கள்,

களாலும், அறியாதவர்கள் பண்டிதர்களைத் துன்பம்செய்கிறு
சொன்னவன் பாவத்தைக்கிரகிக்கிறான் பொறுக்கிறவன் வி
கிறான் தீயவர்களுக்குப் பிறரைப்பீடித்தல் பலம், அரசர்களு
சிக்ஷைசெய்வது பலம் மாதர்களுக்குக் கணவர்பணிவிடை
குணசாலிகளுக்குப் பொறுமை பலம் ஓ! அரசரே! வாக்கை அ
வது செய்ய மிகஅரியதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது அ
முடையதாகவும் விசித்திரமாகவும் அதிகமாகப் பேசுவதற்கு
யாது. நலமாகச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையானது பலவித
நன்மையைக் கொடுக்கிறது ஓ! அரசரே! அந்தச்சொல்லே செ
யாகச் சொல்லப்பட்டால் கெடுதியின்பொருட்டு ஏற்படுகிறது ப
களால் உண்டான புண்ணும், கோடாலியால் வெட்டப்பட்ட க
(மாறி) ஆறியும் துளிர்த்தும் விடுகின்றன வாக்கினாலே செ
யாகச்சொல்லப்பட்ட நிந்தையாகிறசொற்புண்ணானது ஆ
தில்லை காதுபோன்ற பிடியுடைய காணியென்கிற பாணங்க
குண்டுகளையும் நாராசங்களையும் சரீரத்திலிருந்தும் பிடுங்கி
றார்கள் வாக்காகிறசல்லியமோ எடுக்கமுடிகிறதில்லை அது
தயத்தில் ஊன்றிப்போகிறதன்றோ? எவைகளால் அடிக்கப்
வன் இராப்பகல் துக்கிக்கிறானோ அந்தச்சொற்களாகிற அம்புகள்
லிருந்தும் வெளியில் வருகின்றன அவைகள் பிறனுடைய
களைத் தவிர மற்றவிடங்களில் விழுகிறதில்லை. பண்டித
வன் அவைகளைப் பிறர்களின்பொருட்டு விடக்கூடாது. தே
எந்த மனிதன்பொருட்டு அவமானத்தைக் கொடுக்கிறார்களோ
னுடைய புத்தியைக் குறைக்கின்றார்கள் அவன் கீழானகாரியங்
பார்க்கிறான் புத்தி கலங்கி நாசமநேரிட்ட ஸமயத்தில் அ
னது நீதிக்கு நிகராகி மனத்தைவிட்டு விலகுகிறதில்லை ஓ!
மஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய புத்திரர்களுடைய அப்படிப்பட்ட
தப் புத்தியானது பாண்டவர்களிடம் விரோதத்தினால் விபரீ
பட்டிருக்கிறது இவர்களை நீர் அறியவில்லை ஓ! திருதராஷ்டி
ராஜேந்திரரே! எல்லா லக்ஷணங்களும் பொருந்தினவனும்,
கத்திறக்கும் அரசனுக்ககூடியவனும், உம்முடைய எல்லாபுத்திரா
க்கும் மேற்பட்டவனும், வாக்கியத்தால் கௌரவிக்கப்பட்டவனு
லமையும் மிக்க அறிவுமுடையவனும், தாமார்த்தங்களின் உண
அறிந்தவனும், தாமங்களை வகிக்கின்றவர்களில் சிறந்தவனு
இந்த யுதிஷ்டிரன், தயையினாலும், குரூரத்தன்மையில்லாமை
லும், உம்மிடமிருக்கும் குருத்தன்மையினாலும், உம்மாலுண

லேசஙகளைப பொறுககிறுன உமககுச சிஷயனுன இநத யுதிஷ்
அரசனுக இருககடடும' எனறு சொனனுா.

முபபதததைநதாவது அததயாயம்

பரஜாகரபாவம. (தொடாசசி)

துரர் திருதராஷ்டிரனுக்கு ஸுதன்வா விரோசனஸம்வாதமுதலிய
வற்றைச்சொல்லிப் பாண்டவர்களிடம் புததிரனிடம்
போலிருக்கவேண்டுமென்றது

திருதராஷடிரன, 'ஓ! மஹாபுததிமானே! மறுபடியும,
ததஙகளுடனகூடின வசனததைச சொல கேடகிறெனககுக
த திருபதியுணடாகவிலலை. இவவுலகில, நீ விசித்திரமான
ஙகளைச சொலலுகிறுய' எனறு கேடடான
விதுரா, 'எலலாததீாததஙகளிலுமஸநானமும எலலாபபிராணி
ஷயததிலும ருஜுவான இருபபும இவவிரணடும ஸமான
நககலாம அலலது, ருஜுததனமையானது அதிகமாயிருக
. ஓ! பிரபுவே! புதராகளான பாணடவாகளவிஷயததில எப
துமருஜுததனமையை அடையககடவீா (அதனுல)இமமையில
தான கீாததியைஅடைநது, மரணததிறகுபபிறகு ஸவாககத
அடைவீா ஓ! புருஷசிரேஷடரே! எதுவரையில மனிதனு
பரிசுததமான கீாததியானது உலகததில சொலலபபடுகிறதோ
ரையில அவன ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுகிறுன இநத
ததிலும கேசினி எனகிற ஸதிரீவிஷயததில விரோசனனுககு
னவாவுடன உணடான ஸமவாதரூபமான பழைய இநதச
ிாததைச சொலலுகிறேன 'ஓ! அரசரே! நிகாறற அழகு
நதியவளும கேசினிஎனகிற பெயருடையவளுமான கனனிகை
ள சிறநதவனுனபதியை அடையவிருமபி ஸவயமவரததி
தாள அபபொழுது, விரோசனனெனகிற அஸுரன அவளை
யவிருபபமுளளவனுக உடனே அவவிடம வநதான உடனே,
டததில கேசினியானவள, அநத அஸுரராஜனை நோககி, 'ஓ!
சன! பிராமணாகள சிறநதவாகளா? அலலது, அஸுராகள
வாகளா? பிராமமணாகள சிறநதவாகளாதலால, எனனகார
ால ஸுதனவா மஞசததிலஏறுமவிருபபாா'' எனறுகேடடாள.
சனன, 'ஓ! கேசினி! காசயபபராஜாபதியின வமசததில

பிறநதவாகளும மிகக ஸததுககளுமான நாஙகளே
வாகள இநத உலகஙகள எஙகளுடையவையலலவா ? (
கள [1]யாா ?, வே.தியாகள யாா ?' எனறுசொனனன கேசினி,
விரோசன ! நாமஇருவரும இவவிடததிலேயே எதிாபாாத
போம (எனனை)அடைவதனிமிததம நாளைககாலையில ஸுத
வருவாா சோநதிருபபவாகளான உஙகள இருவரையும
பாாபபேன' எனறு சொனனள விரோசனன, 'ஓ ! மஙக
முளளவளே ! பயநதவளே ! நீ எவவிதம சொலலுகிருயோ
விதம செயவேன. காலையில சோநதிருபபவாகளான என
ஸுதனவாவையும பாாபபாய' எனறுசொனனன

ஓ ! அரசாகளிறசிறநதவரே ! இரவுசெனறு ஸூாய
லம உதிததபிறகு, ஸுதனவா அநத இடம வநதாா ஓ !
வே ! விரோசனன கேசினியுடனிருககிற அவவிடததிறகு ஸு
எனகிறபாாமமணரும, பரஹலாதபுதரன விரோசனனுககும
னிககும நேராக வநதாா ஓ ! பாதவமசததிறசிறநதவரே ! கே
நேரில வநதவரான வேதியரைபபாாதது எதிாசெனறு அவ
ஆஸனததையும பாதயததையும அாககியததையும கொடுத
('எனனுடன இநத ஆஸனததிலிருபபீா'எனறு விரோசனனல
லபபடடவரான) ஸுதனவா, விரோசனனைநோககி, 'ஓ ! பிரஹ
புதரனே ! ஸுவாணமயமான மஞசததில உடகாரு நான
மணன ஓ ! பிரஹலாதபுதர ! ஸுவாணமயமானதும சிறநதது
உனனுடைய ஆஸனததை (கையால) பரிசிககினறேன. உ
ஸமமான தனமையை அடைநதவனுல உடகாருவேன (அப
லாததால) நான உனனுடன உடகாரமாடடேன' எனற சிற
னததைசசொனனாா விரோசனன, 'உமககுப பலகையோ கூாச
தாபபாஸனமோ உசிதமானது ஓ ! ஸுதனவாவே ! நீா என
ஸமமான ஆஸனததிறகுத தககவரலலீா' எனறு சொ
ஸுதனவா, 'பிதாவும புதரனும இரணடுவேதியாகளும இ
க்ஷததிரியாகளும விருததாகளான இரணடு வைசயாகளும இ
சூதராகளும சோநதிருககலாம மறறவாகள ஒருவரோடொ
சோநதிருககககூடாது. உனனுடைய பிதாவானவன எ
சிறநத ஆஸனததில இருததிக கீழேயிருநதுகொணடு உப
தானலலவா ? பாலனும வீடடில ஸுகமாக வளாககபபட
மான நீ ஒனறையும அறியாய' எனறு சொனனாா. விரோ

[1]'தனனிலும தாழநதவா' எனபது

! ஸுதனவாவே ! ஸவாணததையும பசுககளையும குதிரைகளை
அஸுராகளுள எஙகளுககுச சொநதமானதனததையும பநதயம
வககிறேன அவறறைககொணடு அறிநதவாகளிடததில நாமிரு
நம வினவுவோம' எனறு சொனனுன ஸுதனவா, 'ஓ! விரோசன !
ஸவாணமும பசுககளும குதிரைகளும உனககே இருககடடும
பிரபபநதயம வைததுககொணடு தெரிநதவாகளிடம வினவுவோம'
எறுசொனனா விரோசனன, 'உயிரபபநதயம வைததுககொணடு
ம எவவிடமசெலவோம? நான தேவாகளமுனனும மனிதாகளமுன
ம ஒருகாலுமநிறகமாடடேன' எனறுசொனனுன பிறகு, ஸுதன
', 'உயிரபபநதயம வைததுககொணடு உனபிதாவினிடம செலலு
பாம அநதபபிரஹலாதன புதரனநிமிததமும பொயயைசசொலல
டடான'எனறுசொனனா இவவிதமவிரோசனனுமஸுதனவாவும
தயமவைததுககொணடு கோபததுடன அபபொழுது பரஹலாத
ருககுமிடம வநதுசோநதாாகள. அபபொழுது, பரஹலாதன,
வாகள முனபு சோநதுஸஞசரிககாதவாகள அபபடிபபடட இவா
எதிரில காணபபடுகிறாாகள ஸாபபஙகளபோலககோபஙகொணட
களும ஒரேவழியில வநதவாகளுமாக இருககிறாாகள' எனறு
னததுப புதரனைநோககி, 'விரோசன ! நீஙகளஇருவரும எனன
ரணம இவவிதம சோநது ஸஞசரிககினறீாகள? இதறகுமுன
ாநதுஸஞசரிககிறதிலலையே? உனககு ஸுதனவாவுடன நடபு
ணடாயிருககிறதா? இதைபபறறிக கேடகிறேன' எனறு கேட
ன விரோசனன, 'ஓ ! பரஹலாதரே ! எனககு ஸுதனவாவுடன
நேகமிலலை உயிரில பநதயமவைததுககொணடிருககிறோம உண
மையைக கேடகிறேன கேளவிககு விடை பொயயைசசொலலா
!' எனறு சொனனுன பிறகு, பரஹலாதன, 'ஸுதனவாவுககு
பாதயததிறகுத) தீாததததையும மதுபாககததையும கொணடு
ருஙகள' எனறு சொலலிவிடடு, ஸுதனவாவை நோககி, 'ஓ !
ராமமணரே ! பூஜிககததககவராகிறீா பருதத வெளளைபபசு
னது மதுபாககததிறகாக ஏறபடுததபபடடிருககிறது' எனறு
ானனுன ஸுதனவா, 'ஓ ! பிரஹலாத ! கேளவிககு மறுமொழி
ாலவதிலுலேயே எனககுப பாதயஜலமும மதுபாககமும கொடுக
படடனவாயவிடும இபபொழுது கேடகிறவனுன எனனுடைய
ளவியை உணமையாகச சொல பிராமமணாகள சிறநதவாகளா ?
லலது, விரோசனன சிறநதவனு ? எனறு கேடடாா பரஹலா
ா, 'தாமமானது சிததிரவாணமுடையதுமிலலை, கபில நிறமுடை

யது மிலலை, கறுதத நிறமாயுமிலலை, சிவநத நிறமாயுமிலலை க்ஷ
முனையைககாடடிலும கூாமையாயிருககிற தாமததை-எவன செ
லககூடியவனாகிறான? ஓ! பிராமமணரே! நீர வணஙகததககவ
நதயததின விஷயததில ஏறபடுததபபடடவருமாயிருககிறீர
பிராமமணரே! எனககு ஒருபுதரன நீரும இஙகே நேரில இருககிற
விவாதம செயதுகொணடவாகளான அபபடிபபடட இருவாகளுடை
கேளவியையும எனனைபபோனறவன எவவிதம சொலலுவான?" என
சொனனான ஸுதனவா, 'ஓ! பிரஹலாதனே! நிகரறறதான இர
கேளவியை நீ சொலலாமலிருநதாலும அலலது விபரீதமாகச செ
னாலும உனனுடைய தலை சிதறிவிடும' எனறு சொனனார

ஓ! திருதராஷடிரரே! அறிவிறசிறநதவரே! பரஹலாத
ஸுாயனுடனகூட வருவதும எலலாவறறையும உணாநத
எலலாவறறையும நேரில பாாபபதுமான ஹமஸததைநோக
'ஓ! ஹமஸமே! புததிரனும மறறவனும பநதயமவைததுககொண
விவாதமசெயதால அவாகள விஷயததில எபபடி (சொலவ
தாமமாகும?' எனறு கேடடான ஹமஸம, 'புததிரனுககுப
வையோ வேறுஇஷடமான தனததையோ கொடுககலாம ஓ!
சரே! இரணடுபோகள வாதமசெயயுமபோது (கேடட) கே
யை (விதிபபடி) உணமையாகவே உரைககவேணடும' எனறு செ
விறறு பிரஹலாதன, ஹமஸததைநோககி, 'ஓ! ஹமஸமே! உண
யைக கேடகிறேன ஒருவன மெயயையோ பொயயையோ தெ
வாகச சொலலவிலலையானால அவன எவவளவு பாவமசெயதவ
வான?' எனறுகேடடான ஹமஸமும, 'தாமததைபபறறிக கேட
படடவன விபரீதமாகசசொலலககூடாது ஓ! அரசரே! கோவ
காதுபோலச சஞசலமாக நடககிறவன தாமததிலிருநதும நழு
வான. தவிரவும, அவனுககு உலகமுமிலலை, பிரஜைகளுமில
தாமததை ஆராயநதறிநதவாகளான எவாகள மனததிலநினைதது
கொணடு மௌனமாயிருககினறாாகளோ அவாகளைத தாமமான
கரையிலமுளைதத விருகஷஙகளை நதிகள பஙகபபடுததுவதுபோ
பஙகபபடுததுகிறது எநதஸபையில நிநதிககபபடததககவன நிந
கபபடவிலலையோ அநதஸபையில தலைவனாயிருபபவன (அவனபா
தில) பாதியை அடைகிறான செயதவனுககு நாலிலொனறுகிடை
கிறது நாலிலொனறு அநதஸபையிலுளளவாகளிடம சேருகிற
எநதஸபையில நிநதிககததககவன நிநதிககபபடுகிறானோ அ
ஸபைததலைவன பாபமிலலாதவனாகிறான ஸபையிலிருபபவாகளு

தகிலிருநதும விடுபடுகிறுாகள பாவமும செயதவனைச சாருகின
' எனறுசொலலிறறு பாஹலாதன, ஹமஸததை நோககி,
! ஹமஸமே! ததவததைக கேடகிறேன அறியாமையிஞு
யோ ஆசையினுலேயோ பொயயான வாாததையைச சொலலு
ஞுல தவருக எடுதது உரைததவன எவவிதம வசிபபான?"
று கேடடான ஹமஸமும, 'ஒருஸதிரீ இருககையில மற
ருததி விவாகம செயயபபடடால அநதமூததாளும, சூதாடடத
அபஜயததை அடைநதவனும, சுமைசுமநது அஙகம நைநத
மும, அநதராததிரி முழுவதும எவவிதம வஸிபபாாகளோ அவ
ம தவருகச சொனனவனும[1] வஸிபபான படடணததில கோட
ககு வெளியில தடுககபபடடுப பசியுடனகூடி அனேகம பகைவா
ப பாாககினறவன (இராததிரி முழுவதும எவவிதம துககத
டன வாஸததைச செயவானே) அவவிதமே தவருகச சொனன
மும வஸிபபான பிரியனுன மிதரனவிஷயததில கபடம
ததவனும துரோகம செயயபபடடவனும எலலாப பொருளையும
நதவனும (அது அது செயயபபடட) ராததிரி முழுதும எவ
ம வஸிபபாரோ அவவிதம மாருகச சொனனவனும வஸிப
ன [2] ஆடடுககாகப பொயசொலலுபவன முனனேோாகளான
து போகளையும நாசம செயதவனுவான, [3] கோவுககாகப பொய
லலுபவன முனனேோாகள பததுபபோகளைக கொனறவனு
ன, குதிரையினிமிததம பொயசொலலுபவன நூறுபோகளை
ம செயதவனுவான, மனிதனிமிததம பொயசொலலுபவன
ரம போகளை நாசமசெயதவனுவான, ஸவாணததினிமிததம
யசொலலுபவன பிறநதவாகளையும பிறககப போகினறவா
யும கொனறவனுவான, பூமியினிமிததம பொயசொனனுல
லாவறறையும கொனறவனுவான, (ஆகையால) [4] பூமியினிமிததம
ய சொலலாதே' எனறு சொலலிறறு

பாஹலாதன, (புததிரனை நோககி), 'விரோசன! அஙகிரஸ
னிலும சிறநதவா, ஸுதனவா உனனிலும சிறநதவரே, உன
தாவைககாடடிலும இவருடையமாதா சிறநதவளே ஆகையால,
இவரால ஜயிககபபடடாய விரோசனு! இநதஸுதனவா உன
டைய பிராணனுககு எஜமானா' எனறுசொலலிவிடடு, (ஸுதன

1 'அவவித துககததை அடைவான' எனபது கருதது
2 3 இவறறைக கொலலுவதறகாக
4 'பூமிககுரிகரான கேசினியினிமிததம' எனபது பழையவுரை.

வானைநோக்கி) 'ஓ! ஸுதன்வாவே! விரோசனன் மறுபடியும் உம
கொடுக்கப்பட விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னான் ஸுதன
'ஓ! பிரஹலாதனே! நீ தாமத்தைக்கைப்பற்றி ஆசையால் பொய
சொல்லாமையால் கிடைக்க அரிய புத்திரனைத் திரும்ப உன
கொடுக்கிறேன் ஆனால், பிரஹலாத! என்னால் கொடுக்கப்பட
உன்னுடைய புத்திரனான இந்தவிரோசனன் சிறுமியான கேசினி
முன்னே என்து [1]பாதங்களை ப்ராக்ஷாலனம் செய்யவேண்டும்' எ
சொன்னார்

ஓ! அரசஶ்ரேஷ்டரே! ஆகையால், ஒரு பூமியினிமித்த
பொய்யைச்சொல்லல் அருகாலலீர் புத்திரனிமித்தம் (உண்மையை
சொல்லாமல் புத்திரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் நாசத்தைஅ
யாதீர் தேவர்கள், மாட்டுமேய்ப்பவன்போலக் கோலையெடுத்த
கொண்டு (மனிதனைக்) காக்கவில்லை' எவனைக் காக்கவிரும்புகின
களோ அவனுக்கு நல்லபுத்தியை உண்டுபண்ணுகிறார்கள் ஒரு ம
தன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நல்லகாரியத்தில் மனத்தைச் செ
துகிறானோ அவனுக்கு விரும்பினவையெல்லாம் அவ்வளவுக்கவ்வ
ஸித்திக்கின்றன இந்தவிஷயத்தில் சந்தேகமில்லை கபடத்தோடி
கின்ற இந்தமாயாவியை வேதங்கள் பாவத்திலிருந்தும் கரையேற
தில்லை சிறகுமுளைத்த பக்ஷிகள் கூட்டை (தள்ளுவது)போல வே
கள் இவனை முடிவுக்காலத்தில் தள்ளிவிடுகின்றன கட்குடித
யும், கலகத்தையும், ஜனக்கூட்டத்துடன் வைரத்தையும், கண
யும் மனைவியையும் பிரிப்பதையும், ஞாதிகளைப்பேதிப்பதை
ராஜத்துவேஷத்தையும், ஸ்திரீபுருஷர்களின் விவாதத்தை
மிக்க கெட்டமார்க்கத்தையும் தள்ளத்தக்கவைகளாகச் சொல்லு
றார்கள் ரேகைபார்த்துச் சொல்லுகிறவனையும் [2] முன்பு திருட
ருந்து பின் வாணிபஞ்செய்பவனையும் [3]சலாகைவைத்துக்கொ
(யோகிவேஷம் பூண்ட) வஞ்சகனையும் வைத்தியனையும் பகைவனை
நண்பனையும் [4] காயகனையும் இவ்வேழுபேர்களையும் மத்யஸ்தர்களா

---

1 'என்முன்னிலையில் கேசினியின்பாதங்களில் மஞ்சள்பூசவேண்டும்'
பது பழையவுரை

2 'தராசு முதலியவற்றால் ஏமாற்றுகிறவன்' எனினுமாம

3 'கம்பி அல்லது கயிறுமுதலியன வைத்துக்கொண்டு சகுனமுதலி
சொல்லி ஏமாற்றுகிறவன்' என்பது பழையவுரை

4 'குசீலவ' என்பது மூலம், 'இழிவான தன்மையுடையவன்' என்ப
பழையவுரையின் கருத்து.

யக்கூடாது 'அப்பயத்தை அளிக்கிறவைகளான்'[1] அக்னிஹோத்ரம், னம், அத்யயனம், யஜ்ஞம் இந்நான்கும் கெளரவத்திற்காகச் யப்பட்டால் கபடமாகச் செய்யப்பட்டவைகளாகிப் பயத்தை கின்றன. வீட்டில் தீ வைக்கிறவனும் விஷமிடுகிறவனும் பத்னி வயபிசரிக்கச்செய்து ஜீவிக்கிறவனும் ஸோமலதையைவிற்கிறவ ஆயுதம் செய்கிறவனும் கோட்சொல்லுகிறவனும் மித்திரனுக் துரோகஞ்செய்கிறவனும் பரதாரத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் நஹத்தி செய்தவனும் குருதாரகமனம் செய்தவனும் கட் கின்ற இருப்பிறப்பாளனும் மிகக்குரூரனும் அசுசியாயிருப்ப நாஸ்திகனும் வேதநிந்தை செய்பவனும் உபநயனமுதலான ஸ்காரமில்லாதவனும் [2]கிராமபுரோகிதனுயிருப்பவனும் [3]உழவு பவனும் பலமிருந்தும் ரக்ஷியென்று சொல்லப்படும் ஹிம்ஸிக னும் இவர்களெல்லாரும் பரமஹத்திசெய்தவனுக்கு ஒப்பாவார் உருவமுள்ள பொருளானது (இருளாயிருக்கையில்) தீரும் நத்திலும், தாமமானது நடையிலும், ஸாதுவானவன் பஞ்செய்யாமைமுதலிய) வியவகாரத்திலும் அறியப்படுகின் பயங்கள் நேரிட்டபொழுது சூரனும், ஆதங்களுக்குக தல்நேரிட்டபொழுது தீரனும், பஞ்சமுதலான ஸங்கடங்களும் துக்களும் நேர்ந்தபொழுது மித்ரர்களும் சத்துருக்களும் யப்படுகிறார்கள். முதுமையானது ரூபத்தையும், ஆசையானது யத்தையும், மிருத்யுவானவன் பிராணன்களையும் அஸூயை து தாமஞ்செய்தலையும் கோபமானது ஸம்பத்தையும் அனுரியா ஸேவித்தலானது சீலத்தையும் காமமானது லஜ்ஜையையும் அப கின்றன (செல்வமுதலியவற்றாலுண்டான) செருக்கானது எல் றையுமே அபகரிக்கிறதல்லவா? குரோதமுள்ளவனுக்கு அர்த் இல்லை, ஹிம்ஸிக்கிறவனுக்கு மித்ரனில்லை குரூரனுக்கு ஸந்தி ல் ஸூயையாயிருப்பவனுக்கு வித்தையில்லை காமிக்கு லஜ்ஜை ல, சோம்பேறிக்குச் செல்வமில்லை, உறுதியில்லாதவனுக்கு ருமேஇல்லை செல்வமானது மங்களமான காரியத்தால் டாகிறது, ஸாமர்த்தியத்தால் விருத்தியடைகிறது, சிக்கிர செய்கையால் வேரூன்றுகிறது, அடக்கத்தால் நிலைக்கின்றது

1 சாந்திபர்வம் 43 வது பக்கம் குறிப்பில் காண்க 2 'அர்சாங்கஉத்யோக மையால் எல்லாவியாபாரிகளிடமுமஸ்ருவமென்னும் கருவியால் தானிய் யவற்றை வாங்குகிறவன்' எனினுமாம்' என்பது பழையவுரை 3 'ரகசிய ஆடுமாடுகளைக்கொல்பவன்' என்பது இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்பு

அறிவு, குடிப்பிறப்பு, அடக்கம், கல்வி, பராக்ரமம், மிதமா
பேசுதல், சக்திக்குத்தக்கபடி தானம், நன்றியறிதல் என
எட்டுக்குணங்களும் மனிதனைப் பிரகாசிக்கச்செய்கின்றன
ஐய! மிக்கமகிமைபொருந்திய இந்தக்குணங்களை ஒருகுணமாக
பலாத்கரித்துச்சேருகிறது. அரசனானவன் எப்பொழுது ஒரும
னைப் பூஜிக்கிறானோ அப்பொழுது அந்தராஜபூஜையாகிற குணமாக
(அவனிடத்தில்) எல்லாக்குணங்களுக்கும் மேற்பட்டு விளங்கு
றது ஓ! அரசரே! (சொல்லப்போகிற) இந்தஎட்டுகளும் ம
லோகத்தில், ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு ஸாதனங்களாயிருக்கின்
இவைகளில், நான்குகள் [1] ஸத்துக்களால் தேடிஅடையப்படுகின்
இவைகளில், (மற்ற) நான்குகளை ஸத்துக்கள் அநுசரித்து நடக
றார்கள் ([2] அவைகளாவன,-) யாகம் தானம் அத்தியயனம் த
இந்நான்குகளும் [3] ஸத்துக்களால் தேடிஅடையப்படுகின்றன அ
கம், ஸத்யம், நேர்மை, அஹிம்ஸை இந்நான்குகளையும் ஸத்துக்
அநுசரித்து நடக்கின்றார்கள் யாகம், தானம், அத்யயனம், த
ஸத்யம், பொறுமை, தயை, லோபமின்மை என்று தாமத்திற்கு எ
விதமான மார்க்கங்கள் கருதப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளில் முந்
நான்குகளுடைய வர்க்கமானது டம்பத்திற்காகவும் செய்யப்படுகி
பின்னுள்ள நான்குகளின் கூட்டமானது மஹாத்மாக்களைத்தவிர ப
வர்களிடம் இருக்கிறதில்லை எதில் பெரியோர்களில்லையோ அது
யன்று எவர்கள் தாமத்தைச்சொல்லுகிறதில்லையோ அவ
பெரியோர்களல்லர் எதில் ஸத்யமில்லையோ அது தர்மமாக
எது கபடத்துடன்கூடியிருக்கிறதோ அது ஸத்யமாகாது ஸத
விநயத்திற்குரிய லக்ஷணம், அத்தியயனம், தேவதைகளின் உ
னம், குலத்திற்கு உசிதமான காரியம், ஒழுக்கம், பலம், த
ரூரத்தனம், யுக்தியுடன்கூடினவார்த்தை இந்தப் பத்தும் ஸ
கத்திற்குக் காரணங்கள் பாவத்தைச்செய்கிறவன் பாவமான
தியுடையவனாகப் பாவத்தின் பயனையே அனுபவிக்கிறான் புண
யத்தைச் செய்கிறவன் பரிசுத்தமான கீர்த்தியுடையவனாக மிக்கபு
பலத்தையே அனுபவிக்கிறான் ஆகையால், மனிதன் கடுமை
விரதமுடையவனாகப் பாவத்தைச்செய்யாமலிருக்கவேண்டும
மானது அடிக்கடி செய்யப்பட்டால் அறிவை நாசஞ்செய்கிறது
வழிந்தமனிதன் எந்நாளும் பாவத்தையே செய்ய ஆரம்பிக்கி
புண்ணியமானது அடிக்கடி செய்யப்பட்டால் அறிவை வி

1-2-3 'ஸாதுக்களிடம் எப்பொழுதுமிருக்கின்றன' என்பது பழைய

பகிறது அறிவு விருத்தியடைந்த மனிதன் எந்நாளும் புண யத்தையே செய்யஆரம்பிக்கிறன் புண்ணியத்தைச் செய்கிறவன ண்ணியமான புகழுடையவனுகிப் புண்யமான ஸ்தானத்தையே டைவான் ஆகையால், மனிதன் மனத்தை நன்கு ஒருவழிப் த்தினவனுகிப் புண்ணியத்தையே செய்யவேண்டும் அஸூயை ச் செய்கிறவனும் மாமத்தைப்பேதிக்கிறவனும் குரூரமாகப்பேசு வனும் வைரத்தைச்செய்கிறவனும் ரகஸியமாக அப்ரியத்தைச்செய வனுமான மனிதன் பாவத்தைச்செய்து விரைவில் பெரிதான கஷ் த்தை அடைவான் அஸூயையைச் செய்யாதவனும் அறிவைச் லுத்துகிறவனுமான மனிதன் எப்பொழுதும் சுபகாரியங்களையே னுஷ்டித்துப் பெரியகஷ்டத்தை அடைகிறதில்லை, எங்கும் விளக்கத் யும் அடைகிறன் எவன் அறிவுடையோர்களிடமிருந்து அறிவை ஸம்பாதிக்கிறனே பண்டிதனென அந்தஅறிஞன் தாமார்த்தங்களை டைந்து ஸுகமாக விருத்திஅடைவதற்குத் தக்கவனுகிறன் எத ல ராத்திரியில் ஸுகமாக வஸிப்பானே அதைப் பகலிலேதானே யதுகொள்ளவேண்டும் எதனுல மாரிக்காலம் முழுதும் ஸுகமாக ஸிப்பானே அதனை (மற்ற) எட்டுமாதத்திலேலே செய்துகொள்ள ண்டும் எதனுல முதுமைக்காலத்தில் ஸுகமாக வஸிப்பானே தனை இளமையிலேயே செய்துகொள்ளவேண்டும் எதனுல மரித்த னபிறகுஸுகமாகவஸிப்பானே அதனைஉயிருள்ளளவும்செய்யவேண ஜீரணமான அன்னத்தையும், யௌவனம் கடந்த மனைவியையும், த்தில் வெற்றியடைந்த சூரனையும், தவத்தை அறிந்த தவசி யும் சிலாகிக்கின்றூர்கள் அதர்மத்தால் அடையப்பட்ட தனத் லே எந்த [1] துவாரம் அடைக்கப்படுகிறதோ அது அடைபடா தஆகிறது அதைத்தவிர, வேறுதுவாரமும் திறக்கிறது. நல்ல முடையவர்களுக்குக் குருவானவர் சிக்ஷகர் துஷ்டமனமுள்ளவர் நகளுக்கு அரசன் சிக்ஷகன். உள்ளேமறைக்கப்பட்ட பாவத்தையுடை ர்களுக்கு ஸூரியபுத்ரனுன யமன் சிக்ஷகன் ரிஷிகள், நதிகள், ஹாத்மாக்களுடையகுலங்கள், ஸ்திரீகளுடைய கெட்டநடை இவற் ன்மூலமானது விசாரிக்கத்தக்கதில்லை ஓ! அரசரே! பிராமணர் ளுடைய பூஜையில் பற்றுள்ளவனும் கொடையாளியும் ஞாதிகளிடம் ரமையாயிருப்பவனும் ஒழுக்கமுள்ளவனுமான அரசன் நெடுங் லம் பூமியைப் பரிபாலனஞ்செய்கிறன் சூரனும் கற்றறிந்தவனும் ழியஞ்செய்யும் முறைஅறிந்தவனுமாகிய மூன்றுமனிதர்களும்

[1] தோஷம்

ஸுவர்ணமவிளையும் பூமியை ஸம்பாதிக்கின்றார்கள் ஓ! பார்த்
புத்தியினால் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் சிறந்தவைகளும் புஜபலத்
செய்யப்பட்டவை மத்யமமானவைகளுமாகின்றன காலால்கட
லால் செய்யப்பட்டவை இழிந்தவைகளும் சுமத்தலால் செய்
பட்டவை மிகஇழிந்தவைகளுமாக இருக்கின்றன துரியோ
னிடத்திலும் சகுனியினிடத்திலும் மூடனான துச்சாச
னிடத்திலும் கர்ணனிடத்திலும் நீர் அதிகாரத்தை வைத்து வி
எப்படி ஸம்பத்தைவிரும்புகிறீர்? ஓ! பாரதச்ரேஷ்டரே! எல்
குணங்களோடுங்கூடின பாண்டவர்களோ பிதாவினிடம்போல
மிடத்திலிருக்கின்றார்கள். நீர் அவர்களிடத்தில் புத்ரர்களிட
விருப்பத்துபோல இருக்கக்கடவீர்

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

ப்ரஜாகர பர்வம் (தொடர்ச்சி)

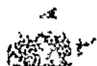
(விதுரர், ஆத்ரேயர் ஸாத்யர்களுக்குச்சொல்லிய நீதியையும்
மஹாதுலலக்ஷணத்தையும் திருதராஷ்டிரனுக்குக்
கூறிப் பாண்டவர்களுடன் ஸந்திசெய்யும்
படி சொல்லியது)

இந்த விஷயத்திலேயே ஆத்ரேயருக்கும் ஸாத்யர்களுக்
நடந்த ஸம்வாதரூபமான பழமையான இதிஹாஸத்தைச் சொ
கின்றார்களென்று நமக்குக்கேள்வி முன்காலத்தில் ஸாத்யர்கெ
கிற தேவர்கள், ஹம்ஸரென்னும் ஸந்யாஸிரூபத்துடன் ஸஞ்ச
கிறவரும் கடுமையான வ்ரதமுடையவரும் மஹாப்ராஜ்ஞருமா
ஆத்ரேய மஹரிஷியைநோக்கி, ' ஓ! மஹரிஷியே! நாங்கள் ஸ
யர்களென்கிற தேவர்கள் உம்மைப்பார்த்து (இப்படிப்பட
ரென்று) அநுமானஞ்செய்வதற்குச் சக்தர்களாகவில்லை சாஸ்
கேள்வியினால் நீர் தீரரும் புத்திமானுமாக எங்களால் நினை
பட்டீர் வித்வானுக்கு லக்ஷணமும் உதாரமுமான வார்த்தை
சொல்லவேண்டும்' என்று வினவினார்கள் (அப்பொழுது), ஸந்யா
னவர் (அவர்களைநோக்கி), ' ஓ! அமரர்களே! இந்தக்காரியமா
என்னால் (குருவிடமிருந்து) கேட்கப்பட்டது மனிதன் தை
அடக்கம், ஸத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் அநுஸரித்துக்கட்ப
மனத்தினுடைய எல்லா (ஸங்கல்ப) முடிச்சுக்களையும் விலக்கி பா

ம அபபிரியததையும தனககுச சமமாகச செயதுகொளளல
மறை அடையவேணடும நிநதிககபபடடவன திருமபி நிநதிக
டாது பொறுககிறவனுடையகோபமே நிநதிககிறவனை எரிக
ு. நிநதிககிறவனுடையபுணயததையும (பொறுததவன)அடை
ா பிறனை நிநதிககிறவனும அவமதிககிறவனும மிததிர
நத துரோகமசெயகிறவனும ஆககூடாது தவிரவும,
பானவனுககு வேலைககாரனுகவும இருககககூடாது காவ
டயவனும இழிவான தொழிலுடையவனுமாயிருககககூடாது
மும கோபததுடனகூடினதுமான வாாததையைத தளளவேண
இவவுலகில கடுமையானசொறகள மனிதாகளுடைய மாமங
ும எலுமபுகளையும இருதயததையும உயிாகளையும எரிக
ன ஆகையால, தாமததில பறறுளளவன எநநாளும கடுமை
ாிககிறதுமான சொலலை விலககவேணடும வருததததை
ணணுகிறவனும கடுமையாயிருபபவனும குரூரமான வாாத
டையவனும மனிதாகளைச சொறகளாகிற முடகளால குதது
னுமான மனிதனை ஜனஙகளுள சிறிதும திருவறறவனும
திலகடடபபடடமிருதயுவைத தாஙகுகிறவனுமாக அறிய
ாடும மேனமைபெறற கறறறிநதோன, பிறன மிககூாமை
வைகளும அகனிபோலவும ஸூரியனபோலவும ஜவலிககிற
னுமான சொலலமபுகளாலே தனனை மிகவும அடிபபானே
ல (தான) தாழததபபடடானுனுலும, 'எனககுபபுணயததை
பணணுகிறுன' எனறு நினைககவேணடும நலலவனையோ
டவனையோ தவசியையோ திருடனையோ ஒருவன அடுபபானு
ஆடையானது சாயததினவசததை அடைவதுபோல அவன
டியே அவாகளினவசததை அடைகிறுன எவன அதிகமான
ததையைச சொலலவிலலையோ (பிறனைககொணடு) சொலலுமபடி
வுமிலலையோ அடிககபபடடும எதிாதது அடிபபதிலலையோ
குமபடி செயகிறதுமிலலையோ தனககுக கேடுசெயதவனைக
லவிருமபுகிறதுமிலலையோ (அவன) வருமபொழுது தேவாகள
ரிடம ஆசைவைககிறாாகள பேசுவதைககாடடிலும பேசாம
பதைச சிலாகயமாக (=முதலாவதாகச) சொலலுகிறாாகள
றல உணமையைபபேசவேணடும, அது இரணடாவது அபபடிப
வதிலும பிரியததைசசொலலவேணடும, அது மூனருவது
டிச சொலவதிலும தாமமாயுளளதைச சொலலவேணடும,
நானகாவது மனிதன எபபடிபபடடவாகளுடன சேருகி

ருனே எப்படிப்பட்டவர்களுடன் வேலைசெய்கிருனே
படிப்பட்டவனுக ஆக விரும்புகிருனே அப்படிப்பட்ட
ஆகிருன் எதிலிருந்தும் எதிலிருந்தும் நிவிருத்தியடைகிருனே
லிருந்தும் அதிலிருந்தும் விடுபடுகிருன் எல்லாவற்றிலிரு
நிவிருத்தி அடைந்தால் அணுமாத்திரமான துக்கத்தையும்
மாட்டான் இவன் வெல்லப்படுகிறதுமில்லை, பிறர்களை
விரும்புகிறதுமில்லை, வைரத்தைச் செய்கிறதுமில்லை, இடையூ
செய்கிறதுமில்லை, நிந்தைகளிலும் ஸ்துதிகளிலும் ஸமமான ஸ
த்தையுடையவனுகத் துக்கிக்காமலும் ஸந்தோஷத்தை அ
மலும் இருக்கிருன் எவன் எல்லாருக்கும் க்ஷேமத்தை வி
ருனே, கெடுதலில் மனத்தைச் செலுத்துகிறதில்லையோ, ஸ
வாதியும் மௌனமையும் அடக்கமுடையவனுமாயிருக்கிருனே
தான் உத்தமனுன மனிதன் எவன் பயனில்லாதபடி இன
கூறுகிறதில்லையோ, கொடுப்பதாகச் சொன்னுல் கொடுத்து
கிருனே, பிறனுடைய குற்றத்தை அறிகிருனே, அவன் ம
மான மனிதன் (மற்றவன்) தகாதவற்றைக் கட்டளையிடுகிற
கெடுக்கப்பட்டவனும், நிந்திக்கப்பட்டவனும், நன்றிமற
மாகக் கோபத்தின் வசத்திலிருந்து திரும்புகிறதில்லை கெட்ட
முடையவன், ஒருவனுக்கும் மித்திரனுகிறதில்லை இந்த அம
இவ்வுலகில் அதமனுன மனிதனைச் சேர்ந்தவைகள் எவன் தன
சங்கித்தவனுகிப் பிறர்களிடமிருந்தும் நன்மையைநம்புகிறதில
மித்திரர்களை நிராகரணம் செய்கிருனே, அவன் அதமனுன ம
எவன் தனக்கு ஸம்பத்தை விரும்புகிருனே அவன் உத்தமா
அடுக்கவேண்டும் (அவசியமான) ஸமயமநேரிட்டால் மத
களையும் அடுக்கலாம் அதமர்களையோ (ஒருபொழுதும்)
கூடாது (அதமன்) கெட்டவர்களுடைய பலத்தினுலே, நி
முயற்சிசெய்து, அறிவினுலும்மனிதஸாமர்த்தியத்தினுலும்த
அடையவே செய்வான், நல்லபுகழையோ அடைகிறதேயில்லை
குடிப்பிறந்தோர்களுடைய நடையையும் அடைகிறதில்லை'
சொன்னூர்' என்று கூறினூர்

(அப்பொழுது) திருதராஷ்டிரன், 'மஹாகுலங்களின் விஷ
தேவர்களும், தாமார்த்தங்களை நித்தியமாயுடையவர்களும்,
யாக அத்தியயனம்செய்தவர்களும் ஆசைவைக்கின்றூர்கள்
விதுரா! உன்னிடம் இந்தக்கேள்வியைக் கேட்கிறேன் எ
மஹாகுலங்களாகின்றன'' என்று கேட்டான் விதுரர், 'தவ



ியடக்கல, வேதங்களையறிதல, பொறுமை, யாகம, 1 விவாஹங
ினசொல, அன்னதானம இந்தஎட்டுக்குணங்களும பெரியோா
ததில எப்பொழுதும இவவிதமே இருக்கின்றன (அவாகளின)
க்குலங்கள மகாகுலங்கள எவாகளுடைய நடையானது
கிறதில்லையோ, வமசமுமதவறுகிறதில்லையோ, சித்தத்தின
வுடன எவாகள தாமததைஅனுஷடிக்கிறாா்களோ, எவாகள தம
தில சிறந்தபுகழை விருமபுகிறாா்களோ, பொயயைத தள்ளி
கிறாா்களோ (அவாகளின அந்தக்குலங்கள) மகாகுலங்கள.
கள, யாகமின்மையாலும கெட்டவிவாகங்களாலும வேதத
ிட்டதனாலும தாமததைக்கடந்ததனாலும கெட்டகுலமாதலை
கின்றன தேவாலயத்தின திரவியங்களை நாசமசெயவ
லும, பிராமணாகளின்பொருளை அபகரித்தலினாலும, பிரா
களை மீறிநடத்தலினாலும, நலலகுலங்கள கெட்டகுலங்களா
ன ஓ! பாரதரே! பிராமமணாகளை அவமதிபபதினாலும,
ாதமசொலவதினாலும, அடைக்கலம வைததுதனததை எடுத
காளவதினாலும நலலகுலங்கள கெட்டகுலங்களாகின்றன
களையும மனிதாகளையும தனங்களையுமுடையவைகளாயிருந
ம நடக்கையால இழிவானவைகளாயிருக்கிற குலங்கள குலக
கில சேருகிறதில்லை சிறிது செலவமுடையவைகளாயினும,
டை குறையாதகுலங்கள குலகக்ணக்கில சேருகின்றன பெரும
தயும தமமிடம இழுக்கின்றன சீலததை முயன்று காக்க
ாடும தனமானது வரவுமசெயகிறது, போகவுமசெயகிறது
ாதால குறைந்தவன குறைந்தவனலலன சீலத்தால கெட்ட
) கெட்டவனே சீலததால இழிவடைந்தகுலங்கள விததை
லும பசுக்களாலும குதிரைகளாலும மிகவுமசெழிபபான கிருஷி
லும முன்னுக்கு வருகிறதில்லை நமமுடையகுலத்திலே ஓா அரச
ஙவைரததைசசெயகிறவனும, (பிறாகளுக்குக) கட்டுபபட்ட
, பிறாபொருளை அபகரிக்கிறவனும, மித்திரததுரோகமசெய
னும, வஞசகனும, பொயசொலலுகிறவனும, தாயதநதைகளுக
தவந்தகளுக்கும அதிதிகளுக்கும (போஜனம செயவிபபதறகு)
புஜிக்கிறவனுமா யிருக்கவேண்டாம. நமமில எவன பிரா
களைத துனபபபடுததுவானோ, நமமில எவன பராமமணாகளைப
பானோ, நமமில எவன கிருஷிக்கு இடையூறு செயவானோ
ா நமது ஸபைபை அடையவேண்டாம (அதிதிகளுக்குககொடு

1 தக்க குலங்களில ஸமபநதமசெயதல

கருமபடி) [1] திருணங்களும் தரையும் ஜலமும் நான்காவதான சொல்லும் ஆகிய இவை ஸாதுக்களுடைய வீடுகளில் ஒருபொழு இல்லாமல் போகிறதில்லை ஓ! அரசரே! பேரறிவுள்ளவரே! மே ஸரத்தையுடன் கொண்டுவரப்பட்டவைகளான இவைகள் தாம களான புண்ணியசாலிகளுக்குப் பூஜையைச் செய்வதற்கு ஏற்பட் கின்றன ஓ! அரசரே! சிறியதாயிருந்தாலும் [2] ஸயந்தனமரமா பாரத்தைத் தாங்குதற்குச் சக்தியுள்ளது மற்றமரங்கள் அவ சக்தியுள்ளவைகளாகிறதில்லை இவ்விதம் பெரிய வம்சத்தில் பி வர்கள் முயற்சியுள்ளவர்களாகிக் (குடும்ப) பாரத்தைப் பொறுப களாகின்றனர் மற்றமனிதர்கள் அப்படி ஆகிறதில்லை எவனுக்கு னுடையகோபத்தினின்றும் பயமிருக்கிறதோ அவனுக்கு அவன திரனல்லன் எவன் பயந்து உபசரிக்கப்படவேண்டியவனோ அ மித்திரனல்லன் எந்த மித்திரனிடத்தில் பிதாவினிடம்போல ஆ அடைகிருனோ அவன்தான் மித்திரன் மற்றவை (பேருக்கு திரம்) சோக்கைகள் எவனுயிருந்தாலும் (காரணத்தால்) கட டாமல் மித்திரத்தன்மையுடன் இருக்கிறவனே பந்து, அ மித்திரன், அவனே கதி, அவனே மேலான ஸ்தானம், சஞ்சல சித்தமுடையவனும், பெரியோர்களை அடுக்காதவனும், அறிவு ப முள்ளவனுமான மனிதனுக்கு மித்திரனுடைய சேர்க்கையா எப்பொழுதும், நிலையில்லாததாயிருக்கிறது சலிக்கின்ற சித்தமு வனும், புத்தியில்லாதவனும், இந்திரியங்களினவசத்தை அ வனுமான மனிதனை, அர்த்தங்கள், வற்றினகுளத்தை அன்ன வைகள் சூழுவதுபோலச் [3] சுற்றியிருக்கின்றன காரணமில்ல கோபிப்பதும் காரணமில்லாமல் மகிழுவதுமாகிய அஸாதுக்களு சீலமானது சஞ்சலமான மேகம்போன்றது பூஜிக்கப்பட்டவர் உபகரிக்கப்பட்டவர்களுமான எவர்கள் (அந்த) மித்திரர்களு (நன்மையின்பொருட்டு) ஏற்படுகிறதில்லையோ, அந்த நன்றிகெ வர்களை மிருகங்கள் மரித்தபொழுதும் ஊனுண்பவைகளும் தின்கிறதில்லை மிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் மித்திரர்களை யாசிக்கவே டும் யாசிக்காதவன் மித்திரர்களுடைய நட்பின் உறுதின உறுதியின்மையையும் அறிகிறதில்லை ஸந்தாபத்தினால் நிறம் கிறது, ஸந்தாபத்தினால் பலம் நழுவுகின்றது, ஸந்தாபத்

1 பாய முதலியன

2 தேர்க்காலுக்கு உபயோகமான உறுதியுள்ள ஒருமரம்.

3 'விலகிநிற்பன' என்பது கருத்து.

ாம நசிககிறது ஸநதாபததிஞல (மனிதன) வியாதியை
_கிருன சோகததால அடையககூடிய நனமை ஒனறுமிலலை;
ழும தாபததைஅடைகிறது. பகைவாகளும மிகச சநதோஷிக
ஙாகள (ஆகையால,) சோகததில மனததைச செலுததாதீா
தன அடிககடி மரிககவும செயகிருன, பிறககவும செயகிருன
தன அடிககடி குறைவையும அடைகிருன விருததியை
அடைகிருன மனிதன அடிககடி யாசிககவும செயகிருன,
ககபபடவுமசெயகிருன மனிதன அடிககடி துககிககிருன, (பிற
) துககிககவுமபடுகிருன ஸுகம, துககம, இருபபு, இலலாமை,
ம, நஷடம, பிழைபபு, இறபபு ஆகியஇவைகள கிரமமாக எலலா
றையும அடைகினறன ஆகையால, தீரனுனவன ஸநதோஷிகக
டாது, துககிககவுமகூடாது இநத [1] ஆறு இநதிரியஙகளும
லமானவையாயிருககினறன அவைகளில, எதுஎது எதில
ல விருததியடைகிறதோ அதனதனவழியாய (அதிலதில) இவ
டயபுததியானது, துவாரமுளள நீாககுடததிலிருநது ஜலம ஓடு
துபோல தினநதோறும ஓடுகிறது' எனறு சொனஞா
திருதராஷடிரன, 'அரணியாகிற சரீரததில கடடபபடட அககினி
னறவனும, எனஞல கபடமாக உபசரிககபபடடவனும நடப
தாமததிஞல அடககபபடடவனுமான தாமராஜன யுததததி
ல மநதாகளான எனது புததிராகளுடைய நாசததைச செயயப
கிருன இவைஎலலாம எநநாளும பயததோடுகூடியவை இநத
மும எநநாளும பயததோடுகூடியது ஓ! மிகக புததிசாலியே!
பபதமானது பயமறறதோ அதனை எனககுச சொல' எனறு
டான
விதுரா, 'ஓ! குறறமறறவரே! உமககு விதயையும தவமுமாகிய
வகளைககாடடிலும மறறதில சாநதியை (=நனமையை) நான
ககவிலலை இநதிரியஙகளின சிகைஷயைககாடடிலும மறறதில
ககுச சாநதியைக காணகிறேனிலலை லோபததைததளளுவதைக
டிலும மறறதில உமககுச சாநதியை நான காணவிலலை ஒரு
புததியிஞல பயததை விலககுகிருன, தவததிஞல (குரு, சால
ம முதலிய) பெருமையை அடைகிருன குருபணிவிடையிஞல
னததை அடைகிருன, யோகததிஞல சாநதியை அடைகிருன.
தாகள, தானததாலுணடான புணணியததை ஆசாயிககாதவா
ம வேதததாலுணடான புணணியததை ஆசாயிககாதவாகளும

[1] பொறிகள ஐநதும மனம ஒனறும.

விருப்புவெறுப்புகளை விட்டவர்களுமாகி இவ்வுலகில் ஸஞ
கின்றார்கள் நியமத்துடன்கூடின அத்யயனமும் தாமமான்யுத்த
குறைவற்ற நல்லகாமமும் நன்றாகச் செய்யப்பட்ட தவமும் ஏ
டால்,அவைகளின்முடிவில்(மனிதன்)ஸுகமாக விருத்தியடைகி
(தம் இனத்தில்) பேதத்தை அடைந்தவர்கள் நல்ல விரிப்புகளு
கூடின சயனங்களை அடைந்தாலும் ஒரு பொழுதும் நித்திரை
அடைகிறதில்லை; ஓ! அரசரே! ஸ்திரீகளிடத்திலும் மகிழ்ச்
அடைகிறதில்லை, மாகதர்களாலும் ஸூதர்களாலும் துதிக்க
டாலும் மகிழ்ச்சியை அடைகிறதில்லை பேதத்தை அடைந்தவ
ஒருகாலும் தாமத்தை அனுஷ்டிப்பதில்லை பேதத்தை அடை
வர்கள் இவ்வுலகில் ஸுகத்தை அடைகிறதில்லை பேதத்தை அடை
வர்கள் கௌரவத்தையும் அடைகிறதில்லை பேதத்தை அடைந்
கள் சமத்தை விரும்புகிறதில்லை அவர்களுக்குச் சொல்லப்ப
இன்சொல்லும் ருசிக்கிறதில்லை அவர்களுக்கு இஷ்ட வஸ்து
லாபமும் இருக்கிற வஸ்துவின் பாலனமும் உண்டாகிறதே இல்லை
அரசரே! பேதத்தை அடைந்தவர்களுக்கு விநாசத்தைத் த
சிறந்ததான ஒருகதியும் இல்லை. கோக்களிடத்தில் (பால் முதலிய
றின்) பெருக்கு உண்டாகக்கூடியது பிராம்மணனிடத்தில்
உண்டாகக்கூடியது ஸ்திரீகளிடத்தில் சாபல்யம் உண்டாகக
யது ஞாதிகளிடத்திலிருந்து பயம் உண்டாகக்கூடியது '1 (
யனவாயிருந்தாலும் நீண்டவைகளும் பலவும் ஸமமாயிருப்பவை
மான நூல்களும், பலவாயிருப்பதால் பலவருஷங்கள் (இழுக்கப்ப
முதலிய) பலவான ஆயாஸங்களைப் பொறுக்கின்றன' என்பதே ஸ
களுக்கு உபமானம் ஓ! பாதஶ்ரேஷ்டரே! திருதராஷ்டிரரே! ஞ
களானவர்கள் பிரிந்தால்,பிரிக்கப்பட்ட கொள்ளிகள் புகைவது
மங்குகின்றார்கள் சேர்ந்தால்சேர்ந்தகொள்ளிகள்போலஜ்வலிக்கி
கள் திருதராஷ்டிரரே! எவர்கள் பிராம்மணர்களிடத்திலும் ஸ்தி
டத்திலும் ஞாதிகளிடத்திலும் கோக்களிடத்திலும் சௌரியத்
செலுத்துகிறார்களோ அவர்கள் பக்குவமானபழம் காம்பிலிரு
விழுவதுபோல விழுகின்றார்கள் பெரிதும் பலமுள்ளதும் நல
வேரூன்றினதும் கிளைகளுடன்கூடினதுமாயிருந்தாலும் ஒன
முளைத்த மரமானது காற்றினால் நொடிப்பொழுதில் முறிக்கப
யதே ஆகிறது அப்படியல்லாமல், எந்தமரங்கள் நன்றாக வே

1 'பாண்டவர்கள் பலவருஷம் கஷ்டத்தை ஸஹித்தார்கள், ஸாதுக்க
தால்' என்பது கருத்து.

கூட்டமர்கச சோநதிருககினறனவோ அவைகள ஒனறை
னறு பறறிககொணடு மிககவேகமுளள காறறுககளையும பொறுக
மன இவவிதம குணஙகளோடகூடினவனுயிருநதாலும ஒரு
யிருககிற மனிதனை, வாயுவானது தனியேமுளைதத மாததைப
லச சததுருககளால வெலலபபடககூடியவனெனறு நினைககிறா
ஞாதிகளானவாகள தடாகததிலிருககினற கருநெயதலமலா
'பால ஒருவரையொருவாபறறி ஒருவரையொருவா அடுததிருதத
நனறுக விருததியடைகினறாகள பிராமணாகளும கோகக
ஞாதிகளும சிசுககளும ஸதிரீகளும அனனமிடடோாகளும
ாமடைநதோாகளும கொலலபபடததககவாகளலலா பெரி
ாகுறறமும எறபடடாலும விலககிவிடுவதே அவாகளுககுத தண
ஓ! அரசரே! பொருளுடனகூடியிருபபதையும நோயிலலா
ருபபதையுஙகாடடிலும மனிதனிடததில சிறநதகுணம வேறு
றிலலை உமககு மஙகளம உணடாகுக ரோகிகள மரிததவா
ககு நிகரலலா ஆகையால, ஓ! மகாராஜரே! வியாதியாலுண
ாததும, காரமுளளதும, தலைவலியைக கொடுபபதும, பாவத
ன கூடியதும, கடுமையும கூாமையுமஉஷணமுமுளளதும, ஸாதுக
ல பானம செயய (அடகக)க கூடியதும, தீயவாகளால பானம
ய முடியாததுமான கோபததைப பானம செயயும , சமனததை
டயும ரோகததால பீடிககபபடடவாகள (புதரன முதலிய)
ாகளை ஆதரிபபதிலலை, விஷயஙகளில உணமையை அறிகிற
ல ரோகிகள எநநாளும துககததோடு கூடினவாகளாகிறாாகள
நதாலுணடான போகஙகளையும ஸெளகயததையும அறிகிற
ல ஓ! அரசரே! சூதாடடததில ஜயிககபபடட திரெளபதியைப
நது, 'சூதாடடததின விஷயததில துரியோதனனைத தடுககககட
என்று முறகாலததிலே எனனுல சொலலபபடட வாாததையை
'சயயவிலலையனறோ? பணடிதாகள சூதாடுநதனமையை விலககு
கள. மிருதுவாயிருபபவனுடன விரோதிபபதெனபது பலதது
ஒததததனறு ஸூகூஷமமான காமமானது விரைவாகச செய
ககது செலவமானது கொடியவனிடததில வைககபபடடால
தான நாசததை அடைகினறது, நலலவனிடமோ வளாநது புதர
தராகளை அடைகிறது உமமுடைய புதராகள பாணடவாகளைக
ாறறவேணடும பாணடுவின புததிராகள உமமுடைய புதராக
காபபாறறவேணடும ஓ! அரசரே! கெளரவாகள ஸமமான
மிததிராகளையுடையவாகளும ஸமமானகாரியததையுடையவாக

ளும் ஸுகத்துடன்கூடினவர்களும் செழிப்படைந்தவர்களுமாக இ
க்கட்டும் ஓ! அஜமீடவம்சத்தில் உதித்தவரே! இப்பொழுது நீர் மெ
வர்களுக்கு [1] மேடாக இருக்கிறீர் குருகுலமானது உம்மு
அதீனமாயிருக்கிறது ஐயா! உம்முடைய கீர்த்தியைக்காப்ப
காக வனவாஸத்தால் தாபத்தை அடைந்த சிறுவர்களான குந்
ரர்களை ரக்ஷிக்கக்கடவீர் ஓ! கௌரவரே! நீர் பாண்டுபுத்ரர்களு
ஸந்தியைச் செய்யும் உம்முடைய பகைவர்கள் [2] ரந்திரத்தை பா
திக்கவேண்டாம் ஓ! அரசரே! அவர்களெல்லாரும் ஸத்யத்தி
இருக்கிறார்கள் ஓ! ராஜரே! நீர் துரியோதனனை அடக்கும்

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

பரஜாகரபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் வினவ விதுரர் ஆயுளின்குறைவுக்குக் காரணத்தை
நீதிகளையும் சொல்லிக் கௌரவபாண்டவர்களை
ஸமாதானம்செய்யும்படி சொல்லியது)

ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! விசித்திரவீரியரின் புத்ரரே! பி
புத்ரரான மனுவானவர் கற்பிக்கத்தகாதவனுக்குக் கற்பிப்பவனை
சிறுலாபத்தால் ஸந்தோஷிக்கிறவனையும், பகைவனை அள
மிஞ்சி அடுத்து க்ஷேமத்தைஅடைகிறவனையும், [3] ஸ்திரீகளை ரக்ஷ
க்ஷேமத்தை அடைகிறவனையும், யாசிக்கத்தகாதவனை யாசிக்கிற
யும், தற்புகழ்ச்சிசெய்கிறவனையும், நல்லகுலத்தில்பிறந்து அகாரிய
ஸாரத்தையுடன் செய்பவனையும், பலமில்லாதவனாகஇருந்து பலச
டன் எந்நாளும் பகைப்பவனையும், ஸாரத்தையில்லாதவனுக்குச்சொ
லுகிறவனையும், விரும்பத்தகாததை விரும்புகிறவனையும், மாம
யிருந்துகொண்டு மருமகளுடன் பரிஹாஸத்தை நினைக்கிறவனை

---

1 'மேடீபூத' என்பது மூலம், 'மேடு' என்பதற்குக் 'களத்தில் க
கட்டுகிற நடுத்தறி' என்பது பொருள் 'மூளை, தான்அசையாமல்வினறு
களை அடக்கி நடத்துவதுபோல, நீர் நடுநிலைமையிலிருந்து புத்ரர்களை
போனபடிச்செல்லாமல் அடக்கவேண்டும்' என்பது கருத்து ஆஶ்வ
பர்வம் 2 ம் பக்கம் குறிப்பிறகாண்க

2 நீர் அஜாக்ரதையாகஇருக்கும் ஸமயத்தை

3 அவர்களால் வரும் பொருளால் பிழைப்பவன்

ருமகளாலே பயநிவிருத்தி அடைந்தவனுக்கு கௌரவத்தை விரும்பு
வனையும், பிறாமணஸ்த்ரீயை அடைகிறவனையும், ஸ்திரீயை அதிக
நிந்திக்கிறவனையும், (பிறரிடமிருந்து ஒன்றை) அடைந்து பின்பு
இல்லையென்று சொல்லுகிறவனையும், 2 தானஞ்செய்து விட்டுப்
த்தேட்கப்பட்டபொழுது தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறவனையும்,
டார்களை 3 நல்லவார்த்தைசொல்லுகிறவனையும் இந்தப்பதினேழு
தர்களையும் ஆகாயத்தை முஷ்டிகளால் உடைக்கிறவர்களாகச்
ன்னார் மேலும், அவர்களையே, வளைக்கமுடியாத இந்திரனுடைய
ன) வில்லை வளைக்கிறவர்களாகவும், அவ்வாறே, பிடிக்கமுடியாத
ரியகிரணங்களைப் பிடிக்கின்றவர்களாகவும்சொன்னார் இவர்களைப்
த்தைக் கையில்கொண்டவர்களான யமபடர்கள் நரகத்தை அடை
ர்கள் எந்தமனிதன் எவன்விஷயத்தில் எவ்விதமிருக்
ே அந்தமனிதன்விஷயத்தில் அவனும் அவ்விதமிருக்கவேண
, அது தர்மம் கபடமான ஆசாரமுடையவன்விஷயத்தில் கபடத்
ன இருக்கவேண்டும் நல்லஆசாரமுடையவன் நல்லஆசாரத்
ன் அடையப்படத்தக்கவன் ஜரை ரூபத்தையும், ஆசை தைரியத்
யும், மிருத்யு பிராணன்களையும், அஸூயை தர்மானுஷ்டானத்தை
காமம் லஜ்ஜையையும், ஈனர்களை ஸேவிப்பது சீலத்தையும்,
மானது செல்வத்தையும் அபகரிக்கின்றன அஹங்காரமானது
வற்றையுமே அபகரிக்கிறது' என்று சொன்னார்
திருதராஷ்டிரன், 'மனிதன் நூறுவயதுள்ளவனுக் எல்லாவேதங்
லும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறானே, அப்படியிருக்க, என்ன காரணத்
இவ்வுலகில் அந்த ஆயுள்முழுமையையும் அடைகிறதில்லை?' என்று
டான் விதுரர், 'ஓ! அரசனே! மிக்க அதிக அகங்காரம் அதிகப்
ச், மிக்க குற்றம், மிக்ககோபம், தன்னைமாத்திரம் போஷிப்பதில்
ச், மித்திரத்துரோகம் என்ற இந்த ஆறுமாகிற கூர்மையானகத்தி
ீதகிகளுடைய ஆயுளை அறுக்கின்றன இவைகள் மனிதர்களைக்
லுகின்றன மிருத்யுகொல்லுகிறதில்லை உமக்கு க்ஷேமம் உண்டா

1 மருமகன்வகையாரால் கடன்முதலியஆபத்துக்களில் காக்கப்பட்டுப் பின்
அவர்கள் பொருள்முதலியனகொடுக்குக கௌரவித்தலை விரும்புகிறவன்.

2 தீர்த்தமுதலியஇடங்களில் கொடுப்பதாகச்சொல்லிப் பிறகு அதை யாச
வீட்டில்வந்து கேட்கும்போது அதனைக் கொடாமலே தன்னைப்புகழ்ந்து
ளுகிறவன்

3 'ஸத்வம்' என்றுபாடங்கொண்டு, 'தீயவரை நல்லவரென்று சொல்பவர்,
து பொய்யை மெய்யென்று சொல்பவர்' என்பது பழையவுரை.

குக. ஓ! பாரதரே! நமபினவனுடைய தாரததைச சேருகிறவ
குருபததினியை அடைநதவனும, இருபிறபபாளனுயிருநதும சூ
ஸதிரீககுப பதியானவனும, கடகுடிபபவனும, நியமிபபவனுயிரு
கொணடு தன கீழுளளவாகளின ஜீவனததைக கெடுககிறவ
வேதியாகளை வேலைககு ஏவுகிறவனும, சரணமடைநதோரை
கெடுககிறவனும ஆகிய இவாகளெலலாரும பாமமஹததி செ
னுககுச சமமானவாகள இவாசளுடன சோநதால பிராயசசி
செயதுகொளளவேணடுமெனறு கேளவி (ஹித) வாாததை
ஏறறுககொளபவனும, நீதியறிநதவனும, தானததில ஸமாதத
(தேவதைமுதலியவாகளுடைய) சேஷமான அனனததைப புஜி
னும, சிறிதேனும துனபஞசெயயாதவனும, பயனிலசெயகைக
கலககபபடாதவனும, நனறியுணாநதவனும, உணமை பேசுபவ
மெனமைததனமையுளளவனுமான விதவான ஸவாககததை அ
ரூன ஓ! அரசரே! எபபொழுதும பிரியமாகபபேசுகினற மனித
எளிதில அகபபடுவாாகள அபபிரியமான நனமையைச சொல
வனும கேடகிறவனும கிடைபபதரிது எவன தாமததை அ
எஜமானனுடைய பிரியததையும அபபிரியததையும தளளி
அபபிரியமாஞலும நனமைகளையே சொலலுகிறுனோ அவன
அரசனுககு உறற துணைவன ஒருகுலததினிமிததம ஒருமனி
விடவேணடும ஒரு கிராமததினிமிததம ஒருகுலததை விட
டும படடணததினிமிததம ஒருகிராமததை விடவேணடும
னிமிததம நாடடையேவிடலாம ஆபததிறகாகத தன
ரக்ஷிககவேணடும தனஙகளாலே தாரததை ரக்ஷிககவேண
தாரததினுலும தனஙகளாலும ஆதமாவை எபபொ
ரக்ஷிககவேணடும இநதசசூதாடடமானது முனகறபததில
தாகளுககுப பகையைசசெயகிறதாகக காணபபடடது
யால, புததிமானனவன விளையாடடிறகாகவும சூதாடட
செயயககூடாது ஓ! அரசரே! பிரதீபகுலததிலபிறநதவரே!
டுஙகாலததிலேயே எனனுல 'இது உசிதமிலலை' எனறு த
ஒருவாாததையானது சொலலபபடடது ஓ! விசிதரவீரியரின
ரரே! அது, வியாதிகொணடவனுககுப பததியமான ஔஷதம
ததுபோல உமககு ருசிககவிலலை விசிதரமான தோகைகளையு
இநதபபாணடவாகளான மயிலகளைத தாாததராஷடிராகள
காகஙகளால அபஜயமடையசசெயதீா ஓ! அரசரே! ஸிமமங
தளளிவிடடு நரிகளை மறைததது வைததுககொணடவரான நீா

ாந்தபொழுது தூக்கிக்கப்போகிறீர் ஐயா! எந்தப்போஷகன
னும நன்மையிலபற்றுள்ளவனுமான வேலைக்காரனவிஷயத்தில
ாக்காலத்திலும் கோபியாமலிருக்கிறுனோ அந்தப்போஷகனிடத
வேலைக்காரர்கள் விசுவாஸத்தை அடைகிறார்கள் ஆபத்துக்காலங
லும், இவனைக்கைவிடுகிறதில்லை வேலைக்காரர்களுடைய ஜீவனத
கெடுத்துப புதிதான ராஜ்யத்தையோ தனத்தையோ அடைய
டபக்கூடாது ஸ்நேகத்துடன்கூடின மந்திரிகளோ, வஞ்சிக்கப
-வர்களும போகமிழந்தவர்களுமாகு விரோதிகளாகி,
னைக் கைவிடுகிறார்களல்லவா? முதலில் எல்லாக் காரியங
யும வரவுசெலவுக்கு உசிதமான விருத்தியையும கணக
அதற்கு உசிதர்களான ஸஹாயர்களைச் சேர்க்கவேண்டும
பமுடியாதவைகளான காரியங்களும ஸஹாயத்தால ஸாதிக்கக
வைகளல்லவா? யஜமானனுடைய கருத்தை அறிந்து
டபிலலாமல எல்லாக்காரியங்களையும செய்கிறவனும ஹிதங்க
சொல்லுகிறவனும் பற்றுதலுடையவனும பூஜயனும சக்தியை
ந்தவனுமான அந்தவேலைக்காரன தன்னைப்போலத் தயைசெய்யத
வனல்லவா? எவன சொல்லப்படடும சொன்னசொல்லை மதிக்கிற
லயோ, கட்டளையிடப்படடும தடுத்துச் சொல்லுகிறுனே, அறி
றந்தவனென்கிற அபிமானமுடையவனும விபரீதமாகப் பேசுகி
மான அப்படிப்பட்ட அந்த வேலைக்காரன சீக்கிரமாகவே விலக
-த்தக்கவன் மந்தமில்லாதவனும ஆண்மையுடையவனும காரிய
ச் சீக்கிரம செய்கிறவனும தயையுள்ளவனும திறமையுடையவ
பிறரால கலைக்கமுடியாதவனும சிறிதுமநோயில்லாதவனும
யுக்தமான வார்த்தைசொல்லுபவனும ஆக எட்டுக்குணங்களும
ந்தினவனைத் தூதனுகச் சொல்லுகிறார்கள அறிவுள்ளமனிதன
ாஸத்தினுலே தன்னிடம நம்பிக்கையில்லாதவனுடைய வீட்டில
பாதும ஸாயங்காலத்தில போகக்கூடாது ராத்திரியில நாற்சந்தி
மறைந்துகொண்டு நிறகக்கூடாது அரசனால இச்சிக்கப்பட்ட
யை இச்சிக்கக்கூடாது மந்திராலோசனை செய்கிறவன அனே
பர்களிடம கலந்த ஆலோசனையையுடையவனும கெட்டசோக
டையவனுமாயிருக்கும்பொழுது, (என்போன்றவன்) ஆக்ஷேபத
செய்யக்கூடாது '(பலருடன ஆலோசிக்கும) உமமிடத்தில
நம்பிக்கையைவைக்கவில்லை' என்று சொல்லவுமகூடாது பின
வெனில, [1] காரணத்தோடு வியாஜத்தைச்செய்யவேண்டும

---

[1] 'தனக்கு வேறுகாரியமிருப்பதாகக் காரணத்தோடு சொல்லி விலகிப்
'வணடும' என்பது.

தயாளு, அரசன, வியபிசரிககிறவள, அரசனுடைய ஸேவகன,
திரன, ஸகோதரன, பாலாகளான புததிராகளையுடைய வி
சேனையிறபுகுநது ஜீவிககிறவன, வீடடில அதிகாரம விலகி
ஆகிய இவாகள பொருளைச செலவிடுதலமுதலிய வியவகார
ருநது விலககபபடததககவாகளாவாாகள அறிவுடைமை, நற
கலவி, அடககம, வலலமை, பலசொலலாமை, சகதிககுதத
தானம, நனறியறிதல ஆகிய எடடுககுணஙகளும மனிதனைபபிர
கசசெயகினறன ஐயா! மிகக மஹிமைபொருநதிய இநதக குண
ஒரு குணமானது பலாதகரிததுச சேருகிறது (அதாவது),
பொழுது அரசன ஒருவனை உபசரிககிறானோ அபபொழுது (ரா
சாரமாகிய) இநதககுணம (அவனிடததில) எலலாககுணஙக
அதிகரிதது விளஙகுகிறது ஸநானசிலனை ஒருவனைப பலம,
ஸவரசுததி, அக்ஷரசுததி, மௌனமை, நனமணம, அதிகமான
காநதி, அழகு, சிறநதவாகளானஸதிரீகள இநதப பததுகு
களும அடைகினறன அளவறிநது உணபவனை ஆரோககியம, ஆ
பலம, ஸுகம, மறுவறற குழநதை, பெருநதீனிககாரனெ
நிநதையிலலாமை ஆகிய இநத ஆறுகுணஙகளும அடைகின
தீசசெயலை இயலபாகவுடையவனையும பெருநதீனிககாரனையும உ
துடன பகைபபவனையும பலவித வஞசனைகளுளளவனையும ஹி
செயபவனையும தேசகாலஙகளை அறியாதவனையும 1 தகாத
முடையவனையும தனவீடடில வஸிககுமபடி செயயககூடாது
வன, நிநதிககிறவன, மூடன, 2 காடடில வஸிபபவன,
கிறவன, பூஜிககததகாதவனைப பூஜிககிறவன, தயையிலலாத
பகைமைபாராடடுகிறவன, நனறிமறநதவன ஆகிய இவாகளை
யான பீடையுளளவனாக இருநதாலும ஒருகாலும யாசிககககூட
3 ஆததாயி, மிகக அஜாககரதையுடையவன, எநநாளுமபொயசெ
கிறவன, உறுதியான அனபிலலாதவன, ஸநேகததை விட
(தனனை) ஸமாததனாக நினைபபவன ஆகிய மனிதாகளில
களான இநத ஆறுபோகளுககும வேலைசெயயககூடாது
தஙகளோ ஸஹாயததைக காரணமாகவுடையவைகள ஸஹ
கள ஆததததைக காரணமாகவுடையவைகள ஒனறோடொ

1 'பௌததஸநயாஸிவேஷமுதலிய வேஷஙகளைத தரிபபவன' எ
பழையவுரை

2 'செமபடவன' எனபது பழையவுரை

3 விராடபாவம 175 ம பககம குறிபபில காணக,

மாகவுடையவைகளான இவைகள் ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்று
டப்பதில்லை புத்திரர்களை உண்டுபண்ணிக் கடன்தறவர்களாகச்
து அவர்களுக்கு ஒரு பிழைப்பை ஏற்படுத்தி எல்லாக் குமாரி
யும் சரியான இடங்களில் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வனத்தி
ந்துகொண்டு முனியாவதற்கு விரும்பவேண்டும் சகத்துயுள்ள
எது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஹிதமும் தனக்கு ஸுகத்தை
ப்பதுமாயிருக்கிறதோ அதைச் செய்யவேண்டும் இது எல்லா
ந்தங்களின் விதிக்கும் மூலம் செல்வப் பெருக்கம், சத்துரு
,சௌரியம்,ஸத்வகுணம், மூபற்சி, உற்தி இவைகள் எவனுக்கு
டுமோ அவனுக்குப் பிழைப்பில்லாமைபாலுண்டான பபம் எது?
இந்திரனுக்கு நிகரானவரே! பாண்டவர்களுடன் பகைப்பதி
டாகும் தோஷங்களை நீர் ஆலோசியும் எதில் இந்திரன்
லான தேவர்களும் வருந்துவார்களோ, எதில் புத்திரர்களுடன்
ரமும் எந்நாளும் பயந்த குடியிருப்பும் புகழின் நாசமும் சத்துருக
க்குச் சந்தோஷமும் பீஷ்மருக்கும் உமக்கும் துரோணருக்கும்
ஞன யுதிஷ்டிரனுக்கும் கோபமும் உண்டாகின்றனவோ,
விருத்தியடைந்தால் ஆகாயத்தில் குறுக்காக விழுந்த தூம
ுவைப்போல இந்த உலகத்தை நாசம் செய்யும் உம்முடைய
புத்திரர்களும் கர்ணனும் பாண்டவர்கள் ஐவர்களும் (சேர்ந்து)
ல ஆடையாகவுடைய பூமி முழுமையையும் ஆளக்கூடியவர
ஓ! அரசரே! உம்முடைய புத்ரர்கள் காடு, பாண்டு புத
ர் ஸிம்மங்கள் என்று கருதப்பட்டார்கள் புலிகளுடன்கூடிய
டை வெட்டாதீர் வனத்தை விட்டுப் புலிகளும் நாசத்தை
டயவேண்டாம் புலிகளில்லாவிட்டால் காடு இராது காடில்லா
டால், புலிகளும் இரா காடு புலிகளால் காக்கப்படுகிறது காடு
ளைக் காக்கிறது பாவபுத்தியுள்ளவர்கள் பிறர்களுடைய கெட்ட
த்தை அறிவதற்கு எவ்விதம் விரும்புகிறார்களோ அவ்விதம்
ர்களுடைய நல்ல குணங்களை அறிவதற்கு விரும்புகிறதில்லை
யகாரியவித்தியை விரும்புகிறவன் ஆதிமுதல் தாமத்தையே
க்கவேண்டும் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்தும் அமிருதம் விலகாதது
லத் தாமத்திலிருந்தும் ஆத்தமானது விலகுகிறதில்லை பாவத்தி
ந்தும் ஒழிவடைந்த எவனுடைய மனமானது நல்ல காரியத்தில்
வசிக்கச் செய்யப்பட்டதோ அவனால் காரணமும் காரியமுமான
வயெல்லாம் அறியப்பட்டவையாகும் எவன் தாமத்தையும் ஆத்
தையும் காமத்தையும் அந்தஅந்தக் காலத்தில் செய்கிறானோ

அவன இமமையிலும மறுமையிலும தாமாாதத காமஙகளு
ஸமபததை அடைகிறுன ஓ! அரசரே! எவன மேலோஙகிய
வெறுபபுககளுடைய வேகததை நனருக அடககுகிருனே,
ஆபததுககளில மோகததை அடையவிலலையோ அவாகள
திறகு இருபபிடம மனிதாகளுககு நிதயமாயும ஐநதுவிதமா
கிற பலததை எனனிடமிருநது தெரிநதுகொளளும புஜபலமெ
முதலாவது பலமாகச சொலலபபடுகிறது மநதிரிகளுடைய
னது இரணடாவது பலமாகச சொலலபபடுகிறது உமககு
உணடாகுக தனலாபததையோ புததிமானகள மூனருவது ப
சொலலுகிருாகள ஓ! அரசரே! இநத மனிதனுககுத் தா
ைதகளின வழியாக இயறகையாக வநததும [1]அபிஜாத பல
பெயருளளதுமான பலமானது ஙானகாவது பலமாகக கரு
டிருககிறது ஓ! பாரதரே! எதனுல இநத எலலாபபல
ஸஙகிரகஞ செயயபபடடிருககினறனவோ எது பலஙகளுகெ
சிறநததான பலமோ அது அறிவின பலமெனறு சொலலபபடு
எநதமனிதன மறறெருருவனுககுப பெரியதீஙகைசசெயய வ
வனு அவனுடன வைரததைசசெயதுவிடடுத தூரததிலிரு
னெனறு ஸமாதானததை அடையககூடாது ஸதிரீகள, அர
ஸாபபஙகள, [2] தனவேதாதயயனம, பிரபு, சதரு, போகம,
இவைகளில புததிமானன எவன நமபிககை வைககததககவ
(பகைவனுடைய) புததியாகிற பாணததால அடிககபபடட
வைததியாகளுமிலலை, ஔஷதஙகளுமிலலை, (சாநதி) ஹோ
குரிய மநதிரஙகளும இலலை, நனமையைசசெயயும காரி
மிலலை, அதாவணவேததிலுளள ஆபிசார மநதிரஙகளு
மிககஸிததியுளள ரஸகுளிகைகளுமிலலை ஓ! பாரதரே! ஸா
அககினியும ஸிமமமும தனகுலததில பிறநத புதரனும ம
அவமதிககததககவாகளலலா இவாகளெலலாரும அளவறற
ரமமுடையவாகளலலவா? உலகததில பெரியதேஜஸாயிருககி
னியானது மரஙகளில மறைநதுகொணடிருககிறது, பிறா
ஜவலிபபிககபபடாதவரையில அநதககடடையை உபயோகப
கிறதுமிலலை (=எரிககிறதுமிலலை) அநதஅகனியே எபபொழு
டைகளிலிருநதும கடைநது ஜவலிபபிககபபடுகிறதோ அப
தனதேஜஸினுல அநதககடடையையும மறறவனததையும சீ

1 நறகுடிப பிறபபு

2 'ஆவிருததியிலலாவிடடால மறநதுவிடும' எனபது கருதது

ரவிடுகிறது. இபபடிபபோலவே அகனிககுநிகரான தேஜஸை
! குலபுதராகள, பொறுமையுடையவாகளும சேஷடையிலலாத
நமாகக கட்டையில தீ அடஙகியிருபபதுபோல அடஙகியிருககி
புததிராகளுடனகூடின நீ கொடிககுசசமமான தனமையு
ா பாணடுவினபுததிராகள ஸாலவிருக்ஷஙகளாகக கருதபபட
ா பெரியவிருக்ஷததை அடுககாத கொடியானது ஒருபொழுதும
கி அடைகிறதிலலை ஓ! அரசரே! அமபிகையின புததிரரே! உம
ப புததிரன காடு பாணடவாகளை வனததிலிருககும ஸிம
ாக அறியும ஸிமமமிலலாத வனம நசிககுமனறோ? வன
த விஷயததில ஸிமமஙகளும நசிககும

முபபததெட்டாவது அதயாயம

பாஜாகர பாவம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் திருதராஷ்டிரனுக்கு நீதிகளைச்சொல்லி, பாண்ட வாகளுக்கு நாடுகொடாவிடில் துரியோதனனுக்கு ராஜ்யம் நிலையாதென்றது)

பிராயமுதிாநதவன வருமபொழுது, தருணனுடைய பிராணன
டயரககிளமபிவிடுகினறனவலலவா? அவன, எதிாகொளவது
ாரமசெயவது இவைகளாலே மறுபடியும அவைகளை அடை
தீரனுனவன வநதவரான ஸாதுவுககு ஆஸனஙகொடுதது
தககொணடுவநது பாதஙகளைககழுவி ஸுகததைவிசாரிததுத
டைய ஸதிதியைத தெரிவிததுப பிறகு ஙரததையுடன அன
த அளிககவேணடும வேதததையறிநதவா எவனுடையகிரு
(அவனுடைய) லோபததினுலோ (அவனிடமுளள) பயததி
அலலது (அவனுடைய) கிருபணததனமையினலேயோ (பாத
லததையும மதுபாககததையும கோவையும பெறறுககொளள
யோ அவனுடைய உயிாவாழககையைப பெரியோாகள பயனற
F சொலலுகிறாாகள வைததியன, ஆயுதமசெயகிறவன,
சரியம நஷடமானவன, திருடன, குரூரன, மதுபானம செய
1 பருணாஹுதி செயபவன, படையில ஜீவிககிறவன, 2 வேத

சாநதிபாவம 43 ம பககம குறிபபிற காணக
வேதனம வாஙகிககொணடு வேதாததியயனம செயவிககிறவன,

ததை விறகிறவன ஆகிய (இபபடிபபடட) 1 அதிதிகள மிக
பரியாயிருநதாலும ஜலம கொடுககபபடடததககவரலலா உ
பககுவமானஅனனமும தயிரும பாலும தேனும எணணெயும
யும எளளும மாமஸமும பழஙகளும கிழஙகுகளும கீரையும சி
வஸதிரமும எலலாவாசனைபபொருளகளும வெலலம முதலிய
களும விறகததககவைகளலல, எவன கோபமறறவனும, ஓட
சிலலியும கருஙகலலும பொனனும சமமாக நினைபபவனும, சே
நீஙகினவனும, நடபுபபகையிலலாதவனும, இகழபுகழகளில
வடைநதவனும, விருபபு வெறுபபுககளை விடடவனும, உதாஸீ
போனறவனுமாயிருககிறானோ அவனதான பிக்ஷு வனத
வஸிததுககொணடு தினை கிழஙகு இஙகுதவிருக்ஷததினகாய
கீரைகள இவைகளால ஜீவிபபவனும, மனததை நனகு அடககி
னும, அகனிகாரியஙகளில முயறசியுளளவனும, 2 அதிதிகள் வி
தில அஜாககிரதையிலலாதவனும,(காரிய) பாரததைத்-வகிககிறவ
புணணியததைச செயகிறவனுமான அவன தவம செயபவன பு
மானுககு அபகாரததைச செயதுவிடடுத தூரததிலிருக
னெனறு ஸமாதானததை அடையககூடாது புததிமானுக
கைகள நீணடவைகள தான துனபஞ்செயயபபடடால (து
செயதவனை) அவைகளால துனபஞ்செயவான தனனிடம நமபி
யிலலாதவனிடம நமபிககை வைககககூடாது நமபிககையுள
னிடமும அதிகநமபிககை வைககசகூடாது நமபிககை வைத
லுணடான பயமானது வேரகளையும அறுககும தாரஙக
காபபவனும,(அநத) ஸதிரீகள விஷயததில பொறாமையிலலாதவ
வருமபடியைப பிரிததுககொடுககிறவனும பிரியததைச சொலத
வனும மிருதுவான ஸவபாவமுளளவனும இனபமாகப பேசுகிற
மாயிருககவேணடும. ஆனால், இவாகளுடைய வசததை அ
கூடாது பூஜிகக யோகயாகளும மஹா பாகயமுடையவாக
பரிசுததாகளும வீடடை விளஙகசசெயகிறவாகளுமான ஸதி
வீடடிறகு லக்ஷமிகளாகச சொலலபபடுகிறாாகள. ஆகையால்,
கள விசேஷமாகக காககபபடடததககவாகள பிதாவுககு அ
புரததின மேறபாாவையை அளிககவேணடும மாதாவுககுப

1 'இவாகள தணணீரும கொடுககததகாதவாாயினும அதிதியாகவ
மிகக பிரியம பாராடடபபடடததககவாகள' எனபது பழைய வுரை

2 'இபபடிபபடடவனும அதிதிகளைப பூஜிககவேணடுமெனறத
செலவமுளளவாகளைபபறறிச சொலலவும வேணடுமோ?'எனபது பழைய

வை அளிக்கவேண்டும், பசுக்களிடத்தில் தனக்குச் சமமா
ரவனை ஏற்படுத்தவேண்டும் தானே கிருஷிக்குச் செல்லவேண
வேலைக்காரர்களால் வியாபாரத்திற்குரிய பதார்த்தங்களைப் போக
செய்யவேண்டும் புத்திரர்களால் பிராமமணர்களுக்குப் பணி
செய்யவேண்டும் ஜலத்திலிருந்து அக்னியும் பிராமமணனிட
து க்ஷத்திரியஜாதியும் கற்பாறையிலிருந்து உலோகமும் உண
ன எங்கும் செல்லுகிற அவைகளுடைய சக்தியானது தன்
ணங்களில் அடங்கிவிடுகிறது நல்லகுலத்திற் பிறந்தவர்களும
ரிக்குநிகரான தேஜஸுடையவர்களுமான ஸத்துக்கள் எப்பொ
ம பொறுமையுள்ளவர்களும் (ஸத்துக்களென்று தெரியும்) ரூபமில
வர்களுமாகிக் கட்டையில் அக்கினி அடங்கியிருப்பதுபோல
ங்கியிருக்கிறார்கள் எந்த அரசனுடைய ஆலோசனையை அவனைச
ந்தவர்களும் வெளியிலுள்ளவர்களும் அறியவில்லையோ, எந்த
ன எங்கும் சாரர்களாகிற கண்களுடையவனுயிருக்கிறானோ
ன நெடுங்காலம் ஐசுவரியத்தை அனுபவிப்பான் தாமம் காமம
தம இவைகளினிமித்தமான காரியங்களைச் செய்யப்போகிறவன
லக்கூடாது செய்தவைகளைச் செய்தபிறகுதான் வெளியிட
டும் அப்படியானால் ஆலோசனையானது வெளியாகாது மலையின
யிலேயோ உப்பரிகையிலேயோ ஏறி ஏகாந்தமாக இருந்து ஆலோ
செய்யவேண்டும் செடிகொடிகளில்லாத காடாயிருந்தால் அவவி
ல ஆலோசனை (செய்யும்படி) சொல்லப்படுகிறது ஓ!
ரே! நண்பனல்லாதவனும், நண்பனுயிருந்தாலும் பண்டித
ாதவனும், பண்டிதனுயிருந்தாலும் அடக்கமில்லாதவனும
ான ஆலோசனையை அறியத்தக்கவர்களா அரசனுனவன
யாமல் ஒருவனைத் தனக்கு மந்திரியாக வைத்துக்கொள்ளக
து மந்திரியின் மூலமாகவேயன்றோ தனலாபமும் மந்திரா
னையைக்காத்தலும் ஏற்படும் எந்த அரசனுடைய தாமநிமித்த
அர்த்தநிமித்தமும் காமநிமித்தமுமான எல்லாக்காரியங்களை
செய்தபிறகு ஸபையோர்கள் அறிகிறார்களோ அந்த அரசன் அர
ில் சிறந்தவன் அரசன் ரகசியமான ஆலோசனையுடையவனுக
தால், அவனுக்கு ஸந்தேகமின்றிக் காரியஸித்தியுண்டாகும
ாமையால் இகழத்தக்க காரியங்களைச் செய்பவன் அவைகளின
த்தினுல் வாழ்நாளிலிருந்தும் நழுவுகிறான் புகழத்தக்க காரியங்
செய்வதோ மிக்க ஸுகத்தையளிக்கும் அவைகளைச் செய்யா
ப்பதுவே பசசாத்தாபத்தைச் செய்வதாகக் கருதப்படுகிறது.

வேதஙகளை அததியயனமசெயயாத வேதியன எபபடி மராதத
மததிறகு அருகனிலலையோ அபபடியே (ஸநதிவிகரகமுதலான) ஆ
குணஙகளையும கேடடறியாதவன மநதிராலோசனையைக கே
அருகனுகான ஓ! அரசரே! நிலை விருததி க்ஷயஙகளை அறிந
னும (ஸநதி முதலான) ஆறுகுணஙகளாலும பிரஸிததிபெறறவ
அவமதிககபபடாத நலலொழுககததையுடையவனுமாயிருபபவனு
பூமியானது சுவாதீனமாக இருககிறது வீணாகாத கோபசநதோ
களையுடையவனும தானேசெயது பினனுமபாாககிறவனும தன
றியபபடட தனசாலையையுடையவனுமா யிருபபவனுககுப பூமியான
செலவஙகளை அளிததுககொணடே யிருககிறது அரசனெனவன (
சனெனகிற) போமாததிரததினுலும குடையினுலும ஸநதோஷி
வேணடும திரவியஙகளை வேலைககாராகளுககுக கொடுககவேண
ஒருவனுககே எலலாவறறையும கிரகிததுககொளளுகிறவனுக இருக
கூடாது பிராமணனைப பிராமணன அறிவான ஸதிரீயைக க
வன அறிவான மநதிரியை அரசன அறிவான அரசனை அரசே
அறிவான. கொலலவேணடியநிலைமையைஅடைநத பகைவன த
வசபபடடால விடககூடாது கொலலவேணடியவனை வணககத
னிருநதுகொணடு அடுககவேணடும (தனககுப) பலம உணடா
பொழுது கொலலவேணடும கொலலபபடாத விஷயததில அவன
மிருநதும சீககிரம பயமுணடாகும. தெயவஙகள அரசாகள பிர
மணாகள முதியவாகள இளைஞாகள நோயாளிகள இவாகளவிஷ
தில கோபததை எபபொழுதும முயறசிசெயது அடககவேண
அறிவுளளவன, மூடாகளால செயயபபபடட பயனறறதான கலகத
விலககவேணடும அபபடிசசெயதால, உலகததில கீாததியை
அடைவான , அனாததததோடும சேரமாடடான எநத யஜமான
டைய அனுககிரகமும கோபமும பயனறறனவாகுமோ அவ
ஜனஙகள அலியானபதியை ஸதிரீகள விருமபாததுபோல விரு
மாடடாாகள புததியானது தனலாபததிறகுக காரணமா
கிலலை மூடததனமையானது செழிபபிலலாமைககு (ககாரண
கிறதிலலை) உலக பரமபரையினுடைய வரலாறறைப புததிமா
அறிகிறுன , மறறவன அறிகிறதிலலை ஓ! பாரதரே! மூட
வன, விததையால சிறநதவாகளையும சீலததால சிறநதவாகளை
பிராயததினுல மூததவாகளையும புததியினுல சிறநதவாகளை
தனததால பெரியவாகளையும குலததால மேலானவாகளையும
பொழுதும அவமதிககிறுன இழிவான செயகையுடையவனை

றிவிலலாதவனையும அஸூயையுடையவனையும தாமம செயயாத
னையும குறறமானசொறகளைப பேசுகிறவனையும கோபமுடைய
னையும அனாததஙகள விரைநது அடைகினறன தான சொனன
ால தவருமல கொடுபபதும காலததைக கடவாமலிருபபதும
ஙகளுககு) இனிய வாாததையும மனிதாகளைத தனனிடம
அடிககடி வருமபடி செயகினறன சொனனசொல தவருதவனும
ாததனும நனறியறிநதவனும புததிமானும நோமையுளளவ
மான மனிதன பொககசம நசிததாலும பரிவாரததை அடைகிறான.
ாரியம, சமம, தமம, சகதி, தயை, நிஷடூரமிலலாத வாாததை, மித
ாகளுககுத துரோகம செயயாமை இநதவழும செலவததை ஈனகு
நததிசெயகினறவைகள ஓ! அரசரே! பாகிததுககொடாதவ
ம தீயமனமுடையவனும நனறிமறநதவனும லஜஜையறறவனு
ன அபபடிபபடட அரசன உலகததில விலககபபடததககவன
ன குறறமுளளவனாயிருநதுகொணடு தனககுளளிருககிற குறற
லாத மனிதனைக கோபமவரச செயகிறானோ அவன ஸாபபத
ாடுகூடிய வீடடில வஸிபபவனபோல இரவில ஸுகமாகத தூஙகு
திலலை ஓ! பாரதரே! எவாகள மனகலககமடைநதால யோக
ஷமததிறகுத தீஙகு ஏறபடுமோ அவாகளுககுத தேவதைகளுக
செயவதுபோல எபபொழுதும ஸநதோஷம வருமபடி நடகக
ணடும எநதப பொருளகள ஸதிரீகளிடததிலும மிகக மதங
ாணடவாகளிடததிலும ஒழுககஙகுனறியவாகளிடததிலும இழி
னவாகளிடததிலும சோநதிருககினறனவோ அவைகள ஸநதேகத
யடைநதவைகளே எவவிடததில ஸதிரீயும சூதாடியும இளைஞ
ம அதிகாரஞசெலுததுகிறாாகளோ அஙகுளளவாகள கலதோணியி
ளளவாகள நதியில முழுகுவதுபோல ஸவதநதிரமறறவாகளாகி
ழகிவிடுகிறாாகள ஓ! பாரதரே! எவாகள விசேஷமான பிரயோ
ஙகளில பறறிலலாதவாகளாயிருககிறாாகளோ அவாகளை நான
றிவுளளவாகளாக நினைககிறேன விசேஷஙகள [2]கலகபபிரஸங
ததைச செயகினறவை யலலவா? எவனைச சூதாடடககாராகள
ழகினறாாகளோ எவனைக கூததாடிகள புகழகினறாாகளோ எவனை
பிசாரிகள புகழகினறாாகளோ அவன •ஜீவிககிறதிலலை ஓ! பார
ர! பெரிய விலலையுடையவாகளும அளவறற பாாகரமமுடையவா
நமான அநதப பாணடவாகளைவிடடு உமமாலே துரியோதன

1 'தன வசபபடுததுகினறன' எனபது கருதது
2 'பொறுமைககுக காரணமானவை' எனபது கருதது

னிடததில பெரிய ஐஸ்வரியமானது வைககபபடடது. ஆகை
ஐஸ்வரிய மததால மதிமயஙகியிருககிற அவன, அநத ஐஸ்வ
திலிருநது, மூவுலகஙகளிலிருநதும மஹாபலி நழுவினதுபோல
வினதை நீ பாாபபீா' என்று சொனனா

முபபததோனபதாவது அதயாயம.

பரஜாகரபாவம, (தொடர்ச்சி)

(விதுரா திருதராஷ்டிரனுக்கு ஞாதிகளை வசப்படுத்திக்கொளவதிலு
நன்மையையும் கௌரவ பாண்டவர்களிடம் ஸமமாயிருக்க
வேண்டுமென்பதையும் சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, விதுரரை நோககி, 'இநத மனிதன
ருடைமையிலும பொருளினமையிலும கபிறறில கோககபபட
மாததால செயயபபடடதுமான பெணபதுமைபோல அசகதனு
கிறுன இவன பிரமமாவினுல முனவினைப்பயனை அனுசரி
படைககபபடடவனுயிருககிறுனே? ஆகையால, நீ சொல
கேடபதில உறுதியுடையவனுயிருககிறேன' என்று சொன
விதுரா, 'ஓ! பாரதரே! ஸமயநதவறி வாாததையைச செ
இறவன பிருகஸபதியாயிருநதாலும புததிககுறைவையும
னததையும அடைகிறுன (ஒருவன) தானததால பிரியனுகி
மறறெருவன பிரியமான வாாததையால பிரியனுகிறுன வே
வன [1]ஆலோசனையைக காரணமாகவுடைய பலததினுல பி
கிறுன. எவன பிரியனே அவன பிரியனே வேணடாதவன
வனுகிறதிலலை, புததிமானுமாகிறதிலலை, பணடிதனுமாகிறதி
வேணடினவனிடமுளள காரியஙகளெலலாம நலலவைகளே வே
தவனிடமுளள காரியஙகளெலலாம தீயவைகளே ஓ! அரசரே!
வுடனேயே, 'நீ துரியோதனன ஒரு புதானை விடடுவிடும,
விடுவதால நூறு புததிராகளுககும விருததியுணடாகும,
விடாவிடில நூறு புததிராகளுககும நாசமுணடாகும' என்று
சொனனேன எநத வளாசசியானது பிறகு குறைவைக
குமோ அநத வளாசசி பெரிதாக நினைககததககதிலலை. கு
யிருநதாலும எநதக குறைவானது பிறகு வளாசசியைக

---

1 'மநதிராலோசனையின பலததினுலும மூலபலததினுலும்'
பழைய வுரை

மா அது பெரிதாக நினைககததககது ஓ! மஹாராஜரே! எநதக
றவானது வளாசசியைக கொடுககுமோ அது குறைவனறு
கே எநதக காரியததை அடைநது பலவறறை அழிபபானே அது
றவெனறு நினைககததககது ஓ! திருதராஷடிரரே! சிலா
ஙகளால பூரணமாயிருககிறாாகள சிலா தனததினால பூரணமா
ககிறாாகள தனததால நிறைநதவாகளானாலும குணஙகளால
றநதவாகளை விடககடவீா' எனறு சொனனா
திருதராஷடிரன, 'நீ எலலாவறறையும அறிவுடையோா ஒபபுக
ளததககவையும வருஙகாலததில நறபயனளிககததககவையு
ச சொலலுகிறாய ஆனாலும, புததிரனை விடுவதறகுத துணிய
ல. எஙகே தாமமோ அஙகே ஜயமுணடாகும' எனறு சொன
விதுரா, 'நிரமபிய குணஙகளுளளவனும வணககமுளளவனு
ருபபவன பிராணிகளுடைய மிகக ஸூக்ஷமமான நாசததையும
பொழுதும உபேக்ஷிககமாட்டான எவாகள பிறாகளுடைய
தயில பறறுளளவாகளும பிறாகளுககுத துககஙகளையுண்டு
னுவதிலும ஒருவருககொருவா விரோததிலும எபபொழு
ளமபினவாகளுமாக முயறசி செயகிறாாகளோ, எவாகளைப
ததால தோஷம ஏறபடுமோ, உடன வஸிபபதிலும பெரிதான
ணடாகுமோ, (எவாகளுடைய) தனததைக கிரகிபபதில பெரி
ர தோஷமுணடாகுமோ, (எவாகளுககுக) கொடுபபதிலும பெரி
ர பயமுணடாகுமோ, எவாகள பேதபபடுததுவதை இயலபாக
டயவாகளோ, எவாகள காமததுடனகூடினவாகளும லஜஜையில
வாகளும ரகஸயமாக அனிஷடததைச செயபவாகளுமாயிருக
றாாகளோ, எவாகள பாவிகளெனறு பிரஸிததியடைநது ஸகவா
தில நிநதிககபபட்டவாகளாயிருககிறாாகளோ, எவாகள மறறப
ய தோஷஙகளுடனும கூடினவாகளாயிருககிறாாகளோ அவாகளை
டுவிடவேணடும இழிவான எவனிடததில நடபின காரணம
தமபொழுது, அனபும பயனின உதபததியும ஸுகததிலுளள
ாகயமும அழிகினறனவோ, எவன அபவாதம சொலவதறகு
னுகிறானோ, அழிவில முயலுகிறானோ, அறியாமல சிறிது தீஙகு
டடபொழுதும பொறுமையை அடைகிறதிலலையோ, துனபம
கிறவாகளும மனததை வசஞசெயயாதவாகளுமான அபபடிப
ட அறபாகளுடன சேரககையை விதவான புததியினால நனகு
யநது தூரததில விலககவேணடும எவன ஞாதியையும வறிய
யும பரிதாப நிலையிலிருபபவனையும நோயாளியையுமஅனுககிரகிக

கிறுனே அவன புததிராகளாலும பசுககளாலுமுணடான செ
யையும அழிவறற க்ஷேமததையும அடைகிறுன. ஓ! அ
களில சிறநதவரே! எவாகள தமககு நனமையையும குலதி
விருததியையும விருமபுகிறாகளோ அவாகள ஞாதிகளை விரு
யடையச செயயவேணடும ஆகையினுலே, நலலதைச செ
கடவீா ஓ! அரசரே! ஞாதிகளுடைய பூஜையைச செயகிற
க்ஷேமததுடன சேருவான ஓ! பரதஸரேஷடரே! ஞா
குணககேடாளுலும நனகு ரக்ஷிககபபடத தககவாகள
வானகளும உமமுடைய அருளை விருமபுகிறவாகளுமான பா
வாகள காககபபடத தககவாகள குணவானகளும உமமு
அருளை விருமபுகிறவாகளுமான பாணடவாகள ரக்ஷிககபபட
கவாகளெனறு சொலலவும வேணடுமா? ஓ! அரசரே!
களான அவாகளுககு அனுககிரகததைசசெயயும ஓ! அதிபதி
அவாகளுடைய ஜீவனததிறகாகச சில கிராமஙகளைக செ
ககடவீா ஓ! அரசரே! இபபடிச செயதால, உலகததில உம
புகழானது அடையபபடடதாகும. ஐயா! முதியவராயிருககிற
புததிராகளைக கடடளையிடவேணடும. எனறுலும நனமையா
சொலலததககது எனனை உமமுடைய நனமையில விருபபமுடை
னெனறு அறியும சுபததைவிருமபுகிறவன ஞாதிகளுடன போா
யககூடாது. ஓ! பரதஸரேஷடரே! ஸுகஙகளானவை ஞாதிகளே
கூடியே அனுபவிககததககவைகள ஞாதிகளோடுகூடி ஒருவரிடத
ருவா நலல போஜனமும நலல ஸமபாஷணமும நலலபரீதியும
வேணடும, ஒருபொழுதும விரோதமானது செயயததககத
இவவுலகில, ஞாதிகள ஆபததுககளினினறும தாணடுவிபபா
முழுகுவிககவும செயவாாகள இவவுலகில நனனடையுடைய ஞ
கள தாணடுவிபபாாகள தீயநடையுளளவாகள முழுககசசெய
கள ஓ! ராஜேநதிரரே! பகைவாகளின காவததை ஒழிககிறவ
பாணடவாகள விஷயததில நலல நடையுடையவரா யிருககககட
அவாகளால சூழபபடடால நீா பகைவாகளுககு வெலலமுடிய
ராவீா. எநத ஞாதியானவன செலவவானுயிருககிற ஞா
அடைநதும விஷமபூசின பாணததைக கையிலுடையவனை அடை
மிருகமபோலக கெடுதலை அடைகினறுனே அவனுடைய பாவத
செலவவானுயிருககிற அநதஞாதி அடைகிறுன ஓ! அரச
பினனுலேயும அநதப பாணடவாகளையோ அலலது புததிராகளை
கொலலபபடடவாகளாகக கேடடு உமககுத தாபமானது உணட

கிறது ஆகையால, அதைபபறறி யோசிக்ககடவீா உயிா நிலை
லாமலிருபபதால, (மனிதன) எநதக காரியததைச செயததிஞல
ல கொணடவஞகிப பரிதாபததை அடைவாஞே அதனை முனபே
யாமலிருகக வேணடும நீதிசாஸதிரததைச செயத சுகராசாரிய
ந தவிர மறறஎவன அநீதியைச செயயாதவன ? ஆஞல, அநத அநீ
னது நடநதுவிடடது ஆதலால, நடககவேணடியதை அநதநத
பததிறகுத தககபடி செயவதெனபது புததிமானகளிடததிலதான
கிறது ஓ ! அரசரே ! துரியோதனஞலே அவாகளவிஷயததில
க கெடுதலான காரியமானது முன செயயபபடடிருககு
ஞல, (இபபொழுது) குலததில பெரியவரான உமமால
னது நிவிருததி செயயததககது ஓ ! அரசரே ! நீா அவாகளை
ததில நிலைககசசெயது உலகததில எஙகும நீஙகினவரும
மானகளால பூஜிககததககவருமாவீா எவன தீராகளுடைய
வசனஙகளைப பயனவரையும ஆலோசிததுக காரியஙகளில
தியை அடைகினருஞே அவன வெகுகாலம புகழுடனிருப
மிகவும ஸமாததாகளாயிருநதாலும அறியவேணடியதை
யாமலும அறியபபடடதை அனுஷ்டியாமலும இருபபாாகளா
(அவாகள தஙகள) ஞானததை நனகு உபயோகிததவாகளாகாா.
விதவான பாவததின உதபததியைப பயனுடைய காரியததை
யாமலிருககிருஞே அவன விருததியடைகிருன எவன முன
பபடட பாவததை ஆலோசியாமல தொடாநதுசெயகிருஞே
புததியுளள அவன ஆழமான சேறறுடனகூடின பளளததில
காடிய நரகததில) தளளபபடுகிருன புததிமாஞனவன ஆலோ
வெளியாகிக கெடுவதறகுக காரணமான இவவாறினையும பாாகக
ணடும. செலவததின மிகுதியை விருமபுகிறவஞக எபபொழுதும
களை நேராமல காககவேணடும ஓ ! அரசரே ! (அவைகளா
—) குடிமயககம, அதிநிததிரை, பிறருடைய ரகஸியமான சாரா
யவரை அறியாமை, தனனிடமுணடாகும குறிபபு, துஷ்டமந
ளிடம நமபிககை, ஸாமாததியமிலலாத தூதன இவவாறுகளே.
ரே ! இநத ஆறுதுவாரஙகளையும எவன அறிநதுகொணடு எப
ழுதும மநதிராலோசனையை மறைககிருஞே அவன தாமாாதத
களை அனுஷ்டிபபதில முயறசியுடையவஞகப பகைவாகளைக
படுததிககொணடிருககிருன பிருஹஸபதிககு ஸமானாகளா
சாஸதிரததை அறியாமலும பெரியோாகளை ஸேவியாமலும
ாததஙகள அறியபபடககூடியவைகளலல. கடலில விழுநதது

நஷடமே செவிகொடாதவனிடம சொலலபபடட வாாததை
டமே புததியிலலாதவனிடம சாஸதிரம நஷடமே சாமப
விழுநத ஹவிஸ நஷடமே புததிமானவன யுகதியால பரீக்ஷி
அடிககடி புததியால நிசசயிதது, பிறா மூலமாகவும கேடடு, தா,
பாாதத பிறகு, விசேஷமாகத தெரிநதுகொணடு அறிஞாகளு
ஸநேகததைச செயயவேணடும அடககமானது புகழினமை
போககும பராககரமமானது பொருளினமையை நாசம செ
பொறுமையானது எபபொழுதும கோபததை நாசஞசெயயும ஆ
மானது அலக்ஷணததை (=இனனகுலததானெனறு அறியப
அடையாளமினமையை) நாசஞசெயயும ஓ! அரசரே! அனு
கும பொருளகளாலும உதபததி க்ஷேததாததிலும கிருகததி
ஒழுககததிலும போஜனததிலும ஆடையிலும குலத
கணடறியவேணடும சரீரததில ஆசையைவிடடவனுககும க
நேரிடடால தடுததுச சொலவது முடியாது காமததில ஆ
கொணடவனுககுக கேடபானேன? பேரறிஞாகளை அடுபபவ
விதவானும தாமசிலனும காடசிககினியவனும மிததிரனுடன
வனும நலலவாககுடையவனுமான நணபனைப பரிபாலிககவே
டும கெடடகுலததிற பிறநதவனோ நலலகுலததிற பிறநதவ
எவன மரியாதையைத தாணடாமலிருபபானோ, காமததை வி
கிறவனும மெளனமைததனமையுடையவனும லஜஜையுடையவனு
அவன நலல குலததோாகள நூறுபோகளைக காடடிலும சி
வன எநத இருவருககு எணணததோடு எணணமும ரக
தோடு ரகஸியமும அறிவோடறிவும ஒததுபபோகினறனவோ
அவாகளுடைய ஸநேகமானது கெடுகிறதிலலை புததிசாலியான
மதிகேடனும கலவியறிவிலலாதவனுமாயிருபபவனைப புறக
மறைககபபடட கிணறறைபபோல விலககவேணடும அவனிட
ஸநேகம நசிததுவிடும பணடிதனானவன, காவமகொணடவ
டததிலும மூடாகளிடததிலும கோபமுளளவாகளிடததிலும ஆ
சியாமற செயகிறவாகளிடததிலும தாமம விலகினவாகளிடததி
ஸநேகததை வைககககூடாது நனறியறிநதவனும தாமம செ
னும ஸதயமுளளவனும அறபததனமிலலாதவனும உறுதியான
யுடையவனும இநதிரியஙகளை ஜயிததவனும (இருககவேண
முறையிலிருபபவனுமான மனிதனை மிததிரனெனறு (விதவ
விருமபுகிறான இநதிரியஙகளை விஷயஙகளிற செலலவிடாமலி
தானது மரணததைக காடடிலும அதிக (ஶ்ரம) மாயிருககிறது.

ங்களை அதிகம் செலவிடுவதோ தேவதைகளையும் கெடுத்து
ம் எல்லாப் பிராணிகளின் விஷயத்திலும் மிருதுவான ஸ்வ
ம், அஸூயையில்லாமை, பொறுமை, தைரியம், மித்திரர்களை
மதியாமலிருத்தல் இவைகளைப் பண்டிதர்கள் ஆயுளுக்குக் கார
ளாகச் சொல்லுகின்றார்கள் எவன் அபிப்பிராயத்தால் கெடுக்கப்
- ஆத்ததை மிக்க மனவுறுதியை அடைந்து நல்ல நியாயத்
மறுபடியும் திருப்ப விரும்புகிறானோ அவனுடைய அச்செய்கை
மே புருஷர்களின் விரதமாகிறது வரப்போகிற துக்கத்தில
ாரத்தை அறிந்தவனும் நடக்கின்ற காரியத்தில் உறுதியான நிச
டையவனும் (அகாரியம்) நடந்தபின் மேல் செய்யவேண்டிய
பத்தின் சேஷத்தை அறிந்தவனுமான மனிதன் அர்த்தங்களால்
படுகிறதில்லை செய்கையினாலும் மனத்தாலும் வாக்காலும்
 அடிக்கடி பற்றுகிறானோ அதே அவனைக் கவர்கின்றது ஆகை
, நல்ல காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் மங்களத் திரவியங்களைத்
டுவதும், உதவியின் நிறைவும், சாஸ்திரமும், முயற்சியும், ருஜூத்
மையும், அடிக்கடி ஸத்துக்களைத் தரிசிப்பதும் ஆகிய இவைகள்
ரியத்தைச் செய்கின்றவைகள் முயற்சியை விடாமலிருப்பது
வத்திற்கும் லாபத்திற்கும் நன்மைக்கும் காரணம் முயற்சியை
ர்தவன் பெரியவனாகிறான், அளவற்ற ஸுகத்தையும் அனுபவிக
ன ஐயா! வல்லவனாயிருப்பவனுக்கு எப்பொழுதும் எல்லோ விஷ
திலும் பொறுமையுடனிருப்பதைக் காட்டிலும் மிக்க திருவுடைய
மிக்கநலமாயிருப்பதும் வேறொன்றுமில்லை அசக்தனானவன் எல
றையும் பொறுக்கவேண்டும் சக்தியுள்ளவன் தர்மத்தின் கார
ாகப் பொறுக்கவேண்டும் எவனுக்கு அர்த்தமும் அனர்த்தமும்
ோ அவனுக்கு எப்பொழுதும் பொறுமை அனுகூலமானது
ஸுகத்தை அனுபவிக்கிறவனாயிருந்தும், தர்மார்த்தங்களிலி
ற குறைவையடையானோ அதை இஷ்டப்படி அனுபவிக்கலாம்
னுடைய விரதத்தைச் செய்யக்கூடாது துக்கத்தால் பீடிக்கப்
வர்களிடத்திலும் மதங்கொண்டவர்களிடத்திலும் நாஸ்திகர்களி
திலும் சோம்பேறிகளிடத்திலும் அடக்கமில்லாதவர்களிடத்தி
ஊக்கமில்லாதவர்களிடத்திலும் செல்வமானது நிற்கிறதில்லை.
மையுடையவனும் சோம்பலால் (அகாரியங்களில்) லஜ்ஜையுள்ளவனு
 மனிதனைத் தாபபுத்தியுள்ளவர்கள் சக்தியில்லாதவனாக நினைத்
கொண்டு அவமதிக்கிறார்கள் மிக்க யோக்யனும் அதிகமாகக்
டுப்பவனும் அதிசூரனும் அதிக விரதமுடையவனும் தன்னறி

வால காவமுள்ளவனுமாயிருப்பவனை லக்ஷ்மியானவள் பயத்தி
கிட்ட நெருங்குகிறதில்லை இந்த லக்ஷ்மியானவள் அதிக குண
களிடத்திலும் அதிக குணமற்றவர்களிடத்திலும் இருக்கிறதி
இந்த லக்ஷ்மியானவள் குணங்களையும் விரும்புகிறதில்லை, குணமி
விட்டாலும் பற்றுகிறதில்லை பித்துக்கொண்டவளான இந்த பூ
னவள், கண் பொட்டையான பசுப்போல் ஏதாவது ஓரிடத்திலே
இருக்கிறாள் வேதங்கள் அக்கினிஹோத்திரத்தைப் பயனாகவு
வைகள் சாஸ்திரமானது நல்லியற்கையையும் நன்னடையையும்
னாகவுடையது ஸ்திரீயானவள் கிரீடையையும் புத்திரனையும் ப
வுடையவள் தனமானது தானத்தையும் போகத்தையும் ப
வுடையது எவன் அதர்மத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தனங்க
பரலோகத்திற்குரிய காமாவைச் செய்கிறானோ அவன், (அ
தனம் கெட்ட வழியாய் வந்ததால், மரித்தபிறகு அந்தக் காமா
பயனை அனுபவிக்கமாட்டான் ஸத்வகுணமுள்ளவர்களுக்குக்
களிலும் வனத்திலுள்ள செல்லமுடியாத இடங்களிலும் க
மான ஆபத்துக்களிலும் பரபரப்பை உண்டுபண்ணுகிற காரி
லும் ஆயுதங்கள் ஓங்கப்பட்ட காலத்திலும் பயமில்லை மூ
இந்திரியங்களின் அடக்கம், திறமை, அஜாக்ரதையில்லாமை எ
யம், ஞாபகசக்தி, நன்கு ஆலோசித்து ஆரம்பித்தல் இவை
ஐஸ்வரியத்திற்குக் காரணமாக அறியும் தவசிகளுக்குத்
பலம், பிரம்மஜ்ஞானிகளுக்குப் பிரம்மம் பலம் தீயோர்களுக்
துன்பம்செய்தல் பலம் குணவான்களுக்குப் பொறுமை ப
ஜலம், கிழங்கு, பால், பழம், 1 ஹவிஸ், பிராமணனுடைய
மதி, குருவின் வசனம், ஔஷதம் இவ்வெட்டும் விரதத்
கெடுக்காதவைகள் எது தனக்குக் கெடுதலாயிருக்கிறதோ அ
பிறனுக்குச்செய்ய நினைக்கக்கூடாது (புலன்களின்) அடக்
னாலேதான் தர்மமானது உண்டாகும் அதர்மமானது காமத்
நடக்கிறது கோபியாமலிருந்தே கோபத்தை ஜயிக்கவேண்
துஷ்டனைத் தன் நல்லொழுக்கத்தால் ஜயிக்கவேண்டும் லோபி
தானத்தால் ஜயிக்கவேண்டும் பொய்யை ஸத்தியத்தால் ஜ
வேண்டும் ஸ்திரீ, தூர்த்தன், சோம்பேறி, பயந்தவன், கொ
யுள்ளவன், (தான் ஒருவனே) ஆண்பிள்ளை யென்கிற காவமுள்ள
திருடன், நன்றிமறந்தவன், நாஸ்திகன் (இவர்களிடத்தில்) நம்பி
வைக்கக்கூடாது நமஸ்காரத்தை வழக்கமாகவுடையவனும்

---

1 கஞ்சிவடிக்காமல் பொங்கின அன்னம்

நம பெரியோர்களை அடுத்து வழிபடுகிறவனுமான மனிதனுக்குக
த்தியும ஆயுளும [2] யசஸ்ஸும பலமும இந்நான்கும நன்றாக
கதியடைகின்றன எந்த ஆத்தமாக்கள அதிகக கிலேசத்தினு
யோ தாமத்தை மீறுவதனுலேயோ சத்துருவை வணங்குவதனு
யோ ஏற்படுமோ அவைகளில மனத்தைச்செலுத்தாதீர் கலலாத
தன துக்கிக்கப்படத் தக்கவன பிரஜையை உண்டுபண்ணுத
களை துக்கிக்கப்படத்தக்கது ஆகாரமிலலாத பிரஜைகள துக்கிக
டத்தக்கவைகள அரசனிலலாத நாடு துக்கிக்கப்படத்தக்கது.
கேளுக்கு வழிப்போக்கானது ஐரை, பாவதங்களுக்கு ஜலமானது
,ஸதிரீகளுக்கு ஸமபோகமிலலாமை ஐரை, மனத்திறகுக கடுஞ்
ல ஐரை வேதங்கள அப்பியாஸமிலலாமையைக களங்கமாகவுடை
பகள, பிராமணனுக்கு விரதமிலலாமை களங்கம, பூமிக்கு வாஹ
தேசத்து ஜனங்கள களங்கம, மனிதனுக்குப பொய களங்கம,
பிரதைக்குக [3] கௌதூஹலம களங்கம, ஸதிரீகளுக்குப பரதேச
ரம களங்கம ஸுவர்ணத்திறகு வெள்ளி மலம, வெள்ளிக்கு
மலம, ஈயத்திறகுக காரீயம மலம, காரீயத்திறகு அழுக்கே
சயனத்தால நித்திரையை ஜயிக்கமுடியாது, காமத்தால ஸதிரீ
ஜயிக்கமுடியாது, விறகினுல அக்கினியை ஜயிக்கமுடியாது,
த்தால ஸுரையை ஜயிக்கமுடியாது மித்திரனை தானத்தால
தவனும, சத்துருக்களை யுத்தத்தால ஜயித்தவனும, தாரத்தை
னபானத்தால ஜயித்தவனுமா யிருப்பவனுடைய வாழவு பய
ளது ஆயிரமுள்ளவர்களும ஜீவிக்கிறுர்கள, நூறுள்ளவர்களும
க்கிறுர்கள ஓ! திருதராஷடிரரே! ஆசையை விடும. எப்படி
து ஜீவிக்கப்படுகிறதிலலை யென்பதிலலை. பூமியில எவவளவு
லும யவையும பசுக்களும ஸவர்ணமும ஸதிரீகளுமுண்டோ
வயெலலாம ஒருவனுக்குப போதாவென்று பார்க்கிறவன மயக
த அடைகிறதிலலை ஓ! அரசரே! மறுபடியும உமக்குச
லலுகிறேன ஓ! அரசரே! உமக்குச சொந்தப புத்திரர்களிடத
ம பாண்டுவின புத்திரர்களிடத்திலும ஸமமான எண்ணமிருக்கு
ானுல (அந்தப) புத்திரர்களவிஷயத்தில சமமாக நடப்பீராக.

---

1 தானம முதலானவறறுல உண்டாகும புகழ
2 பராக்கிரமத்தால உண்டாகும புகழ.
3 அரிய பொருளகளில ஆசை,

நூற்பதாவது அத்யாயம்

ப்ரஜாகரபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் திருதராஷ்டிரனுக்கு அவரவர் ஜாதித் தொழிலை அவரவர் அ
டிக்கவேண்டுமென்பதையும் யுதிஷ்டிரநுக்கு ராஜ்யங்கொடுத்து
க்ஷத்திரியத் தொழிலிலிருக்கச் செய்யவேண்டுமென்பதை
யும் கூறியது)

பற்றுதலில்லாதவனும் ஸாதுக்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனு
எவன் சக்தியைக் கெடுத்துக்கொள்ளாமல் காரியத்தை (சக்திக்கு
யாய்ச்) செய்கிறானோ ஸத்தானவனைப் புகழானது விரைந்து
தடைகின்றது ஸத்துக்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியை அடைந்து (அ
டைய) ஸுகத்திற்காக அமைகிறார்கள் எவன் (பகைவர்க
தாழ்த்தப்படாமலிருந்தே, பெரிதாயிருந்தாலும், அதர்மத்து
கூடின பொருளை விடுகிறானோ அவன் ஜீர்ணமான தோலைவிட்ட
பம்போல் மிக்கதுக்கங்களைவிட்டு ஸுகமாக நித்திரை செய்
பொய்சொல்லி மேன்மைபடைவதும், அரசன் விஷயத்தில் கோ
குருவின் விஷயத்தில் கபடமான நிர்ப்பந்தமும், பிரம்மஹத்திக்
பானவைகள் பொறுமையானது எல்லாவித்ததாலும் மிருதயு
அதிகப்பேச்சானது திருவை அழிக்கும் (குருவுக்குப்) பணி
யாமை, விரைதல், (பிறர்) புகழ்தல் ஆகிய மூன்றும் வித்தைக்
பகைகள் சோம்பல், மதம், மோகம், சாபல்யம், வீண்பொ
போக்கும் கூட்டம், ஈவதற்குக் கூடுதல், விறைப்பு, [1] தியாகியா
பது இந்த ஏழுதோஷங்களும் எப்பொழுதும் வித்தியார்த்திகளு
உண்டாகுமென்று கருதப்பட்டன ஸுகத்தை விரும்புகிறவனு
வித்தை ஏது? வித்தையை விரும்புகிறவனுக்கு ஸுகம் இல்லை ஸு
தை விரும்புகிறவனாயிருந்தால் வித்தையை விடவேண்டும்
தையை விரும்புகிறவனாயிருந்தால் ஸுகத்தை விடவேண்டும் அ
யானது கட்டைகள்விஷயத்தில் திருப்தியடைகிறதில்லை கடல்
நதிகளையடைந்து திருப்தியடைகிறதில்லை மிருத்யுவானவன்
லாப் பிராணிகளாலும் திருப்தியடைகிறதில்லை ஸ்திரீயா
புருஷர்கள்விஷயத்தில் திருப்தியடைகிறதில்லை ஆசையா
தைரியத்தை அழிக்கிறது அந்தகன், (பெண்டிர் மக்கள் முத
செழிப்பை அழிக்கிறான் கோபமானது செல்வத்தை அழிக்கி

1 'அத்யாகித்வம்' என்று பிரித்து 'ஈயாமை' என்பது பழையவு

மையானது புகழை அழிக்கிறது பாலனஞ்செய்யாமை புசுக்களை க்கிறது ஓ! அரசரே! கோபத்தை அடைந்த ஒரு பிராம்மணன ்ரத்தை அழிப்பான ஓ! பாரதரே! அஜங்கள், வெண்கலப திரம், நல்லவெள்ளி, தேன், [1] விஷத்தையிழுக்கிற சகோரபக்ஷி ாதரியன், முதுமைபடைந்த ஞாதி, ஏரமத்தையடைந்த நல்ல ்தோன இவர்கள் எப்பொழுதுமே உம்முடைய கிருகத்திலிருக்க ாடும் பாரதரே! சந்தனம், அஜம், விருஷபம், வீணை, கண்ணாடி ், நெய், உலோகம், தாமரபாத்திரம், சங்கம், ஸாளக்கிராமம், ்ோசனை ஆகிய இவைகள் சிறந்தவைகள் தேவர்கள் பிராம்ம ்ள அதிதிகள் ஆகியஇவர்களுடைய பூஜைக்காக வீட்டில் வைத் ்கொள்ள வேண்டியவைகளென்று மனு சொல்லியிருக்கிறார் எல்லா ்லும் சிறந்ததும் புண்ணியமான ஸ்தானமும் உத்ஸவத்திற்கு ணமுமான இதனையும் உமக்குச் சொல்லுகிறேன் ஒருகாலும் ்தாலோ பயத்தாலோ லோபத்தாலோ, உயிரின் நிமித்தமாக ்காமத்தை விடக்கூடாது தாமம் நிலையானது ஸுக துக்கங்கள் ்றவை ஜீவன் நித்தியமானது இந்த ஜீவனுடைய [2] சரீர ்து அநித்தியம் அநித்தியத்தைத் தள்ளிவிட்டு நித்தியத்தில ்திருக்கக் கடவீர் ஸந்தோஷத்தை அடைவீராக ஸத்துக்கள் ்தாஷத்தை முக்யமாகவுடையவர்களாயிருக்கிறார்களல்லவோ? மிக்க ்லிகளும், மகானுபாவர்களும், தனங்களாலும் தானியங்களாலும் ்மாயிருக்கிற பூமியை ஆண்டு ராஜ்யங்களையும் விரிவான போகங் ்ம் விட்டுவிட்டு அந்தகனுடைய வசத்தை அடைந்தவர்களுமான ்களை ஆலோசித்துப் பாரும் ஓ! அரசரே! கஷ்டப்பட்டு வளர்த்த ்னையும் மரித்தபொழுது மனிதர்கள் தூக்கித் தங்கள் வீடுகளி ்தும் வெளியாக்குகிறார்கள் அவனைக்குறித்துத் தலைவிரித்துக் ்டு இரக்கமாக அழுகிறார்கள், சிதையின் நடுவில் கட்டையைப ்ப் போடவும் செய்கிறார்கள் இறந்துபோனவனுடைய தனத்தை ்ருவன் அனுபவிக்கிறான் பக்ஷிகளும் அக்னியும் சரீரத்தின் ்களைப் பக்ஷிக்கின்றன இவன் புண்ணியத்தாலும் பாவத்தா ்சூழப்பட்டு இரண்டுடனும் பரலோகம் செல்லுகிறான் ஐயா!

அரசருணவைப் பரீக்ஷிப்பதற்குச் சகோரபக்ஷியைக் கொண்டுந்து உண ்பதற்குக்காட்டி அதன் முகவேறுபாடு முதலியவற்றால் அவ்வுணவில் விஷ ்யன் கலந்திருத்தலை அறிவது முற்கால வழக்கம்

[2] 'ஹேது' என்பது வேறு பாடம் 'ஜீவனுக்குக் காரணமான அவித் ்என்பது பழையவுரை

ஞாதிகளும மித்திரர்களும புத்திரர்களும, மலர்களும் கனிகளு
லாத மரங்களைப் பறவைகள் விடுவதுபோல, விட்டுவிட்டுத் திரு
வந்துவிடுகிறார்கள் அக்கினியில் போடப்பட்ட மனிதனையோ அ
செய்த கர்மமானது தொடருகிறது ஆகையால், மனிதன் மெ
மெள்ள முயற்சிசெய்து தர்மத்தை ஸம்பாதிக்கவேண்டும் ஓ!
சரே! [1] இந்த உலகத்திற்கு மேலும் ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குக் கீ
பெரிதான இருளடைந்த அந்ததாமிஸ்ரமென்கிற நரகம் இருக்கி
அது இந்திரியங்களை மோகிக்கச்செய்யுமென்று அறியக்கடவீர்
உம்மை அணுகவேண்டாம் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு உ
யாக எல்லாவற்றையுமே செய்யவல்லவராவீரானல் பூலோக
பெரிதான புகழை அடைவீர் உமக்கு இம்மையிலும மறுமையி
பயமுமில்லை ஓ! பாரதரே! ஜீவனானது புண்ணியகாமத
தீர்த்தமாகவுடையதும பிரமத்திலிருந்துமுண்டானதும சந்தோ
த்தைக் கரையாகவுடையதும் தயையை அலையாகவுடையதுமான
அதில் ஸ்நானம் செய்தவன் பரிசுத்தனாகிறான், புண்ணிய காமத
செய்தவனும் ஆகிறான் எந்நாளும் அழிவில்லாத ஆத்மாவே புண
னல்லவா? காமக்குரோதங்களாகிற முதலைகளுள்ளதும் ஐம்பு
களாகிற ஜலமுள்ளதுமான நதியையும் (அதிலுள்ள) ஜன்மங்கள
மடுக்களையும் ஸந்தோஷமாகிற ஓடத்தைச்செய்து தாண்டக்கட
எவன், பேரறிவால் முதியவனும் தர்மத்தால் முதியவனும் வி
யால் முதியவனும் பிராயத்தால் முதியவனும் தன் பந்துவுமாயி
வனைக் காரியாகாரியங்களில் பூஜித்து மகிழச்செய்து வினவுவ
அவன் ஒருபொழுதும் மோகத்தை அடையமாட்டான். மன
யினுல் பெண்விருப்பத்தையும் உதரத்தையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்
ணுல் கைகால்களைக் காக்கவேண்டும் மனத்தால் கண் காது
காக்கவேண்டும் வாக்கினுல் மனத்தையும் வாக்கையும் காக்க
டும் நித்தியம் ஸ்நானம் செய்பவனும், நித்தியம் யஜ்ஞோபவீதத்
கூடினவனும், நித்தியம் தன் வேதத்தை அத்தியயனம் செய்கிறவ
பதிதர்களுடைய அன்னத்தைத் தள்ளினவனும், உண்மையை உ
கிறவனும், குருவினுடைய பணிவிடையைச் செய்கிறவனுமான பி
மணன் பிரமலோகத்தையடைந்து நழுவாமலிருப்பான் வேதங

1 'ஸ்வர்க்கத்திற்கும் இவ்வுலகத்திற்கும் கீழேயுள்ள' என்பது ப
வுரை.

யனம செயது அகனிகளுககுத தாபபஙகளால 1பரிஸதாணம
து யாகஙகளால ஆராதிததுப பிரஜைகளைப பரிபாலிததுக
களுககும பிராமமணாகளுககுமாக யுததததில கொலலபபடடுச
ரததிஞல பரிசுததமான மனததைபுடையவஞன க்ஷததிரியன
கதததை அடைகிருன வைஸ்யஞனவன அததியயனம செயது
மணாகளுககும க்ஷததிரியாகளுககும தனனைஅடுததவாகளுக
ஸமயததில தனஙகளைப பிரிததுககொடுதது (காாஹபததிய முத
) மூனறு அககினிகளுடைய பரிசுததம செயவதும புணயமு
தாமததையும முகாநது, மரிததபிறகு ஸவாககததில திவயஸு
ளை அனுபவிககிருன சூததிரஞனவன பிராமமணஜாதி க்ஷததி
தி வைஸ்யஜாதிகளை முறையாக நியாயபபடி பூஜிககிறவனும
கள ஸநதோஷததை அடைநதபொழுது வருநதாதவனுமாகிப
வகளை எரிததுத தேகததைவிடடு ஸவாககததில ஸுகஙகளை
பவிககிருன இபபொழுது நானகு வாணஙகளுடைய தாமமும
ருச சொலலபபடடன (இதைச சொனனதறகுக) காரணததை
அடுததுச சொலலுகிற எனனிடமிருநது தெரிநதுகொளளும.
டுபுததிரஞனவன க்ஷததிரிய தாமததிலிருநதும குறைவை
கிருன ஓ! அரசரே! நீா அவனை ராஜதாமததில ஏறபடுதத
ாடும' எனறு சொனஞா

(அபபொழுது), திருதராஷடிரன, 'நீ எனககு எநநாளும அறி
றபடி இது உணமையே எனககு இனியவனே! நீ எனனிடம
தம சொலலுகிருயோ அபபடியே எனனுடைய புததியும இருக
பாணடவாகளைககுறிதது எபபொழுதும எனனுடைய புததி
து இவவிதம செயயபபடடிருநதாலும துரியோதனனைஅடைநது
னதது) மறுபடி திருமபி விடுகிறது ஒரு பராணியிஞலும தெயவ
து தாணட முடிகிறதிலலை தெயவததையே நிலைததெனறும
னுடைய சகதியையோ பரயோஜனமறறதெனறும நினைககி
' எனறு சொனஞன

ப்ரஜாகரபர்வம் முற்றிற்று

---

1 அகனியைச சுறறித தாபபஙகளைப பரபபுவது, 'தினநதோறும அகனி
காம செயது' எனறபடி

'ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

நாறபததோராவது அதயாயம

ஸநதஸுஜாதபாவம

(திருதராஷ்டிரன் மேலும் தர்மங்களைச் சொல்லும்படிகேட்க விதுரர் தகுதியில்லாமையைக் கூறி, நினைத்தவுடன் வநத ஸநத்ஸுஜாதனை திருதராஷ்டிரனுக்குத் தத்வோபதேசம்செயய வேண்டினது)

திருதராஷடிரன, 'விதுர! உன வாககினலே சொலல
தது எதாவது இருககுமானல, கேடக விருபபமுளளவனை எ
அதனையும சொல விசிததிரமான விஷயஙகளைச சொல,
யனரே?' எனறு கேடடான விதுரா, 'ஓ! திருதராஷடிரரே
தரே! ஆதியிலுணடானவரும அழிவிலலாதவரும [1] குமாரரு
ஸநதஸுஜாதரானவா, 'மிருததியுவானது இலலை' எனறு
ஞா ஓ! மகாராஜரே! புததிமானகளெலலாரிலும சிறநத
அவா உமககு ரகஸயமும வெளிபபடையுமான மனததிலுளள
வறறையும சொலலுவாா' எனறு சொனனா

திருதராஷடிரன,'ஓ! விதுர! எனககு இதனமேல ஸநாதன
ஸநதஸுஜாதா சொலலபபோவது உனககுத தெரியாதா? உன
தெரிநதவறறில மிசசமிருககுமேயானல நீயே சொல'
சொனனன விதுரா, 'நான சூததிர ஜாதியில பிறநதவன,
யால, இதறகுமேற சொலல நான துணியவிலலை குமாரரு
அநாதியாக வநத கொளகையை நான அறிவேன பிரா
ஜனமததை அடைநதவரான அவா ரகஸயததையும சொலலு
அதனல, அவா, தேவாகளுககு நிநதிககககூடியவராகமாட
ஆகையினலே, நான உமககு இதனைச சொலலுகிறேன' எனறு
ஞா

திருதராஷடிரன, 'விதுர! நீ அவரைப புராணரும எந
இருபபவருமாக எனனிடம சொலலுகிருய இநததேகத
இஙகேயே எபபடி (அவருடன) சேர்ககையானது எறபடுமே?'
கேடடான விதுரா, உககிரமான விரததவதை யுடையவரான
முனிவரை நினைததாா 'ஓ! பாரதரே! அநதமுனிவரும விதுரரு
நினைவை அறிநது தரிசனம அளிததாா அநத விதுரரும சா
தில காணபபடட செயகையால அவரை வரவேறறுா பிறகு,ஸு
உடகாாநதவரும ஸரமபரிகாரம செயதுகொணடவருமான அ

---

1 'முதுமையிலலாதவா, நிதயயெளவனமுடையவா' எனபது பெ

கக, விதுரா, 'ஓ! பகவானே! திருதராஷ்டிரருடைய மனததில, ஞல சொலலககூடாததாயிருககிற ஒரு ஸநதேகம இருககிறது தககேடடால, இநத அரசா எலலாத துககஙகளையும கடநதவரா ரோ, லாபாலாபஙகளும வேணடுதலவேணடாமைகளும ஜரா மர ஙகளும பயம பொறுமைகளும பசிதாகஙகளும மத ஐஸவரியங ம வெறுபபும சோமபலும காமககுரோதஙகளும விருததி- ஙகளும இவரைத துனபுறுததமாடடாரோ, அதனை நீர இவருக சொலலவேணடும' எனறு வேணடினா

நாறபததிரணடாவது அதயாயம

ஸநதஸுஜாதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் திருதராஷ்டிரனுக்குத் தத்வத்தை உபதேசித்தது)

பிறகு, புததிமானுன திருதராஷடிர ராஜன விதுரரால சொல படட அநத வாாததையைப புகழநது, [1] ஆதம ஸவரூபமாவதறகு நபபமுளளவனுகி, ஏகாநதததில, (ஸநதநேனகிற ஹிரணயகாபப மிருநது சமதமாதிகளுடன ஈறபிறவியாகப பிறநதவரான) ஸநத ஜாதரை நோககிச சிறநத ஆதமஞானததை வினவினன 'ஓ! ஸநத ஜாதரே! மிருததியுவானது இலலையெனறு நீா உபதேசிததிருபப கக கேடகிறேன தேவாகளும அஸுராகளும மிருததியுவிலலாம ருபபதறகாகக குருகுலவாஸததை அனுஷடிததாாகளே? அவவிரண எது ஸததியம?' எனறு கேடடான ஸநதஸுஜாதா, 'சிலா காமா றல மிருததியுவின நிவிருததியைச சொலலுகிறாாகள மறற ளா மிருததியுவானது இலலையெனறு சொலலுகிறாாகள ஓ! அர ன! இது எவவிதமெனபதைச சொலலுகிறேன எனனிடமிருநது ள, ஸநதேகபபடாதே ஓ! க்ஷததிரியாகளில முதனமையான ன! (மிருததியு இருககிறான, இல்லையெனகிற) இரணடு விதங நம ஸததியமாக இருககினறன சில விதவானகளால இநத மிருத வானது (அறுதமாவில ஆதம புததியால) மோகமாக ஒபபுக ளளபபடடதாயிருககிறது நானோ (ஆதம ஸவரூபததிலிருநதும) றுதலான அஜஞானததை மிருததியுவாகச சொலலுகிறேன அப யே, (தன ஸவரூபததிலிருககையான) தவறுமையை மோக்ஷமாக சொலலுகிறேன தவறுதலால அஸுராகள அவமானததை

---

1 'புபூஷன' எனபது மூலம

அடைந்தார்கள் தவறுமையால், தேவர்கள் பிரம்மமானார்கள். மி
தியுவானது பிராணிகளைப் புலிபோலப் பக்ஷிக்கிறதில்லை ஏனென
இந்த மிருத்தியுவினுடைய ரூபமானது அறியப்படுகிறதில்லையன
சிலர் இதைக் காட்டிலும் வேறாக யமனை மிருத்தியுவாகவும், புத்தி
வஸிப்பவனாகவும், மரணமற்றவனாகவும், பிரம்ம நிஷ்டனாகவும், அ
*தேவனைப் புண்ணியசாலிகளுக்கு ஸுகத்தையளிக்கிறவனும் ப
களுக்குத் துக்கத்தைக் கொடுக்கிறவனுமாகப் பிதிருலோகத
ராஜ்யத்தை ஆளுகிறவனாகவும் சொல்லுகிறார்கள் இவனுடை
ஆணையினாலே மனிதர்களுக்குக் கோபமும் தவறும் லோபரூபமு
மிருத்தியுவும் உண்டாகின்றன அகங்காரத்தினாலே சாஸ்திர வி
தமான வழிகளில் சஞ்சரிக்கிறவனாயிருந்துகொண்டு ஒருவனும்
மாவினுடைய தியானத்தை அடைகிறதில்லை மோகத்தை அடை
வர்களான அவர்கள் அந்த மிருத்தியுவின் வசத்திலிருக்கிறவர்க
இங்கிருந்து பரலோகத்தில் சென்று மறுபடியும் விழுகிறார்கள் பி
அவர்களை இந்திரியங்கள் (காமங்களை) அனுஸரித்துச் சுற்றுகின்
இதனால், மரணம் காரணமாக மிருத்தியு ஆகிறான் அவர்கள் க
(பயன்தரத்) தொடங்கிக் காமப் பயனில் விருப்பமுள்ளவர்களாகி
னைத் தொடருகிறார்கள் (அதனால்) மிருத்யுவைத் தாண்டுவதி
தேஹியானவன் பரமாத்மாவை அடையக்கூடிய யோகத்தை அ
ண்மையால் போகத்தின் சோகையால் எல்லாவற்றிலும் பிரவிருத்
கிறான் அந்தப் போகப் பிரவிருத்தியானது இந்திரியங்களு
மகாமோகத்தை உண்டுபண்ணுகிறது (பிறகு), பொய்யான விஷ
களுடைய சோகையில் செலவானது நியமமாக ஏற்படுகி
பொய்யான விஷயங்களின் சோகையால் கெடுக்கப்பட்ட அந்த
மாவையுடையவனாக எங்கும் விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டு அ
விக்கிறான் முதலில் விஷயத்தின் தியானமானது உலகங்க
கெடுக்கிறது பிறகு, காமமும் குரோதமும் சீக்கிரம் பிடித்
கொண்டு கெடுக்கின்றன இவைகள் மூடர்களை மிருத்யுவுக்
கொடுக்கின்றன தீரர்களோ தைரியத்தினால் மிருத்யுவைத் தா
கின்றார்கள் அவன், விஷயதோஷங்களைச் சிந்திக்கிறவனும் பே
வர விருப்பமுள்ளவனும் அதனால் அவைகளை நினையாத
மாய்த் தள்ளவேண்டும் இவ்விதம் எந்தவிதமான விஷயங்க
தள்ளுவானோ அவனை (அஞ்ஞானமாகிற) மிருத்யுவானது மிருத்
போலாகிப் பக்ஷிக்கிறதில்லை காமங்களை அனுசரிக்கின்ற மனி
காமங்களுடன் நசிக்கின்றான் காமங்களை விட்டவன் எல்லாப

ɪ பாவததையும நாசம செயகிறுன இதோ பிராணிகளுககு
ஞான ரூபமான இருளாகிற நரகமானது காணபபடுகிறது
ணிகள, மோகததை அடைநது, மேலே பாததுககொணடு பள
கிறகெதிராயபபோவதுபோல ஓடுகினறன இவவுலகில மூட
டய செயகைபோனற செயகையிலலாத இநத மனிதனுககு
தயுவானவன புலலால செயயபபட்ட புலிபோல எனன செயவான? *
அரசனே! (விஷயஙகளை) நினையாமலிருககிறவன வேறு ஒனறை
நினைககிறதிலலை (அபபொழுது), இவனுககு (மிருதயுவானவன)
ாறசெயத பாமபுபோலாகிறுன கோபததாலும லோபததாலும
டான மோஹ பயஙகளுடனகூடின இநத ஆதமாவே மிருதயு.
ன உமது சரீரததிலிருககிறுன இவவிதம மிருதயு உணடா
நதத தெரிநதுகொணடு ஞானததிலிருககிறவன இவவுலகததில
தயுவினிடமிருநதும பயததை அடைகிறதிலலை அவனுடைய
பததில மிருதயுவானவன மிருதயுவின விஷயததையடைநது
தன நசிபபதுபோல நசிககிறுன' எனருா

திருதராஷடிரன, 'தவிஜாகளுககு யாகததால மிகவும பரிசுதத
வைகளும ஸநாதனமானவைகளும சிறநதவைகளுமான வேத
ஙககள சொலலுகினற உலகஙகளையே வேதஙகள இநத ஸமஸா
லததில பரமபுருஷாததமாகச சொலலுகினறன வித்வா
வன ஏன இநதக காமாவைச 1 செயகிறதிலலை?' எனறு கேட
r ஸநதஸுஜாதா, 'இவவிதமே அவிதவான அடைகிறுன.
ஙகள அஙகஙகேயும பயனகளின கூடடததைச சொலலுகின
அவனே இவவுலகில திருமபிவருகிறுன (விதவான இதர)
கஙகளைத தளளி (ஞான) மாககததினுல 2 பரமாதமாவாகிப
னை அடைகிறுன' எனறு சொனனுா

திருதராஷடிரன, 'ஜனனமறறவரும புராதனருமான அவரை
ஸாரததில) ஏவுகிறவன யாா? கிரமமாக இநத எலலாமாயிருககி
யாலுல அவருககு இதில எனன காாயம? அலலது,எனனஸுகம?
விதவானே! அது அனைததையும எனககு உளளபடி சொலலும'
று கேடடான ஸநதஸுஜாதா,'(இவரிடம) பலவாயிருபபதினஸம
முணடெனருலோ பெரிய 3 தோஷம ஏறபடும அனுதியான
கதையின ஸமபநதததால நிததியாகளான ஜீவாகள ஏறபடுகினற

---

1 'கநதி' எனபது மூலம

2 தானே பரமாதமாவெனறெணணி அதுவேயானுனெனபது

3 ஒருவராயிருபபதைத தெரிவிககிற சாஸதிர விரோதம

ஞர் அபபடியாகையில, இவருககுச சிறிதேனும [1]அதிகததன
போகிறதிலலை ஆகையால, அவாகள அவிததையின ஸமபநதததி
பரமாதமாவினிடமிருநதும உணடாகினறனா பகவானும நிதநி
மூான அவா, மாயையின ஸமபநதததால இநதபபிரபஞசததை உ
பணணுகிறுா அபபடியாகையில, (அது) அவருடைய சக்தியெ
கருதபபடடது வேதஙகள அவவிதமான [2]ஆததஸமபநதது
ஏறபடுகினறன ' எனறுா

திருதராஷடிரன, ' இவவுலகில [3]சிலா தாமஙகளைச செய
காரணததாலும சிலா இவவுலகததில தாமஙகளைசசெயகினற
ணததாலும தாமம [4]பாவததால கெடுககபபடுகினறதா ? அல
தாமம பாவததைக கெடுககினறதா ?' எனறு கேடடான ஸந
ஜாதா, 'அநதப பிரமமததிலிருநது விதவானுனவன ஞானததி
நிததியமான அவவிரணடையும நாசம செயகிறுன இது உறுதி வி
வானலலாத விஷயததில தேகியானவன நேரிடடவையான புண
ணதையும அபபடியே பாவததையும அடைகிறுன , இது நிசசயம
மாவுடன சென்று புணணியபாபஙகளினுடைய ஸதிரமான இர
பயனையும [5]அநுபவிககிறுன [6]அநதவிதவானும இமமையில
ணியகாமததினுல பாவததை நாசம செயகிறுன அவைகளின
மம பலமுளளதெனறு அறியககடவாய ' எனறு சொனனுா

– திருதராஷடிரன, ' ஓ ! விதவானே ! புணணியததைச (
கினறவாகளான தவிஜாதிகளுககுத தமதாமததிறகுரிய
தனமான எநதலோகஙகளைச சொலலுகினறுாகளோ அவை
டைய கிரமஙகளையும அவைகளைககாடடிலும மறறவைகளை
சொலலும இநதககாமததை நான அறியவிருமபவிலலை '
றுன ஸநதஸுஜாதா, ' ஆனுல, எவாகளுககு [7]விரததில பலக
களுககுப பலததில ஏறபடுவதுபோல [8]ஸபாததை ஏறபடுகிற
அநதபபிராமமணாகள இஙகிருநது சென்று ஸவாககததில பிர

1 எலலாவறறினும மேலானவரெனபது

2 பொருளைத தெரிவிககினறன எனபது

3 யதிகள

4 தாமததைச செயயாமை

5 இது சஙகரபாஷய பாடம, கிருஷணுசாரியா பாடததிறகு, ' அடை (மறுபடியும) காமாவுடன கூடுகினறுன ' எனபது பொருள

6 அறிவுடனகூடிக காமாககளைச செயபவன

7 பயனில விருபபததுடன அனுஷடிககபபடட தாமம

8 தததமவிரததினபயன மேறபடடிருககவேணடுமெனனும என

'ருத்தலை அடைகின்றனர் எவர்களுக்குத் தருமத்திலே 1 ஸ்பர்த்
யோ அவர்களுக்கு அது ஞானஸாதனமாகிறது அந்தப்பிராமம
ள, இங்கேயே விடுபட்டவர்களாகி 2 மூன்றுஅவஸ்தைகளுடன
னவர்களை (அவற்றினின்றும் விலக்கிக) காக்கின்ற மோக்ஷத்தை
டகின்றனர் 3 வேதவித்துக்களான மனிதர்கள் அவர்களு
ப தர்மானுஷ்டானத்தை நல்லனவாகச் சொல்லுகின்றனர்
ன வெகுவான இந்தப்பந்துஜனங்களையோ மற்றவர்களையோ கரு
டாது எந்தவிடத்தில், மாரிக்காலத்தில் புல்லும் ஜலமும் அதி
பிருப்பதுபோலப் பிராமமணனுக்குரிய அன்னமும் பானமும்
பஇருப்பதாக எண்ணுவானோ, அந்தவிடத்திலிருந்து ஜீவிக்க
ணடும், வருந்தக்கூடாது எங்குள்ள 4 ஜனங்கள் (தன்மகாத
ைத) வெளியிடாதவனாயிருக்கிற (இவனுக்கு) அதிகமாகச்செய்ய
டிய மரியாதையைச் செய்யாதவர்களாய் 5 அமங்களமான பயத
் கொடுக்கின்றனரோ அங்குள்ள அந்தஜனங்கள் (இவனுக்கு)
மையைச் செய்பவராவர் இதரஜனங்கள் நன்மையைச் செய்பவரல
6 எவன் (தன்மகாத்மியத்தை) வெளியிடாதவனுடைய ஆத
வத் தபிக்கச்செய்யானோ பிரமமஸ்வத்தைக் 7 கெடுக்கமாட
'ன் அவனுடைய அன்னமானது ஸத்துக்களுக்குச் சம்மதமாயுள

1 'நசஸ்பர்த்தர்' என்பது சங்கரபாஷ்யபாடம், 'ஸ்பர்த்தையில்லையோ'
து பொருள்

2 'ஜாகரஸ்வப்னஸுஷுப்திக்குமேற்பட்ட துரியநிலையை அளித்து'
் கருத்து,

3 'அந்தத்தாமத்தை நன்றாயனுஷ்டிப்பதை வேதவித்துக்களான ஜனங்கள
ாகச் சொல்லுகின்றனர் வெளிவியாபாரமுடையவனும் அந்தர
மாயிருக்கின்ற இவனை அதிகமாகக்கௌரவிக்கக்கூடாது சிறிது செய்ய
டும்' என்பது பழையவுரை

4 '(தன்மஹிமையைச்) சொல்லாமலிருக்கும்போது அமங்களமான பயத
ண்டுபண்ணுமிடத்திலிருந்துகொண்டு தன்னைச் சிறந்தவனாகத் தெரிவிக
ிருப்பவன் சிறந்தவன் மற்றவன் சிறந்தவனல்லன்' என்பது பழைய

5 அவமானம்

6 'தன்மஹிமையைச் சிலாகிக்கிறவனைப்பற்றி வருத்தமடையாதவனும
ளுக்கும் பிரமமசாரிகளுக்கும் பிக்ஷையிடாமல் போஜனம் செய்யாதவனு
நப்பவனுடைய அன்னம் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதமானது' என்பது பழைய

7 சங்கரபாஷ்யபாடம், கிருஷ்ணாசாரியர் பாடத்துக்கு, 'பிரமமஸ்வத்தை
த்து அனுபவியானோ' என்பது பொருள்,

ளது யோகியினுடையகுசம வலகலம வஸதிரம முதலியவ
பிரமமஸவமாகச சொலலுகினறனா எபபடி நாயானது எபபெ
'தும கணடோாஅருவருககுமபடி தனனுடையவாநதியைத தி
கினறதோ அபபடியே, (தமமஹிமையை வெளியிடுகினற) ஞான
தம பலததைககொணடு ஜீவிபபதால வாநதியைப புஜிககினற
பிரமமவிததானவன, 'எனனுடைய ஒழுககஙகள எஙநாளும
ரால அறியபபடவேணடாம' எனறு எணணவேணடும இவவ
ஞாதிகளுடைய மததியில வஸிபபவனுகி ஒனறையுமடையாமலி
வேணடும எவன பிராமமணனுயிருநதுகொணடு, விஙகசரீரமி
தவரும சலியாதவரும சுததரும எலலாதவாநதவஙகளும அற
மான அநதராதமாவை எவவிதம அறிவதறகு யோககியனுகிரு
எவன ஒருவிதமாயிருககிற ஆதமாவை மறறொருவிதமாய அறிகிற
ஆதமாவை அபஹரிததவனுன அநதத திருடனலே எநதபப
செயயபபடடதாகாது? பிரமமவிததும பணடிதனுமாயிருககிற அ
பிராமமணனனவன, (பசிதாகஙகளால) ஶரமமிலலாதவனும (ஒ
யும) பெறறுககொளளாதவனும (பெரியோாகளால) ஒபபுககொ
படடவனும (சோகமுதலான) உபததிரவமிலலாதவனும சிஷட
யிருககவேணடும, சிஷடனபோலிருககககூடாது எவாகள ம
களைசசோநத தனததில பூாணமாயிலலாதவாகளும தேவா
சோநத யாகததில பூாணாகளுமாயிருககினறனரோ அவாகள
முடியாதவாகளும அசைககமுடியாதவாகளுமானவாகள
களைப பிரமமததின சரீரமாக அறியவேணடும இவவுலகில
ஞெருவன மிகவும இஷடததைச செயகினற எலலாத தேவாக
அறிவானே அவனும, [1] எநதத தேவனிடம தான பிரயத
செயகிறானே அநதத தேவனும பிரமமவிததுககு ஸமானமாகா
பிரயததினமிலலாதவனுயிருககிற எவனை மனவடககமுளள
பூஜிககினறுாகளோ பூஜிககபபடுகிற அவன (பூஜிககபபட
மெனறு) நினைககககூடாது, அவமானம ஏறபடடபொழுதும அ
வருநதககூடாது (பூஜிககபபடககூடிய விததுவானுனவன) பூ
படடபொழுது, 'இமை மூடிததிறபபதுபோல எபபொழுதும
மானது இயறகையான செயகையுளளது (ஆகையால), இஙகே
வானகள பூஜிககினறனா' எனறு நினைககவேணடும [2] பூ

1 சஙகரபாஷயபாடம, 'தஸமிந' எனறு பாடஙகொணடு, 'அவன
இஷடஸிததம முயலவதால பிரமமஜஞானிககு ஒபபாகான' எ
பழையவுரை 2 'மநயேத அமாநித' எனறு திருததபபடடது.

தபொழுது, 'உலகததில அதாமததில நிபுணாகளும மூடா
ம மாயையில ஸமாததாகளுமாயிருபபவாகள, பூஜிககததககவனப
ககமாட்டாாகள' எனறு நினககவேணடும எபபொழுதும
மும மௌனமும சோநதுவஸிககிறதிலலை விதவானகள,
னததிறகு இநத லோகம மௌனததிறகுப பரலோகமான
தாாததம (=பிரமமம)' எனறு அறிகினறனா ஓ! க்ஷததிரிய!
வமோ மானமெனனும பொருளுடன சோநதிருககிறது அதுவும
க்ஷததுககு) விரோதமாயிருககிறது பிரமமததைச சோநத
க்ஷச) செலவமோ பிரஜ்ஞை இலலாதவனுல அடைய மிகவும
தாயுளளது இவவுலகில ஸததுககள பலவிதமானவைகளும
கமுடியாதவைகளும காவததையும மோகததையும தடுபபவை
மான ஸததியம, நோமை, லஜ்ஜை, அடககம, சுசியாயிருததல,
தை இநத ஆறுகளையும அநத மோக்ஷ செலவம வருதறகு
லகளாகச சொலலுகினறனா' எனறு சொனனா

நாறபததுமூனறுவது அதயாயம

ஸநதஸுஜாதபாவம். (தொடாச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசத் தொடர்ச்சி)

திருதராஷ்டிரன, 'ஓ! முனிவரே! இநத மௌனமானது
ருககு? [2]இவவிரணடில எது மௌனம? ஓ! விதவானே!
னததின தனமையைச சொலலும விதவானனவன வாககின
னததால பிரமமமாகிற மௌனததை அடைகிறுன? (அலலது
உபாயததாலா?) இவவுலகில மௌனததை எவவிதம செயகின
ா?' எனறு கேட்டான ஸநதஸுஜாதா, '[3] வேதஙகள மனத
ன இநதப பிரமமததில பிரவேசிககமுடியாத காரணததினுல
மௌனம அரசனே! எவாவிஷயததில இநத வேதசபத
து உணடாயிருககிறதோ அவா அநத வேத சபததினுலேயே
லத தககவராயிருககிறுா, [4] ஜோதிமயமாக விளஙகுகிறுா'
றா

1 'எனனபரயோஜனததிறகாக' எனபது பழையவுரை
2 வாககினமௌனம, ஆததமௌனம, அது பிரமமம
3 'வாககும மனமும செலலாமையுடைமையால' எனபது கருதது
4 'தாமயதவோ' எனபது மூலம 'சபதமயமாக' எனபது பழையவுரை,

திருதராஷ்டிரன், 'எந்தப் பிராம்மணன் ரிக்குக்களையும் யஜு
க்களையும் ஸாமங்களையும் அறிவானோ அவன் பாவங்களைச்
தால் பாவத்தால் ஸம்பந்திக்கப்படுகிறானா, இல்லையா?' எ
கேட்டான் ஸநத்ஸுஜாதர், 'ரிக்குக்களோ யஜுஸுக்களோ ஸ
க்களோ, வாக்குமனங்களை அடக்கும் ஸாமர்த்தியமில்லாதவ
பாபகாமத்திலிருந்தும் காக்கிறதில்லை உமக்கு நான் பொய்
சொல்லவில்லை கள்ளஒழுக்கமுள்ள கபடக்காரனை வேதங்கள் ப
திலிருந்தும் கரையேற்றுகிறதில்லை சிறகுமுளைத்த பக்ஷிகள் கூட
விடுவதுபோல், வேதங்கள் இவனை முடிவுக்காலத்தில் விட்டுவிடு
றன' என்றார்

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! ஸமாத்தரே! வேதங்கள் வேதவித்து
காக்கச் சக்தியில்லாமலிருக்குமேயானால், பிராம்மணர்களுக்கு ெ
ளாயுள்ள இந்தப் [1]புலம்பல் ஏன்?' என்று கேட்டான் ஸநத்ஸுஜ
'ஓ! மஹானுபாவ! [2]வேதங்களானவை அந்தப் பரமாத்மாவினு
நாமமுதலான விசேஷரூபங்களாலேயே இந்த ஜகத்துவிளங்கு
தென்று உதாஹரித்துவிட்டு, அவருடைய ஸரியானரூபத்தைச்
லுகின்றன (முனிவர்களும்) அந்தப்பிரம்மத்தை, பிரபஞ்சத்தை
வேறானரூபமுடையதாக உதாஹரிக்கின்றார்கள் அந்தப்பிரம
ரூபத்தை அடைவதற்காக (வேதத்தில்) இந்தத்தவமும் யா
சொல்லப்பட்டன இந்தவித்வான் அவைகளால் புண்ணிய
அடைகிறான் பிறகு, அவன் புண்ணியத்தால் பாவத்தை
செய்து ஞானத்தினால் நன்றாக விளக்கப்பட்ட ஆத்மாவையுடைய
கிறான் ஆத்மாவானவன் ஞானத்தால் பரமாத்மாவை அடைகி
[3]வேறுமார்க்கத்தால் அடைகிறதில்லை (அறம்பொருளின்பங்க
ளும்) திரிவர்க்கங்களின் பலன்களை விரும்புகிறவன் இவ்வுலகில்
யப்பட்ட எல்லாவற்றையும் கிரஹித்துக்கொண்டு பரலோக
அனுபவிக்கிறான் மறுபடியும், (ஸம்ஸார) மார்க்கத்தை அடைகி
இவ்வுலகில் தவம் செய்யப்படுகிறது பரலோகத்தில் பயன் அ

1 வேதத்தின் ஆவிருத்தி

2 'வேதங்கள் எதனுடைய புலம்பலென்று சொல்லுகிறார்களோ
பிரம்மத்தின் நாமமுதலான விசேஷ ரூபங்களுடன் இந்தஉலகம் விளங்
றது வேதங்கள் உருவமுள்ளனவும் இல்லாதனவுமான உலகமெல்லாம் பிர
என்று குறிப்பிட்டு நன்குசொல்லுகின்றன அந்தப்பரமத்தை உலகத்தை
வேறான ரூபமுள்ளதாகவும் சொல்லுகின்றன' என்பது பழையவுரை

3 வேறுபாடம்.

ப்படுகிறது பிராம்மணர்களுக்கு இந்தஉலகங்கள் தவம் வளர்
ாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன பிரமமவித்துக்களான பிராம
ர்களுடைய தவமானது மிகவளர்கிறது பிரமமத்தை அறி
மற்ற பிராம்மணர்களுடைய தவமானது அவ்வளவாகவே இருக
ய பயனை விரும்பாமல் செய்யப்பட்ட கேவலமான இந்தத்த
அதிகம் வளர்வதாகி மிக அதிகம் வளர்வதாகின்றது' என்று
னர்

திருதராஷ்டிரன், 'கேவலமான தவமானது வளர்ச்சியுள்ளதாயி
ம் எப்படி மிக்க வளர்ச்சியுடையதாகிறது? ஸநத்ஸுஜாதரே!
ள் அறிந்துகொள்ளும்படி அதைச் சொல்லும்' என்று கேட்
ஸநத்ஸுஜாதர், 'பயனில் விருப்பமுதலிய கல்மஷமில்லாத இந்
வம் கேவலமாகச் சொல்லப்படுகின்றது கேவலமான இந்தத
வளர்வதாயினும் மிகவளர்வதாகிறது ஓ! க்ஷத்திரியனே! நீ
ரிடம் கேட்கிற இந்த உலகமுழுதும் அந்தக் கேவல தவத்தைக்
ரமாகவுடையது வேதவித்துக்களோர் தவத்தால் அமிருதமான
ரதமாவை அடைவார்கள்' என்றார்

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! ஸநத்ஸுஜாதரே! எதனால் ரகஸ்யமும்
னமுமான இந்தப் பிரமமத்தை அறிவேனோ கல்மஷமில்லாத
(க்கேவல) தவமானது கேட்கப்பட்டது தவத்தின் கல்மஷத்
சொல்லும்' என்று கேட்டான் ஸநத்ஸுஜாதர், 'அரசனே!
ர்களுடைய தவத்திற்குக் குரோத முதலிய பன்னிரண்டு
ஷங்களும், பதின்மூன்று குரூரதோஷங்களும், தாம முதலிய
ரிரண்டு குணங்களும், மனு முதலான வம்சகர்த்தர்களுடைய
திரத்தில் அறியப்பட்டன [1]குரோதம், [2]காமம், [3]லோபம்,
ாஹம், [5]விதித்ஸை, [6]அகருணை, [7]அஸூயை, [8]மானம்,
ாகம், [10]ஸ்ப்ருஹை, [11]ஈர்ஷை, [12]ஜுகுப்ஸை ஆகிய (இவை
மனிதர்களுக்குரிய தோஷங்கள் இந்தப் பன்னிரண்டும் மனுஷ

விருப்பத்தைத் தடுத்ததாலுண்டானதும் வைதல்அடித்தல் முதலியவற
க் காரணமுமான மனக்கொதிப்பு 2 ஸதிரீ விஷயமான ஆசை.
ருட்செலவில் பயம் 4 செய்யத்தக்கவை, தகாதவைகளைப் பகுத்தறி
5 மேலமேல லாபமேற்பட்டும் திருப்தியில்லாமை 6 தயையில்
7 பிறர்குணங்களில் தோஷத்தை வெளியிடுதல் 8 தன்னைப்
ருக நினைத்தல் 9 இஷ்ட வஸ்து நசித்தபொழுது மனத்தின் தளர்ச்சி
னுபவப் பொருள்களில் ஆசை 11 பிறருடைய மேம்பாட்டைப்
மை 12 பிறரை நிந்தித்தல், அல்லது அஞ்சுதல்,

யாகளால எபபொழுதும விலககபபடததககவைகள ராஜஸ
டனே[1] இவைகள ஒவவொனறுமே மனிதாகளை மிருகஙகளுல
ஏமாறற நிலையைத தேடுகினற வேடனபோல அவாகளுடைய
தலைத தேடி அடைகினறன தனனைப புகழுகினறவனும வே
தில விருபபததையே இயறகையாக உடையவனும அதிக க
தால பிறரை அவமதிககும தனமையுடையவனும தீராககோபமு
வனும [1]சாபலயமுடையவனும [2]நிமிததமினறிக கோபிககிற
மான பாவிகளான மனிதாகள (இஹ பரஙகளிலுளள) பெரிய கவ
தில பயமறறுப பாவமான இநத ஆறையும செயகினறாாகள
றினபததில பறறினால வியவஸதை கெடடவனும அதிக காவடு
யவனும கொடுததுவிடடுப பசசாததாபததையடைகிறவனும
ணன போகிறதானாலும பணசசெலவை ஸஹியாதவனும [3]
மாக வரியை வாஙகுகிறவனும (பிறரை நிநதிபபதாகிய) [4] பாவத
புகழுகிறவனும (தனனால) விவாஹம செயதுகொளளபபடட ஸ
ளிடம பகைககிறவனும இநத ஏழுபோகளும மறறக குரூரா
வகைகள தாமமும ஸததியமும காமேநதிரிய நிககிரஹமும
மும மாதஸரியமிலலாமையும (அகாயததில) வெடகமும பொ
யும அஸூயையிலலாமையும யாகமும தானமும தைரியமும
யனமும ஆகிய பனனிரணடும பிராமமணனுககுரிய (குணஙக
விரதஙகள எவன இநதப பனனிரணடிலும ஸமாததனாவ
அவன இநதபபூமி முழுமையும ஆளுவான (இவைகளில,) மூ
இரணடோ ஒனறோ இருபபவன எவனோ அவனுககும பாகயம
கிறதெனறு அவனை அறியவேணடும காமேநதிரிய நிககிரஹம,
பலததியாகம, [5]அஜாககிரதையிலலாமை இவைகளில மோக்ஷம
வைககபபடடிருககிறது விதவானகளான வேதியாகள அவை
ஸததியததை முதனமையாககொணடவைகளாகச சொலலு
னா தமமெனபது பதினெடடுத தோஷஙகளை உடையதாகும
தோஷததைச) செயதாலும தமததுககு இடையூறுசெயததாகு
லாருககும பிரதிகூலனாயிருததல, பொயசொலலுதல, அஸ

---

1 ஸநேகம முதலியவறறில உறுதியிலலாதவன

2 ‘ அரக்ஷணம ’ எனபது வேறுபாடம ‘சகதியிருநதும காககவே மனைவி முதலியோரையும காவாதவன ’ எனபது பழையவுரை

3 ஞான பலமிலலாதவன ’ எனபது சஙகர பாஷயம

4 ‘ இநதிரியககூடடததை ’ எனபது சஙகர பாஷயம

5 ‘பிரமமததியானம ’ எனபது பழையவுரை

ம, பொருள்தேடுவதில பெருமுயறசி, பொருளாசை, கோபம,
கம, பேராசை, பொருடசெலவில துணியாமை, கோள, மத
, பலவிதஹிமஸை, அதிதுககம, நலலகாரியஙகளில வெறுபபு,
யயவேணடியகாரியததை மறததல, வீணான அதிகபபேசசு,
னை அதிகமாக மதிததல இநததோஷஙகளால விடுபட்ட
ஸததுககளால தமமுடையவனெனறு சொலலபபடுகிறான
ானது பதினெடடுததோஷஙகளுடையதாகும தியாகமானது
விதமாகிறது. இநததமதோஷஙகள எதிரிடையாகக கரு
டடு மததோஷஙகளாபச சொலலபபடடன முனசொலலப
தமததின தோஷஙகளை விலககவேணடும ஆறுவிதமான
கமும மிகவுமசிறநதவை (இவைகளில), மூனறுவது செயயமுடி
தாயிருககிறது அநத மூனறுவது தியாகததினால, (ஆதயாதமிக
விய மூனறு) பிரிவான துககததையும தாணடுகினறான அதானது
யபபடடபொழுது (எலலாம) ஜயிககபபடடதாகும ஆறுவித
தியாகமும ஶ்ரேயஸகரமாகும ஐஶ்வரியததைஅடைநது காவ
ாமலிருபபது (முதலாவது) எபபொழுதும பயனில விருபபமில
மயோடு கூடிய யாகமும (தடாகநிமாணம முதலிய) பூாததமும
னடாவதாகும ஓ! ராஜஶ்ரேஷடனே! காமஙகளைத தியாகமசெய
மூனறுவதெனறு கருதபபடடது இதனைச சொலலவும முடி
தாகச சொலலுகினறாாகள திரவியஙகளை விடுவதாலுணடாகினற
போகபபொருளகளை உபயோகிததாலுணடாகாததுமான நிஷ
தவ குணமானது மூனறுவதாகக கருதபபடடது அது, திரவி
ளை அடைவதினாலும போகததிறகாகப பொருளகளைச செலவிடு
லும உணடாவதிலலை திரவியமுடையவனாயிருநதும எலலாக
ஙகளோடுமே கூடியவனாயிருபபவனுககுக காரியஙகள பயனபெறு
ாழுது துககமுணடாகாது அதனால, ஶ்ரமததை அடையமாட
(இதுவரை மூனறுவது) 'அனிஷடமேறபடடகாலததில ஒரு
ழுதும வருததததை அடைகிறதிலலை' எனபது நானகாவது 'ஒரு
ழுதும இஷடாகளையும புததிராகளையும தாரஙகளையும யாசிகக
டான' எனபது ஐநதாவது யோககியனான யாசகனபொருட
தானம செயயவேணடும அது நலலதாகும, இது ஆறுவது
களால, [2]அபரமாதமுடையவனான அநத அபரமாதமும
குணஙகளுடையதாகும உணமையுரைததல, ஏஶ்வர ஸவரூ

1 'பரிவாதஃ' எனபது சஙகரபாஷய பாடம, ஒருவனை நேரில தூஷிததல.
2 அஜாககிரதை யிலலாமை, தவறுதலிலலாமை,

பததைச சிநதிததல, பிரமமஸவரூபமாய நிலைபெறறிருததல, ' யாா ? யாரைச சோநதவன ? எஙகிருநது வநதேன ?' எனறு த குளளே வினவல, 1வைராககியம, திருடாமை, 2 எடடுவித சோகககையைத தளளுதல, (புததிரன தாரம பூமி முதலியவைக' சோததுக கொளளாமலிருததல (இவைகள எடடும அபாமாதத குணஙகள) இவவிதம பதிறகும தோஷஙகள சொலலபபட அநதத தோஷஙகளையும விலககவேணடும அபபடியானல, தி மும எடடுக குணஙகளுடையதாகக கருதபபடட அபாமாதமும படும பிரமாதததால வரும தோஷஙகள 3 எடடு அவைகளை விலககவேணடும ஓ ! பாரத! ஐமபுலனகள, மனம, சென றவை வருபவைகள, (ஆக எடடுவித தோஷஙகளிலிருநதும) விடு வன ஸுகியாவான ஓ ! ராஜஸ்ரேஷடனே ! ஸததியததில முடையவனுயிரு ஸததியததில உலகஙகள ஸதாபிககபபடடு கினறன அவைகளை ஸததியததை முதனமையாயுடையவை கச சொலலுகினறனா மோகஷமானது ஸததியததில வைககட டிருககிறது இவவுலகததில, தோஷஙகளை விலககியே தவப விரததைச செயயவேணடும இது பிரமமாவினுல செயயப செயகை ஸததுககளுககு ஸததியமே விரதம இவவித தோஷ விடடவனும இநதககுணஙகளுடன கூடினவனுமாயிருககவேண இவவிதம கேவலமான தவமானது மிகவும நிறைவுடையதாகிறது ராஜஸ்ரேஷடனே ! நீ எனனிடம கேடடதைச சுருககமாகச செ கிறேன இது பாவததைபபோககுவதும பரிசுததமும பிறப புச சாககாடுகளை நிவிருததிபபதுமானது ' எனருா

திருதராஷடிரன, 'மனிதன இதிஹாஸபுராணஙகளை ஐ தாகவுடைய வேதஙகளாலநனகுநிரமபினவனுகச சொலலபபடுகி அபபடியே, சிலா நானகுவேதமுளளவாகளும சிலா மூனறுவேத ளவாகளும சிலா இரணடுவேதமுளளவாகளும சிலா ஒருவேதமு வாகளும சிலா ரிககுமுதலியவேதமே இலலாதவாகளுமாகச செ

---

1 ஐஹிகாமுஷ்மிக போகஙகளில ஆசையை விடுதல

2 1 ஸதரீயை நினைததல, 2 அவளைபபறறிப புகழுதல, 3 அவ விளையாடுதல, 4 அவளைப்பாாததல, 5 ரகஸயமாக அவளுடன பே 6 சோககையை ஸஙகறபிததல, 7 உறுதி செயதல, 8 சோதல

3 ஐமபுலனகள, மனம இவறறின விஷயஙகளில விருபபு வெறுப லுணடாகும தவறுகள ஆறு, இறநதுபோன புதரன முதலியவறறை தலாலுணடாகும தவறு ஒனறு, புதரனை விருமபியும உணடாகாமை வறறுல உணடாகும தவறு ஒனறு, ஆக எடடு,

றனர் அவர்களில் எவரை நான் பிராம்மணராக அறியவேண்
' என்று கேட்டான் ஸநத்ஸுஜாதர், 'ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டனே!
வேதத்தை(=பிரம்மத்தை)அறியாமையால் உண்மையான அந்த
ரம்மத்தை அறிவதற்காகப் பலவேதங்கள் செய்யப்பட்டன
ன அறிந்த ஒருவன் அந்த ஸத்தியத்தில் நிலைத்தவனாயிருக்கி
இவ்விதம் வேதத்தை அறியாமல் (ஒருவன்) நான் பிராஜ்ஞ
று நினைக்கிறான் தானமும் அத்யயனமும் யாகமும்
த்துடனே (=பயனில் ஆசையுடனே) நடக்கின்றன ஸத்யத்
ந்து நழுவின இவர்களுடைய ஸங்கற்பமானது வீணாகும்
யால், ஸத்தியத்தை உறுதியாக அறியாததால் யாக
து விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது ஒருவனுக்கு [2]மனத்
ம், ஒருவனுக்கு [3]வாக்காலும், ஒருவனுக்குக் [4]கிரியையினாலும்
ானது உண்டாகிறது தியானத்தால் ஸித்திபெற்ற மனிதன்
ப்பட்ட உலகங்களை அடைகிறான் இந்த ஸங்கற்பத்திற்கு நிலை
ாததால் தீக்ஷிதனுக்குரிய விரதத்தைச் செய்யவேண்டும் (தீக்ஷித
ாகிற) இந்தப் பெயர் (விரதமென்னும் பொருளுள்ள) 'தீக்ஷ'
)றவினையடியால் உண்டாயிற்று ஸத்துக்களுக்கு ஸத்தியமே
த்தாயுள்ளது ஞானமென்பது பிரத்தியக்ஷம் தவமானது அப
யக்ஷமாக உண்டாகிறது வெகுவாகப்படிக்கிற வேதியனையோ,
படித்தவனைக் அறியவேண்டும் ஓ! க்ஷத்திரியனே! ஆகை
பாடத்தினாலேயே பிராம்மணனாக நினையாதே [5]ஸத்தியத்தி
னும் விலகாதவனாகவேயிருப்பவன் உன்னால் பிராம்மணனாக
த்தக்கவன் ஓ! க்ஷத்திரியனே! வேதங்களென்பன, 'அதர்வா'
)ற இந்த முனிவரும் மகரிஷிகளின் ஸங்கமும் முன்காலத்தில்
களைக் கானம் செய்தார்களோ அவைகளே தவிரவும், எவர்
வேதங்களால் அறியவேண்டிய பிரம்மத்தின் தத்துவத்தை அறி
ல் வேதத்தை அத்யயனம் செய்தவர்களோ அவர்கள்
வித்துக்களல்லர் ஓ! அரசனே! வேதங்களென்பவைகள்
ப பிரம்மத்தினிடத்தில் [6] ஸ்வதந்திரமான ஸம்பந்தத்தோடிருக்க

---

1 'பிரம்மத்தை அறியாமல் எத்தனை வேதம் படித்தாலும் பிராம்மண
ல' என்பது கருத்து
2 தேவதாரூபத்தை மனத்தால் தியானித்தல்
3 வாக்கினால் வேதத்தைச் சொல்லுவதாகிய பிரம்மயஜ்ஞம்
4 செய்கையால் செய்வதாகிய ஜ்யோதிஷ்டோம முதலியன
5 பிரம்மம் 6 காமாவில் அந்நது செய்யவும் வேண்டுவது போலில்லாமல்
த மாத்திரத்தில் பயனைத்தருவது

கின்றன அதனால், வேதவித்துக்களான ஆர்யர்கள் வேதா
அத்யயனம் செய்து வேதத்தின்பொருளை அடையவில்லை
தில்லை ஓ! அரசனே! ஒருவன் வேதங்களை அறிகிறதி
ஆனால், மற்றொருவன் இந்த வேதங்களை அறிகிறவனுமாகி
எவன் வேதங்களை அறிந்தவனோ அவன் வேத்யத்தை (=
வேண்டிய பிரம்மத்தை) அறிந்தவனல்லன் எவன் ஸத்தியத்தி
பவனோ அவன் வேத்தியத்தை அறிவான் [1] வேதங்களுள் ஒ
(பரமாத்மாவை) அறிவதாயில்லை அந்தவேதத்தால் பரமாத்ம
அறிவதில்லை, உலகத்தையும் அறிவதில்லை எவன் வேத
(=பரமாத்மாவை) அறிந்தானோ அவன் உலகத்தையும் அறி
எவன் உலகத்தையறிந்தானோ அவன் பரமாத்மாவை அறி
எவன் (ரிக்முதலான) வேதங்களை அறிந்தானோ அவன் உலக
அறிவான் ஆனால், அந்தப் பரமாத்மாவை வேதவித்துக்கள்
கிறதில்லை வேதங்களும் அறிகிறதில்லை ஆனாலும், எந்தப்பிராம
கள் வேதவித்துக்களாகின்றனரோ அவர்கள் (ரிக் முதலான) வே
களால் பரம்மத்தை அறிகின்றனர் என்னவென்றால், சந்திரனு
கலையைத் தெரிவிப்பதில் விருக்ஷத்தின் [2] கிளைகள் எப்படியோ
படியே பரமாத்மாவைத் தெரிவிப்பதாகிற ஸத்தியமான அந்த
த்தில் வேதங்களுமென்று சொல்லுகின்றனர் (பரமாத்மாவை)
ரித்துச் சொல்லுகின்ற பண்டிதனைப் பிராம்மணனாக அறிகினே
எவன் ஸந்தேகங்கள் அற்றவனோ அவன் எல்லா ஸந்தேகங்க
விரித்துரைக்கின்றான் கிழக்குத் திக்கிலே இவனை (=ஆத்மாவ
தேடுவதை அடையக்கூடாது, தெற்கிலும் கூடாது, அருகி
கூடாது குறுக்கில் எப்படிக்கூடும்? திக்கில்லாமல் தேடுவது
வித்திலுமில்லை [3] சத்துருக்களிடத்தில் எப்படியாவது அவ
தேடுவதை அடையவேண்டும் வேதத்தில் இதனைத் தேட
தவத்தைச்செய்து பிரபுவான இதனைப் பார்க்கிறான் மௌன
வனுகி இதனை ஆராய்ந்தறியவேண்டும் மனத்தினாலும் அ
கூடாது பிரஸித்தமான அந்தப்பிரம்மத்தை [4] அந்தராத்ம

1 சங்கரபாஷ்யபாடம்

2 'மரத்தின்கிளைகள் சந்திரனிடம் ஸம்பந்தியாமலே அவனால் பிர
துக்கொண்டு அவனைக் காண்பிப்பதுபோல வேதங்கள் பிரம்மத்தைக் கா
கின்றன' என்பது

3 'தேக இந்திரிய விஷயங்களாகிற சத்துருக்களில் கலந்திருப்ப
அவைகளில் தேடவேண்டும்' என்பது

4 சரீரத்திற்குள்ளே.

பாஸியும் மௌனத்தால் அவன் முனியாகிறதில்லை, வனவாஸத்தி
யும் முனியாகிறதில்லை ஆனால், தன்னையே லக்ஷணமாகவுடைய
மத்தை எவன் அறிந்தானோ அவன் சிறந்த முனியாகச்சொல்லப
னென்றான் எல்லா அர்த்தங்களையும் வியாகரணம் (=விவரம்) செய
, வையாகரணனாகச் சொல்லப்படுகிறான் அந்தப்பிரம்மமூலமாய
த்துக்கு வியாகரணம் (=விவரணம்) ஏற்பட்டிருக்கிறது [2]வியா
ணம் செய்கிறதென்று அந்தப்பிரம்மம், அப்படி, வையாகரணனாகி
(அந்த) மனிதன் உலகங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்க்கின்றவ
[3]எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்றவனுமாவான் ஸத்தியத்திலிருக்கிற
ம் அதை அறிந்தவனுமான பிராம்மணன், எல்லாவற்றையும்
ந்தவனாவான் ஓ! க்ஷத்திரியனே! தாம்முதலியவைகளிலிருப்பவ
இவ்விதம் பிரம்மத்தைப் பார்க்கிறான் வேதங்களுடைய வான
றயினாலும், புத்தியினாலும் இதனை உமக்குச் சொல்லுகிறேன்'
று சொன்னார்

நாற்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

ஸநத்ஸுஜாதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசத் தொடர்ச்சி)

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! ஸநத்ஸுஜாதரே! குமாரரே! நீ
ந்தப்பயனையுடையதும் பலரூபமுடையதும் பிரம்மத்தைப்பற்றிய
ான இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறகாரணத்தால் சிறந்ததும்
னிசசையால் அடையவரிதுமான கதையாயிருக்கிற இவ்விதவார்த்
யை (இன்னும்) எனக்குச் சொல்லும்' என்று கேட்டான் ஸநத்
ஜாதர் சொல்லுகிறார் '(அரசனே!) எந்த பரம்மத்தை ஆவலுடன்
ளைக்கேட்டு மிகமகிழுகிறாயோ அந்தப்பிரம்மமானது அவஸரக
ால் அடையத்தக்கதில்லை புத்தியில் மிகவும் மனம் லயித்த
மூது சிந்திக்கக்கூடிய அந்த (பரமம்) வித்தையானது பிரம்மசரி
தாலல்லவா அடையக்கூடியது?' என்றார்

---

1 உபாஸதி=விசாரித்தறிதல்

2 'அதை விவரணம்செய்கிறானென்று அந்தமுனியும் அப்படி வையாகர
ாகிறான்' என்பது பாஷ்யம்

3 எல்லாமாகிற பிரம்மத்தையும்,

திருதராஷ்டிரன, 'முடிவற்ற பிரம்மத்தினவித்தையானது நித்
வித்தமும் பரம்மசாயத்தால வயகதமாகினறதும (காமாவைபபே
ஆரமபிககமுடியாததும காமாவைசசெயயுமபொழுதுமிருபபது
நீர சொலலுகிறீரே? மோக்ஷமானது பிராமமணனுககு ஹிதமெ
தும அடையபபடுவதெனபதும எபபடியாகும்" எனறு கேட்ட
ஸநதஸுஜாதா, 'எநத விததையானது குருவினால விருததியடை
வாகளிடததில நிலைததிருககிறதோ, எநதவிததையானது அ
களிடம புததியினாலும பிரம்மசரியததினாலும விததித்தி
கிறதோ, எதை அடைநது இநத மரிககுநதனமையை விடு
கோா, ஆதியிலுணடானதும ஸதயமான விஷயததைபுடையதுமா
அநத விததையைச சொலலபபோகிறேன' எனறாா

திருதராஷ்டிரன, 'எநதவிததை பிரம்மசாயததினால உண
யாக அறியககூடியதோ, (அதறகு ஸாதனமான) அநதப பிரம்மச
எவவிதமாகும? ஓ! விதவானே! இதனை எனககுசசொலலு
எனறு கேட்டான ஸநதஸுஜாதா, 'எவாகள ஆசாரியனுன
ஸமீபததை அடைநது சிஷயாகளாகிப [1] பிரம்மசரியததையனுஷ
கினறாாகளோ அவாகளே இநத உலகில சாஸதிர காததாகளாகின
கள, பிறகு, தேகததை விடடுவிடடு ஸதயமான பரமாதமா
அடைகினறாாகள அவாகள ஒவவொருவாளும பிரம்மததில இருப
வஹிககிறவாகளாகி இவவுலகில இபபொழுதே காமஙகளை ஜயிக
றாாகள ஸதவகுணததிலிருபபவாகளான அவாகள, இமமை
முஞசபபுலலிலிருநதும ஈாககை இழுபபதுபோலத தைரியத,
தேகததிலிருநதும ஆதமாவைப பிரிததறிகிறாாகள ஓ! பா
மாதா பிதா இவவிருவாகளும சரீரததைசசெயகிறாாகள ஸதயப
பிரம்மமநதிரததை உபதேசிதது வாணஙகளைப பரிசுததமசெ
பிரம்மததை உபதேசிதது மோக்ஷததைக கொடுபபவனான ஆசா
னாலே கறபிககபபடட [2] ஜனமம பரிசுததமானது அது, ஜ
றது, மரணமறறது ஸதயமான பிரம்மததையறிவிதது மாறுத
அநதப பிரம்மஸவரூபததால [3] ஜாதியின அபிமானததைத தொலை
மோக்ஷததையளிககினற ஆசானையே தநதைதாயகளாக நினைககவே
டும அவாசெயத நனறியை நினைககிறவனாகி அவருககுததுரோ
செயயாமலிருககவேணடும சிஷயன குருவை எநநாளும நமஸக

1 குருபணிவிடை முதலியன
2 உபநயனமபெறறு வேதமோதுவதாகிய பிறபபு
3 பிரம்மஜஞானததால பேத உணாசசியைப போககி

ாடும அஜாகரனதயிலலாதவனுக, சுசியுடன, தனவேததனத ஆவி
ி செய்யவேண்டும அஹங்காரததைச செய்யாமலும கோபததை
-யாமலுமிருக்கவேண்டும இது பிரமமசரியததின முதறபாதம
ா சுசியாயச சிஷயனநடககவேணடியமுறையினுலேயே வித
ாய அடைகிருனே அவனுடைய அதுவும இநதப பிரமமசரிய விர
ின முதறபாதமாகச சொலலபபடுகிறது பிராணனகளாலும
ரகளாலும செயகையினுலும மனததினுலும வாககினுலும ஆசா
-யபிரியததைச செயவது இரணடாவது பாதமாகச சொலலபபடு
ாது. எநநாளும ஒனறுபோலக குருவினிடம நடககினறதும அவ
ா குருபததினியினிடததிலும குருபுததிரனிடததிலும நடககின்
இரணடாவது பாதமாகச சொலலபபடுகினறன ஆசாரியனுல
ுசசெயயபபடட உபகாரததை நினைககிறவனுகவும அதன
ாத தெரிநதுகொணடு அவனவிஷயததில ஸநதோஷததை
ாத புததியுடையவனுகவும, ‘இவரால விருததியடையுமபடி
பபபடடேன’ எனறு நினைபபது பிரமமசரியததின மூன
ு பாதம பிராஜஞனனவன ஆசாரியனுககுத தகூஷிணைகொடுப
ிய கடனைத தீரககாமல வேறுஇடம போககககூடாது தீரதது
), ‘நான இதைசசெயதேன’ எனறு நினைககககூடாது, சொல
கூடாது அதுவே பிரமமசரியததின நானகாவது பாதம.
ா ஆசாரியனுடைய சேர்ககையினுல (விததையின) காறபாகததை
-கிருன தனனுடைய புததியின வைபவததினுல, காற
ததை அடைகிருன [1] காலககிரமததால காறபாகததை அடைகி
பிறகு, (உடன பயிலவாரோடு) சாஸதிர ஆராயசசியெயவதால
ுரு காறபாகததை அடைகிருன [2] தாமமுதலான பனனி
ு ரூபஙகளுடையதும (ஸதயமமுதலான) இதரஸாதனஙகளை
யதும யோகபரவிருததியாகிற அவைகளைக காககும பலமுடை
ான பிரமமசரியமானது ஆசாரியனிடம சேரநது வேதாததத
பெறுவதனுல பலிககினறதெனறு சொலலுகிருாகள இவ
ா பரவிருததிததவன, தானஅடைநத தனததை உடனே
ியனிடம அளிககவேணடும அபபடிபபடடவன வெகுவான
ஙகளையுடைய அநதசசெயகையை அடைவான ஆசாரியபுத
ிடததிலும, இநதச செயகையுடன இருககவேணடும இவ
ா வஸிபபவன இகததில எஙகும மேனமையடைகினறுன,

1 புததியின பரிபாகம
2 இதன 174 ம பககததிலும 184 ம பககததிலும பாாகக,

வெகுபுததிராகளையும அடைவான, புகழையும அடைவான
ஹுககுத திககுவிதிககுககள வருஷிககும இவன வஸிககும்பெ
ஜனஙகளும பிரம்மசரியததில வஸிபபா இநதப பிரமமசரிய;
தேவாகள தேவததனமையை அடைநதனா மஹாபாகய
களான ரிஷிகளும மனோவசமுளளவாகளாகிப பிரமமலோக
அடைநதனா இதனுலேயே கநதாவாகளுககும அபஸரஸ
கும அழகு உணடாயிறறு இநதப பிரமமசரியததினுல சூரி
பகலைச செயபவனுனை சிநதாமணியானது விருமபுகிறவாக
விருமபியபொருளை விருமபியபடி கொடுபபதுபோல, இநதத
முதலியவாகள இநதபபிரமமசரியமும அவவிதம செயபுெ
அறிநது (பரமமசரியததை அனுஷடிதது) அவவித (தேவா மு
வா) ஆகுநதனமையை அடைநதாாகள ஓ! அரசனே! இநதப
சரியததை அடுததுத தவததால வாடடபபடடு வாழநாள முழு
பரிசுததனுக இருநது, விதவானுனவன குழநதைபோல காமம
தம டமபமுதலியன அறறவனுகி முடிவுககாலததில ஸமஸார நி
தியை அடைவான ஓ! க்ஷததிரிய! அவிதவானகளான ஜன
களஙகமறற காமாவினுல அழிவுளள (ஸவாககமுதலான) உலக
அடைகினறாாகள பிரமமததையே அறிநதவிதவானுனவன ஞ
திலைல எலலாமாகிய பிரமமததை அடைகிறுன மோக்ஷத
வேறுவிதமான மாாககம கிடையாது' எனறா

திருதராஷடிரன, 'விதவானுன பராமமணன இநதசசரீர
ஒரிடததில பிரமமததைப பாாககிறுனே, அநதபபிரமமம வெளு
சிவபபா? கறுபபா? [1]பொனனிறமா? எபபடி பரகாசிககின
எநதவிடததில பிரகாசிககினறது? அமிருதமும விகாரமிலலா
(எலலாரும அடையவேணடிய) ஸதானமுமான அது எவவித ரூ
ளது?' எனறு கேடடான ஸநதஸுஜாதா, 'இது வெளு
போலவோ சிவபபுபோலவோ கறுபபுபோலவோ [2]பொன
போலவோ தோறறுகினறது இது பிருதிவியிலிருககிறதிலலை
யததிலும இருககிறதிலலை இது (ஸமஸார)ஸமுததிரததில ஜ
தானமான தேகததைத வஹிககிறதிலலை இதனுடைய ரூபம
நக்ஷததிரஙகளிலுமிலலை, மினனலை அடுததாயுமிலலை,
களிலும காணபபடுகிறதிலலை வாயுவினிடததிலும தேவதைக
திலும சநதிரனிடததிலும சூரியனிடததிலும காணபபடுகிற
அரசனே! அசைவறற அதானது ரிககுககளிலோ யஜுஸ்ஸுக

1, 2 ஒருசொல விடபபடடது

வமநதிரஙகளிலோ களஙகமிலலாத ஸாமஙகளிலுளள ரதநதிர
ததிலோ பிருஹததஸாமததிலோ மஹாவிரதஸாமததிலோகாணப
றதேஇலலை தாணடமுடியாததும அஞஞானததிறகு அபபுறப
துமான அதில அநதகனும முடிவுககாலததில லயிககிறுன
ரூபம அணுககளுககுமஅணுவும கததிமுனைககு நிகரும பாவ
னைக காடடிலும பெரிதுமான ரூபமாகும அது எலலாவறறிற
ஆதாரம அது அமிருதம (=மாறுதது) அதுவே உலகஙகள அது
மம அது யசஸ அதனிடமிருநதும பிராணிகளுணடாகினறன
லையே பிரளயததையடைகினறன அது கெடுதலறறது (அது)
பகமாயுளளது அது மிகவும பரவினதான யசஸ கவிகளால
ரவேறுபாடுகளாகச சொலலபபடட இநதஜகமெலலாம எதிலகற
பபடடிருககினறதோ அதைஅறிநதவாகள முகதியடைகினறனா
டிபபடட இநத எலலாஜகததும அதிலிருநதுகொணடு (அதன)
சததால பிரகாசிககிறது ஆதமஜஞானியானவன ஞானயோகத
அதனைப பாாககிறுன அதனிடததில இநத எலலாஜகததும
பிககபபடடிருககிறது இதை எவாகள அறிகினருாகளோ அவா
முகதாகளாகினருாகள

நாறபததைநதாவது அதயாயம

ஸநதஸுஜாதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசததொடர்ச்சி)

சோகம, கோபம, லோபம, காமம, அஙகாரம, நிததிரையிற
நுதல, பொறுமை, அறியாமை, ஸநதேகம, ஸநேகம, அஸூயை,
னைக) குறைவாகநினைததல இநதபபனனிரணடும மனிதனுடைய
ணை நாசமசெயகினற பெரியதோஷஙகள ஓ! ராஜஸரேஷடனே!
தனை வியாபிதது, அவனை மழுஙகினஅறிவுடையவனும பாவத
பிரவிருததிபபவனுமாககசெயகினற இவைகள ஒவவொருமனித
ம சூழகினறன பேராசையுளளவனும இரககமறறவனும கடுமை
பபேசுகினறவனும அதிகமாகபபேசுகிறவனும மனததாலகோ
நதத தரிககிறவனும தனனைபபுகழநதுகொளபவனுமான இநத
மனிதாகளும குரூரமான தனமையுடையவாகள தவிரவும, இவா

கள் ஒருகால் தனத்தைஅடைந்தால், பிறரை மதியார்கள்
போகத்தில் பற்றுதலினால் தவறுதலாகக்கூடியவனும் அதிக
முடையவனும் கொடுத்துவிட்டுத் தன்னைப்புகழ்கிறவனும்
னனும் தாபபலனுயிருப்பவனும் தன்னை மிகவும் புகழ்கிற
எப்பொழுதுமே மனைவியைப் பகைக்கிறவனும் ஆகிய ஏழுபே
மே பாவஒழுக்கமுடையவர்களும் கஷ்டர்களுமாகச் சொல்ல
டனர் தானம், ஸத்யம், தவம், அடக்கம், மாத்ஸர்யமில்லா
லஜ்ஜை, (ஸஹிக்கக்கூடாதவைகளைச்) சகித்தல், அஸூயையில்லாமை, தா
அத்யயனம், தைரியம், (பிறர்பிழை) பொறுத்தல் இந்தப
னிரண்டும் பிராம்மணனுக்குப் பெரிய விரதங்கள் எவன் இ
பன்னிரண்டிலிருந்தும் நழுவானே அவன் இந்தஎல்லாப்பூமியை
ஆட்சிசெய்வான் எவன், இவைகளுள், மூன்று இரண்டு அ
ஒன்றையாவது விரும்புவானே அவனுக்குத் [1]தன்னைச்சே
பொருள் இல்லையென்று அறியவேண்டும் தமம், தியாகம், தவ
இவைகளில் மோக்ஷமானது நிலைத்ததாயிருக்கிறது இவைகள்
மத்தை பரதானமாகவுடையவர்களும் வித்வான்களுமான பராம
களுக்குரியவைகள் உள்ளதோ இல்லாததோ [2]பிறரைத்தூஷிப
பிராம்மணனுக்குச் சொல்லப்படவில்லை எந்தமனிதர்கள் இவ
செய்கின்றனரோ அவர்கள் நரகத்தில் நிலையுள்ளவர்களாவார்கள்
மானது பதினெட்டுத்தோஷங்கள் கொண்டது அவைகளை
நான் சொல்லவில்லை அவை —உலகத்திற்குத் த்வேஷத்தை
பண்ணுகிறகாமம், விபரீதமாயிருத்தல், அஸூயை, பொய்யுரை
காமம், குரோதம், பரதந்திரனுயிருத்தல், பிறரைத்தூஷித்தல்,
சொல்லுதல், தனத்தைக்கெடுத்தல், விவாதம், மாத்ஸர்யம், பி
களைப்பீடித்தல், பொறாமை, களித்தல், அதிவாதம், புத்திர
அஸூயையைபுண்டுபண்ணுதல் ஆகிய பதினெட்டுமாம் ஆகை
புத்திமானுனவன் மதத்தை அடையக்கூடாது எப்பொழுதுமே
நிந்திக்கப்பட்டதாகும் நல்லமனமுடைய தன்மையிலோ ஆறுகு
கள் அறியத்தக்கவைகள் (அவைகள் யாவையெனில் —)
னுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும்பொழுது (அவனுடைய நண்ப
மகிழ்வார், துன்பம் வந்தபொழுது வருந்துவார் தனக்கு [3]
பிரியமான பொருளையுங்கூட (நண்பன்) கேட்டால் கொடுக்கி

[1] அவன் பற்றற்றவன் என்பது

[2] 'பிராம்மணனைத் தூஷிப்பது சிலாகிக்கப்படுகிறதில்லை' எ
தொள்ளலாம் [3] ஸுசிரம் என்பது ருசிரம் என்று மாற்றப்பட்டது

'னனில, யாசிககத தகாதபொருளும அவனுககு ஈணபன விஷயத
ு கொடுககததககவை யாகும அபபொழுது சுததமான மன
ாள அவன இஷடாகளான தனது புததிராகளையும ஸமபதுக
ாயும தாரஙகளையுமகூட யாசிககபபடடால கொடுககததககவனு
திரவியஙகளைத தியாகமசெயது ஸுகமாக வஸிபபான [1]ஆசை
ு இகததில போகஙகளை அனுபவியான [2]காமஙகளுடைய பய
ு விருபபததையும தொலைபபான திரவியமுளளவனும குண
ாளவனுமான ஸாததவிகன இவவிதம கொடையாளியாகிறுன அவ
ுமானவன ஐநது விஷயஙகளிலிருநதும பஞசபூதஙகளாலுணடான
திரியஙகளைத திருபபுகிறுன இநதததவமானது [3]கேவலமாக ஸம
ுதி (=மிககநிறைவு) யுளளதாயினும ஸதவததிலிருநதும ஈழுவின
ளிடம [4]ஸஙகறபததுடன சோககபபடடு ரிததியுடன (=சாதா
ர நிறைவுடன) கூடினதாகிறது ஸதயஸஙகலபததால (=பிரம
யானததால) யாகஙகள செழிபபடைகினறன ஆகையால,
நவனுககு மனததினுலேயே (யஜஞம) ஏறபடுகிறது , [6]ஒருவ
ுகு வாககினுல ஏறபடுகிறது, [7]மறறொருவனுககுக கிரியையினுல
படுகிறது ஸஙகறபததில ஸிததிபெறற மனிதனை ஸஙகறபமறற
ர மிஞசுகிறுன தவிரவும, பிராமமணனுககுரிய விசேஷமான
ஒனறையும எனனிடம கேள பிராமமனன பெரிதாயும யச
னறு பெயருடைய பிரமமததைஅடைய ஸாதனமாயுமிருககிற
க யோகசாஸதிரததை(சிஷயனுககு)அதயயனம செயவிககவேண
விதவானகள(மறறசசாஸதிரஙகளைச) சொலவேணுடாமெனறு
ாலலுகினறனா இநத யோகததில இநத உலகமெலலாம இருக
து அதனை அறிநதவாகள மோகூதததை அடைநதவாகளாகினற
அரசனே! ஸுகிருதகாமததினுலேயே பிரமமததையடைய
டான (அகனிஹோதர முதலிய) ஹோமததைததான செய
டும, அலலது, யாகததைததான செயயடடும, அவிதவானுனவன

1 இமமையினபததில வைராககயம

2 மறுமை இனபததில வைராககியம , 'ஈணபன விஷயததில செயத உத
நப பிரதிபபயனை எதிாபாரான' எனறும கொளளலாம

3 பயனை விருமபாமற செயயபபடடது　　4 பயனில ஆசை

5 ஸதயஸஙகறபததில நிலைததவனுககுத தியானததால யஜஞம நிறை
றுகிறது அதறகு உதாரணம, பிராதாவால கிணறறில தளளபபடட தரி
சலயபாவம 172 ம பககம பாாகக

6 நடுததரமானவனுககு பிரமமயஜஞமுதலியவைகளின ஜபததினுல

7 அதமனுககுக காமாவினுல

இதனால் மோக்ஷத்தை அடையான் அரசனே! அவன் முடி சந்தோஷத்தையும் அடையான் ஒருவனுக்கு மௌனத்தை உபாஸ வேண்டும் மனத்தினாலும் சலிக்கக்கூடாது அப்படியே ஸது னால ஸந்தோஷத்தையும் நிந்தையினால் ரோஷத்தையும் தள்ளவே டும் அரசனே! இந்த நிலையிலிருப்பவன் பிரமத்தை அடைகிற வேதங்களில் முறையாக இதைப் பார்க்கிறான் ஓ! விதுரனே இதை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்

நாற்பத்தாறாவது அத்யாயம்

ஸநத்ஸுஜாதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸநத்ஸுஜாதர் தத்வோபதேசத் தொடர்ச்சி)

சுத்தமான பெரிய ஜோதியும் பிரகாசிக்கின்ற பெரிதான ஸும் தேவர்களால் உபாஸிக்கப்பட்டதும் ஆதித்யனுக்கு காசத்தை உண்டுபண்ணுவதும் எப்போதுமிருப்பதும் பகவ மான அந்தப் பரமாத்மாவை, யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்ற ஹிரண்யகர்ப்பரை உண்டுபண்ணி வளரச்செய்வதும், (ஆதித்யன விய) ஜோதிகளின்மத்தியில் (அவைகளால்) விளக்கப்படாமல் (அ களை) விளக்கிக்கொண்டு விளங்குகின்றதும் எப்பொழுதுமிருப்ப பகவானுமான அந்தச் சுத்தப்பிரமத்தை யோகிகள் நன்கு ட கின்றனர் இந்த பரமத்தினிடமிருந்தும் [1](ஸூக்ஷ்ம) அப்புகக பிரதானமாகவுடைய [2](ஸூக்ஷ்ம) பூதங்களும் அவைகளிலிரு [3]ஸ்தூலஅப்புக்களை பரதானமாகவுடைய தேகரூபமான [4]ஸ பூதங்களும் உண்டாயின அந்தத்தேகமத்தியில் ஹிருதயாகாசத ஜீவேஶ்வரர்களாகிய இரண்டுதேவர்கள் ஆஶ்ரயித்திருக்கி னர் இவ்விருவர்களையும் பிருதிவியையும் தேவலோகத்தை மாயையற்றதும் ஜகத்காரணத்தை வியாபித்திருப்பதுமான ட ம்ம வகிக்கின்றது எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவானு அந்தச் சுத்தப்பிரமத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்ற சுத்தமான பரமம் இரண்டு தேவர்களையும் பூமியையும் தேவ சுத்தையும் திக்குக்களையும் பிரமாண்டத்தையும் வஹிக்கின்ற அதனிடமிருந்தும் திக்குக்கள் பரவுகின்றன நதிகள் ஓடுகின்ற

---

1 மற்றபூதங்களோடு கலவாதஜலம் 2 கலவாத பூதங்கள்
3 மற்றபூதங்களோடு கலந்தஜலம் 4 கலந்த பூதங்கள்

ர்வற்றகாமங்கள் உண்டாயின் எப்பொழுதுமிருப்பதும் பக
னுமான அந்தச்சுத்தப் பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்
ர். நிலையற்றதும் அழிவற்ற காமாவைவுடையதுமான சரீரமா
தேரினுடைய கோளகமாகிற சக்ரத்திலிருக்கின்ற புலன்களான
ரைகள் பிரஜ்ஞையுடன்கூடின ஜீவனை இருதயாகாசத்தில் விளங்கு
தும ஜரையற்றதுமான பரமத்தைக் குறித்து வஹிக்கின்றன
ப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அந்தச் சுத்தப்பிரம்மத்தை
ரகிகள் நன்குபார்க்கின்றனர் இந்தப்பரமத்தினுடையரூபமானது
ரவஸ்துவினுடைய உவமையிலிருக்கிறதில்லை (ஆகையால்),இதனை
வரும் கண்ணால் பார்க்கமுடியாது எவர்கள் இதனைப் [1]புத்தி
)லும் [2]மனத்தினாலும் [3]இருதயதேசத்தாலும் அறிகின்
ரோ அவர்கள் முக்தர்களாகின்றனர் எப்பொழுதுமிருப்ப
பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க
றனர் எந்த ஜீவர்கள், சித்தமென்கிற கரணஸமூகம் 1, அதன
யமான நினைவின் ஸமூகம் 2, ஶ்ரோத்ர முதலிய ஞானேந்திரிய
மகம் 3,அதன்காரியமான கேள்விமுதலிய ஞானஸமூகம் 4, வாக்கு
லிய கர்மேந்திரியஸமூகம் 5, பேசுதல்முதலிய அதன் காரியஸமூ
6, சப்தம்முதலிய விஷயஸமூகம் 7, அதற்கு ஆதாரமான வானம
லிய பூதஸமூகம் 8, பிராணஸமூகம் 9, சுவாஸம் முதலிய அதன்
யஸமூகம் 10, பழைய வாஸனைக்கூட்டம் 11, அதன் காரியமான
ணியபாபக்கூட்டம் 12, ஆக இப்பன்னிரண்டு கூட்டமுடையதும
த்யன் முதலிய தேவர்களால் காக்கப்பட்டதுமான அவித்தையா
ந்தியைப்பானஞ்செய்து காமபலனாகிற தேனை அனுபவிக்கின்றனரோ
ர்கள் இந்தப்பரமத்தினிடம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறகோரமான ஸம
ரந்தியில் ஸஞ்சரிக்கின்றனர் எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவானு
ன அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்குபார்க்கின்றனர் தே
போலச் சுற்றிவரும் ஜீவன் சுக்கிலபக்ஷம் அரைமாதமாயநிறைவே
சந்திராமிருதமாகிற அந்தத்தேனை அருந்துகிறான் ஈசனான
மம் அந்தச்சந்திரனை எல்லாப்பிராணிகள்விஷயத்திலும் ஹவி
தும்படி கற்பித்தது எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அந்
சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்றனர் சிறகுகளில்
அந்தஜீவர்களாகிற தேனீக்கள் பிராம்மணுதிதேகமாகிற ஸ்வர்ண
மான அஶ்வத்தமரத்தையடைந்து அதில் பரமாத்மஞான முத

1 புத்தியின் விருத்தியினால் 2 மௌனம், ஊஹாபோஹம்
3 இருதயதேசத்தில்

விய சிறகுகளுள்ளவைகளாகி அவையவைகளுக்குரிய திக
களை நோக்கிப் பறக்கின்றன எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவ
மான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்றனர்
ணமான பரமாத்தினிடமிருந்து பூரணமான ஜீவர்களை எடுக்கின்ற
பூரணமான பரமத்தினாலேயே பூரணமான ஜீவர்கள் செய்யப்ப
னர் பூரணமான பரமத்தினாலேயே பூரணமான ஜீவர்களை ஹரிக்கி
றனர் முடிவில் பூரணமான பரம்மமே மிஞ்சுகிறது எப்பொழுதுமி
பதும் பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு
க்கின்றனர் பரமத்திலிருந்து வாயு வந்தான், அதனிடமே
பொழுதும் அடங்கியிருக்கிறான் அதனிடமிருந்து அக்னியும் வே
னும் வந்தனர் அதனிடம் பிராணன் பரவியிருக்கிறான் எல்லாம்
மத்தினிடமிருந்தே வந்தனவென்றறியவேண்டும் அதையதை (
னித்தனி) சொல்லச் சக்தர்களாகிறோமில்லை எப்பொழுதுமிருப்ப
பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்
றனர் பிராணன் அபானனை அடக்குகிறான் பிராணனை ம
ரூபியான சந்திரன் அடக்குகிறான் சந்திரனைப் புத்திரூபனான ஆ
யன் அடக்குகிறான் ஆதித்யனைப் பரமம் அடக்குகிறது எப
ழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகி
நன்கு பார்க்கின்றனர். பரமமாகிற ஹம்ஸமானது ஸம்ஸாரமா
ஜலத்திற்கு மேலே ஸஞ்சரிக்கிறதாயிருந்துகொண்டு ஜீவனாகிற த
ஒரு பாதத்தை உயர எடுக்கிறதில்லை அது ஸம்ஸாரத்தில் பர
தான் அந்த ஒருபாதத்தை எப்பொழுதும் எடுக்குமேயானால்
மோக்ஷங்கள் ஏற்படா எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அ
சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்றனர் அந்தராத்மா
பூரணமுமான அந்தப்பரம்மம் 1லிங்கசரீரத்தின் சேர்க்கையினால்
டைவிரலளவுள்ளதாகி எப்பொழுதும் ஸம்ஸாரத்தை அடைகிற
து துதிக்கத்தக்கதும் உடம்புகூடி உலகத்தைக் கற்பிக்கின்றதும் ஆதி
பிரகாசிக்கின்றதுமான அந்த பரமத்தை மூடர்கள் பார்க்கின்றார்
ல்லை எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம
த்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்றனர் இந்தப்பரமாத்மா சமம் முத
ஸாதனமுடையவர்களோ ஸாதனமில்லாதவர்களோ எல்லாமனி
களிடத்திலும் ஸமமாகக் காணப்படுகின்றது இது மோக்ஷத்திற்
வேறான ஸம்ஸாரத்திற்கும் ஒரேவிதமாயிருக்கிற அவர்களில் ஸ
னத்துடன்கூடி முக்தர்களானவர்கள் மதுவினுடைய உயர

1 சாந்தி பர்வம் 788 ம் பக்கம் பார்க்க

ைதை அடைகின்றனா எப்பொழுதுமிருப்பதும பகவானுமான
ச சுத்தப்பிரமமத்தை யோகிகள நனகு பார்க்கின்றனா
ான வித்தையினுல இரணடு உலகஙகளையும வியாபித்துச
லுகிருன அப்பொழுது அவனுககு ஹோமம செயயப
த அகனிஹோத்ரமும ஹோமம செயயப்பட்டதாகின்றது
ம வித்தையானது உனகது லேசான தனமையைச செயய
டாம பிரமமஞானம ஏறபடடும அதனைத தீராகள அடை
னா எப்பொழுதுமிருப்பதும பகவானுமான அநதச சுதத
த்தை யோகிகள நனகு பாாக்கின்றனா இவவிதம ஞானத்தை
கவுடைய மனிதன பரமாத்மாவாகிருன எலலாவறறையும
குகிற அகனியையும் அடககுகிறவனுன அவன ஹருதய குகை
ககும ஆதமாவை அறிகிருன அவனுககு இநதசசரீரத்திலே
ர தெரியாமறபோவதிலலை எப்பொழுதுமிருப்பதும பகவா
ன அநதசசுத்தப்பிரமமத்தை யோகிகள நனகு பாாக்கின்றனா
மாயிரம சிறகுகளை அமைததுககொணடு மனோவேகமாக
கலபகாலம) பறநதும எலலாவறறுககும காரணமான எநதப
ததமாவை முழுமையும காணமாட்டாளுே,பகவானும பழமையா
துமான அநதப்பிரமமத்தை யோகிகள பாாக்கின்றனா இநத
த்தினுடைய ரூபமானது காணககூடிய நிலைமியிலலை மிகவும
ான மனமுடையவாகள அதனைப பாாககவும செயகின்றனா
தமறிநத வித்வான உலகத்திறகு ஹிதமாகி மனத்தை அடகக
மை அடைநது மனத்தால தாபத்தை அடைகிறதிலலை எவா
ரமமத்தையடையத) துறவிகளாகின்றனரோ அவாகள முகதிய
ன்றனா எப்பொழுதுமிருப்பதும பகவானுமான அநதச சுத்தப
த்தை யோகிகள நனகு பாாக்கின்றனா பரமமத்தையறியாத
மனிதாகள வஞசகமான குருவின உபதேசத்தாலோ அல
வேசசையான தமது நடையினுலோ புதாகளில ஸாபபஙகள
துபோலத தமமை மறைததுககொளளுகின்றனா அவாக
மூடஜனஙகள மயஙகுகின்றனா அவாகள தஙகள வழிய
நரகபயம உணடாகுமபடி அநத மூடஜனஙகளை மயஙகச
ன்றனா வஞசகாகளால அறியப்படாமலிருப்பதும பகவா
னாதனமுமான பிரமமத்தை யோகிகள பாாக்கின்றனா நான
தான தேகம முதலியவைவயாகச செயயப்படவிலலை எனககு
மிலலை ஜனனமுமிலலை மோக்ஷம எது? ஸத்தியமபோல

ரமமவித்தையை அடையாமல நீ அறபனுகவேணடாமெனபது கருதது.

விளங்குகின்ற ஆகாய முதலிய உலகமும் பொய்யான ஸ்வப்ன
பஞ்சமும் என்னிடம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன காயத்திற்கும்
ணத்திற்கும் 'நானொருவனே காரணம்' என்று அறிகிறயோகிக
பொழுதுமிருப்பதும் பகவானுமான அந்தச் சுத்தப்பிரம்மத்தை
பார்க்கின்றனர் மனிதர்களிடத்தில் இந்தப் பிரம்மமானது நல
மத்தினாலோ கெட்ட காமத்தினாலோ வேறுபாடுள்ளதாகக் க
படுகிறதில்லை இது மோக்ஷத்திலும் வேறுபாடில்லாததென்று
வேண்டும் இவ்வித யோகத்துடன் கூடினவனாகிப் பிரம்மப
அந்த மதுவை அடைய விரும்பவேண்டும் எப்பொழுது
பதும் பகவானுமான அந்தச்சுத்தப்பிரம்மத்தை யோகிகள்
பார்க்கின்றனர் நிந்தைகளானவை இந்தப்பிரம்மவித்தின
மனத்தைத் தபிக்கச்செய்கிறதில்லை அத்யயனம் செய்யாம
பதும் அக்னிஹோத்திரஹோமம்செய்யாமலிருப்பதும் இவனு
மனத்தைத் தபிக்கச்செய்கிறதில்லை பிரம்மவித்தையானது
கள் அடைகின்ற அந்த ஞானத்தை இவனுக்குச் சீக்கிரம்
பண்ணுகிறது எப்பொழுதுமிருப்பதும் பகவனுமான அந்தச்
பிரம்மத்தை யோகிகள் நன்கு பார்க்கின்றனர் இவ்விதம் எவ
லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தன்னுடைய ஆத்மாவை நன்கு பார
ருனோ அவன் அதன் பிறகு மற்றவர்கள் மற்ற வஸ்துக்களி
ருள்ளவர்களாயிருக்கையில் ஏன் துக்கிப்பான்? நான்கு
கத்திலும் ததும்பி வழிகின்ற பெரிதான தடாகத்தில்
மற்றத் தடாகமுதலியவிடத்தில் செய்துகொள்ளும் க
எல்லாம் செய்துகொள்ளக்கூடுமோ அப்படியே ஆத்மாவை
வனுக்கு வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்லாஸாதனத்தாலும்
கும் பயனும் கிடைக்கின்றது ப்ராணமும் மஹாத்மாவும் ஜ
றதுமான பரமம் கட்டைவிரலளவுள்ளதாக இருதயத்தில் நன
ந்து இராப்பகல் சோம்பலின்றி ஸஞ்சரித்தும் காணப்படுகிற
வித்வான் அதனைக் கருதியறிந்து தெளிந்தவனாயிருக்கிறான்
எது உள்ளதோ, எது இல்லாததோ, எல்லாவற்றிற்கும் தாய
தையுமாகக் கருதப்பட்டேன் நானே அந்தராத்மாவுமாகி
நானே புத்திரனுமாகிறேன் நானே கிழமான பிதாமஹரும்
வும் புத்திரனும் ஆகிறேன் ஓ! பாரத! நீங்கள் என்னு
லேயே இருக்கின்றீர்கள் நீங்கள் என்னுடையவர்களில்லை
உறவுகளுடையவனில்லை எனக்கு ஆத்மாவே ஸ்தானம்
டைய ஜன்மத்திற்கு ஹேதுவும் ஆத்மா சான் குறுக்கும் செ

பித்தவன் நழுவாத ஸ்திதியை உடையவன், ஜனனமற்றவன்,
பகலின்றி இராப்பகல் ஸஞ்சரிக்கின்றவன் வித்வானானவன்,
ஐயமின்றித் தெளிவடைந்தவனுமிருக்கிறான். ஆத்மா அணுவுக்கும்
வாகி நல்ல மனமுடையதாகி எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும்
ந்திருக்கின்றது. உலகத்திற்குப் பிதாவாயிருக்கிற அந்த ஆத்
வ வித்வான்கள் எல்லாப்பிராணிகளுடைய இருதயகமலத்திலு
'பதாக அறிகின்றனர்' என்றுசொன்னார்.

ஸநத்ஸுஜாதபர்வம் முற்றிற்று.

நூற்றெழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

யாநஸந்தியாவம்

(த்ருதராஷ்டிரன்முதலியோர் ஸபையிற்கூடியதும், ஸஞ்சயன் வந்து கோவிந்தர் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லியதும்.)

இவ்விதம் ஸநத்ஸுஜாதரோடும் புத்திமானான விதுரரோடும் யைச்) சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அரசனுக்கு அந்த இரவு கழிந்தது. அந்தராத்திரியானது விடிந்தபொழுது, அந்த அரசர்களுமே ஸூதனான ஸஞ்சயனைப் பார்க்கும் விருப்பத் ஸந்தோஷமடைந்தவர்களாகி ஸபையை அடைந்தார்கள். ஓ! அர திருதராஷ்டிரன்முதலிய எல்லாரும் அறம்பொருள்களோடு கூடி பான பாண்டவர்களுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கவிரும்பி, சுப றம், [1]ஸுதையால் வெளுப்பாயும் விரிவாயுமுள்ளதும், பொன் ன முகப்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், சந்திரனுக்கு நிக காந்தியுடையதும், மிகவும் அழகாயிருப்பதும், சந்தன ஜலத் தெளிக்கப்பட்டதும், ரமணீயமானவைகளும் பொன்மயமானவை மரத்தால் செய்யப்பட்டவைகளும் ரத்தினங்கள் இழைத்தவை தந்தங்களால் செய்தவைகளும் நல்லவிரிப்புள்ளவைகளும் டிப்புள்ளவைகளுமான ஆஸனங்களால் விரிக்கப்பட்டதுமானது யை அடைந்தார்கள். ஓ! பரதஶ்ரேஷ்டரே! பீஷ்மரும் ணரும் கிருபரும் சல்லியனும் கிருதவர்மாவும் ஜயத்ரதனும்

---

[1] ஸுதை - சுண்ணாம்பு, ஸுதைபோல் வெளுத்தது, ரஜதமயமென்றுமு ரலாம்.

அஶ்வத்தாமாவும் விகர்ணனும் ஸோமதத்தனும் பாஹ்லிகனும்
வாளரான விதுரரும் மகாரதனான யுயுத்ஸுவும் சூரர்களான
அரசர்களும் சேர்ந்தவர்களாகித் திருதராஷ்டிரனை முன்னி
கொண்டு சுபமான அந்த ஸபையை அடைந்தார்கள். ஓ! அர
துச்சாஸனனும் சித்ரஸேனனும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியு
முகனும் துஸ்ஸஹனும் கர்ணனும் உலூகனும் விவிம்சதியும் கெ
களுக்கு அரசனும் பொறுமையுடையவனுமான துரியோதனனை
விட்டுக்கொண்டு, தேவர்கள் இந்திரஸபையை அடைவதுபோ
அந்தஸபையை அடைந்தார்கள். ஓ! அரசரே! நான்கு பக்கத்
பிரவேசிக்கின்றவர்களும் இரும்புலக்கைபோன்ற கைகளையுடை
களுமான சூரர்களாலே அப்பொழுது அந்த ஸபையானது, சி
களால் மலையின்குகை விளங்குவதுபோல, விளங்கிற்று.
வில்லுடையவர்களும் பெரிதான பராக்கிரமமுள்ளவர்களும்
யனுக்கு நிகரான காந்தியுடையவர்களுமான அவர்களெல்
ஸபையில் பிரவேசித்து விசித்திரமான ஆஸனங்களை அ
தார்கள். ஓ! பாரதரே! அந்த எல்லா அரசர்களும் ஆஸ
லிருக்கும்பொழுது வாயில்காவலன், 'எவன் பாண்டவர்களைக்
துச் சென்றானோ அவன் ரதத்துடன் வருகிறான். நம்முடையத்
னன்றாக இழுக்கின்றவைகளான குதிரைகளாலே வேகமாக வருகி
என்று ஸூதபுத்திரன் வந்ததைத் தெரிவித்தான். குண்டல
டையவனான அவனோ சமீபத்தில்வந்து சீக்கிரமாக ரதத்தினி
இறங்கி, மகாத்மாக்களான அரசர்கள்நிறைந்த ஸபையில் பு
தான ஸஞ்சயன், 'ஓ! கௌரவர்களே! பாண்டவர்களிடம் செ
வந்துசேர்ந்தேன். அதனை அறியுங்கள். பாண்டவர்கள் வயதி
தக்கபடி கௌரவர்களெல்லாரையும் கொண்டாடினார்கள், பெரி
களை நமஸ்கரித்தார்கள். தோழர்களைத் தோழர்கள் பூஜிப்பதுபோ
பிராயத்துக்குத் தக்கபடி பூஜைசெய்து, பாண்டவர்கள் திரு
வினவினார்கள். நான் திருதராஷ்டிரரால் முன் கட்டளையிட
இங்கேயிருந்துபோய்ப் பாண்டவர்களை அடைந்து, அப்படியே
னேன். அதில் ஒன்றும் விடப்படவில்லை' என்று சொன்னான்.

---

*இதற்குப்பின் இந்த அத்யாயம் முழுதும் அதிகபாடம்

திருதராஷ்டிரன், 'அப்பா! ஸஞ்சய! பலம் தளருதலரும் யுத்தங்களை
ரக நடத்தியிருப்பவரும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவர்களின் உயிரை நாசம்
பவரும் மகாத்மாவுமான ஜனார்த்தனர் சொன்ன வாக்கியத்தை அரசர்கள்
யில் உன்னைக் கேட்கிறேன்' என்று சொன்னான். ஸஞ்சயன், 'அரசரே!
கணுக்கால்களவரை வஸ்திரமுடுத்தவனும் சுத்தியுள்ளவனும் கைகளைக்
த்தவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான (கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம்) தெரி
ப்பட்டவனுமாகி அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தேன். எந்த இடத்தில் கிருஷ்
ர்ஜுனர்களும் லாவண்யமுடையவர்களான திரௌபதியும் ஸத்தியபாமையு
கின்றனரோ, எந்தவிடத்தில் மனிதருட்சிறந்தவர்களான கிருஷ்ணார்ஜு
ருவரும் ஈத்தேன் பூந்தேன்களால் புஷ்டியையடைந்தவர்களும் சிறந்த சா
த்தால் பூசப்பட்டவர்களும் மாலைசூடினவர்களும் சிறந்த வஸ்திரமுடைய
ங்களுடையவர்களும் சிறந்த பணிபூண்டவர்களுமாகி அநேகரத்தினங்களால்
முடையதும் பொன்மயமும் பலவகை விரிப்புக்கள் விரிக்கப்பெற்றது
சிறந்த ஆஸனத்திலிருக்கின்றனரோ அவ்விடத்தில் அபிமன்யுவும் நகுல
ர்களும்கூடப் போவதில்லை. ஜனார்த்தனரோ, ஸத்தியபாமையின்
த தலையணையாகச்செய்து சயனித்திருக்கிறார். கேசவருடைய பாதங்
அர்ஜுனனுடைய மடியை அடைந்தவைகளாகக்கண்டேன். அர்ஜுன
ய இரண்டு பாதங்களும் கறுப்பான திரௌபதியின் மடியை அடைந்
ளாயிருந்தன. பார்த்தனானவன் ஸந்தோஷத்துடன் ஸ்வர்ணமய
பாதபீடத்தை (எனக்கு) அளித்தான். அதைப்பொருட்டு இரண்டு தாவி
கொண்டுவரப்பட்ட (அதைக் கையால்) தொட்டுவிட்டுப் பூமியில்
ர்ந்தேன். உயர்முகமான ரேகைகளால் அடையாளஞ் செய்யப்பட்
களும் சுபமான லக்ஷணங்களுடையவைகளும் பாதபீடத்திலிருந்து
ப்பட்டவைகளுமான அர்ஜுனனுடைய பாதங்களைச் சிறந்தவர
ா வேலைக்காரிகளிருவர்களும் தரித்தார்கள். எனக்கு (சசெய்தஉபசார)
ங்களில் கொஞ்சமேனும் கல்மஷமில்லை, நிச்சயம் ரகஸ்யத்தில
தனங்களுடன் சேர்ந்த அவர்கள் என்னிடம் பேசினார்களாதலால்
துப் பெரிதான ஆச்சரியமுண்டாயிற்று. எனக்கு மிகுதியான (ஆனந்தக்)
ீர் உண்டாயிற்று. சேர்ந்திருந்தவர்களான அவ்விருவர்களையும் பார்த்து
(என்னுடைய) ரோமங்களும் சிலிர்த்தன. பசுமை நிறமுடையவர்களும்
தவர்களும் தருணர்களும் யானைகள்போல மிகவுமுயர்ந்தவர்களும் ஒரு
கையை அடைந்தவர்களுமாயிருப்பவர்களைப் பார்த்த பிறகு, பெரிய பய
ு என்னை அடைந்தது. அவ்விடத்தில் ஆணுமைபிறசிறந்தவர்களான அவர
பாதத்துவிட்டு, உடனே இந்த நரநாராயணர்களிருவரும் எவருடைய உத்
அடைந்தவர்களாயிருக்கின்றனரோ (அந்த) தர்மராஜருக்கு எண்ணினது
ம அடையமுடியாததில்லையென்று நினைத்தேன். வஸ்திரத்தால் போர்த
டு அன்னபானங்களால் உபசரிக்கவும்பட்டேன். உபசாரத்தையடைந்த
ிரத்தில் அஞ்சலியைச் செய்துகொண்டு நீங்கள் சொன்ன செய்தியையும்

தெரிவித்தேன் பிறகு, தனஞ்சயன் விற்பிடித்துப் பழகிய கரத்தினாலே கீ
பெற்றவரான கேசவருடைய லக்ஷணங்களப்பொருந்திய ஒரு பாதத்தை ·
கினான் திவ்வியமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் இந்திர
விசரான வீர்யமுடையவருமான கேசவர் இந்திரனுடைய த்வஜம்போல் ‹
திருந்து உட்கார்ந்து என்னை நோக்கிச் சொன்னார் பேசுகிறவர்களில் சிற
ரான அவர் சொல்லுவதற்கு உசிதமும் தார்த்தராஷ்டிரர்களைத் தூண்டுகி
ஆரம்பத்தில் மிருதுவும் மிக்க கடுமையுமான வார்த்தையை எடுத்தார் புத
னுன் அவர் வெளியில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பிராணன் போன்றவனும் பிரியத
செய்கிறவனும் பிரியனுமான அர்ஜுனனுடைய புத்தியைக் கலந்துகொ
வார்த்தையை எடுத்தார் வசனத்தை அறிகின்ற அவருடைய வசனமா
எழுத்திலக்கணப்படி உச்சரிக்கப்படும் அக்ஷரங்களுடன் கூடினதும், சிறந்
மனத்திற்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்கிறதும், பிறகு, மனத்தைச் சுடுவது
ருந்தது (எவ்விதமென்றால்) மாதவர், ‘ஸஞ்சய! க்ஷத்திரியர்களுடைய ‹
யையடைந்த கௌரவர்களில் பெரியவரான பீஷ்மரும் புத்திமானான து
ரும் கேட்க இந்த வார்த்தையைச் சொல்லு பாண்டவர்களிடத்தில்பொரு
விடுங்கள் காமத்தாலுண்டான ஸுகத்தை அடையுங்கள் பிரியர்களு
பிரியத்தைச் செய்யுங்கள் அரசரான தர்மபுத்திரரோ, வெல்வதில் வி
படுகிறார் பலவிதமான யாகங்களால் பூஜியுங்கள் தக்ஷிணைகளைக் கொடு
புத்திரர்களோடும் பத்தினிகளோடும் ஸந்தோஷத்தை அடையுங்கள்
னுக்குப் பெரிதான பயம் வந்துவிட்டது த்ரௌபதியானவள் (
ரத்தில் வசிப்பவனான என்னை உத்தேசித்து, ‘கோவிந்தா’ என
ன்றானது வட்டியேறின கடன்போல் என்மனத்திலிருந்தும் விலகுகிறதி
தேஜோமயமும் அதிக்கிரமிக்கமுடியாததுமான காண்டீவமென்கிற ‹
ஏந்தியவனும் என்னை ஸஹாயமாகவுடையவனுமான தனஞ்சயனுடன்
னுக்கு வைரம் நேரிட்டுவிட்டது’ என்று சொன்னார் அவருடைய
வார்த்தையைக்கேட்டு உமது புத்திரனுடைய மிகுகின்ற லோபத்தை
பார்த்து, எனக்குப் பெரிதான பயம் வந்துவிட்டது மந்தனான (துரி
னன்) பீஷ்மரையும் துரோணரையும் அடுத்திருப்பதினாலும் காண்டீ
தற்புகழ்ச்சியினாலும் ஸோமனுக்கும் இந்திரனுக்கும் ஒப்பானவர்களான
வீரர்களை அறியவில்லை’ என்று சொன்னான்

நாற்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

யாநஸந்தி பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் கிருஷ்ணரைப் புகழும் அர்ஜுனன் பேச்சை விரித்துக் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! ஐயா! தன்னுடைய பலத்தையுடைய
ம் யுத்தங்களுக்கு நாயகனும் கெட்டமனமுள்ளவர்களின் உயிரை
் செய்பவனும் மகாத்மாவுமான தனஞ்சயன், அரசர்களின் மத்
் என்ன சொல்லைச் சொன்னான்? (அதனை) உன்னைக் கேட்கி
ர்' என்றான். ஸஞ்சயன், 'யுத்தம் செய்யப்போகிறவனும்
மாவும் தனஞ்சயனுமான அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருடைய அனு
னமேல் கிருஷ்ணன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் சொன்ன
இந்த வார்த்தையைத் துரியோதனன் கேட்கவேண்டும்
யும் தன்புஜபலத்தை அறிந்தவனுமான கிரீடியானவன் யுத்
ில் அஞ்சாதவனும் யுத்தம் செய்யப்போகிறவனுமாகி வாஸு
ரின் ஸமீபத்தில் என்னைநோக்கி, 'ஸூத! என்னுடன்
ாழுதுமே யுத்தஞ்செய்ய விரும்புகிறவனும் மந்தபுத்தியுள்ள
் காலமுடிவை அடைந்தவனும் மிக்கமூடனும் கெட்ட பேச்
ளப் பேசினவனும் துராத்மாவுமான ஸூதபுத்திரன் கேட்
ொண்டிருக்கும்போது கௌரவர்களின்மத்தியில் துரியோதனனை
கிச் சொல்லு பாண்டவர்களுடன் யுத்தத்திற்காக வரவழைக்கப்
அரசர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் என்னால் சொல்லப்
வார்த்தையை முழுமையும் உள்ளபடி மந்திரியுடன்கூடின அர
கேட்கச்செய்வாய்' என்று சொன்னான். எப்படி நிச்சயமாக
ாணியான தேவராஜனுடைய (வார்த்தையை) எல்லாத்தேவர்
கேட்கவிரும்புகிறார்களோ அப்படியே பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்
ளும் கிரீடியினால் சொல்லப்பட்ட சிறந்தபொருளுள்ள வார்த்
ய விரும்பிக் கேட்டார்கள். யுத்தம் செய்யப்போகிறவனும்
உவமையென்கிற வில்லையுடையவனுமான அர்ஜுனன் செந்தாமரை
ளபோன்ற நேத்திரங்களையுடையவனாக இவ்விதம் சொன்னான்.
ட வம்சத்திற் பிறந்தவரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரருடைய ராஜ
த்த திருதராஷ்டிரரின் புத்திரன் விடாமலிருப்பானேயானால்
ளுக்குப் பீமஸேனார்ஜுனர்களோடும் நகுலஸஹதேவர்களோ
வாஸுதேவரோடும் ஆயுதத்தை ஏந்திய ஸாத்யகியோடும்
ட்டத்யும்னனோடும் சிகண்டியோடும் கெடுக்க நினைத்தமாத்திரத்

தில பூமியையும ஸ்வாககதநதையும் எரிககினறவரும இநதிரனு
சமானருமான யுதிஷடிரரோடும யுதநதமநோவது திணணம
ராஷடிர புததிராகளாலே முனனனுபவிககபபடாத பாவசசெ
யானது செயயபபடடிருககிறதெனபது நிசசயம துரியோத
அவாகளோடு யுததமசெயய நினைககிறுனேயானல பாணட
ருடைய எலலாவிஷயமும நிறைவேறிவிடடது பாணடவனு
தனநிமிததமாக நீ அதை (=யுததததை)ச செயயாதே நீ அபி
யபபடடால யுதததததை அடையககடவாய துரததபபட
தாமததைச செயகிறவருமான பாணடவா வனததில துககத
கூடிய எநதசசயனததில வஸிததாரோ மிககதுககமுடையதுமஅ
தமும கடைசியுமான அநதப படுககையைத துரியோதனனு
உயிரைவிடடு அடையடடும [1]துஷடசிததமுளளவனும நியா
லாத செயகையுடையவனுமான துரியோதனன, லஜஜையி
ஞானததிலும தவததிலும அடககததிலும செளாய
லும தாமரகஷணததிலும தனததிலும கௌரவாகளையும
டவாகளையும அதிகரிததிருநதான கபடமாகச செயயபபட
அடைநதவரும உணமையுரைககிறவரும கரைகடநத கிலேச
அடைநதவருமான எஙகள அரசா, அமைதி, நோமை, தவம,
கம, தாமரகஷணம, பலம இவைகளால பொறுககிறவராயிரு
எபபொழுது அடககபபடடமனததையுடையவரும மூததவ
பாணடவா, முனஎணணமமாறின மனமுடையவராகிய பலவரு
அடககபபடடதும மிககோரமுமான கோபததைக கௌர
டததில செலுததுவாரோ அபபொழுது துரியோதனன யுதத
குறிததுத தாபததையடைவான யுதிஷடிரா விருததியடை
ஜவலிததுமான அககினிபோலக கோபததால ஜவலிததவ
கோடைககாலததில தீயானது கூளததை எரிபபதுபோலத து
தனனுடைய சேனையை அடுததுபபாாதது எரிககபபோகி
எபபொழுது, துரியோதனன, தேரிலிருபபவனும கதை
கையிலுடையவனும கோபமாகிறவிஷததைக ககுகிறவனும
தவனும பயஙகரமான வேகததையுடையவனும பாணடவ
பீமஸேனனைபபாாபபானே அபபொழுது யுதததைபபறறி

---

[1] 'தூராதமாவும அனனியாயச செயகையுடையவனுமான து
னன எஙக ஜனஙகளுககுத தலைவனுயிருநதானே அவாகளை லஜஜை,
தவம, அடககம, செளாயம, தாமரகஷணம, தனம இவைகளுடனகூடின
ஆரவசம செயவாய' எனபது பழையவுரை

ன் எப்பொழுது, சேனையின்முன் செல்லுகிறவனும் கவசம்பூண்ட
மும் நல்லலக்ஷணமுடையவனும் பகைவர்களில் வீரர்களைக் கொல்லு
வனும் சேனையை அடிக்கிறவனும் யமனுக்கொப்பானவனுமான
ஸேனனைப் பார்ப்பானே அப்பொழுது அதிக கர்வங்கொண்ட
ன 1(தான்சொன்ன) வார்த்தையை நினைப்பான் எப்பொழுது, பீம
னுல் அடித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளும் பர்வதங்களின் கொடு
போல விளங்குகின்றவைகளும் மஸ்தகம் உடைந்தவைகளும்
ங்களைக்கொண்டு சொரிவதுபோல ரக்தத்தைக் கக்குகின்ற
களுமான யானைகளைப் பார்ப்பானே அப்பொழுது துரியோதனன்
த்தைப்பற்றி வருந்துவான் எப்பொழுது, கதாபாணியும் பயங்
ான ரூபமுடையவனுமாகிப் பீமனுனவன், பெரிய சிங்கமானது
களில்புகுந்து கொல்லுவதுபோலத் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களை
டந்து கொல்லுவானே, அப்பொழுது, துரியோதனன் யுத்தத்
பற்றி வருந்துவான் பெரிதான பயமேற்பட்டபொழுது பய
லாதவனும் படைகளைப் பயின்றவனும் யுத்தத்திலபகைவர்
டையை நொறுக்குகிறவனும் சூரனுமானபீமன், ஒருதேர்கொண்டே
ரற்ற தேர்க்கூட்டங்களையும் காலாள்களின்கூட்டங்களையும் கதை
எதிர்த்தடிக்கிறவனும் வேகத்தால் அனேகம் சேனைகளை முறிக்
வனுமாகிக் கோடாலியால் வனத்தைவெட்டுகிறவன்போலத் துரி
ர்தனன்படையை எப்பொழுது வெட்டுவானே அப்பொழுது துரி
தனன் யுத்தத்தைப்பற்றி வருந்துவான் தீயினுல் எரிக்கப்பட்ட
ரவீடுநிறைந்த கிராமத்தைப்போல, பீமஸேனனுல் சஸ்திரஜ்வாலை
ல எரிக்கப்பட்ட தார்த்தராஷ்டிரர்களையும், இடியின் தீயினுல் எரிக்
பட்ட விளைந்தபயிரைப்போல எரிக்கப்பட்டதும் தூரத்தில் துரத்
பட்டதும் வீரர்கள்மடிந்ததும் சேனுபதியையிழந்ததும் பயத்தால்
டயடைந்ததும் திரும்பியதும் பெரும்பாலும் 2தைரியமில்லாத
ர்களையுடையதுமான தனது விரிவானசேனையையும் பார்த்து,
னே துரியோதனன் யுத்தத்தைக் குறித்து வருந்துவான்
பொழுது, பலவிதமாக யுத்தம் செய்கிறவனுன நகுலன் 3சிறந்த
ங்கங்களுள்ள (வீரர்களுடைய) பக்கங்களில் வலமாகச் சுற்று

1 'நூறுபேரையும் வதைக்கிறேனென்று பீமன்சொன்ன' என்றும்
ளெல்லாம் 2 வேறுபாடம்

3 'ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் விசித்ரமாக யுத்தம் செய்பவனுமான நகு
எப்பொழுது ஸாமர்த்தியத்தால் தலைகளை (அறுத்துக்) குவிப்பானே,
ர்களைக் கூட்டமாகச் செய்வானே' என்பது பழையவுரை,

வானோ, ரதிகர்களில் சிறந்தவனான அவன் ரதிகர்களையும் கூட்
கச் செய்வானோ அப்பொழுது துரியோதனன் யுத்தத்தைக் குறி
வருந்துவான் ஸுகத்திறகுத் தக்கவனான நகுலன் வெகு கா
வனங்களில் துக்கமான படுக்கையில் படுத்ததை (நினைத்து, எப
ழுது), கோபத்தையடைந்த ஸர்ப்பம்போல் (கோபமாகிற) வி
ஷத்தைக் கக்குவானோ அப்பொழுது துரியோதனன் யுத்தத்தைப்பட
வருந்துவான் ஸூத[1] அரசர்களுடன் யுத்தத்திற்காகத் தரும
ரால் உத்தரவு அளிக்கப்பட்டவர்களும் சரீரத்தை வெறுத்தவர்க
பிரகாசிக்கின்ற ரதங்களுடன் சேனையை எதிர்த்துப் பாய்கிறவர்
யானவர்களைப் பார்த்துவிட்டுத் துரியோதனன் யுத்தத்தைப்பற்றி
துவான் கௌரவனானவன் சிசுக்களும் அஸ்திரங்களை அப்யஸித்
களும் பெரியவர்களைப்போல்விளங்குகின்றவர்களும்உயிர்களைவெறுத்
கௌரவர்களை வளைக்கிறவர்களுமான உபபாண்டவர்களான ஐ
சூரர்களையும் எப்பொழுது பார்ப்பானோ அப்பொழுது துரியோத
யுத்தத்தைக் குறித்து வருந்துவான் எப்பொழுது, ஸஹதே
அஸுரர்களை நாசஞ்செய்வதற்காக இந்திரன்போல் ஸுவர்ணமய
நக்ஷத்திரங்கள் பதித்ததும் அடங்கினவைகளான சிறந்த குதிரை
டன் கூடியதுமான ரதத்தில் ஏறி அம்புகளுடைய கூட்டங்களாலே
சர்களுடைய தலைகளை உருட்டப் போகிறானோ அப்பொழுது பெ
பயமானது நேரிட, தேரிலிருப்பவனும் வளைத்துவருகிறவனும்
த்தினிமித்தம் அஸ்திரங்களைக் கற்றவனும் எல்லாத் திக்குகளி
வந்துவிழுகிறவனுமான அவனைப் பார்த்துவிட்டுத் துரியோத
யுத்தத்தைக்குறித்து வருந்துவான் எப்பொழுது, லஜ்ஜையுள்ள
வனும் ஸமர்த்தனும் மெய்பேசுகிறவனும் மிக்க பலமுள்ளவனும்
லாத தாமங்களுடனும் கூடினவனும் (போரை) விரைவாகச் செய்
வனும் வேகமுடையவனுமான ஸஹதேவன், ஸங்குல யுத்தத்
சகுனியை எதிர்த்து ஜனங்களை உருட்டப்போகிறான் எப்பொழு
பெரிய விறகளையுடையவர்களும் சூரர்களும் அஸ்திரங்களைப் பயி
வர்களும் தேரச்சண்டையில் வல்லவர்களும் கொடிய விஷத்
யுடைய ஸர்ப்பங்களைப்போல் வருகிறவர்களுமான துரௌபதி
புத்திரர்களைப் பார்ப்பானோ அப்பொழுது துரியோதனன் யுத்
தத்தைக் குறித்து வருந்துவான் எப்பொழுது, பகைவீரர்களைக் கொ
கிறவனும் கிருஷ்ணனுக்கு ஒப்பானவனும் அஸ்திரங்களை அப்ய
த்தவனுமான அபிமன்யுவானவன் பகைவர்களிடத்தில் [1]சரங்க

1 சரம் = ஜலம், அல்லது, பாணம்

மபோலப் பொழிகிறவனுக்கு கலக்குவானே அப்பொழுது ீயாதனன் யுத்தத்தைக்குறித்து வருந்துவான் எப்பொழுது, னும தருணனுடைய வீரயமுடையவனும பகைவரின படை மிருதயுவைப்போலப பாயகிறவனும இந்திரனுக்கு நிக வனும அஸதிரஙகளைப பயினறவனுமான ஸுபத்திரையின ிரனைப் பாரப்பானே அப்பொழுது துரியோதனன் யுத்தத்தைக ந்து வருந்துவான் எப்பொழுது, மிக்கவேகமுடையவாகளும ணாகளும ஸமாததாகளும சிஙகததிறகுசசமமான வீரயமுடைய ளுமான பரபதரகாகள சைனியததுடனகூடின திருதராஷடிரன ிராகளை எறிவாகளோ அப்பொழுது துரியோதனன் யுத்த கைுறிதது வருந்துவான் எப்பொழுது, விருததாகளும மகாரதா மான விராடனும துருபதனும ஒவவொருசேனையுடன தனித எதிாததுச செலலுகிறவாகளாகிச சேனையுடனகூடிய திருத டிரபுதராகளைப பாரப்பாகளோ அப்பொழுது, துரியோதனன் ,த்தைக்குறித்து வருந்துவான் எப்பொழுது, படைக்கலஙகள ாறவனை துருபதன சமரில தேரிலிருநது கோபஙகொணடு ிலிருநதும விடடபட்டசரஙகளாலே காளையாகளுடைய தலைகளை ந்தேடிக கொயவானே அப்பொழுது துரியோதனன் யுத்த குறிதது வருந்துவான் எப்பொழுது, விராடன பகைவாகளில ளைக கொலலுகிறவனுக்கு குரூரமிலலாத ரூபததையுடையவா ன மசசதேசத்தாாகளுடன தோகளுக்கிடையில பகைவாகளு சேனையில நுழைவானே அப்பொழுது துரியோதனன் யுத தகக்குறிதது வருந்துவான் எப்பொழுது, மசசநாடடுக்குத னும குரூபமிலலாமல சிறநததானரூபமுடையவனும தேராளி பாணடவாகளநிமிததம கவசம பூணடவனுமான விராடனு மூததபுததிரனை எதிரில பாரப்பானே அப்பொழுது துரியோத யுத்தத்தைக்குறித்து வருந்துவான் கௌரவாகளில மகாவீர நதனுவின புததிரருமான பீஷமா சிகணடியினால யுததததில லபபடடபினபு, ஒருபொழுதும சத்துருக்கள எஙகளைத தாஙக டாகள இதனைச சநதேகமினறி உணமையாகச சொலலுகி எப்பொழுது, சேனையால சூழபபடட சிகணடி தேராளிகளைத கொணடும திவயமான குதிரைகளாலே தோககூடடஙகளை பக்கிககொணடும தேருடன பீஷமரைஎதிரபபானே அப்பொ துரியோதனன் யுத்தத்தைக்குறித்து வருந்துவான் எப்பொ ஸருஞசயாகளுடைய படையின முனபாகததில விளஙகுகிறவ

னும புததிமானுன துரோணரால ரகஸயமான அஸதிரத்தை உ
சிககபபடடவனுமான திருஷடதயுமனனைப பாாபபாரே
பொழுது துரியோதனன யுததததைககுறிதது வருநதுவான
பொழுது, ஸேனுதிபதியும அளவறற வலலமையுடையவனு
அவன பாணஙகளால திருதராஷடிர புததிரரகளை அடிபப
பகைவாகளைத தாஙகுபவனுமாயத துரோணரைப போரில எ
பாரே அபபொழுது துரியோதனன யுததததைக கு
வருநதுவான ஸோமகாகளில சிறநதவனுன அவன, அகா
களில லஜஜையுடனகூடியவனும புததிமானும பலவ
நலல மனமுடையவனும திருவுடையவனுமாயிருபபவன
களுககு விருஷணிகளில சிறநதவரான அநதக கோவிநதா
ராவாரோ (அவாகளைத தவிர) மறறபபகைவாகள அவனை ஒருக
தாஙகமுடியாதவராவா உலகததில யுததததில எதிராளியில
வனும ரததநிலிருபபவனும சினிககுப [1]போரனும மிகக பலமு
வனும பயமிலலாதவனும, அஸதிரஙகளைக கறறவனுமான ஸா
கியை ஸஹாயமாக வரிககிறோம (ஆகையால), 'யுததததை
டாதே' எனறு இதனையும சொலலு விசாலமான மாாபு
வனும நீணடபுஜஙகளுளளவனும பகைவாகளை அரைககிறவனு
ததில நிகாறறவனும சிறநத அஸதிரஙகளை அறிநதவனும
குப [2]போரனும பனையளவான விலலுடையவனும மகாரதனும
நீஙகினவனும அஸதிரஙகளில பழகினவனும சினிகளுககு
தியுமான இவன எபபொழுது எனனுல தூணடபபடடுச சரங
பகைவாகளமேல மேகமபோலப பொழிகிறவனும பகைவா
கொலலுகிறவனுமாகிச சிறநதவாகளான வீராகளை மூடுவாரே
பொழுது துரியோதனன யுததததைபபறறி வருநதுவான. நீ
கைகளுடையவனும உறுதியான விலலுடையவனும மகா
மான அவன எபபொழுது யுததம செயவதறகாகத தை
ததைச காணபிபபாரே, அபபொழுது, பகைவாகள போாமுக
இவனிமிததமாகச சிஙகததின வாஸனையை முகாநது பசுககள ந
வதுபோல நடுஙகுவாாகள நீணடகைகளுடையவனும தி
விலலுடையவனுமான அநதமகாதமா, மலைகளை உடைபபான, எ
உலகஙகளையும சஙகரிபபான, அஸதிரஙகளில உழைத்த
ஸமாததனும கைவேகமுளளவனுமான அவன ஆகாயததில

1, 2 'நபதாரம' எனபது மூலம

னற ஸூாயனபோல விளஙகுகினறன யதுகுலததில
வரும விருஷணிகளில சிறநதவருமான கிருஷணருடைய அஸ
யிறசியானது பலவிதமும ஸௌககியமும வியபபைததருவதும,
சச செயயபபடடதுமானது அவருடைய பயிறசியை ,எப
டடதாகவும சிறநததாகவும சொலலுகினறனரோ அபபடிப,
எலலாக குணஙகளோடும ஸாததியகி கூடினவன எபபொழுது,
செயயபபடாத மனததைதயுடையவனும மாநதனுமான துரி
னன, யுததததில மதுவினவமசததிலுதிததவனை ஸாத
யினுடைய பொனமயமானதும நானகு வெளளைககுதிரை
னகூடினதுமான தேரைப பாாபபானே, அபபொழுது,
துவான எபபொழுது, பொனகளாலும ரததினஙகளாலும
சிககினறதும வெளளைககுதிரைகள பூடடபபடடதும வான
ாடியையுடையதும உககிரமானதும கேசவரால உடகாரபபட
ான எனனுடைய தேரையும பாாபபானே, அபபொழுது,
வசமிலலாத அநத மாநதன வருநதுவான எபபொழுது, மாந
யுடையவனும மூடனும துஷடபுததியுடையவனும துஷடா
உதவியாகவுடையவனுமான திருதராஷடிரபுததிரன, பெரிதான
ததில எனனால அசைககபபடுகினற காணடீவததினுடைய
ரமும பெரியசபதததைதயுடையதும வஜராயுதததின உரைத
நசசமமுமான உளளஙகையில நாணுரைதலைக கேடபானே,
பொழுது, யுததமுகபபில மழைககாலிருடடில தடைபபடு
பசுககூடடஙகளைபபோல அமபுமழையாலுணடான இருளில
அடிககபபடுகினற சேனையைபபாாததுவிடடு, யுததநிமிதத
நதுபிககபபோகினறான எபபொழுது, காணடீவததால விடப்
வைகளும, நாணினமுகததிலிருநதும வருகினறவைகளும,
மயான முனையுடையவைகளும, நலலகணுககளுளளவைகளும,
ததிலிருநதும வெளிககிளமபி மிககபயததைதச செயபவைகளான
னவின கணஙகளைபோலக கோரமானரூபததைதயுடையவைகளும,,
படுகளை முறிககினறவைகளும,மாமஙகளைபபிளககினறவைகளும,
ஙகளில பகைவாகளை ஆயிரஙகளாகக கொலலுகினறவைகளும,
ரைகளையும யானைகளையும கவசமபூணட வீராகளையும விழுஙகு
றவைகளுமான பாணககூடடஙகளைப பாாபபானே, அபபொழுது,
யோதனன யுததததைககுறிதது வருநதுவான. எபபொழுது,
ஞன துரியோதனன எனபகைவாகளால விடபபடட பாணஙகள
னுடைய பாணஙகளால எதிாததுததிருபபபபடடு அநத அமபுக

ளாலே குறுககே அடிததுமுறிககபபடுவதைப பாரபபாரோ, அப
ழுது, யுததததைககுறிததுவருநதுவான எபபொழுது, எனது
ளால விடபபடட விபாடஙகளெனனும அமபுகள வீரர்களுடைய
களைப பக்ஷிகள மரஙகளினினியிலிருநது பழுஙகளை (உதிரபபது) ே
உதிரததுக கூடடிககுவிககினறனவோ, அபபொழுது, துரியோத
யுததததைபபறறி வருநதுவான எபபொழுது, சரஙகளால கொ
படடவாகளும தோகளிலிருநதும பெரியயானைகளிலிருநதும
கினறவாகளும குதிரையிலிருநது கொலலபபடடு விழுநதவ
மான சிறநதபோாவீரரகளைப பாரபபாரோ, அபபொழுது, துரி
தனன யுததததைபபறறி வருநதுவான எபபொழுது, தன
வனுடைய அஸதிரமாாககததில எதிககாமலும போரில
செயலையும செயயாமலும நானகுபககததிலும ஒளிககிறவாக
தாாததராஷடிரரகளைப பாரபபாரோ, அபபொழுது, துரியோத
யுததததைபபறறி வருநதுவான எபபொழுது, வாயைத தி
கொணட காலனபோல அமபுகளை இடைவிடாமல தொடுககும
ஜவலிககினற பாணவாஷஙகளாலே காலாடகளுடைய கூடடஙகளை
தோககூடடஙகளையும பகைவாகளையும நாறபுறஙகளிலும கு
தளளுவேரோ, அபபொழுது, மநதபுததியுடைய அவன வ
வான எபபொழுது, எலலாததிககுககளிலும சுறறிவருகினற எ
தேரின தூளியால கெடுககபபடடும காணடிவததால அறுககபப
மோகததையடைநததான தனசேனையைப பாரபபாரோ, அபபொ
மநதபுததியுடைய அவன வருநதுவான எபபொழுது, மநத
யுடைய துரியோதனன பயநதோடினதும சரீரம அறுபபட
நினைவறறதும குதிரைகளும வீரஸரேஷடாகளும அரசாகளும
களும கொலலபபடடதும தாகமெடுததததும ஸ்ரமததை அ
வாகனஙகளையுடையதும பயததால பீடையடைநததும தீன
ஸவரததையுடையதும கொலலபபடுகினறதும கொலலபபடட
சிதறின கேசம எலுமபு மணடையோடு இவைகளின குவிய
யுடையதுமான எலலாசசேனையையும பாரபபாரோ, அபபொ
[1]யதாாததததில நிலைததததான (= தவறுததான) பிரமமதேவரு
வேலையைபபாாததுவிடடுத தபிககபபோகிறான தேரில காண
ததையும வாஸுதேவரையும திவயமான பாஞசஜனயமெனகி
கததையும குதிரைகளையும குறைவடையாத தூணிகளையும

1 'பிரஜாபதியைத தேவதையாகவுடைய வாஜபேயயாகததில பதி
பசுககள கொலலபபடடுச சிதறிககிடபபதுபோல' எனபது பழையவுரை

மெனகிற சஙகததைதயும எனனையும போரிலபாரததபிறகு துரி
தனன வருநதுவான எபபொழுது, யுகமுடிவில சோநதவாக
திருடாகளின கூடடஙகளை எரிககிறவனுகி வேறுயுகததைட
ருததிககசசெயகினற அககினிபோலக கௌரவாகளை எரிப
ஞ, அபபொழுது, திருதராஷடிரா புததிராகளுடன தவிபபாா
ாபிறநதவாகளுடன கூடினவனும சேனையுடனகூடினவனும
க்காராகளுடனகூடினவனும கோபததிறகு வசமானவனும
மான அறிவுடையவனும மநதனுமான துரியோதனன, அடிககப
நடுககஙகொணடு ஐஸவரியமிழநது கொழுபபு முடிநதபொழுது
துவான ஒரு ஸமயம, [1]ஜலககரையில முறபகலில மநதிரஜபம
தவனுன எனனை நோககி, ஒருவேதியா, 'அாஜுன! செயய
ாத காயம உனனுல செயயததககதாயிருககிறது ஓ! ஸவய
யே!, உனககுப பகைவாகளுடன யுததம செயயவேணடிய
நககிறது போரில உனனுடைய முனனுலே இநதிரனுவது,
ரையைபுடையவனும வஜராபுததததைக கையிலுடையவனும
வாகளைக கொலலுகிறவனுமாகச செலலடடும, வாஸுதேவ
கிருஷ்ணராவது ஸுகரீவமுதலான குதிரைகளபூடடிய ரதத
ா உனககுபபினனுல ரகூஷிககடடும' எனறு இனிமையாகச
ானா நானும இநதயுததததில வஜரபாணியான இநதிரனை
வாஸுதேவரை ஸஹாயமாக வேணடினேன திருடாகளான
ததராஷடிராகளின) வததததினபொருடடு நான அநதக
ணரை அடைநதேன, எனககு இது தேவதைகளால செய
டடதெனறு நினைககிறேன (அநதக) கிருஷணா போாசெயயா
மனததினுல ஒரு மனிதனுககு வெறறியை விருமபு
னுல அதனுலேயே அநதமனிதன இநதிரனுடனகூடின எலலாத
ாகளுமான பகைவாகளையும மிஞசுவான மனிதனவிஷயத
நதையிலலை எவன தேஜஸோடுகூடியவரும மிககூராரும வஸு
ரினபுததிரருமான கிருஷணரைப போரால வெலலவிருமபு
, அவன், ஸகரபுததிராகளால செயயபபடடதும அளவிடமுடி
மான ஜலஸமுததிரததைக கைகளால கடககவிருமபுவான.
திரளான பாறைகளுளளதும மிகபபெரிதுமான ஶவேதபாவ
த உளளஙகையால உடைகக விருமபுவானே அவனுடைய நகஙக
னகூடிய கைதான சிதறும பாவததிறகோ அவன ஒன
செயய முடியாது. எவன யுததததால வாஸுதேவரை வெலல

ஸநதயாவநதனததில ஆசமநீயததின முடிவில' எனபது பழையவுரை,

விருமபுவரோ அவன மூணடெரிகினற தழலைக கைகளால ப
பவனுவான, சநதிரனையும சூரியனையும தடுபபான, தேவாகளு
அமிருததைத வலிமைசெயது கவாவான மகாதமாவான பா
னனைப பெறறவளும புகழால விளஙகுகினறவளுமான ருக
யெனகிற மனைவியை, யுததததில ஒரேதேருடன போஜ
தரசாகளைத தாததிப பாலாதகாரமசெயது மணநதவரான
காநதாரதேசததை விரைவில நாசமசெயது நகனஜிததின புத
ளனைவரையும ஜயிதது, கடடபபடடவனும சபதிககிறவனும
னைதகளுககு அலஙகாரபூதனுமான ஸுதாசனனெனகிற அ
வனைசெயது விடுவிததார இவா கவாடநகரததில பாணடி
கொனறா; அபபடியே, கலிஙகாகளையும தநதவகதரனையும ெ
றா வாராணஸீயெனகிற நகரியானது இவரால எரிககபபட
கிப பலவருஷஙகள நாதனிலலாததாயிருநதது இவா, மற
ளால ஜயிககமுடியாதவனும ஏகலவயனெனனும பெயருளளவனு
அநத வேடராஜனை யுததததில எதிாககக கருதினா பிரஸித
அவன் இவரால அடிககபபடடு உயிாதுறநது மலையினால
மாயடிககபபடட ஜமபனபோலப படுததிருககிறுன அபபடி
தேவரை ஸஹாயமாககொணடு மிககதுஷடனும விருஷணி அ
களுடைய நடுவையடைநதவனும ஸபையிலிருப்பவனும உக
னன புததிரனுமான கமஸனை வீழததினா அவனைககொனறு
உககிரஸேனனுககு ராஜயததையும கொடுததார இவா ஆகா
விருபபவனும மாயையால பயஙகரனும சாலவராஜனுமான ெ
னுடன யுததமசெயதார, ஸௌபனுடைய வாசலில (அவனு
யோகிககபபடட) சகதியைக கைகளால பிடிததார எநதம
இவரைத தாஙகுவான? பிராகஜோதிஷமெனறு பெயருடை
சொலலமுடியாததும கோரமும ஸகிககமுடியாததுமான அ
களுடைய படடணமிருநதது அதில மிககபலமுடையவனு
யின புததிரனுமான நரகாஸுரன அதிதியினுடைய சுபமான[1]
குணடலஙகளைக்கவாநதான யுததததில் மிருதயுவினிடமி
பயமிலலாதவர்களும ஒருஙகுசோநதவாகளுமாயிருநதும
னுள்ளிட்ட தேவர்கள அவனை வெலல வலலவாகளாகவிலலை. அ
கேசவரான கணணபிரானுடைய அபபடிபபடட பராககிரம
பாாத்துவிடடுப பலததையும தடுககமுடியாத அஸதிரத
ஸவபாவததையும அறிநதவாகளாகித திருடனுடைய வ

1 ஸபாபாவம 55 வது அததியாயம பாாகக.

க கிருஷ்ணரை ஏவினாகள காயஸிததிகளைத தமவசததி
டயவரான அநதவாஸுதேவா செயயமுடியாததான அநதக
யததைச செயவதாகப பிரதிஜஞை செயதா அநதவீரா,
ோசனமெனகிற நகரததில ஆறுயிரம போகளைக கொனறு,
கிபோனற கூரியமுனையுள்ள பாசஙகளை வேகமாக அறுதது,
ளையும அடிதது, ஒகனெனகிற ராக்ஷஸனையும கொனறு, நிமோச
ததையும அடைநதா அஙகேயே மிகக பலசாலியான அநத முர
ன அதிபலசாலியான இநத விஷ்ணுவுககு யுததம ஏறபடடது
ன கோவிநதரால அடிககபபடடுக காறறினல முறிககபபடட
ஙகுமரமபோல உயிரபோயவிழுநதான விதவானும நிகரறற
ாவமுள்ளவருமான வாஸுதேவா பூமிபுதரனன நரகனையும
னையும கொனறுவிடடு அநத மணிகுணடலஙகளைத திரும
கவாநது காநதியினுலும புகழாலும சூழபபடடவராயத திருமபி
நாா அபபொழுது, தேவாகள போரிலசெயயபபடட பயஙகர
ன அநதசசெயலைபபாாதது, ‘போசெயகிற உமககு ஶ்ரமம ஏற
ாது, ஆகாயததிலும ஜலததிலும உமககு ஸஞசாரம ஏறபடட
, உமமுடைய சரீரததில ஆயுதஙகள பாயாமலிருககககடவன’
றே இவருககு வரஙகளை அளிததாாகள அதனல, வாஸுதேவ
கிருதாாததரானா இவவித ரூபததையுடையவரும உளளபடி
யமுடியாதவரும மிககவனமையுடையவருமான வாஸுதேவரி
தில எபபொழுதும குணஙகளின நிறைவே இருககிறது பகைவ
தாஙகமுடியாதவரும அளவறற வீாயமுடையவருமான அநத
ணுவைத துரியோதனன ஜயிபபதறகு விருமபுகிறன மதி
ஞன அவன எபபொழுதும இவரை [1] எதிாதது வாதாடுகிறன
களைபபாாதது அதையும இவா பொறுககினறா எவன, எனக
கோவிநதருககுமேகூட (எஙகளை) மீறிவநததான கலகத
யும (அதனல) பாணடவாகளுககு (அவரிடமிருககிற) நமமைச
நதவரெனகிற ஸமபநதததை அபகரிகக முடியுமெனபதையும
கிறனே அவன, அதை [2] அவவிடததில யுததததை அடைநது
வான ராஜயததை அடையவிருமபுகிறவனன நான, சநதனு
புததிரரான அரசருககும புததிரருடனகூடின துரோணருக
எதிரறறவரான கிருபருககும நமஸகாரமசெயதுவிடடுப போா
யயபபோகிறேன எவன தாமததில ஸஞசரிபபவனகிபபாணடவா
டன யுததமசெயயபபோகிறனே அவனுககுத தாமததால நேரி

1 கடட முயலகிறன எனபது பழையவுரை 2 குருக்ஷேததிரததில,

டும மரணததை நினைககிறேன குருராகளாலே ராஜபுததிராகள
(நாஙகள) பொயயான சூதுபபநதயததில வெலலபபடடோம
னிரணடுவருஷஙகளான நீணடகாலம காட்டில கஷடமானவாஸ
ஒருவருஷம யாராலும அறியபபடாத வாஸமும, விதிககவும
டன அநதத திருதராஷடிரபுததிராகள, பாணடவாகள உயி
னிருககுமபோது எநதககாரணததால அதிகாரததிலிருநதுகொ
மகிழவாாகள? அவாகள யுததமசெயகிறவாகளான எஙகளை இநதி
முதலான்தேவாகளாகிற ஸஹாயஙகளாலும ஜயிபபாாகளேயா
தாமததைககாடடிலும அதாமமானது அனுஷடிககபபடடுப (
தாகிவிடும அபபொழுது, செயயபபடட ஸதகாமமும நிலையி
இநதமுயறசியானது பயனறறதாகுமானாலும, எஙகளை மேறபட
களாக நினையாமறபோனாலும, நான வாஸுதேவரை ஸஹாய
உடையவனுகித துரியோதனனை அடுததவாகளுடன கொலல வி
கிறேன இநதசசெயகையானது அரசாகளுககுப பயனறறதெ
தோறறுமலிருககுமேயானால, நறகருமமும பயனறறதாகாதே
னால, இதனையும அதனையும ஆலோசிததுத துரியோதனனுககு
ஜயமே தகும, நிசசயம கௌரவாகளே! நானசொலவது
களுககுப பிரதயகஷமாகவுளளது திருதராஷடிரபுததிராகள
தமசெயதால அழிநதுவிடுவாா, யுததமசெயயாமறபோனால இ
பாாகள இநத யுததததில ஒருவனும மிஞசபபோகிறதிலலை நா
காணனுடனகூடின திருதராஷடிரபுததிராகளைககொனறு அ
னுடைய முழுராஜயததையும வெலலுகிறவனுயிருககிறேன
களுககு எது செயயததககதோ அதைச செயயுஙகள உ
செலவததுககுததககபடி இஷடமான தாரஙகளையும உஙகளபே
களையும அடையுஙகள தவிரவும, எஙகளுககு இவவிதம (தெ
கினற) பெரியோாகளும கலவிமிககவாகளும நலல சீலமுடை
களும நலலகுலததிற பிறநதவாகளும வாஷபபயனறிநதவாக
ஜோதிஷததில பயிறசியுடையவாகளும நகஷததிரஙகளிலும யே
களிலும நிசசயததைஅறிநதவாகளுமான பிராமமணாகளும இ
கினறனா பலவேறுவகைபபடடதும தெயவததுடனகூடி
மான ரகஸயமும வரபபோகினறவைகளைத தெரிவிககும பிரப
களும ஆராயபபடும ராசிகள முதலியவறறின சககரஙகளும மு
தஙகளும கௌரவாகளுககும ஸருஞசயாகளுககும பெரிதான ந
ததையும பாணடவாகளுககு ஜயததையும தெரிவிககினறன எ
யெனறால, காரியஙகளை கைகூடுபவரான எஙகள அஜாதசததுரு

ளக்காகளை அடக்கநினைக்கிறா பிரத்தியக்ஷமாக அறிகின்ற
ம விருஷ்ணிகளில் சிறந்தவருமான ஜனார்த்தனரும் ஸந்தேகத்தை
க்கவில்லை நானும், அஜாக்கிரதையில்லாதவனும், நேரிட்டபோகி
இதனைப் புத்தியினால் அப்படியே நேரில் பார்க்கின்றேன் காரிய
திக்கு முன்னுண்டான என்னுடைய [1]பார்வையானது மாறுகிற
லை, யுத்தஞ்செய்வாகளேயானால் திருதராஷ்டிரபுத்திராகள்
க்கமாட்டாாகள் காண்டீவமென்கிற வில்லானது எடுக்கப்படா
ம [2]வாயைத்திறக்கின்றது என்னது வில்லின் நாண் அடிக்கப்படா
ம அசைகிறது என்னுடைய பாணங்களும் அடிக்கடி அம்புத்தூணியின்
த்திலிருந்தும் வெளிக்கிளம்பிப்போவதற்கே இச்சிக்கின்றன
ன்மான தன்சட்டையைத் தள்ளிவிட்டு ஸர்ப்பமானது கிளம்பு
போலக் கத்தியானது கூட்டிலிருந்தும் பளபளப்பாக வெளியில
கிறது த்வஜத்தில், 'ஓ! கிரீடியே! உன்னுடைய தோானது
பொழுது (யுத்தத்தில்) உபயோகிக்கப்படப்போகிறது?' என்று
பயங்கரமான சப்தங்கள் உண்டாகின்றன ராத்திரியில் நரி
ன்கூட்டங்கள் கத்துகின்றன ஆகாயத்திலிருந்தும் ராக்ஷஸாகள்
விழுகின்றாாகள் மிருகங்களும் நரிகளும் மயில்களும் காக்கை
ம கழுகுகளும் கொக்குக்களும் சிறுத்தைகளும் கருடன்களும்
ளைக்குதிரைகள் பூண்ட தேரைப்பார்த்துவிட்டுப் பின்னால் வந்து
கின்றன நானொருவனே சரங்களைப்பொழிகிறவனாகிப் பூமியி
ள எல்லாப்போர்வீரர்களையும் யமனுலகமடைவிப்பேன், தனித்
யான அஸ்திரமாக்கங்களைக் கிரகிக்கிறவனும் வத்தத்தில் உறுதி
ண்டவனும் வேகமுள்ளவைகளான ஸ்தூணாகர்ணமென்கிற அஸ
தையும் பாசுபதமென்கிற மஹாஸ்திரத்தையும் பரமமாஸ்திரத்
யும் இந்திரன் எனக்கு அளித்த ஐந்திராஸ்திரத்தையும் விடுகிறவ
ாகிக் கோடைகாலத்தில் மூண்டெரிகின்ற தீயானது காட்டை
ம் வைக்காததுபோல இவ்வுலகில் பிரஜைகளைக் கொஞ்சமேனும்
வைக்கமாட்டேன் ஓ! கவல்கணபுத்ரனே! (பிறகு), சாந்தியை
டவேன் இது என்னுடைய மேலானதும் உறுதியுள்ளதுமான
பிப்ராயம், அவாகளிடம் சொல்லு ஸூதனே! எவாகள் யுத்
தில் சோந்தவாகளும் இந்திரன்முதலானவாகளுமான தேவா
எதிாத்து ஜயிக்கவே செய்வாகளோ அவாகளுடன்கூட அந்
துரியோதனன் வலிமைசெய்து போரை நினைக்கிறான் இவனு

[1] 'யோகாப்பியாஸத்தாலுண்டான திருஷ்டியானது மறைபட்டதா
ல' என்பது பழையவுரை, [2] கொட்டாவிவிடுகின்றது.

டைய அறியாமையைப் பாருங்கள்! பிராயமுதிர்ந்தவரும் சந்
புத்திரருமான பீஷ்மரும், கிருபரும், புத்திரருடன்கூடின து
ணரும், புத்திமானான விதுரரும் ஆகிய இவர்களெல்லாரும் எ
சொல்லுகிறார்களோ அது நடக்கட்டும் கௌரவர்களெல்லாரும் நீ
ஆயுளுள்ளவர்களாக இருக்கட்டும்' என்று சொன்னான்" என்று

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

யாநஸந்திபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் நரநாராயணரே கிருஷ்ணார்ஜுனராயவதரித்தனரென்பதை
அவர்களுடன் பகைத்தால் கௌரவரழிவரென்பதையும் கூறிக்
கர்ணனை நிந்தித்ததும், திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்ரோணர்
களின்சொல்லைக் கேளாமற்போகவே கௌரவரனை
வரும் உயிரில் ஆசையற்றவரானதும்)

ஓ! பாரதரே! அந்த அரசர்களெல்லாரும் சேர்ந்திருக்
பொழுது, சந்தனுவின் புத்திரரான பீஷ்மர், துரியோதனனை நோ
இந்தவார்த்தையைச் சொல்லலானார் 'பிருகஸ்பதியும் சுக்ராசு
ரும் பிரம்மதேவரைச் சூழ்ந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது, இந்தி
டன் தேவர்களும் அக்கினியும் வஸுக்களும் ஆதித்தியர்களும் ஸா
யர்களும் ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள ஸப்தரிஷிகளும் விஸ்வாவஸுவென
கந்தருவனும் சுபமான அப்ஸரஸுகளின் கூட்டங்களும் உலகங்க
கெல்லாம் முதியவரான பிதாமஹரை நமஸ்கரித்துவிட்டு நெருங்
சென்றார்கள் அவர்கள் எல்லாவுலகங்களுக்கும் ஈசரான (அவ
சூழ்ந்து இருந்தார்கள் அப்பொழுது, (தங்கள்) காந்தியினால் அ
ளுடைய மனத்தையும் சக்தியையும் கவர்கின்றவர்கள்போன்
களும் பழமையான தேவர்களுமான நரநாராயணர்களென்கிற ரிஷ
கடந்து சென்றார்கள் பிருகஸ்பதியோ, பிரம்மாவை நோக்கி, '
பிதாமஹரே! இவர்கள் யார்? உம்மை உபசரிக்கவில்லை. இவ
எங்களுக்குச் சொல்லும்' என்று கேட்டார்

பிரம்மதேவர், 'பூமியையும் ஆகாயத்தையும் பிரகாசி
செய்கிறவர்களும் ஜ்வலிக்கின்றவர்களும் அழகுள்ளவர்களும் இ
வியாபித்துச் சென்றவர்களுமான இந்தத் தவசிகள் மிக
சாலிகளான நரநாராயணர்கள், ஒருலகத்திலிருந்து மற்றொ

ாககுச செனருாாகள. தஙகள தவததால உறுதியுளளவாகளும
பலமும பராககிரமமுமுடையவாகளுமான இவாகளே காமா
ல உலகததை ஸநதோஷிககச செயதாாகள இது நிசச
ஓ! பிராமமண! மிகக அறிவுளளவாகளும பகைவாகளை வாடடு
வாகளும தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும பூஜிககபபடடவா
மான இவாகளை அஸுராகளின விநாசததினபொருடடு(ஒருவரே)
ணடானவாகளாக அறியககடவாய' எனறு சொனனா அதைகே
டு இநதிரன, பிருகஸபதிமுதலான எலலாத தேவகணஙகளுட
அவாகள தவமசெயகினறவிடததை அடைநதான, தேவாகளுக
அஸுராகளுககுமுணடான யுததததில தேவாகளுககுப பயமா
உணடாயிருககுமபோது, மகாதமாககளான நரநாராயணாகளி
தில வரததை யாசிததான ஓ! பரதஸரேஷட! அபபொழுது,
ாகள, 'வரததைககேள' எனறு சொனனாாகள பிறகு, இநதிரன
ாகளைநோககி, 'எஙகளுககு ஸஹாயததைசசெயயவேணடும'
று சொனனான உடனே, அவாகள இநதிரனைநோககி, 'எதை
மபுகிறாயோ அதைசசெயவோம' எனறு சொனனாாகள. இந
ன, அவாகளுடனகூடித [1]தைததியாகளையும [2]தானவாகளையும
நதான அபபொழுது, பகைவரைவாடடுபவனும நரனுமானஇநத
ஜுனனே இநதிரனுடைய யுததததில சுறறிவருவதான தேரி
நதுகொணடு, ஆயிரவாகளும நூறறுவாகளுமான பௌலோமா
காலகஞசாகளெனகிற பகைவாகளைககொனறுவிடடுப போரில
ஙகுகிறவனான ஜமபனுடைய தலையையும பலததாலஅறுததான
ன ஸமுததிரததினஅககரையில யுததததில அறுபதினாயிரம
தகவசாகளைககொனறு ஹிரணயபுரததை அழிததான நீணட
களுடையவனும பகைவாகளினபடடணததை ஜயிபபவனுமான
அாஜுனன இநதிரனுடனகூடித தேவாகளை ஜயிதது அககினிக
திருபதியைசசெயதான அபபடியே, இவவுலகில நாராயணரும
அநேகாகளைக கொனறாா. இவவிதம, பெரிதானவீாய
டய அவவிருவாகளையும, வீராகளும மகாரதாகளும சோநதுவநத
ளுமான இநதவாஸுதேவராகவும அாஜுனனாகவும பாருஙகள.
ராயணாகளெனகிற தேவாகள பூாவதேவாகளெனறு கேளவி;
டவுலகததில இநதிரனுடனகூடின தேவாஸுராகளாலும
ககமுடியாதவாகள நாராயணா இநதககிருஷணராகவும நரன

1 திதியின புததிராகளான அஸுராகள 2 தனுவின புததிராகளான
ராகள

அர்ஜுனனுக்கவும் கருதப்பட்டனர் ஒரேவஸ்துவானது நார
ரென்றும் நரனென்றும் இரண்டுவிதமாகச் செய்யப்பட்டது
களோ, காமாவினால் குறைவற்றவைகளும் நிலையுள்ளவைகளு
லோகங்களை அடைகின்றார்கள், அங்கங்கே யுத்தஸமயத்தில்
கடி ஜனிக்கிறார்கள் ஆகையினால், காமாவே செய்யத்தக்கதெ
நாரதர் சொன்னார் இந்தஎல்லாவற்றையுமோ வேதவித்தான ந
விருஷ்ணிகளின் ஸமூகத்திற்குச் சொன்னார் அப்பா! துரியோ
எப்பொழுது, ஸநாதனர்களும் மகாத்மாக்களும் ஒரே தேரிலிரு
களும் கிருஷ்ண (=கருமை) நிறமுள்ளவர்களுமான சங்கசக
பாணியான கிருஷ்ணரையும், அஸ்திரங்களையெடுப்பவனும் ப
மானவில்லுடையவனுமான அர்ஜுனனையும் பார்ப்பாயோ,
பொழுது, என்வார்த்தையை நினைப்பாய் (என்வார்த்தை
கேளாவிடில் கௌரவர்களுக்கு இதோ அழிவானது நேரிட்ட
விடும் அப்பா! உன்புத்தியானது அறத்திலிருந்தும் பெ
விருந்தும் கெட்டுவிட்டது இந்தவார்த்தையை ஏற்றுக்கொ
மலிருப்பாயேயானால் அநேகம்பேர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்க
கேட்பாய் உன்னுடையகொள்கையையே கௌரவர்களெல்
பின்பற்றுகின்றனர் பரதஸ்ரேஷ்ட! அப்படிப்பட்ட நீ ஒருவன்,
ராமராலேயே சபிக்கப்பட்டவனும் கெட்டபிறப்புள்ளவனும்
புத்திரனுமான கர்ணன்,ஸுபலபுத்திரனான சகுனி, அற்பனும்
யும் உடன்பிறந்தவனுமான துச்சாஸனன் ஆகியமூவருடைய
கையையுமே அங்கீகரிக்கிறாய்' என்று சொன்னார்

கர்ணன், 'ஓ! பிதாமஹரே! என்னைக்குறித்து எதைச்சொ
ரோ அது [1]ஆயுஷ்மானான உம்மால் சொல்லத்தக்கதன்று எ
மத்தைவிட்டுவிலகாமல் க்ஷத்திரியதாமத்தில் நிலைத்தவனா
கிறேன் மேலும், என்னை நீர் தூஷிக்கக்காரணமான வேறெ
கெட்டநடை என்னிடம் இருக்கிறது? திருதராஷ்டிரரின் புத்
களோ ஒரு விஷயத்திலும் என்னிடம் குற்றத்தைக் காணவி
நான் துரியோதனனுக்கு ஒருநாளும் ஒருகெடுதலையும் செய்யவி
நானோ போரில்நிற்கின்ற எல்லாபாண்டவர்களையும் கொல்லப்
றேன் முன் விரோதிக்கப்பட்டவர்களுடன் பெரியோர்களா
படி மறுபடியும் ஸமாதானமானது செய்யப்படுகிறது? எ
திருதராஷ்டிரராஜருடைய விருப்பமனைத்தும் செய்யத்தக்கன
படியே, துரியோதனனுடைய விருப்பமனைத்தும் செய்யத்த
அவனோ ராஜ்யத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டான்' என்றுசொன்னான்

1 தோப்பாகன தோவீரனை அழைப்பது

காண னுடைய வாாததைதயைககேடடு மறுபடியும சநதனுவின
ரரான பீஷமரோ, திருதராஷடிரமகாராஜனை அழைததது, இநத
ைதயைச சொனனா 'இவன பாணடவாகளைக கொல
பாகிறேனெனறு எநநாளும (தனனைப) புகழநதுகொள்ளு
ன? இவன மகாதமாககளான பாணடவாகளுககுப பதினறி
நயாகஙகூட நிரமபினவனுகான தாபபுததிகொணட உன
ராகளுககு வரபபோகினறகேடானது, கெடுமதியுடையவனும
ாபாகனமைநதனுமான இவனுடைய வேலையெனறு அறி
வாய மநதபுததியுடைய உனபுததிரனை துரியோதனன
ா அடுதது, வீராகளும தேவபுததிராகளும பகைவாகளைத
டககிறவாகளுமான அவாகளை அவமதிததான தவிரவும, முன
பாணடவாகள எலலாராலும தனிததனியாகச செயயபபட
பால இவனால முன செயய மிகவுமரிதான எனனகாரியம செய
டது? விராடநகரததில தனஞசயனால வலிநதுகொலலபபட
மும பிரியனுமான [1]பிராதாவைப பாாததுவிடடு, அபபொழுது
ல எனன செயயபபடடது? அவாகள எலலாரும அஸதிரஙகளை
த சூராகள, எலலாரும பெரியபுகழை அடைநதவாகள, பூர்
ன தேவஐஙவரியததைவிடடாலும விடுவாகள, ஜயததையோ
ல, விடாகள தனஞசயன, சோநதவாகளான எலலாககௌரவா
மே எதிாதது அடிதது ஆடையையும கவாநதான அபபொழுது,
வெளியில போயிருநதானா? இபபொழுது காளைபோலக கததுி
ஸூதபுததிரன [2]கோஷயாததிரையில கநதருவாகளால உன
யபுததிரன அபகரிககபபடடபொழுது எஙகே இருநதான?
ாழுதும, பீமனும மகாதமாவான அாஜுனனும நகுலஸஹ
களுடனும கூடியே அநதககநதருவாகள ஜயிககபபடடாாக
பா? பாதஸரேஷடா! உனககு க்ஷேமமுணடாகடடும இவை
ாபபொழுதும அறமபொருளகளைக கெடுககிறவனும தற்
சி செயகிறவனுமான இவனுடைய பலவான பொயவாாததை
னறு சொனனா

பெரிய மனததையுடைய துரோணரோ, பீஷமருடைய வாாத
பககேடடு அரசாகளுடைய மததியில கொணடாடித திருத
ரனை நோககி, 'ஓ! அரசரே! பாதஸரேஷடரான பீஷமர்
னதைச செயயவேணடும மிகக காவஙகொணடவாகளுடைய

சதருநதபன, விராடபாவம 239-ம பககம பாாகக
பசுமநதை காணசசெனறது.

வார்த்தையைச் செய்யத்தக்கவரல்லீர்; யுத்தத்திற்கு முன்ன பாண்டவர்களுடன் சேர்க்கையை நல்லதாக நினைக்கிறேன் ஜுனனால் எந்த வார்த்தையானது சொல்லப்பட்டு ஸஞ்சயனால் (விக்கப்பட்டதோ அதையெல்லாம் அர்ஜுனன் செய்வானென அறிகிறேன். மூன்று உலகங்களிலும் இவனுக்குச் சமமான லாளியானவன் இல்லை' என்று இந்த வார்த்தையைச் சொன்னா

அந்த அரசன், பயனுடன்கூடினதான பீஷ்மத்துரோண டைய அந்த வார்த்தையையோ அனுதாவுசெய்துவிட்டுப் பிறகு ட டவர்களைப்பற்றி ஸஞ்சயனிடம் வினவலானன் எப்பொழுது அ பீஷ்மத்துரோணர்களை அனுஸரித்து நன்றாகப்பேசவில்லையோ பொழுதே கௌரவர்களெல்லாரும் உயிரில் ஆசையில்லாதவா னார்கள்.

ஐம்பதாவது அத்யாயம்.

யாநஸந்திபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்கள் யாருடையபலத்தால் போருக்கு முயல்கின்றனரென்று கேட்க, ஸஞ்சயன் பாண்டவர்களின் வல்லமையை நினைத்து மூர்ச்சையடைந்து பின்புதெளிந்து பாண்டவர் கிருஷ்ணஸகாயத்தாலும் தங்கள் வலிமையாலும் மற்ற அரசர்களினுதவி யாலும் முயல்கின்றனரென்றது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸூத! பாண்டுபுத்திரனும் அரசனு இந்தத் தர்மபுத்திரன், இவ்விடத்தில் எங்களுடைய பிரீதிக்கா தவைகளும் பலவுமான சேனைகளைக்கேட்டுவிட்டு என்னசொன யுத்தம் செய்யப்போகிறவனான அந்த யுதிஷ்டிரன் என்னசெய்கி உடன்பிறந்தவர்களுள்ளும் குமாரர்களுள்ளும் எவர்கள் இவனு கட்டளையை அடையவிருப்பமுள்ளவர்களாகி முகத்தைப்பார்க்கி கள்? எவர்கள் மந்தர்களாலே வஞ்சனையினால் கோபிக்கும்படி யப்பட்டவனும் தர்மத்தை உணர்ந்தவனும் தர்மத்தைஅனுஷ் வனுமான அவனை யுத்தத்திலிருந்தும் 'ஒழிவைஅடை' என்று கின்றார்கள்?' என்று கேட்டான். ஸஞ்சயன், 'பாண்டவர்க பாஞ்சாலர்கள் யுதிஷ்டிரராஜருடைய முகத்தை எதிர்பார்க்கின், உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக. அவரும் எல்லாரையும் கட்டளையி

பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலர்கள் இவர்களுடைய தோக்கூட்டங்கள்
தனி இருந்துகொண்டு, வருகின்றவரும் குந்தீபுத்திரருமான
ஷ்டிரரைக் கொண்டாடுகின்றனர் பாஞ்சாலர்கள், ஆகாயத்தில்
க்கின்ற ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸ்ஸையுடைய
ீபுத்திரரைப்பற்றி மகிழ்கின்றனர் உதித்திருக்கும் ஒளிக
டத்தைப்போல யுதிஷ்டிரரைப்பற்றி மாட்டிடையர் ஆட்டிடையர்
லானோர்களும் ஸந்தோஷிக்கின்றனர் பாஞ்சாலர்களும் மத்ஸி
ளும் கேகயர்களும் பாண்டவரைக்குறித்து மகிழ்கின்றனர்
ர்யாடிக்கொண்டிருக்கின்ற பிராம்மணப்பெண்களும் ராஜபுத்திரி
ம் வைசியபுத்திரிகளும், ஸன்னத்தராயிருக்கிற பார்த்தரைப்
ப்பதற்கு நான்கு பக்கத்திலிருந்தும் வருகின்றனர்' என்று
ன்னன்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பாண்டவர்கள் திருஷ்டத்யும்ன
டைய சேனையும் ஸோமகர்களுடைய பலமுமான எவ்வித ஸஹாயத்
எங்களைக்குறித்து ஸன்னாஹம் செய்தார்களென்பதைச் சொல்'
று கேட்டான் அதைக்கேட்ட ஸஞ்சயனோ, கௌரவர்கள்
பிருக்கும் அந்த ஸபையில் மிகவும் நெடுமூச்சுவிட்டு அடிக்கடி
கிக்கிறவன்போல இருந்தான் அப்பொழுது, காரணமின்றித்தெய்
னமாக ஸஞ்சயனுக்கு மயக்கமுண்டாயிற்று அப்பொழுது,
ரா, ஸபையில் அரசர்களுடைய மத்தியில், 'ஓ! மஹாராஜரே!
ஸஞ்சயன் மூர்ச்சையடைந்தவனாகிப் பூமியில்விழுந்துவிட்டான்
வுதப்பி அறிவு குறைந்தவனாகி ஒரு வார்த்தையையும் சொல்ல
லை' என்று சொன்னான்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சயன் மகாரதர்களான குந்தீபுத்திரர்
ப பார்த்தான் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான அவர்களாலே இவ
டைய மனம் மிகவும் நடுங்கும்படி செய்யப்பட்டதென்பது நிச்ச
என்று சொன்னான் ஓ! மஹாராஜரே! ஸஞ்சயன் அறிவை
டந்து தேறுதலையும் அடைந்து ஸபையில் கௌரவர்களின் மத்
ல் திருதராஷ்டிரனைநோக்கி இந்த வார்த்தையைச்சொல்லலானான்
ராஜேந்திரரே! மத்ஸியராஜனுடைய கிருகத்தில் வஸிப்பதினு
ர்டான நிர்ப்பந்தத்தினாலே க்லேசத்தை அடையும்படி செய்யப்
டவர்களும் மகாரதர்களுமான குந்தீபுத்திரர்களைப் பார்த்தேன்
மஹாராஜரே! எவர்களைக்கொண்டு பாண்டவர்கள் படைகளை ஆயத்
செய்தார்களோ அவர்களைக்கேளும் யுத்தத்தில் வீரனான திருஷ்
யும்னனாலே அவர்கள் உங்களைக்குறித்து ஸந்நாஹம் செய்தா

கள ஓ! மஹாராஜரே! தாமாதமாவும கோபததினலோ பய
னலோ லோபததினலோ தனததின காரணத்தினலோ (ஒன
ஸதாபிபபதறகு) ஹேதுவைச சொலலுவதறகாகவோ, ஒருபெ
தும ஸதயததை விடாதவரும தாமததைத தரிககினறவாக
சிறநதவரும தாமததில பிரமாணமாயிருபபவருமான அநத [1] அஜ
சதுருவினல பாணடவாகள போருககு ஆயததம செயதாாக
கைவனமையில பூமியில ஒருவனும நிகரிலலாதவனும விலலை
தரிதது எலலா அரசாகளையும வசமசெயதவனும யுதததால க
அஙக மகத கலிஙக தேசஙகளை ஜயிததவனுமான பீமஸேன
பாணடவாகள உஙகளைககுறிதது ஸநநாஹஞசெயதாாகள பூமி
(தனது) வீாயததினல நானகுபாணடவாகளையும அரககுமாளிகை
விருநதும வெளிபபடுததி அவாகளுககு ஹிடிமபனெனகிற ராக
ணிமிததம திடடாக அமைநதும, ஸிநதுராஜன பாஞசாலியைஇழு
பொழுது அவாகளுககுத திடடாகியும, வாரணவததில சோ
எரிககபபடுகினற எலலாபபாணடவாகளையும விடுவிததவனும கு
புதானுமான பீமஸேனனல அவாகள உஙகளைககுறிதது ஸநநா
செயதாாகள திரௌபதிககுப பிரியததைச செயவதறகாக, பே
பளளமானதும பயஙகரமாயிருபபதுமான கநதமாதன பாவ
தில பிரவேசிததுக குரோதவசாகளெனகிற யக்ஷாகளைககொ
வனும கைகளில பதினுயிரம யானைகளுககுளள ஸாரம
பலததையுடையவனுமான பீமஸேனனல பாணடவாகள
களைககுறிதது ஸநநாஹமசெயதாாகள முன அகனியினமகிழ
யினபொருடடுக கோவிநதரைஸஹாயமாககககொணடு, யுததமசெ
கினற இநதிரனைப பராககரமததால ஜயிததவனும, (யுதததில
கயிலையஙகிரியில வஸிபபவரும சூலததைக கையிலுடையவ
தேவாகளுககுததேவரும உமைககுபபதியுமான மகாதேவரை நே
(எதிாதது) யுததஞசெயது மகிழவிததவனும, விலலைத தரிததே
லாலோகபாலாகளையும வசமசெயதவனும, வீரனுமான விஜய
பாணடவாகள உஙகளைககுறிதது யுததஸநநாஹஞசெயதாாக
மிலேசசககூடடஙகளுடனகூடின மேறகுததிககை வசமசெய
னும விசிததிரமாக யுததமசெயபவனுமான நகுலன அநத
ததில யுததமசெயயபபோகிறவனாக நிசசயமசெயதான
கௌரவயரே! அழகாயிருபபவனும வீரனும பெரியவிறபிடி
வனும மாதரியினபுததிரனுமான அவனல பாணடவாகள

[1] அஜாதசதருவின பலததைககொணடு எனபது கருதது

கருறித்து யுத்தஸ்நாஹம் செய்தார்கள் காசி அங்க மகத
ாகதேசங்களை யுத்தத்தால ஜயித்த ஸஹதேவனால பாண்டுபுத்தி
ளா உங்களைக்குறித்து யுத்தஸ்நாஹஞ்செய்தார்கள் அரசரே!
'யவனும மனிதாகளில வீரனும மாதரிக்குச் சந்தோஷத்தைச்
ப்பவனுமான அந்தஸஹதேவனுடைய வீர்யத்திற்கு அம்ஸவத
ா திருஷ்டகேது ருக்மி பிரதயும்னன ஆகிய ஈனகுமனிதாகளே
ல நிகராயிருப்பவாகள். இவனுடன உங்களுக்கு மிகக கெடுதி
செய்யும யுத்தம நேரிடப்போகிறது ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே!
காசிராஜனபெண்ணுயிருந்து மரித்துங்கூடப பீஷமரைக
ல்ல விருப்பங்கொண்டு தவமபுரிந்து பாஞ்சாலனுக்குப புத்திரி
பிறகு தெய்வத்தால மறுபடி புருஷனுகி ஸதிரீபுருஷாகளு
குணுகுணங்களையறிந்தவனும புருஷஸ்ரேஷ்டனும யுத்தத
கெட்டமதங்கொண்டு கலிங்காகளைஎதிர்த்தவனும அஸதிரங்க
பயினறவனும பாஞ்சாலனுடைய புத்திரனுமான சிகண்டி
லே பாண்டவாகள உங்களைக்குறித்து யுத்தஸ்நாஹம செய
கள பீஷமரைக கொல்லவேண்டுமெனகிற விருப்பத்தினால
ன எவனைப புருஷனுகச்செய்தாரோ பெரிதான வில்லுடை
னும பயங்கரனுமான அவனால பாண்டவாகள உங்களைக
த்து யுத்தஸ்நாஹம் செய்தாாகள பெரியவில்லுடையவாகளும
புத்தாகளும பிராதாககளும கவசமபூண்டவாகளும சூராகளு
ஐந்துகேகயாகளால அவாகள உங்களைக்குறித்து யுத்தஸ்நாஹம
தாாகள நீணடகைகளுடையவனும வேகமான அஸதிரமுடை
னும தைரியசாலியும தவறாத பராக்ரமமுடையவனும விருஷ
ளில வீரனுமான யுயுதானனுடன உங்களுக்கு யுத்தம நேரி
போகிறது ஸமயத்தில மகாதமாககளான பாண்டவாகளுக்குச்
ரமாகவுள்ள விராடனுடன யுத்தத்தில உங்களுக்கு எதிரப்பு
டப்போகிறது வாராணஸியிலிருப்பவனும மகாரதனும காசி
த்திற்குப்பதியுமான அரசன அவாகளுக்காக யுத்தமசெய்யப்
கிறுன அவனால அவாகள உங்களைக்குறித்து யுத்தஸ்நாஹம
தாாகள சிசுக்களும போரில (பிறரால) வெல்லமுடியாத
ளும மஹாதமாக்களும ஸாப்பங்களுக்கு நிகரான ஸபரிசத
புடையவாகளுமான தரௌபதியின புத்திராகளாலே பாண
கள உங்களைக்குறித்து யுத்தஸ்நாஹம செய்தாாகள வீர்யத
வாஸுதேவருக்கு நிகரும அடக்கத்தில யுதிஷ்டிருக்குச் சமமு
அபிமன்யுவினுல் பாண்டவாகள உங்களைக்குறித்து யுத்தஸ்ந

நாஹம செயதாாகள வீாயததில எதிரிலலாதவனும பெரி
புகழுடையவனும போரில (பிறரால) தாஙகமுடியாதவனும கு
முளளவனும சிசுபாலனபுததிரனும மகாரதனும ஓாஅகெஷள
யால சூழபபடடுப பாணடவாகளை அடுததவனும சேதிதேசத்
னுமான திருஷடகேதுவினுல பாணடவாகள உஙகளைககுறி
யுததஸநாஹம செயதாாகள எவா தேவாகளுககு இந
போலப பாணடவாகளுககுப புகலிடமாயிருககினறுரோ
வாஸுதேவரால பாணடவாகள உஙகளைககுறிதது யுததஸநா
செயதாாகள ஓ! பாதஸரேஷடரே! பிரஸிததாகளும சேதி
னுக்குப பிராதாககளுமான சரபன கரகாஷன இருவாகள
அவாகள உஙகளைககுறிதது யுததஸநாஹம செயதாாகள
ஸநதனபுததிராகளும தோயுததததில வீராகளுமான ஸஹதே
ஜயதஸேனன இருவாகளும பாணடவாகளநிமிதததில உறு
யிருககினறனா பெரிய சேனையையுடையவனை தருபதனும,
தான சேனையால சூழபபடடவனும சரீரததை வெறுததவனு
பாணடவாகளினபொருடடு யுததம செயயபபோகிறவனுகி உ
யாயிருககினறுன இவாகளையும, கிழைததிககிலுளளவாகளும
திககிலுளளவாகளும நூறறுககணககாயுளளவாகளுமான ம
அனேக அரசாகளையும அடுததுத தாமராஜா (யுதததிறபொரு
உறுதியாக நிறகிறுா' எனறு சொனனுன

ஐமபததோராவது அதயாயம்.

யாநஸநதிபாவம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் பீமஸேனனுடைய பலபராக்கிரமங்களை ஸஞ்சயனிடம் சொல்லி வருநதியது)

திருதராஷடிரன சொலலுகிருன 'உனனுலசொலலப
இவாகளெலலாரும மிகுநத ஊககததையுடையவாகளே இ
ளெலலாருமே சோநது ஒரு பாகம, பீமன ஒரு பாகம அ
கோபததையடைநதவனும பொறுதவனுமான பீமஸேனன
ருநதே எனககுப பெரிதானகலைமானுககுப புலியினிடமிருநது
டாவதுபோல அடிககடி பெரிய பயம உணடாகிறது அபபா! சி
தினிடமிருநது மறறமிருகம பயபபடுவதுபோல விருகோதரன
ருநதும பயநதவனுகி எலலாாதரிகளும தீாககமாகவும உஷண

ழ்ச்சுவிட்டுக்கொண்டு தூங்காமலிருக்கிறேன் பெரிய கைகளை
யவனும் இந்திரனுக்கு நிகரான பலமுடையவனுமான அவ
ந் எதிராக இந்தச்சேனையில் அவனை யுத்தத்தில் தாங்குபவ
பாக்கவில்லை பொறுத்தவனும், உறுதியான வைரமுடையவ
விளையாட்டுச்சிரிப்பில்லாதவனும், மதவெறியுடையவனும், குறுக
பார்வையுடையவனும், பெரிய சப்தமுடையவனும், மிக்க வேக
யவனும், அதிக உத்ஸாகமுடையவனும், நீண்டகைகளையுடைய
, மிக்கவனமையுடையவனும், சூரனுமான பாண்டவன்,
த்தால், மூடர்களான என்புத்திரர்களுடைய நாசத்தைச் செய்
பாகிறான் காளையானவிருகோதரன், பெரிய பிடிவாதத்திற்கு
பட்ட கௌரவர்களுடைய போரில் அந்தகன் தண்டத்தைக்
லதரிப்பதுபோலக் கதையைக் கையில் தரித்திருப்பான் எட்
டங்களையுடையதும் இரும்பால் செய்யப்பட்டதும் கோர
தும் பொன்னுபரணங்களையுடையதுமான அந்தக்கதையை
த்தூக்கப்பட்ட [1]ப்ரம்மதண்டத்தைப்போல நான் மனத்தால்
கிறேன் பலமுள்ளசிங்கமானது மிருகக்கூட்டங்களில் சஞ்சரிப்
போலப் பீமனானவன் என்சேனைகளில் ஸஞ்சரிக்கப்போகிறான்.
டிய பராக்ரமமுடையவனும் அதிகமாகப் புஜிக்கிறவனும் சிறுவய
யே விரோதமாய் நடப்பவனும் எப்பொழுதும் பட்டபட்டத்தவனு
அவன் என்புத்திரர்கள் [2]எல்லாருக்குமே ஒருவன் துரியோ
ாமுதலான என்புத்திரர்கள் சிறுவயதிலேயே அவனுடன் போர
து யானையால்அடிக்கப்படுவதுபோல அடிக்கப்பட்டார்களே!
னுடைய புத்திரர்கள் எந்நாளுமே அவனுடைய வீர்யத்தினால்
கிலேசத்தை அடைந்தார்கள் பயங்கரமான பராக்கிரமமுடைய
பபீமனே பேதத்திற்குக் காரணம் பீமனை யுத்தத்தில் கோப
த்தவனும் யானைகுதிரைமனிதர்களின் கூட்டங்களை விழுங்குகி
வமாக எதிரில் பார்க்கிறவன்போலிருக்கிறேன் அஸ்திரத்தில்
ாணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸமானனும் வேகத்தில் வாயுவுக்
மானனும், கோபத்தில் ருத்ரருக்குச்சமானனும் பயங்கரமாயி
வனும் சூரனும் பொறுமையுள்ளவனுமான அவனை யுத்தத்
எவன் கொல்லுவான்? ஸஞ்சய! எனக்குச் சொல்லு பகை
ளைக் கொல்லுகிறவனும் முயற்சியுள்ளவனும் மானியுமான
ன் அப்பொழுதே என்புத்திரர்களெல்லாரையும் கொல்லா
ந்தத்தையே அதிகலாபமாக நான் நினைக்கிறேன் முன்

[1] ப்ராம்மண சாபம் 2 'எல்லாருக்குமே போதுமானவன்' என்பது கருத்து

காலத்தில் பயங்கரமான பலமுடையவர்களான யக்ஷர்க
ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றவனான அவனுடைய வேகத்தை யு
தில் மனிதன் எப்படித் தாங்கப்போகிறான்? ஸஞ்சய! அ
பால்யத்திற்கூட ஒருகாலும் என்வசத்திலிருந்ததில்லை இப்பொ
என்னுடைய துஷ்டபுத்திரர்களால் கிலேசப்படுத்தப்பட்ட அ
பாண்டவன் என் வசமாகானென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?
கடுஞ்சொல் சொல்லுகிறவனும் கோபமுடையவனுமான அவன
கப்பட்டாலும் படுவான், வணங்கமாட்டான் குறுக்காகப்பார
வனும் [1]சோகக்கப்பட்டபுருவங்களையுடையவனுமான விருகோ
எப்படித் தணிவை அடைவான்? முன் இளமையிலேயே, 'பாண்ட
ரூபத்தாலும் வீரியத்தாலும் சூரன், சிவந்தநிறமுடைய
தனக்கு நிகரான பலசாலியற்றவன், அளவில் பனைமரம்போல
துவன், அர்ஜுனனைக்காட்டிலும் ஓர்சாண் உயரம் அதிகமா
வன் மத்திமம் பாண்டவனான அவன் வேகத்தால் குதிரைகளை
சினவன், பலத்தால் யானைகளை மிஞ்சினவன், சொற்கள்
காதபடி பேசுகிறவன், தேன்நிறமான கண்களையுடை
வன், பலசாலி' என்று வியாஸமுகமாக நான் உன்னை
நனகு கேட்டிருக்கிறேன் கோபத்தையடைந்தவனும் பயங்க
குரூரமான பராக்ரமத்தையுடையவனுமான அவன் யுத்த
இருப்புலக்கையால் தேர்களையும் யானைகளையும் மனிதர்க
குதிரைகளையும் கொல்லப்போகிறான் அப்பா! பொறுமையு
வனும் எப்பொழுதும் பட்டபடத்தவனும் அடிக்கிறவர்களில் சிற
னுமான பீமன் முன் துன்பங்களைச் செய்யப்பட்டு என்னால்
மதிக்கப்பட்டான் கோணலில்லாததும் இரும்பால் செய்யப்பட்ட
பருத்ததும் புறங்கள் அழகியதும் பொன்னலங்காரமுடையதும
அடிக்கு) நூறுபேர்களைக் கொல்வதும் பெரியசப்தமுடையது
கதையை என்புத்திரர்கள் எப்படித் தாங்கப்போகிறார்கள்? ஆ
கரையற்றதும் ஓடமற்றதும் ஆழமானதும் சரங்களின்(= அம்புக
= ஜலத்தின்) அடியுள்ளதும் செல்லமுடியாததுமான பீமஸே
மாயிருக்கிற ஸமுத்திரத்தை மூடர்களான என்புத்திரர்கள் தா
விருப்பமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர் பாலர்கள்போன்றவர்
பண்டிதனென்கிற கர்வமுள்ளவர்களுமான (இவர்கள்) கத
றவனான என்னுடைய (வார்த்தையைக்) கேட்கிறதில்லை தே

1 'கோபம் வரும்பொழுது புருவங்களிரண்டும் நெற்றியில் ஏறி வி
சேர்ந்துவிடும்' என்பது

கிறவாகள, (விழுநதால ஏறமுடியாத) விஷமமான பளளததை
கிற திலலை ஐயா ! தெயவததால ஏவபபடடவாகளாகி நிசசய
யுததததில சிஙகததுடன பெரியமானகள எதிாபபதுபோல
டவேஷஙகொணட மிருதயுவுடன எதிாககபபோகினற என
ராகள, உறியிலவைககபபடடதும நானகுமுழமுளளதும ஆறு
டயுளளதும அளவறறபலமுடையதும ஏவபபடடதும துயரு
டிதாககுவதுமான கதையை எவவிதம தாஙகபபோகினறனா ?
யைச சுழறறுகினறவனும யானைமததகஙகளைபுடைககினறவ
கடைவாயகளை நககுகினறவனும அடிககடி (மூசசுப) புகையை
னறவனும யானைகளைககுறிததுப பாயகினறவனும பயஙகர
சபதஙகளைச செயகினறவனும மதஙகொணடு காஜிககினற
கிளைககுறிதது மாறிபபாயகினறவனும தோகளின வழிகளில
து மேலானவாகளைக குறிவைதது அடிககிறவனுமான
னிடமிருநதும, கொழுநதுவிடடெரியும அகனியினிடமிருநது
டாதது போல எனனைசசோநதவாகள விடுபடவாபோகின
? பெரிய கைகளையுடைய அவன, வழியைசசெயதுகொணடு
சேனையை ஓடடுகிறவனும நடனமசெயகிறவன போனறவனும
பாணியுமாகி யுகமுடிவைக காணபிககபபோகிறான விருகோத
ன அவன, யுததததில, புஷபிததமாஙகளை ஒடிககினற மதயானை
ல, எனபுததிராகளுடைய சேனையில பிரவேசிககபபோகிறான
சய ! ஆணமையிறசிறநத அவன, தோகளை வீராகளிலலாதவை
ம ஸாரதியறறவைகளும குதிரைகளிலலாதவைகளும தவஜமற
வகளுமாககசசெயகிறவனும, தோாளிகளையும குதிரைககாரா
யும கொலலுகிறவனுமாய, ஜலமுளள கரைபபிரதேசததில
ாதத பலவகைமாஙகளைக கஙகையின வேகம முறிபபதுபோல,
நததில எனபுததிராகளுடைய சேனையை முறிககபபோகின
ஸஞசய ! முனகாலததில வாஸுதேவரை ஸகாயமாக
டய எநதபபீமஸேனன அநதபபுரததில பிரவேசிதது மிககவீாய
டைய ஜராஸநதனெனகிற அரசனை விழததளளினனோ அவனிட
நதுமுணடான பயததால பீடிககபபடடு எனபுததிராகளும
தயாகளுமஅரசாகளுமே நிசசயமாக வதததைபடையபபோகின
ா புததிமானும மாகதாகளுககு அரசனும பலவானுமான
ஸநதனால இநதப்பூமிதேவியானவள முழுமையும வசஞசெயயப
டுத துனபுறுததபபடடாள பீஷமருடைய பிரதாபததால
ாரவாகளும புததியின தநதிரததால அநதகாகளும விருஷணி

களும் அந்த ஜராஸந்தன்வசத்தை அடையாதவர்களாயிருந்தது,
வலம் தெய்வபலமே அப்படிப்பட்டவனே வேகமுடையவனும்
பலமுள்ளவனும் வீரனுமான பாண்டுபுத்திரன் ஆயுதமில்ல
லுயச் சென்று கொன்றதைக்காட்டிலும் மேற்பட்டது என்ன
கிறது? ஸஞ்சய! அவன், ஸர்ப்பமானது நெடுநாளாகப் பொ
யுள்ள விஷத்தைச் செலுத்துவதுபோல யுத்தத்தில் என்புத
ளிடத்தில் பலத்தைச் செலுத்தப்போகிறான் தேவர்களில் சி
வனான மஹேந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் அஸுரர்களை நொறுக்கி
போலக் கதாபாணியான பீமஸேனன் என் புத்திரர்களை நொறு
போகின்றான் பீமஸேனன் பிறரால் தாங்கமுடியாதவனும்
முடியாதவனும் மிக்க வேகத்தையும் பராக்கிரமத்தையுமுடையவ
மிகவும் சிவந்த கண்களுடையவனுமாக வருகிறதைப் பார்க்கிற
போலிருக்கிறேன் கதையும் வில்லும் தேரும் கவசமுமில்ல
கைகளாலே யுத்தம் செய்தாலுங்கூட அவனுக்கு முன்னே
மனிதன் நிற்பான்? நான் எப்படி புத்திமானான அவனுடைய வீ
தை அறிந்தவனோ அப்படி பீஷ்மரும் துரோணரும் சரத்வானு
புத்திரரான கிருபரென்கிற இந்தவேதியரும் அறிகின்றார்கள் ஆ
களின் வீரத்தை அறிகின்றவர்களான புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் யு
த்தில் முடிவைச்செய்ய விருப்பமுள்ளவர்களாய் என் புத்திரர்களு
சேனைகளின் முன்பாகங்களில் நிற்பார்கள் விசேஷமாக அ
பாண்டவர்களுக்கு ஜயத்தைப் பார்க்கிறவனாயிருந்தும் புத்திர
நான் அடக்காமலிருக்கிறபடியால், மனிதனுடைய (முயற்சியைக்
டிலும்) எல்லா விஷயத்திலும் தெய்வமானது பலமுள்ளது வெ
வில்லுடையவர்களான அவர்கள் புராதனமான ஸ்வர்க்க மார்க்க
அடைந்தவர்களும் பூமியிலுள்ள புகழைக் காக்கிறவர்களுமாகி வெ
கமான யுத்தத்தில் பிராணனை விடப்போகிறார்கள் ஐயா! எ
ராகள் எப்படி இவர்களுள் பீஷ்மருக்குப் பௌத்திரர்களும் துரோ
க்கும்கிருபருக்கும் சிஷ்யர்களுமாயிருக்கின்றனரோ அப்படியே
களுக்குப் பாண்டவர்களுமாவர் ஸஞ்சய! நம்முடைய அடுத்
சிறிது கொடையும் பூஜையும் ஆகிய இவைகளுக்குக் கைம்மா
முதியவர்களான மூவரும் ஆரியர்களாயிருப்பதால் செய்வார்கள் ச
ரத்தையெடுத்தவனும் க்ஷத்திரியஜாதியின் தாமத்தை அடையவிரு
முள்ளவனுமான க்ஷத்திரியனுக்கு யுத்தத்தில் மரணத்தைச் சி
தும் உத்தமமுமாகவே சொல்லுகின்றனர் ஆகையால், நான் ப
டவர்களுடன் யுத்தம்செய்ய விரும்பினவர்களான எல்லாரையுட

ஈ துககிககிறேன ஆதியில விதுரனுல கதறிச சொலலபபட்ட
ந தகைய இநதபபயமானது வநதுவிட்டது ஸஞசய! ஞானததைத
கததினநிவிருததியைச செயவதாக நினைககவிலலை மிககபல
ாளதான இநதத துககமானது ஞானததைககூட்க கெடுககிற
கிறது (பறறிவிருநது) விடுபட்டவாகளான முனிவாகளும உல
நடைபெறுதலை நோககுகினறவாகளாகி ஸுகஙகளால ஸுகததை
டைநதவாகளாகவும துககததால துககததையடைநதவாகளாகவும
னறனா புததிராகளிடததிலும ராஜயததிலும தாரஙகளிடத
யும பேராகளிடததிலும உறவினாகளிடததிலும அஙகஙகே
ிரமவிதமாக மோகததை அடைநதவன (ஸுகியும துககியும
ருனெனறு) சொலலவுமவேணடுமோ? பெரிதான இநத ஸநதேகத
இனி எனககு எதுசெயவது உசிதம? ஆலோசிககையில, கௌர
ளுககு விநாசததையே காணகிறேன கௌரவாகளுககுப
ிதான பயமானது சூதினவழியாகத தோனறுகிறது ஐசுவ
பததை விருமபினவனுன மநதனுலே லோபததால இநதப பாவ
ஈறு செயயபபட்டது இது, போயககொணடேயிருககிற காலத
ர விபரீதம இது சககரததில வட்டைகைபோலப பறறியிருககிறது.
றகுப பயநதோடமுடியாதெனறு நினைககிறேன ஸஞசய! என்ன
வேன? எவவிதம செயவேன? எஙகே போவேன? மநதாகளான
தக கௌரவாகள காலததினவசததை அடைநதவாகளாகி நசிககப
ரகினறாகள அபபா! அபபொழுது நான நூறு புதராகளும
நது அவசளுக ஸதிரீகளுடைய (அழுகைக) குரலைக கேடகப
ரகினறேன என்னை மரணமானது எபபடி அணுகும? எபபடி
டைககாலததில நனகு மூணடெரிகினற கனலானது காறறினுல
ணடபபடடுத துருமபுககுவியலை எரிககுமோ, அபபடியே, கதா
ரியான பாணடவன அாஜுனனுடனகூடி என்னைச சோநதவா
க கொலலபபோகினறுன

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

யானஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் அர்ஜுனனது பலபராக்ரமங்களைச் சொல்லி வருந்தியது)

ஒருபொழுதும் பொய்யவார்த்தைகளை எவன்சொல்ல நாம கே
திலலையோ, எவனுக்குத் தனஞ்சயன போரவீரனே, அவனை மூ
உலகமும சோந்ததாகும எபபொழுதும ஆலோசித்தும, காண
மெனகிற வில்லையுடைய அவனை யுத்தத்தில தேருடன எதிர்த
செல்லுகிறவனை நான காணவேயில்லை மாரபைபபிளக்கினற கா
நாளீகம எனகிற பாணங்களை இறைக்கிறவனான அர்ஜுன
போரில நேராக எதிர்த்துசசெல்லுகிறவன ஒருவனுமில்லை
களும புருஷசிரேஷடாகளும அஸ்திரங்களைப பயினறவாகளும
வானகளில சிறந்தவாகளும சணடைகளில தோலவியை அடை
வாகளுமான துரோணரும கரணனும எதிரபபாகளேயானல (
வாறு) உலகத்தில பெரிதான ஸநதேகமுணடாகலாம எனக
விஜயமிருக்கிறதில்லை பீமனமுதலியவாகளிடம காணுனவன த
யுள்ளவனும அஜாகரதைபுடையவனுமாயிருபபவன ஆசாரியா
மையடைநதவரும குருவுமாயிருபபவா அர்ஜுனன ஸமாத்த
பலவானும திடமானவில்லுடையவனும சிரமத்தை வென்றவ
யிருபபவன யுத்தமானது மிகவும நெருக்கமாக ஏறபடும ஒரு
கும தோலவி இராது எல்லாரும அஸ்திரங்களை அறிநதவாக
சூராகளுமாயிருபபவாகள எல்லாரும பெருமபுகழை அடை
வாகள தேவஸமபத்தை முழுமையும விட்டாலும விடுவாக
வெறறியை விடாாகள அவாகளுடைய வதத்திலாவது ச
ஏறபடும, அர்ஜுனனுடைய வதத்திலும ஏறபடும நிச்சயம
ஜுனனைக கொல்லுகிறவனே இல்லை அவனை வெல்லுகிறவனுமி
மநதாகளைபபறறி உணடான அவனுடைய கோபமானது எப
ஆறுதலையடையுமா? மறறவாகளும அஸ்திரங்களை அறிகினறா
(அவாகள) ஜயிக்கபபடவும செயகினறனா, ஜயிக்கவும செயகி
னா அர்ஜுனனுக்கோ மாருத ஜயமே கேடகபபடுகின
1 முபபத்துமூனறு தேவாகளைச (சணடைக்கு) அழைத்துக காண

---

1 'முபபத்துமூனறு வருஷங்களுக்குமுன' எனபது பழையஉரை

...த்தில் அக்கினியைத் திருப்தியடையச்செய்தான் எல்லாத் ...வர்களையும் ஜயிக்கவும் செய்தான் இவனுக்குத் தோல்வியை அறி ...ருமில்லை அப்பா! எவனுக்கு யுத்தத்தில் சீலத்தாலும் நடை ...லும் ஸமமான கிருஷ்ணன் ஸாரதியோ அவனுக்கு, இந்திரனுக்கு ...படி வெற்றி உறுதியோ அப்படி வெற்றி உறுதியானது ஒரு ...ரில் ஸன்னத்தர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களையும் நாணேற்றின ...ண்டீவமென்கிற வில்லையும் ஒரேகாலத்திற்சேர்ந்த மூன்று சுடர் ...க்க கேட்கிறோம் நமக்கு அப்படிப்பட்ட வில்லுமில்லை, போர் ...னுமில்லை, பாகனுமில்லை அதனைத் துரியோதனன்வசத்தை ...ந்த மூடர்கள் அறியவில்லை ஸஞ்சய! மூளுகிறதான இடியா ... தலையில்விழுந்து மீதிவைக்கும் கிரீடியால் இறைக்கப்பட்ட ...கனோ மீதியைச்செய்யா தவிரவும், தனஞ்சயன் (பாணங் ...) இறைக்கிறவன்போலவும் அடிக்கிறவன்போலவும் சாமரிகளால் ...ங்களிலிருந்தும் சிரங்களை (அறுத்துத் தாக்குகிறவன்) போலவும் ...க்குகிருன் இன்னமும் காண்டீவத்தினிடமிருந்தும் கிளம்பின ...ண்மயமான அக்னியானது எங்கும்பற்றிக்கொண்டு யுத்தத்தில் ...புத்திரர்களுடைய சேனையை எரிக்கும் இன்னமும் பார்த்தா ...டைய அந்தச்சேனையானது ஸவ்யஸாசியினுடைய தேரின் ஒலி ...ல் உண்டான பயத்தால் பீடை அடைந்ததும் பலவிதமாக ...க்கமுற்றதுமாக எனக்குத் தோன்றுகின்றது பெரிதான ஜ்வாலை ...டயதும் காற்றினுல் மூட்டப்பட்டதுமான பெரியதீயானது ...கும் பரவிக் காய்ந்த புறக்குவியலை எரிப்பதுபோலத் தனஞ்சயன் ...னைச் சேர்ந்தவர்களை எரிக்கப்போகிருன் யுத்தத்தில், [1]ஆத்தாயி ...ன கிரீடி கூர்மையான அப்படிப்பட்ட பாணக்குவியல்களை எப்பொ ...து கக்குகிறவனுவனே அப்பொழுது பரமமாவினுல் படைக்கப்பட்டு ...லாவற்றையும் கவர்கிறவனுன அந்தகன்போல வெல்லமுடியாதவ ...ான யுத்தத்தில் எங்கும் அடிக்கடி நான் அந்தக் கௌரவர் ...டைய அப்படிப்பட்ட பலவித (துன்பங்களின்) பிரகாரங்களைக் ...கும்படி யுத்தமுகத்தில் பார்த்தர்களை இந்த நாசமானது வந் ...டகின்றதல்லவா?

[1] அவனிடத்திலுள்ள வெறுப்பினுல் இங்ஙனம் கூறினுன்.

ஐமபததுமூனருவது அதயாயம.

யாநஸநதிபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களின் துணைவலிமை முதலியவற்றை சொல்லி ஸமாதானத்துக்கு முயல்வதாகச் சொல்லியது)

எபபடி பாணடவாகளெலலாரும பராகரமமுளளவாக
ஜயததில விருபபமுளளவாகளுமாகவே இருககிறாாகளோ அபபடி
அவாகளை அடைநதவாகளும, சரீரததை வெறுததவாக
ஜயததில (மனததை) வைததவாகளுமா யிருககிறாாகள குழநத
நீதானே எனககுப பகைவாகளான பாஞசாலா கேகயா மா
யா மாகதாகளான அரசாகளைப பராகரமமுடையவாகளெனறு செ
ஞய ? எவா விருமபினால இநதிரனுடனகூடின இவவுலகஙகளை எ
படுததுவரோ உலகததைப படைககினற அநதக கணணபிரான ப
டவாகளுடைய வெறறியில உறுதியுளளவராயிருககிறாா அாஜ
னிடமிருநதும முழு (அஸதிர) விததையையும விரைவாக அ
தவனும சினியின குலததில பிறநதவனுமான ஸாதயகி வி
களை விதைபபதுபோலப போரில சரஙகளை இறைககிறவனுவ
பாஞசாலன புததிரனும குரூரமான (போாச) செயலையுடையவ
மகாரதனும சிறநத அஸதிரஙகளை அறிகினறவனுமான திருஷ
யுமனனும என சேனைகளிடததில யுததததைச செயயபபோகிற
அபபா ! யுதிஷடிரனுடைய கோபததிலும அாஜுனனுடைய பர
மததிலும நகுலஸஹதேவாகளிடததிலும பீமஸேனனிடததி
எனககுப பயமுணடாகிறது மனிதஶரேஷடாகளாலே ம
யில விரிககபபடடதும அமானுஷமுமான (அஸதிர) வலை
எனபடைகள தாணடபபோகிறதிலலை ஸஞசய ! அதறகாகக க
கிறேன பாணடுபுததிரனானவன அழகிய தோறறமுளளவ
நலல மனமுடையவனும வீரலகஷமியையுடையவனும பிரமமவா
ஸடையவனும மேதாவியும நனகு பயிறசிசெயயபபடட அறிவு
வனும தாமசிததமுடையவனுமா யிருபபவன, மிததிராகளாலும
திரிகளாலும நிறைநதவன, யுததததை நடததுகினற ஸகோ
களோடு கூடினவன, வீராகளும மகாரதாகளுமான மாமனக
டும சோநதவன புருஷஶரேஷடனான பாணடவன தைரியத
டும ரகஸியஙகளை வெளியிடாமையோடும கூடினவன. குரூரத
மையிலலாதவனும கொடையிலசிறநதவனும அகாரியததில லஜ

ளவனும் தவருத பராக்ரமத்தையுடையவனும் மிக்க கேள்வியறி
ளவனும் கல்வியறிவுள்ளவனும் பெரியோர்களை அடுக்கிறவனும்
னக்ளைவென்றவனுமாயிருப்பவன் எல்லாக்குணங்களோடுங்கூடி
னும் நெருங்கமுடியாதவனுமான பாண்டவனென்ற அக்னியைக்
ித்து, விருத்தியடைந்ததும் எரிக்கின்றதுமான அக்னியை
கி விளக்குப்பூச்சி விழுவதுபோல், புத்தியற்று மரிக்கவிருப்ப
ளவனுக எந்தமுடன் விழுவான்? [1] சரீரத்தில் தடுக்கப்பட்ட
ணியும் என்னல் கபடமாக உபசரிக்கப்பட்டவனுமான அரசன்,
த்தினல் மந்தர்களான என் புத்திரர்களுடைய நாசத்தைச்
யப்போகிருன் அவர்களுடன் யுத்தம்செய்யாமலிருப்பதை
லதாக நினைக்கிறேன் கௌரவர்களே! அதை அறியுங்கள் யுத்
தில் குலம் முழுமைக்கும் நாசமானது ஏற்படும் இதுதான்
மனத்திற்குச் சமனத்தைச் செய்கிறதென்பது என்னுடைய
லான நிச்சயம் யுத்தமில்லாமையானது உங்களுக்கு இஷ்டமே
றல் வைராக்யத்தின்பொருட்டு நாம் முயற்சிசெய்கிறோம் நாம்
பத்தையடைவதை யுதிஷ்டிரன் உபேக்ஷை செய்யமாட்டான்
னயே (கலகம்) காரணமாகக் குறித்து அதர்மநிமித்தமாய் நிந்
கிருனல்லவா?" என்று சொன்னன்.

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

யாநஸந்திபாவம். (தேர்டர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் பாண்டவர்களிடம் வெற்றிக்கு வேண்டியவை
யெல்லாம் அமைந்திருப்பதையும் திருதராஷ்டிரன்
அவர்களுக்குச்செய்த அபகாரத்தையும்
சொல்லி அவனை நிந்தித்தது)

ஸஞ்சயன், "ஓ! மஹாராஜரே! பாரதரே! நீர் சொல்லியபடி
உண்மையே யுத்தத்தில் காண்டீவத்தால் க்ஷத்திரியஜாதிக்கு
சம் காணப்படுகிறது ஸவ்யஸாசியின் உண்மையை அறிந்த நீர்
திரனுடையவசத்தை அடைவீரென்பதையோ எப்பொழுதும்
ான உம்மிடத்தில் நினைக்கவில்லை மஹாராஜரே! அடிக்கடி அப
ம்செய்த உமக்கு இது காலமில்லை பரதஸ்ரேஷ்டரே! உம்மாலே
ே முதலில் பாண்டவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டார்கள்? பிதாவின

[1] 'மூர்த்தீபூதத அக்னி' என்பது வேறு பாடம்

லும மேலானவனுலும நணபனுலும நனகு ஒருவழிபபடடசித
டையவனுலும நலமே செயயததககது துரோகமசெயபவனகு
கச சொலலபபடவிலலை மஹாராஜரே! 'சூதாடும சமயததில
ஜயிககபபடடது, இது அடையபபடடது' எனறு (பாணடவ
ஜயிககபபடடதைக) கேடடு, உமது புததிரனை துரியோத
போல மகிழசசியடைநதீா முனனமே கடுஞசொலசொலலப
பாணடவாகளை உபேக்ஷிததீா முழுராஜயததையும ஜயிககிறாகெ
றெணணிப பெரியகெடுதலைபபாாததீரிலலை மஹாராஜரே! [1]
ஸமபநதமான ராஜயம, காடுகளோடுகூடிய அநதககுருதேச
திரமே பிறகு, வீராகளான பாணடவாகளால ஜயிககபபட்ட
முழுமையையும அடைநதீா ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! பாண்ட
ளாலே புஜபலததால ஸமபாதிககபபடட பூமியானது உம
ஒபபுவிககபபடடது 'எனனால இது செயயபபடடது' என
நினைககிறீா ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! கநதாவராஜனால கவரபப
வாகளும ஓடமிலலாது ஜலததில [2]முழுகினவாகளுமான உமது பு
ராகளை மறுபடியும பாாததன திருபபினான அரசரே! பாண்ட
கள சூதாடடததில அவமதிககபபடடவாகளும வனததிற்செ
வாகளுமாயிருககையில, உமது குமாரனபோல அடிககடி க
கொளளுகிறீராகையால, அாஜுனன கூரியவைகளும பலவுப
பாணககுவியலகளைப பொழிகையில கடலகளும வறறபபோ
றன, தசையுடமபோடு பிறநதவாகள நசிபபாாகளெனறு சொ
வுமவேணடுமா? பாலகுனன போாசெயபவாகளில சிறநதவ
காணடீவம விறகளில சிறநதது, கேசவா எலலாபபிராணிகளி
சிறநதவா, சககரம ஆயுதஙகளில சிறநதது, விளஙகுகினற வான
கொடியானது கொடிகளிற்சிறநதது அரசரே! இவவிதமான இ
களைப போரில ஏநததேரானது சோததுச சுமககினறதோ அந
தேரானது இளமபினதான காலசககரமபோல நமமை நசிககும
செயயபபோகினறது ஓ! பரதஶ்ரேஷ்டரே! அரசரே! எவாக
பீமனும அாஜுனனும போாவீராகளோ, இபபொழுது பூமிமுழு
யும அவருடையதே ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! அவரே அரசா அந
படி,பீமஸேனனால பெருமபாலும கொலலபபடடதும முழுகுகின
மான உமமுடைய சேனையைத துரியோதனனமுதலான கௌர

1 'முனனமிருநத ராஜயம காடடாநத சிறு தேசமே பிறகு, பாணட
'கனால பெருகியது' எனபது கருதது

2 'முழுகினவாகளுககுச சமமாயுளளவாகள' எனபது கருதது

ள், பார்த்துவிட்டு, நாசத்தை அடையப்போகின்றார்கள் ஓ! மஹா ராஜரே! பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் பயந்தவர்களான உம்முடைய த்ரர்களும் (அவர்களை) அனுஸரிக்கின்ற அரசர்களும் வெற்றியை யடையப்போகிறதில்லை இப்பொழுது, மத்ஸியர்களும் பாஞ்சாலர் ளும் கேகயர்களும் ஸால்வர்களும் சூரஸேனர்களும் உம்மைப் ஜிக்கவில்லை எல்லாரும் உம்மை அவமதிக்கிறார்கள் புத்திமானான ார்த்தருடைய வீர்யத்தை அறிந்தவர்களான இவர்களெல்லாருமே வரை அடைந்தார்கள் அவரிடமுள்ள பக்தியினால் அவர்கள் எப் பொழுதுமே உம்முடைய பிள்ளைகளுடன் விரோதிக்கின்றார்கள் ஹாராஜரே! எவன், வத்ததிற்குத் தகாதவர்களும் தாமத்துடன் டினவர்களுமான பாண்டுபுத்திரர்களை விரோதமான காரியத்தால் ஷ்டப்படுத்தினனோ இப்பொழுதும் பகைக்கின்றானோ, துணையான ர்களுடன்கூடினவனும் பாவியுமான உம்முடைய அந்தப் புத்திரன் ல்லா உபாயங்களாலும் அடக்கத்தக்கவன் (இவனை) அனுசரித்துத் யரப்படத் தக்கவரல்லீர் ஓ! மஹாராஜரே! நான் மறைவாயில்லா ல் நேரில் இவனைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன் ஓ! பாரதரே! ாஜஸ்ரேஷ்டரே! சூதாடும்போது வல்லமையில்லாதவனாக இந்த ணனாலும் புத்திமானான விதுரராலும் [1]பாண்டவர்களைப் பற்றி ம்மிடம் புலம்பப்பட்டதெல்லாம் பயனற்றதாகிவிட்டது' என்று சொன்னான்

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

யாநஸந்திபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன், பீஷ்மர்முதலியோர தனக்கு அபயம்கொடுத்ததையும் இருதிறத்துச்சேனையின் பலாபலங்களையும் சொல்லித் திருதராஷ்டிரனைத் தேற்றியது)

துரியோதனன் சொல்லுகிறான் 'ஓ! மஹாராஜரே! நீர் யப்படவேண்டாம் உம்மால் நாங்கள் துக்கிக்கப்படத்தக்கவர்க ரில்லை ஓ! விபுவே! பலசாலிகளான நாங்கள் போரில் பகைவர் ளை வெல்லுவதற்கு வல்லவர்களாயிருக்கிறோம் காட்டில் துரத் தப்பட்ட பார்த்தர்களை மதுஸூதனன் அடைந்தபொழுது, பகைவர்

---

1 'பாண்டவர்களைக்குறித்துச் சக்தியில்லாதவரைப்போல் நீர் புலம்பு ந்தப் புலம்பலெல்லாம் பயனற்றது' என்றும் கொள்ளலாம்.

களுடைய ராஜயததை நாசமசெயகிறதும பெரிதுமான சேனைகளு
டததுடன கேகயாகளும திருஷடகேதுவும திருபதபுததிரனு
திருஷடதயுமனனும மறறும அநேகம அரசாகளும பாாததாகளை
பினதொடாகிறவாகளாகி அடைநதாாகள மகாரதாக்ளான அ
கள இநதிரபரஸததததிறகுச சமீபததில வநது கூடினாாகள, கூட
கௌரவாக்ளுடனகூடின உமமை நிநதனையும செயதாாகள
பாரதரே! கிருஷணனைப-பிரதானமாகவுடைய அவாகள சோந
தோலகளுடுததுககொணடு வீறறிருககும யுதிஷடிரரைச சூழநதிரு
தாாகள அரசாகள, ஜனககூடடோடுகூடின உமமைக கலவி எடு
தறகு விருபபமுளளவர்களாய, ராஜயததைத திருமபவாஙகுவதை
செயயவேணடுமெனறு சொனனாாகள ஓ! அரசரே! பரதஸ்
டரே! நானோ (இவவிதசசெயதியைக) கேடடு, உடனே, ஞாதிக
டைய நாசததிலுணடான பயததால பயநது, பீஷமரிடமும து
ணரிடமும கிருபரிடமும சொனனேன ஆகையால, பாணடவாக
பிரதிஜஞைபபடி (நடகக) இருபபாாகளெனபது என எணணம வா
தேவனே, எஙகளுடைய முழுநாசததையும செயயவிருமபுகிறு
விதுரரைததவிர உஙகளெலலாரையும கொலலபபடவேணடியவ
ளெனறு (அவனகருதுகிறுனெனபது) என் எணணம தாமதல
யுணாநதவரும கௌரவரில சிறநதவருமான திருதராஷடிரரோ கொ
லபபடததககவரிலலை ஓ! ஐயா! ஜனாததனன, எஙகளை முழு
யும நாசமசெயது கௌரவாகளுடைய முழுராஜயததையும யுதிஷ
ராவசபபடுதத விருமபுகிறுன அபபடியிருகக, நமககு இசசமய
செயயவேணடியதாக நேரிடடது எது? நமஸகாரமா? அலலது
ஓடடமா? அலலது, 'உயிரை விடடாவது பகைவாகளை எதிாத
யுததம செயவோம்' எனபதா? எதிாதது யுததம செயவதி
நமககுத தோலவி நிசசயமாக ஏறபடும எலலா அரசாகளு
யுதிஷடிராருடைய வசததிலிருககினறனா நமமிடததிலோ தேச
வெறுபபுறறதாயிருககிறது நமமுடைய மிதராகளும கோப
கொணடிருககிறாாகள் எலலா அரசாகளாலும உறவினாக
லும எஙகும நிநதனை செயயபபடடோம நமஸகாரததில தோ
மிலலை, மிகபபலவருஷஙகள நமககு ஸமாதானமுணடு ஆகையா
எனனிமிததததில துககததை அடைநதவரும அளவறற கி
சததை அடைநதவரும அறிவையே நேததிரமாகவுடையவரும
சருமான பிதாவைஉததேசிததே துககிககிறேன. உமமுடைய புத
கள எனனுடையபரியததிறகாகப பகைவாகளானபாணடவாகளுக

டுதியைசசெயதுவிடடாாகள அரசரே! இது உமககு முனனமே
ரிநத விஷயமே. 'மஹாரதாகளான அநதபபாணடவாகள மநதிரி
நுடனகூடின திருதராஷடிரராஜருககுக குலநாசததைசசெயவதால
பரததிறகுப பிரதிசெயயபபோகிறுாகள' எனறு சொனனேன.
பாரதரே! பிறகு, துரோணரும பீஷமரும கிருபரும அஸவததா
வும, பெரிதானகவலையையடைநதவனும வருததபபடட இநதிரி
களையுடையவனுமாயிருககிற எனனைககருதிச சொனனதாவது —
ககவரைவாடடுகிறவனே! பிறா நமககுத [1]துரோகம செயவாாகளே
ஹல பயபபடவேணடாம பிறா யுதததில நிலையாகநிறபவாக
ன எஙகளை வெலலவலலவாகளலலா நாஙகள ஒவவொருவருமே
லா அரசாகளையும வெலலவலலவாகள இவாகள வரடடும
மையான சரஙகளாலே இவாகளுடைய கொழுபபைப போககு
ரும' எனபது முனகாலததில பீஷமா ஒருவராலேயே எலலா
சாகளும ஜயிககபபடடாாகள தமதுபிதா மரிததபினனா, மிகக
பததை அடைநதவரும பரபரபபுடனகூடினவருமான கௌர
ரேஷடா, ஒரு தேருடன அவாகளில அனேகமபோகளைககொன
அதன பிறகு, அவாகள பயததால இநதபீஷமரைச சரண
டநதாாகள அபபடிபபடட இநதபீஷமா எஙகளுடனகூடிப்
ரில பகைவாகளை வெலவதறகு மிகவும வலலவா பரதஸரேஷட
1 ஆகையால, உமமுடைய பயமானது போகடடும அநதசசமயத
0 அளவறற பராககிரமமுடையவாகளான இவாகளுககு இவவித உறு
யானது ஏறபடடதனறே! முனபு, பூமிமுழுமையும பிறாகளுடைய
ததிலிருநதது இபபொழுது, நமமையோ இவாகள யுதததில
லல வலலவாகளலலா இபபொழுதோ, பகைவாகளான பாணடவா
சிறகு முறிநதவாகளும வீாயம குறைநதவாகளுமாயிருககிறுாகள.
தஸரேஷடரே! பூமியும நமமிடமிருககிறது ஸஙகுககஙகளில
மான பயனையுடைய அரசாகளும வரவழைககபபடடாாகள.
கவாகளை வாடடுகிறவரே! அபபடிபபடட எலலா அரசாகளும
னிமிததம அகனியிலோ கடலிலோ விழுவாாகள கௌரவாகளிற
நதவரே! அதனை அறியககடவீா தவிரவும, இபபொழுது, உன
தனைபபோலப பலவிதமாயப புலமபுகிறவரும துககததையடைநத
ம பகைவாகளுடைய தறபுகழசசியில பயநதவருமான உமமைச
ககினறுாகள இநத அரசாகளெலலாரும ஒவவொருவருமே பாண

1 'நமமால துரோகம செயயபபடடிருபபாாகளேயானுலும' எனறும
ளளலாமெனபது பழைய உரை

டவர்களைக் குறித்துத் தம்மை ஸமாதத்ராக நினைக்கிறார்கள் உமக்
கேரிட்ட பயமானது போகட்டும் இந்திரனுங்கூட, நிரம்பியிருக்
என்சேனையைக் கொல்லுவதற்குத் திறமையுள்ளவனுகான் இ
ஸ்வயம்புவான பிரம்மாவுக்கும் கொன்று குறைக்கமுடியாத ரூபத்
உடையதாயிருக்கிறது ஓ! விபுவே! அந்தயுதிஷ்டிரன் என்சேனை
க்கும் என்வல்லமைக்குமே பயந்தல்லவோ பட்டணத்தைவிட்டு ஐ
கிராமங்களை யாசிக்கிருன் ஓ! பாரதரே! நீர் குந்திபுத்ரனை
கோதரனை ஸமாத்தனுக நினைப்பது தப்பு என்து முழுபராபவத்
யுமோ நீர் அறியவில்லை கதாயுத்தத்தில் எனக்குச் சமமானவ
பாரில் ஒருவனும் இருக்கவில்லை, இருந்தவனும் ஒருவனுமில்
உண்டாகப்போகிறவனும் ஒருவனுமில்லை நான் முயற்சியுள்ள
னும் கஷ்டத்துடன் குருகுலத்தில் வஸித்தவனும் வித்தையில் க
கண்டவனுமானவன் ஆகையால், எனக்குப் பீமனிடமிருந்தே
மற்றவர்களிடமிருந்தோ, ஓரிடத்திலிருந்தும் பயமில்லை நான்அப்
ழுது பலராமருடைய வீட்டில் அவரையடுத்து வஸித்தபடியால், க
யில் துரியோதனனுன் எனக்கு நிகரானவனில்லையென்பது நிச்சய
நான் பூமியில் யுத்தத்தில் பலராமருக்குச்சமானனும் பலத்
அதிகனுமாயிருப்பவன் யுத்தத்தில் என்து கதையின் அடி
பீமன் ஒருபொழுதும் தாங்கான் ஓ! அரசரே! நான் கோப
டன் பீமனுக்கு ஓர்அடி கொடுப்பேனேயானுல் பயங்கரமான
வே அவனைச் சீக்கிரம் யமன்வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடும் கதை
கையிலுடையவனுக விருகோதரனைப் பார்ப்பதற்கு விரும்பவும்
கினறேன் இதுவே, வெகுகாலமாய்த் தினந்தோறும் எதிர்பார்க
என்னுடைய விருப்பம் குந்திபுத்ரனு விருகோதரன் என்னுல்
த்தில் கதையாலடிக்கப்பட்டுச் சரீரம் சிதறினவனும் உயிரிழந்த
னுமாகிப் பூமியில் விழப்போகிருன் 'இமயம்' என்கிறமலையும்
னுல் ஒருதரம் கதையின்அடியால் அடிக்கப்பட்டால் நூறுயிரம
சிதறிப்போகும் அந்தப் பீமனும் இதனை அறிகிருன் வாஸு
வனும் அர்ஜுனனும் அறிகின்றார்கள் கதையில் துரியோதன
குச் சமமானவன் இல்லையென்பதுஉறுதி ஆகையால், உமக்
பெரிய யுத்தத்தில் பீமஸேனமயமான பயமானது போகட்
நானே இவனைத் தொலைக்கின்றேன் அரசரே! மனவருத்த
அடையாதீர் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! என்னுல் அவன் கொல
பட்டபொழுது, (அர்ஜுனனுக்கு) ஒப்பானவர்களும் மேலானவர்
மான அநேகம் ரதிகர்கள் அர்ஜுனனை விரைவில் சிதறும்படி செய

ாகினறாகள ஓ! பாரதரே! பீஷமா, துரோணா, கிருபா, அஸவத
மா, காண ன, பூரிஸரவஸ, பிராகஜோதிஷாதிபனான பகததன,
லயின, ஸிநதுராஜனான ஜயதரதன இவாகளில ஒவவொரு
நமே பாணடவாகளைக கொலவதறகு வலலவா சோநத
களாகியோ, நொடிபபொழுதில இவாகளை யமனவீடடை அடையச
யவாாகள நிரமபிபதான அரசாகளின சேனையானது ஒருவனான
நதிபுதரனான தனஞசயனை எனனகாரணததால வெலலுவதறகு
லலமையிலலாததெனறால, காரணமிலலை அாஜுனன, பீஷமாாலும
ரோணராலும அஸவததாமாவாலும கிருபாாலும சரககூடடங
ால நூறறுககணககாக அடிககபபடடுத தனவசமறறு யமனவீடு
லவான. ஓ! பாரதரே! கஙகாபுதரரான பிதாமஹரும, சாதனுவி
டும, பிரமமரிஷிககு ஒபபானவரும தேவாகளாலும தாஙகமுடியா
வருமாக உணடானா அரசரே![1] அவரைக கொலலுபவனும ஒரு
னுமிலலை மகிழசசியை அடைநதவரான (தமது) பிதாவினால,
னககு விருபபமிலலாவிடடால நீமரிககமாடடாய' எனறு சொலலப
டிருககிறாாலலவோ? துரோணா பிரமமரிஷியான பரதவாஜரிட
நது, கலசததிலுணடானா ஓ! மஹாராஜரே! சிறநத அஸதிரங
ள அறிகினற அஸவததாமாவும துரோணரிடமிருநதும உணடா
ா ஆசாரியாகளிற சிறநதவரும கௌதமமஹரிஷியினிடமிருநதும
ணலதணடிலுணடானவரும ஸரீமானுமான கிருபரும வதம செய
பபடததகாதவா எனபது என எணணம ஓ! மஹாராஜரே! அஸ
ததாமாவினுடைய பிதா, மாதா, மாமன இமமூவாகளும மனிதா
வயிறறில பிறவாதவாகள சூரரான அநத அஸவததாமாவும என
ககததில இருககிறாா ஓ! மஹாராஜரே! பரதஸரேஷடரே! தே
ாகளுககுச சமானாகளும மஹாரதாகளுமான இவாகளெலலாரும
ததததில இநதிரனுககும துனபததைச செயவாாகள இவா
ளில ஒவவொருவரையும எதிாததுப பாாபபதறகு அாஜுனனசக
னலலன ஆணமையிற சிறநதவாகளான இவாகளோ, சோநது, அா
ஜுனனைக கொலலபபோகினறனா ஓ! பாரதரே! காணனும, பீஷம
துரோணகிருபாகளுககுச சமானமாக எனனால நினைககபபடடிருகக
றான, பரசுராமரால, 'எனககுச சமானனாகிறாய' எனறு ஒபபுக
காளளபபடடவனும இருககிறான காணனுககு அழகுபொருநதி
வைகளும கூடஉணடானவைகளும சுபமானவைகளுமான குணட
ஙகள இருநதன ஓ! மஹாராஜரே! இநதிரனனவன பகைவாகளை

1 மூலததில வேறுவிதமாயிருககிறது

வாட்டுகின்றஅவனிடத்தில் இந்திராணிக்காக, அவைகளை, வீணுக
தும் மிகவும்பயங்கரமுமான [1]சக்தியினால் யாசித்தான் அவன் சக்
யினால் காக்கப்பட்டவனாயிருக்கையில்,. தனஞ்சயன் எதனால் பிழை
பான? அரசரே! பூமியில் நிச்சயமாக எனக்கு வெற்றியும் பிற
ளுக்கு முற்றும் தோல்வியும் கையில்வைக்கப்பட்ட கனிபோல
தெளிவாயிருக்கின்றன ஓ! பாரதரே! இந்தப் பீஷ்மர் ஒரு
வில் பத்துலக்ஷத்தைக் கொல்லுவார் பெரிதானவில்லுடையவ
ரான துரோணரும் அஸ்வத்தாமாவும் கிருபரும் அவருக்கு நிகரா
வர்கள் ஓ! பகைவரைவாட்டுபவரே! ஸம்சப்தகர்களென்கிற க்ஷ
த்திரியர்களுடைய கூட்டங்களும், 'நாங்களாவது அர்ஜுனனைக் கொ
ல்லுவோம் வானரக்கொடியோனான அவனாவது எங்களைக்கொல்ல
டும்' (என்றசபதத்தோடு இருக்கின்றனர்) ஸவ்யஸாசியின் வதத்தி
னிலேத்திருப்பவர்களான அரசர்கள் அந்த ஸம்சப்தகர்களையும் ஸமர்
தர்களென்று நினைக்கின்றார்கள் அப்படியிருக்க, நீர் அந்தப்பாண்
வர்கள்நிமித்தமாக ஏன் காரணமில்லாமல் துன்பம் அடைகிறீர்?
பாரதரே! பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டபொழுது பிறர்களுள் வே
எவன் யுத்தம்செய்வான்? ஓ! பகைவரை வாட்டுபவரே! அறிவீ
ரால் எனக்கு அதைச்சொல்லும் ஓ! அரசரே! பகைவர்களில், அ
த்தபிராதாக்களெல்லாரும் (சேர்ந்து) ஐவரும் திருஷ்டத்யும்னனு
ஸாத்யகியுமாக ஏழுவர் யோதர்கள், ஸாரமான பலமென்று கருதப்ப
டனர் அரசரே! எங்களுக்குள்ளேயோ, பீஷ்மர் துரோணர் கிரு
முதலியவர்களும், அஸ்வத்தாமா, ஸூதபுத்திரனான கர்ணன், பா
லிக ராஜனான ஸோமதத்தன், ப்ராக்ஜோதிஷாதிபன், சல்லன், அவந்
தேசத்தரசர் இருவர்கள், ஜயத்ரதன், துச்சாஸனன், துர்முகன், து
ஸஹன், ச்ருதாயு, சித்ரஸேனன், புருமித்ரன், விவிம்சதி, சலன், பூ
ச்ரவஸ், உமது புத்திரனான விகர்ணன் ஆகிய இவர்களும் சிறந்த
கள் ஓ! அரசரே! எனக்குப் பதினோரு அக்ஷௌஹிணிகள் சேகரிக்க
பட்டிருக்கின்றன பகைவர்களுக்கு (என்னுடையவற்றிலும்) குறை
ந்தவையான ஏழுஅக்ஷௌஹிணிகள் தாமே சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
எதனால் எனக்கு அபஜயம் ஏற்படும்? பிருஹஸ்பதியானவர் மூன
மடங்கு குறைவான படையை (எதிர்த்து) யுத்தம் செய்யலாமென
சொன்னார் அரசரே! என்னுடைய இந்தச்சேனையானது பகை
களைக்காட்டிலும் [2]மூன்றுபங்காக இருக்கிறது ஓ! பாரதரே! பி

---

1 'சக்தியென்கிற ஆயுதத்தைக்கொடுத்து அதற்குப்பிரதியாக' என்பது

2 அவர்களில் ஏழுபேர், தங்களில் தன்னைச்சேர்த்து இருபத்தொருவர்

கக்க குணககுறைவாயுளள பலவிஷய ததைப பாரககிறேன அரசரே! எனககுக குணநிறைவுடனகூடின பலகுணததையும கிறேன ஒ! பாரதரே! என்னுடைய சிறநததான இநத எல பலததையும பாணடவாகளுடைய குறைவையும நனருக நது மயககததை அடையாமலிருககககடவீா' என்று சொனனுன பாரதரே! பிறருடைய படடணததை ஐயிககினறவனுன யோதனன, இவவிதம சொலலிவிடடு, அககாலததிறகுத தகக களை அறிநது மறுபடியும அறியவிருபபமுளளவனுகி ஸஞசயனை நகி வினவலானுன

ஐமபததாருவது அதயாயம்

யாநஸந்திபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் பாண்டவர்களின் போர்விருப்பத்தையும் தேர்கள் குதிரைகளையும்பற்றித் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது)

துரியோதனன, 'ஸஞசய! அரசாகளுடன ஏழு அக்ஷௌ களை அடைநது யுததததைச செயயவிருபபமுளள குநதீபுதர யுதிஷடிரன எனனசெயய விருமபுகிருன?' எனறுவினவ, சயன, 'அரசனே! யுததததையடைய விருபபமுளள ன யுதிஷடிரா மிககஸநதோஷததை அடைநதவராயிருககிறா ஸேனனும அாஜுனனுமாகிய இருவாகளும மகிழசசியுளளவா யிருககினறனா நகுலஸஹதேவாகளும பயபபடவிலலை குநதி னை தனஞசயன மநதிரததைப பரீக்ஷிகக விருபபமுளள கிது திவயமான ரததததை எலலாததிககுககளையும பிரகாசிககச து பூடடசசெயதான மினனலோடுகூடின மேகததைப ல ஸநததமான அநதததேரைபபாாததோம நானகுபககத ம ஊனறியபாாதது ஸநதோஷிககிறவனுய, 'ஸஞசய! (ஜயத தக்) காரணமான இதைபபாா நாஙகள ஜயிபபோம' என்று னனுன அவன எனனைநோககிச சொனனபடியே நானும நினைக ன' என்று சொனனுன

துரியோதனன, 'சூதாடுகருவிகளால ஐயிககபபடட அநதப நதாகளை மகிழநது புகழகிருயே? அாஜுனனுடைய ரதததில ரைகள எவவிதமாயிருககினறன? துவஜஙகள எவவிதமாயிருக் றன? சொல' என்றுகேடடான ஸஞசயன, 'ஒ! அரசனே!

தவஷடா எனகிற ஸ்ருஷடிகாததரும விஸ்வகாமாவும இநதிரனுப
பொழுதும பலவிதமானசிததிரஙகளையுடையதாயிருககும்படி உரு
களைக கறபிததாாகள அநததது்வஜததிலோ அவாகள தேவமா
யினாலே மிககவிலையுளளவைகளும திவயமானவைகளும பெ
வைகளும இலேசானவைகளுமான உருவஙகளைச செயதாாகள
புததிரரான ஆஞசனேயா பீமஸேனனுடைய திருபதிககாக அ
துவஜததில தமமுடைய பாதிபிமபததை ஏறசசெயயபபோகி
அநதததுவஜமானது எலலாததிககுககளிலும குறுககிலும உ
திலும ஒருயோஜனையளவு இடைவெளியைத தனஒளியினால மு
தது மரஙகளால சூழபபடடாலும (ஒனறிலும) தடடுபபட
விஸ்வகாமாவால அவவிதமனறோ மாயையானது செயயபபடடிரு
றது ! ஆகாயததில இநதிரனுடைய விலலைபபோல விளஙகுகின
அது ஒருவாணமுடையதுமிலலை அது எனனவோ நான அறிே
அபபடியே விஸ்வகாமாவினால தவஜமானது செயயபபடடது
னுடைய உருவமானது பலவடிவஙகளுடையதாகக காண
கிறது அககினியினிடமிருநதுணடான புகையானது தேஜஸ
சோநதவைகளும சிததிரமான ரூபஙகளையுடையவைகளு
வாணஙகளைத தரிபபதாகி ஆகாயததை மறைததுககொ
போவதுபோலவே விஸ்வகாமாவினால தவஜமானது செ
படடிருககிறது அபபடிசசெயயபபடடிருபபதால பாரமுமி
தடையுமிலலை அரசனே ! இநதப பூமியிலோ ஆகாயததி
ஸவாககததிலோ எவைகளுககு எலலாவிதநடையும குறைகின
லையோ வெளுபபுநிறமுளளவைகளும வாயுவுககுநிகரான
முடையவைகளும தேவலோகததிலுணடானவைகளும சிதரர
கொடுககபபடடவைகளுமான அபபடிபபடட நலலகுதிரைகள
ததேரில பூடடபபடடன அபபடியே, கொலலககொலல எபபொ
தும நூறுககபபூரணமாகும்படி முன வரமகொடுககபபெறறவைக
தநதமபோல நிறமுடையவைகளும பெரியவைகளும ஆஜா
குதிரைகளுககுநிகரான வீாயமுடையவைகளுமான (குதிரை
அரசனுடைய ரததததில பூடடபபடடு விளஙகுகினறன பீமசே
னுடைய ரததததில 1 நகூததிரஙகளபோனற காநதியுடைய
ளும வாயுவுககு நிகரான வேகமுடையவைகளுமான குதிரை
(பூடடபபடடு) இருநதன வீரனை பிராதாவுககுப பிராத

1 'ரிகூபாகயா' எனபது மூலம 'காடிகளபோனறவைகள' என
கொளளலாம

யடைந்தவனுமான அர்ஜுனனால் தன்குதிரைகளைக்காட்டிலும் ஷமுள்ளவைகளாகக் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் கறுத்த அங் ஞடையவைகளும் தித்திரிப்பக்ஷிகள்போலப் பலநிறமுள்ள கையுடையவைகளுமான (குதிரைகள்) சகதேவஷமுள்ளவைக ஸஹதேவனைத் தாங்குகின்றன மாத்ரியின் புத்திரனும், டீ வம்சத்திற் பிறந்தவனும் வீரனுமான நகுலனையோ, மஹேந்தி ல் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் குதிரைகளில் சிறந்தவைகளும் வக்கு ஸமமானவைகளும் பலமுள்ளவைகளும் வேகமுடை வகளுமான குதிரைகள் விருத்திரனுக்குப்பகைவனை இந்திரனை யதுபோல வஹிக்கின்றன வயதினாலும் திறமையினாலும் வகளுக்கு நிகரானவைகளும் பல நிறமுடையவைகளும் வேகமுடையவைகளும் நல்லஜாதியிற் பிறந்தவைகளும் [1]தேவா ல் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் பெரியவைகளுமான குதிரை அபிமன்யுமுதலானவர்களும் த்ரௌபதியின் புத்திரர்களுமான ர்களை வஹிக்கின்றன' என்று சொன்னான்

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

யாநஸந்தி பாவம (தொடர்ச்சி)

நசயன் பாண்டவர்களுக்குத் துணையாகவந்த அரசர்களையும் அவர்கள் ளரவ வீரர்களைக் கொல்லப் பங்கிட்டுக்கொண்டதையும் திருதராஷ் ரனுக்குச் சொல்லியதும், துரியோதனன் தன் பக்கத்திலுள்ளவா களின் வல்லமையைச் சொல்லித் திருதராஷ்டிரனைத் தேற்றியதும், ஸஞ்சயன் திருஷ்டத்யும்னன் சொன்னதைச்சொல்லிப் போரை நிறுத்தச்சொல்லியதும்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பாண்டவர்களுக்காக, என் புத்திர டைய சேனையுடன் யுத்தம் செய்வதற்காகப் பிரியத்துடன் வந்த ளில் அவ்விடத்தில் எவர்களைப் பார்த்தாய்?' என்று வினவ, ஸஞ் ன் சொல்லலானான் 'அந்தகர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும் தலைவ ர (அவ்விடம்) வந்த கிருஷ்ணரையும் சேகிதானனையும் அவ்விடத் லேயே தனித்தனி [2]ஒவ்வோர் அக்ஷௌஹிணியுடன் பாண்டவர் அடைந்தவர்களும் மகாரதர்களென்று புகழ்பெற்றவர்களும் மையினால் காவல்கொண்டவர்களுமான சேகிதானன் ஸத்யக

---

1 'சிதாரதனால் கொடுக்கப்பட்டவை' என்பது பழைய வுரை

புத்ராஜன் யுயுதானன் ஆகிய இருவர்களையும் பார்த்தேன் பின்
பாஞ்சாலதேசத்தரசனான துருபதன், ஸத்தியஜித்து முதலான
களும் திருஷ்டத்யும்னனைத் தலைவனாகவுடையவர்களும்
களுமான பத்துப்புத்திரர்களால் சூழப்பட்டவனும் கௌரவர்
விருத்திசெய்கிறவனும் சிகண்டியினால் பரிபாலிக்கப்பட்டவனு
அப்பொழுது எல்லாச் சேனைகளுடைய சரீரத்தையும் மறையுப
செய்துகொண்டு ஓர் அக்ஷௌஹிணியுடன் வந்தடைந்தான் வி
மன்னன், சங்கன் உத்தரனென்கிற இரண்டுபுத்திரர்களோடும் ஸ
*த்தன் முதலானவர்களும் வீரர்களுமான ஸஹோதரர்களோடும்,
ராக்ஷஸனைத் தலைவனாகவுடைய (மற்றப்) புத்திரர்களோடும் ஓர் அ
ஹிணிசேனையினாலே சூழப்பட்டவனாகிய பார்த்தரை அடுத்த
ஜராஸந்தன்புத்திரன் மகதராஜனும், சேதிதேசத்தரசனான திரு
கேதுவும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோர் அக்ஷௌஹிணியால் சூழப்ப
வர்களாகித் தனித்தனி வந்து அடைந்தார்கள் கேகயதேசாதிப
ர்களான ஸஹோதரர்கள் ஐவர்களும், எல்லாரும் சிவந்தகொடியுடைய
ளும் ஓர் அக்ஷௌஹிணியினால் சூழப்பட்டவர்களுமாகிய பாண்
களை அடுத்தார்கள் பாண்டவர்களுக்காகத் துரியோதனனுடைய
யுடன் போர்புரிவதற்காக வந்தவர்களான இந்த இவ்வளவுபோர்க
அவ்விடத்தில் பார்த்தேன் மனிதர்களைச்சேர்ந்ததும் தேவர்க
சேர்ந்ததும் கந்தருவர்களைச்சேர்ந்ததும் அஸுரர்களைச்சேர்
மான வியூகமமைப்பதை அறிந்தவனும் மகாரதனும் ப்ரஸித்தனு
திருஷ்டத்யும்னன், அவ்விடத்தில், சேனையின்முகத்தில் அமர்
பட்டான் ஓ! அரசரே! சந்தனுவின் புத்திரரான பீஷ்மர் சிக
யின் பாகமாக அமைக்கப்பட்டார் விராடன் அடிக்கின்றவர்க
மதவியர்களுடன் அவனுக்குப்பின்பலமாக அமைக்கப்பட்ட
பலசாலியான மத்திரராஜன் பாண்டுவின்மூத்தகுமாரருடைய
மாகச் செய்யப்பட்டான் அப்பொழுது, அங்குள்ளசிலர் அவர்க
பற்றி எங்களால் (இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர்) ஸமமில்லாதவர்க
நினைக்கப்பட்டார்களென்று சொன்னார்கள் புத்திரர்களோடும்
ஸஹோதரர்களோடும் துரியோதனனும் கிழக்குத்திக்கிலுள்ள
சர்களும் தெற்குத்திக்கிலுள்ள அரசர்களும் பீமஸேனனுடை
பாகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள் ஸூர்யபுத்திரனான கர்ண
அஸ்வத்தாமாவும் விகர்ணனும் ஸிந்துதேசத்தரசனான ஜயத்
னும் அர்ஜுனனுடைய பாகத்தோடு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்
கள் பூமியில் (வெல்ல) முடியாதவர்களும் சூரரென்கிற

ய்வார்களுமான (மற்றும்) எவ்வளவு போர்களுண்டோ அவர்க
ளரையும் பிருதையின் குமாரனான அர்ஜுனன் தன் பாகத்
வைத்துக்கொண்டான் பெரிய வில்லுடையவர்களும் ராஜ
ர்களும் 1 கேகயதேசாதிபதிகளுமான ஸகோதரர்கள் ஐவர்
யுத்தத்தில் கேகயர்களையே தங்கள் பாகமாகச் செய்து
டு போர்புரியப்போகிறார்கள் மாளவர்களும் ஸால்வர்க
திரிகர்த்தர்களில் முக்கியர்களான ஸம்சப்தகர்களென்கிற
ரும் அவர்களுடைய பாகமாகவே செய்யப்பட்டார்கள் துரி
ன்ன துச்சாஸனன் இவர்களுடைய எல்லாப் புத்திரர்களும்
தபலனென்கிற அரசனும் ஸுபத்திரையின் புத்திரனான (அபி
வினால் தன்) பாகமாகச் செய்யப்பட்டார்கள் பாரதரே!
வில்லுடையவர்களும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட த்வஜத்தை
பவர்களுமான த்ரௌபதியின் புத்திரர்கள் திருஷ்டத்யும்
முன்னிட்டுக்கொண்டு த்ரோணருடன் யுத்தம்செய்யப்
றார்கள் சேகிதானனென்பவன் ஸோமதத்தனுடன் (இரண்டு
ளிகள் தனியே ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பதாகிய) த்வைரத
செய்ய விரும்புகிறான் யுயுதானனென்பவன் போஜராஜனான
வர்மாவுடன் போர்செய்ய விருப்பங்கொண்டிருக்கிறான் சூர
த்தத்தில் கர்ஜிக்கிறவனும் மாத்திரியின் புத்திரனுமான ஸஹ
னே, ஸுபலனுடைய புத்திரனும் உம்முடைய மைத்துனனு
சகுனியைத் தன்பாகமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டான் மாத்
ன் புத்திரனான நகுலன் சூதாடியின் மகனான உலூகனையும்
ஸ்வதர்களென்கிற கூட்டங்களையும் தன்பாகமாகக் கற்பித்துக்
டான் அரசரே! மற்றுமுள்ள எந்த அரசர்கள் யுத்தத்தில்
கப்போகிறார்களோ அவர்களையும் பாண்டுபுத்திரர்கள் 3 (அச்ச
அவரவர்கள்) அழைத்துக்கொள்வதாக ஏற்பாடுசெய்து
டார்கள் இவ்விதம் இவர்களுடைய சேனைகள் பாகமாகப்
ப்பட்டன 4 புத்திரர்களுடன்கூடின உமக்கு எதுசெய்யத்
தோ அதைக் காலந்தவறாமல் செய்வீராக' என்று சொன்னான்

இவர்கள் மற்றக் கேகயமன்னர், விந்தானுவிந்தர்களால் துரத்தப்பட்ட
உத்யோக பாவம் 55 ம் பக்கம்பார்க்க.
ஸரஸ்வதீநதிக்கரையிலுள்ள அரசர் கூட்டங்கள்
'போர்சொல்லிப் பாகஞ்செய்துகொண்டார்கள்' என்றும் கொள்ளலாம்
'அநேகம்புத்திரர்களையுடையீர் முடிவில் புத்திரனில்லாமல் போக
ம்' என்பதும், 'புத்திரனுள்ளீர் உம்முடையபுத்திரர்களைப்போலப்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! எவர்களுக்குப் போரு பலவானான பீமனுடன் யுத்தமானது ஏற்பட்டிருக்கிறதோ களும் கெட்ட சூதுவிளையாடினவர்களுமான என்னுடைய எல்லாப்புத்திரர்களும் இல்லாதவர்களே. பூமியிலுள்ள அரசர் லாரும் மிருத்யுவினலே (யாகபசுபோலக் கொல்லத்தக்கத்) பாட்டப்பட்டவர்களாகி விளக்குப்பூச்சிகள் அக்கினியில் வி போலக் காண்டீவமாகிற அக்கினியில் விழப்போகிறார்கள் (ந செய்யப்பட்ட வைரத்தையுடைய மகாத்மாக்களாலே (என்) யைத் தூரத்தப்பட்டதாக நினைக்கிறேன் பாண்டவர்களாலே களத்தில் யுத்தத்தில் பங்கஞ்செய்யப்பட்ட அந்தசேனையை எ பின் தொடரப்போகிறார்கள்? எல்லாரும் அதிரதர்களும் சூர கீர்த்திமான்களும் பிரதாபசாலிகளும் காந்தியால் ஸூர்ய அக்னிக்கும் நிகரானவர்களும் யுத்தத்தில் வெல்லுகிறவா யிருப்பவர்கள் ஸஞ்சய! எவர்களுக்கு, யுதிஷ்டிரன் நாயகனே ஸூதனர் காப்பவரோ, பாண்டுபுத்திரர்களும் வீரர்களுமான ஜுனர்களும் போர்வீரர்களோ, நகுலனும் ஸஹதேவனும் பாஞ் புத்திரனான திருஷ்டத்யும்னனும் ஸாத்யகியும் த்ருபதனு யுடன்கூடின திருஷ்டகேதுவும் பாஞ்சாலனபுத்திரனான உத் ஜஸ்ஸும் ஜயிக்கமுடியாதவனான யுதாமன்யுவும் சிகண்டியும் க் தேவனும் விராடபுத்திரனான உத்தரனும் காசிதேசத்தரசர் சேதிதேசத்தரசர்களும் மத்ஸ்யதேசத்தரசர்களும் எல்லா சயர்களும் விராடபுத்திரனான பப்ருவும் பாஞ்சாலதேசத்தோ பிரபத்திரகர்களும் யுத்தவீரர்களோ, வீரர்களும் யுத்தத்தி களுமான எவர்கள் விருப்பமில்லாமலிருக்கையில் இந்திரனும் பூமியைக் கைப்பற்ற வல்லவனல்லனோ, எவர்கள் மலைகளையும் பார்களோ, எல்லாக்குணங்களும் நிறைந்தவர்களும் தேவ சூரிய பிரதாபத்துடன்கூடினவர்களுமான அவர்களுடன், நான கொண்டிருக்கையிலேயே, துஷ்டனான புத்திரன் யுத்தஞ் விரும்புகிறான்' என்று சொன்னான்.

துரியோதனன், 'இருவர்களும் ஒருஜாதியிலுள்ளவர்களு வர்களும் பூமிக்கு விஷயமாயுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறோம் யிருக்க, என்னகாரணத்தால் பாண்டவர்களுடைய பக்க

பாண்டவர்களையும் நினைக்கவேண்டாமா?' என்பதும், 'உமக்குச் செய் டியதை' என்பதால், 'நீரிருக்கையில் புத்திரர்களுக்கென்ன அதிகார மிஷ்டப்படி என் செய்யக்கூடாது?' என்பதும் குறிப்பு

ய ஜயததை நினைககிறீா? ஓ! தநதையே! பெரியவிலலுடைய
ளும நலல பராககிரமமுடையவாகளுமான பிதாமஹரான
ரையும துரோணரையும கிருபரையும பிறரால ஜயிகக
ாத காணனையும ஜயதரதனையும ஸோமதததனையும அஸ
ாமாவையும தேவாகளுடனகூடின இநதிரனும யுததததில
ல்வலலவனலலன பாணடவாகளா வலலவாகள? ஓ! தாதையே!
ாதைககுரியவாகளும ஆயுதஙகளைத தாஙகுகினறவாகளும
களுமான எலலா அரசாகளும எனனிமிததம பாணடவா
எதிாதது அடிபபதறகு வலலவாகள அநதபபாணடவா
எனனைசசோநதவாகளை எதிாததுப பாாபபதறகும வலலவரல
னானே, யுததததில புததிராகளுடனகூடின பாணடவாகளை
ாதது)ப போாசெயவதறகு வலலமையுடையவன ஓ! பாரதரே!
னுடைய பிரியததைசசெயய விருபபமுளளவாகளான எலலா
ாகளும அவாகளைப பாசததால மானகுடடிகளை வளைபபது
ல்ப பெரிதான தோககூடடததாலே வளைககபபோகிறாகள என
டய சாககுவியலகளாலேயும பாஞசாலாகள பாணடவாகளோடு
ததுத தூரததபபடடவாகளாவாாகள' எனறு சொனனான
திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! எனனுடைய புததிரனான இவன
ங்கொணடவனபோலப புலமபுகிறான யுததததில உறுதியுளள
ராஜனையோ போரில வெலலுவதறகு இவன வலலவனாகான.
பீஷமா மகாதமாககளான அநதபபாணடவாகளுடன யுதத
விருமபவிலலையாகையால, புகழபெறறவாகளும புததிராகளு
கூடினவாகளும தாமததைபுணாநதவாகளும மகாதமாககளு
பாணடவாகளுடைய வலலமையை அறிகிறாரலலவா? ஸஞசய!
ல், மறுபடியும அவாகளுடையசெயகையை எனககுச சொலலு
ாவிகளும பெரியவிலலுடையவாகளுமான அநதபபாணடவா
ஹவிஸினால ஜவாலையுடனகூடின அகனிகளை மூளவிபபதுபோல
அடிககடி தூணடுகிறான?' எனறு கேடடான ஸஞசயன, 'ஓ!
தரே! திருஷடதயுமனன இவாகளை எபபொழுதும, 'ஓ! பரத
ஷடாகளே! யுததம செயயுஙகள யுததததில பயபபடாதீாகள
யோதனனால வேணடபபடடு நெருககமாயும சஸதிரஙகளால
நததாயுமிருககிற அநதயுததததில வருபவாகளும கோபங
ணடவாகளும பினதொடாபவாகளோடுகூடினவாகளும சோநது
வாகளுமான சிலஅரசாகளெலலாரையும, தணணீரிலிருநதும
களைத திமியானது பிடிபபதுபோல, நானொருவனாகவே போரில

பிடிக்கின்றேன் பீஷ்மர் துரோணர் கிருபர் கர்ணன் அச்வத்த
சல்லியன் துரியோதனன் இவர்களையும், கரையானது கடலைத்
பதுபோலத் தடுப்பேன்' என்று தூண்டுகிறான் அவ்விதம் செ
லுகிறவனான அவனைநோக்கி, தர்மாத்மாவும் அரசருமான யுதிஷ்
'பாண்டவர்களுடன் பாஞ்சாலர்களனைவரும் உன்னுடைய தை
த்தையும் வீர்யத்தையும் அடுத்திருக்கிறோம் எங்களை யுத்தத்
ருந்தும் கரையேற்று ஓ! புஜபலமுள்ளவனே! க்ஷத்திரிய தர்மத்
நிலைத்திருப்பவனும் ஸமர்த்தனுமான உன்னைக் கௌரவர்களை ர
சிக்ஷிப்பதில் போதுமானவனாக அறிகிறேன் பகைவரை
கின்றவனே! எங்களுக்கு எது நன்மையோ அதை எதிர்த்து வர
களும் போர்புரிய விருப்பமுள்ளவர்களுமான கௌரவர்களுக்
செய்யவேண்டும் யுத்தத்திலிருந்தும் விலகினவர்களும் முறிய
கப்பட்டவர்களும் காப்பவனை விரும்புகிறவர்களுமாயிருப்பவர்
குச் சூரனான எந்த ஆண்பிள்ளை ஆண்மையைக்காண்பித்து எதிரி
பானோ அவனை ஆயிரங்கொடுத்தும் விலைக்குக் கொள்ளவேண்டு
பது நீதிமான்களுடைய கொள்கை நரஶ்ரேஷ்டனே! அப்படிப்
நீ சூரனும் வீரனும் பராக்கிரமமுடையவனும் யுத்தங்களில் பயத்
பீடையடைந்தவர்களைக் காக்கிறவனுமாயிருக்கிறாய் ஸந்தேகமி
என்று சொன்னார் குந்திபுத்திரரும் தர்மாத்மாவுமான யுதிஷ்
இவ்விதம் சொல்லுகையில், திருஷ்டத்யும்னன், பயமற்று எ
நோக்கி, 'ஸூத! துரியோதனனுடைய போர்வீரர்களான எல்
தேசத்தார்களையும், பாஹ்லிகர்களுடன்கூடினவர்களும் விபரீத
நடப்பவர்களும் [1] நீண்ட ஆயுளுள்ளவர்களுமான கௌரவர்க
நோக்கிச் சொல்லு நீ கர்ணனையும் புத்திரருடன்கூடின துரோ
ரையும் ஜயத்ரதனையும் துச்சாஸனனையும் விகர்ணனையும் அரச
துரியோதனனையும் பீஷ்மரையும்அடைந்து சொல்லு, விரை
செல்லு, தாமதியாதே என்ன சொல்வதுவெனில், 'யுதிஷ்டி
வழியாலேஅடையத்தக்கவர் அர்ஜுனன் தேவர்களால் கா
பட்டவனாகி உங்களைக் கொல்லவேண்டாம் சீக்கிரம் தர்மராஜரு
ராஜ்யத்தைக் கொடுங்கள் உலகத்தில் வீரனும் பாண்டவனுமான
ஜுனனை (யுத்தம்கூடாதென்று) கெஞ்சிக்கேளுங்கள் ஸவ்யஸா
தவறாத பராக்கிரமத்தையுடையவனுமான அர்ஜுனன்போன்ற
வீரன் இந்தப்பூவுலகில் ஒருவனுமில்லை காண்டீவமென்கிற

---

1 இங்கே குறிப்பினால் 'ஆயுள் குறைந்தவர்கள்' என்னும்பொருளை
தியது

யவனுன (அாஜுனனுககுத) தேவாகளாலனறே தேவலோகத
ணடான ரதமானது ஸமபாதிககபபடடது? அவன மனிதனுல
லலபபடான யுததததில மனததைதசசெலுததாதீாகள' என
ன்னுன' எனறு சொனனுன

ஐமபததெடடாவது அதயாயம

யா ந ஸ ந தி பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன், 'பீஷ்மாமுதலியோர் போரைவிரும்பவில்லை'
என்றதும், துரியோதனன், பீஷ்மர்முதலியவரை எதிர்பாரா
மலே கர்ணன்முதலியவருதவியால் பாண்டவாதி
யரைக் கொல்லுவதாகச் சொல்லியதும், திருத
ராஷ்டிரன் துரியோதனனை நிநதித்ததும்)

திருதராஷடிரன சொலலுகினறுன 'பாணடுபுததிரனுன
ஞசயன இளமைபபருவமுறறகொணடே க்ஷததிரியஜாதிககுரிய
ககிரமமுடையவனும விலவிததையில பயிறசியுடையவனுமா
ககிறுன மநதாகளானவாகள, நான புலமபிககொணடே
க, அவனுடன யுததததைச செயயபபோகிறாகள துரியோ
! பாரதாகளில சிறநதவனே! யுததததிலிருநதும திருமபு
கவாகளைசசிக்ஷிபபவனே! வெறறிதோலவிமுதலிய எலலா
மைகளையுமுடைய யுததததைப (பெரியோாகள) சிலாககிற
ல மநதிரிகளுடனகூடின உனககுப பூமியினுடையபாதியா
ஜீவிபபதறகுப போதுமானது பகைவாகளைச சிக்ஷிபபவனே!
டுபுததிராகளுககும உசிதபபடி கொடு நீ மகாதமாககளான
டுபுததிராகளுடன (வைர) சாநதியைக கருதவேணடுமென
க கௌரவாகளெலலாரும தாமததுடனகூடினதாக நினைககின
ன அபபா! புதரா! உனனுடைய இநதச் 2 சேனையையே
றிப பாா இதோ உனககு நாசமுணடாகிவிடடது நீயோ
ததால அறியவிலலை நானே யுததததை விருமபவிலலை
லிகரும இதை விருமபவிலலை பீஷமரும துரோணரும அஸ
ாமாவும ஸஞசயனும ஸோமதததனும சலனும கிருபரும யுத
த விருமபவிலலை ஸததியவரதனும புருமிததிரனும ஜயனும

லசாலியாயிருநதாலும இநத யுததமகூடாதெனறுகருதது
ரைமுதலியன கணணீாவடிபபதாலஅபசகுனததைபபறறிசசொலலிய்து

பூரிஸ்ரவஸ்ஸும் அப்படியே பகைவர்களால் பீடிக்கப்பட்ட செ
ர்கள் எவர்களிடம் நிலையடைவார்களோ அவர்களும் யுத்தத்
புகழுவில்லை அப்பா! (அவர்களுடையவிருப்பமான) அது உனக்
ருசிக்கட்டும் நீ உன் இச்சையால் செய்யவில்லை கர்ணனும்
புத்தியுள்ள துச்சாஸனனும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியும் உன்
செய்விக்கிறார்கள்' என்று சொல்லத் துரியோதனன் கூறலானான்

'நான் உம்மிடத்திலோ த்ரோணரிடத்திலோ அஸ்வத்த
விடத்திலோ ஸஞ்சயனிடத்திலோ பீஷ்மரிடத்திலோ காம்போ
னிடத்திலோ கிருபரிடத்திலோ பாஹ்லிகரிடத்திலோ ஸத்தியவ்
னிடத்திலோ புருமித்ரனிடத்திலோ பூரிஸ்ரவஸினிடத்திலோ
மைச்சேர்ந்த மற்றவர்களிடத்திலோ சுமையைவைத்து அ
வில்லை ஓ! தந்தையே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! நானும் கர்ணனும் யு
மாகிற வேள்வியை வளர்த்து யுதிஷ்டிரனைப் பசுவாகச்செய்து
தர்களாகப்போகிறோம் ரதம் வேதி, கத்தி ஸ்ருவம், கதை ஸ்ரு
க்ஷ்சம் மான்தோல், என்துகுதிரைகள் நான்குஹோதாக்
பாணங்கள் தர்ப்பைகள், புகழானது ஹவிஸ் ஓ! அரச
ஆத்மயஜ்ஞத்தால் யமதர்மராஜனைப் பூஜித்து யுத்தத்தில் வெ
பெற்றுப் பகைவர்களைக்கொன்றவர்களும் திருவினால் விரும்பப்ப
ர்களுமாகப்போகிறோம் ஓ! பிதாவே! நானும் கர்ணனும்
ப்ராதாவான துச்சாஸனனுமாகிய நாங்கள் மூவர்களும் யுத்த
பாண்டவர்களைக் கொல்லுவோம் நானாவது பாண்டவர்களைக்கொ
இந்தப்பூமியை ஆளுவேன் என்னையாவது பாண்டுபுத்திர
கொன்றுவிட்டு இந்தப்பூமியை அனுபவிப்பார்கள் ஓ! அரச
என்னுடைய உயிரும் ராஜ்யமும் எல்லாத்தனமும்[1] விடப்பட்ட
(ராஜ்யத்திலிருந்தும்) நழுவாதவரே! நான் ஒருகாலும் பாண்ட
ருடன் வஸியேன் ஓ! ஐயா! கூர்மையான ஊசியின் நுனியி
எவ்வளவு குத்தப்படுமோ நமது பூமியின் அவ்வளவுபாகங்க
பாண்டவர்களுக்கு விடத்தக்கதில்லை' என்று சொன்னான் தி
ராஷ்டிரன் சொல்லலானான் 'அப்பா! துரியோதனன் என்னால் வி
பட்டான் யமனுடைய வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்ட மந்த
பின்செல்கிறவர்களான உங்களெல்லாரையும்பற்றித் துக்கிக்கிறே
அடிப்பவர்களில்சிறந்தவர்களான பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எதி
வர்களாகி மான்களுடையகூட்டங்களில்புலிகள்கொல்வதுபோலச
ந்தவர்களையேசிறந்தவர்களையே கொல்லப்போகின்றனர் என

1 வெறுக்கப்பட்டன என்பது 2 சிறந்தவர்களைப்பார்த்தே

ரீ தமபோலததோறறுகிறது நீணடகைகளையுடைய யுயுதானனு
கௌரவசேனையாகிறஸதிரீயானவள அலைககபபடடவளும விழுங
படடவளும கசககபபடடவளுமாவாள மாதவரானவா ஸமபூரண
பிருககிற தனஞசயனுடைய பலததை மேலும பூரணமசெயயப
ாகிறுா சினியினபோனுன ஸாதகியகி யுததததில சாஙகளை
ைதகளைப) போல விதைககிறவனுக நிறகபபோகிறுன சிறநத
ன யுததததையுடையவாகளுடைய சேனையின முகபபில பீமஸே
ா, நிறகபபோகிறுன ஒருவரிடமிருநதும பயமிலலாதவனுன
வனை எலலாரும கோடடையை அடிபபதுபோல அடிககபபோகி
கள எபபொழுது, போரில பீமனுல விழுமபடிசெயயபபட
களும கொமபுமுறிநதவைகளும பாவதஙகளுககு நிகரானவை
ரும மததகமஉடைநதவைகளும இரததததுடனகூடினவைகளு
ன யானைகளைப பாாபபாயோ, அபபொழுது, சிதறின மலைகள
ானற அவைகளைப பாாததுப பீமனுடைய அடியிலிருநதும பயநத
ஙகி, என வாாததையை நினைககபபோகிறுய பீமனுல எரிககப
ட தோயானைகுதிரைகளின கூடடமான சேனையை அகனியின
ியைபபோலப பாாததுவிடடு எனனுடைய வாாததையை நினைக
போகிறுய உஙகளுககுப பெரிதான பயம வரபபோகிறது.
ாடவாகளுடன ஸமாதானததையடையாமலிருபபீாகளேயானுல
ஸேனனுலே கதையால அடிககபபடடவாகளாகிச சமனததை
டவீாகள முறிககபபடட பெருஙகாடடைபபோலப பீமனுல
ழுமபடி தளளபபடட கௌரவசேனையை எபபொழுது பாாப
யோ அபபொழுது எனனுடையவாாததையை நினைபபாய' என
ன மஹாராஜரே! அரசன இவவளவு சொலலிவிடடு அநத எல்லா
ாகளோடும கலநதுபேசி, திருமபவும, ஸஞசயனை நோககி
வலானுன

ஐமபததோனபதாவது அதயாயம்.

யாநஸநதிபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் அர்ஜுனன் சொல்லியனுத மறுபடியும் கேட்ட திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! எது சொலலபபடாத மிசசமோ
தஷண்னுககுப பிறகு அாஜுனன உனனை நோககி எதைச சொன

ஞனே அதைச சொலலு எனககோ கேடபதில மிகக விருபபம
கிறது' எனறு சொனனன ஸஞசயன, 'வாஸுதேவநுடைய வ
தையைக கேடடுவிடடு, குநதீபுதானும ஜயிககமுடியாதவனுப
தனஞசயன, (சொலலுவதறகு) ஸமயம ஏறபடடபொழு
அவா கேடடுககொணடிருககையில சொலலலானன 'ஸஞ
ஸூத! சநதனுவினபுததிரரான பிதாமஹரையும திருதராஷடிர
யும துரோணரையும கிருபரையும சலயனையும பாஹலிகமகா
ரையும அஸவததாமாவையும ஸோமதததனமகனையும ஸுப
திரன சகுனியையும துசசாஸனனையும சலனையும புருமிததி
யும விவிமசதியையும விகாணனையும சிததிரஸேனனையும ஜயத
னனெனகிற அரசனையும அவநதிதேசததரசாகளான விநதாநு
தாகளையும புருவமசததிலுணடான தாமுகனையும ஸிநதுதேசத
சன ஜயதரதனையும துஸஸஹனையும பூரிஸரவஸையும பகத
னெனகிற அரசனையும புருவமசததிலுணடான ஜலஸநதனை
மறறும அவவிடததில கௌரவாகளுடைய பிரியததிற
யுததமசெயவதறகு வநதவாகளும மிகவும ஜவலிக
தான பாணடவாகளான அகனியில மரிககவிருபபமுளளவர்க
திருதராஷடிராபுததிரனல அழைககபபடடவாகளுமாகிவநத
களையும நோககி எனவசனததினல (குசலததையும வநதனத
யும) முறைபபடி சொலலு ஸஞசய! அரசாகளுடைய நடுவில பா
களைசசெயகிறவாகளுள முதனமையானவனும பொறுமையுளளவ
துஷடபுததியுடையவனும ராஜபுததிரனும பாபாதமாவும தி
ராஷடிராரின புததிரனும மிககபேராசை கொணடவனுமான
யோதனனிடம இதைச சொலலு ஸஞசய! பூரணமான எனனுடை
இநத எலலாவாாததையையும மநதிரிகளுடனகூடின துரியோத
கேடகுமபடிசெய' எனறுன. குநதீபுததிரனும புததிமானுமாய
கிற தனஞசயன இவவிதம (சொலலிவிடடு) எனனை ஆலிஙக
செயதுகொணடு, பிறகு, வாஸுதேவரைப பாாததுவிடடு, கடைக
சிவநது பயனுளளதும தாமதேதாடுகூடியதுமான இநத வாா
யையும சொலலலானன 'சொலலுகிறவரும மகாதமாவுமான யது
ருடைய சொலலைக கேடடு ஞாபகததில வைததுககொணடபடி
அதனையும எனனுடையசொலலையும அரசா எலலாரும வநதபொ
நீ சொலலவேணடும சாஙகளாகிற அகனியினபுகையையுடைய
தோகளின - கடடுககளால சபதமுடையதாகச செயயபபட
பெரியயுததமாகிற யாகததில பகைவரின அஸதிரவலிமையைக

தமான விலலாகிற ஸருவததினலே ஹோமமானது செயயப
ாதபடி, அனபுளளவாகளாகச சோநது முயறசிசெயயுமகள பகை
ளைககொலலுகிறவரான யுதிஷடிாருககு விருபபமானதும உரி
மான பாதிபாகததைக கொடாமலிருபபீாகளானல குதிரைக
ாடும காலாளகளோடும யானைகளோடுமகூடிய உஙகளைக கூாமை
ன சாஙகளால அமஙகளமான பிதிருககளுடைய திககை அடையச
பவேன' எனறு சொனனன தேவாகளுடைய காநதிபோனற
தியுடையவரே [1] அதனபிறகு, நான, நானகுபுஜஙகளுடைய ஹரி
யும அாஜுனனையுமே விரைவுடன நமஸகரிதது விடைபெறறுப
ரிதான செயதியைத தெரிவிபபதறகாக வேகமாக இவவிடததில
முடைய ஸமீபததை அடைநதேன' எனறு சொனனன

அறுபதாவது அதயாயம

யானஸநதிபாவம (தொடர்ச்சி)

திருதராஷ்டிரன் இருதிறத்துப்பலாபலங்களையும் புத்ரரென்னும் அபிமானததால் யமன்முதலியதேவர்களும் பாண்டவர்களுக்குத் துணைசெயவாரென்பதையும் தனக்கும் ஸமாதானமே விருப்பமென்பதையும் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது)

அறிவையே கணணுகவுடைய அரசன, ஸஞசயனுடைய வாாத
யைக கேடடு, பிறகு, அநத வாாததையைக குணதோஷஙகளால
கணககுபபணணத தொடஙகினன புததிராகளவிஷயததில
றியை விருமபுகிறவனும பணடிதனும [2] புததிமானுமான அநந
சன, புததியின நிசசயததால, உளளபடி ஸூகஷமமாகக குண
ாஷஙகளைக கணககிடடு யதாாததமாகப பலாபலததையும நிசச
ந்து எபபொழுது அநதவாாததையைக [3] குணதோஷஙகளால
றநததாக நினைததானே, அபபொழுது, மறுபடியுமே கௌரவ
ணடவாகளுடைய சகதியைப பிரிததறிவதறகுத தொடஙகி
ா. பாணடவாகளைத தேவாகளமனிதாகளுடைய சகதியோ
தேஜஸோடும கௌரவாகளை மிகவும அறபமான சகதி

[1] பிரிததறிய [2] இரடடிததலால ஒனறுவிடபபடடது
[3] பாணடவாகளிடமகுணம, புதாாகளிடம தோஷம, அலலது, ராஜயம
டைபபதில குணம, யுததததில தோஷம

யோடும (கூடினவாகளாக நிசசயிததது), பிறகு, துரியோத
நோககி, 'துரியோதன ! எனககு அடிககடி (உணடாகிற) இ
கவலை நீஙகவிலலை நாஞே, இதை உணமையாகவும பிரதயக
வும நினைககிறேன, அனுமானததிஞெலலை எலலாபபிராணிச
பிளளைகளிடததில மேலான ஸநேகததைச செயகினறன ச
குததககபடி இவாகளுககுப பிரியஙகளையும நனமைகளையும
கினறன இபபடியே பெருமபாலும உபகாரம செயகிறவாக
பாாகினறோம பெரியோாகள பெருமபாலும பெரிதான பி
தையே கைமமாறுககசசெபவதறகு விருமபுகினறனா ஆகை
அகனிபகவானும காணடவததில அவனுல செயயபபடடதை ந
கிறவனுகிக கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும நேரிடும
கரமான போாவிாபபில அாஜுனனுககு ஸஹாயததைச செய
ஞுவான பெறறவிருபபததால பாணடவாகளைச சோநதவாக
தாமாமுதலிய தேவாகள அழைககபபடடவாகளாகி அநேகமாக
வாாகள பீஷமா துரோணா கிருபாமுதலியவாகளுடைய பயததி
னும காககவிருபபமுளளவாகளாகி இடிக்குசசமமான கோப
அடைவாகளெனபது எனஎணணம தேவாகளுடனகூடினவா
ஆணமையிற சிறநதவாகளும வீரியசாலிகளும அஸதிரங
கரையை அடைநதவாகளுமான அநதபபாாததாகள மனிதனுல
ததுபபாாககபபடவும கூடாதவாகள திவயமும உததமமுமான
னுடைய காணடீவமெனகிற விலலானது நெருஙகமுடியாததோ
னுடைய பெரிதான தூணீரஙகள வருணனுடையவைகளும கு
தவைகளும தேவலோகததவைகளும பாணஙகளால நிறைநத
ளுமாயிருககினறனவோ, எவனுடைய தவஜததிலுளள வானரம
தெயவததனமை பொருநதியதோ, ரதமானது தடையறறதும
யினுடைய கதிபோனற கதியுடையதுமாயிருககிறதோ, நானகு
யுளள பூமியில எவனுககு ஸமமானவனிலலையோ, பெரிதான
திறகு நிகரான சபதமும ஜனஙகளாலே கேடகபபடுகிறதோ,
டிககுசசமமான சபதமானது பகைவாகூடடததுககுப பயத
செயகிறதோ, எலலாஉலகமும எவனை வீாயததில மனிதாகளை
சிலவனுகத தீாமானிககிறதோ, அரசாகள எவனை யுதத
தேவாகளைககூட வெலலுகிறவனுக அறிகினறனரோ, எவன ஐ
பாணஙகளையும எடுககிறவனும இமைபபொழுதுககுளளேயே
கிறவனும தூரததில விழுமபடி செயகிறவனுமாகிக கண
காணபபடுகிறதிலலையோ, யுததததினபொருடடு நிலைததுநிறப

ளிகளில் சிறந்தவனும் பகைவர்களைச் சிக்ஷிப்பவனுமான எந்த னனைப் பீஷ்மரும் துரோணரும் கிருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் ராஜனுன சல்லியனும் மத்யஸ்தர்களான மனிதர்களும் மனிதர் லுக்கு மேற்பட்ட செயலைச்செய்யும் அரசர்களாலும் வெல்லமுடி வனுக்குச் சொல்லுகின்றார்களோ, எவன் ஒருமுறை இழுத்துவிடு வேகத்தினால் ஐந்நூறுசரங்களை விடுகின்றானோ, புஜபலத்தால் த்தவீர்யனுக்கொப்பானவனும் பாண்டுபுத்திரனும் பெரியவில்லை டயவனும் மகேந்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நிகரான பராக்கிரம டயவனுமான அந்த அர்ஜுனனைப் பெரிதானயுத்தத்தையுடைய க்கமான இந்தப்போரில் கொல்லுகின்றவனைப்போலப் பார்க்க றேன் பாரத! இவ்விதமான எல்லாவற்றையும் இரவும்பகலும் க்கிறவனுக்குக் கௌரவர்களுடைய பகைதணிவதில் கவலையினால் த்திரையில்லாதவனும் ஸுகமில்லாதவனுமாயிருக்கிறேன் இப் ழுது, கௌரவர்களுக்குப் பெரிதான அழிவுதொடக்கம் வந்தி றது இந்தக்கலகத்திற்கு முடிவு ஏற்படவேண்டுமேயானால், சம த்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறுஇல்லை ஐயா! பார்த்தர்களுடன் தானமே எனக்கு எந்நாளும் விருப்பமாயிருக்கிறது யுத்தம் க்கவில்லை எப்பொழுதும், பாண்டவர்களைக் கௌரவர்களைக்காட ம் அதிகசக்தியுள்ளவர்களாக நினைக்கிறேன்' என்றுசொன்னான்

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

யாநஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன், பாண்டவர்களுக்குத் தேவர்கள் துணைசெய்யா ரென்பதைக் காரணத்தோடுகூறித் தன்திறமையைக் கூறித் தானே அவர்களை வெல்வதாகச் சொல்லியது)

துரியோதனன், பிதாவினுடைய இந்தவார்த்தையைக்கேட்டு, பொறுமையுடையவனாகி அதிககோபமுற்று,மறுபடியும் தானே வார்த்தையைச் சொல்லலானான் 'ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! ர்களை ஸகாயமாகவுடைய குந்திபுத்ரர்கள் (நம்மால் வெல்ல) யாதவர்களாயிருப்பார்களென்று நீர் நினைக்கிற அந்தப்பயமானது விட்டிருந்து போகட்டும் பாரதரே! தேவர்கள், விருப்பு வெறுப் ளில்லாமையாலும் லோபத்தைவிட்டமையாலும் பதார்த்தங் ன உபேக்ஷையாலும் தேவத்தன்மையை அடைந்தார்களென்று

தீவிறபிறநதவரான வியாஸரும மிககதவமுடையரான நாரதரும
தகனி புதரரான பரசுராமரும முனனம நமககுக கதைசொனனா
ஓ! பாரதஸரேஷடரே! தேவாகள, மனுஷயாகள போல, ஒருகா
காமததினுலும கோபததினுலும லோபததினுலும பகையினு
பரவிருததிககிறதிலலை அகனியும வாயுவும தாமனும இநதிர
அஸவினீதேவாகளும காமஸமபநதததால பிரவிருததியபாரக
யாலை அபபொழுது பாரததாகள துககததை அடையமாடடார
ஆகையால, உமமால ஒருவிதததாலும இநதககவலையானது அடை
தககதிலலை ஓ! பாரதரே! இநததேவாகளோ தேவாகளுக
(சமதமமுதலிய) தனமைகளில அடிககடி அபேகைஷயுளளவாக
அலலது, தேவாகளிடததில, காமததினஸமபநதததால பகை
பேராசையும காணபபடுமானல, (அபபொழுது) இநதத தே
ளுடைய இநதசசெயகையானது தேவாகளுககுரிய 1 பிரமாக
தனமையால 2 மேவிடபபோகிறதிலலை 3 அகனியானது என
அடிககடி 4 மநதிரிககபபடடு, எலலா உலகஙகளையும எரிககவிரு
முளளதாகி நாலுபககததிலும வாரியிறைககபபடடு அவிகின
ஓ! பாரதரே! அலலது, தேவாகளிடமிருககிற பாராகரமமா
சிறநததேயானல எனனுடைய (தேஜஸையும) தேவாகளுடைய
காடடிலும அதிகமும நிகரறறதுமெனறு அறியககடவீர
அரசரே! பிளககினற பூமியையும பாவதஙகளுடைய
முடிகளையும உலகம பாரகக மநதிரஜபதததால நிலைககசசெயகிறே
இவவுலகில சேதனமும ஜடமுமாயிருககிற இநதசசராசர
னுடைய விநாசததினபொருடடு உணடானதும கோரமும
தான சபததததைபுடையதுமான கலமரிஷையும காறறையும,
பொழுதும பிராணிகளிடம தயையினல, அடிககடி உலகம பா
நான சமனம செயகிறேன எனனல ஸதமபனமசெயயப
ஜலஙகளில தேரகளும காலாடகளும நடககினறனா நான ஒரு
கத தேவாகள அஸுராகளின தனமைகளை நடததுகிறவன ஏ
ஒரு காரியததிறகாக நான அகெஷளஹிணிசேனைகளுடன செல
இடஙகளில எஙகெஙகே விருமபுகிறேனே அஙகே அஙகே என
ஜலம உணடாகிறது பயததைபுணடுபணணுகிற ஸாபபமுதலிய
கள என தேசததிலிலலை மநதிரததால ரக்ஷிககபபடட (என) ப
சளைப பயஙகரமாயுளள (பிசாசுமுதலிய)வைகள துனபஞசெ

1 'வேதபராமாணயாத' எனபது வியாகயானம 2 'பலிககாது' என
3 அகனியைவசபபடுததியிருககிறேன' எனபது 4 வேறுபா

லை அரசரே! [1]பர்ஜன்யனானவன் என் தேசவாஸிகளுக்கு
க்மாக மழைபொழிகிறான் என்னுடைய ஜனங்கள் அனைவரும்
ஷ்டர்கள் எனக்கு [2]ஈதி பாதைகள் இல்லை அஸ்வினீதேவர்
ம் வாயு அக்னிகளும் தேவர்களுடன்கூடின இந்திரனும் தர்மராஜ
ம் என்னால் பகைக்கப்பட்டவர்களை ரக்ஷிக்க மனவூக்கங்கொள்ள
லை இவர்கள் என் பகைவர்களை விரைந்து காக்கவல்லவர்களா
, பார்த்தர்கள் பதின்மூன்று வருஷங்கள் துக்கத்தை அடைந்
க்கமாட்டார்கள் என்னால் பகைக்கப்பட்டவனைத் தேவர்களும்
ர்வர்களும் அஸுரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் காப்பதற்கு வல்லவரோ
ர் உமக்கு இதனை உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் நான்
னுடைய நண்பர் பகைவர் இருவர்கள்விஷயத்திலும் அடிக்கடி
மையையோ தீமையையோ எதை நினைக்கிறேனோ அது முன்
விதமானதே இல்லை பகைவரை வாட்டுகிறவரே! 'இன்னது
டப்போகிறது' என்று எதைச் சொல்லுகிறேனோ அது முன்
விதமானதே இல்லை என்னை ஸத்யவாக்குள்ளவனென்று
கின்றனர் அரசரே! உலகத்தை ஸாக்ஷியாகவுடையதும் திக
ளில் பிரஸித்தமானதுமான என்னுடைய இந்த வல்லமை
து உம்மைத் தேறுதல் செய்வதற்காகச் சொல்லப்பட்டது,
கழ்ச்சியால் சொல்லப்படவில்லை அரசரே! நானோ இதற்கு
ஒருபொழுதும் என்னைப் புகழ்ந்துகொண்டதில்லை தம்மைப்
ந்துகொள்வது இழிவானவர்களின் நடை அல்லவா? பாண்
களையும் மச்சநாட்டார்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் கேகயர்களையும்
யகியையும் வாஸுதேவனையும் என்னால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களா
கேட்கப்போகிறீர் எவ்வாறுகளும் நதிகள் ஸமுத்திரத்தை
ந்து நசிப்பதுபோல அவர்கள் என்னை அடைந்து வம்சத்
ன் நசிக்கப்போகிறார்கள் என்னுடைய சிறந்ததான புத்தி
சிறந்ததான பராக்கிரமமும் சிறந்ததான வீர்யமும் சிறந்ததான
தையும் சிறந்ததான என்னுடைய யோகமும் அவர்களைக் காட்டி
மேலாயிருக்கின்றன பிதாமஹரும் துரோணரும் கிருபரும்
யனும் சலனும் அஸ்திரங்களில் எதை அறிவார்களோ அது
தும் என்னிடமிருக்கிறது' என்றான் ஓ! பாரதரே! இவ்விதம்
ல்லப்பட்டபொழுது, பகைவரைத் தண்டிக்கின்றவனான கிருத

1 இந்திரனுடைய ஒருமூர்த்தி, மழைக்கடவுள்

2 அதிகமழை, மழையின்மை, வெட்டுக்கிளிகள், எலிகள், கிளிகள், அரச
ிலிருப்பது ஆகிய இவை

ராஷடிரன, [1] யுததமசெயய விருபபமுளள பாணடவருடைய யஙகளை அறிநது, மறுபடியும, ஸஞசயனை நோககி, அநதச யததிறகு உசிதமாயுளளதை வினவினன

அறுபததிரணடாவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம் (தொடாச்சி)

(கர்ணன் திருதராஷ்டிரனை அலக்ஷியம் செயது பாண்டவர்களைக் கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெயததும், பீஷ்மரால் நிநதிக் கப்பட்ட காணன் பீஷ்மாழியும்வரை தான் ஆயுதம் எடுப்பதில்லையென்று சொல்லிச் சென்றதும், பீஷமர் போரில் தினநதோறும் பதினுயிரவ ரைக் கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செயததும்)

அவவிதம பாணடவாகளைககுறிதது அதிகமாக வினவு
னும விசிததிரவீரியனபுததிரனுமான அநதததிருதராஷ
மதிககாமல, காணனனவன, கௌரவாகளுடைய ஸபையில தி
ராஷடிரபுததிரனை (துரியோதனனை) மகிழவிபபவனுகிச செ
லானன 'எனனல முனகாலததில பொயசொலலிப பரசுரா
மிருநது பிரமமமயமான அஸதிரமானது அபபியஸிககபபட
அபபொழுது அவா அறிநது எனனைநோககி, '[2] உனககு முடிவுகக
தில (இநத அஸதிரம) தோனருமல போகும' எனறு இவ
சொனனா பெரிதானகுறறம ஏறபடடும, மகரிஷியான குரு என
சபிககவிலலை உகரமான தேஜஸையுடைய (அநத) மஹரிஷி
ஸமுததிரததுடன கூடிய பூமியையும எரிககவலலவா ஆகை
எனனல அவருடைய மனமானது எனனுடைய பணிவினை
லும ஆணமையினுலும அருளுளளதாகச செயயபபடடிருககி
எனககு அநதஅஸதிரமானது (மறவாமல) மிசசமிருககிறது ஆ
யால, வலலவனுயிருககிறேன இது எனனுடைய பாரம
கொடிபபொழுதில ரிஷியினுடைய அநத அருளைஅடைநது
சாலாகளையும கருசாகளையும மதஸியாகளையும புதர பௌதர
டன பாணடவாகளையும கொனறு சஸதிரததால ஜயிககபபட்ட

---

1 'யுயுதஸோ ' எனபதுமூலம 2 'திருடா ! முடிவுககாலததில் அஸ
தின நினைவு உனனை விடடபோகிறது' எனபது பழையவுரை

ளை அடையும்படி செய்வேன் பிதாமஹரான பீஷ்மரும் துரோ ரும் எல்லா அரசஸ்ரேஷ்டர்களும் உன் சமீபத்திலிருக்கட்டும் யின் அருளாலும் பலத்தாலும் போய்ப் பார்த்தர்களைக் லுவேன் இது என்னுடைய பாரம்' என்று சொன்னன் விதம் சொல்லுகிறவனான அவனை நோக்கி, பீஷ்மர், 'காலத்தால் பட்ட புத்தியுடையவனே! கர்ணா! என் உளறுகிறாய்? [1] பிர மாயிருப்பவன் கொல்லப்பட்டால் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் லைப்பட்டவர்களாகிவிடுவார்களென்பதை நீ அறியவில்லை ஷ்ணனை ஸஹாயமாகவுடையவனும் காண்டவவனத்தை எரிக்கும் செய்தவனுமான தனஞ்சயனால் செய்யப்பட்ட காரியத்தைக் டே உறவினரோடுகூடின நீ மனத்தை அடக்கவேண்டும் தவி ர், மகாத்மாவும் பகவானும் தேவர்களுக்கதிபதியுமான மஹேந் ன் உனக்கு எந்தச் சக்தியர்யுத்தத்தைக் கொடுத்தானோ அதை த்தில் கேசவராலே சக்கரத்தினால் அடிக்கப்பட்டதும் சாம்ப செய்யப்பட்டதும் சித்தினதுமாகப் பார்க்கப்போகிறாய் ! ஸர்ப்பத்தின் முகத்தையுடையதும் எப்பொழுதும் முயற்சி ன் சிறந்தமாலைகளால் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்குகிறதுமான உன் டைய சரமானது அர்ஜுனனால் சரக்குவியல்களால் அடிக்கப் தாகி உன்னுடன் நாசத்தை அடையப்போகிறது கர்ண! ஸுரனையும் பூமியின் புத்திரனான நரகாஸுரனையும் கொன்ற ன் வாஸுதேவர், நெருக்கமான கடும்போரில் உன்போலுள்ள ரும் இன்னும் சிறந்தவர்களுமான பகைவர்களைக் கொல்லப் கிற கிரீடியைக் காக்கப்போகிறார்' என்று சொன்னார்

கர்ணன், 'விருஷ்ணிபதியான கிருஷ்ணன், ஸம்சயமின்றி, எப் சொல்லப்பட்டாரோ அப்படியேயாவன், அதைக்காட்டிலும் ன மகாத்மாவுமாவன் என்னைச் சிறிது கொடுமையாகப் பேசிய பயனைப் பிதாமஹர் கேட்கட்டும் ஆயுதங்களை வைக்கப்போ ன் பிதாமஹரானவர் ஒருபொழுதும் என்னை யுத்தத்திலேயும் யிலேயும் பார்க்கப்போகிறதில்லை நீர் ஒழிந்தபொழுது தான் னுடைய பிரபாவத்தைப் பூமியிலுள்ள அரசர்களெல்லாரும் பார்க் போகிறார்கள்' என்றான் பெரியவில்லாளியான அவன் இவ்விதம் லிவிட்டு ஸபையைவிட்டுத் தன் வீட்டை அடைந்தான்

[1] 'தலைவன் தக்கவனாக இருக்கவேண்டும், நீ தகுதியில்லாதவன்' என்பது, குலத்தலைவனான நான் செத்தால், அவர்கள் சாகவேபோகிறார்கள்' என கொள்ளவாம்

அரசரே! பீஷ்மரோ, கௌரவர்களுடைய மத்தியில் நகைத்து துரியோதனனையே நோக்கி, 'ஸூதபுத்திரனானவன் தியமான ப்ரதிஜ்ஞையுள்ளவனல்லவா? அவன் அந்தப்படி பார்த் என் தாங்குவான்? நமது வியூகத்திற்கு எதிரணிவகுத்து மண களை உடைத்துப் பீமஸேனனிடமிருந்தும் (நேரிடும்) உலகந் நாசத்தைப்பார்ங்கள் அவந்திராஜனும் கலிங்கராஜனும் ஜய னும் சிறந்த சேதிநாடனும் வாஹ்லிகரும் நிற்கையில், நான் பொழுதும் பகைவீரர்களை ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினா கணக்காகவும் கொல்லுவேன் எப்பொழுது குற்றமற்ற பகவானுமான பரசுராமரிடம் பிராம்மணனென்றுசொல்லி அஸ்திரத்தைக் கற்றுனே அப்பொழுதே மனிதர்களில் இழிவ அவனுடைய தாமமும் தவமும் நஷ்டமாகிவிட்டன' என்று செ ன்னா ராஜஶ்ரேஷ்டரே! பீஷ்மர் அவ்விதவார்த்தையைச் சொ அஸ்திரங்களைக் கர்ணனும் வைத்துவிட்டுப் போனபொழுது, தி ராஷ்டிரன்புத்திரனும் அற்பபுத்தியுடையவனுமான துரியோத சாந்தனுபுத்திரரைநோக்கிச் சொல்லலானான்.

அறுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

யாநஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனன், பீஷ்மர்சருத்தைமறுத்துப் பீஷ்மர்முதலியோரை பாராமல் கர்ணதுச்சாஸனர்களுடைய உதவியைக்கொண்டே பாண்டவர்களைக்கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும், விதுரர் அடக்கத்தைப் புகழ்ந்ததும்)

துரியோதனன், 'எல்லாரும் மனிதர்களில் ஒத்தபிறப்புள் களும் ஒத்தவர்களுமாயிருக்கும்பொழுது எப்படி அந்தப்ப தார்களுக்கே ஒரேபக்ஷமாய ஜயத்தை நினைக்கிறீர்? நாங்களும் யத்தாலும் பராக்ரமங்களாலும் ஒத்தபிராயத்தாலும் 1 பிரதிபை லும் வித்தையினாலும் அஸ்திரத்தாலும் வீரர்களினநிறைவினு வேகத்தினாலும் மேற்கொண்ட காரியத்தைச் செய்துமுடிக் திறமையினாலும் ஸமமாயுள்ளவர்களே எல்லாரும் ஸமமான யையுடையவர்களாயிருக்கிறோம் எல்லாரும் மனிதப்பிறப்புள் களாயிருக்கிறோம், பிதாமஹரே! அப்படியிருக்க, எப்படி பார்

---

1 ஸமயத்தில் தோன்றும் அறிவு

டத்தில் ஜயத்தை அறிகிறீர்? நான் உம்மிடத்திலும் துரோணரிடத்திலும் கிருபரிடத்திலும் [1] பாஹ்லிகரிடத்திலும் இதர அரசர்களிடத்திலும் [2] பாரத்தைவைத்து ஆரம்பிக்கவில்லை நானும் புத்திரனான கர்ணனும் என் பிராதாவான துச்சாஸனனும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் ஐவர்களையும் கூர்மையான சரங்களாலே கொல்லப்போகிறோம் அரசரே! பிறகு, அதிகமான தக்ஷிணைகளோடு பலவித பெரியயாகங்களாலும் கோக்களாலும் குதிரைகளாலும் தனத்தினாலும் பிராம்மணர்களைத் திருப்தியடையச் செய்வோம் எப்பொழுது என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யுத்தத்தில் புஜங்களைப் பாசத்தால் மான்குட்டிகளைக் கட்டுவதுபோலக் கட்டுவார்களோ, ஜலத்தில் தோணிக்காரனில்லாதவர்களைப் போலச் சிதறச் செய்வார்களோ, அப்பொழுது, அந்தப்பாண்டவர்களும் அந்தக்கேசவனும் அந்த யுத்தத்தில் தேர்களாலும் யானைகளாலும் சூழப்பட்டவர்களைப் பார்க்கின்றவர்களாகிக் கொழுப்பை விடுவார்கள் காலம் வந்தபொழுது ஒருங்குசேர்ந்தவர்களாகி(ப் பகைவரால்) மீறமுடியாத செய்கையைச்செய்து மனக்கவலை நீங்கி ஸுகங்களை அடைந்து தடையற்றவர்களாவோம்' என்று சொன்னான்

பிறகு, திருதராஷ்டிரமஹாராஜன், மனத்தில் மிகவும் துக்கத்தை அடைந்தவனாகி, வித்வான்களிற் சிறந்தவரான விதுரரை நோக்கி, எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில், 'அப்பா! கர்ணனுடனிருப்பவனும் என்னுடைய புத்திரனுமான துரியோதனன் மிருத்யுபாசத்தினால் மதிமயங்கினவனாகிக் காலனுடைய வசத்தை அடைந்துவிட்டான்' என்று சொன்னான் 'விதுரா, இவ்வுலகில் நிலைமையைப்பார்க்கின்ற பெரியோர்கள் க்ஷேமத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள் பிராம்மணனுக்கு விசேஷமாகத் [3] தமமானது ஸநாதனமான தர்மம் தமமுள்ளவனுக்குத் தர்மமும் பொறுமையும் சித்திகளும் உள்ளபடி உண்டாகின்றன தமமானது, தானம் தவம் ஞானம் அத்யயனம் இவைகளைத் தொடர்ந்திருக்கிறது தமமானது தேஜஸ்ஸை விருத்திசெய்கிறது தமமானது சிறந்ததான புரிசுத்தமானது (தமமுடைய) மனிதனே பாபமற்றவனும் தேஜஸ் விருத்தியடைந்தவனுமாகிப் பிரம்மத்தை அடைகிறான் ராக்ஷஸர்களிடத்தில் பயமுண்டாவதுபோலத் தமமில்லாதவர்களிடமிருந்து பிராணிகளுக்கு, எப்பொழுதும், பயம் உண்டாகும் 'அவர்களைத்

1 ஸோமதத்தன் 2 'இவர்களுடைய பலத்தை நம்பி' என்பது
3 வெளிப்புலன்களை அடக்குதல்

தடுப்பதற்காக பரமமாவினால் க்ஷத்திரிய ஜாதியானது படைக்
பட்டது நான்கு ஆஸ்ரமங்களுக்கும் தமத்தையே உத்தமம
விரதமாகச் சொல்லுகிறார்கள் எந்தத் தமமானது எந்தக்குண
ளுடைய உற்பத்திக்குக் காரணமோ அந்தத் தமத்தினுை
(குணங்களாகிற) அடையாளத்தைச் சொல்லுவேன் ஓ! ı
ஸ்ரேஷ்டரே! அவை பொறுமை, தரித்தல், அஹிம்ஸை, 1
மாயிருத்தல், ஸத்தியம், 2 நேரானதன்மை, இந்திரியங்
டைய ஜயம், தைரியம், மிருதுத்தன்மை, லஜ்ஜை, சஞ்சலமின்
3 கிருபணத்தன்மின்மை, பரபரப்பில்லாமை, ஸந்தோஷம், ஸ்ரத்
யுடையவனாயிருத்தல் இவைகளேயாம் இவைகள் எந்தமனிதனு
ருக்கின்றனவோ அவன் தமமுடையவனுக்கக்கருதப்பட்டிருக்கிறு
காமம், லோபம், கொழுப்பு, கோபம், நித்திரை, தற்புகழ்ச்சி, அ
காரம், பொறாமை, சோகம் ஆகிய இவைகளைத் தமமுடைய
அடையான கோணலான தன்மையில்லாமையும் வஞ்சனையில்
மையும் சுத்தத் தன்மையும் தமமுடையவனுடைய லக்ஷ
ஆசைப்படாதவனும் ஸ்வல்பத்தையடைய விரும்புகிறவனும் 4
யங்களைச் சிந்தியாமலிருப்பவனும் ஸமுத்திரத்திற்கு நிகராயி
பவனுமான மனிதன் தமமுடையவனுக்கச் சொல்லப்பட்டிரு
ருன் நன்னடக்கையுடையவனும் சீலமுள்ளவனும் தெளிந்த
முடையவனும் ஆத்மாவைஅறிந்தவனுமான வித்வான் இவ்வுல
ரன்மதிப்பைஅடைந்து அவ்வுலகம் சென்று நல்லகதியையும் அ
வான் எவனுக்கு எல்லாப்பிராணிகளிடமிருந்தும் பயமில்லையோ
னிடமிருந்து எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பயமில்லையோ பகவ
அறிவுள்ளவனும் மனிதர்களிற் சிறந்தவனுமான அவன் புகழ்பெ
வனுவான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஹிதனான அவன் ை
னென்று சொல்லப்படுகிறுன் அவனிடமிருந்து ஜனங்கள் நடு
கிறதில்லை ஞானத்தால் திருப்தியடைந்தவன் ஸமுத்திரம்போ
கம்பீரனுகிச் சமனத்தையடைகிறுன் தமமுடையவர்களும் ச
தை முக்கிய ஸாதனமாயுடையவர்களுமாயிருப்பவர்கள் முன்பு த
காமத்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதும் ஸத்துக்களால் ஆசரிக்கப்பட்ட
மானதையே அடைந்து • ஸந்தோஷிக்கின்றுர்கள் ஞானத்
திருப்தியடைந்தவன் காமமில்லாமலிருப்பதான ஸந்யாஸத்தை
வது அடைந்து, இந்திரியங்களைவென்றவனும் காலத்தை எதிர்ப

1 எல்லாரிடத்திலும் ஸமமாயிருத்தல் 2 உள்ளும்புறமும் ஒத்திருத்தல்
3 பிராணன் போனாலும் கொடாமை 4 விஷயங்களால் மனங்கலங்காத

வனுமாகி உலகத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு பரமபாவத்திற்குத்
கவனாகிறான் ஆகாயத்தில் பக்ஷிகளுடைய அடிச்சுவடானது
ணவேபடாததுபோல ஞானத்தால் திருப்திபடைந்த முனியினு
ய மார்க்கமானது காணப்படுகிறதில்லை கிரகங்களை விட்டுத்
னை மோக்ஷத்தையே அபிமானிப்பவனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தில்
ஜோமயமானவைகளும் நிலைத்திருப்பவைகளுமான உலகங்கள்
படுகின்றன

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

யானஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரா, பறவைகளின்கதையால் ஞாதிகளைப்பகைக்கலாகாதென்
பதையும், வேடன்கதையால் அதிகஆசைஅதிகநஷ்டமென்
பதையும், வெற்றிதோல்விகள் நிலையற்றவையென்பதை
யும் சொல்லியது)

இவ்வுலகில் ஒருவேடன் பக்ஷிகளுக்காகப் பூமியில் கண்ணி
க குதிருனென்று முன்னோர்களிடமிருந்து கேட்டிருக்கிறோம்
ல, சேர்ந்து திரிகின்றவைகளான இரண்டுபறவைகள் ஒரேகாலத்
கட்டுப்பட்டன அந்த இரண்டுபறவைகளும் அந்தக்
ணியை எடுத்துக்கொண்டு சென்றன அப்பொழுது, வேடன்
யத்திற்செல்லுகின்ற அவைகளைப் பார்த்து ஒழிவடையாத
கி அவை எந்த எந்த வழியிற்செல்லுகின்றனவோ அந்த அந்த
யால் பின்தொடர்ந்தான் பக்ஷியைவிரும்பி அவ்விதம் பின்
லுகிறவனான அந்தவேடனைக்கண்டு, ஆஸ்ரமத்திலிருப்பவரும்
றநிகம்செய்தவருமான ஒருமுனிவர் பார்த்தார் ஓ[1] கௌரவ
! அப்பொழுது அந்தமுனிவர் ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற அவை
விரைந்து பின்தொடருகிறவனும் பூமியில் நடப்பவனுமான
னை நோக்கி, 'மிருகங்களைக்கொல்லுகின்றவனே! இது எனக்கு
த்திரமும் ஆச்சரியமுமாகத் தோன்றுகிறது பறக்கின்ற
களைக் காலால் நடக்கின்ற நீ ஏன் பின்தொடர்ந்து ஓடுகிறாய்''
று இந்த [2] ஸ்லோகத்தினால் கேட்டார் வேடனானவன், 'இந்த
ண்டும் சேர்ந்து என்னுடைய ஒரேகண்ணியை எடுத்துக்கொண்டு

---

1 ஆகாயத்திற்செல்லுகிற பக்ஷிகளைப் பார்ப்பதற்குக்காரணம்
முனிவர்சொல்லிய சொற்களடங்கிய ஸ்லோகம்

போகின்றன இவைகள், எந்தவிடத்தில 1 விவாதததை அ
யுமோ அந்தவிடத்தில எனவசததைஅடையும' என்றுசொன
அந்தபபக்ஷிகள மிருதயுவால ஸந்திககபபட்டு, விவாத
அடைந்து மிகவும கெடுமதியுள்ளவைகளாகிச சண்டையையுமசெ
பூமியில விழுந்தன பரபரபபுடனகூடியவைகளும மிருதயுப
தின வசததை அடைந்தவைகளுமான அவைகள சண்டைசெ
வைகளாகி அஜாகரதையயிருகக, உடனே, வேடன கிட்டசசெ
அவைகளைப பிடிததான இவவிதம எந்தஞாதிகள ஆததவி
தில ஒருவரோடொருவா கலகததைஅடைகின்றாகளோ அவா
கலகததால பக்ஷிகள அடைந்ததுபோல மிருதயுவினவசததை அ
கின்றாகள நலலபோஜனம, நலலபேசசு, நனமைபை வினவு
சோககை இவைகள ஞாதிகள செயதுகொள்ளவேணடியவை
ஒருபொழுதும விரோதம செயயததககதிலலை எவாகள நல
முடையவாகளாயப பெரியோாகளைச சமயததில அடுததாக
அவாகளனைவரும ஸிமமததால காககபபட்ட வனமபோல நெ
முடியாதவாகளாகின்றனா ஓ! பரதஸரேஷ்டரே! எவாகள
பொழுதும ஆதததைஅடைந்து தீனாகளபோலிருககின்றாக
அவாகள செலவததைப பகைவருககுக கொடுததுவிடுகின்றா
பரதஸரேஷ்டரே! திருதராஷ்டிரரே! ஞாதிகளானவாகள பி
வாகளானால பிரிந்த கொள்ளிகளபோல 2புகைதலுடனகூடுகிறா
(அவாகளே), சோந்தவாகளானால, சோந்தகொள்ளிகள போல 3
லிககினறனா

ஓ! கெளரவரே! என்னால பாவததில பாாககபபட்ட
இதோ வேறொன்றைச சொலலுகிறேன அதனையும தெ
கொணடு எது நனமையோ அதைச செய்யும நாஙகள வே
ளோடும, தேவாகளுககு ஸமானாகளும (மந்திர யந்திர முத
விததைகளையும ஓஷதிகளையுமபறறிப பேசுவதில விருபபமு
வாகளுமான பிராமமணாகளோடும, சுறறிலும மலை முழுதும பு
யுள்ளதும ஜவலிககினற ஓஷதிஸமூகஙகளையுடையதும ஸித
ளாலும கந்தாவாகளாலும அடையபபட்டதுமான கந்தமாதனமெ
கிற மலைககுசசென்றோம. அவவிடத்தில மேடுபள்ளமான ப
சாரலில ஒரு பள்ளததிலிருபபதும பொனனிறமான ஈததேன
யுள்ளதும குடமபோலுள்ளதும ஸாபபஙகளால காககபபட்ட

1 ஒறறுமையிலலாமல வெவவேறுபககததைநோககுதல
2 மனமபுகைகினறனா 3, சோந்துவாழந்துவிளஙகுகினறனா

பானுக்கு மிகவும் பிரியமுமான தேனை எல்லாரும் பார்த்தோம். திகளை ஸாதிக்கின்ற அந்தப் பிராம்மணர்கள், 'இதை அடைந்து, மனிதன் மரிக்கும் தன்மையுள்ளவனாயிருந்தாலும், அமரத்தன்மையை அடைகிறான், கண்ணில்லாதவன் கண்ணை அடைகிறான், வன் தருணனாகிறான்' என்று சொன்னார்கள் ஓ! அரசரே! அப்பொழுது, வேடர்கள் அதைப்பார்த்துவிட்டு அதை எடுக்க விரும்பங்கண்டு மேடுபள்ளங்களையுடையதும் ஸர்ப்பங்களையுடையதுமான மலைக்குகையில் (சென்று) நாசத்தை அடைந்தார்கள் அப்படியேவே, உம்முடைய இந்தப் புத்திரன் ஒருவனாகப் பூமியை விரும்புகிறான் அறியாமையால் தேனைப்பார்க்கிறான், பள்ளத்தைப் பார்க்க... துரியோதனன் யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியுடன் யுத்தம்செய்ய, ...முடையவனாயிருக்கிறான் நான் இவனுக்கு அவ்வித பலத்... யோ பராக்ரமத்தையோ பார்க்கவில்லை எவன் ஒருவனாகவே ...ரிலேறிக்கொண்டு பூமியை ஜயித்தானோ, தக்கபலத்தோடு சென்ற ...ளான பீஷ்மர் துரோணர் முதலியவர்கள் விராடநகரத்தில் எவ... பங்கப்படுத்தப்பட்டுப் பயத்தை அடைந்தார்களோ, எந்த வீரன் ...முடைய பார்வையை எதிர்பார்க்கிறவனாய் க்ஷமிக்கிறானோ அவ...த்தில் உமக்கு என்ன காணப்படவேண்டும்? குரோதத்தை ...டைந்த த்ருபதனும் மச்சநாட்டரசனும் தனஞ்சயனும் யுத்தத்தில் ...வைக்கமாட்டார்கள் ஓ! திருதராஷ்டிரரே! ராஜாவான யுதிஷ்...னை[1] மடியிலிருக்கச்செய்யும் இரண்டுபேர்கள் யுத்தம் செய்பவர்...யிருக்கையில், போரில் வெற்றியானது (இன்னாருக்குத்தான் ...று) உறுதியுள்ளதாகாது' என்று சொன்னார்

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

யானஸந்திபாவம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன், அர்ஜுனன் வாஸுதேவனுக்கு மிக்க நண்பனுதலால் அவனை வெல்வது இயலாதென்றும், ஸமாதானம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது)

திருதராஷ்டிரன், 'புத்ரா! துரியோதனா! உன்னைநோக்கிச் ...ல்லுவதை அறியக்கடவாய் உலகங்களைத் தரிக்கின்ற பஞ்ச...

1 ஸமாதானஞ் செய்துகொள்ளும்

மஹாபூதஙகளுடைய தேஜஸைபபோனற பஞசபாணடவாகளுடை
தேஜஸைக கவர விருமபுகிருயாகையால, வழிஅறியாத வ
போககனபோலத தவறுதலான வழியை நினைககிருய நீ மரணத
அடைவதைதத்விர, இவவுலகில மிககசிறநத தாமததை அடை
வனும குநதீபுதரனுமான யுதிஷடிரனையோ இநதஜனமததில ஜ
கததககவனிலலை பலததில தனககு நிகரிலலாதவனும கு
புததிரனும யுததததிலஅநதகனுமாயிருககிறஅநதப பீமஸேனனை
மரமானது பெருஙகாறறைப (பயமுறுததுவது) போலப பயமுறு
கிருய மலைகளுள மேருவைபபோல ஆயுதமெடுததவரகளவ
ளும சிறநதவனும யுததததில காணடீவமெனகிற விலலைபுடை
வனுமான தனஞசயனை யுததததில (எதிரததுப) புததிமானுன எ
யுததமசெயவான? பகைவரினிடையில, தேவராஜன வஜராயுதத
விடுவதுபோலச சரஙகளைவிடுகினறவனும பாஞசாலனபுததிரனும
திருஷடதயுமனன இபபொழுது யாரைததான வெடடமாடடா
வெலலமுடியாதவனும விருஷணிகளிலும அநதகாகளிலும பல
ளுக ஒபபுககொளளபபடடவனும பாணடவாகளுடைய நனமை
பறறுளளவனுமான ஸாதயகியும உனசேனையை நாசஞசெயயபபே
ருன ஒபபுமைபால மூவுலகஙகளுககும மேறபடடவரும, புண
காக்ஷருமான அநதவாஸுதேவருடன புததிமானுன எவன யுத
செயவான? இவருககுத தாரஙகளும ஞாதிகளும பநதுககளும
சரீரமும பூமியும ஒருபாகம, அரஜுனன ஒருபாகம எதில வெ
முடியாதவரான வாஸுதேவரும மனததையடககியவனுன அரஜ
னும இருககினருாகளோ, (அலலது)எதிலகேசவரிருககிருரோ அந
சைனியமானது பூமியினுலேகூடத தாஙககககூடியதனறு ஐயா[1] அ
டையவாகளும பயனைசசொலலுகிறவாகளுமான பெரியோாகளுடை
வாாததையில நிலலு பிராயமுதிாநதவரும சநதனுவினபுதர
பிதாமஹருமான பீஷமரைப [1] பொறுககககடவாய கௌர
களுடைய பயனைக கருதுகிறவனும சொலலுகிறவனுமான என
யும துரோணரையும கிருபரையும விகாணனையும மஹாராஜா
பாஹலிகரையும கேடகவிருமபு இவாகளும நான எபபடியோ அப
யேயாவா, இவாகளை அபபடியே நினைககவேணடும பாரத[1] இ
ளெலலாருமோ தாமததை அறிகினறவாகளும ஸமமான அனபு
யவாகளுமாயிருபபவாகள விராடநகரததில உன எதிரில தமபி
களுடனகூட உனசேனையானது பசுககளைவிடடுவிடடு மிக

1 'அவா வாாததையைக கேள' எனபது கருதது.

ஙகிச சிதறின்தெனபதும அநத நகரததில ஒருவனுககும பல
ாகளுககும நோநத (சணடையாகிய) பெரிதான ஆசசரியமுமே
ாதுமான அததாடசியாகும அாஜுனன அதை அவவிதம செய
ன, அவாகளெலலாருமே அவவிதம செயவாாகளெனறு சொலல
ணடுமா? அபபடிபபடட நீ (அவாகளை) பிராதாககளாக நினைககக
வாய (ராஜயததைககொடுபபதாகிய) 1 ஜீவனோபாயததால அவனை
சரிககக கடவாய' எனறு சொனனான

அறுபததாறுவது அதயாயம

யாநஸநதிபாவம (தொடாச்சி)

(திருதராஷ்டிரன்சொல்லைத் துரியோதனன் கேளாமற் போனதும்,
ஸபையோர் கலைந்துசென்றதும், திருதராஷ்டிரன் இருதிறத்துச்
சேனையின் பலாபலத்தையும் வினவியதும், வ்யாஸா
திருதராஷ்டிரனுக்கு மறுமொழிசொல்ல ஸஞ்
சயனுக்கு அனுமதி கொடுத்ததும்)

திருதராஷடிரபுதரனான துரியோதனன் அவனுடைய வாாத
யை அஙகிகரிககாமற போகவே, எல்லாரும மௌனமாயிருநத
ன, அரசாகள எழுநதிருநதனா ஓ! மஹாராஜரே! பூமியிலுளள
லா அரசாகளும எழுநதிருநதபொழுது, புததிராகளுடைய வசத
அடைநத அரசனானவன, அவாகளுககு வெறறியைவேணடுகிறவ
, ஏகாநததில ஸஞசயனை நோககி, 2 அவனுடைய நிசசயததை
3 பிறாகளுடைய நிசசயததையும பாணடவாகளுடைய நிசசயத
யும வினவத தொடஙகினான

திருதராஷடிரன, 'கவலகணகுமார! நீ இநத நமது சேனையி
பாணடவாகளுடைய சேனையிலும 4 ஸாரமாயும அறபமாயு
ளளவைகளை நமககுச சொலலு இவாகளுடையதில எது பெரிது?
ாகளுடையதில எது சிறிது? நீ எல்லாவறறையும செவவையாக

---

1 காலக்ஷேபததிறகுப போதுமானதைக கொடுதது' எனபது கருதது
2 'ஆதமஙஙச' எனபது மூலம, 'தனனுடைய' எனபது பொருள அதா
'ஸஞசயனுடைய' எனபது கருதது
3 'தனனைச சோநத மறறவாகளுடைய' எனபது இஙகிலீஷமொழிபெயா
கருதது
4 பலமுளளவாகளும பலமிலலாதவாகளும.

அறிகிறாய ஸஞ்சய ! நீ இவைகளின ஸாரததை அறிகினற
எலலாவறறையும பாரககினறவன, தாமததிலும ஆததத
ஸமாததனும நிசசயமாய அறிகினறவனுமாயிருபபவன அப
பட்ட நீ, கேடகபபடடவனுகி, எலலாவறறையும எனககுசசொ
இவாகளில எவாகள யுததம செயகிறவாகளாயிலலை?" எனறு
டான

ஸஞ்சயன, 'ஓ அரசரே! நான உமககு ஏகாநததில
பொழுதும ஒனறையும சொலலமாடடேன உமககோ அஸூயை
உணடாகும அஜமீடவமிசததிறபிறநதவரே ! பெரிதான விரதமு
உமமுடைய பிதாவையும தேவியான காநதாரியையும வரவழை
ராக ஓ அரசரே! அவாகள உமமுடைய அஸூயையைப போககு
கள அவாகள தாமததை அறிநதவாகளும ஸமாததாகளும நி
மாய அறிகினறவாகளுமாயிருபபவாகள அவாகளுடைய முன
யில் உமககுக கேசவா ஆாஜுனன இவாகளுடைய கருததுமு
யும சொலலுவேன' எனறு சொனனுன

இவவிதம சொலலககேடட (அரசனுல) விதுரரைககொ
வரவழைககபபடட காநதாரியும வியாஸரும விரைவில அவவிட
தாாகள, அநத ஸபையிலும பிரவேசிககுமபடி செயயபபடடா
பேரறிவாளரான கிருஷண தவைபாயனா, அஙகு வநதவுடன, ஸ
னும புததிரனை திருதராஷடிரனுமாகிய இவாகளுடைய அநத
பிராயததைஅறிநது, 'ஸஞ்சய ! கேடகிறவனை திருதராஷடிர
அவன வினவுகினற எலலாவறறையும உணமையாகசசொலலு
வாஸுதேவரிடததிலும ஆாஜுனனிடததிலுமுளள எலலாவ
யும நீ உளளபடி அறிகிறாய' எனறு சொனனுா.

அறுபததேழாவது அதயாயம

யாநஸந்திபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் சிறநதவரேல்லாரிலும் வாஸுதேவர் மிகச்சிறநதவ ரேன்று திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது)

ஸஞ்சயன, 'ஓ விபுவே ! விலலாளிகளான ஆாஜுனனுமவ
தேவரும சிறநததை விருமபுகினறவாகளும [1]காமததைத

---

1 'முன பிறபபிறசெயத வினையாலலலாமல தமது இசசையால
வாகள' எனபது பழைய உரையின கருதது.

ற (அறம பொருள வீடு)களில உறுதியாயிருபபவாகளும ஸர்வ
ம எனகிற (பரமம பாவததிறகு) ஒததவாகளுமாயிருபபவாகள
த மனமுடையவரான வாஸுதேவருடைய அநதச சகரமானது
படடதுபோல [1]ஒருபாகஅளவு வெளியை அடைநது [2]மாயை
லே சுறறிவருகிறது கௌரவாகளவிஷயததில கபடமுடைய
பாணடவாகளுககு மிகவும ஸமமதமும தேஜஸுகளின ஸமூ
தால பிரகாசிபபிககபபடடதுமான அது (பாணடவகௌரவாகளு
ய) ஸாராஸார பலததை அறிவதறகு ஸாதனமாயிருககிறது.
பலசாலியான மாதவா குரூராகளாக விளஙகின நரகனையும
ரனையும கமஸனையும சிசுபாலனையும விளையாடடுபபோல ஜயிததது
டா சிறநததான ஸவரூபததையுடையவரும மனததை வசம
ததவருமான புருஷோததமரானவா மனததினாலேயே பூமியை
ஆகாயததையும ஸவாககததையும தமவசமாககுபவா அர
ர ஸாராஸார பலததை அறிவதறகாகப பாணடவாகளைக
தது அடிககடி நீா எனனைக கேடகிறதைச சுருககமாக எனனிட
நது கேளும ஒருபககம உலகமுழுவதுமிருநதாலும மறறொரு
கம ஜனாததனரிருநதாலும ஸாரததின விஷயததில உலகம
தமையையுமகாடடிலும ஜனாததனா மேலானவா இநத உல
தை ஜனாததனா மனததினாலேயே சாமபலாககுவா உலகம
முமையுமோ ஜனாததனரிடததில ஒனறும செயவதறகுச சகதி
ள தாகாது எஙகே ஸததியமோ எஙகே தாமமோ எஙகே லஜஜை
ா எஙகே நோமையோ அஙகே கோவிநதா இருககிறாா எஙகே
விநதரோ அஙகே ஜயம இருககிறது புருஷோததமரும பிராணி
ககு ஆதமாவுமான ஜனாததனா விளையாடுகிறவாபோலப பூமி
யும ஆகாயததையும ஸவாககததையும (காரியஙகளில) செலலச
கிறாா அவா உலகததை மயககுகிறவாபோலப பாணடவாகளை
ராஜமாககசசெயது அதாமததில பறறினவாகளும மூடாகளுமான
முடைய புததிராகளை எரிபபதறகு விருமபுகிறாா பகவானான
சவா காலமாகிற சகரததையும ஜகததாகிற சகரததையும யுக
கிற சகரததையும தமமுடைய யோகததினாலே எபபொழுதும
றுமபடி செயகிறாா பகவானொருவரே காலததிறகும மிருததுவிற
சராசரததிறகும தலைவராகிறாா இதனை உமககு உணமையாக
ாககிறேன மஹாயோகியான ஹரியானவா எலலாஉலகததிற
தலைவராயிருநதும தாபபலனான உழவனபோல வேலைகளைச

1 ஐநது முழநீளம 2 வடிவம அறியபபடாமல.

செய்ய யத்தனிக்கிறார். கேசவர் (தமமுடைய) அந்த மாயைப்
சோக்கையினாலே உலகங்களை வஞ்சிக்கிறார் அவரையே அடைகி
மானிடர்கள் மயக்கத்தை அடைகிறதில்லை' என்றான்

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

யானஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் பகவானை அறியும் வழியை ஸஞ்சயனைக் கேட்க,
வியாஸர் அதனைச் சொல்லும்படி ஸஞ்சயனுக்கு
அனுமதிகொடுத்தது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! மாதவரை எல்லா உலகங்களுக்
கும் மஹேச்வரராக நீ எப்படி அறிகிறாய்? நான் ஏன் அவ
அறியவில்லை? அதனை எனக்குச் சொல்' என்றான் ஸஞ்சயன், '
சரே! கேளும் உமக்குப் பக்தியானது இல்லை எனக்குப் [1] ப
குறையவில்லை அஞ்ஞானத்தால் கெடுக்கப்பட்டுப் பக்தியில்லாத
கேசவரை அறியான் ஓ! ஐயா! பக்தியினாலே, மூன்று [2] யுகங்க
யுடையவரும் (உலகங்களுக்குக்) கர்த்தாவும் (காமத்தால்) ஸாதி
முடியாதவரும் பிராணிகளுடைய உற்பத்திக்கும் அழிவுக்கும் கார
ரும் தேவருமான மதுஸூதனரை அறிகின்றேன்' என்றான்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! ஜனார்த்தனரிடத்தில் உனக்கு நி
மாயிருப்பதும் மூன்று யுகங்களையுடைய அவரை நீ அறிவதற
காரணமுமான அந்தப் பக்தியானது எப்படிப்பட்டது?' என்ற
ஸஞ்சயன், 'உமக்கு மங்களமுண்டாகுக நான் வஞ்சனை செ
தில்லை (ஈச்வரார்ப்பணம் செய்யாமல்) தாமத்தைச் செய்வதில
பக்தியினால் சுத்தத்தன்மையை அடைந்து சாஸ்திரத்தினாலே ஜனா
தனரை அறிகிறேன்' என்றான்.

(அப்பொழுது), திருதராஷ்டிரன், (துரியோதனனைநோக்கி), '
யோதன! இந்திரியங்களுக்கீசரான ஜனார்த்தனரைச் சரணம் அ
யக்கடவாய் அப்பா! ஸஞ்சயன் நமக்கு ஆப்தன் (ஆகையா
கேசவரைச் சரணமாக அடை' என்றான் துரியோதனன், 'தே
புத்திரரான பகவான் அர்ஜுனனிடத்தில் சிநேகத்தைச் சொல
கொண்டு உலகங்களைக் கொல்லப்போகிறாரேயானால் நான் இப்

1 'வித்யா' என்பது மூலம். 2 ஸ்தூலஸூக்ஷ்மகாரண சரீரங்கள்.

ந (அந்தக) கேசவரை அடையேன்' என்றான். திருதராஷ்டிரன்,
காந்தாரி! மிக்க துர்புத்தியுடையவனும் பொறாமைக்காரனும்
...டமனமுடையவனும் அகங்காரியும் சிறந்தவர்களுடைய வார்த்
...யை மீறுகிறவனுமான உன்னுடைய இந்தப்புத்திரன் கீழே
...கிறான்' என்றான். காந்தாரி, 'ஐசுவர்யத்தை விரும்புகிறவனே!
...ட புத்தியுள்ளவனே! பெரியோர்களுடைய கட்டளையைக் கடப்
...னே! சிறுபிள்ளைத்தனமையுள்ளவனே! ஐசுவர்யத்தையும் உயி
...யும் பிதாவையும் என்னையும்விட்டுப் பகைவருக்கு மகிழ்ச்சியை
...ர்ப்பவனும் எனக்குத் துயரத்தைவளர்ப்பவனுமாகிய பீமஸேனு
...ல் அடிக்கப்பட்டுப் பிதாவின் வார்த்தையை நினைக்கப்போகிறாய்'
...றாள்.

(அப்பொழுது), வ்யாஸர், 'அரசனே! திருதராஷ்டிர! நீ கிருஷ்
...ணுக்குப் பிரியனாயிருக்கிறாய். என் வார்த்தையைக்கேள். உனக்கு
...ஸஞ்சயன் தூதன். இவன் உன்னை நன்மையில் சேர்ப்பிக்கப் போகி
...ன். இவன் அநாதியும் பரனுமான ஹ்ருஷீகேசரை அறிகிறான்.
...கையால், ஒரேவிஷயத்தில் மனம்பற்றினவனாகக் கேட்கவிரும்புகிற
...னைப்) பெரியபயத்திலிருந்தும் விடுவிக்கப்போகிறான். விசித்ர
...னபுத்திர! கோபத்தாலும் மகிழ்ச்சியாலும் சூழப்பட்டவர்
...ம் [1] பலவிதமானபாசத்தால் கட்டப்பட்டவர்களும் தம்முடைய
...ருள்களைக்கொண்டு மகிழாதவர்களுமான மனிதர்கள் காமத்தால்
...ர்களாகி நடத்துகிறவனை ஒருகுருடனால் மற்றக்குருடர்கள்
...த்தப்படுவதுபோல, தங்கள் காமங்களாலே நடத்தப்பட்டு அடிக்க
...யமனுடையவசத்தை அடைகின்றனர். வித்வான்கள் எதனால்
...லுகின்றார்களோ, இந்த மார்க்கமானது ஒரே ஸ்தானத்தையுடை
...ய. மஹானானவன் அதைக்கண்டு ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகின்
...ர், அதில் பற்றுகிறதில்லை' என்றார்.

திருதராஷ்டிரன், 'அப்பா! ஸஞ்சய! எந்தமார்க்கத்தினால்
...ருஷீகேசரையடைந்து சிறந்ததான மோக்ஷத்தையடைவேனோ,
...றிலிருந்தும் பயமில்லாததான அந்தமார்க்கத்தை எனக்குச்
...ல' என்றான். ஸஞ்சயன், 'மனத்தை ஜயிக்காதவன் மனத்தை
...த்தவரான ஜனார்த்தனரை ஒருகாலும் அறியமாட்டான். ஆத்
...வை அறிவதற்கு இந்திரியங்களை அடக்குவதைக் காட்டிலும்
...றான உபாயம் இல்லை. (விஷயங்களில்) செல்லுகின்ற இந்திரியங்
...நடைய விஷயப்பற்றை விடுவதென்பது ஜாக்ரதையாலுண்டா

1 ஆசாபாசம் ஸ்நேகபாசம் காமபாசம் என்பன.

கிறது ஜாகரந்தையும் கொல்லாமையும், ஐயமின்றி ஞானத்துக்
காரணமாகும் அரசரே! சோமபலேவிட்டு இந்திரியங்களை அடக்
வதில் முயற்சியுள்ளவராகக்கடவீர் உம்முடையபுத்தியானது நட
வேண்டாம் இந்தப்புத்தியைச் செல்லுமிடங்களிலிருந்து அடக்கு
வேதியர்கள் நிலையான இந்தஇந்திரியங்களை (ஓரிடத்தும் செல்லாப
நிலைநிறுத்துவதை ஞானமாக அறிகின்றனர் இதுதான் ஞ
மும் வித்வான்கள்செல்லுகின்ற மார்க்கமுமாம் அரசரே! கே
ரானவர் மனிதர்களால் ஜயிக்கப்படாத இந்திரியங்களைக்கொண்
அடையத்தக்கவரல்லர் [1]எவரானவர் சாஸ்திரலாபத்தினு
யோகத்தினாலும் தத்வவிஷயத்தில் (விளங்கும்படி) அனுகாரத்தை
செய்கிறார்' என்று சொன்னன

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

யானஸந்திபர்வம் (தொடர்ச்சி,)

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பகவானுடைய நாமங்களுக்குப் பொருள் கூறியதும், ஸமாதானம் செய்வதற்காகக் கண்ண பிரான்வருவதைத் தெரிவித்ததும்)

திருதராஷ்டிரன், 'அப்பா! ஸஞ்சய! கேட்கிறவனுன என
மறுபடியும் புண்டரீகாக்ஷரைப் பற்றிச் சொல்லு (அவருடை
நாமங்களுடைய பொருளையும் செய்கைகளுடைய பயனையும் அறி
புருஷோத்தமரானஅவரை அடையக்கடவேன்' என்றுன ஸஞ்சய
சொல்லுகிறுன 'வாஸுதேவருடைய நாமங்களுடைய மங்கள
மான அர்த்தவிவரணமானது என்னுல கேட்கப்பட்டிருக்கிற
நான அதில தெரிந்தமட்டும் (சொல்லுகிறேன்) கேசவரோ வா
வத்தில அறியமுடியாதவர் எல்லாப்பிராணிகளும (அவரிட
வஸிப்பதாலுண்டான வஸுத்தன்மையினாலும் தேவஜாதியினு
வாஸுதேவராக அறியத்தக்கவர் (எங்கும்) வியாபித்திருப்பத
விஷ்ணுவாகச்சொல்லப்படுகிறார் ஓ! பாரதரே! (யோகிகளுடை
மௌனத்தாலும் தியானத்தாலும் (அறியப்படுவதாகிய) ஸம்பந்
த்தால மாதவராகவும் அறியக்கடவீர் மதுவென்றுல பிருதிவி
லான தத்துவம், ஹாவென்றுலும் ஸூதனவென்றுலும் நாசம

---

1 'இந்திரியங்களை வசம்செய்தவன், சாஸ்திரலாபத்தாலும் யோகத்தா
தத்வவிஷயத்தில் தெளிவை அடைகிறுன' என்றும் கொள்ளலாம்

ா. எலலா தத்துவஙகளும (அவரிடம) ஒடுஙகுவதனலேயே
ஹாவெனறும மதுஸூதனரெனறும சொலலபபடுகிறா. (கருஷ
றவினையடிககுக கீறுதல எனபது பொருள பூமியானது பயி
ாகக கலபபையால கீறபபடுகிறபடியால) கருஷ எனகிற சொல
ாயசசொலலுகிறது ண எனகிற சொல், ஸுகததைச சொலலு
 பூமியிலுளளவாகளுககு ஸுகததை உணடுபணணுகிற ஸம
ததால விஷணுவானவா ஸாதவதரான கருஷணராகிறா (ஹரு
கமலமெனகிற) புணடரீகம (அவருககு) எபபொழுதும சிறநத
னம , [1] அதிலிருநதும, (அக்ஷ, அக்ஷயா) நாசமிலலாமையாகிய
த தனமையினுல புணடரீகாக்ஷராகவும, திருடாகளான ஜனஙக
ீடிபபதால ஜனாதனராகவும சொலலபபடுகிறா எவரிட
து [2] ஸதவமானது நழுவுகிறதிலலையோ எநதககாரணத
ல ஸதவததிலிருநதும (அவா) குறையாமலும இருககின
ா அதனுல கிருஷணரானவா ஸாதவதரெனறு சொலலப
ா ஆாஷமெனகிற வேதததால விளஙகுகிறபடியால [3] விரு
க்ஷணா ஆகிறா [4] இவா உணடுபணணுகிற (ஒருவனுல),
டாகிறதிலலை ஆதையால, சேனைப் ஜயிபபவரான (கிருஷ
அஜா இநதிரியஙகளுககுநடுவில தாமே பிரகாசிபபதால உதர
அடககமிருபபதால தாமருமாகவிருபபவரும விபுவுமானஇவா
மாதராயிருககிறா (ஹருஷ=) ஹாஷததாலும, (த=) ஸுகத
ம (ஈஶ=) ஸுகவிஷயததில ஸவதநதிரமிருபபதாலும ஹருஷீ
ராயிருபபதை அடைகிறா ஆகாசததையும பூமியையும கை
ல தரிததுககொணடிருபபதால மஹாபாஹு எனறு கருதபபடுகி
(அதோ=) கீழே (அக்ஷஜ=) ஒருகாலும க்ஷயததை அடைகிற
ாத அநதக காரணததினுல அதோக்ஷஜா ஆகிறா, நாாகளுககு
யனமாயிருபபதால நாராயணராகவும கருதபபடடாா இவா
ணததினுலும [7] ஸதனததினுலும உததமராயிருபபதாலும புரு
ததமராஞா [8] அஸததும [9] ஸததுமான எலலாவறறி

---

1 ஹருதயகமலததிலிருநதும அதனுடையநாசததால நசியாமலிருபபதால
2 பலம [3] வருஷம= தாமம, பா=பிரகாசிபபிககிறது, காமததைப
ாசிபபிபபது வேதம, அது ஈக்ஷணம, அதிலவது, இவவைபபாாபபதறகு
கிரம போலிருககிறது, ஆகையால, வருஷபேக்ஷணா
4 ஒருவராலும உணடானவரிலலை எனபது 5 அடையும ஸ்தானம
6 எஙகும நிறைநதிருததல 7 இவரிடம உலக மிருககிறதால
8 அபபிரதயக்ஷவஸது. 9 பாதயக்ஷவஸது

னுடைய தோறற ஒடுககஙகளுககும காரணமாயிருபபதாலும
பொழுதும எலலாவறறையும அறிவதாலும அவரை ஸர்வ
சொலலுகினறனா ஸதயததில கிருஷணா வைககபபட்டிருகக
ஸதயம அவரிடம வைககபபட்டிருககிறது கோவிநதா [1] ஸ
தைதக காட்டிலும ஸதயா, ஆகையால, நாமாவினால ஸதயராகவு
கிறா தேவரான அவா விசேஷமாக வயாபிபபதால விஷணு
றும ஜயமேயுளளவராதலால ஜிஷணுவெனறும சொலலபபடுகி
சாஶவதராயிருபபதால அனநதரெனறும இநதிரியஙகளுககுப
காசததை அளிபபதால கோவிநதரெனறும சொலலபபடுகி
உணமையிலலாததை உணமைபோலச செயகிறா, அத
பிரஜைகளை மயஙகச செயகிறா இவவிதமிருபபவரும தாம
நிலைததிருபபவரும பகவானும மகாபாகுவும அசசுதருமான
ஸூதனா [2]ஹிமஸையிலலாமலிருபபதறகாக வரபபோகிறாரலல
எனறான

எழுபதாவது அதயாயம

யாநஸநதி பாவம. (தொடர்ச்சி)

(கண்ணபிரான் வருவது கேட்டு மகிழ்நத திருதராஷ்டிரன் கண்ணுள்ளவர்களைப் புகழ்ந்து கிருஷ்ணனுடைய குணங்களைக் கூறியது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! சிறநதசரீரததுடன ஸ
தில விளஙகுகிறவரும, திககுககளையும மூலைததிசைக
விளஙகசசெயகிறவரும, பாரதாகளுககுப பூஜிககததககதும
சயாகளுககு நனமையைசசெயகிறதும ஜீவிகக விருமபு
களால கொளளததககதும நிநதிககததகாததும [3] வெளிப
பிராரணையுடையவாகளுககு அறியமுடியாத ஸவரூப
புடையதுமான வாாததைதயைச சொலலுகிறவரும, (சரீரத
னனறாகப பிரகாசிககினறவரும, ஸாதவதரும, முககியவீ
யாதவாகளில சிறநதவரும, (அவாகளுககு) நாயகரும, பகை
கலககுகிறவரும, கொலலுகிறவரும, பகைவரின புகழ
கெடுபபவருமான வாஸுதேவரைப பாாககபபோகினறவா

1 தாமததின பயன 2 'புதத்மேறபடாமலிருபபதறகாக' எ
கருதது. 3 மரிககப போகினறவாகள்

படைததவாகளுமான அநதககௌரவாகளுடைய (பாககியத
த) ஆசைபபடுகிறேன மஹாதமாவும பகைவரைககொலலு
பரும பிராாததிககததககவரும அஹிமஸாரூபமான வாாததை
ச சொலலுகிறவரும எனனைசசோநதவாகளை மோஹிககசசெய
பருமான அநதவிருஷணிஸரேஷடரைக கௌரவாகள சோநத
ளாகிப பாாககபபோகிறாாகளலலவா? மிககபழமையான முனி
ம ஆதமாவையறிநதவரும வாககுககு ஸமுததிரமபோலுளள
ம ஸனயாஸிகளுககுக கலசமபோலக கையாலபிடிககககூடியவா
யிருபபவரும கெடுககபபடாத மரியாதையையும நலலசிறகு
புமுடைய கருடனுயிருபபவரும பிரஜைகளை ஹரிபபவரும உல
சிறகு ஸதானமும ஆயிரமசிரஙகளுளளவரும ஆதியுமநடுவும
வும அறறவரும முடிவறற புகழுடையவரும உலகததின 1 சுக
ைதத தரிபபவரும, ஜனனமறறவரும, நிதயரும, சிறநதவா
ககெலலாம சிறநதவருமான புராணபுருஷரைச சரணமாக
டகினறேன மூனறுஉலகஙகளுடைய ஸிருஷடியையும செயப
ம தேவாகளுககும அஸுராகளுககும நாகாகளுககும ராக்ஷஸா
களுககும அரசாகளுககும பிதாவும விதவானகளுககுள பிரதான
ருபபவரும இநதிரனுககுப பினபிறநதவருமான அவரைசசு
ரமடைகினறேன' எனறான " எனறு சொனனா

யாநஸநதிபாவம் முற்றிற்று.

---

1 வினையாலுணடான தும வினையாக இருபபதுமான புணயமுதலானவை.

எழுபததோராவது அதயாயம

பகவத்யாநபர்வம்.

(யுதிஷ்டிரர் ஸமாதானத்துக்காக அஸதினபுரம் போயவநம்படி ம
ரைக் குறிப்பாக வேண்டினதும், அவர் ஸம்மதித்ததும்)

ஜனமேஜயா, "ஓ! ஸாதுவே! ஸஞ்சயன கௌரவாகள
சென்றபோது எனது [1]பூாவ பிதாமஹாகளான பாணடவாகள
விடததில என்ன செயதாகள? மிகக ஸாதுவே! பிராமமணஶ
டரே! எனககு இதையெலலாம விஸதாரமாகச சொலலும பண
ரே! பிரயததினததுடன கேடக விருமபுகிறேன" என்று சொன
வைசமபாயனா, "ஓ! பாரதரே! ஸஞ்சயன திருமபிசசெ
பொழுதோ, தாமராஜரான யுதிஷடிரா அரஜுனனையும பீமசே
னையும மாதரியினபுததிராகளையும விராடனையும துருபதனை
கேகயாகளுடைய மகாரதாகளையும அடைநது, 'நாம, சஙக
கதா தாரியான வாஸுதேவரை அடைநது யுததததில பீஷமரோ
துரோணரோடும புததிமானான பாஹலீகரோடும மறறக கௌர
ளோடும யுததமசெயயாமலிருககுமபடி செயவதறகாகக கௌர
ளுடைய ஸபைககுப போகுமபடி பிராாததிபபோம இது
நமககு முதனமையான விருபபம இது உததமமான கே
என்று சொனனா இவவிதம சொலலககேடடவாகளும நல
முடையவாகளும ஸதஸிலிருபபவாகளும (பகைவாகளால)
முடியாதவாகளும புருஷஶரேஷடாகளுமான அநத எலலா
களும, பாணடவாகளுடன, [2] இநதிரனுடனகூடின தேவாகளபே
அபபொழுதே ஜனாததனரை அடைநதாகள ஜனாததன
அடைநது குநதியினபுததிரரும பாணடுநநதனருமான யுதிஷ
சததுருககளானவீராகளைக கொலலுகிறவரான தாசாஹரை
'மிததிராகளிடததில அனபுளளவரே! மிததிராகளான (எஙகளு
இதோ (நீா உபகரிககவேணடிய) அநதஸமயம வநதுவிடடது
உமமைததவிர எஙகளை ஆபததுககளிலிருநதும கரையேறறு
வேறொருவரையும பாாககவிலலை நாஙகள மாதவரான உ
அடுததனறோ பயமிலலாதவாகளாகி, வீணுகக கொழுபபுககொ
வனும மநதிரிகளோடுகூடினவனுமான துரியோதனனைக கு

1 பாடடனுககுத தகபபன முறையினா 2 'மருதவநத ' எனபது

மே ஸனுகம்செய்கின்றேம் ஓ! பகைவரை அடக்குபவரே!
ா ஆபத்துக்களிலும் விருஷ்ணிகள் காக்கப்படுவதுபோலவே
ால் பாண்டவர்களும் காக்கப்படத்தக்கவர்கள் எங்களைப்
தான பயத்திலிருந்தும் காக்கக்கடவீர்' என்று சொன்னூர்.
பகவானுனவர், 'ஓ! புஜபலம் மமைந்தவரே! இதோ காத்திருக்
ன நீர் எதைச்சொல்ல விரும்புகிறீரோ அதைச் சொல்லும்
கரே! நீர் சொல்லுகிற எல்லாவற்றையும் செய்வேன்' என்று
ன்னூர்
யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! வாஸுதேவரே! மாதவரே! ஸஞ்சயன், என்னை
க்கி, முதலில் நயமாகவும் (இடையில்) ஸமாதானத்துடன் கலந்து
ரமாகவும் (முடிவில்) கடுமையாகவும் சொல்லியதும் புத்திரனேடு
த்திருதராஷ்டிரர் செய்ய விரும்பினதுமான அவை முழுமையும்
ால் கேட்கப்பட்டன (அவர்களுடைய கொள்கை) நியாயத்தை -
த்துச் செய்யப்படவில்லை அதனால், நாங்கள் தூஷிக்கப்பட
ம அந்தஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரரின் உயிர்போன்றவன், அவ
டய மனத்திலுள்ளதை வெளியிட்டான் தூதன், சொன்னபடி
வான் வேறுவிதமாகச் சொல்லுகிறவன் கொல்லப்படத்
வனுவான் லோபத்தையடைந்த அவர் கெட்ட எண்ணத்தினால்
ருத்த தகாதபடி நடக்கிறவராகி ராஜ்யத்தைக் கொடுக்காமலே
ளிடம் (வைர) சாந்தியைத் தேடுகின்றர் ஓ! பிரபுவே! நாங்
திருதராஷ்டிரருடைய கட்டளையினால் வனங்களில் பன்னிரண்டு
ங்களும் மறைவாக ஒருவருஷமும் வஸித்ததும் அவர் எங்களுக்
அந்த [1] ஸங்கேதத்திலிருப்பாரென்றே ஓ! கிருஷ்ணரே!
) [2] ஸங்கேதத்தை (வாக்கினுலும்) சொல்லவேயில்லை எம
டைய அந்தஸங்கேதத்தையோ பிராமமணர்கள் அறிவார்கள்.
கொண்ட திருதராஷ்டிரராஜா ஸ்வதர்மத்தை ஆலோசிக்க
ல் (புத்திரனுக்கு) வசப்பட்டவரும் புத்திரனிடம் மிக்க
ள்ளவருமாயிருப்பதால் மூடனை (புத்திரனுடைய) கட்டளையை
ஸரிக்கிறர் ஓ! ஜனுர்த்தனரே! துரியோதனனுடைய கொள்
ல் நிற்கின்ற அரசர் லோபத்தையடைந்தவரும் தம்விருப்பத்
செய்பவருமாகி எங்கள்விஷயத்தில் பொய்யாக நடந்துகொள்
றர் ஓ! ஜனுர்த்தனரே! 'அவ்விடத்திலிருக்கிறவனான மாதா
ும் மித்திரர்களையுமோ காக்கத்திறமையுள்ளவனல்லேன்' என

1 ராஜ்யத்தைக்கொடுப்பது
2 'நாங்கள் உடன்பாட்டிலிருந்து தவறவில்லை' என்றும் கொள்ளலாம்.

கிற இதைககாட்டிலும பெரிய துககம என்னஇருககிறது ? ஓ !
ஸுஜனரே ! கோவிநதரே ! என்றாலே காசிதேசததவாகளே
சேதிநாடடாகளோடும பாஞசாலாகளோடும மதஸியாகளோடும
ரான உமமோடுமகூடி அவிஸதலம, விருகஸதலம, மாகநதி,
ணுவதம, கடைசியாக ஐநதாவதான ஏதாவதொனறும ஆகிய
கிராமஙகள பிராாததிககபபடடன ஐயா ! எவைகளில சே
வஸிபபோமோ அபபடிபபடட ஐநதுகிராமஙகளோ நகரஙகளோ
களுககுக கொடுககபபடடடும எஙகளசசோநத பாதவமசத
கள நசிககவேணடாம அவைகளைககூடத துஷடபுததியுள்ள இ
துரியோதனன தனனிடம யஜமானததனமையைநினைதது
மதிககவிலலை இதைககாட்டிலும பெரிதான துககம என்ன இ
றது ? நலலகுலததில பிறநதவரும பிராயமுதிாநதவரும பிறா
களில ஆசைகொணடவருமான அரசருடைய லோபமானது அறி
கெடுககிறது அறிவு கெட்டு, லஜஜையைககெடுககினறது லஜஜை
டுத தாமததைககெடுககிறது தாமம கெட்டுச செலவததைக
கிறது செலவமகெட்டு மனிதனை நாசமசெயகிறது மனிதனுக
தனமிலலாமையானது வதம ஓ ! கிருஷணரே ! தனமில்ல
னிடமிருநதும ஞாதிகளும ஸுஹருததுககளும பிராமமணாக
மலாகளும கனிகளுமிலலாத மாததிலிருநதும பக்ஷிகள விலகு
போல, விலகுகினறனா ஓ ! ஐயா ! பைததியம கொணட
மிருநதும பதிதனிடமிருநதும (ஜனஙகள) விலகுவதுபோ
மரிததபிராணியைவிட்டு உயிாவிலகுவதுபோலவும (தனம
தவனிடமிருநதும) ஞாதிகள விலகுகினறாகளெனபது அவ
மரணமே எநதநிலைமையில இபபொழுதுமே (=இரவிலுமே)
ணம காணபபடுகிறதிலலையோ உதயததிலும போஜனம காண
கிறதிலலையோ இதைககாட்டிலும கொடியபாபமான ஒரு நி
யையும சமபரன சொலலவிலலை தனததைச சிறநததாமமாகச
லுகினறனா தனததில (யாகமதானம முதலியவை) எலலாம
பிககபபடடிருககினறன உலகததில தனவானகள ஜீவிககின
கள. தனமிலலாத மனிதாகளோ மரிததவாகளே அவாகள
முடைய பலததைஅடுததவாகளாய மனிதனைத தனததிலிரு
[1] இழுததுவிடுகினறனரோ அவாகள (அவனது) தாமததையும
ததைையும காமததையும அநத மனிதனையும நாசமசெயகினறன
இநத (வறிய) நிலைமையைஅடைநது சில ஜனஙகள மரணததை

1 தனமிழநதவனுக

சிலா (வேறு) கிராமததிறகும சிலா வனததிறகும சிலா நாசத
பொருட்டும போயவிட்டாாகள சிலா பிததாகளாகினறனா சிலா
வாகளுடையவசததை அடைகினறனா சிலா தனநிமிததமாகப
ளுககு வேலைககாராயிருததலை அடைகினறனா இநத மனித
நத தனநாசமானது மரணததைககாட்டிலும பெரிதான ஆபத
நததனமனறோ இவனுககுத தாமததிலும காமததிலுமநிமித
இவனுககுத [1] தாமததைவிட்டுவிலகாத மரணமானது, அநாதியும
களுடைய மாாககததோடுகூடியதுமாயுளளது எஙகும எலலாப
ணிகளுககுமுரிய அதனை ஒருவனும மீறுகிறதிலலை ஓ! கிருஷ
! மஙகளகரமான செலவததையடைநது ஸுகமாக விருததி
நதவனும (பிறகு) அநதச்செலவததை இழநதவனுமாயிருபப
எவவிதம துனபுறுததபபடுகிறானோ அவவிதம, இயறகையிலு
ய தனமிலலாதமனிதன துனபுறுததபபடுகிறதிலலை (தனவா
நது தனமிழநத) அவன தனகுறறததால பெரிதான துனபத
டைநதமையால, அபபொழுது இநதிரனமுதலியதேவாகளை
கிறான, தனனை ஒருவிதததாலும நிநதிததுககொளளுகிற
இநதததுனபததை நிவிருததிசெயவதில எலலாசசாஸதி
ளும சகதியுளளவையாகவிலலை அவன வேலைககாராகளைக
கிறான, அனபுளளவாகளிடம அஸூயையடைகிறான அவ
பாழுது கோபமே அவனையடைகிறது அவன மிகவும
ததையடைகிறான மோகததின வசததைபடைநத அவன தீய
கையை நிரநதரமாயச்செயகிறான தீச்செயலைபுரிடயவனாயிருப
லேயே அநதககொடியசெயகையால ஸஙகரததை (=ஜாதிக
பை) விருததிசெயகிறான ஸஙகரம நரகததினபொருட்டே
அதுவே, தீயசெயலகளுககு எலலை ஓ! கிருஷணரே!
விழிபபை (=மோஹநிவருததியை) அடையவிலலையேயானால
டியும நரகததுககே செலலுகிறான அவனுககுப போதமென
நலலறிவே அறிவாகிய கணணுளளவன கரையேறுவான.
வை அடைவதிலோ மனிதன சாஸதிரஙகளையே பாாககிறான
கிரததில நிலையுளளவனே தாமததைப பாாககிறான அவ
(அகாரியததில) லஜஜை உததமமான ஸாதனம லஜஜை
வனே பாவததை வெறுககிறான அவனுககுச செலவம
தியடைகிறது அநத மனிதன செலவவானயிருககுமவரை

---

[1] மரணபரியநதம தாமம செயதபிறகு ஏறபடும மரணம், நெடுநாளாயத
நதுவருவதும் ஸவாககமாாககததைச சோபபிபபதுமானது

யிலும் தாமதத்தில் நிலையுள்ளவனும் மிகவும்சாந்தமான மனமு
வனும் எப்பொழுதும் காரியங்களின் முயற்சியைச் செய்கிறவ
யிருக்கிறான், அதாமத்தில் புத்தியைச் செலுத்துகிறதில்லை,
வழியில் செல்லுகிறதுமில்லை லஜ்ஜையில்லாதவனும் மூடனுமா
பவன், ஸ்திரீயு மில்லை, புருஷனுமில்லை இவர்களுக்குத்
தில் அதிகாரமில்லை இவன் சூத்திரன் எப்படியோ அப்ப
லஜ்ஜையுள்ளவன் தேவர்களையும் பிதிருக்களையும் தன்னையுமே
கிறான் அதனால், மோக்ஷத்தை அடைகிறான் அது புண்ண
மங்களுக்கு எல்லை ஓ! மதுஸூதனரே! அப்படிப்பட்ட இந்த
மானது இராஜ்யத்தை இழந்து இந்த நிலைமையிலிருக்கின்ற
னிடம் உம்மால் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கப்பட்டது அப்படிப
நாங்கள் ஒரு நியாயத்தாலும் செல்வத்தை விடத்தக்கவரல்லே
இந்த விஷயத்தில் முயலுகின்ற எங்களுக்கு வதமேற்பட்ட
அது நல்லதே ஓ! மாதவரே! அப்படியாகையில், நாங்களும
களும் (வைர) சாந்தியை அடைந்தவர்களும் ஸமமானவர்கள
அந்தச்செல்வத்தை அடைவோமென்பது முதல்பக்ஷம் அந்த
யுத்தில் நாங்கள் கௌரவர்களைக்கொன்று அந்த ராஜ்யங்களை
வோமெனனும் குரூரமான (யுத்தச்) செய்கையினால் நாச
உண்டுபண்ணுகிற இதானது கடைசியல்லை ஓ! கிருஷ்ண
ஸம்பந்தமில்லாதவர்களும் அனார்யர்களுமான பகைவர்களுக
கொல்லாமை செய்யத்தக்கது எங்களுக்கு ஞாதிகளும் ப
அதிகமானவர்களும் ஸஹாயர்களும் குருக்களுமாயிருக்கிற இப்
பட்டவர்கள்விஷயத்தில் சொல்லவும் வேண்டுமா? அவர்களு
வதமானது மிகவும் பாவமானது யுத்தத்தில் என்ன நன்மை
கிறது? (ஆனால்) இந்த க்ஷத்திரியதர்மமானது பாவமானது
களும் க்ஷத்திரியஜாதியில் பிறந்தவர்கள் அது அதாமமானாலு
களுக்கு ஸ்வதர்மம் வேறு தொழிலானது நிந்திக்கப்பட்டது
திரன் சிசுருஷையைச்செய்கிறான் வைசியர்கள் வ்யாபார
ஜீவனமாகவுடையவர்கள் நாம் வத்தால் பிழைக்கின்றோம்
மணர்களால் பிக்ஷாபாத்திரமானது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது
திரியன் க்ஷத்திரியனைக் கொல்லுகிறான் மத்ஸியம் மத்ஸியத்
ஜீவிக்கின்றது ஓ! தாசார்ஹரே! நாய் நாயைக்கொல்லுகிறது
மமானது எவ்விதம் போகிறதென்று பாரும் ஓ! கேசவரே! யு
தில் எந்நாளும் பாவமுண்டு யுத்தத்தில் உயிர்கள் நாசத்தை
கின்றன. பலத்தை நீதியாகச் செய்துகொண்டு யுத்தம்செய்கி

ணிகளுக்கு வெற்றிதோல்விகளும், அப்படியே, உயிர
க்கையும் இறத்தலும் தம்மிச்சையினால் உண்டாகிறதில்லை. ஓ!
களில் சிறந்தவரே! ஸுகமோ துக்கமோ அகாலத்தில்
டையப்படுகிறதில்லை ஒருவனாயிருந்தும் அநேகர்களைக்கொல
னான் ஒருவனை அநேகர்களும் கொல்லுகின்றனர் (வலி
யில்லாத) அற்பமனிதன் சூரனைக்கொல்லுகின்றான் இகழ்ச்சி
டுகூடியவன் புகழுள்ளவனைக் கொல்லுகின்றான் இரண்டு
களுக்குமே ஜயமானது காணப்படவில்லை அபஜயமும்
டுபேர்களுக்கும் இல்லை அப்படிப்போலவே, (யுத்தத்தைவிட்டு)
திலேயும், எளிமையும் பொருளழிவும் மரணமும் காணப்பட்டி
ன்றன எந்தவிதத்தாலும் யுத்தம் பாவமே எவன் அடிக்கிற
, பதிலடிக்கப்படாமலிருக்கிறான்? ஓ! ஹ்ருஷீகேசரே! அடிக்க
டவனுக்கோ ஜயாபஜயங்கள் ஸமானம். அபஜயமோ மர
த்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதேயில்லையென்று நினைக்கிறேன்,
ிருஷ்ணரே! எவனுக்கு ஜயம் ஏற்படுமோ அவனுக்கும் (பணச்
் உயிர்ச்சேதம் முதலிய) குறைவு உண்டென்பது நிச்சயம்
ன சிலஜனங்களும் கடைசியாக இஷ்டமான ஜனத்தைக் கொல
்றனர் ஐயா! கிருஷ்ணரே! வலிமையற்றவனும், புத்திரர்க
உடன்பிறந்தவர்களையும் பாராதவனுமான அவனுக்கு எல்லா
திலும் உயிருடனிருப்பதில் ஒழிவுண்டாகிறது எவர்கள் தீரா
லஜ்ஜையுள்ளவர்களும் பூஜ்யர்களும் கருணையையறிந்தவர்
மா அவர்களுமே யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்றனர் குறை
மனிதன் விடப்படுகிறான் ஜனார்த்தனரே! (அப்படி
தல்லால்) பகைவர்களானாலும் (அவர்களைக்) கொன்றாலும்
ளும் பச்சாத்தாபமே இதில் பாபமும் பற்றியிருக்கிறது (சத்
களில்) மீதியும் மிஞ்சியிருக்கிறது மிச்சமோ பலத்தை
ந்து (இவனுடைய) மிச்சத்தை மிஞ்சவிடாது வைரத்தை
கவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தால் எல்லாவற்றையும் கொல்லுவ
ுயலுகிறான் ஜயமானது வைரத்தை விளைவிக்கிறது தோல
அடைந்தவன் துக்கத்துடனிருக்கிறான் வெற்றி தோல்வி
தள்ளிவிட்டு மிகவும் சாந்தனாயிருப்பவன் ஸுகமாகத் தூங்கு
பகையுண்டான மனிதனோ எந்நாளும் மனவமைதியிலா
பாம்புடன்கூடிய வீட்டில் தூங்குவதுபோலத் துக்கத்துடன்
கிறான் எவன் எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறானோ அவன்
இழக்கிறான் அவன் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் சாச்வத

மான அபகீர்ததியை அடைகிறன வைரஙகளோ நீணடகா
தரிககபபட்டாலும ஒழிவதிலலை குலததில ஆணபிளளையிருநத
(அவனை) 'உஙகள வமசததிறகு (இவன சததுரு' வெனறு) சொ
கிறவாகளும இருககினறனா கேசவரே! பகையும பகை
ஒழிவடைகிறதிலலை, ஹவிஸஸினால அகனிவிருததியடைகிறதுபோ
அதிகமாகவே விருததியடைகிறது ஆகையால, கடைசிய
கலககமினறி வேறுவிதமாக எநநாளும சாநதியானது இ
கலககததை அடைய விருமபுகிறவாகளுககு ஆணமையில
யுதும மனததைவருததுவதுமான மனககவலை எனகிற நோ
இடைவிடாததாயிருககிறது அதறகு அதை விடுவதனாலா
மரணததினாலாவதுதான சாநதி ஏறபடும மதுஸூதனரே!
வாதலை வேருடன அறுபபதனால பயனினமுடிவு ஏறபடும
மிகவும குரூரமாகும அதுவனறி, (அரசுரிமையை விருமப
விடுவதாலுணடான சாநதியானது, பகைவாகளுககு (வை
லாதவனாயிருககிறான இலலையா எனகிற) ஸமசயததாலும
களுககு லக்ஷிற கொலலஎளியராயிருததலாலும வதமே
யால, நாஙகள (வைரததை) விடவிருமபவிலலை பிரவிரு
கிறவாகளும யுததமிலலாமையை விருமபுகிறவாகளுமாயிரு
களுககும இநதச சாநதியில எலலாவிதததாலும நமஸகார
லுணடான சாநதியே சிறநதது ஸமாதான வசனமானது
கபபட்டால யுததம வெளிபபடையானது பராககிரமம இல
பதிலலை ஸமாதானததைககெடுததால (யுததம) குரூரமாக
டாகிறது அது நாயகளின கூட்டததிலுணடாகும சணடையெ
தெனறு பணடிதாகளால கருதபபட்டிருககிறது [1] வாலை அ
தல, [2] (பிறகு) உறுமல, [3] (பிறகு) பிரதிசபதஙகள, [4] (பிறகு)
யில புரளுதல, [5] (பிறகு) பறகளைககாட்டுதல, [6] (பிறகு) குரை
பிறகே யுததம ஏறபடுகிறது ஓ! கிருஷணரே! அவைகளில
பலமுளளதோ அது ஜயததை அடைநது அநத [7] மாமஸத
தினனுகிறது மனுஷயாகளிலும இவவிதமே ஒருவிசேஷமும
எலலாவிதததாலும பலவானகளுககுப பலமிலலாதவாகளிடம
தாவும விரோதமுமெனபது உசிதம நமஸகரிககிறவனே ஆ
னுகிறான ஓ! ஜனாததனரே! பிதாவும அரசரும முதியவரு
திருதராஷடிரா எலலாவிதததாலும கௌரவததிறகுத தககவா

1 வால—நாண 2 ஸிமஹநாதம 3 வீரவாதம 4 தோளதட்டு
5 பறகடிததல 6 தனனைபபுகழதல, 7 ராஜயலாபம.

ர ஆகையால், அவர் கௌரவிக்கத்தக்கவரும் பூஜிக்கத்தக்
மானவர், ஓ! மாதவரே! திருதராஷ்டிரருக்கோ புத்திரனிடம்
பானது மிகுதியாயிருக்கிறது புத்திரனுடைய வசத்தை
டைந்த அவர் நமஸ்காரத்தையும் தள்ளிவிடுவார் கோவிந்தரே!
படியிருக்க, காலத்திற்கு உசிதமாக மேல் எந்தக்காரியத்தை
க்கிறீர் மாதவரே! எப்படி நாங்கள் ஆத்தத்திலிருந்தும் தா
திலிருந்தும் குறைவடையாமலிருப்போம்? ஓ! மதுஸூதனரே!
ஷோத்தமரே! இப்படிப்பட்ட இந்த மிகுதியான ஸங்கடத்தில்
மைத்தவிர நான் வேறுயாரைக் கேட்கத்தக்கவன்? ஓ! கிருஷ்
ர! எங்களுக்கு உம்மைப்போன்ற பிரியனும் (எங்களுடைய) இஷ்
ந்தை விரும்புகிறவனும் எல்லாக்காமங்களுடைய பலனையும் அறிந்
னும் எல்லா உறுதியையும் அறிந்தவனுமான (வேறு) எந்த நண்
இருக்கிறான்?" என்றார். இவ்விதம்சொல்லக்கேட்ட ஜனார்த்தனர்
ராஜரைநோக்கி, 'உங்களிருவர்களுடைய நிமித்தமாகவும் கௌர
ளுடைய ஸபைக்குப்போவேன் அரசரே! உங்களுடையவிருப்
துக்குக் குறைவில்லாமலே அவ்விடத்தில் சமமானது கிடைக்
மயானால் (அப்பொழுது) எனக்கு மிகப்பெரிதும் பெரிதானபய
ளதுமான புண்ணியமானது அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகும். யுத்தத்
த ஆபத்தமுள்ளவர்களான கௌரவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும்
டவர்களையும் திருதராஷ்டிரரின்புத்திரர்களையும் இந்த எல்லாப்
யையும் மிருத்யுவின்பாசத்திலிருந்தும் விடுவிப்பேன்' என்று மறு
ழி உரைத்தார்.
யுதிஷ்டிரர், 'வாஸுதேவரே! நீர் கௌரவர்களைக் குறித்துப்
கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமில்லை. நல்ல
தையாயிருந்தாலும் துரியோதனன் உம்முடைய வார்த்தையைச
யமாட்டான். ஓ! மாதவரே! பாரிலுள்ள க்ஷத்திரிய ஸமூக
து சேர்ந்தாகித் துரியோதனனுடையவசத்தை அடைந்திருக்
நீர் அவர்களுடையநடுவில் செல்லுதலை நான் விரும்பவில்லை
தவரே! உமக்கு ஒருக்குறைவு ஏற்படுவதனாலுண்டாகும் செல்வ
தேவத்தன்மையும் எங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைச்செய்யா
படியிருக்க), ஸுகமேது? தேவர்களுடைய எல்லாஐசுவரியங்க
ஸந்தோஷிக்கச்செய்யா' என்றார். ஸ்ரீபகவான், 'ஓ! மஹாராஜரே!
யாதனன் இவ்விதம் பாபி என்பதை நான் அறிவேன். ஆனா
எல்லாவுலகத்திலும் அரசர்களுக்கு நிந்திக்கக் கூடாதவர்களா
ம் எல்லா அரசர்களும் சேர்ந்தாலும் கோபத்தையடைந்தவு

ஞன என்னுடைய யுத்தத்தில், சிங்கத்தினுடைய சண்டையில் மிருகங்கள் நிற்கமுடியாததுபோல நிற்கவல்லவராகார். அவ அவர்கள் என்விஷயத்தில் சிறிதேனும் தகாதபடி நடப்பார்களே ஞல் அந்த எல்லாக்கௌரவர்களையும் எரிப்பேனென்பது என்னு உறுதியான எண்ணம். ஓ! பார்த்தரே! அவ்விடம்போவது காலும் பயனில்லாததாகாது. ஒருஸமயம், தன்லாபமும் ஏ லாம். அல்லது, கடைசியாக நிந்தையில்லாமை ஏற்படுகிறது' என

இவ்விதம்சொல்லக்கேட்ட தர்மராஜர், சேர்ந்தவர்களான தாக்களுடையஸமீபத்தில் புருஷோத்தமரான ஜனார்த்தனரை மறுமொழி சொல்லலானார். 'ஓ! கிருஷ்ணரே! உமக்கு எது று றதோ அதுவே க்ஷேமம். கௌரவர்களை அடையும். நீர் காரிய முடித்துக்கொண்டு க்ஷேமத்துடன் திரும்பிவருகின்றதைப் க்கக்கடவேன். ஓ! [1]விஷ்வக்ஸேனரே! பிரபுவே! குருதேசம் செ நாங்களெல்லாரும் நல்லமனமுடையவர்களும் நல்ல அறிவுடை களுமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படி பரதவம்சத்தோர்களைச் சமனு யும். அர்ஜுனனுக்குப் பிராதாவாகவும் நண்பராகவும்இருக்கிறீர், கும் பிரியராயிருக்கிறீர், அன்புடைமையால் சங்கிக்கத்தகாத இருக்கிறீர். எங்களுக்கு ஐஸ்வர்யத்தினிமித்தம் க்ஷேமமாகப்பு வருவீர். எங்களையும் அறிகிறீர், பகைவர்களையும் அறிகிறீர், யங்களையும் அறிகிறீர், பேசவுமறிகிறீர். கோவிந்தரே! எது எங்களுக்கு நன்மையோ அதைஅதைத் துர்யோதனனிடம் லக்கடவீர். ஓ! கேசவரே! எந்த எந்த வார்த்தையானது துடன்கூடினதும் ஹிதமும் உத்தமுமாயிருக்குமோ அதை நயமாயிருந்தாலும் கடுமையாயிருந்தாலும் சொல்லும்' என்றார்.

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(மாதவர், போர் நிச்சயமென்பதையும் உலகத்தாரின் ஸந்தேக நிவிருத்திக்காக ஸமாதானம் பேசப்போவதையும் சொல்லியது)

ஸ்ரீபகவானுன்வா, 'என்னால் ஸஞ்சயனுடைய வார்த்தை கேட்கப்பட்டது, உம்முடைய வார்த்தையும் கேட்கப்பட

---

1 நான்கு பக்கத்திலும் சேனையையுடையவர்.

களுடையதும உமமுடையதுமான எலலா அபிபராயததையும
ினறேன உமமுடைய புததியானது தாமததைபபறறியதா
கிறது அவாகளுடைய புததியானது வைரததைபபறறியதா
கிறது யுததமிலலாமல எது அடையபபடுமோ அது உமமால
ாமதிககபபடடதாகும ஓ! அரசரே! இவவித 1 நைஷடிககாமா
ாது க்ஷததரியனுககுரியதாக இலலை க்ஷததரியன பிசசை
தது ஜீவிபபதைச செயயககூடாதெனறு எலலா ஆஸ்ரமிகளும
லலுகினறனா யுததததில (ஏறபடும) ஜயம அலலது வத
ானும இது, பரமமாஷினால க்ஷததரியனுககு ஆஞ்ஞாபிககப
ட அனுதியான ஸவதாமம ஏழைததனமையானது புகழபபடு
லலை ஓ! யுதிஷடிரரே! ஏழையைப பினபறறிபபிழைபபது
ியனறு மஹா பாகுவே! பராககிரமததைச செலுததும
வரை வாடடுபவரே! பகைவரைக கொலவீராக மிகக பேராசை
ணடவாகளும ஸநேகம செயதவாகளும நீணடகாலம கூட
ததவாகளும நணபாகளைச சேகரிததுககொணடவாகளும சேனை
க திரடடிக கொணடவாகளுமான திருதராஷடிரபுததாகள உம
ததில ஸமமாயிருபபதைச செயவாகளெனபதறகு உபாயமா
இலலை பீஷமா துரோணா கிருபா முதலானவாகளாலே (தாஙக
பலமுடையவாகளெனபதைபனறு நினைககினறனா? பகை
ா அடககுபவரே! அரசரே! மெனமையுடன இவாகளை நீா
ரிககிறவரையில, இவாகள உமமுடைய ராஜயததை அபகரிப
கள திருதராஷடிர புததாகள தயையினாலும ஏழைமையினாலும
மாததஙகளுடைய காரணஙகளினாலும உமமுடைய இஷடத
ச செயயத தககவராகாா துரியோதனன கோபததாலே உமக
செயயககூடாததைச செயதும உமமுடையவிஷயததில பசசாத
ததை அடையவிலலையெனகிற இதுவே அதைத தெரிநதுகொள
ல உமககு நிமிததம (=காரணம) அரசரே! பீஷமரும துரோ
ும புததிமானான விதுரரும ஸாதுககளான பிராமமணாகளும
சரும நகரமாநதரும கௌரவ ஸரேஷடாகளெலலாருமே பாாத
ககுமபொழுது உணமையாகத தானததையே சீலமாகவுடைய
ம மிருதுவாயிருபபவரும அடககமுளளவரும தாமசீலரும விரத
த அனுஸரிததவருமான உமமைக கபடததினால சூதாடடததில

1 நைஷடிகாகளான பிரமமசாரி ஸநயாஸிகளுககுரிய காமம.

2 சொனனபடி ராஜயததைக கொடுததல தாமம, கலகமிலலாமல கொடு
துபோக மீதிராஜயததை மாிககாமல அனுபவிததல ஆரதமம.

ஜயித்தான் அபபொழுது, குருராஜன அவன தனனுடைய அ
செயகையினுல வெடகததை அடையவுமிலலை ஓ! அரசரே!
விதமான சீலமும நடைபுமுடைய அவனிடததில அனுபைசசெ
தீர் ஓ! பாரதரே! அவாகள எலலா உலகததாருககுமே கொ
வேணடியவாகள உமககுக கொலலவேணடியவாகளெனறு செ
வும வேணடுமா? தகாத சொறகளாலே தமபிகளுடனகூ
உமமை வருததபபடுததினுன தமபிகளுடனகூடக களித
னும (தனனைப) புகழுகிறவனுமாகி, 'இதுவரை பாணடவாகளு
இவவிடததிற சிறிதும ஸொததானது இலலை இவாகளுை
பெயருமகோததிரமுமகூட நாளடைவில மிசசமிரா மே
அவாகளுககு அவமானமும உணடாகபபோகிறது இவாகள
தனமை முதலியவறறை இழநது எனனிடததில மரணத
அடையபபோகினறனா' எனறு சொலலுகினறுன அபபொழு
சூதாடடம நடததபபடடிருககையில பாபியும மிககதுாபபுததிபு
யவனுமான துசசாஸனனுல ராஜமஹிஷியான துரௌபதி
வள அநாதைபோல ஸபையில கேசததைப பிடிததிழு
படடு அழுகிறவளாகி அரசாகளுடையஸபையில பீஷமா து
ணாகளுடைய முனனிலையில அடிககடி பசுவெனறு சொலலப
டாள பயஙகரமானபராககிரமததைதயுடைய எலலாபபிராதாகக
உமமால தடுககபபடடவாகளும தாமமாகிறகயிறறுல கடடப
வாகளுமாகி (கோபமுதலிய) ஒனறையும அடைநதிலா அ
நீா வனஞ்சென்றபிறகு, இவைகளையும வேறு கடுமையான வாாத
களையும சொலலி ஞாதிகளுடையமததியில (தனனைப) புகழ
கொணடான அழைககபபடடவாகளாகி அநதஸபையிலிருநத
கள குறறமிலலாதவரான் உமமைபபாாதது எபபொழுதும
ணீரால குரல தழுதழுததவாகளும அழுகிறவாகளுமாயிருநத
அநத அரசாகளும பிராமமணாகளும துரியோதனனைபபுகழவி
அஙகுளளஸபையோாகளெலலாரும அவனை நிநதிததாாகள
வாகளை வாடடுகிறவரே! அரசரே! நலலகுலததில பிறநதவனு
நிநதை வதம (இரணடிலும) வதமானது மிககுணமுடை
கெடடபிழைபபான நிநதயோ குணமுடையதனறு அரசு
மஹாராஜரே! லஜஜையிலலாதவனும பூமியில எலலா அரசா
லும நிநதிககபபடடவனுமாகிறபொழுதே கொலலபபடடவனாகிறு
இபபடிபபடட நடைபுளளவனுடைய வதம, வடடமான மே
யால பறறபபடடு நிறகிறதும வேரறுநததுமான மரததைசச

போல, இலேசாயச சாதிககககூடியது மதிகெடட இழிவானவன
லா ஜனஙகளுககும ஸாபபமபோலக கொலலப்படவேணடிய
பகைவரகளை வதைககினறவரே ! நீர இவனைககொல்லும் அர
ர ! சநதேகததைச செயயாதீர குறறமறறவரே ! நீர பிதாவான்
தராஷடிரனுககும பீஷமருககும நமஸகாரததைச செயவீரென
எலலாவிததததாலும உமககு உசிதம எனககும பிடிததிருககிறது
சரே ! நானே சென்று துரியோதனனவிஷயததில, 'இவன
றுவோ அஸாதுவோ' எனகிற ஸநதேகமுளள எலலாஜனஙகளு
ய ஸநதேகததையும அறுபபேன நான அவவிடததில அநத
ரகளுடைய மததியில எலலாமனிதரகளுககும ஸாதாரணமான
முடையகுணஙகளையும, அவனுடைய முறைமையை மீறின நடைகளை
நனறாயசசொலலுவேன அவவிடததில சொலலுகிற எனனுடைய
ரததஙகளுடனகூடியதும ஹிதமுமான வாரததையைப பல
சஙகளுககு அதிபதிகளான எலலா அரசரகளும கேடடு உமமு
யவிஷயததில, 'தரமாதமா' எனறும 'ஸததியமான வாககுடைய
எனறும அஙகீகரிககபபோகினறனா அவனவிஷயததிலும
வன) லோபததால எபபடியிருநதானெனபதை அறியபபோகினற
முதியவரகளையும சிறுவரகளையும அழைததுககொணடு நானகு
ணததாரும வநதிருககையில படடணதது ஜனஙகளிடததிலும
சததாரகளிடததிலும இவனை நிநதிககவே செயவேன ஸமா
னததை வேணடுகிறபடியால நீர அவரகளவிஷயததில அதா
ததைச செயதவராகமாடடீர அரசரகள கௌரவரகளையும திரு
ராஷடிரனையும நிநதிககபபோகினறனா உலகததினால அவன
பபடட பிறகு, செயயவேணடியது எனன மிசசமிருககிறது ?
சரே ! இபபடியே துரியோதனனும கொலலபபடடவனுககுச
மானபொழுது வேறு எனன செயயவேணடும ? நான எல
க கௌரவரகளையும அடைநது உஙகளுடைய பயனைககெடுக
ல சமாதானததைச செயய முயலுவேன (அவரகளுடைய)
பலையும கணடறிவேன பாரதரே ! யுததததில பறறின தான
ரவரகளுடைய முயறசியையும சென்று பாரததுவிடடு உம
டைய ஜயததினபொருடடுத திருமபபபோகிறேன எலலாவிதத
லும நான பகைவருடன யுததததையே பிராததிககிறேன அப
யே, எனககு எலலா நிமிததஙகளும உணடாகினறன மிருகங
ளும பக்ஷிகளும கோரமாகக கததுகினறன முனராததிரிகளில
னகுதிரைமுதலியவைகளில கோரமான ரூபஙகள ஏறபடுகின

றன அபபடிபபோலவே, அகனியும மிகவும கோரமான பல
ணாஙகளே அடைகிறது இபபொழுது மிகக பயஙகரனுன அநத
மானிடவுலகததிறகு நாசததைச செயகிறதறகாக வநதவனுகா
போனுல (இவை இபபடி ஏறபடா) ஆயுதஙகளேயும யநதிரததை
கவசஙகளேயும ரதஙகளேயும யானைகளேயும குதிரைகளேயும ஸஜ
செயதுகொணடு உடமுடைய எலலாவீராகளும உறுதியைசசெ
வாகளும யானே தோ குதிரைகளில ஸனனுகமுடையவாகளுமாயி
கடடும ஓ! அரசரே! யுததததிறகாக உமககு ஸமபாதி
வேணடியஎலலாவறறையும நிரமபச செயயும அரசரே! பாக
வாகளில சிறநதவரே! முன புஷகளமாயிருநது சூதாடடததில
கரிககபபடட உமமுடைய இநதராஜயததைத துரியோதனன
ரோடிருநதுகொணடு எவவிததததிலும இபபொழுது உமக
கொடுககததககவனுகான' என்ருா

எழுபததுமூனறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன் துரியோதனனேத் திருப்திசெயவது ஶாமமேன்பதையும் எப்படியாவது ஸமாதானமே செயயவேண்டுமேன் பதையும் கோவிநதநக்குச் சோன்னது)

(அபபொழுது), பீமஸேனன சொலலலானுன 'ஓ!
ஸூதனரே! எபபடி எபபடிசசொனனுல கௌரவாகளுககுச
தியானது ஏறபடுமோ அபபடி அபபடியே சொலலககடவீா
தததால பயபபடுததாதீா பொறுமையுடையவனும கோபமுள
வனும நனமையைப பகைபபவனும பெரியமனமுடையவனும
துரியோதனன கடுமையாகச சொலலததககவனலலன இவனி
ஸமாதானமாகவே சொலலககடவீா இயறகையிலேயே ப
புததியுடையவனும திருடாகளுககுச சமமான எணணமு
வனும ஐஶவரியமதததால மயஙகினவனும பாணடவாகளுட
பகைகொணடவனும தீாககாலோசனையிலலாதவனும கொடு
காரனும நிநதிபபவனும குரூரமானபராககமமுடையவனும தீ
கோபமுளளவனும திருபபமுடியாதவனும பாவததையே உ
மாகவுடையவனும வஞசனையில பரியமுளளவனுமான அவன
தானுமசாவான, கலககபபடான, தனனுடையகொளகையை விட

டான ஓ! கிருஷ்ணரே! அப்படிப்பட்டவனுடன் ஸமாதானமா
மிகவும் செய்யமுடியாததென்று நினைக்கிறேன் நண்பர்களுக்கும
தமாயுள்ளவனும் தாமத்தைவிட்டவனும் பொய்யிலிருப்பமுள்ள
னுமானதால், நண்பர்களுடைய வார்த்தைகளையும் மனங்களையும
ாதிக்கவேசெய்வான். கோபத்தினவசத்தை அடைந்தவனும
தன்மையிலிருப்பவனுமான அவன் புறகளாலமறைக்கப்பட்டபாம
து இயற்கையால கடித்துப் பாவத்தைச்செய்வதுபோல இயற
ால பாவத்தை அடைகிறான் துரியோதனன எவ்விதசசேனைஎவ
டை எவவிதத தன்மை எவ்வித வன்மை எவ்வித பராக்ரமமு
வனென்று, எல்லாவிதத்தாலும், உம்மால் அறியப்பட்டவன்
பு, புத்திரர்களுடன்கூடின கௌரவர்களும் அப்படியே நாங்களும
ிரனைத தலைவனுகவுடையதேவர்களபோல மனவுமைதியுள்ளவாக
உறவினர்களுடனகூடினவர்களுமாகி மகிழ்நதிருந்தோம். ஓ! மது
தனரே! பாரதர்கள் துரியோதனனுடைய கோபத்தினுலே கோ
காலத்தில அக்கினிகளாலே வனங்கள் எரிக்கப்படுவது போல
கப்பட்ட போகின்றனர். ஓ! மதுஸூதனரே! ஞாதிகளையும
னர்களுடனகூடின நண்பர்களையும வேரோடுகளைந்த இந்தப்பதி
டு அரசர்கள் பிரஸித்தர்கள் அஸுரர்கள் தேஜஸினுல ஜவ
ின்றவர்களபோலச் செழிப்பையடைந்து தாமத்திற்கு விநாச
ம ஏற்பட்டபொழுது; கலியென்று உண்டாயிற்று க ஹைஹ
ரில உதாவர்த்தனும், உ நீபர்களிலஜனமேஜயனும், ங தாலஜங்கா
ல பஹுளனும், ச க்ருமிகளில் தாவியான வஸுவும், ரு ஸுவீரக
அஜபிந்துவும், சு ஸுராஷ்டிரர்களில ருஷாத்திகனும்,எ பலீஹாக
ஆர்க்கஜனும, அ சீனர்களில் தௌதமூலகனும்; கூ, விதேஹாக
ஹயக்ரீவனும, க0 மஹௌஜஸர்களில வாயுவும், கக ஸுந்தர
ர்களில பாஹுவும், கஉ தீப்தாக்ஷர்களில புரூரவனும், கங சேதி
யர்களில் ஸஹஜனும், கச பூரவீரர்களில விருஷத்வஜனும், கரு
ரவதஸர்களில தாரணனும், கசு முகுடர்களில விகாஹனனும,
நதிவேகர்களில சமனும் ஆகிய இவர்கள் யுகமுடிவுகளில தம
குலங்களில குலத்தைக்கெடுக்கின்ற பாபிகளும புருஷாதமர்களு
உண்டானார்கள் கிருஷ்ணரே! இழிவானவனும பாபபுருஷனுமான
த ¹ துரியோதனனும் கௌரவர்களான எங்களுடையகுலத்திற
காலத்தினுல சேகரிக்கப்பட்ட தணலாயிருப்பவன் ஆகையால,
மானபராக்ரமத்தையுடைய அவனை நோக்கி அறமபொருளக

¹ 'இவனைச சோதனைப்பதியென்னுமா உலகங்களைக்கெடுத்தவர்கள்' என்பது,

ஞுடனகூடியதாகவும ஹிதமாகவும அவனுடைய இஷ்டததையத்
ரித்ததாகவும, பலபடவும கடுமையிலலாமலும மெளளசசொலத்
உககிரமாககசசொலலாதீா ஓ! கிருஷணரே! நாஙகளெலலாரும தா
தவாகளாகிப படிநது நடககிறவர்களாயாவது தூயோதனனை அ
ஸரிபபோம ஙஙகள குலததில பிறநதவாகள நசிககவேணடாம
வாஸுதேவரே! எபபடியானலு, ஙஙகளுககுக கெளரவாகளு
உதாஸீனமான இருபபாவது ஏறபடுமோ அபபடியாவது செயயக்
வீா கெள்ரவாகளைக கெடடவீதியானது தொடவேணடாம
கிருஷணரே! முதியவரான பாடடனுரிடம (இவவிதம) சொ
வேணடும ஸபையிலிருபபவாகளிடமும சொலலவேணடும பிரா
களுககு நலல பிராதாககளையுடைமை உணடாகடடும தூயோதன
சமனததை அடையடடும நான இவவிதம இதைச சொலலுகிறே
அரசருமே புகழுகிறுா அாஜுனன யுததததில விருபபமிலலா
ஞுகவேயிருககிறுன அாஜுனனிடததில அதிகமான தயையன
இருககிறது?' எனறுன

எழுபதது நானகாவது அதயாயம்

பகவதயானபாவம. (தொடாசசி)

(மாதவர் பீமனை அவனுடைய பிரதிஜ்ஞைமுதலியவற்றை
நினைப்பூட்டிப் போருக்கு உத்ஸாகப்படுத்தியது)

புஜபலமமைநதவரும பலராமருககுத தமபியும சூரஸேன
குலததில பிறநதவரும சாரஙகமெனனும விலலையுடையவருமான
வா முனனுணடாகாததும மெளனமையுடனகூடினதுமான பீமனு
இநதவாாததையைககேடடுச சிரிககிறவாபோல, அதை மலையின ல
தனமைபோலவும அகனியில குளிரச்சியைபபோலவும நினைதது,
பொழுது, தீயைக காறறு மூடடுவதுபோல விருகோதானை வாாத்
களாலே தூணடுகிறவராகி, உடகாாநதிருபபவனும தயையினுல மூ
படடவனுமான அவனை நோககிச சொலலலானுா 'பீமஸேன
மறறஸமயததில உனவததததை விருமபுகிறவாகளும குரூராகளு
திருதராஷடிரரின புததிராகளைக கொலல விருபபமுளளவனுகி
ததைதயே சிலாகிககிறுய பகைவரைவாடடுகிறவனே! நீ தூ
விலலை விழிததிருககிறுய நோயினுல கூனினவனபோலப

ய அபபடிபபடட உனது கோபததால பெருமூசசுவிடுகிற
ம அகனிபோல ஸநதாபததை அடைநதவனுமாய எபபொழுதும
ரமும அமைதியறறதும அமஙகளமுமான வாாததையைபபேசு
ய பீம! புகையுடன கூடிய தீபபோல அமைதியிலலாதமனமுடை
னுகிச சுமையால பீடையடைநத பலஹீனனபோலப பெருமூசசு
டுககொணடு ஏகாநததததில படுககிறாய அதனை அறியாத சில
ஙகள உனனை பிததனாகவும நினைககினறனா பீம! மராங
வேருடன பிடுஙகிக கிளைகளையும முறிககிற யானைபோலப
மையக காலடிகளால உதைததுக காஜிககிறவனாகி நாலுபககததி
ஓடுகிறாய இநத இடததில ஜனககூடடததில மகிழவிலலை,
மையில பொழுதுபோககுகிறாய பாணடவ! இரவிலும பகலி
ஒருபோதும மறறவரைப புகழகிறாயிலலை அகாரணததில
ககிறவனும ரகஸயததில அழுகிறவனபோனறவனுமாயிருககிறாய.
ஙகாலகளில தலையைவைததுககொணடும நெடுநேரமகணகளை
ககொணடும இருககிறாய . திருமபவும, புருவஙகளை நெரிததுக
ணடு உதடுகளைக கடிககிறவனபோலவும அடிககடி காணபபடு
ய. பீம! அவையெலலாம கோபததால செயவிககபபடடன.
ாயன ஒளியைபபரபபிக கிழககிலதோனறி மேறகில மறைநது
புளளவனாகவே தருவததைச சுறறுவதுபோல இதை ஸதயமா
சொலலுகிறேன இதறகு விததியாசமிலலை நான கதையுடன
று பொறுமையுடன துரியோதனனைக கொலவேன' எனறு பிரா
களுடைய மததியில கதையைத தொடடு ஸததியம செயதாய்.
கவரைவாடடுகிறவனே! அபபடிபபடட உனனுடைய புததியா
இபபொழுது ஸமாதானததில வைககபபடுகிறது அநதோ!
! உனனைப பயம வநதடைநததாகையால, யுததததை விருமபுகிற
னுடைய மனஙகள யுததகாலமநேரிடடபொழுது மாறுபடுகின
தூககததினிடையிலும விழிபபினிடையிலும விபரீதமான
னஙகளைக காணகிறாய ஆகையினாலேதான, சமனததையே
மபுகிறாய அநதோ! அலிபோல உனனிடததில சிறிதும ஆண
மையைச சொலலுகிறாயிலலை கலககததைஅடைநதிருககிறாய அத
உனமனம வேறுபாடடை அடைநதுவிடடது உன நெஞசும
குகினறது உன மனம சிதறிவிடடது தொடைகள அசசை
விருபபதை அடைநதுவிடடாய ஆகையால, ஸமாதானததையே
மபுகிறாய பாாதத! மனிதனுடைய சஞசலமான மனமானது
னவேகததால அசைககபபடட இலவமபழததின உடகடடுபு

போல அநிததியமனறோ வேறுபட்ட உனனுடைய இநதபபு யானது 1கோககளுடையமனஙகளை மாறுபட்டமனிதனுடையவ (தளரசசெயவது) போலவும, (வெளளமானது) ஓடமிலலாதவா முழுகசசெயவதுபோலவும பாணடவாகளுடைய மனஙகளை ளரவும) முழுகவும செயகினறது ஓ! பீமஸேன! நீ உனககுத தியிலலாத இபபடிபபட்ட வாாததையைச சொலலுகிறாயெனப மலையினஅசைவுபோல எனககுப பெரிய ஆசசாியமாயிருககிற பாதவமசததில பிறநதவனே! அபபடிபபட்ட நீ உன காமஙகளை நறகுடிபபிறபபையும ஆலோசிததுக கிளமபு துககததை அ யாதே வீரனே! உறுதியாயிரு பகைவாகளை அடககுபவ நீ தளாசசியடைவது உசிதமனறு க்ஷததிரியன பராககிரமத அடையாததை அநுபவிககிறதிலலை' எனறா

எழுபததைநதாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(பீமன் தன்திறன்மையையும் தான் ஸமாதானத்தை விரும்பு வதற்குத் தயையே காரண மென்பதையும் வாஸுதேவருக்குச் சொல்லியது)

தீராத கோபததை யுடையவனும பொறுதவனுமான ஸேனன, வாஸுதேவா அவவிதம சொலலியதைக கேட்டு, நலல ரைபோல வேகததைப்பைநதான, அதனபிறகு, சொலலததொட ஞன பீமன, 'ஓ! அசசுதரே! எணணததை முழுமையுமசெ தியவனும யுததததில தவறுதபராககமததை யுடையவனும ஒரு மாககசசெயயவிருமபுகிறவனுமான எனனை மறறொருவிதமாக நினை றீா. ஓ! தாசாாஹரே! நீணடகாலம எனனுடன பழகியவரா என்னுடைய உணமையை அறிகிறீரா? அலலது, ஙாலுபககததி வழிகினற தடாகததில நீநதுபவன(அதனுழததையறியாதது) போ எனனை அறியவிலலையா? ஆகையால, (எனககு) தகாதவ தைகளாலே நீா எனனைக குததுகிறீா ஓ! மாதவரே!

1 'பசுககளுககு மனுஷயனுடையவாககு ஏறபட்டதுபோல (போடாக உனககு உணடான இநதபபுததியானது ஓடமிலலாதவா (வெளளம)' முழுகச செயவதுபோலப பாணடவாகளைக கவலைகக முழுகச செயகிறது' எனறும கொளளலாம.

னென்று என்னை அறிகின்ற ஒருவன் நீர் சொல்வது போலத்
தவார்த்தைகளை எப்படிச் சொல்லுவான்? ஓ! கிருஷ்ணிநந்த
ா! ஆகையால், இந்தவார்த்தையைச் சொல்லப்போகிறேன் என்
டைய ஆண்மையும் பலமும் பிறரோடொப்பானவையல்ல தானே
னைப்புகழ்வதென்பது எல்லாவிதத்தாலும் இழிவானகாரியம்
சவார்த்தையால் அடிக்கப்பட்டதால், என்பலத்தைச்சொல்லுகி
ா ஓ! கிருஷ்ணரே! இந்தப்பிராஜைகளுக்கு இருப்பிடமான
களும் அசையாதவைகளும் ஆதாரமில்லாதவைகளும் அளவற்ற
களும் எல்லாவற்றிற்கும் மாதாபிதாக்களுமான இந்தப்பூமியை
லவாக்கத்தையும் பாரும் இவ்வகள் கோபமுடையவைகளாகி
ாடுபாறைகளைப்போல் வேகமாகவருமானாலும் சராசரங்களுடன்
ன இவைகளை நான் கைகளால் அடக்குவேன் பெரிய பரிகாபுதங
பானறைகளுடைய இந்த இடைவெளியைப் பாரும் இவ்வற்றிற
அகப்பட்டு விடுபடுகிறமுனிதனை நான் பார்க்கவில்லை என்னால்
கப்பட்டவனை இமயமலை, கடல், வஜ்ராயுதத்தையுடையவனும்
ஸுரனைக் கொன்றவனுமான இந்திரன் ஆகிய மூவரும் நேரில்
தைஅடைந்து ரக்ஷிக்கமாட்டார்கள் யுத்தத்துக்குத்தக்கவர்களு
ண்டவர்களைக்கொல்ல விருப்பமுள்ளவர்களுமான எல்லா அரசா
யும் கீழே தரையில் உள்ளங்காலினாலேயே மிதித்துவிடுவேன்.
யுசசுதரே! நான் அரசர்களைவென்று வசமசெய்த என்னுடைய
மையை நீர் அறியவில்லையென்பதில்லை ஓ! ஜனார்த்தனரே!
து, என்னை அறிபவில்லைபானால் உதயமாகின்றஸூரியனுடைய
ப அறிவதுபோல் நெருங்கிய பலமான யுத்தத்தில் என்னை
பபோகிறீர் ஓ! குற்றமற்றவரே! ஊசியினால் புண்ணைக்குத்து
பாலக் கடுமையான வார்த்தைகளால் (என்னை) ஏன் குத்துகி
புத்திக்குஎட்டினபடி இதைச் சொன்னேன் நான் சொன்ன
காட்டிலும் என்னை அதிகமாக அறியும் யுத்தத்தில் கூட்டத்
காலுமநாள் ஏற்பட்டபொழுது என்னால்கொல்லப்பட்ட யானை
ம தேராளிகளையும் குதிரைவீரர்களையும் காலாட்களையும்,
தைத்தையடைந்து க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டர்களைக் கொல்லுகின்ற என்
பார்க்கப்போகிறீர் சிறந்தவர்களேயே சிறந்தவர்களேயே இழுக்க
என்னை நீரும் உலகமும் பார்ப்பீர்கள் என்னுடைய அங்கங்கள்
வில்லை என்மனம் பதறவில்லை கோபத்தையடைந்த எல்லா
திலிருந்துமே எனக்குப் பயமானது இல்லை ஓ! மதுஸூத
! மேலே என்னவென்றால், இது கிருபையினாலுண்டான ஸ்நே

கம் எங்களுடைய பாரதர்கள் நசிக்கவேண்டாமென்று எல
துன்பங்களையும் பொறுக்கிறேன்' என்றான்.

எழுபத்தாறுவது அத்யாயம்

பகவத்யாநப்ரவம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் பீமனைப் புகழ்ந்து அவனுடையகருத்தை அறிதற்கும்
அவனை உத்ஸாகப்படுத்தற்குமே தாம் அவ்விதம் கூறிய
தாக அவனிடம் சொல்லியது)

ஸ்ரீபகவானுரைவா, 'நான் அபிப்ராயத்தை அறியும் விரு
துடன் ஸ்நேஹத்தால் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னேன், நி
யினாலும் பண்டித்தனத்தினாலும் கோபத்தாலும் சொல்லவே
மென்கிற விருப்பத்தாலும் சொல்லவில்லை நான் உன்னுடைய
மையை அறிவேன், உனக்குள்ள பலத்தையும் அறிவேன், உ
டையசெய்கைகளையும் அறிவேன் உன்னை நான் அவமானம
வில்லை, பாண்டவ! நீ உன்னிடத்தில் எவ்வித கல்யாணகுண
நினைக்கிறாயோ அதனை நான் உன்னிடத்தில் ஆயிரமடங்கு அதி
நினைக்கின்றேன் பீம! எல்லா அரசர்களாலும்பூஜிக்கப்பட்ட ர
குலத்தில் (உனக்குப்) பிறவியோ அதற்குத்தக்கபடி நீ பந்துக்க
டும் நண்பர்களோடும் இருக்கிறாய் விருகோதர! அறியவி
கிறவர்களா ஸந்தேகிக்கப்பட்ட [1] தேவதாமம் [2] மானிட
இவற்றின்முடிவை உறுதிசெய்கிறார்களில்லை அந்தத்தாமமே ம
னுடைய கார்யாதிகளில் காரணமாகி இவனுடையகேட்
அதுவே காரணமாகிறது மனிதமுயற்சியாலுண்டான செய
னது ஸந்தேகிக்கப்பட்ட பயனையுடையதாயிருக்கிறது தே
தைக்காணுகின்ற கவிகளாலே ஒருவிதமாகத் தீர்மானிக்கப
(காமங்கள்) வாயுவினுடைய வேகங்களைப்போல வேறுவிதமாகச்
கின்றன நன்கு ஆலோசிக்கப்பட்டதும் நியாயத்தினால்
செய்யப்பட்டதுமாகச் செய்யப்பட்ட மனுஷ்யனுடைய செ
யானது தெய்வத்தினாலும் தடுக்கப்படுகிறது பாரத! (தன
செய்யப்படாததும் தேவதைகளாலுண்டானதுமான குளிர்,
பம்,மழை, பசி,தாகமென்கிறகாரியங்கள் மனிதமுயற்சியினாலு
கப்படுகின்றன பிராப்தத்தைத்தவிர, மனிதன் தானேசெய்த

---

1 புண்ணியபாவங்களின்பயன் மனிதமுயற்சி

...த்தமமுதலிய) காமத்தினால் அவை நசிப்பதால் மறுபிறப்பில்
...யுண்டாகிறதில்லை அந்தவிஷயத்தில் பிரமாணமிருக்கிறது
...டவ! உலகத்திற்குத் தொழிலைவிட்டு மற்றவற்றால் பிழைப்பு
...லை இவ்விதப்புத்தியுடையவனாய்ப் பிரவிருத்திக்கவேண்டும்
...றசி, தெய்வம்) இரண்டும் சேரும்போது பயனுண்டாகும்
...விதம் தெரிந்துகொண்டவன், தொழிலிலேயே செல்லுகிறான்
...க்காரியம் கைகூடாவிடில், மனவருத்தத்தை அடைகிறதில்லை
...கூடுவதில் ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறதில்லை பீமஸேன!
...லுள்ள இந்தநிச்சயத்தை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன் பகை
...ளுடன் யுத்தத்தில் உறுதியான வெற்றியானது சொல்லத்தகுந்த
...லை சக்தியை மிகவும் இழந்தவனுக்கக்கூடாது அப்படிப்போ
...தாரத்தங்களின் நாசத்தில் துக்கத்தையும் தளர்ச்சியையும்
...டயக்கூடாது' என்கிற இந்த விஷயத்தை உனக்குச்சொல்லு
...ன் பாண்டவ! நாளைவிடிந்ததும் துரியோதனனுடைய ஸபீ
...சென்று உங்களுடையபயனைக் குறையாமலே சமனத்தைச்
...வதற்கு முயலுவேன் அவர்கள் ஸமாதானத்தைச்செய்வார்
...யானால், அதனால் எனக்கு அழிவற்றபுகழ் உண்டாகும்.
...ளுடைய இஷ்டமும் செய்யப்பட்டதாகும் அவர்களுக்கும்
...தான நன்மை உண்டாகும் அந்தக்கௌரவர்கள் ஆகிர
...டுவார்களேயானால் என்சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளார் (அப்
...ழுது), இந்தவிஷயத்தில் போராகிறகொடியசெயலே ஏற்படும்
...ஸேன! அந்தயுத்தத்தில் உன்னிடத்தில் பாரம் வைக்கப்
...தாகும் அர்ஜுனனாலே சுமையானது தாங்கப்படவேண்
...மற்றவர்கள் உங்களால் காக்கப்படவேண்டும் நானோ
...டைபோந்தபொழுது, அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதியாவேன் இது
...ஜுனனுடைய விருப்பம் நான் யுத்தத்தை விரும்பவில்லையென்ப
...ல ஆகையால், விருகோதர! நான், தாயத்துடன்கூடின
...த்தையைப்பேசுகின்ற உன்னுடைய புத்தியைப்பற்றிச் சந்தேக
...டயவனாகி உன்னுடையசக்தியைத் தூண்டினேன்' என்றார்

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸமாதானம் சண்டை இரண்டையும்புகழ்ந்து இஷ்டப்படி ஏதாவதொன்றை நிச்சயிக்கும்படி கிருஷ்ணரிடம் சொல்லியது)

(அபபொழுது), அாஜுனன சொலலுகிறுன, 'ஓ! ஜ
தனரே! யுதிஷடிராாலேயே சொலலவேணடியதுமுழுதும செ
லபபடடது ஓ! பகைவரை வாடடுபவரே! ஆனுலும, உமமு
வாாததையைககேடடு எனககு (பினவருமாறு) தோனறுகி
ஓ! பிரபுவே! திருதராஷடிராருடைய பேராசையினுலோ, (
ளுககு) நேரிடடஎளிமையினுலோ, இநதவிஷயததில ஸமாதான
நீாசெயயககூடியதாகநினைககவேயிலலையா? அலலது, மனிதனு
பராககிரமததைப பயனிலலாததாக நினைககிறீரா? முனவினையி
முயறசியினுல வலிமையும உணடாவதிலலை (உமமால) சொ
படட[1] அபபடிபபடட இநதவாாததையானது அபபடியிரு
லும அது அவவிதமே ஆகலாம மேலும, இது இவ
பாாககததககதுமிலலை ஒனறும செயய இயலாததாகவும
மேலும, இநதயுததததை எஙகளுககு நாசததைச செயகிறதா
கஷடமானதாகவும கருதுகிறீா எவாகளுககு ஸாமமுதலிய
யஙகளால பயன உணடாகவிலலையோ அவாகளுககு அவை
படி செயயபபடாமையால) துனபததைசசெயகினறன ஓ!
பவே! நனருக நிறைவேறின் (ஸாமமுதலிய) உபாயஙகள
ளுளளவையாகும (ஆகையால), கிருஷணரே! எஙகளுககுப
டன ஸுகமுணடாகததககபடி நடபபீராக ஓ! வீரரே!
களுககும அஸுராகளுக தம பிரமமதேவாபோல நீா பாணட
ளும கௌரவாகளுமான எஙகளுககு முதனமையான நண
கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும கெடுதலிலலாததைக
கொளளககடவீா எஙகளுககு நனமையான காாயமானது உம
செயயமுடியாததனறெனறு நினைககிறேன ஜனாததனரே!
விதமானுல உமது காாயம செயயுநதகுதியை அடையும ஓ!
ாததனரே! நீாசெனறுஇவவிதமே செயவீா ஓ! வீரரே! அவ

1 'ஸமாதானமெனபது எனககு விருபபமிலலாததாயினும
விருபபபபடி நோநதாலும நோ டடும' எனபது

தமாவாயிருககிற அவனவிஷயததில நீா வேறுசெயய விருமபி
அதுமுழுவதையும நீாவிருமபியபடி செயயும எஙகளுககு
ாகளுடன ஸுகமாவது ஏறபடடடும. அலலது, உமமால
யவிருமபபபடடதாவது நேரடடும ஓ! கிருஷணரே! விசாரிக
பொழுது, உமமுடையவிருபபம எதுவோ அதுவே எஙகளுககுப
ிது ஓ! மதுஸூதனரே! தாமபுததிரரிடம செலவததைப
கதுவிடடுப பொறுதவனும தாமததுடனகூடிய உபாயததைக
றமல குறறமானசூதாடடததைசசெயதுகுரூரமானஉபாயததால
தக) கவாநதவனுமான அநதத துாபபுததிககாரன புததிராக
டும பநதுககளோடும வததனையடையதத தககவனலலவெனப
ில க்ஷததிரியாகளுள பிறநது விலலையுமதரிதத ஆணமகன
ருககு அழைககபபடடால பிராணததியாகம நேரிடடாலும எப
திருமபுவான? ஓ! விருஷணிகுலததில பிறநதவரே! அதாம
கததால ஜயிககபபடடு வனததிறகுபபுறபபடட (எஙகளைப)
து, (நாடு தனதெனனும) நிசசயததையடைநத அநதத துா
தனன எனனால கொலலபபட வேணடியவனே ஓ! கிருஷ
ர! மிததிராநிமிததமாக இதனைச செயயவிருமபுகிறீரெனபது
ரியமிலலை காரியமானது ஸமாதானததினாலாவது மறற
(சணடையினாலாவது)எபபடியும பயனுளளதாகலாம அலலது,
களுடைய வதமே சிறநததெனறு நினைககிறீரானால, பிறகு,
வே சீககிரமாகச செயயபபடலாம இதறகுமேல உமமால
ாசிககத தககதிலலை கெடடபுததியுளளவனானஅவன சபை
மததியில துரௌபதியைத துனபுபபடுததினதை அறிகிறீ
ரா? அவனுடைய அநதககுறறம பொறுககபபடடது. மாத
! அபபடிபபடடவன பாணடவாகளவிஷயததில ஸரியா
பானெனகிற எணணமானது, உவா நிலததில விதைககபபடட
முளையாததுபோல எனககு உணடாகிறதிலலை ஓ! வாஷ
பரே! ஆகையால, நீா உசிதமாக நினைககிறதும பாணடவா
ன எஙகளுககு நனமையும மேலே செயயவேணடியிருபபது
தை விரைவில செயயும' எனறான

ஸ்ரீ மஹாபாரதம.

எழுபததெட்டாவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம. (தொடாச்சி)

(வாஸுதேவர் தண்டனைக்குரிய துரியோதனன் ஸமாதானப்
படுத்த முடியாதவனென்றும், யுதிஷ்டிரருடைய விருப்
பப்படி தாம் ஸமாதானத்துக்குமுயல்வதாக
வும் அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது).

ஸ்ரீ பகவான, 'மிகக புஜபலமமைநதவனே! பாணடவ
சொலலுகிற இது உணமையே பாணடவாகளுககும கௌரவாா
கும கெடுதலிலலாததை அஙகீகரிககிறேன ஓ! பீபதஸுவே! (
தானம யுததம) இரணடுகாரியஙகளிலு முள்ள இவையெலலாம
னுடைய அதீனம கௌநதேய! ஸாரமுளளதும தோஷமற
(உழவு முதலிய செயலாலேயே சீரதிருததபபடடதுமான) நி
மழையினறி ஒருகாலும பயனவிளைவிககாது எநத நிலததில (
யால) ஜலம பெருககசெயயபபடடதோ அதில முயறசி வே
மெனறு சொலலுவாாகள அதிலும, காயவறைதத தெயவ
செயவிககபபடடதெனறு நிசசயமாயப பாககவேணடும அப
படட இநதவிஷயமானது முனனோாகளான பெரியோாகள
புததியினால நிசசயிககபபடடிருககிறது உலகததிலுளள எ
மானது தெயவததிலும முயறசியிலும சோநததாயிருககிறது.
அதனை மிகுநத முயறசியால செயகிறேன தெயவசசெயலோ
னால ஒருவிததததாலும செயயமுடியாதது கெடுமதியை யுடைய
அவனோ தாமததையும உலகததையும தளளிவிடடு நடக
தானசெயத இழிவான அவவிதமுளள அநதககாரியததி
வருததததை அடைகிறதிலலை அபபடியிருநதும, அவ
சகுனியும ஸூதபுததிரனும கானனும பிராதாவான துசசா
மாகிய மநதிரிகள மிகக பாவமான புததியை விருததிசெயகின
அாஜுன! பநதுககளுடனகூடின அநதத துாயோதனனோ வ
ராஜயததைக கொடுததுச சமாதானததை அடையமாடடான
மாாஜரும நமஸகாரததினாலும (நாடடை)விட விருமபுகிற
துாபுததியுடையவனான அவனும யாசிககபபடடாலும
யததைக கொடுககமாடடான யுதிஷடிாருடைய கடடளை

1 'தாமதேவதையின அமசமாதலால, தாம செயயவேண
மையைச செயதேவிடுவா' எனபது குறிபபு

ம சொலலததககதாக நினைககவிலலை பாரத! பாவியான
ரவனே தாமராஜரால வேணடுமெனறு சொலலபபடட பயன
றவறறையும செயயமாடடான அதைச செயயாதபொழுது,
ன உலகததில கொலலபபடடத தககவனுவான பாரத!
ீனு எனககும உலகததிறகும கொலலவேணடியவனே. அவ
சிறுபிராயததில எபபொழுதுமே நீஙகள எலலாரும தீஙகு
யபபடடீாகள கொடியவனும கெடுமதியுளளவனுமான அவ
உஙகளராஜயம மிகவும பறிககபபடடது பாவியான அவன
டிடாரிடததில செலவததைபபாாததுப பொறுககவிலலை. பாாத
நானும அவனால உன நிமிததததில அடிககடி பேதிககப்பட
் அவனால செயய விருமபபபடட அநதக கெடடகாரியம
றுல ஏறகபபடவிலலை தோளவலியமைநதவனே! நீயும அவ
டய முககியமான எணணததை அறிகிறுயலலவா? அாஜுன!
ராஜருடைய இஷடததைச செயயவிருமபுகிறவனுன எனனை
அவனுடைய ஸவரூபததையும எனனுடைய பெரிதான அபிப
பததையும நனறுக அறிகினற நீ அறியாதவனபோல இப
ழுது எனவிஷயததில ஏன சநதேகிககிறுய? பாாதத! சிறநத
யும தெயவததனமையுளளவையுமான (பாசுபதமுதலியவை) உன
அடையபபடடன (யுததததிறகுரிய) ஏறபாடு செயயபபடடு
டது பகைவாகளோடு க்ஷேமமானது எபபடி ஏறபடும? பார்தத!
றுல வாாததையினாலும செயகையினாலும எது செயயக
தோ அதனை நான செயவேன பகைவாகளுடன ஸமா
ததையோ விருமபவிலலை செனறவருஷம கோகாஹரண ஸம
ல வழியில பீஷமா இநத க்ஷேமததை (அவனிடம) யாசிதது
மையைச சொலலவிலலையா? எபபொழுது உனனால ஸஙகற்பம
பபபடடதோ அபபொழுதே அவாகள அவமானததை அடைந
ள தாயோதனனே (அதிலும) க்ஷணமும சிறிதேனும
ருபதியடையவிலலை எநத விததததாலும தாமராஜருடைய
ளையை நான செயயவே வேணடும துராதமாவான அவனு
அதிகமான தீயசெயகையும நினைககததககது' எனறுா.

மககு வெறறியிலலையெனறு நினைககவேயிலலை' எனபது கருதது.

எழுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நகுலன் தனக்கு ஸமாதானத்தில் விருப்பமிருப்பதையும் மாதவருக்கு ஸமர்த்தான்மைசெய்ய வல்லமை இருப்பதையும் அவரிடம் சொல்லியது)

நகுலன் சொல்லுகின்றான் 'ஓ! மாதவரே! தர்மத்தை தவரும் மிக்ககொடையாளியுமான தர்மராஜரால் பலவிதமான ைதகள் சொல்லப்பட்டன அவை உம்மாலும் கேட்கப்பட வல்லவா? ஓ! மாதவரே! பீமஸேனனாலும் அரசருடைய அபி யத்தை அறிந்து ஸமாதானமும் தனது புஜபலமும் வெளியிட டன. அப்படியே அர்ஜுனன் சொல்லியதையும் நீர்கேட்டீர் ஓ! வீ உம்மால் உமது அபிப்பிராயமும் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டது புருஷோத்தமரே! நீர் இவையெல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டுப வரின் கருத்தைக்கேட்டு எது காலத்துக்குரியதென்று நி நீரோ அதைச்செய்யக் கடவீர் ஓ! கேசவரே! பகைவரைய பவரே! அந்த நிமித்தத்திற்குத்தக்கபடி கொள்கையானது படுகிறது மனிதன் காலத்திற்குரியதும் முடியக்கூடியதுமான செய்யவேண்டும் ஒருவிதமாக நினைக்கப்பட்ட அதே மானது மறுபடியும் வேறுவிதமாகிறது ஓ! புருஷ ஶ்ரேஷ உலகத்தில் மனிதர்கள் நிலையில்லாத புத்தியை யுடையவர்கள கின்றனர் ஓ! கிருஷ்ணரே! நாங்கள் வனத்தில் வஸித்தபொ ஒருவித எண்ணமுள்ளவர்களாயிருந்தனர் கண்ணில் தென மல் அஜ்ஞாதவாஸம் செய்தபொழுது வேறுவிதமான எண்ண வர்களாயிருந்தனர் கண்ணில் தென்பட்டவர்களாயிருக்கும் தோ, மற்றொருவிதமாயிருக்கின்றனர் ஓ! விருஷ்ணிகுலத்த எங்களுக்கும் இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் எவ்விதமான ஆசை கிறதோ அவ்விதமான ஆசை வனத்தில் சஞ்சரிக்கும்பொழுது லை ஓ! ஜனார்த்தனரே! வீரரே! நாங்கள் வனவாஸம் முடித்த கேட்டு, உமது அநுக்கிரகத்தினால், இந்த ஏழு அக்ஷௌஹிணி வந்தன நினைக்க முடியாத வலிமையையும் ஆண்மையையும் வர்களும் ஆயுதம் தரித்தவர்களுமான இந்தப் புருஷ ஶ்ரே களையோ யுத்தத்தில் பார்த்துவிட்டு இவ்வுலகில் எந்த மனிதன் ருந்தபாட்டான்? அப்படிப்பட்ட நீர், மந்தனான அந்தத் து

ன மனவருததததை அடையாமலிருககுமபடி நனமொழியை லிலும பயததைப பினனிடமே சொலலவேணடுமே ஓ! கேச ர! மாதவரே! யுதிஷ்டிரரையும பீமஸேனனையும ஒருவராலும ககபபடாதவனான அர்ஜுனனையும ஸஹதேவனையும எனனையும மையும பலராமரையும மிகக வீரததையுடைய ஸாதயகியையும கிரர்களுடனகூடின விராடனையும மநதிரிகளுடனகூடின துருபத ம திருஷடதயுமனனையும பராககிரமசாலியான காசிராஜனையும தேசாதிபதியான திருஷடகேதுவையும மாமஸததாலும ரக தாலுமாகிய சரீரமுளள எநத மனிதன யுததததில எதிரததுச டைசெயவான? ஓ! புஜபலமிககவரே! அபபடிபபடட நீர தூது வதனாலே தாமராஜருககு இஷடமானபயனையே ஐயமற நிறை றுவீர ஓ! குறறமறறவரே! விதுரரும பீஷமரும துரோணரும றவிகரும உமமால சொலலபபடடதைக கேடடு நனமையை அறி கூடியவாகள அவாகளும, அரசரான இநததிருதராஷடிரரை கெடட நடையுளளவனும மநதிரிகளுடனகூடினவனுமான அந துரயோதனனையும ஸமாதானம செயவாாகள ஓ! ஜனாததன ! விஷயததைச சொலலுகிறவரான நீரும கேடகிறவரான விதுர விபரீதமாகினற எநத விஷயததை அநுகூலவழியில நிலைநிறுதத டாாகள?' எனறான

எணபதாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்சசி)

(கௌரவர் ஸமாதானத்தை விரும்பினலும் யுத்தத்தையே நிச்சயிக்கும்படி ஸஹதேவன் கோவிந்தரிடம் சொல்லியதும், ஸாத்யகி ஸஹதேவன்சொல்லை ஆமோதிக்க வீரர்கள் சிங்கநாதம் செய்ததும்)

ஸஹதேவன சொலலுகிறான 'ஓ! பகைவரையடககுபவரே! ரசரால சொலலபபடடதானது ஸநாதனமானதாமம யுததமே ருமபடி செயயவேணடுமே ஓ! தாசாாஹரே! கௌரவாகள ணடவாகளுடன ஸமாதானததை விருமபினலும அவாகளுடன ததமே நடககுமபடி செயயும ஓ! கிருஷணரே! அநதபபடி பையஅடைநத பாஞசாலியைபபாாததுவிடடு, துரயோதனன ஷயததிலஅவனைககொலலாமல எனனுடையகோபமானது எபபடித

தணியும? ஓ! கிருஷ்ணரே! பீமார்ஜுனர்களும் தர்மராஜரு
மதத்தையனுஸரிக்கிறவர்களாயிருந்தாலும், நான் தர்மத்தைவிட்
டும் யுத்தத்தில் அவனுடன் சண்டைசெய்ய விரும்புகிறேன்
கிருஷ்ணரே! மூடனன தூர்யோதனனை நோக்கி, 'கஷ்டமான
திலாவது வஸிக்கவேண்டும், அல்லது, ஹஸ்திநபுரமென்னும
ருள்ள நகரத்திலாவது வஸிக்கவேண்டும்' என்று என்வார்
யைச்சொல்லும்' என்றான்

(அப்பொழுது) ஸாத்யகியானவன், 'ஓ! புஜபலமுடையவ
மகாபுத்திமானன ஸஹதேவன ஸத்தியத்தைச் சொன்னான்.
யோதனனைக்கொன்றபொழுதுதான எனக்குஉண்டான அவவித
பத்திறகுச சாந்தியானது ஏற்படும் வனத்தில மரவுரியையும
தோலையுமதரிக்கின்ற (பாண்டவர்களைப்) பார்த்து எனக்குண்ட
கோபத்தை நீர் அறியீரா? துக்கத்தையடைந்த பாண்டவர்க
பார்த்துவிட்டு உமக்கும் கோபமே உண்டாயிற்று ஓ! புருஷோ
மரே! ஆகையால், யுத்தத்தில் கடுமையுள்ளவனும் சூரனுமான
திரியினபுத்திரன சொன்னவார்த்தையே போர்வீரர்களெவரின் செ
கையுமாம்' என்றான் மிக்கபுத்திமானனஸாத்யகியானவன இவ
வார்த்தையைச்சொல்ல (அப்பொழுது) அவ்விடத்தில போர்வீ
ளுடைய மிகவும்பயங்கரமான சிங்கநாதமானது எங்கும உண்
யிற்று எல்லாவீரர்களும யுத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவர்க
ஸாத்யகியைச சந்தோஷிக்கச செய்கிறவர்களுமாகி, எங்கும், '
லது, நல்லது' என்று சொல்லிப் புகழ்ந்தார்கள்

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதி சூதாட்டஸபையில் தனக்குநேர்ந்த துயரைச்சொல்லி
யழுததும், கோவிந்தர் துர்யோதனாதியரைக் கொல்
விப்பதாகச் சொல்லி அவளைத்தேற்றியதும்)

துருபதராஜனுடைய புத்திரியும மிகவுங்கறுத்த நீண்ட
தலை யுடையவளுமான தரௌபதியானவள், தர்மார்த்தங்களுட
கூடியதும நன்மையுள்ளதுமான அரசருடைய வார்த்தையைக் கே
டுச சோகத்தால்வருந்தி ஸஹதேவனையும மகாரதனன ஸாத்யகிை
யும் நன்கு புகழ்ந்து, உட்கார்ந்திருப்பவரான கண்ணபிரானை நே

சொல்லலானாள். மானமுடையவளான அவள், மிக ஒயந்திருப
ஞன பீமஸேனனைப் பார்த்துவிட்டுத் துக்கத்தை அடைந்த
த்தையுடையவளும் ரோநிறைந்த கண்களையுடையவளுமாகி, இந்த
த்தையைச் சொல்லுறுருள் 'புஜபலம் மிக்கவரும் தாமத்தை
ந்தவருமான மதுஸூதனரே! ஜனார்த்தனரே! திருதராஷ்
ரின் புத்திரனுனவன் மந்திரிகளுடன் வஞ்சனையைப் பின்பற்றிப்
ண்டுவின் புத்திரர்களை ஸூகத்தைவிட்டு நழுவச் செய்தானென்ன
உமக்குத் தெரியும் தாசாஹரே! அரசரான திருதராஷ்டிரா
ஞ்சயனிடம் ரகஸ்யத்தில் யுதிஷ்டிரருக்குரியதாகச் சொல்லியனுப
மந்திராலோசனை உமக்குத் தெரியும். ஓ! மிக்கவன்மை
டையவரே! நீண்ட கைகளையுடையவரே! கேசவரே! ஸஞ்சய
டம், 'அப்பா! எங்களுக்கு அவிஸ்தலம், விருகஸ்தலம், மாகந்தி,
ரணுவதம், கடைசியாக ஐந்தாவதான ஏதாவதொன்று ஆக ஐந்து
ராமங்கள் கொடுக்கக்கடவாய்' என்று இவ்விதம் துர்யோதனனுக
அவனுடைய நண்பர்களுக்கும் சொல்லவேண்டும்', என்று
ான்னதெல்லாம் உமக்குத் தெரியும். ஓ! கிருஷ்ணரே! துர
ாதனன் ஸ்ரீமானும் ஸமாதானத்தை விரும்புகிறவருமான யுதிஷ
ருடைய சொல்லைக்கேட்டுச் செய்யவுமில்லை. ஓ! கிருஷ்ணரே!
அங்கே சென்று, துர்யோதனன் ராஜ்யத்தைக் கொடாமலே
மாதானத்தை விரும்புவானேயானால், எந்த விதத்தாலும் செய்யக
டாது. பாண்டவர்கள், ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்சேர்ந்து, கோபத்தை
டைந்ததும் கோரமுமான துர்யோதனனுடைய சேனையை எதிர்க
சக்தியுள்ளவர்களல்லரோ? ஓ! மதுஸூதனரே! நல்ல வார்த்தை
றும் தையத்திலும் தானத்திலும் அவர்களிடத்தில்
பயக்கூடிய காரியம் ஒன்றுமில்லை. ஆகையால், அவர்கள் விஷ
தில் நீர் தயைசெய்வது தக்கதில்லை ஓ! கிருஷ்ணரே! ஸா
திலும் தானத்திலும் சமனத்தையடையாத பகைவரிடத
உயிரைக்காப்பவன் தண்டத்தையே பிரயோகிக்கவேண்டும்
சுதரே! ஆகையால், அவர்களிடத்தில் உம்மாலும் பாண்டவர்க
லும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுடன் பெரிதான தண்டமானது சீக்கிரம் பிர
ாகிக்கத்தக்கது ஓ! கிருஷ்ணரே! இது செய்யப்படுமானால் பாண
ர்களுக்குப் பயனைவிளைவிப்பதும், உமக்கும் புகழைச் செய்வதும்
த்திரிய ஜாதிக்கு ஸூகத்தையளிப்பதுமாகும் ஓ! தாசாஹரே!
ா! தன்தாமத்தை அனுஷ்டிப்பவனுன க்ஷத்திரியனாலே எல
பாபங்களிலும் நிலைத்தவனுயிருந்தாலும் பராமமணனைத்தவிர

லோபததையடைநத க்ஷததிரியனே க்ஷததிரியனைததவிர மற
னே கொலலததககவனலலனே? முதனமையாகக கொடுககபப
தைப புஜிபபவனுன பிராமமணன எலலாவாணஙகளுககும
வலலனே? ஓ! ஜனாததனரே! கொலலததகாதவனைககொன
எவவிததோஷம ஏறபடுமோ அது கொலலவேணடியவனைக கொ
லாவிடடாலும ஏறபடுவதாககாணபபடடதெனறு தாமம தெரி
வாகள அறிகினறனா ஓ! கிருஷணரே! இநததோஷம உம
அணுகாமலிருககுமபடி சேனைகளுடனகூடின பாணடவாகளோ
தாசாாஹாகளோடும ஸருஞஜயாகளோடும செயயககடவீா
ஜனாததனரே! விசுவாஸததினுலே, சொனனதையே மறுபடி
சொலலப்போகிறேன ஓ! கேசவரே! பூமியில எனபோல
ஸதிரீ இருககிருள? மாதவரே! நான துருபதராஜருககுப புத
யும அககினிகுணடததின நடுவிலிருநதும கிளமபினவளும தி
டதயுமனனுககு ஸகோதரியும உமககுப பிரியமான தோழி
அஜமீட குலததையடைநதவளும மகாதமாவான பாணடுவுககு
மகளும ஐநது இநதிராகளுககுச சமமான தேஜஸைபுடைய பா
புததிராகளுககு மஹிஷியுமாயிருபபவள எனககு ஐநதுவீரா
லும மகாரதாகளான ஐநது புததிராக ளுணடாஞாகள
கோவிநதரே! உமககு அபிமனயு எபபடி பாதுவோ தாமததில
அவாகளும அபபடியே. ஓ! கேசவரே! அபபடிபபடட
பாணடுவின புததிராகள பாாததிருககையில நீரும உயிரோடு
கையில கேசததில பிடிககபபடடுப பெரிதான துனபததையடை
ஸபையை அடைநதேன பாணடுவின புததிராகளும பாஞச
களும விருஷணிகளும ஜீவிததிருககுமபொழுது, பாவிகளுடை
ஸபையின நடுவில நிறகிறவளாகித தாஸியானேன ஓ! கோ
தரே! பாணடவாகளு பொறுமையிலலாமலும செயலறறும ப
துககொணடிருககையில, 'எனனை ரக்ஷியும' எனறு என மனததி
உமமைத தியானிததேன கேசவரே! ஜனாததனரே! என
துககததில பூஜயருமமாமனுருமான அரசா எனனை நோககி, 'ப
சாலி! வாததைப பிராாததிககககடவாய, நீ வரமபெறதத தக
ளெனறு எனனுல கருதபபடடவளாயிருககிருய' எனகிறவாாத
யைச சொனனுரோ, எநதத துககததில, 'பாணடவாகள தஙக
டும ஆயுதஙகளோடும தாஸாகளாகாமலிருககடடும' எனறு என
சொலலபபடடு வனவாஸததினபொருடடு விடுபடடாாகளோ
இவவிதமான துககஙகளை நீா அறிநதிருககிறீா ஓ! தாமரைககண

என்னுடைய கணவர்களுடன்கூடின ஞாதிகளையும் உறவினர்க
ம காப்பீராக ஓ! கிருஷ்ணரே! நான், பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரர்
ருக்கும் மருகியாகிறேனல்லவா? அப்படிப்பட்டநான் பலாத்
்தினால் தாஸியாகச் செய்யப்பட்டேன் கிருஷ்ணரே! எந்த
ும பலமுமிருக்கும்பொழுது துரியோதனன் ஒரு முகூர்த்தமா
ஜீவிக்கிறானோ அர்ஜுனருடைய அந்தவில்லாண்மையையும் பீம
ருடையபலத்தையும் இகழவேண்டும் ஓ! கிருஷ்ணரே!
உம்மால் அருள்செய்யப்பட்டதக்கவளானால், என்னிடம் உமக்குக
யிருக்குமேயானால், திருதராஷ்டிரரின் புத்திரர்களிடத்தில
க கோபத்தையும் செலுத்தவேண்டும்' என்றாள்
இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, கறுத்தக்கடைக்கண்களை உடையவ
தாமரைமலர்களபோன்ற கண்களையுடையவளும் கஜம்போல
கின்றவளுமான கிருஷ்ணையானவள், பின்னப்பட்டுமிருதுவா
பதும கடைசுருண்டுள்ளதும பார்க்கஅழகியதும மிக்ககருமை
தும [1] ஸர்வகந்தங்களாலும வாஸனையுடையதாகச்செய்யப்பட
ம எல்லாலக்ஷணங்களுமபொருந்தியதும பெரியஸர்ப்பம்போலப
ளப்பானதுமான கூந்தறகற்றையைக கையிலபிடித்துக்கொண்டு
ரைக்கண்ணரான கிருஷ்ணரண்டையில சென்று நீர்நிறைந்த
களுடன அவரைநோக்கி வார்த்தைசொல்லலானாள ‘ஓ!
ரீகாக்ஷரே! நீர் துச்சாஸனனுடையகரத்தினாலே பிடிக்கப
இந்த கூந்தறகற்றையை ஸமாதானத்தைவிரும்புகின்ற பகைவ
ய எல்லாககாரியங்களிலேயும் நினைக்கவேண்டும் ஓ! கிருஷ
ர! பீமார்ஜுனர்கள் தீனர்களாய் ஸந்தியைவிரும்புகிறார்களே
ல், பிராயமுதிர்ந்தவரான என்னுடைய பிதாவானவர் மகா
ளான புத்திரர்களுடனசேர்ந்து யுத்தமசெய்வார் ஓ!
ஸூதனரே! பெரிதானவீர்யத்தையுடையவர்களான என்னு
புத்திரர்கள் ஐவருமே அபிமன்யுவைமுன்னிட்டுக்கொண்டு
ரவர்களுடன யுத்தமசெய்வார்கள் நான் துச்சாஸனனுடைய
்தைகள அறுபட்டுப் புழுதிபுரளுவதைக் காணுமலிருப்பேனே
ல என்னுடைய மனத்துக்கு ஆறுதல் ஏது? மூள்கின்றதீயைப
க கோபத்தை மனத்திலவைத்துக்கொண்டு எதிர்பார்க்கின்ற
க்குப பதினமூன்றுவருஷங்கள் சென்றுவிட்டன அல்லவா? என
டயநெஞ்சமானது, பெரியகைகளையுடையவரும் இப்பொழுது
த்தையேநோக்குபவருமான பீமஸேனருடைய சொறகளாகிற

1 வேறுபாடம

முடகளாலே குததபபடடதாப வெடிககினறது ' எனறுள ஙீ
கணகளையுடையவளும பருதத நீணட பினதடடுககளையுடைய
மான கிருஷணையானவள கணணீராலதடைபபடட குரலுடன
விதம சொலலிவிடடு, உருகினதுபோல மிகவும உஷணமாயுளள
ணீரைவடிககிறவளும சோநதவைகளாயிருககிற ஸதனஙகளை (
கிறவளுமாகி, நடுககததோடும கணணீராலதடைபபடடகுரலே
அழுதாள நீணடகைகளையுடைய கேசவா அவளை ஸமாத
செயது சொலலலுறறாா 'ஓ! கிருஷணையே! சீககிரததில கெ
ஸதிரீகளழுவதைப பாாககபபோகிறாய பயநதவளே! அ
ஞாதிகளுமபநதுககளும கொலலபபடடு இவவிதம அழபபோ
ஙா கோபமுளளநீ எவாகளவிஷயததில கோபததையடை
ளாயிருககிறாயோ அவாகளமிததிராகளும சேனைகளும கொ
படபபோகினறனா. நானும யுதிஷடிரருடைய கடடளையிலு
வினையினால செயயபபடட அதிருஷடததினாலும பீமனஅாஜு
நகுலனஸகதேவன ஆகியஇவாகளுடன அதைசசெயவேன தி
ராஷடிரரின புததிராகள காலததினபககுவததையுடையவாக
எனனுடையவாாததையைககேளாதவிஷயததில கொலலபபட
ளும நாயநரிகளுககிரையாககச செயயபபடடவாகளுமாகிப பூ
படுககபபோகினறனா ஹிமயமலைஅசைநதாலும, பூமி நூறுது
கானாலும, ஆகாயம நக்ஷததிரஙகளோடு விழுநதாலும எனவாா
வீணாகாது கிருஷணையே! கடலவறறினாலும எனசொலவீணா
ஓ! கிருஷணையே! ஸததியமாக உனககுப பிரதிஜஞைசெயகி
கணணீரைஅடககு சீககிரததில உனபதிகள பகைவாகளைககொ
செலவததைஅடைநதிருபபதைப பாாககபபோகிறாய' எனறாா.

எணபததிரணடாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிநதர் யுதிஷ்டிரர் முதலியவர்கள் பின்தொடர ஸாத்யகி யுடன் தேரேறி ஹஸ்தினபுரத்துக்குப் புறப்பட்டது)

அபபொழுது, அாஜுனன, 'ஓ! கேசவரே! நீா இபபொ
கௌரவாகள எலலாருககும சிறநதவரான நணபரும இரணடு
கஙகளுககும எநநாளும இஷடமான ஸமபநதியுமாயிருககிறீா ப
டவாகளால திருதராஷடிரபுததிராகளுககு க்ஷேமமானது உ

ணைததககது. ஸமாததரான நீர ஸமாதானததையே செயய
ணடும ஓ! புணடரீகாக்ஷரே! பகைவாகளைககொலலுகிறவரே!
இலகிருநதும பொருமைககாரனுன துரியோதனனை (அடைநது)
தாவான அவனை நோககி ஸமாதானததினிமிததம சொலல
ணடியதைசசொலலும மூடனுன அவன தாமாததுஙகளுடன
னதும மஙகளகரமும கெடுதலிலலாததும ஹிதமுமாக உம
சொலலபபடடதை ஏறறுககொளளாவிடில தெயவததின
தததை அடைவான ' எனறுன

ஸ்ரீபகவானுனவா, 'தாமததிலிருநதும விலகாததும, நமககு
மும கௌரவாகளுககுக கெடுதலிலலாததுமா யிருபபதறகா
திருதராஷடிராஜரை அடையவிருமபி இதோ போகிறேன'
றூா

பிறகு, சாதருதுவினமுடிவில பனியினதொடககததில செழிப
பயிாகளால இனிமையாயிருககிற காலததில காாததிகை
ம ரேவதி நக்ஷததிரததில இருளீஙகி ஸூாயனதெளிவாக
தது மைததிரமெனகிறமுகூாததம வாது ஸூாயன மிருதுவான
தியுடன கூடியிருககுமபொழுது, ஸமாததருமு பலசாலிகளில
தவருமான ஜனாததனா பிரஸிததாகளான பிராமமணாகளுடைய
ளததுககுததககுவைகளும புணயமான சபததைதயுடையவை
ம ஸதகியமுமான பிரியவசனஙகளை, ரிஷிகளுடைய வசனஙகளை
ரான கேடபதுபோலக கேடகிறவரும, பிறகு, ஸநானமசெயத
ம சுததமானவரும அலஙகரிககபபடடவருமாகி, முறபகலில
யவேணடியகாமாவைச செயதுவிடடு, ஸூாயனையுமஅககினியை
துதிததா ஜனாததனரானவா, விருஷபததைப பினபககததில
டுப பிராமமணாகளைநமஸகரிதது அககினியைப பிரதக்ஷிணம
அ எதிரில மஙகளவஸதுவைபபாாததுப பாணடவருடைய அநத
நதையை நினைததுககொணடு, சினிககுப் [1]பேரனும உடகாாநதி
வனுமான ஸாதயகியை நோககி, 'ரததில சஙகமும சககரமும
யுமபாணபபெடடிகளும சகதிகளுமாகிய எலலா ஆயுதஙகளையும்
ககககடவாய துரியோதனனும காணனும சகுனியும துஷடபுததி
வாகள பலமிலலாதவனுயிருநதாலும பகைவனைப பலவான
க்ஷயமசெயயககூடாது' எனறுா பிறகு, சககரததாரரான
வருடைய முனசெலலும பரிஜனஙகள அநதஅபிபராயததை
நது ரததைதபபூடடசசெயது புறபபடடாாகள காலாககினி

[1] 'நபதா' எனபதுமூலம

போல ஜ்வலிக்கின்றதும் ஸூர்யசந்திரர்களைப்போலப் பிரகாசிக்கிற
டிலகளாலும் 1 அர்த்தசந்திரன்களாலும் பூர்ணசந்திரன்களா
மதஸ்யங்களாலும் மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும் பலவிதபுஷ்ப
ளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் எங்கும் மணிகளாலும் இரத்தின
ளாலும் விசித்திரமானதும் நடுப்பகலையடைந்த ஸூர்யனுக
சமானமும் பெரிதும அழகானதோற்றமுடையதும் மணிமயமும
ணமயமுமான பலவித அங்கங்களையுடையதும் நல்லகொடியும்
கொடிச்சீலையுமுடையதும் நல்லஸாதனங்களுடையதும் நெருங்க
யாததும் புலித்தோலால் மறைக்கப்பட்டதும் பகைவர்துபுகழை
பதும் யாதவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுவதுமான
த்தேரில் குளிப்பாட்டப்பட்டவைகளும் எல்லாஸம்பத்தும் பெ
தியவைகளுமான சைப்யம் ஸுக்ரீவம் மேகபுஷ்பம் வலாஹக
கிற குதிரைகளைப்பூட்டினார்கள் மிக்கமுழக்கத்தையுடைய தே
னது வாஸுதேவருடையமகிமையை அதிகமாகவிருத்திசெய்கி
கிக கருடத்துவஜத்துடன்கூடிற்று. அவர், மேருவின்கொடுமுடிக
ரும் மேகத்துக்கும் துந்துபிக்குமசமமானமுழக்கத்தையுடைய
இஷ்டப்படி செல்லுகின்ற விமானம்போன்றதுமான அந்தத்தே
ஏறினார் பிறகு, புருஷோத்தமரான அவர், ஸாத்யகியை ஏ
கொண்டு தேரின்முழக்கத்தினால் பூமியையும் ஆகாயத்தை
ஒலிக்கச்செய்துகொண்டு புறப்பட்டார் பிறகு, (அந்த)
மானது ரொடிக்குள்ளே மேகம் விலகினதாகிவிட்டது ம
மான காற்றுப் பின் வீசிற்று, புழுதி தணிந்தது வாஸு
ருடைய பிரயாணத்தில் மங்களத்துக்குரியவைகளான
கங்களும் பக்ஷிகளும் வலமாகச்சுற்றிக்கொண்டு வரிசைவரிசைய
பின்செல்லுகிறவைகளாயின 2 ஸாரஸங்களும் 3 சதபத்திரங்க
அன்னங்களும் மங்களமான ஆரத்ததைக் கொடுக்கின்ற சப
களுடன் எங்கும் அவரைப் பின்தொடர்ந்தன மந்திரங்களு
கூடின ஆகுதிகளையுடைய மகாஹோமங்களாலே ஹோமஞ்செ
பட்ட அக்கினி வலமாகச்சுழலுமஜ்வாலையுடையதும் புகையில்லா
மாயிற்று வஸிஷ்டர், வாமதேவர், பூரிதயும்னர், கயர், க்ரதர்,சு
நாரதர், வால்மீகர், மருத்தர், குசிகர், ப்ருகு என்கிற தேவ
களும் பிரம்மரிஷிகளும் சேர்ந்தவர்களாகி யாதவர்களுக்கு ஸுக
யளிப்பவரும் 4 இந்திரனுக்குத் தம்பியுமான கிருஷ்ணரை வ

1 அர்த்தசந்திரன்முதலியன அவைபோன்ற சித்திரப்படங்கள்
2 குருகு, வெண்ணாரை 3 கிளி, தச்சன்குருவி
4 வாமனாவதாரம் செய்தவர் என்பது

ழுந்துகின்றாகள் கண்ணபிரானனவா, இவவிதம மகாபாககி
னகளான ரிஷிகணஙகளாலும பெரியோாகளாலும பூஜிககப
வராகிக கௌரவாகளுடையவீடடைககுறிததுப புறபபடடாா.
ரைககணணரான அசசுதா தேவாகளுககு நமஸகாரமசெயதும
மமணாகளை மஙகளவசனஙகளைசசொலலசசெயதும ஸாததியகி
ா புறபபடடாா புறபபடடவரான அவருகதக குநதிபுததிரரான
டிரா, பினசென்றுா பீமஸேனனும அாஜுனனும மாததிரி
புததிராகளான பாணடவாகளிருவரும பராககிரமசாலியான
தானனும சேதிராஜனுன திருஷடகேதுவும துருபதனும காசி
னும மகாரதனுமே சிகணடியும திருஷடதயுமனனும புததிரா
ாடும கேகயாகளோடும விராடனுமான க்ஷததிரியாகள க்ஷத
ஙரேஷடரான பகவானைக காரியததை நனகுஸாதிபபதறகாகப
தொடாநதாாகள பிறகு, காநதியையுடைய தாமராஜரான யுதிஷ
கோவிநதரின பின சென்று அபபொழுது அரசாகளின ஸமீபத
இநதவாாததையைச சொலலலானுா குநதிபுததிரரான அவா,
கதினுலும பயததினுலும லோபததினுலும பொருளிமித்தத
லும நியாயவிபரீதமாயுள்ளதை அனுசரியாதவரும ஸதிரமான
ியையுடையவரும ஆசையறறவரும தாமததையறிநதவரும
யமுளளவரும எலலாபபிராணிகளிலும அறிவாளரும எலலாப
ணிகளுககுமீசவரரும தேவாகளுககுததேவரும ஸநாதனரும
ாககுணஙகளும பொருநதியவரும ஸ்ரீவதஸமெனகிற மறுவி
அடையாளம செயயபபடடவருமான கேசவரை ஆலிஙகனம
துகொணடு, சொலலததொடஙகினுா

எணபததுமூனறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், குந்தியை க்ஷேமம் விசாரித்துத் தம் நமஸ்காரத்தைத் தெரிவித்துத் தேறுதல்சொல்லும்படி கோவிந்தரிடம்சொல்லியதும், வழியில் முனிவர் வந்து கௌரவ ஸபைக்குத் தாமும் வருவதாக அவரிடம் சொல்லிச்சென்றதும்.)

யுதிஷடிரா, 'ஓ! ஜனாததனரே! பகைவரை வாடடுபவரே!
வரே! அபலேடிம இளமைமுதல எஙகளை வளாததவளும எப
பொழுதும உபவாஸததையும தவததையும இயலபாகவுடையவ

ளும க்ஷேமகாரியத்தில பற்றுள்ளவளும தேவதைகள அதிதி இவர்களுடைய பூஜைகளிலும குருக்களுடைய பணிவிடையி பற்றுள்ளவளும அன்புள்ளவளும பிரியமானபுத்திரர்களை யுடை ளும துரியோதனனிடமிருந்துண்டான பயத்திலிருந்தும, பெரி மிருத்தியுவின தொந்தரையிலிருந்தும தாண்டமுடியாத கடலி தும தோணியைக் காப்பதுபோல, எங்களைக்காத்தவளும எங் நிமித்தம எப்பொழுதும துக்கங்களை அனுபவித்தவளும து திறகுப் பாத்திரமல்லாதவளுமான எங்கள மாதாவிடம ஆ யத்தை வினவக்கடவீர் புத்திரசோகத்தால வியாபிக்கப அவளை மிகவும தேற்றுவீராக நீர பாண்டவர்களின பெயர சொல்லிக்கொண்டு நமஸ்கரித்துத் தழுவக் கடவீர பகை அடக்குபவரே! சூதுவாது இல்லாதவளும துக்கத்திறகுத் த வளுமான அவள விவாகமுதல மாமனார்களுடைய (வீட்டில) து களைப் பார்த்துக்கொண்டு துக்கத்தையே அனுபவிக்கிறாள பகைவரை அடக்குபவரே! துக்கங்கள நீங்கக்கூடியதும, சத்தை அடைந்தவளான மாதாவுக்கு நான ஸுகத்தைக் கொடு கூடியதுமான ஸமயம எப்பொழுதாவது ஏறபடுமா? ராஜ்யத் விட்டுச்செல்லுகின்ற நாங்கள பின ஓடிவருகின்றவளும எளிமை வளும புத்திரர்களிடம ஆசையுள்ளவளும அழுகிறவளுமான ளைத் தள்ளிவிட்டுக் காடு சென்றோம ஓ! பூஜிக்கப்பட்டவரே! வரே! அவள துக்கங்களால நிச்சயம மரித்திருப்பாள, ஜீவித்தி ருளேயானால, புத்திரர்களுடைய அவஸ்தமான மனவருத்தங்க மிகவும பீடையடைந்தவளான அவளைப் பூஜைசெய்யும ஓ! கி ணரே! விபுவே! என்வசனத்தால அவளை நமஸ்கரிக்கவேண் குருகுலத்திறபிறந்தவரான திருதராஷ்டிரனையும பிராயத்தி மேலான அரசர்களையும என்வசனத்தால வணங்குவீராக ஜனார்த்தனரே! பீஷ்மரையும துரோணரையும கிருபரையும ராஜரான பாஹ்லிகரையும அசுவத்தாமாவையும ஸோமதத்தனை எல்லாப்பாரதர்களையும தனித்தனியாகப் பிராயத்துக்குத் தக யும ஸ்தானத்திறகுத்தக்கபடியும அடையக்கடவீர ஓ! மது தனரே! பேரறிவாளரும கௌரவர்களுடைய மந்திரத்தன்மை தரிக்கிறவரும ஆழமான புத்தியையுடையவரும மாமங்களை அ வருமான விதுரரையும தழுவும' என்றார

யுதிஷ்டிரர் அந்த அரசர்களின மத்தியில கேசவரை இவ்விதம சொல்லிவிட்டு, அவரால அனுமதி கொடுக்கப

ரைபபிர தக்ஷிணஞசெயது திருமபினா பீபதஸஂவோ நடநது
ணடே நணபரும புருஷோததமரும பகைவீராகளைக கொலலு
வரும ஒருவராலும ஜபிககபபடாதவருமான தாசாாஹரை
கி, 'ஓ! விபுவே! கோவிநதரே! நீணட கைகளையுடைய
ர! முன ஆலோசனையினிறுதியில எஙகளுடைய பாதி
யததினவிஷயமாய எலலாஅரசாகளும அறிய எது நடநததோ
தத தடையிலலாமல உபசரிநதும அவமதியாமலும கொடுய
னயாலல (அபபொழுது) எனககுபபிரியமுணடாகும, பெரி
னபயததிலிருநதும விடுபடுவாாகள ஓ! ஜனாததனரே! உபா
ததஅறியாதவனன திருதராஷடிரபுததிரன இதறகு மாறுகச
வாஞலல நிசசயமாக க்ஷததிரியாகளை நாசமசெயவேன' என று
னஞன பாணடவனன தனஞசயன இவவிதம சொலலிய
ழுது, பாணடவனன பீமஸேனன மிகச சநதோஷிததான,
பததினவசபபடடு அடிககடி ஆடினன குநதீபுததிரனன அவன
ஞசயனுடைய வாாததைதைபகேடடு மிககஸநதோஷததால
மடைநதமனமுடையவனும சலிககிறவனுமாகி மிகஆரவாரித
அவனுடைய அநதமுழககததைதககேடடு விலலாளிகள மிக
கிஞாகள எலலாவாகனஙகளும மலமூததிரஙகளை விடடன
விடததில கேசவரிடம இவவாறு சொலலி நிசசயததையும அவ
மேசொலலிவிடடு, ஜனாததனரானஅவரைத தழுவிககொணடு
மதிபெறறுத திருமபினன அநதஎலலாஅரசாகளும திரும
பொழுது, சைபயம ஸுகரீவம எனகிற வாகனஙகளையுடையவ
ஜனாததனா ஸநதோஷததைபபடைநது வேகமாகச சென்றா
ஸுதேவருடைய அநதககுதிரைகள தாருகனல ஓடடபபெறறு
யததைவிழுஙகுவனபோலவும மாககததைதக குடிபபனபோல
சென்றன

பிறகு, மிகக புஜபலமுளளகேசவா பிராமமணஜாதிககுரிய
யினல விளஙகுகிறவாகளும வழியின இருபககததிலுமிருப
களுமானரிஷிகளை வழியில பாாததாா அநத ஜனாததனா
திலிருநதுமவேகமாகஇறஙகி உணமையான நடையையுடையவா
ன எலலாமுனிவாகளையும வணஙகிப் பூஜிதது உரைககலாஞா
கஙகளில க்ஷேமமா? தாமமானது நனகு அநுஷடிககபபடடதா
கிறதா? மூனறுவாணஙகளும பிராமமணாகளுடைய கடடளையில
கினறனவா? பிதிருககளதேவதைகள அதிதிகளுடையபூஜையா
நனகுசெயயபபடடுவருகிறதா?' (என றுவினவி,) அவாகளுககு

அநதபபூஜையைசசெயதுவிடடுச சொலலலானா. 'ஓ! பூஜயாக
நீஙகள எவவிடததில ஸிததிபெறறவாகள? இவவிடததில உங
டைய[1] எலலை எது? பகவானகளான உஙகளுடைய காாயம எ
உஙகளுககு நான என்ன செயயவேணடும? எநதபபிரயோஜன
காகப பகவானகளான நீஙகள பூதலததைஅடைநதீாகள?' என
இவவிதம கேசவாாலகேடகபபடடவாகளும கடுமையான விரத
புடையவாகளுமஅததஸிரஸ, ஸாபபமாலீ, மகரிஷியான தே
ஆாவாவஸு, ஸுஜாது, மைததிரேயா, சுனகா, பலி, பகா,
யா, ஸதூலசிரஸ, கிருஷணததவைபாயனா, ஆபோதெளமயா,
மயா, ஆணிமாணடவயா, கெளசிகா, தாமோஷணீஷா, தரிஷவண
ணுதா, கடஜானுகா, மெளஞசாயனா, வாயுபகஷா, பாராசாயா, சா
சீலவான, அசனி, தாதா, சூனயபாலா, அகருதவரணா, ஸவேத
கஹோளா, மிகக தவததையுடைய (பாசு) ராமா, நாரதா முத
வாகளுமான எலலாமுனிவாகளும கேசவரைககுறிததுச சந
ஷிததனா தேவாகளுககும அஸுராகளுககும பதியான இ
னுககு நணபரான பாசுராமா, மதுஸூதனரான கோவிநதரைத
ழுவிககொணடு சொலலலானா: 'ஓ! தாசாாஹரே! பெரிய
வுளளவரே! புணயததைசசெயதவாகளான தேவரிஷிகளும
கேளவியறிவையுடைய பிராமமணாகளும தவசிகளான ராஜா
ளும(உமமைப) பூஜிககினறனா பழமையானதேவாஸுராகளின
டததைப பாாததவாகளான அவாகள, எஙகுமிருநது (வநது) சே
தும பூமியிலுளளதுமான க்ஷததிரியஜாதியையும ஸபையைஅ
அரசாகளையும ஸததியரும ஜனாததனருமான உமமையும ப
விருமபுகினறனா ஓ! கேசவரே! பெரியதும பாாககவேண
மான இநதககூடடததைபபாாகக விருமபுகினறோம ஓ! மாதவ
பகைவரைவாடடுகிறவரே! அரசாகளுடைய மததியில கெளரவ
டததில உமமால சொலலபபடடவைகளும தாமாாததஙகளு
கூடினவைகளுமான வாாததைகளைக கேடகவிருமபுகினறோம
மாதவரே! இனபமாக உமமால சொலலபபடட வாாததைக
கெளரவாகளுடையமறுமொழிகளையும கேடகவிருமபுகினறோம
யாதவஸரேஷடரே! பீஷமாதுரோணாமுதலியவாகளும மிககம
புடையவிதுரரும நீருமே ஸபையில வரபபோகினறீாகள ஓ! கே
தரே! மாதவரே! ஸததியமும ஹிதமும திவயமுமான உமமு
வாாததைகளையும அவாகளுடைய வாாததைகளையும கேடகவி

[1] நீஙகள போகவேணடிய எலலை எனபது கருதது

ரேும ஓ! மஹாபாஹுவே! அனுமதி கேடகிரேும நாஙகள படியும பாாபபோம ஓ! வீரரே! நிாவிககினமாகபபோம. ஸபை அடைநதவரும திவவியமான ஆஸனததிலிருபபவரும பலபராக ததுடன கூடினவருமான உமமைப பாாபபோம' எனறுா. அரசரே! பகைவரைவாடடுபவரே! புறபபடடவரும புஜபல ளவருமான தேவகீபுததிரரைப பகைவீராகளைககொலலுகிற ளும ஆயுதபாணிகளுமான பததுமகாாதாகளும ஆயிரமகாலாட ம ஆயிரமகுதிரைவீராகளும விஸதாரமான உணவுபபொருளக றுாறுககணககாகச சிறநதவாகளான வேலைககாராகளும பின டாநதாாகள' எனறுா

எணபததுநானகாவது அதயாயம்

பகவதயாநுபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோவிநதர் போம்பொழுது கௌரவர்களின் தோல்வியைக் குறிக்கும் துாநிமித்தங்களும் கோவிநதருக்கு வெற்றி யைக்குறிக்கும் நன்னிமித்தங்களும் உண்டானதும், கோவிநதா விருகஸதலம்சென்று பிராம்ம ணரால் உபசரிக்கப்பெற்று அவர்களை உண்பித்துத் தாமும் உண்டு அங்கே இரவில் தங்கியதும்)

ஜனமேஜயா, "தாசாாஹகுலததில பிறநதவரும மகாதமாவு மதுஸூதனா எவ்விதம புறபபடடாா? மிககபராககிரமததை டய அவா போகுமபோது எனனசகுனஙகள உணடாயின?" று கேடடாா.

வைசமபாயனா, "மகாதமாவான அவருடைய பிரயாணததில நிமிததஙகள ஏறபடடனவோ [1] தேவஸமபநதமுளளவை ம [2] உதபாதததாலுணடானவைகளுமான அவையெலலாவறறை னனிடம கேளும. மேகமிலலாமலிருககையில மினனலுடன மின சபதமானது உணடாயிறறு அதனை அடுதது மேக ாமலே [3] பாஜனயன அதிகமாகவாஷிததான கிழககே சென்ற தமுதலான ஏழுநதிகள மேறகு நோககிச சென்றன எலலாத தககளும விபரீதமாகத தோனறின ஒனறும அறியபபடவிலலை ரே! அககினிகள நனறுக ஜவலிததன பூமி சலிததது றுாறுக

---

1 நலலசகுனஙகள   2 அபசகுனஙகள

3 துரோணபாவம 590-ம பககம குறிபபிறகாணக.

கணக்கான கிணறுகளும் குடங்களும் ஜலத்தை வழியவிட
இந்த உலகமெல்லாம் இருளால் நிரம்பியதுமாயிற்று அரச
புழுதியினால் திக்குக்களும் மூலைத்திசைகளும் அறியப்படவி
ஆகாயத்தில் பெரிதான சப்தமுண்டாயிற்று 1 சரீரம் காண
வில்லை அரசரே! அது எல்லாத் தேசங்களிலும் ஆச்சரியமே
ஆயிற்று தென்மேற்கிலுண்டானதும் கடுமையானதும் இடி
சப்தம் போன்ற சப்தத்தையுடையதுமான காற்றானது ஹஸ
பட்டணத்தைப் பேதித்தது, மரங்களைக் கூட்டம் கூட்டமாக
தது பாரதரே! வார்ஷ்ணேயர் எந்த எந்த மார்க்கத்தில் சென்ற
அங்கங்கே ஸுகமான காற்று உண்டாயிற்று எல்லாம் சுபகரமா
இருந்தன மலர்மாரி பெய்தது தாமரைமலர்கள் அதிகம
சொரிந்தன வழியானது மேடுபள்ளமில்லாமலும் துன்பமி
மலும் நாணலும் முள்ளுகளுமில்லாமலுமிருந்தது தனங்களை
கின்ற அவர் அங்கங்கே பிராமணர்களாலே ஆயிரக்கணக்க
சொற்களால் துதிக்கப்பெற்று மதுபர்க்கங்களாலும் தனங்களா
உபசரிக்கப்பட்டார் மாதர்கள் மகாத்மாவும் எல்லாப்பிரா
ளுடைய உள்ளத்திலும் பற்றுள்ளவருமான அவரை மார்க்கத்
அடைந்து வனத்திலுண்டானவைகளும் நல்லவாஸனையுள்ளவை
மான புஷ்பங்களாலே இறைத்தார்கள் பரதஸ்ரேஷ்டரே!
அழகுள்ளதும் எல்லாப்பயிர்களும் நிரம்பியதும் ஸுகமான
சிறந்த தாமங்களுடன் கூடினதுமான சர்விபவனமென்கிற
மத்தை அடைந்தார் அவர், பலபசுக்களையுடையவைகளும் அ
பொருந்தியவைகளும் மனத்திற்கு இன்பத்தைச் செய்பவைகளு
இராமங்களையும் பட்டணங்களையும் பலவித ராஜ்யங்களையும் ப
துக்கொண்டு சென்றார் பிறகு, உபப்லாவ்யத்திலிருந்தும் எங்
ஸந்தோஷத்தையடைந்தவர்களும் நல்ல மனத்தையுடையவர்க
பாரதவம்சத்தரசர்களால் காக்கப்பட்டவர்களும் பரராஜ்யங்க
கு பயப்படாதவர்களும் துன்பங்களை அறியாதவர்களும்
வாஸிகளுமான ஜனங்கள் 2 விஷ்வக்ஸேனரானபகவானைப் பார்க்க
விருப்பத்தால் கூட்டமாக வழியில் வந்து நின்றார்கள் அவர்களெ
ருமோ, ஜ்வலிக்கின்ற அக்கினிபோல வருகின்றவரும் பூஜைக்கு
வரும் (தங்கள்) தேசத்திற்கு அதிதியும் ஸமீபம்வந்தவருமான
வைப் பூஜித்தார்கள். பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவரும் மதுஸ
னருமான கேசவர் விருகஸ்தலத்தையடைந்து, ஸூர்யகிரண

1 வேறுபாடம் 2 நாற்புறமும் சேனையால் சூழப்பட்டவர்.

ி ஆகாயமசிவநதபிறகு, கூடவநதவாகளெலலாரையும நோககி,
ம யுதிஷடிாருடைய காாயததிறகாக இவவிடததில வஸிப்
ம' எனறு சொனனாா அவருடைய அநதககருததை அறிநது
தி) மனிதாகள க்ஷணகாலததில விடுதியை அமைததுச சுவை
ா அனனபானஙகளை ஸிததம செயதாாகள பகவானும்,
திலிருநதும இறஙகி விதிப்படி சுததியைச செயதுகொணடு
ா அவிழககுமபடி கட்டளையிட்டு ஸநதியாவநதனம செயதாா
கனும குதிரைகளை அவிழததுவிட்டுச சாஸதிரபபடி அவை
நகுத தேயபபு முதலான பணிகளைசசெயது பூட்டுவாமுத
எலலாவறறையும அவிழததான அவிழததது, அநதககுதிரை
புரளவிட்டான அரசரே!, அநதககிராமததிலுளள பிர
ாகளும பூஜயாகளும நலல குலததிலுணடானவாகளும (அகா
ல) லஜஜையுளளவாகளும பிராமமண விருததியை அடுததிருப
களுமான பிராமமணாகள மகாதமாவும பகைவாகளைச சிக்ஷிபப
ான ஹருஷீகேசரை அடைநது நியாயபபடி ஆசீாவாதமஙகளத
ன பூஜையைச செயதாாகள அவாகள எலலா உலகஙகளிலும,
கபபட்டவரான தாசாாஹரைப் பூஜிததுவிட்டு, மகாதமாவான
பொருட்டுக குணஙகள பொருநதிய வீடுகளைத தெரிவிததார்
பிரபுவானவா அவாகளை நோககி, 'திருப்தி' யென்று சொலலி
ித தகுதிபபடி பூஜிதது அவாகளுடைய இருககைகளில பிர
தது மறுபடியும அவாகளுடன வெளியில வநதாா கேசவ
வா அவவிடததில பிராமமணாகளை மிகவும திருபதியாகப போஜ,
செயவிதது (தாமும) போஜனமசெயது அவாகளெலலாருட
அநதாாததிரி ஸுகமாக வஸிததாா

எணபததைநதாவது அதயாயம

பகவ்தயாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிநதர்வரவையறிநத திருதராஷடிரனகட்டளையால் துரி
யோதனன் கோவிநதரை உபசரிப்பதற்காக வழியில்
ஸபைகளை அமைத்ததும், அவர் அவற்றைப்
பாராமலே சென்றதும்)

அபபொழுது, திருதராஷடிரன தூதாகளாலே மதுஸூதர
வருவதாக அறிநது பெரியபுஜஙகளையுடையவரான பீஷமரையும

துரோணரையும் ஸஞ்சயனையும் மகாபுத்திமானான விதுரனை
1 பூஜித்துச் சொன்னான் மந்திரிகளுடன் கூடின துரியோத
யும் நோக்கி மயிர்சிலிர்ப்புடன் இந்த வார்த்தையைச் செ
லானான் ' குருநந்தன ! நூதனமாகப் பெரிதான ஆச்சரி
னது கேட்கப்படுகிறது வீடுகள் தோறும் மாதர்களும் சி
களும் முதியவர்களும் சொல்லுகின்றனர் சிலர் புகழ்ந்து ெ
லுகின்றனர். வந்தவர்களான சிலர் அப்படியே சொல்லுகின்ற
நாற்சந்திகளிலும் ஸபைகளிலும் வெவ்வேறானபேச்சுக்கள்
கின்றன பராக்கிரமத்தோடுகூடிய வாஸுதேவர் பாண்டவ
நிமித்தம் வரப்போகிறார் அந்த மதுஸூதனர், எல்லாவ
தாலும் நமக்கு மதிக்கத்தக்கவரும் பூஜிக்கத்தக்கவரு மான
உலகத்தின் இருப்பு அவரிடமன்றோ இருக்கிறது? அவர் பிர
களுக்கு ஈசுவரரல்லரோ? தைரியமும் வீரியமும் புத்தி
காந்தியும் அந்த மாதவரிடத்தில் இருக்கின்றன நரர்களில் சி
வரான அவர் பூஜிக்கப்படவேண்டும் அதுவன்றோ ஸநாதனப
தாமம் அவர் பூஜிக்கப்பட்டால் ஸுகத்தையளிப்பவராவார், பூ
க்கப்படாத விஷயத்தில் அஸுகத்தை அளிப்பவராவார் பகைவ
அடக்குகிறவரான அவர் உபசாரங்களால் ஸந்தோஷிப்பாரா
அவரிடமிருந்தும் எல்லா அரசர்களுமிருக்கையில் எல்லா இஷ்டங்க
யும் அடைவோம். பகைவரை வாட்டுபவனே! அவருடைய பூஜ
னிமித்தம் இப்பொழுதே ஏற்பாடுசெய் மார்க்கத்தில் அநுபவிக்
தக்க எல்லாப் பொருள்களுடனுங்கூடின ஸபைகள்செய்யப்பட்ட
பெரிய கைகளையுடையவனே ! காந்தாரியின் புத்திர ! அவரு
உன்னிடம் அன்புண்டாகும்படி செய். பீஷ்மரே ! எப்படி நினை
றீர் ?' என்றான்

அப்பொழுது, பீஷ்மர் முதலான எல்லாரும் அரச
திருதராஷ்டிரனை நோக்கி, அவனுடைய அந்த வார்த்தை
கொண்டாடி 'சிறந்தது' என்று சொன்னார்கள் அப்போது, துரி
தனராஜன் அவர்களுடைய ஸம்மதத்தைத் அறிந்து ஸபைகளுக்கு
ரமணீயமான இடங்களைக் குறிப்பிடத்தொடங்கினான். பி
ரமணீயமான இடங்கள்தோறும் வெவ்வேறாக ஸகலரத்னங்களா
நிறைக்கப்பட்ட அநேகம் ஸபைகளைச் செய்தார்கள் பிறகு, அர

1 பீஷ்மத்ரோணர்களுக்கு நமஸ்காரம் முதலியன பூஜை, ஸ
விதுரர்களுக்குப் புகழ்ச்சி பூஜை

ந்த ஸபைகளில) விசித்ரமானவைகளும் பலவித குணங்களுள்ள
வைகளுமான ஆஸனங்களையும் ஸதிரீகளையும் சந்தனங்களையும் ஆப
ணங்களையும் மெல்லிய வஸதிரங்களையும் குணமுள்ளவைகளும் பல
யானவைகளும் உண்ணததக்கவைகளுமான அன்னபானங்களை
நல்லவாஸனையுள்ளமாலைகளையும் அமைததான குருவம்சத
ஜனனவன் சிறபபாக விருகஸ்தலமெனகிற கிராமததில வாஸத
காகப பலரதனங்களுள்ளதும மனததை மகிழவிபபதுமான
பயைச செயதான தேவாகளுக்கேறறவையும மானிடசக்தியை
சியவையுமான இவையெல்லாவறறையும செயதுவிட்டுத தாயோ
ராஜன திருதராஷடிரனிடம தெரிவிததான தாஸாஹரான
ஸவா அநத எல்லா ஸபைகளையும பலவிதமான ரதனங்களையும
ணுலகூட) பாராமலே கௌரவாகளுடைய அநத வீட்டணடை
னரா

எணபததாறுவது அதயாயம

பகவதயானபாவம். (தொடாச்சி)

(கோவிநதரின் வரவு கேட்டு மகிழநத திருதராஷ்டிரான் அவருக்குத்
தேர் யானைமுதலியன கொடுப்பதாக விதுரரிடம்
சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, 'விதுரா! ஜனாததனா உபபலாவயததிலிருந
இவவிடம அருகில வநதுவிட்டார் விருகஸதலததில வஸிக
ா அவா காலையில இவவிடம வருகிறார ஜனாததனரான
ஆஹுகாகளுக்கு அதிபதியும ஸாதவதாகளெல்லாரிலும சிறநத
ம பெரியமனததையுடையவரும்பெரியபுததியுடையவருமாயிருப
மாதவரானவா செழிப்பான விருஷணிராஜயததை வகிக்கிற
ம ரக்ஷிக்கிறவருமானவா. பகவானன அவா மூனறு உலகங்களுக
பிரபிதாமஹா ஆதிதயாகளும வஸுக்களும ருததிராகளும பிரு
பதியினுடைய புததியை அடுததிருப்பதுபோல நலல மனததை
டய விருஷணிகளும அநதகாகளும எவருடைய புததியை அடுத
கினறனரோ மகாதமாவான அநத மாதவருககு உனனுடைய
னிலையில பூஜையை நடததப போகினறேன தாமததையுணாநத
ன! அதனை நான சொல்லுகிறேன, கேள ஒரே நிறமுள்ளவை
ம நனறாக அமைக்கபபட்ட (சடிவாளம முதலிய) ஸாதனங்க

ளுள்ளவைகளும் பாஹ்லிகதேசத்தில் பிறந்தவைகளுமான ந
ன்கு சிறந்த குதிரைகள் கட்டிய பொன்மயமான பதினாறு தே
களை அவருக்குக் கொடுக்கப்போகிறேன் கௌரவ! எந்நாளும் ம
கொண்டவைகளும் கலப்பைக்கால்போன்ற தந்தங்களுள்ளவைக
(கொம்பால்) இடிக்கின்றவைகளும் ஒவ்வொன்றும் எட்டுமாவுத்
களையுடையவைகளுமான எட்டு யானைகளைக் கொடுக்கப்போகி
றேன் பரஸ்விகாதவர்களும் ஸுபமானவர்களும் பொன்போல்
ஒளியையுடையவர்களுமான நூறு வேலைக்காரிகளையும் அவ்வ
வேலைக்காரர்களையும் கொடுக்கப்போகின்றேன் ஸுகமான ஸ
முள்ளவையும் மலைப்பார்சிகளால் காணிக்கையாகக் கொடுக்கப்பட்ட
யுமான பதினெண்ணாயிரம் ஆட்டின் கம்பளத்தையும் அவருக்
கொடுப்பேன் சீனதேசத்திலுண்டான தோல்கள் ஆயிரமிருக்கி
றன (அவைகளில்), கேசவர் எவ்வளவுக்குத் தகுதியுள்ளவரோ அ
வளவு அவருக்குக்கொடுக்கப் போகின்றேன் நல்ல ஒளியுள்ள
களங்கமற்றதுமான இரத்தமணியானது பகலிலும் இரவிலும் பிரகா
கின்றது இதனையும் அவருக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன் அதற
கேசவர் தக்கவரல்லரோ? கோவேறுகழுதைகள் பூட்டின வா
மானது, ஒரு பகலில் பதினான்கு யோசனை ஓடுகின்றது அத
யும் நான் அவருக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன் அவருக்கு அ
கப்பட்ட வாகனங்களெவ்வளவோ அவற்றைச் சேர்ந்த ஆட்கள்
வளவோ அவற்றிற்கு எட்டுமடங்கான ஆகாரத்தையும் அவரு
நான் எப்பொழுதும் கொடுப்பேன் துரியோதனனைத் தவிர என
டையஎல்லாப்புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் நன்றாக அலங்கரிக்
பட்டவர்களாக மெருகிடப்பட்ட தேர்களுடன் தாசார்ஹரை எ
கொள்ளப்போகின்றனர் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும்
யாண குணமுடையவர்களுமான சிறந்த வேசிகள் ஆயிரக்கணக்
மகாபாக்கியவானான கேசவரை நடந்தே எதிர்கொள்ளப் போகி
றனர் நகரத்திலிருந்து ஜனார்த்தனரைப் பார்ப்பதற்குப் போ
கல்யாணிகளான கன்னிகைகள் அனைவரும் மூடிக்கொள்ளாத
களாக எதிர்கொள்ளப்போகின்றனர் மகளிர் ஆடவர்கள் சிறுவர்க
டன், நகரமானது, மகாத்மாவான மதுஸூதனரை, ஜனங்கள் ஸ
யனைப் பார்ப்பது போலப் பார்க்கட்டும் எல்லாத்திக்குகளிலு
பெரிய கொடிமரங்களும் கொடிச்சீலைகளும் கட்டப்பட்டும் அ
வருகிற மார்க்கமானது ஜலம்விட்டு நனைத்துப் புழுதியில்லாமலு

பட்டும். [1] துச்சாஸனனுடைய மாளிகையானது துரியோதன டைய மாளிகையைக்காட்டிலும் சிறந்தது அது, இப்பொழுது, கிரமாக நன்கு சுத்தம்பண்ணப்பட்டதும் அலங்கரிக்கப்பட்டது ச் செய்யப்பட்டும் அதுவே, அழகான உருவமுடைய ஸமாடிகளால் விளங்குகிறதும் மங்களமும் ரமணீயமும் [2] எல்லா ர்களையுமுடையதும் மிகப்பெருஞ் செல்வங்களுள்ளதுமாயிருக் து இந்த வீட்டிலும் என்னுடைய வீட்டிலும் துரியோதன டைய வீட்டிலும் எல்லா ரத்தினங்களுமிருக்கின்றன வாஸு வா எது எதற்குத் தக்கவராகிறாரோ அதை அதை ஸம்சய லாமல் கொடுக்கவேண்டும்' என்று கூறினன்.

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் கோவிந்தருக்குத் தேர்முதலியன கொடுப்ப தாகச்சொன்னது வஞ்சித்தற் கென்றும், ஸாமமுதலிய உபாயங்களுக்கு அவர் வசப்படாரென்றும், அவர் விரும்பியதைச் செய்து அவரைக்கௌரவிக்க வேண்டுமென்றும் விதுரர் சொல்லியது)

விதுரர், 'ஓ அரசரே! மூன்று உலகத்திற்கும் வெகுமானிக்கப் பட்டவரும் மிக்கஸாதுவுமாயிருக்கிறீர் பாரதரே! உலகத்திற்குப கக்கப்பட்டவரும் ஸம்மதிக்கப்பட்டவருமாயிருக்கிறீர் இவ்விதம் திருக்கும்போது முதுமைப்பருவத்திலிருந்துகொண்டு நீர் இவ ம் சொன்னீராகையால், சாஸ்திரத்தினாலோ நல்ல உள்ளத்தி லோ மிகவும் உறுதியுள்ளகிழவரே ஆகிறீர் அரசரே! சந்திர த்திலக்ஷ்மிபோலவும் ஸூர்யனிடத்தில் ஒளிபோலவும் ஸமுத் த்தில் பெரிய அலைபோலவும் உம்மிடத்தில் தர்மம் இருக்கிற ன்று நிச்சயித்திருக்கின்றனர் ஓ அரசரே! உம்முடைய குண ங்களாலே உலகமானது எப்பொழுதும் ஸந்தோஷத்தை டைந்ததாயிருக்கிறது பந்துக்களுடன்கூடிச் குணங்களைரக்ஷிப

---

1 துச்சாஸனன் பெரிய குற்றவாளியாதலால் அவனிடம் பகவானுக்கு த்தம் விலக வேண்டுமென்பது அவனுடைய கபடமான கருத்து

2 'எல்லாருதுக்களிலும் உண்டாகும் மலர்களும் கனிகளும் எப் பொழுதுமிருக்கின்றன' என்றுகருத்து.

பதில் எந்நாளும் முயற்சிசெய்யும் அரசரே! ருஜுத்தன்மை
அடையும் அற்பத்தன்மையால், மிகவும்பிரியர்களான புத்திரா
யும்பௌத்திரர்களையும் நண்பர்களையும் மிருதியாக நாசம்செய்யர்
அரசரே! அதிதியானகிருஷ்ணருக்கு நீர் மிகுதியாகக் கொ
விரும்புகிறதையும் மற்றதையும் பூமியையும் அந்தக்கோவி
அடையத்தக்கவரே ஆகிறார் ஆனால், நீர் அவருக்குத் தாமத்தை
தேசித்தோ அல்லது அவருடைய பிரியத்தினிமித்தமோ இ
கொடுக்க விரும்புகிறீரில்லை 1 ஸத்தியத்துடன் என்னைத் தொ
றேன் இந்தஅதிகதக்ஷிணையானது உண்மையாகவே இந்திரஜா
இது வஞ்சனை அரசரே! வெளிக்காரியத்தினால் மறைக்கப்ப
உம்முடைய அபிப்பிராயத்தை நான் அறிகிறேன் அரசரே! ஐ
பாண்டவர்களும் சிறியவைகளான ஐந்துகிராமங்களையே அ
விரும்புகின்றனர் அவர்களுக்கு அவைகளைக் கொடுக்கவிரும்ப
ரில்லை ஆகையால், ஸமாதானத்தைச் செய்யமாட்டீர் பொரு
ளாலேயே மகாபாகுவானகிருஷ்ணரை நீர் அபகரிக்கவிரும்புகி
இந்தஉபாயத்தினாலே பாண்டவர்களைவிட்டு (அவரைப்) பிரிக்க
விரும்புகிறீர் அவர் தனத்தினாலும் முயற்சியினாலும் வசைமொ
னாலும் அர்ஜுனனைவிட்டுவேறானவராகப் பண்ணுதற்கு இயலாத
இதனை உமக்கு உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் 2 கிருஷ்ணரு
பெருமையை அவன் அறிவான் அவனுடைய பலமான பக்தி
இவரும்அறிவார் ஆகையால், உயிருக்குச்சமமான தனஞ்ச
விடத்தக்கவனல்லனென்று நினைக்கிறேன் ஜனார்த்தனரானவர் ஜ
களால் பூர்ணமாயிருக்கிற கும்பத்தைக்காட்டிலும் 3 வேறான
பாதப்ரக்ஷாளனத்தைக் காட்டிலும் 4 வேறானதும் குசலப்பிரஶ
த்தைக்காட்டிலும் 5 வேறானதுமானவற்றைப் பார்க்கவே மாட்ட
அரசரே! பூஜைக்குத்தக்கவரும் மகாத்மாவுமான அவருக்கு
பிரியமான ஆதித்தியமோ அது அவருக்குச் செய்யப்படட்டும் இ
ஜனார்த்தனர் பூஜைக்குத்தக்கவரல்லரோ? அரசரே! கேசவர் என
பொருளுக்காக நன்மையை விரும்பிக் குருதேசத்தைநோக்கி வ

1 'மார்பில் கையைவைத்துப் பிரமாணம் செய்கிறேன்' என
கருத்து

2 'கிருஷ்ணனுடைய பெருமையையும்அறிவேன், அவரிடம்அர்ஜு
னுக்குண்டான உறுதியான பக்தியையும் அறிவேன்' என்றும் கொ
லாம்

3 திரவியம் 4 அன்னபானாதி. 5 ஸதோத்திராதி.

ரா அதையே இவருக்கு உதவக்கடவீர் ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! ராஹரானவர் உமக்கும் துரியோதனனுக்கும் பாண்டவர்களுக்க ஸமாதானத்தை விரும்புகிறார் அவருடைய அந்த வார்த்தையைச யும் அரசரே! நீர் பிதாவாயிருக்கிறீர், அவர்கள் புத்திரர்கள். முதியவர், அவர்கள் குழந்தைகள் அவர்களிடம் பிதாவைப விரும், அவர்களோ புத்திரர்கள்போலிருக்கின்றனர்' என்றார்.

எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

யோதனன் கோவிந்தர் வசப்படுத்தமுடியாதவராகையால் அவருக்குப் பொருள்கொடுக்கவேண்டாமென்றதும், பீஷ்மர் கோவிந்தர் அவமதிக்கமுடியாதவரென்று அவர் சொல்லியதைச்செய்யச் சொல்லியதும், துரியோதனன் கோவிந்தரைக்கட்ட உபாயம்கேட்டதும், திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனை நிந்தித்ததும், பீஷ்மர் துரியோதனனை நிந்தித்து ஸபையினின்றும் சென்றதும்)

துரியோதனன் சொல்லுகின்றான் 'அச்சுதரான கிருஷ்ணர் பத்தில் விதுரர்சொன்னதெல்லாம் உண்மையே பார்த்தர் குறித்து அன்புள்ளவராயிருப்பதால் ஜனார்த்தனர் (நம்மிடம்) கமுடியாதவரல்லரோ? ராஜஸ்ரேஷ்டரே! ஜனார்த்தனர்விஷயத பூஜைசெய்து பலவிதமாக (நாம) கொடுக்கவேண்டியபொருளை இல்லைமயில) ஒருபொழுதும் கொடுக்கக்கூடாது ஏனென்றால, மும காலமும் அந்தப்படி ஓத்தனவாயிலலை கேசவர் தகுதி வரல்லவென்பதில்லை அரசரே! (ஆனாலும்), கிருஷ்ணரான பயத்தினாலே என்னைப் பூஜிக்கிறான்' என்று நினைப்பார் அர ! (மேலும்), க்ஷத்திரியனுக்கு எந்தக்காரியத்தில் அவமானம் மா அந்தக்காரியத்தை வித்வானாயிருக்கும் அவன் செய்யக தென்பது என்னுடைய உறுதியான எண்ணம் உலகத்தில ஸமான கண்களையுடைய அந்தக்கிருஷ்ணரோ மூவுலகங்களுக்க எல்லாவிதத்தாலும் மிகவும் பூஜ்யரென்று எனக்குத்தெரியும ரபுவே! அவருக்கோ கொடுக்கத்தகாதது இரார்து காயத்தி டயபோகட்டும் அப்படிப்பட்டது தொடங்கப்பட்ட போரா போர் நடவாமல் ஒழிவடையாதன்றோ?' என்றான்.

. . கௌரவாகளுககுப பிதாமஹரான பீஷமா, அவனுடை
அநத வாாததையைககேடடு விசிதரவீரியனபுததிரனை அரச
நோககி இநதவாாததையைச சொலலத தொடஙகினா 'ஜன
தனரானவா பூஜிககபபடாதவராயினும கோபததை அடைய
கேசவரானவா அவமதிககபபடடாலும அவமானமசெயதவாக
அவமதியாா. அவரை அவமதிபபதுஇயலாது அவா அவம
கபபடததககவரலலரனறோ? ஓ! புஜபலமுளளவனே! எநதககா
மானது (அவா) மனததினால செயயககூடியதாயிருபபதை அற
ததோ அது ஒருவனாலும எலலாஉபாயஙகளாலும மாறறுவது
முடியாதது வாஸுதேவரை நிமிததமாககககொணடு, பாணட
ளோடு ஸமாதானததைசசெயது, பெரியகைகளையுடைய
சொலலுவனதச சஙகையிலலாமல செயயவேணடும தாமாதமாவ
ஜனாததனா தாமததைவிடடு விலகாமலும அாததததினினறும
காமலும உறுதியாகவும சொலலபபோகிறாா அவரிடததில நீ பல
களுடன பிரியமான வாாததைகளைசசொலலவேணடும' என

துரியோதனன, 'ஓ! அரசரே! பிதாமஹரே! நான மு
செலவததையும அனுபவிககவலலவனாயிருபபதால உயிருளளவ
யில அவாகளுடன சோநது இதை அனுபவியேன. என
உறுதிசெயயபபடட இநதப பெரியகாரியததையோ கேளும ப
டவாகளுககு முககியமான கதியாயிருககிறஜனாாததனனைக கட
போகிறேன அவா கடடுபபடடால விருஷணிகளும பூமியும ப
டவாகளும எனககு வசமாகிவிடுவாாகள அநதககோவிநதரும
யில இஙகே வருவாா இநதவிஷயததில அவா சிறிதும அறி
லும ஒருவிதமான அபாயமும ஏறபடாமலுமிருககுமபடியான
யஙகளை நீா எனககுச சொலலும' எனறான கேசவாவிஷயத
கோரமாகசசொலலபபடட அவனுடைய அநதவாாததையைக
டுத திருதராஷடிரன மநதிரிகளுடன வருததமுறறவனும ம
வாடினவனுமானான. பிறகு, அவன துரியோதனனை நோககி, 'ஜ
களைககாபபவனே! இவவிதம சொலலாதே இது ஸநாதனமான
மனறு ஹருஷீகேசரானவா தூதுவநதவரும, நமககு ஸம
யும நணபரும கௌரவாகளவிஷயததில குறறமசெயயாதவ
லலோ? அவா எபபடி கடடபபடததககவாராவாா?' எனகிற
வாாததையைச சொனனான

(அபபொழுது), பீஷமா, 'திருதராஷடிரா! மிககமநதபுததி
யுடையவனான உனது இநதபபுததிரன விபரீதனாகத தீமை

ணடுகிறுன வேணடியவாகளால வேணடபபடடுமே வேண்டத்
கதை வேணடவேயிலலே இவன பாவியும பாவிகளுடைய
ாகைகயைபுடையவனும அனபாகளுடைய வாாததைக்ளேத
ளிவிடடுக கெடடமாாககததிலிருககிறவனுமாயிருகக, நீயும
னே அனுஸரிககிறுய மிகக கெடடபுததியுளள உனது இந
புததிரன, பிறரை வருததாததெசயலகளேயுடைய கேசவரை
ாதது, மநதிரிகளுடன சோ்டிபபொழுதில இலலாமலபோகப
ாகிறுன பாவியும குரூரனும தாமததைவிடடவனும தாபபுததி
ளவனுமான இவனுடைய அனாததததோடுகூடிய வாாததைகளே
விததாலும கேடபதறகு நான விருமபவிலலே' எனறுா இவ
ம சொலலிவிடடு, பாதாகளிற சிறநதவருமபிராயமுதிாநதவரும
ாுதபாாககிரமததையுடையவருமான பீஷமா மிககோபததோடு
நதிருநது அஙகிருநதும புறபபடடாா

எணபததோனபதாவது அதயாயம்

பகவததயாநபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கோவிநதர் ஹஸ்தினுபுரம் அடைநது திருதராஷ்டிரன் அரண்மனே
சென்று பூஜிக்கப்பெற்று விதுரர்மாளிகைக்குச் சென்றது)

மாதவரோ, விடியறகாலததில எழுநதிருநது காலேயில செயய
ணடியவறறைச 'செயதுவிடடுப பிராமமணாகளால அனுமதி
டுககபபெறறு நகாததைக குறிததுப புறபபடடாா விருக
லததில வஸிபபவாகளான அவாகளெலலாரும, புறபபடடவ
பெரியகைகளேயுடையவரும மிககபலமுடையவருமான அவ
ம அனுமதிபெறறுத திருமபினுாகள மிகக புஜபலமுளள
டரீகாகூா ரததினஙகளேயும தனஙகளேயும கொடுதது அவா
அனுபபிவிடடுக கௌரவருடையஸபையை நோககிச சென
தூரியோதனனேததவிர, திருதராஷடிரனபுததிராகளும பீஷமா
ாணாமுதலிய எலலாரும, நனகு அலஙகரிததுககொணடு,
கினற அவரை எதிாகொணடாாகள அரசரே! வெகுபோ
ன படடணதது ஜனஙகளும, ஹருஷீகேசரைப பாாகக
பபமுளளவாகளாகி, சிலா பலவிதமான வாகனஙகளாலும சிலர்
களாலும சென்று எதிாகொணடாாகள அவா வருததமிலலாத
ிகைகளேயுடைய பீஷமரோடும துரோணரோடும திருதராஷடிர

புததிராகளோடும மாாககததில சோநது அவாகளால சூழப்பட்
ராகி நகரமசெனருா அவரைக கௌரவிபபதறகாகப படட
நனருக அலஙகரிககபபடடும ராஜமாாககமும பலாதனஙக
இழைககபபடடும இருநதன ‹அரசரே! பாதஸரேஷடரே!
பொழுது வாஸுதேவரைப பாாககும விருபபததால பெணபா
முதியவனே இளைஞனே ஒருவரும வீடடிலிருககவிலலை ம
ராஜரே! ஹருஷீகேசா பிரவேசிககினற அநதககாலததில, அ
ராஜமாாககததில மனிதாகள [1]பூமியை அடைநதவாகளாகித து
தாாகள மிகபபெரியமாளிகைகளும, சிறநதவாகளான மகளி
நிறைநதவைகளாகிய பாரததினலே பூமியில சலிககினறவை
போலக காணபபடடன அபபடியிருககையில சிறநதகதியை
யவைகளான வாஸுதேவருடைய அநதக்குதிரைகள மனிதாக
சூழபபடட ராஜமாாககததில மிகவும தடைபபடடகதியுடையன
ளாயின பகைவாகளைத துனபப டுததுகிறவரான அநதபபு
ரீகாக்ஷா வெணமையான மேனமாடிகளாலே சோபிககுமபடி செ
படட திருதராஷடிரனுடைய அரணமனையில பிரவேசிததா ப
வரைசசிக்ஷிபபவரான கேசவா, ராஜமாளிகையினுடைய மூனற
டுககளைத தாணடி விசிதரவீாயனபுததிரனன அரசனை நோக
செனருா தாசாாஹா தனனைநோககிவருமபொழுது, அறிவை
கணணாகவுடையவனும மிககபுகழையுடையவனுமான அரசன சீ
மாகவே பீஷமா துரோணாகளுடன எழுநதிருநதான கிருப
ஸோமதததனும மகாராஜனன பாஹலிகனுமாகிய எலலாரும ஜன
தனனைக கௌரவிபபதறகாக ஆஸனஙகளிலிருநதும எழுநத
பிறகு, வாஸுதேவா, புகழுளள திருதராஷடிராஜனை அடை
பீஷமருடனகூடிய அவனைக காலவிளமபமினறி வாாததைகளா
பூஜிததாா அவாகளிடம மதுஸூதனரான மாதவா தாமத
முறையையுடையதான அநத வாாததையைச சொலலிவிடடுப பி
முறைபபடி அரசாகளுடன கூடினா பிறகு, அவா புகழுடை
வரான துரோணரையும, அவாபுததிரரையும, பாஹலிகனையும, கி
ரையும, ஸோமதததனையும, அடைநதாா அவவிடததில உறுதியு
தும சுததபபடுததபபடடதும ஸவாணமயமுமான பெரிய ஆஸ
இருநதது அசசுதா திருதராஷடிரனுடைய உததரவினல அ
உடகாாநதாா பிறகு, ஜனாாததனரினபொருடடுத திருதராஷ
னுடைய புரோகிதாகள கோவையும மதுபாககததையும (பாதய)

[1] வாகனஙகளில சென்றவாகள பூமியில இறஙகி நினருாகள என

டும முறைபபடி கொணடுவநதனா ஆதிதயம செயயபபெறற
நதோ எலலாக கௌரவாகளையும பரிஹஸிககிறவரும ஸம
முறையைச செயகிறவரும கௌரவாகளால சூழபபடடவரு
ருநதா. (எலலாராலும) ஆசசிககபபடடவரும திருதராஷடிர
பூஜிககபபடடவரும பெரியபுகழுடையவரும பகைவரைச சிகூிப
நமான அவா, (அநத) அரசனிடம அனுமதிபெறறுககொணடு
ியே புறபபடடாா கௌரவாகளுடைய சபையில அநதக
ரவாகளுடன முறைபபடி சநதிததபின மாதவரானவா அழ
விதுரருடைய மாளிகையை அணுகினா விதுரரானவா எலலா
ள திரவியஙகளோடும எதிாகொணடுவநது ஜனாரததனரான
ாஹரை எலலா இஷட வஸதுககளாலும ஆசசிததா எலலா
மஙகளையும உணாநதவரும அறிவில மிகச சிறநதவரும ஞானி
ன விதுரா, அனபுளளவரும தாமததையும ஆததததையும நித
ாககொணடவரும கோபமிலலாதவரும புததிமானுமான
விநதா பிரீதியை அடைநதவராயிருககும ஸமயததில, அவருக
செயயவேணடிய ஆதிதயஙகளைச செயதுவிடடு, மதுஸூதன
அவரை நோககிப பாணடவாகளின க்ஷேமததை வினவினா
ாவறறையும பிரதயகூமாகப பாாததவரான தாசாஹா, அநத
ருககுப பாணடவாகளுடைய எலலாச செயகையையும விஸ
மாகச சொலலினா.

தொண்ணூறுவது அத்யாயம

பகவத்யாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் குந்தியைக்கண்டதும், அவள் பாண்டவரின் க்ஷேமத்தை
வினவித் தான்அநுபவித்ததுன்பங்களைக் கூறி வருந்தியதும்,
கோவிந்தர் அவளைத்தேற்றி அநுமதிபெற்றுத் துரியோ
தனுன் அரண்மனைசெல்ல சென்றதும்)

பிறகு, பகைவாகளை வாடடுபவரான அநத ஜனாததனா விது
ச சநதிததபிறகு, பிறபகலில, அததையான குநதியைக
தது சென்றா அநதககுநதியானவள பிரகாசிககினற சூரியனுக
பான ஒளியையுடையவராக வருகினற வாஸுதேவரைப பாாதத
ன, அவா கழுததைககடடிககொணடு புததிராகளை நினைததுக
ினள அவள அநதபபலசாலிகளான பாணடவாகளுடையமததி
(அவாகளுடன) ஸஞசரிததவரும விருஷ்ணிவமசததில பிறநத

வருமான கோவிந்தரை நெடுங்காலத்திற்குப்பிறகு பார்த்தமை
கண்ணீர்சொரிந்தாள் அவள் யுத்தம் செய்பவர்களுக்குப் ப
ஆதித்தியம்செய்யப்பெற்றவரும் உடகார்ந்தவருமான கண்ணபி
நோக்கிக் கண்ணீரால்நிறைந்ததும் சுண்டினதுமான முகத்துட
தழுதழுத்தகுரலுடனும் சொல்லலுற்றுள் 'இளமைமுதற்கொ
டே குருக்களுடைய பணிவிடையிலபற்றுள்ளவர்களும், ஒரு
கொருவர் நண்பர்களும் (எல்லாராலும்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட
ளும் ஸமமானஞானமுடையவர்களும் ஜனங்களுக்குப் பழகு
குத் தக்கவர்களுமான இந்தப்பாண்டவர்கள் வஞ்சனையினால்
யத்திலிருந்து நழுவும்படி செய்யப்பட்டு நிர்ஜனமான (வனத
அடைந்தார்கள் கோபத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் விலக்கின
ளும் பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதமானவர்களும் உண்மையே உண
வர்களுமான பார்த்தர்கள் (ராஜ்யமுதலிய) இஷ்டவஸ்துவை
ஸுகானுபவத்தையும்விட்டு அழுகிறவளான என்னையும்விட்டு எ
சென்று என்னுடையமனத்தை அடியோடு கவர்ந்தார்கள் அப்
கேசவ! சிங்கங்களாலும் புலிகளாலும் யானைகளாலும் சூழப்ப
பெருங்காட்டில் அதற்குத் தகாதவர்களும் மகாத்மாக்களு
பாண்டவர்கள் எவ்விதம் வஸித்தார்களோ? சிறுவர்களும் பித
இழந்தவர்களும் என்னால் எப்பொழுதும் பிரியமாக வ
கப்பட்டவர்களுமான அவர்கள் பெரியகாட்டில் தாயத
களைப் பாராமல் எப்படி வஸித்தார்களோ? கேசவ! பா
வர்கள் சிறுபிராயமுதற்கொண்டு சங்கம் துந்துபி இவற்றினுடை
பெரியசப்தங்களாலும் மிருதங்கங்களாலும் புல்லாங்குழல்களுடை
சப்தங்களாலும் எழுப்பப்பட்டார்கள் ஜனார்த்தன! எவ
அப்பொழுது யானைகளின் பிளிறலினாலும் குதிரைகளுடை
கனைப்பினாலும் தேருருளைகளுடைய ஒலிகளாலும் வேணு வீ
ளுடைய ஒத்தநாதத்துடன்கூடியதும் புண்யாஹகோஷத்துடன்
ததுமான சங்கம் பேரிகளின் முழக்கத்தினாலும் பிராம்மணர்க
கொண்டாடப்படுகிறவர்களாகி எழுப்பப்பட்டார்களோ, வஸ்தி
ளாலும் ரத்தினங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் பிராம்மணர்க
பூஜிக்கின்றவர்களும், பூஜிக்கத்தக்கவர்களும் பூஜிக்கப்பட்டவர்க
துதிக்கின்றவர்களுமான (அவர்களாலே) மகிழ்விக்கப்பட்டவ
மான எவர்கள் மகாத்மாக்களான பிராம்மணர்களுடைய மங்களத்து
கூடியவாக்குக்களாலே உப்பரிகைகளில் எழுப்பப்பட்டார்களோ, அ
கள் பெரியகாட்டில் மான்தோல்களில் படுத்துத் துஷ்டமிருகங்

குரூரமான சப்தத்தைக் கேட்டு அதற்குத் தகாதவர்களானபடி
ித்திரையை அடைந்திரார் மதுஸூதன! இன்பமான பேரி
ங்கங்களின்சப்தங்களாலும் வேணுசங்கங்களுடைய சப்தங்க
ம் மகளிருடைய பாடலோசைகளாலும் துதிக்கின்றவந்திமாகத
ர்களாலும் எழுப்பப்பட்டவர்கள் பெருங்காடுகளில் கொடிய
ங்களுடைய சப்தத்தினால் எவ்விதம் எழுப்பப்பட்டார்கள்?
ண! லஜ்ஜையுடன் கூடினவனும் தவறாத தைரியத்தையுடைய
அடக்கமுடையவனும் பிராணிகளிடம் தயையுள்ளவனும்
புவெறுப்புகளை வசப்படுத்திய பெரியோர்களின் வழியைப
றறியிருப்பவனும் அம்பரீஷன், மாந்தாதா, யயாதி, நகுஷன்,
ன், திலீபன், உசீநரனின் புத்திரனான சிபி என்கிற முற்கால
ராஜரிஷிகளுடைய தாங்கமுடியாத சுமையைத் தாங்குகிறவ
நற்குணநற்செய்கைகளையுடையவனும் தாமத்தையுணாந்த
ஸத்தியமான பரதிஜ்ஞையுடையவனும் எல்லாகுணங்
பொருந்தியவனும் மூவுலகத்திற்கும் அரசனாகக்கூடியவனும்
வர்களே உண்டாகாதவனும் தாமத்தில புத்தியையுடை
ும் களங்கமற்ற பொன்னையொத்த காந்தியையுடையவனும்
்திலும் சாஸ்திரத்திலும் நடையிலும் எல்லாக
ர்வர்களிலுமசிறந்தவனும் பார்க்கப்பிரியமாயிருப்பவனும் நீண்ட
களையுடையவனுமான யுதிஷ்டிரன் எப்படி இருக்கிறான்? மது
ன! ஜனார்த்தன! பதினாயிரம் யானையின் பலமுடையவனும் வாயு
ஙிகரான வேகமுள்ளவனும் மிக்கபலசாலியும் எப்பொழுதும்
வரைப் பொறுத்தவனும் பிராதாவுக்குப் பிரியமாயிருப்பவனும்
ததைச் செய்பவனும் குரோதவசர்களையும் ஞாதிகளுடன்கூடின
ையும் ஹிடிம்பனையும் பகனையும் கொன்றவனும் சூரனும் பராக
்தில இந்திரனை ஒத்தவனும் பலத்தில் வாயுவுக்குச்சமானனும்
த்தில் ருத்திரருக்குநிகரானவனும் அடிப்பவர்களில் சிறந்தவ
பாண்டவனும் பொறுத்தவனும் பகைவர்களை வாட்டுகிறவனும்
த்தையும் பலத்தையும் பொறுமையையும் விட்டு மனத்தை
தவனுகிய பிராதாவினுடைய கட்டளையிலிருக்கின்றவனும் ஒளி
தவனும் மகாத்மாவும் மிகவும் சிறந்தவனும் அளவற்றவல்ல
டையவனும் பயங்கரமான தோற்றமுடையவனுமான அந்தப
ஸனைப்பற்றிச் சொல்லு. விருஷ்ணிகுலத்திலுதித்தவனே!
காதான இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறான்? கிருஷ்ண! பரிகம
ற கைகளையுடையவனும் பலசாலியும் பாண்டவர்களுக்கு நடுவி

லுள்ளவனுமான அவன் எப்படி இருக்கிறான்? காலஞ்சென்றவ
ஆயிரங்கைகளுள்ளவனுமான அர்ஜுனனையுமே எவனும் அவம
விரும்புகிற இரண்டு கைகளையுடையவனும் ஒரே வேகத்தினால்
நூறுபாணங்களை விடுகிறவனும் பாணத்திலும் அஸ்திரத்திலும்
த்தவீர்யனென்கிற அரசனுக்கு நிகரானவனும் ஒளியினால் சூரிய
குச் சமானனும் அடக்கத்தில் மகரிஷிகளுக்கு நிகரானவனும் பொ
மையில் பூமியை ஒத்தவனும் மஹேந்திரனுக்குச் சமமான
கிரமமுடையவனும் வீர்யத்தினாலே எல்லா அரசர்களிடமிரு
பெரிதும் விளங்குகின்றதும் பிரஸித்தமுமான மேலான ராஜ்யத்
கௌரவர்களுக்காகக் கவர்ந்தவனும் எல்லாப் பாண்டவர்களும்
திருக்கும் கைவன்மையுள்ளவனும் எல்லாத் தேராளிகளிலும் சி
வனும் தவறுதப் பராக்கிரமத்தையுடையவனும் பாண்டுபுத்திரனு
அர்ஜுனன் எப்படி இருக்கிறான்? அச்யுத! போரில் எதிர்த்த ஒரு
யும் உயிருடன் மீண்டுபோகவிடாதவனும் எல்லாப்பிராணி
யும் வெல்லுகிறவனும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் வெல்லமுடிய
னும் தேவர்களுக்கு இந்திரன்போலப் பாண்டவர்களுக்கு அடைக்
கமாயிருப்பவனும் உனக்கு ஸகோதரன்போன்றவனும் நண்ப
யிருக்கிற தனஞ்சயன் இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறான்? கிருஷ்
ஸஹதேவனானவன், எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தயையு
னும் லஜ்ஜையைப் பாராட்டுகிறவனும் சிறந்த அஸ்திரங்களை அறி
றவனும் மென்மைக் குணமுடையவனும் மென்மையான ச
டையவனும் தர்மசீலமுடையவனும் எனக்குப்பிரியமானவனும் பெ
வில்லுடையவனும் சூரனும் யுத்தத்தில் விளங்குகிறவனும் உ
பிறந்தார்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவனும் தர்மத்திலும் அர்
த்திலும் ஸமர்த்தனும் தருணனுமாயிருப்பவன். மதுஸூதன!
நடையுடையவனும் மகாத்மாவுமான அவனுடைய நடையை எ
த்தார்கள் எப்பொழுதுமே கொண்டாடுகின்றனர். மூத்தோர்க
செழிக்கச் செய்கிறவனும் வீரனும் யுத்தஞ் செய்கிறவர்களுக்
பதியும் எனக்குப் பணிவிடைசெய்பவனும் மாத்திரியின் புத்தி
மான அவனைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லு. கிருஷ்ண! மிருது
சரீரத்தையுடையவனும் தருணனும் சூரனும் அழகிய தே
முள்ளவனும் பாண்டவனும் எல்லாப் பிராதாக்களுக்குமே வெளி
ஸஞ்சரிக்கின்ற இனியஉயிர்போன்றவனும் விசித்திரமாக யு
செய்பவனும் பெரிய வில்லுடையவனும் மிக்க பலமுடையவ
ஸுகமாக வளர்க்கப்பட்டவனும் எனது குழந்தையுமான அந்த

க்ஷேமமா? தோள்வலியமைந்தவனே! ஸுகத்திற்குத் தக்கவனும
கத்திற்குத் தகாதவனும மென்மையான சரீரமுடையவனும
ரதனுமான நகுலனை மறுபடியும எப்போதாவது பார்ப்பேனா?
! ஒரு நொடிப்பொழுதுகூட நகுலனைப் பிரிந்து தைரியத்தை
ட்டேன அப்படிப்பட்டவள இப்பொழுது ஜீவிக்கிறேன
னைப் பார ஜனார்த்தன! நல்ல குலத்தில பிறந்தவளும அழகு
ருந்தியவளும எல்லாக குணங்களோடுமகூடினவளுமான திரௌ
பானவள எனக்கு எல்லாப புத்திரர்களையுங்காட்டிலும மிகவும
மானவள புத்திரர்களால கிடைக்கும லோகத்தைககாட்டிலும
களால கிடைக்கும லோகத்தை விரும்புகிறவளும உண்மையே
ரக்கிறவளுமான (அவள) பிரியமான புத்திரர்களை விட்டுப
ன்டவர்களை அநுஸரிக்கின்றாள அச்சுத! பெரியவம்சத்தில
ந்தவளும விரும்பத்தக்க எல்லாபபோகயவஸ்துக்களாலும மிகவும
கப்பட்டவளும ராஜமாதேவியும ஸகலகல்யாணங்களோடும
னவளுமான திரௌபதியானவள எப்படி இருக்கிறாள? சூரா
ம அக்னிக்குச் சமானர்களும (பகைவர்களை) அடிக்கின்றவா
ம பெரியவில்லுடையவர்களுமான ஐந்துபதிகளையுடையவளா
ந்தும, அவள துக்கத்தை அடைகின்றாள பகைவர்களை அடக்கு
றவனே! ஸத்தியத்தையே உரைப்பவளும மிகவும கிலேசத்தை
டந்தவளுமான திரௌபதியைப புத்திரர்முதலானவர்களுடன
பாராமலிருப்பது இது பதினைந்காவது வருஷம அவவிதம
சுத்தமான) நடையுடையவளான திரௌபதியானவள அழி
ற ஸுகத்தையடையவில்லையேயானால, மனிதன புண்ணியகாமங்
னால ஸுகத்தை அடைகிறானென்பது நிச்சயமில்லை எனக்குத
ரௌபதியைககாட்டிலும அர்ஜுனனும யுதிஷ்டிரனும பீமஸேன
நகுலஸஹதேவர்களும பிரியர்களல்லர ஸபையை அடைந்த
ன அவளைப்பார்த்தேனென்பதையும ஸ்திரீகளுக்குரிய தர்மத
டிருப்பவளும கோபமபேராசைகளைப பின்பற்றினவனுன துஷ்ட
ல இழுத்துவரப்பட்டவளும ஒற்றைவஸ்திரத்துடன ஸபையை
டந்தவளும மர்மஞர்களுடைய ஸமீபத்தையடைந்தவளுமான
ரௌபதியை எல்லாககௌரவர்களும பார்த்தார்களென்பதையும
டிலும அதிகமான துக்கம ஒன்றும எனக்கு முன்னம உண்டான
லை அவவிடத்திலேயேயிருந்த திருதராஷ்டிரரும, மஹாராஜ
பாஹ்லிகரும, கிருபரும, ஸோமதத்தனும, கௌரவர்களும
பவறறிருந்தார்கள. அந்தஸபையிலுள்ள எல்லாரிலும விதுரரை

நான கொண்டாடுகினறேன மனிதன ஒழுககததாலனறோ சி
வனுகிறுன, செலவததாலுமிலலை, கலவியினுலுமிலலை கிருஷ
பேரறிவாளருமு ஆழநத எணணமுளளவருமு மகாதமாவுமான
விதுரருடைய சீலமாகிற அலஙகாரமனறு உலகஙகளில
இருககிறது' எனறுள

அவள, வநதவரான கோவிநதனைப பாாததனுல சந
ஷததையடைநதவளுமு சோகததால பீடை அடைநத
மாகிய பலவிதமான எலலாததுககஙகளையுமே சொலலலா
அவள, 'பகைவாகளை அடககுபவனே! முனனோாகளான கெ
அரசாகளாலே செயயபபடட சொககட்டான விளையாடடும
டையும இவாகளுககு ஸுகததை அளிககுமா? பகைவரைவ
கிறவனே! கிருஷணையானவள ஸபையில கௌரவாகளுககு எதி
திருதராஷடிரபுததிராகளாலே மரணததிறகுசசமமாகத துனபத
யடைநததும, நகரததிலிருநதும வெளியாககபபடடதும (வ
தைககுறிததுச) செனறதும எனனைஎரிககினறன ஜனாததன!
விதமான துககஙகளுககு இருபபிடமாயிருககிறேன மாதவ! ப
களுடைய அஜஞாதவாஸமும (ராஜயததைககொடாததான) நிர
தமும ஏறபடடன பகைவரைவாடடுபவனே! இபபொழுது,
ஞனகுவருஷம துரியோதனனுலே புததிராகளுடனகூட அவ
கபபடடேனெனபது எனககு மிகுதியான துனபமாகாது (
மானது) புணணியபலததினநாசரூபமாகுமேயானுல, துககததி
தும (பாபமதொலைவதால) எஙகளுககுஸுகமேஏறபடும கிருஷ
எனககு ஒருபொழுதும பாணடவாகளிடததிலும திருதரா
புததிராகளிடததிலும தாரதமயம உணடாகவிலலை அநதஸ
யததினுல, பாணடவாகளுடன உனனைச சததுருககளைககொ
னும ஜயலகஷமியினுல வரிககபபடடவனும (நீடககபபோகி
இநதயுததததிலிருநதும விடுபடடவனுமாகப பாாககககடவே
இவாகள பிறரால வெலலமுடியாதவாகள இவாகளுடையவை
லாம அபபடிபபடடவையே ஆனுல, தாதாவெனறு பிரஸி
பெறறவாகளால தனமகொடுககபபடுவதுபோல எவரால கு
போஜருககு நானகொடுககபபடடேனே அநதததநதையையே
திபபேன எனனையுமநிநதியேன துரியோதனனைபபழிநதி
(குநதிபோஜருககு) நணபரான உனனுடையபிதாமஹா சிறுப
கையில பநதுவைததுவிளையாடுகிறவளுமான எனனை (தம
நணபருமு மகாதமாவுமான குநதிபோஜருககுக கொடுததாா. ப

ர் வாட்டுபவனே! கிருஷ்ண! அப்படிப்பட்ட நான் பிதாவினாலும
னுர்களாலும் அவமதிக்கப்பட்டவளாகி மிகுந்ததுக்கத்தை
டைந்தேன் என்பிழைப்புக்கு என்ன பயன்? அர்ஜுனனைப்
றபொழுது இராத்திரியில் எந்தவாக்கு என்னைநோக்கி, 'உன்
டையபுத்திரன் பூமியை ஜயிக்கப்போகிருன் இவனுடைய புகழ்
ர்க்கத்தைத்தொடும் குந்திபுத்திரன் தனஞ்சயன் பிராதாக்க
டன் பெரிதானயுத்தத்தில் கௌரவர்களைக்கொன்று ராஜ்யத்தை
டைந்து மூன்று அச்வமேதங்களைச்செய்யப்போகிருன்' என்று
லவிற்றே அந்தவார்த்தையைப்புறறி நான் குற்றங்கூறவில்லை.
லாவற்றையும்) செய்கிறவனும், மஹானுமான கிருஷ்ணனுக்கு
ஸ்காரம் தாமம் பிரஜைகளை எந்நாளும் தரிக்கின்றது. கிருஷ்ண!
மிருக்குமேயானால் அந்தவாக்குச் சொன்னபடியே நீயும் எல்லா
றையும் செய்துமுடிப்பாய் மாதவ! துயரத்தை (கொடுப்ப
) என்னைப் புத்திரர்களை விட்டிருப்பது எரிப்பதுபோல வைதவ்ய
தனநாசமும் (சத்துருக்களுடைய) வைரமும் எரிக்கவில்லை காண
மெனகிற வில்லையுடையவனும் ஆயுதமெடுத்தவர்கள் எல்லாரி
மிகச்சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனைப் பாராத என்து மனத்திற்கு
தாப) சாந்தி ஏது? கோவிந்த! இதுவரை பதினன்கு வருஷம் யுதி
ரனையும் தனஞ்சயனையும் இரட்டையர்களையும் விருகோதரனையும்
ராத எனது மனத்திற்கு ஆறுதல் ஏது? ஜனார்த்தன! மனிதர்
உயிருடன் காணமற்போனவர்களுக்கு (பன்னிரண்டு வருஷங்
ாகிவிட்டால்) ச்ராத்தம் செய்கின்றனர் எனக்கு அவர்களும்
ர்களுக்கு நானும் மரித்தவர்களாயிருக்கிறோம் மாதவ! அரசனும்
ர்த்தமாவுமான யுதிஷ்டிரனை நோக்கி, 'புத்திர! உனக்கு மிக்க
மம் குறைந்து போகிறது, வீணாக்காதே' என்று (நான் சொன்ன
க்ச) சொல்லு வாஸுதேவ! எவள் பிறரை அடுத்தவளாய்ப்
ழக்கிருளோ அவளை நிந்திக்கவேண்டும் கெஞ்சிப் பிழைக்கும்
ழப்பைக்காட்டிலும் நிலையற்ற பிழைப்பே மேலானது பிறகு,
ஞ்சயனையும் எந்நாளும் முயற்சியுள்ள விருகோதரனையும் நோக்கி,
த்திரியஸ்திரீயானவள் எதற்காக (புத்திரனைப்) பெறுகிருளோ
றகுரிய காலம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது அந்தக்காலம் வந்
அது வீணாகப் போக்கப்படுமானால் உலகத்தில் மதிக்கப்பட்ட
ளாயிருந்தும் மிகுந்த கொடுஞ்செயலைச் செய்தவர்களாவீர்கள்.
டுஞ்செய்கையுள்ள உங்களைப் பலவருஷங்கள் (எந்நாளும்) விட்டு
வேன். காலம் நேரிட்டபொழுதோ உயிரும் விடத்தக்கதென்று

சொலலு எபபொழுதும க்ஷததிரிய தாமததில பறறுளளவாகள
மாததிரியின புததிராகளிடம உயிரைககாட்டிலும பராககிர
தால ஸம்பாதிககபபடட போகஙகளையே வேணடுஙகள' என
சொலலு புருஷோததமனே! பராககிரமததால ஸமபாதிககபப
செலவஙகளலலவோ க்ஷததிரிய தாமததால ஜீவிபபவனுன மனி
னுடைய மனததை எபபொழுதும ஸநதோஷிககச செயகினற
புஜபலமிககவனே! ஆயுதமெடுததவாகளெலலாரிலும சிறநதவ
பாணடுவின புததிரனும வீரனுமான தனஞசயனை அடைநது, 'தி
பதியின மாககததில நட' எனறு சொலலு உனனால அவாகள
கு அறியபபடடவாகளலலவோ? அநதகாகளைபபோல அநத பீ
ஜுனாகள சினமடைநதால தேவாகளையும பரலோகமடையச செ
வாாகளலலவோ? அநதகிருஷணை ஸபையை அடைநதாளென
அவமானம அவாகளுககே துசசாஸனனும காணனும கடுமைய
வாாததைகளைச சொனனாகள துரியோதனன தனமதிபபுளள
ஸேனனை [1] எதிாததான, அதறகுணடான பயனை, கெளரவாக
சிறநதவாகள பாாததுககொணடிருககையில பாபபான விரு
தாருனவன, பகைமைகொணடால தணிய மாடடானலலவே
வெகுகாலமானாலும அவனுடைய வைரம, பகைவரை மெலி
கினற அவன பகைவா கூடடஙகளை நாசமசெயகிறவரையில த
யாதனறோ? எனககு ராஜயததை அபகரிததது துககததிற
காரணமாகவிலலை சூதாடடததில அபஜயமும துககததிற
காரணமாகவிலலை புததிராகள காடுசெனறதும துககத
குக காரணமாகவிலலை பெருநதனமைபொருநதியவளும யுவ
மான அவள ஒறறைவஸதிரததுடன ஸபையையடைநது கடு
யான வாாததைகளைக கேடடாளெனபதைககாடடிலும எது செ
தான துககம? வீடடுககு விளககானவளும சிறநத இடை
யுடையவளும எபபொழுதும க்ஷததிரியதாமததில பறறுளளவ
மான கிருஷணையானவள நாதாகளுளளவளாயிருநதும, அநத
யததில, [2] நாதனை அடையவிலலை மதுஸூதன! புதராருடனி
கும எனககு நீயும பலவானகளில சிறநதவனுன பலராமத
மகாரதனுன பிரதயுமனனும நாதாகள புருஷோததமனே!
படிபபடட நான அணுகமுடியாத பீமன உயிருடனிருககையி
அாசசுனனும ஓடாமலிருககையில இவவிதமான துயாததை
பொறுபபேனே?" எனறுள அதனபிறகு, புததிராகளவிஷயம

1 'மீறிததான' எனபது கருதது 2 காபபாறறுகிறவன.

ருத்தத்தால் வியாபிக்கப்பட்டவளும் துக்கிக்கின்றவளும் பிதாவுக்குத் தமையுமான குந்தியை அர்ஜுனனுக்குத் ழரான வாஸுதேவர் தேற்றலானார்
வாஸுதேவர், "அத்தையே! உலகங்களில் உன்னைப்போன்ற யாரிருக்கிருள்? சூரஸேனராஜருக்குப் புத்திரியும் மகாகுலத் பிறந்தவளுமான நீ ஒருமடுவிலிருந்து மற்றொருமடுவை அடை போல அஜமீடகுலத்தை அடைந்தவளாயிருக்கிறாய் ராஜமா யும் ஸகல கல்யாணங்களும் அமைந்தவளும் பர்த்தாவினால் மிக பூஜிக்கப்பட்டவளும் வீரர்களைப்பெற்றவளும் வீரரின் மனைவியு நீ ஸகலகுணங்களும் பொருந்தினவளாயிருக்கிறாய் ஓ! பேரறி வளே! உன்னைப்போன்றவள் ஸுகதுக்கங்களைப் பொறுக்கத் ளள் பார்த்தர்கள் நித்திரை சோம்பல் கோபம் ஸந்தோஷம் பசி பனி வெய்யில் இவைகளை ஜயித்து எந்நாளும் வீரர்களுக்கு ஸுகத்தில் பற்றினவர்களாயிருக்கின்றனர் பார்த்தர்கள் எந ம் கிராம்ய (=அற்ப)மான ஸுகத்தைவிட்டு வீரர்களுக்குரிய த்தில் பிரியமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர் மிக்க உற்சாகமுடை ளும் மிக்க பலசாலிகளுமான அவர்கள் ஸ்வல்பத்தால் மகிழார். ள (குளிர்காற்றுமுதலான) அதிகமான துன்பங்களையும் மிகுதி இம்மைப் போகங்களையும் (அனுபவித்து)[1] முடிவாயுள்ளதை க்கின்றனர் கிராம்ய (=அற்ப) ஸுகத்திலபிரியமுள்ளவர்கள் ச செல்வமாகிய) மத்தியத்தை ஸேவிக்கின்றனர். தீரர்கள் னவைகளில் மகிழ்கின்றனர் அவர்கள் மத்தியமானவை மகிழ்வில்லை அந்தம் உதயம் இரண்டில் அந்தத்தின் தியை ஸுகமாகவும் மத்தியத்தின்பிராப்தியைத் துக்கமாக சொல்லுகின்றனர் பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணையுடன் உன்னை ரிக்கின்றனர் அவர்கள் தங்களைக் குசலமுடையவர்களாகத் த்து ரோகமில்லாமையைச் சொன்னார்கள் நீ, சீக்கிரத்தில், ற்றவர்களும் எல்லா உலகத்துக்கும் அரசர்களும் புங்கவர் கொன்றவர்களும் வெற்றிமடந்தையால் சூழப்பட்டவர்களும் மனைத்தும் நிறைவேறினவர்களுமான பாண்டவர்களைப் போகிறாய்" என்றார்
இவ்விதம் தேறுதல்செய்யப்பட்டவளான குந்தியானவள் புத் விஷயத்தில் உண்டான மனவருத்தங்களால் தளர்ச்சி ந்தவளாகிய புத்திரநாசத்தாலுண்டான பயத்தைப்பட்சிக

நாட்டை அல்லது காட்டை அடைகின்றனர்

கொண்டு, ஜனார்த்தனரை நோக்கி, 'மதுஸூதன! கிருஷ்ண! வரை வாட்டுபவனே! நீண்ட கைகளையுடையவனே! எது அவர்களுக்கு நன்மையாகுமோ நீ எப்படி எப்படி நினைக்கி அதை அதைத் தாமதத்துக்குக் குறைவில்லாமலும் வஞ்சனையி லும் அப்படி அப்படிச் செய் கிருஷ்ண! ஸத்தியத்திலும் திலும் மித்திரர்களிடத்தில் உறுதியாயிருப்பதிலும் புத்தி பராக்கிரமத்திலும் உறுதியாகவுள்ள உன்னுடைய பெரு அறிந்தவளாயிருக்கிறேன். எங்கள் குலத்தில் நீயே தாமம் ஸத்தியம் நீயே பெரிய தவம் நீயே காப்பவன் நீயே பிரம்மம் எல்லாம் உன்னிடம் நிலைத்திருக்கின்றன நீ செ படியே இது உன்னிடத்தில் உண்மையாகும் (ஒருவராலும்) முடியாதவனே! மாதவ! விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவனே! வர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் உலகங்களுக்கும் இந்த எல் றிற்கும் நீயே கதியாயிருக்கிறாய் கேசவ! உன்னுடையபி மும் புத்தியின்வீர்யமும் அப்படிப்பட்டவை' என்று (மறு உரைத்தாள் மிக்கபுஜபலமுள்ளகிருஷ்ணரும் அவளிடம் செ கொண்டு, (அவளைப்) பிரதக்ஷிணமும் செய்துவிட்டு, துரியே னுடைய மாளிகையைக்குறித்துப் புறப்பட்டார்

தொண்ணூற்றோராவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் கோவிந்தரைக் கௌரவித்து விருந்துக்கழைக் அவர் மறுத்ததும், அவன் காரணம்கேட்க அவர் உத்த ரம்கூறி விதுரர்மாளிகைசென்று விருந் துண்டதும்)

பகைவர்களை அடக்குகிறவரும் சூரனுக்குப் பௌத்திரரு கோவிந்தர் குந்தியினிடம் அனுமதிபெற்று, (அவளை) வலம துரியோதனனுடைய அரண்மனையை நோக்கிச்சென்றனர். சிறந்தகாந்தியுள்ளதும் இந்திரனுடைய வீட்டிற்கு ஒப்பானது விதமான ஆஸனங்களுடன்கூடினதுமான (அந்தக் கிருகத்தில்) ந் தர் மிக்க புகழுடைய அவர், வாசலிலிருப்பவர்களால் கப்படாமல் அந்தமாளிகையினுடைய மூன்றுகட்டுகளையும் தா பிறகு ஜலத்தைச்சுமக்கின்ற மேகத்திற்கு நிகரானதும் பா

கொடிமுடி போலுயாநததும ஒளியினுல விளஙகுகிறதுமான
ரிகையில எறினா அவவிடததில ஆயிரம அரசாகளாலும கௌ
களாலும சூழபபடடவனும நீணடபுஜஙகளையுடையவனும ஆஸ
திலிருபபவனுமான துரியோதனனைப பாரததார். அவா அவனு
ப ஸமீபததில ஆஸனததிலிருபபவாகளான துசசாஸனன கா
ஸுபலபுததிரனுன சகுனி இவாகளையும கணடார. தாசாரஹ
மதுஸுதனா வருமபொழுது, பெருமபுகழுடைய துரியோத
மநதிரிகளுடன அவரைப பூஜிககிறவனுகி எழுநதிருநதான
விடததில விருஷணிகுலததில பிறநதவரான கேசவா,
ிரிகளுடனகூடின துரியோதனனேடும மறற அரசாகளோடும
பததிறகுததககபடி கணடுபேசினா. அவவிடததில அவா பொன
ானதும நனகு அலஙகரிககபபடடதும பலவிதமான விரிபபுககள
கபபடடதுமான மஞசததில இருநதார. அபபொழுது, துரியோ
ன அநதஜனாததனரிடம கோவைபும மதுபாககததையும (பாத
ஜலததையும விடுதியையும ராஜயததையும தெரிவிததான. துரி
தனனுடைய கடடளையினுலே, எலலாததினஙகளாலும அலங
கபபடட ஸாவதோபதரமெனகிற ஆஸனமானது கோவிநதருக
ீவ நனகு அமைநததாயிருநதது. அநத ஆஸனததிலிருபப
தெளிவான ஆதிதயனுககொபபான காநதியுடையவருமான
விநதரை எலலாக கௌரவாகளும அரசாகளோடுகூடிச சூழந
தனா. அபபொழுது, துரியோதனராஜன வெறறியடைகிறவா
சிறநதவரான வாாஷணேயரைப போஜனததிறகு அழைதத
, அவா எறறுககொளளவிலலை. பிறகு, குருவமசததில பிறநத
யோதனன கௌரவாகளுடையஸபையில தானனைக கலநது
ணடு கேசவரை நோககி, முதலில மெனமையாகவும முடிவில
சமுளளதாகவும சொலலலானுன:

‘ஓ! ஜனாததனரே! உமககாகச சேகரிககபபடட அனனஙகளை
பானஙகளையும வஸதிரஙகளையும சயனஙகளையும நீா எனன
ணததால அஙகீகரிககவிலலை? மாதவரே! இருவருககும உதவி
செயபவரும இருவருடைய நனமையிலும பறறுளளவரும
வருககும) ஸமபநதியும திருதராஷடிரருககுப பிரியருமாயிருக
ஓ! கோவிநதரே! எலலா விததிலும தாமாததஙகளை
ரபடி அறிகிறீா சககரததையும கதையையும தரிபபவரே!
படியிருகக), பெறறுககொளளாத அநத விஷயததில காரணத
கேடக விருமபுகிறேன’ எனறுன.

இவவிதம சொலலபபடடவரும பெரிய மனததைபுடையவ
புணடரீகாகஷருமான கோவிநதா, மாரிககாலததில இளமபின மே
திறகு நிகரானதவனியைபுடையவராய நீணடகையை உயா
கொணடு, அரசனை நோககி, உரகக உசசரிககபபடடதும உ
விழுஙகபபடாததும விடபபடாததும (ஒனறோடொனறு) ெ
காததும காரணததுடனகூடியதும மிககசிறநததுமான வ
யததை மறுமொழியாக உரைததனா கேசவா, 'பாரத! தூத
காரியம நிறைவேறினபிறகு புஜிககினறனா, பூஜையையுமே
கினறனா (ஆகையால, நான வநத) காரியம நிறைவேறினபி
மநதிரிகளுடன எனனை நனகு பூஜிபபாய' எனறா இவ
சொலலியதைககேடட துரியோதனன, ஜனாததனரைநோ
'மதுஸூதனரே! தாசாாஹரே! எஙகள விஷயததில உம
தகாததகாாயம நினைககததககதிலலை காரியததை நிறைவே
கொணடவரோ (காரியததை நிறைவேறறிக) கொளளாதவ
உமமை நாஙகள பூசிககமுயலகிறோம (செயபக) கூடியவாக
விலலை மதுஸூதனரே! புருஷாகளிற சிறநதவரே! எஙக
செயயபபடட பூஜையை விருமபி ஏறறுககொளளாத காரண
நாஙகள அறியவிலலை கோவிநதரே! எஙகளுககு உமமு
வைரமிலலை, சணடையுமிலலை அபபடியிருகக, நீா இதை
ஆலோசிதது இவவிதம சொலலுவது தகாது' எனறு மறுமொழி
ஞன இவவிதம சொலலககேடடவரும தாசாாஹரு
ஜனாததனா மநதிரிகளுடனகூடின துரியோதனனைப பாா
சிரிககிறவாபோல மறுமொழி உரைககலானா 'அரசனே!
விருபபாலும வெறுபபாலும பகையாலும பொருளநிமிததத
கபடததாலும லோபததாலும எவவிததததாலும தாமததை வி
அனனஙகள ஸநதோஷததிலாவது புஜிககததககன, அ
ஆபததிலாவது புஜிககததககன நீ இபபொழுது ஸநதோஷ
அடையவுமிலலை நாஙகளும ஆபததையடையவுமேயிலலை ச
வின அனனமானது புஜிககததககதிலலை பகைவனுககுப போ
செயதுவைககவே கூடாது அரசனே! பாணடவாகளைப ப
கிறாய பாணடவாகள எனனுடைய பிராணனகளலலவா?
சனே! நணபாகளை அனுஸரிககிறவாகளும பிராதாககளும எ
குணஙகளுமபொருநதியவாகளுமான பாணடவாகளைப பிற
முதல அகாரணமாகப பகைககிறாய அகாரணமாகவே அவா
பகைபபது உசிதமனறு. பாணடவாகள தாமததிலிருககின

களை யார் என்ன சொல்லத்தக்கவன்? அவர்களைப் பகைப
என்னைப் பகைப்பவனே அவர்களை அனுஸரிப்பவனே
ர அனுஸரிப்பவன் என்னைத் தாமத்திலநடப்பவர்களான
வர்களுடன் ஒரே ஆத்மாவாயிருப்பதை அடைந்தவனாக அறி
வாய எவன் ஆசையையும் கோபத்தையும் பின்பற்றினவனாகி
ாமையால் குணவானை விரோதிக்க விரும்புகிறானோ விரோத
சய்கிறானோ அவனை மனிதர்களில் அதமனாகச் சொல்லுகின்ற
மனத்தை ஜயிக்காதவனும் கோபத்தை ஜயிக்காதவனுமான
கல்யாணகுணங்களையுடைய ஞாதிகளை அறியாமையாலும
சையாலும் [1]பகைக்கிறானோ, அவன், வெகுகாலம் செல்வத
நிலைக்கிறதில்லை இது பிறக. எவன், மனத்திறகுப் பிரியமில
ர்களாயிருந்தாலும், குணங்களுடன்கூடியவர்களைப் பிரியத்தி
சம்செய்கின்றானோ அவன் வெகுகாலம் புகழில் நிலைக்கிறான்
எல்லா அன்னமும் குறறமுள்ளதென்று சொல்லப்பட்டிருப்ப
புஜிக்கத்தக்கதில்லை விதுரரொருவருடைய (அன்னம் தான)
த்தக்கதென்று , என்னுடைய எண்ணம் வைக்கப்படுகிறது'
ர புஜபலம அமைந்த(அவர்) பொறுத்தவனான துரியோதனனை
இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுத் துரியோதனனுடைய சுத்தமான
யிலிருந்தும் வெளிவந்தார் வெளியில் வந்ததும், நீண்டகை
டையவரும் பெரியமனத்தையுடையவருமானஅவர் சயனத்திற
மகாத்மாவான விதுரருடையவீட்டை அடைந்தார் தோள
மைந்தவரும் விதுரருடையமாளிகையிலிருப்பவருமான அவ
துரோணரும் கிருபரும் பீஷ்மரும் பாஹ்லிகரும் கௌரவர்
வந்தடைந்தனர் அந்தக்கௌரவர்கள் லக்ஷ்மீபதியும் வீரரு
மதுஸூதனரை நோக்கி, 'ஓ! வார்ஷ்ணேயரே! நாங்கள்
ரத்தினங்களோடுகூடிய மாளிகைகளைத் தெரிவிக்கிறோம்'
னர் மிக்கவல்லமையுடையவரான மதுஸூதனர் அந்தக்கௌர
ர நோக்கி, 'நீங்களெல்லோரும் செல்லுங்கள் எனக்கு எல
ஜையும் செய்யப்பட்டது' என்று சொன்னார் கௌரவர்கள
பிறகு, அப்பொழுது, விதுரர் முயற்சியுடையவராய் (ஒருவ
) வெல்லப்படாதவரான கிருஷ்ணரை எல்லாஇஷ்டவஸ்துக
ம் பூஜித்தார் பிறகு, விதுரர் மகாத்மாவான கேசவருக்குப
தமானவைகளும் குணமுள்ளவைகளும் பலவகைகளுமான
பானங்களைக் கொணர்ந்துவைத்தார் மதுஸூதனரான

1 'த்விஷதே' என்பதுமூலம்

கிருஷ்ணா அவைகளாலே முதலில பிராமமணாகளைத திருபதி
விதது வேதவிததுககளான அவாகளுககுச சிறநததிரவியஙகளை
அளிததா. பிராமமணஶரேஷடாகள புஜிததுவிடடுச சிறநத
னததில உடகாாநதிருககையில, விதுரா, சுததரும அடஙகி
மாகி அனனததைககொடுததா அவா, மிககஶரததையுடன,
கோவிநதரே! [1]நடநதவைகளைககொணடு ஸநதோஷியும இ
களுடைய சிறநதபொருள இபபடியலலாமல, வேறு சிறநதி
ளாலயாா உமமைப பூஜிககததகுதியுளளவனுகிறுன?' என
விதவாாததையைச சொனனுா பிறகு, அவா, தேவாகளுடன
திரனபோலக கூடவநதவாகளுடன சுததமானவைகளும குண
டனகூடினவைகளுமான விதுரருடைய அனனஙகளை அருந
போஜனமசெயதவரும உடகாாநதிருபபவரும வெலலபபடா
மான அநதககேசவரைப பலவிதமானவாகளும நலலசபதமு
வாகளுமான ஸூதாகளும மாகதாகளும துதிததாாகள

தொணணுாறறிரணடாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடாச்சி)

(விதுரா, பீஷ்மாமுதலியோரிருந்தலால் துரியோதனன் கர்வமுற்
பதையும் அவனுடைய தீயொழுக்கததையும் அவனிடம் ஸமாதா
பயனற்றதென்பதையும் துஷ்டாதிரம்பின துரியோதன
ஸபையில் கோவிநதா பிரவேசிப்பது தமகது
ஸம்மதமன்றென்பதையும் அவருக்குச்
சொல்லியது)

விதுரா, ராததிரியில போஜனமசெயது இளைபபாறின
கேசவரைநோககிச சொலலலானுா, 'கேசவரே! உமமுடைய
வரவானது நலலகாரியமனறு ஓ! ஜனாாததனரே! துரியோ
அாததததையும தாமததையும மீறினவனும மூடனும கோப
யவனும (பிறா) மானததைக கெடுககிறவனும (தனககு) ம
விருமபுகிறவனும பெரியோாகளுடைய கடடளையைக கடபப
னவன ஜனாாததனரே! மநதனுன அவன தாமசாஸதிரதை

---

[1] 'ஸம்வ்ருதை:' எனபது மூலம 'அாசருககு ஏ
யலலாமையால, மறைககபபடடவை' எனபது குறிபபுரை இத
பாடம, இஙகு, 'ஸம்வ்ருத்தை:' எனற பாடம கொளளபபடட

னும மூடனும துஷடபுததியுளளவனும காவததை அடைநத
ம நனமைகளில திருபப முடியாதவனுமானவன காமததையே
யமாககொணடவனும தானே அறிவாளியெனகிற அபிமான
ளவனும மிததிராகளுககுத துரோகமசெயபவனும எலலா
ததிலும சஙகைபபடுகிறவனும (ஒருவனுககும ஒரு நனமை
ம) செயயாதவனும செயநநனறி மறபபவனும தாமததை
டவனும பொயயில பிரியமுளளவனும மூடனும புததி திருத
டாதவனும இநதிரியஙகளை அடககவலலவனுகாதவனும காமங
அனுஸரிபபவனும எலலாககாரியஙகளிலும உறுதியிலலாத
ம இவைகளோடு மறறும பல குறறஙகளுமுளளவனுமான
ன, உமமால சொலலபபடடாலும, படபடததவனுனதால, நன
ய ஏறறுககொளளமாடடான அவன பீஷமரிடமும துரோ
டமும கிருபரிடமும காணனிடமும துரோணபுததாரிடமும
ரதனிடமும ('இவாகள எனககு ராஜயததை வெனறு தருவா'
று) மிகுதியாக நமபிககையை வைததிருககிறுன, ஸமாதானத
மனததைசசெலுததவிலலை ஜனாததனரே! பீஷமா துரோ
முதலியவாகளைப பாததாகள எதிாததுபபாாககவும திறமை
ரவரலலரெனபது காணனுடனகூடின திருதராஷடிர புததாக
நிசசயம மதுஸூதனரே! மூடனும திறமையறறவனுமான
ன பூமியிலுளள சேனைகளைத திரடடிககொணடு தனனைக காரிய
நிறைவேறறினவனுக எணணுகிறுன காணனு ஒருவனே
வாகளை வெலலுவதறகு வலலவனெனபது தாபபுததியுளள
யாதனனுடைய உறுதி அவன ஸமாதானததை அடையான
கேசவரே! திருதராஷடிரபுததிராகள எலலாருமே, கௌரவா
ககும பாணடவாகளுககும விரோதமிலலா ஸௌஹாதா ஸநேக
டாவதறகாக விருமபிப பிரயததினமசெயகினற உமமை அனு
செயது, 'நாம பாணடவாகளுககு உசிதபபடி ஒனறையும கொடுக
டாது' எனறு ஒரே மதியாயிருககினறனா இவவிதம நிசசயம
தவாகளான அவாகளிடததில வாாததையானது பயனபெருததா
ஓ! மதுஸூதனரே! எவாகளிடததில நலலவாாததையும கெடட
ததையும ஸமமாகுமோ அவாகளிடததில விவேகியாயிருபபவன
டாகளிடததில பாடகனபாடுவதுபோல (ஒனறையும) புலமபக
து ஓ! மாதவரே! சணடாளாகளிடததில ததவததை உபதேசிக
பிராமமணனபோல, அறியாதவாகளிடததிலும மூடாகளிடததி
மரியாதையிலலாதவாகளிடததிலும உணமையானவாாததையை

உரைககினறவன நிநதிககத தககவனுவான பலததுடனிருபபவ
மூடனுமான அபபடிபபடட இவன உமது வாாததையைசசெயய
அவனிடததில சொலலபபடட உமது வாாததையானது பய
லாததாகும ஓ! கிருஷணரே! நனறாக உடகாாநதிருபபவாக
பாவபுததியுடையவாகளுமான அவாகளெலலாருடைய மததியி
நீா பிரவேசிபபது எனககுப பிடிககவிலலை ஓ! கிருஷண
தூபபுததியுளளவாகளும சிஷடாலலாதவாகளும துஷட என
முடையவாகளுமான பலபோகளுடையமததியில (அவாகளு
விபரீதமான உமது வாாததையை அவாகள ஏறறுககொளள
ளாகையால (எனககுப) பிடிககவிலலை பெரியோகளை ஸேவியா
லும தனததின கொழுபபினுலும பொறுமையாலும மோகத
அடைநதவனுன அவன உமமிடமிருநதும நனமையைக கிர
மாடடான ஓ! மாதவரே! இவனுககுப 1 பலதது
கூடிய பலததைச சொலவீராறுலும இவனுககு உமமிடத
பெரிய சஙகையிருபபதால உமமுடையவாாததையைச செயய
டான ஓ! ஜனாததனரே! இதானது இபபொழுது தேவாகளு
கூடின இநதிரனுலும யுததததால முடியககூடியதிலலை யெ
திருதராஷடிரபுததிராகள எலலாரும நிசசயிததிருககினற
இவவிதம உறுதியுளளவாகளும ஆசையையும கோபததையும கெ
டவாகளுமான அவாகளிடததில உமமுடைய வாாததையா
ஸாமாததியமுளளதாயினும ஸாமாததியமிலலாததாகிவிடும
தனும மூடனுமான தூரியோதனன யானைபபடையின மததியி
தோபபடை குதிரைபபடைகளின மததியிலும நினறுகொ
பயம நீஙகினவனுகி, 'எனனுல இநதப பூமிமுழுவதும ஜயிககப
டது' எனறு நினைககிறுன திருதராஷடிராருடைய புததிரனு
பூமியில பகையினறியிருககிற பெரியராஜயததைப பிராததிககி
அவனிடததில 2 கேவலமான ஸமாதானமானது அடையத
திலலை அடையபபடடதாயிருககிறபொருளைத (தனககு) நிலை
விடடதாக நினைககிறுன இநதபபூமியானது காலததினுல பக
மாகி எஙகும சிதறிவிடடது பாரிலுளள எலலாவீராகளும
பாலாகளுடனசோநத க்ஷததிரியாகளும தூரியோதனனிமிததம
பாணடவாகளுடன போபுரிய விருபபமுளளவாகளாக வநதி
கிறாகள, ஓ! கிருஷணரே! வீராகளான இநத அரசாகளே

---

1 'பலவானுன உனககு நானும உபபலமாயிருககிறேனெ
சொனனுலுமே' எனபது 2 கலகமினறி

முன உமமுடன பகைபாராடடி 1ஸாரததை அபகரிககப டவாகளாகி உமமிடட பயததினால காணனுடன சோநது திருத ஷ்டி ரருடைய புததிராகளை அடுததவாகளாயிருககினறனா போாச வகாளைவரும, துரியோதனனோடு சோநது, சரீரததைவெறுதத களும பாணடவாகளோடு சணடைசெயவதறகுச சநதோஷததை டைநதவாகளும மரணமாவது வெறறியாவது (கொடடும) எனறு ா எணணததைககொணடவாகளும காமததையே உருவமாக டயவாகளும கோபததின வசததையடைநதவாகளும (அடகக) றவாகளுமாயிருககினறனா ஓ! தாசாாஹரே! வீரரே! நீா ாகளுடைய மததியில செலவீரேயானால அது எனககு ஸமமக லை ஓ! பகைவரைவாடடுபவரே! நனறாக உடகாாநதிருபபவா ம அவாகளும துஷடஎணணமுளளவாகளுமான அநதபபகைவா டைய நடுவை எபபடி அடைவீா? ஓ! புஜபலமுளளவரே! எலலா ததாலும நீா தேவாகளாலும ஸஹிககமுடியாதவரே ஓ! பகைவ கொலலுகிறவரே! உமமுடையபெருமையையும ஆணமையை புததியையும அறிகிறேன ஓ! மாதவரே! எனககுப பாணடவா டம உளளபிரியததைககாடடிலும உமமிடததில இனனும அதிக ா பரியமிருககிறது நான அனபினாலும நனமதிபபினாலும நட லும சொலலுகிறேன ஓ! புணடரீகாககூரே! எனககு உம டையதரிசனததினாலுணடான பிரியததை உமமிடததில நான துசசொலலுவான ஏன்? நீா தேகிகளுககு அநதராதமாவா கிறீா அனறோ?" எனறாா

தொணணூறறுமூனறாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(கோவிநதர் விதுரர்சொல்லைப் புகழ்நது தாம் வநதது உலகம் பழி சொல்லாமலிருத்தற்சாகவென்று விதுரருககுச் சொல்லியது)

புருஷோததமரான மதுஸூதனா, வணககததுடனகூடிய ரருடையவாாததையைக கேடடு, இனிமையான இநதவாாத யை உரைககலானாா 'பேரறிவாளன சொலலுவதுபோலவும ததனனவன சொலலுவதுபோலவும உமமைபபோனற பூஜய

---

1 பலம அலலது பொருள

ரானவா என்னைப்போன்ற நண்பனைநோக்கிச் சொல்லுவதுபோல
நீா என்னைநோக்கி உமக்குற்றததான தாமதமேதாடும ஆத்
தோடுமகூடி உணமையாயிருக்கிற வாாததையை மாதாபிதாக்
போலச சொன்னீா என்னைநோக்கி நீா சொல்லியது ஸததிய
இசசமயததிறகுத தக்கபடி நேரிட்டதும உசிதமுமாயுள்ளது
உணமையே ஓ ! விதுரரே ! என் வரவின காரணததை ஜாக்கிர
யாகக கேளும ஓ ! க்ஷததாவே ! துரியோதனனுடைய து
புததியும க்ஷததிரியாகளுடைய வைரமுமாகிய இவை எ
வற்றையும நான அறிநதுகொணடே இப்பொழுது கௌரவா
அடைநதேன நிலமாறினதும குதிரைகளதோகளயானைகளே
கூடியதுமான எல்லாப்பூமியையும எவன மிருததியுவினபாசததில்
தும விடுவிக்கிறுனே அவன உததமமான தாமததையடைவ
சக்திக்குததக்கபடி தாமகாரியததில முயறசிசெயதமனிதன (அ
காரியம) கைகூடப்பெறுவிடினும அதறகுரியபுணணியததை அ
தவனுகிறுன இதில எனக்கு ஸநதேகமில்லை 'மனததால பா
வைச்சிநதிததும காரியததினுல (செயய) விருமபாதவன அதனபய
அடைகிறதில்லை' என்று தாமமதெரிநதவாகள அறிகினறனா
க்ஷததாவே ! அப்படிப்பட்டநான கபடமினறி யுததததில நசிச
போகினறவாகளான கௌரவாகளுக்கும ஸருஞசயாகளுக்கும எ
தானததைக்குறிதது முயலவேன மிகக கோரமான அபப
பட்ட இநதஆபததானது காணனும துரியோதனனுலும செய
பட்டதாகிக கௌரவாகளிடததிலேயே கிளமபினதாயிருக்கிற
இவாகளெல்லாருமோ அவாகளைததொடாநதிருக்கினறாாகள எ
ஸஙகடததில கஷடப்படுகிறமிகதிரனைச சக்திக்குததக்கபடி தே
அவனுக்கு உபகரிக்கவில்லையோ அவனை விததுவானகள கொடியவ
அறிகினறனா தலைமயிாப்பிடிததுச சணடையேறபடுமவரை மி
ரனை அகாரியததிலிருநதும திருப்புவதறகாக இயனறமட்டும மு
பவன எவனுக்கும தூஷிக்கப்படததகாதவனுகிறுன ஓ ! விதுரே
ஆகையால, ஸாமாததியமுள்ளதும சுபமும அறமபொருளகளே
கூடியதும ஹிதமுமான வாாததையைத துரியோதனன மநதிரி
டன ஏற்றுக்கொள்ளத தக்கவனுகிறுன நான கபடமில்லா
திருதராஷடிரரின புததிராகளுக்கும பாணடவாகளுக்கும பூ
லுள்ள அரசாகளுக்கும (ஹிததைதச்செயய) அன்றே முய
போகிறேன ? நனமைக்காக முயலகிறவனுன எனனைக்குறித
துரியோதனன சஙகிப்பானேயாகிலும எனனுடைய மனததுக

தியும கடனிலலாமையும ஏறபடும ஞாதிகளுககு ஒருவருக
ருவா விரோதம ஏறபடடபொழுது, எலலா முயறசியினுலும
தியஸதனுயிருபபதை அடையாத மிததிரனைப பணடிதாகள
ததிரனுக்க) கருதுவதிலலை அதாமததிலிருபபவாகளும மூடா
நம நணபரலலாதவாகளுமாயிருபபவாகள எனனை, 'போருககு
னறவாகளான கௌரவாகளையும பாணடவாகளையும, கிருஷணன
தியுளளவனுயிருநதும தடுககவிலலை' எனறு சொலலமாடடாா
தவிரவும, நான இருவருடைய விருபபததையும நிறைவேறறு
வனுக வநதேனெனறு அநத விஷயததில முயறசியைச செயது
ிதாகளிடததில குறறம சொலலததகாதவனுயிருபபதை அடை
ன அறமபொருளகளோடுகூடினதும கெடுதலிலலாததுமான
னுடைய வாாததையைமியா மூடனுன துரியோதனன கேடடு ஏற
கொளளாமலிருபபானேயானுல தெயவததின வசததைதயடை
ன ஓ ! மகாதமாவே! பாணடவாகளுடைய அாததததைககெடுக
ல உளளபடி கௌரவாகளுககு ஸமாதானததைச செயவேனே
ுல, என்னுல புணணியமானது செயயபபடடதாகும கௌரவா
நம மிருதயுவின பாசததிலிருநதும விடுபடுவாாகள. மேலும,
ரலலுகிறவனுன எனனுடைய நீதியுடனகூடியதும தாமததிற
பபிடமும பயனுளளதும கெடுதியிலலாததுமான வாாததை
த திருதராஷடிாரின புததிராகள உறறுநோககுவாாகளானுல
ாதானததிறகாக வநதவனுன எனனையும கௌரவாகள பூஜிபபாா
மேலும, எலலாஅரசாகளும சோநதும, கோபததையடைந
னுன எனககுமுனனே, சிஙகததினமுனனே இதாமிருகஙகள
ால, நிறபதறகு வலலவாகளலலா' எனறுா யாதவாகளுககு
சுததை அளிபபவரும விருஷணிகளில சிறநதவருமான அவா
வித்வாாததையைச சொலலிவிடடு, அபபொழுது,[1] தொடுதறகு
துவாயிருககிற படுசசையில படுததாா

---

[1] 'ஸு²வ ஸம்ஸ்பெ²௫²' எனபது மூலம

தொண்ணூற்று நான்காவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மறுகாலையில் சகுனி துரியோதனன்முதலியோர் அழைக்க ஸ்ரீ கோவி
விதுரநடன் ஸபைக்குச் சென்றதும், ஆகாயத்தில்வந்த
நாரதர்முதலியோரை மாதவர் சொற்படி பீஷ்
மர் பூஜித்தவுடன் கோவிந்தர் முதலி
யோர் உட்கார்ந்ததும்)

அப்பொழுது, புத்திமான்களான அவர்கள் அந்தப்படி பே
கொண்டிருக்கும்பொழுதே, மங்களமானதும் நக்ஷத்திரங்களுட
கூடினதுமான அந்தராத்திரியானது சென்றது [1] உசிதமான கன
ளாலே ஆசையுள்ளவரும் இதரவிஷயத்தில் விருப்பமில்லாதவ
அளவற்ற பராக்கிரமத்தையுடையவருமான கோவிந்தர் அறம்பெ
ளின்பங்களுடன் கூடினவைகளும் விசித்திரமான பொருளையுடை
சொற்களையும் எழுத்துக்களையுமுடையவைகளுமான மஹாத்மாவ
விதுரருடைய பலவித வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்
பொழுது, அந்தராத்திரியானது சென்றுவிட்டது பிறகு, நல்ல
உள்ளவர்களும் பலருமான ஸூதர்களும் மாகதர்களும் சங்கதூர
களுடைய முழக்கங்களுடன் கேசவரை எழுப்பினார்கள் பிறகு, எ
வர்களுக்கெல்லாம் தலைவரும் தாசார்ஹருமான ஜனார்த்தனர் எ
திருந்து காலைக்கடன்களெல்லாவற்றையும் செய்தார் அந்த மாத
ஸ்நானஜபங்களைச்செய்து அக்னியில் ஹோமம்பண்ணி நன்றாக அ
கரித்துக்கொண்டு, பிறகு, உதயமாகிற ஆதித்தியனைத் துதித்த
பிறகு, துரியோதனனும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியும், ஸந்தி
உபாஸிக்கிறவரும் தாசார்ஹரும் வெல்லப்படாதவருமான கண
பிரானை அடைந்து, 'ஓ! கோவிந்தரே! திருதராஷ்டிரரும் பீஷ
முதலானகௌரவர்களும் பாரிலுள்ளஎல்லாஅரசர்களும் ஸபை
அடைந்து,ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்கள் இந்திரனை பார்த்திப்பதுபே
உம்மை பார்த்திக்கின்றனர்' என்று அவரிடம்சொன்னார்கள் கோ
தரானவர் மிக்க இனிமையான நல்வார்த்தையினால் அவர்கள
புகழ்ந்தார் பிறகு, ஸூர்யன் நன்றாகஉதித்தபொழுது, பகைவ
வாட்டுபவரான ஜனார்த்தனர் பிராம்மணர்களுக்குப் பொன
யும் ஆடைகளையும் பசுக்களையும் குதிரைகளையும் தானம்செய்த
அப்பொழுது, ரத்தினங்களைத்தானம்செய்தவரும் வெல்லப்பட

1 'அவற்றைக்கேட்டு மகிழ்ந்தார்' என்பது

ம நிறபவருமான தாமாராஹரை அணுகி, ஸாரதியானவன வணங
ன உலகததில பிரஸிததிபெறற அவருடைய சிறநத ரதமானது
யம ஸுகரீவம மேகபுஷபம வலாஹகமெனகிற குதிரைகளபூட
டடு விளஙகிறறு சைபயமோ கிளியினசிறகுபோனற காநதியுள
ஸுகரீவமானது பலாசமபூநிறமுள்ளது மேகபுஷபமானது
வாணமுளளது வலாஹகமோ வெளுததநிறமுளளது சைபய
து தேரை வலபபககததிலநினறு இழுததது, ஸுகரீவமானது
பககததில (நினறு) இழுததது, மேகபுஷபமும வலாஹகமும
பகளுககுப பினபுறத்தில நினறு இழுததன விஸவகாமாவினல
யபபடட சிகரததையுடையதும திரளான ரதனஙகளால அலங
கபபடடதும (அநததேரில) அமைககபபடடதுமான கொடி
ானது விளஙகிறறு நாகஙகளுககுபபகையான கருடன பலவா
அநதக கோவிநதருடைய அநதக கொடிமரததிலுளள கொடி
ஸூரியனைத தொடுகிறவனபோலிருநதுகொணடு விளஙகினன
பெறற அவருடைய சிறநததேரானது மிககபிரகாசமுளள
ககருடதவஜததால விளஙகிறறு அநதசசிறநததேரானது, கிர
களினகறறைகளாலும கொடிசசீலைகளாலும ஸவாணமயமான
டத) துவஜததினாலும காலஸூரியன உதிததது போலிருநதது
வகாமாவினல நனறுகசசெயயபபடட பக்ஷிதுவஜததுடன
மேறகட்டிகளாலும, பொனவலைகளால செயயபபடட உள
களாலும, கமபுகளாலவகுககபபடட வழிகளாலும, பவழஙக
யம மணிகளாலும முததுககளாலும வைடூரியஙகளாலும
குகினற வாலமயிரகதயிறறில கோககபபடட துவாரஙகளை
ய சலஙகைகளின நூறறுக்கணககான கூடடஙகளாலும பொன
ான தாமரைமலாக கொததுககளாலும, ஸவாணமயமான புலி
ம பனறி விருஷபம யானை பக்ஷி நக்ஷததிரம் ஸூரியன யானை
களாலும, மூக்கணைகள திருமபுகினற ஸநதிகளில வைர
தசஙகளுடன கூடின விமானஙகளாலும அலஙகரிககபபடடதும
மாயும பெரியதாயுமிருககிற உருளைககூடததையுடையதும
மபோலப பெரிய ஒலியையுடையதுமான (சிறநத), ரதமானது
கிறறு பிறகு, சுத்தமும பெரிதும சலஙகைகளுடன கூடிய
உததமமான குதிரைகள பூணடதுமான ரதததுடன தாருகன
ரமாக வநதான பெரியமனததையுடையவரும ஜனாததனரும
ரியும எலலாயாதவாகளுககும மகிழசசியைச செயபவருமான
வா திவயமும பெரியமேகமபோலப பேரொலியுடையதும

எல்லா தனங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்த தம
பத்தில் வந்ததை அறிந்து, அக்னியையும் பிராம்மணர்களையு
தக்ஷிணைஞ்செய்து கௌஸ்துபமென்கிற மணியைப்பூண்டு சி
தான காந்தியினால் ஜ்வலிக்கிறவரும் கௌரவர்களால் சூழப
வரும் விருஷ்ணிகளால் காக்கப்பட்டவருமாகி ரதத்தில் ஏற
எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவரான விதுரர், எல்லாப் பிராணி
கும் ஸ்ரேஷ்டரும் புத்திமான்களெல்லாரிலும் சிறந்தவரு
தாசார்ஹரைத்தொடர்ந்து ஏறினர் பிறகு, துரியோதனனும் ஸ
புத்திரனுனசகுனியும் இரண்டாவது ரதத்திலேறிப் பகை
வாட்டுபவரான கோவிந்தரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள் ஸாத்ய
கிருதவர்மாவும் விருஷ்ணிகளிலுள்ள மற்றரதிகர்களும், யானை
ரைதேர்களோடு கிருஷ்ணரைப் பின்தொடர்ந்தனர் ஓ[1] அரச
செல்லுகின்ற அவர்களுடைய பொன்னுபரணம்பூண்ட சிறந்த
ரைகள்பூட்டப்பட்டவைகளும் ஒலிக்கின்றவைகளும் விசித்
மான தேர்கள் விளங்கின புத்திமானுன வாஸுதேவர் காந்தி
ஜ்வலிக்கிறவராகி, புழுதிபோக்கி ஜலம்தெளிக்கப்பட்டதும் (
அந்த) ஸமயத்தில் ராஜரிஷிகளால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதுமான
மார்க்கத்தை அடைந்தார் பிறகு, மாதவர் புறப்பட்டபொ
1 ஏகபுஷ்கரவாத்தியங்கள் வாசிக்கப்பட்டன சங்கங்களும்
முள்ளவாத்தியங்களும் வாசிக்கப்பட்டன எல்லாஉலகத்தி
சிறந்த வீரர்களும் சிங்கத்திறகொப்பான பராக்கிரமமுடை
களும் பகைவரை வாட்டுகிறவர்களுமான இளையவர்கள் சௌ
தேரைச்சூழ்ந்துகொண்டு சென்றார்கள் பிறகு, விசித்திரமும்
சரியகரமுமான ஆடையுடையவர்களும் கத்தி பட்டாக்கத்திக
ஆயுதங்களைத் தரிக்கின்றவர்களுமான மற்றும் அநேகமா
பேர்கள் கிருஷ்ணருக்கு முன் செல்லுகிறவர்களானு
அவ்விடத்தில் ஐந்நூறுயானைகளும் ஆயிரக்கணக்கான தோ
இருந்தன வீரரும் ஜயிக்கப்படாதவருமான வாஸுதேவர் போ
பொழுது, (அவைகள்) பின் தொடர்ந்தன ஓ[1] பகைவர்களைச
பவரே! சிறுவர்களோடும் முதியவர்களோடும் மாதர்களோ
கௌரவர்களுடையபட்டணமான்து ரதவீதியைஅடைந்து ஜ
தனரைப் பார்க்க விருப்பமுள்ளதாயிற்று மேலும், தினங்க
அடைந்தமகளிரால் பெரும்பாலும்நிரம்பிய வீடுகள் பாரத

1 'ஒருபுறத்தில்அடிக்கப்படும் தோற்கருவி,காகளவாத்யங்கள்'
து பழையஉரை.

கின்றவைகளைப்போல் இருந்தன அவர் கௌரவர்களால் பூஜிக்கப்
டவரும் இன்பமானகதைகளைக் கேட்கிறவரும் உசிதமாகப் பிரதி
சாரஞ்செய்கிறவருமாகப் பார்த்துக்கொண்டே மெல்லச்சென்றார்
கு, ஸபையை அடைந்து, கேசவருக்குப்பின் செல்பவர்கள் சங்கங்
புலராங்குழல்களுடைய பெரியகோஷங்களாலே எல்லாத்திக்
களையும் முழக்கினார்கள் பிறகு, அளவற்றபராக்கிரமமுள்ள
சர்களுடைய அந்தஸபைமுழுமையும் கோவிந்தர்வருவதில்
செயர்லுண்டான ஸந்தோஷத்தினால் மிகவும் சலித்தது பிறகு,
ஷ்ணர் ஸமீபத்தையடைந்தபொழுது, அரசர்கள் மேகத்தின்
முக்கத்திறகுநிகரான அந்தத்தேர்ரொலியைக்கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்
ர் எல்லாஸாத்வதர்களிலும் சிறந்தவரான சௌரியானவர்
பயின் வாயிலையடைந்து கைலாஸ்சிகரம்போன்ற கொடுமுடிக்குநிகரான தேரினி
தும் இறங்கியபிறகு, புதிதானமேகத்திற்குநிகரானதும் ஒளியால்
விக்கிறதுபோலிருப்பதும் இந்திரனுடைய ஸபைபோலவிளங்குகி
மான ஸபையில் பிரவேசித்தார், ஓ! அரசரே! மிகப்புகழையுடைய
ர் விதுரரையும் ஸாத்தியகியையும் கையிலபிடித்துக்கொண்டு
த்தியினாலே ஸூரியன் நக்ஷத்திரங்களை மழுங்கச்செய்வதுபோலக்
ளரவர்களை மழுங்கும்படிசெய்தார் வாஸுதேவருடையமுன்னே
ணன் துரியோதனன் இருவரும் உட்கார்ந்தனர் பின்னே,
ருஷ்ணிகளும் கிருதவர்மாவும் உட்கார்ந்தனர் பிறகு, பீஷ்மர்
ரோணர்முதலியஎல்லாரும் திருதராஷ்டிரனைமுன்னிட்டு ஜனார்த
னரைப்பூஜிக்கிற்வர்களாகி ஆஸனங்களிலிருந்தும் கிளம்பினார்கள்
அரசரே! வாஸுதேவர் நேரில்வருமபொழுது, அறிவையே கண்
க உடையவனும் பெரும்புகழையுடையவனுமான திருதராஷ்டிரன்
ஷ்மத்துரோணர்களோடுகூடவே எழுந்திருந்தான் ஜனங்களுக்கு
வரனான திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் எழுந்தபோது, நாலுபக்கத்
துமுள்ள அந்த ஆயிரம்அரசர்களும் எழுந்தனர் அவ்விடத்தில்
ரவிந்தருக்காகத் திருதராஷ்டிரனுடையகட்டளையினாலே பொன்
ல் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸர்வதோபத்திரமென்கிற ஆஸனமானது
மைக்கப்பட்டது தாமரைத்தமரைவான மாதவரானவர் மந்தஹாஸத்
டன் அரசனையும் பீஷ்மத்துரோணர்களையும் மற்றஅரசர்களையும்
ரக்கிப் பிராயத்தின்முறைப்படி பேசினார் அவ்விடத்தில் பாரி
ள்ள எல்லாஅரசர்களும் கௌரவர்களும் ஸபையைஅடைந்த
னார்த்தனரானகேசவரை நன்குபூஜித்தார்கள் பகைவரை வாட்டு
வரும் பகைவர்பட்டணங்களை ஜயிக்கின்றவருமான அந்தத்

தாசாஹா அவவிடததில அரசாகளுடைய மததியில இரு
கொணடு ஆகாயததிலிருககினற ரிஷிகளைபபாாததா தாசா
ரானஅவா நாரதாமுதலான அநதரிஷிகளைப பாாதது, பிறகு,
தனுவினபுததிரரான பீஷமரை நோககி, 'ஓ! அரசரே! அர
ளுடையஸபையைப பாாபபதறகு ரிஷிகள வநதனா. ஆஸன
ளோடும அதிகமான பூஜையோடும அவாகளை அழைககவேண
அவாகள உடகாராமலிருககுமபொழுது ஒருவரும உடகாரககூட
ஆதமாவைத தியானமசெயபவாகளான முனிவாகளுககுச சீக
பூஜையைசசெயயுஙகள' எனறு மெதுவாகச சொனனா பீ
ரானவா ஸபையினவாயிலை அடைநதவாகளான ரிஷிகளைபபாாத
பிறகு விரைவுசெயகிறவராகி வேலைககாராகளைபபாாதது, 'ஆஸ
கள' எனறு ஏவினா பிறகு, சுததமானவைகளும பெரியவைக
விரிவானவைகளும ரததினஙகளாலும பொனனாலும பலவ
முளளவைகளுமான ஆஸனஙகளை அஙகஙகிருநது கொணடுவநத
ஓ! பாரததே! அவாகள அநத ஆஸனஙகளிலிருநது அககாரி
தைப பெறறுககொணட பிறகு, கோவிநதா ஆஸனததிலி
தா அரசாகளும உசிதபபடி தஙகள தஙகள ஆஸனததில
காாநதனா துசசாஸனன ஸாததியகிககு உததமமான
னததைககொடுததான. விவிமசதியானவன இருதவாமாவுக
பொனமயமான பீடததைக கொடுததான மகாதமாககு
பொருதவாகளுமான காணதுரியோதனரிருவருமோ மாதவரு
ஸமீபததில ஓரே ஆஸனததில இருநதாாகள ஓ! அரச
காநதாரதேசததிறகரசனுன சகுனிராஜன புததிரனோடு
தாாகளால பாதுகாககபபடடு ஆஸனததிலிருநதான மகாபு
மானன விதுரரோ 1 சுகலவாணததோடு எதிாபபகான மானதே
விரிதத மணிபீடததில கிருஷணருடைய ஆஸனததைத தொட
கொணடு இருநதா ஜனாாததனரான் கோவிநதரைபபாாககி
அநத அரசாகளெலலாருமே அவரை நெடுநேரம பாாததும அ
ததிலிருநது திருபதியடையாததுபோலத திருபதியடையவில
காயாமபூபபோல விளஙகுகிறவரும பொனனிறமான ஆடையை உ
யவருமான ஜனாாததனா ஸபையினமததியில ஸவாணததிறப
கபபடட மணிபோல விளஙகினா பிறகு, எலலாரும கோவிநத
அடைநதமனததையுடையவராகி மௌனமாயிருநதனா அங
ஓரிடததிலும ஒரு மனிதனும ஒனறையும சொலலவிலலை

1 மிககவெணமையான எனபது கருதது

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் தாம் ஸமாதானம் செய்யவந்ததையும் ஸமாதானம் சண்டை இவற்றின் குண குற்றங்களையும் பாண்டவரின் வேண்டுகோளையும் திருதராஷ்டிரனிடம் தெரிவித்து இஷ்டப்படி செய்யச்சொல்லியது)

உட்கார்ந்திருப்பவர்களான அந்த எல்லா அரசர்களும் மௌனமாயிருந்தபொழுது, அழகான பற்களையுடையவரும் துந்துபிக்குச் சமமான த்வனியையுடையவருமான கிருஷ்ணர் வார்த்தையைச் சொல்லத்தொடங்கினார் அவர் வேனிற்காலத்தின் முடிவில் மேகம்போலச் சபைமுழுதையும் கேட்கச்செய்துகொண்டு திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்துச் சொல்லலானார்

'ஓ! பாரதரே! வீரர்களுக்கு நாசமில்லாமலே கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ஸமாதானம் ஏற்படவேண்டுமென்பதைப் ப்ரார்த்திப்பதற்காக வந்தேன் அரசரே! உமக்கு க்ஷேமத்திற்குரிய வார்த்தை சொல்லவேண்டுவதில்லை பகைவர்களைச் சிக்ஷிப்பவரே! அறியவேண்டியதெல்லாம் உமக்குத்தெரிந்தே இருக்கின்றன்றோ அரசரே! கல்வியும் நல்லநடையும் பொருந்தின எல்லாக்குணங்களோடுங்கூடினதுமான இந்தக்குலமானது இப்பொழுது எல்லா அரசகுலங்களினும் சிறப்புற்றதாயிருக்கிறது ஓ! பாரதரே! 1 கிருபை, 2 அநுகம்பை, 3 கருணை, 4 கரூரமின்மை, நேர்மையிருத்தல், பொறுமை, ஸத்யம் ஆகிய இவை கௌரவர்களிடம் விசேஷமாயுள்ளன ஓ! அரசரே! இவ்விதமான தன்மையுள்ளதாயிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட பெரிதான இந்தக்குலத்தில் முக்கியமாக உம்முடைய நிமித்தமாய்த் தகாதசெயல் செய்யத்தக்கதன்று கௌரவர்களில் சிறந்தவரே! ஐயா! சிறந்தவரான நீரோ ...ப்படையான (சூதாட்டம்முதலிய) வைகளிலும் ரகஸ்யமான (அரக்குமாளிகைமுதலிய) வைகளிலும் கபடமாக நடப்பவர்களான கௌரவர்களைத் தாங்குபவர் ஓ! கௌரவரே! துரியோதனன் முதலிய அப்படிப்பட்ட உம்முடைய புத்திரர்கள், அறத்தையும் பொருளை

1 பிறருக்கு ஸுகத்தையுண்டுபண்ணுவதில் முயற்சி 2 பிறர்துக்கத்தைப்பார்த்து நடுங்குதல் 3 பிறர்துக்கத்தை நீக்கமுயலுதல் 4 பிறருக்குத் துன்பம் விளைவியாமை

யும் பின்புறத்தில் தள்ளி, முக்கியமான தங்கள் பந்துக்கள் விஷயத்
குரூரர்கள்போலப் பயிற்றப்படாதவர்களும் மரியாதைபோன
ளும் பேராசையால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களுமாகி
கின்றனர் ஓ! புருஷஶ்ரேஷ்டரே! அதை நீர் அறிகிறீர்.
கௌரவரே! மிக்ககோரமும் கௌரவர்களிடத்திலேயே கி
னதுமான அப்படிப்பட்ட இந்த ஆபத்தானது உதாஸீனம்செ
பட்டால் பூமியைக்கொல்லப்போகிறது ஓ! பாரதரே! நீர்
பினால் இது தணியச்செய்யக்கூடியது ஓ! பாரதஶ்ரேஷ்ட
இந்தவிஷயத்தில் அடக்குதலொன்று செய்யமுடியாததில்லை எ
நான் எண்ணுகிறேன். பிரஜைகளுக்கெல்லாம் பதியான அரச
அடக்குதலொன்று உமக்கும் எனக்கும் வசமாயிருக்கிறது
கௌரவரே! நீர் புத்திரர்களை அடக்கும் நான் மற்றவர்க
பாண்டவர்களைத் தணியச்செய்வேன் ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டரே!
கட்டளையோ, வம்சத்தோடுகூட (உமது) புத்திரர்களாலே செய்ய
கது அரசரே! உம்முடைய ஆணையிலிருப்பவர்களான இவர்
கும் மிக்கநன்மை உண்டு உமக்கும் நன்மையானது, ப
பாண்டவர்களுக்கும் நன்மையானதே ஓ! பிரஜைகளைக் காப்ப
நீரே பயனில்லாத வைரத்தை ஆலோசித்து, அடக்குவதில்
லுகின்ற உம்முடைய கட்டளையை விரும்புகின்றவர்களைச் சேர
கொள்ளும் ஜனங்களுக்கு ஈஶ்வரரே! பார்த்தர்கள் உமக்கே
செய்பவர்களாயிருப்பார்கள் அரசரே! பாண்டவர்களால்
க்கப்பட்டவராகித் தர்மத்திலும் அர்த்தத்திலும் இரும்
வேந்தரே! அப்படிப்பட்டவர்கள் முயன்று தேடினாலும் கிடை
மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்களால் காக்கப்படுகிற உம்மை
தற்குத் தேவர்களோடுகூடின இந்திரனும் வல்லவனுகான
கள் எப்படிவல்லவராவர்? ஓ! பரதஶ்ரேஷ்டரே! பீஷ்
துரோணரும் கிருபரும் கர்ணனும் விவிம்சதியும் அஶ்வத்தாம
விகர்ணனும் ஸோமதத்தனும் பாஹ்லிகனும் ஸைந்தவனும் க
னும் காம்போஜனன ஸுதக்ஷிணனும் யுதிஷ்டிரரும் பீமஸே
அர்ஜுனனும் நகுலஸஹதேவர்களும் மிக்க பராக்கிரமத்தையு
வனான ஸாத்யகியும் மஹாரதனான யுயுத்ஸுவும் இருக்கின்ற
தில், எவன் விபரீதபுத்தியையுடையவனாகி அவர்களுடன் யு
செய்வான்? ஓ! பகைவர்களைக்கொல்லுகிறவரே! மேலும்,
வர்களோடும் பாண்டவர்களோடும் கூடின நீர் உலகத்திற்கு
ராக இருப்பதையும் பகைவர்களால் வெல்லமுடியாமலிருப்ப

வீர ஓ! பூபதியே! பகைவரைவாட்டுபவரே! அப்படிப
உம்முடன், உமக்குஸ்வமான அரசர்களும் மேலான அரசா
ம சேர்ந்துகொள்ளுவார்கள் அப்படிப்பட்ட நீர் புத்திரர்க
ளும் பௌத்திரர்களாலும் பிதாக்களாலும் பிராதாக்களாலு ம் நண
ர்களாலும் எங்கும் காக்கப்பட்டவராக ஸுகமாக ஜீவிப்பதற்குத்
வராவீர் ஓ! பூபதியே! இவர்களையே முன்னிட்டுக்கொண்டும
ன்போல அவர்களை உபசரித்துக்கொண்டும) அகண்டமான பூமி
மையையும் அனுபவிப்பீர் ஓ! பாரதரே! பாண்டவர்களும
முடையபுத்திரர்களுமான எல்லாரோடும்கூடி மற்றப்பகைவா
வெல்லுவீர் இதெல்லாம் உம்முடைய சொந்தக்காரியமே ஓ!
கவரைவாட்டுபவரே! அரசரே! புத்திரர்களோடும் மந்திரிக
டும் சேருவீரானல் அவர்களாலேயே தேடப்பட்ட பூமியை
பவிப்பீர் ஓ! மஹாராஜரே! யுத்தத்திலோ பெரியநாசமானது
ப்படுகிறது ஓ! அரசரே! இருபக்கத்திலும் அழிவே ஏற
திெல என்ன தாமத்தைப் பார்க்கிறீர்? ஓ! அரசரே!
ஸ்ரேஷ்டரே! சண்டையில் பாண்டவர்கள் கொல்லப்பட்டாலும
லது மஹாபலசாலிகளான புத்ரர்கள் கொல்லப்பட்டாலும் என்ன
த்தை அடைவீர்? அதைச்சொல்லும். பாண்டவர்களும் உமது
திரர்களுமாகிய எல்லாரும் சூரர்களும அஸ்திரங்களைப் பயின்ற

ளாய்ச் சேர்ந்து போஜனஞ்செய்வதும் பானஞ்செய்வதும், அவரவர்
வீட்டுக்குத் திரும்பிச்செல்லட்டும் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! பாண்
வர்களிடத்தில் முன் இருந்ததுபோன்ற அன்பே முழுமைப்ப
மான இப்பொழுதும் உமக்கு இருக்கட்டும் சேர்ந்துகொள்
ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! சிறுவர்களும் தந்தையை இழந்தவர்களும
அவர்கள் உம்மாலேயே வளர்க்கப்பட்டார்கள் நியாயப்படி அ
களையும் புத்திரர்களையும் காப்பீராக அவர்கள் துன்பங்க
விசேஷமாக உம்மாலதான் காக்கப்படத்தக்கவர்கள்? ஓ! ப
ஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய அறமும் பொருளும் அழியவேண்ட
ஓ! அரசரே! பாண்டவர்கள் உம்மைவணங்கி அருளவரச்செ
சொல்லுகின்றனர் 'உம்முடைய உத்தரவினால் நாங்கள் பின்
வர்களுடன் துக்கத்தை அனுபவித்தோம் இந்தப்பன்னிர
வருஷங்கள் நாங்கள் வனத்தில் வசித்தோம் அப்படியே ப
மூன்றாவது ஒருவருஷம் ஜனங்களோடுகூடின இடத்தில் மறை
வசித்தோம் ஓ! ஐயா! நம்முடையபிதா அந்தப்பிரதிஜ்ஞை
இருப்பாரென்று உறுதிசெய்தவர்களாகி ஸங்கேதத்தை விடாம
தோம் எங்களுடைய அதையும் பிராம்மணர்கள் அறிவார்
ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! ஸங்கேதத்திலிருப்பவர்களான எங்க
குரிய ஸங்கேதத்திலிருக்கக்கடவீர் ஓ! அரசரே! எங்களும் ப

[redacted]

பாருமைப்ப... அரசரே!
செய்துவிடுவார்கள் நசிக்கவேண
தப்பிரஜைகள் ...கால அவை

நா

ஓ ! பாரதரே ! குருவினவி

கையை உமமுடையவிஷயத

[redacted] கவேண்டும் வழ்தவறு இருக்கிற

ஒருவரோடொருவர்சேர்ந்து பொறுமையையும் உ
ளி நல்ல ஆடைகளுடுத்து மாலைகள்சூடிப் பூஜிக்

ைதயறிநதவாகளான ஸபையோகளிருககினற
ஜனைஞயைககாததல 2 அரசாகளுககுரிய பாலனமாாகக

பயில் தகாதகாரியம் செய்யத்தக்கதன்று' என்றும் சொன்னார்கள்.
தஸபையில் ஸபையோர்கள்பார்த்திருக்கத் தர்மம்அதர்மத்தாலும்
பொய்யாலும் கெடுக்கப்படுகின்றனவோ அந்தஸபையில் ஸபை
ர்கள் கெடுக்கப்படுகின்றனர். எவ்விடத்தில் தர்மம் அதர்மத்
அடிக்கப்பட்டு ஸபையை அடைகிறதோ அவ்விடத்திலுள்ள
பயோர்கள் அதர்மத்தால் அடிக்கப்பட்டவர்களாகி இந்தத்தா
திலுள்ள கெடுதியைப் போக்குகிறதில்லை நதியானது கரையில்
ர்த்த மரங்களைத் தள்ளிவிடுவதுபோலத் தர்மமானது அவர்களைத்
ளிவிடுகிறது' என்றும் சொன்னார்கள். ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! தர்
ைத அனுஸரிப்பவர்களும் அதைத்தியானித்து மௌனத்து
ஆலோசித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான பாண்டவர்கள் தர்மத்
விடுவிலகாததும் நியாயத்தைவிட்டு விலகாததுமான ஸத்தியத்
சொல்லுகின்றனர் ஓ! ஜனங்களுக்குத் தலைவரே! கொடுப்பதைத்
வேறென்ன நீர் சொல்லக்கூடியது? ஸபையிலிருக்கின்ற அர
ளே தர்மார்த்தங்களை உறுதிசெய்துகொண்டே சொல்லட்டும்.
புருஷஸ்ரேஷ்டரே! புத்திரர்களில் சிறந்தவரே! நான்சொல்வது
மானால் இந்தஅரசர்களை யமபாசத்திலிருந்து விடுதலைசெய்யும்,
தலை அடையும், கோபத்தினவசத்தை அடையாதீர் ஓ!
வரை வாட்டுபவரே! அந்தப்பாண்டவர்களுக்கு உசிதமாகப்
வைசரோர்த்த பாகத்தைக் கொடுத்துப் பிறகு புத்திரர்களு
விருப்பம் நிறைவேறினவராகிப் போகங்களை அனுபவிப்
க ஓ! அரசரே! அஜாதசத்ருவானவர் எப்பொழுதும் ஸத்
களுடைய தர்மத்திலிருப்பதையும் புத்திரனோடுகூடின உம
த்தில் (அவருக்கு) இருக்கிற இருப்பையும் அறிகிறீர். (உம-
) எரிக்கும்படி செய்யப்பட்டும், வெளியில் துரத்தப்பட்டும்,
படியும் உம்மையே அடுத்தார்கள் ஓ! அரசரே! புத்திரனுடன்
ந்த உம்மாலேயே அவர் இந்திரப்பிரஸ்தத்துக்குத் துரத்தப்பட
அவர்கள் அங்கே விலகியிருந்துகொண்டு எல்லா அரசர்களையும்
செய்து [1] உம்மை எதிர்பார்க்கிறவர்களாகச் செய்தார்கள்,
மை மீறியிருக்கவில்லை இவ்விதம் இருக்கின்ற அவர்களுடைய
பங்களையும் தனத்தையும் தானியத்தையும் பறித்துக்கொள்ள
ம்பின சகுனியினால் மிக்ககபடமானது செய்யப்பட்டது அறிய
யாத மனத்தையுடையவரான அந்தயுதிஷ்டிரர் அந்தநிலைமையை
டந்தும் ஸபையை அடைந்தவளான கிருஷ்ணையைப் பார்த்தும்

[1] உமக்கு வசமாக

க்ஷத்திரிய தாமத்திலிருந்தும் அசையவில்லை. ஓ! பாரதரே! நா
தாமத்திலும் ஆத்தத்திலும் ஸுகத்திலுமே உமக்கும் அ
களுக்கும் நன்மையைவிரும்புகிறேன். அரசரே! பிரஜைகளை நா
பண்ணுதீர். ஓ! அரசரே! உம்துநன்மையைத் தீமையாகவும் தீமை
நன்மையாகவும் நினைக்கிறீர். ஆனாலும், மிக்ககோபத்தில் சென்
களான புத்திரர்களை அடக்கும். ஓ! அரசரே! பகைவர்களை அட
கின்றவர்களான பாண்டவர்கள் (உமக்குப்) பணிவிடை செய்வ
களாலும் இருக்கிறார்கள்; யுத்தம் செய்வதற்காலும் இருக்கி
கள். ஓ! பகைவரை வாட்டுபவரே! எது உமக்கு மிக்க உறுதி
ணதோ அதில் இரும்' என்றார். அவருடைய வார்த்தையை எ
அரசர்களும் மனத்தால் நன்கு புகழ்ந்தனர். அந்தஸபையில்
வரும் முதலில் வார்த்தையைச் சொல்லுவதற்குத் தொடங்கவில்

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்

பகவத்யாந பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமர் தம்போத்பவன்கதையையும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் நரநாராயணரின் அவதாரம் என்பதையும் சொல்லியது)

மகாத்மாவான வாஸுதேவரால் அந்தவார்த்தையானது செ
ல்லப்பட்டபொழுது, ஸபையிலுள்ள எல்லாரும் அசையாதவர்க
மயிர் சிலிர்த்தவர்களுமாயிருந்தார்கள். அவர்களில் எந்த ஆண்பி
மறுமொழி உரைக்க ஊக்கத்தை அடைகிறானென்று அந்த எ
அரசர்களும் மனத்தால் சிந்தித்தார்கள். அவ்விதம் அந்த எ
அரசர்களும் மௌனமாயிருந்தபொழுது, ஜமதக்னியின் புத
ரான பரசுராமர் கௌரவர்களுடைய ஸபையில் இந்தவார்த்தை
உரைக்கலானார்.

'உதாரணத்தோடுகூடிய என்னுடைய உண்மையான இந்த வ
ர்த்தையைச் சங்கையில்லாதவனாகக் கேட்கக்கடவாய். அதைக்கே
பிறகு, 'நல்லது' என்று (நினைக்கிறாயானால்) நன்மையான அதனை
ஸ்வீகரிக்கக்கடவாய். முற்காலத்தில் தம்போத்பவனென்கிற [1]ஸ
பௌமனென அரசனொருவன் இருந்தான். அவன் அகண்ட
எல்லாபூமியையும் அநுபவித்தானென்று நமக்குக்கேள்வி. வீரி
த்தையுடையவனும் மகாரதனுமான அவன் எந்நாளும் ராத்திரி

---

[1] பூமிமுழுதுக்கும்அரசன்

வில் விடியற்காலத்தில் எழுந்திருந்து பிராம்மணர்களையும் க்ஷத்
யர்களையும் வைஸ்யர்களையும் நோக்கி, 'யுத்தத்தில் (எனக்கு)
ர்களவோ ஸமமானவரோ, பிராம்மணனோ க்ஷத்ரியனோ வைஸ்யனோ
த்திரனோ ஆயுதமெடுத்தவன் ஒருவனிருக்கிறானா?' என்று கேட்டவ
றன அந்த அரசன் மிக்கக்கொழுப்பினால் மதங்கொண்டு மற்ற
வனையும் மதியாமல் இவ்விதம்சொல்லிக்கொண்டு இந்தப்பூமியில்
சரித்தான (அப்பொழுது) வித்வான்களும் ஏழைமையில்லாத
ளும் யாரிடமிருந்தும்பயமில்லாதவர்களுமான பிராம்மணர்கள்,
க்கடி, தன்னைப்புகழ்கிறவனான அந்த அரசனைத் தடுத்தார்கள்
ன தடுக்கப்பட்டும், அடிக்கடி பிராம்மணர்களைநோக்கி வினவினன
பொழுது, தவமுடையவர்களும் மகாத்மாக்களும் வேதத்தில் உறு
ன நம்பிக்கைவைத்தவர்களும் இருபிறப்பாளர்களுமான பிராம
ர்கள், கோபத்தால் ஜ்வலித்தவர்களாகி, அகங்காரமுடையவனும்
த்தால் மதித்தவனும் (எனக்குநிகரயாரென்று) சொல்லுகிறவனு
ன அந்த அரசனைநோக்கி, 'அரசனே! யுத்தத்தில் அநேகர்களை
ன்றவர்களாயிருக்கும் இரண்டுபுருஷஸ்ரேஷ்டர்களுக்கு நீ ஒரு
மும் நிகராகமாட்டாய்' என்று சொன்னார்கள் அவ்விதம்சொல்லக்
ட அந்தஅரசனே, மறுபடியும் அந்தப்பிராம்மணர்களைநோக்கி,
ந்தவீரர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? எவ்விடத்தில் பிறந்த
ள்? என்ன தொழிலுடையவர்கள்? அவர்கள் யார்?' என்று
ட்டான பிராம்மணர்கள், 'அரசனே! நரனென்றும் நாராயண
ன்றும் இரண்டுதவசிகள் மானிடவுலகத்தில் வந்தார்களென்று
களுக்குக் கேள்வி அவர்களுடன் யுத்தம்செய். அந்த
ராயணர்களிருவரும் மகாத்மாக்களென்று கேள்விப்படுகிறோம்
ர்கள் கந்தமாதனபர்வதத்தில் கோரமும் சுட்டிச்சொல்லமுடியா
மான தவத்தைச்செய்கின்றனர்' என்கிறார்கள்' என்றார்கள் அந்த
சன பொறாதவனாகி ஆறுஅங்கங்களோடுகூடின பெரிய சேனை
சேர்த்துக்கொண்டு, ஜயிக்கப்படாதவர்களான அவர்களிருக்கு
ம்சென்றான அவன் மேடுபள்ளமுள்ளதும் கோரமுமான கந்த
னமலையை அடைந்து தேடுகிறவனாகி, வனத்தை அடைந்தவர்க
ன அந்தத்தவசிகளை அடைந்தான பசியாலும் தாகத்தாலும்
ந்திருப்பவர்களும் நரம்புகள்நிறைந்தவர்களும் குளிர்காற்று
யில்களாலே இளைக்கச்செய்யப்பட்டவர்களுமான அந்தப்புருஷ
ரேஷ்டர்களைப் பார்த்து அருகிற்சென்று வணங்கி ஆரோக
தை வினவினன். அவர்கள் அந்தஅரசனைக் கிழங்குகளாலும்

பழஙகளாலும ஆஸனததிலுைம ஜலததிலுைம பூஜிததுவி
'எனனகாரியம செயயவேணடும?' எனறு கேடடாாகள. பி
அவன மறுபடியுமே அநத (முனசொலலிய) சொலலையே சொன
'பூமியானது எனனுடைய கைகளால ஜயிககபபடடது, எலலாப
வாகளும கொலலபபடடாாகள, உஙகளோடு யுததததைவிரு
மலையை அடைநதேன, நெடுநாளாக எனனால விருமபபபடட இ
அதிதிபூஜையானது செயயபபடலாம' எனறான
நரநாராயணாகள, 'ஓ! அரசாிற்சிறநதவனே! இநத [1]ஆ
மானது கோபமும லோபமும விலகினது இநத ஆசிரமத
யுததமிலலை ஆயுதமேது? ஒழுஙகினமை ஏது? வேறிடததில
ததைவிருமபு பூமியில கூததிரியாகள பலா இருககிறாாகள'
றாாகள அவவிதமசொலலபபடடும; மறுபடியுமே சொன
ஓ! பாரத! அடிககடி பொறுககபபடடும, நயமொழி சொலலப
டும, தமபோதபவன யுததததைவிருமபுகிறவனாகித தாபஸா
அழைககவேசெயதான ஓ! பாரத! பிறகு, நரானவா ஒரு
(சிழுகமபுல) ஈாககுககளையெடுததுககொணடு, 'யுததததில விரு
முளளவனே! கூததிரிய! வா யுததமசெய எலலா அஸ
களையும எடுததுககொள சேனையைச்சோ நீ பிராமமணாமுதல
ஜனஙகளைக கொழுபபினால அழைககிறபடியால நான இனி
உனககு யுததததில உணடான ஊககததைப போககுவே
எனறாா தமபோதபவன, 'ஓ! தவசியே! நமமிடததில இநத
திரததை உசிதமாகநினைககிறீரேயானால நான யுததததைவிரு
வநதவனாதலால, [2]இதனாலேயும உமமுடன யுததமசெயவேன'
றான இவவிதம சொலலிவிடடு, சேனையுடனகூடின தமபோதப
அநதத்தாபஸரைககொலலவிருபபமுளளவனாகி எஙகும அமபுமாரி
இறைததான அநதமுனிவா அவனால இறைககபபடட
மும பகைவரை அறுககினறவைகளுமான அநதபபாணங
சிழுகீாககுககளால வீணாககசெயது (அநதஈாககுககளை) இறைத
பிறகு, ஒருவராலும ஜயிககபபடாதவரான அவா அவனபொறுப
கோரமும பதிலதொடுககமுடியாததுமான ஐஷீகாஸதிரததை
டாா அது ஆசசாியமாயிருநதது பயததையுணடுபணணுமபடி
மாக அடிககினற அநதமுனிவா மாயையினால பகைவாகளுடைய
களையும காதுகளையும மூககுககளையும ஈாககுககளால இறைத

1 நாஙகளடைநதிருககுமவானபபிரஸதாஸரமம
2 ஈாககுககளுககுபபிரதியாகவும எனபது கருதது

அந்த அரசன் ஈர்க்குக்களால் நிறைக்கப்பட்டதும் வெளுத்ததுமான ஆகாயத்தைப் பார்த்து (அவருடைய) பாதங்களில் விழுந்தான், 'எனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும்' என்றும் சொன்னான் ஓ! அரசனே! சரணத்தை விரும்புகிறவர்களுக்குச் சரணமளித்தற்குத் தக்கவரான நரரானவர் அவனை நோக்கிச் சொல்லலானார் 'பிராம்மணர்களுக்கு நல்லவனும் தாமஸிகத்தையுள்ளவனுமாயிருக்கக்கடவாய். மறுபடியும் இவ்விதம் செய்யாதே அரசனே! ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே! மனத்தினால் க்ஷத்திரியதர்மத்தை நினைக்கிறவனும் பகைவர்களுடைய பட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமாயிருப்பவன் இவ்விதமனிதனாயிருக்கக்கூடாது கொழுப்புடன்கூடினவனாகி, மிகவுந்தாழ்ந்தவனையோ சிறந்தவனையோ ஒருவரையும் ஒருவிதத்தாலும் நிந்தியாதே அரசனே! இது உனக்கு ஸதிரமாயிருக்கட்டும் ஸுமுகனே! அரசனே! அறிவைச் செலுத்தினவனும் லோபம் நீங்கினவனும் அகங்காரமற்றவனும் மனமடங்கினவனும் இந்திரியங்களைச்சிக்ஷித்தவனும் பொறுமையுள்ளவனும் மென்மையுள்ளவனுமாகப் பிரஜைகளைப் பரிபாலனம் செய். இனிமேலும், பலாபலத்தை அறியாமல் ஒருவனையும் அவமதியாதே உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு க்ஷேமமாகப்போ மறுபடியும் இவ்விதம் செய்யாதே எங்கள் சொல்லால் பிராம்மணர்களை க்ஷேமத்தை மிகவும் கேள்' என்றார் பிறகு, அரசன் மகாத்மாக்களான அவர்களுடைய பாதங்களில் வணங்கித் தன்பட்டணத்தைக்குறித்துத் திரும்பி வந்தான் தர்மத்தைப் பெரிதும் கைக்கொண்டான்

முன்காலத்தில், நரரால் செய்யப்பட்ட அந்தச்செய்கையே மிகப்பெரிது அவரைக்காட்டிலும் பலமடங்கு அதிகமான குணங்களாலே நாராயணர் சிறந்தவராயிருந்தார் அரசனே! ஆகையினால், வில்களில் சிறந்ததான காண்டீவத்தில் அஸ்திரத்தொடுக்கப்படு முன்னரே நீ கர்வத்தைவிட்டுவிட்டுத் தனஞ்சயனை அடையக்கடவாய் யானைகுதிரைமுதலியவைகளுடைய முகப்பிலேயே தாங்கச்செய்கிற பாஸ்வாபமென்கிற காகுதிகாஸ்திரம், பிரங்கிச்சப்தத்தால் கிளி கூட்டிலடங்குவதுபோலத் தோமுதலியவைகளில் பதுங்கச்செய்கின்ற மோஹனமென்கிற சுகாஸ்திரம், ஸ்வாகத்தைக் கண்ணில் காண்பிக்கின்றதுபோன்ற உன்மாதனம் என்னும் நாகாஸ்திரம், விட்டமாத்திரத்தில் மேல் விழுந்து மலமூத்திரங்களை விடச்செய்கின்ற த்ராஸனமென்னும் அக்ஷிஸந்தர்ஜனாஸ்திரம், இடைவிடாமல் ஆயுதங்களைப்பொழிகின்ற இந்திரமுதலிய தேவர்களுடைய ஸந்தானாஸ்திரம், நர்த்தனம் செய

விக்கின்ற பைசாசமென்னும் நாதத்காஸ்திரம், அழிவைச்செய்
ராக்ஷஸமென்னும் கோராஸ்திரம், வாயில் பாஷாணத்தைப்
டுக்கொண்டு மரிக்கச்செய்கிற யாமயமென்னும் எட்டாவதான
மோதகாஸ்திரம் ஆகியவைகளாலே அடிக்கப்பட்ட எல்லாம
ளுமே மரணத்தையடைகின்றார்கள் மனிதர்கள் (நாகத்தால்)
தியம்பிடித்தக் குதித்தல்முதலியவற்றைச் செய்கின்றனர்
தினால்) அறிவு அழிந்து நினைவு மறந்துபோகின்றனர் (காகு
தால்) தூங்குகின்றனர் (ஸந்தானத்தால்) திகைத்துத் திரிகின
(கோரத்தினால்) வாந்திசெய்கின்றனர் (அக்ஷிஸந்தாஜனத்தினால்)
திரத்தை விடுகின்றனர் (ஆஸ்யமோதகத்தால்) எப்பொ
அழுகின்றனர் (நாதத்தகத்தால்) சிரிக்கின்றனர் காமக்குரே
கள் லோபமோகங்கள் மதமானங்கள் மாத்ஸர்யாகங்காரங்கள்
கள் முறையே அந்தக் காகுதிகமுதலியவற்றின் குணங்கள
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன எல்லா உலகங்களையும் படைப்பவரும்
லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரரும் எல்லாக்காமங்களையும் அறிந்
மான நாராயணரைப் பந்துவாகவுடைய அர்ஜுனன் யுத்த
பிறரால் தாங்கமுடியாதவன் பாரத! மூவுலகங்களிலும் எவன்
ரக் கொடியுடையவனும் வீரனுமான தனஞ்சயனை வெல்லுவ
மனவெழுச்சியை அடைகிறான்? யுத்தத்தில் அவனுக்கு நிகரான
இல்லை பார்த்தனிடமுள்ள குணங்கள் கணக்கிடமுடியா, ஜ
தனர் அவனிலும் சிறந்தவர் குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயனை
னனக்கு அறிகிறாய் ஓ! மஹாராஜனே! மிக்க வீரர்களும் புருஷ
டர்களுமான அர்ஜுனனையும் கேசவரையும் அந்த நரநாராயண
கவே அறியக்கடவாய் பாரத! இதனை இவ்விதம் அறிந்து,
னிடமும் சங்கைப்படாமலுமிருக்கிறாயானால், கொண்டாட
புத்தியை அடைந்து பாண்டவர்களுடன் ஸமாதானத்தை அ
வாய் பரதஸ்ரேஷ்ட! 'எனக்குப் பேதம் ஏற்படவேண்டாம்' எ
னன்மையை நினைக்கிறாயானால் ஸமாதானத்தை அடை யுத்த
மனத்தைச் செலுத்தாதே கௌரவர்களில் சிறந்தவனே!
னுடைய குலமும் உலகத்தில் பிரசித்திபெற்றது, அது அப்படி
இருக்கட்டும், உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும் உன்காரியத்தை
உற்று நோக்கக்கடவாய்' என்றார்

தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கண்வர் துரியோதனனுடைய வலிமைச் செருக்கைப் போக்க மாதலி கதையைத் தொடங்கினதும், மாதலி குணகேசிக்கு வரன்தேடிப் பாதாளம் சென்றதும்)

பரசுராமருடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பகவான் கண்வ ரிஷியும் கௌரவர்களுடைய ஸபையில் துரியோதனனை நோக்கி இந்த வார்த்தையைச் சொல்லலானார்: 'உலகங்களுக்குப் பாட்டனாரான பிரம்மாவானவர் குறைவில்லாதவரும் அழிவில்லாதவருமாயிருப்பவர்; பகவான்களான அந்த நரநாராயணர்களென்கிற ரிஷிகளும் அப்படியே; எல்லாத் தேவர்களிலும் மேலான விஷ்ணு ஒருவரே ஸநாதனரும் எவராலும் வெல்லமுடியாதவரும் அழிவில்லாதவரும் எந்நாளும் இருப்பவரும் ஸமர்த்தரும் ஈச்வரருமாயிருப்பவர். மற்றவர்களோ, பிரளயகாலத்தில் மரணமுடையவர்கள்; சந்திர ஸூர்யர்களும் பூமியும் ஜலமும் வாயுவும் அக்கினியும் ஆகாயமும் கிரகங்களும் நக்ஷத்திரங்களின் கூட்டங்களும் அப்படியே; அவர்களெல்லாரும் எப்பொழுதும் ஜகத்தினுடைய நாசத்தின்முடிவில் மூவுலகத்தையும் விட்டுவிட்டு நாசத்தை அடைகின்றனர்; மறுபடியும் மறுபடியும் படைக்கவும்படுகின்றனர். மானிடர்களான மற்றவர்களும் விலங்குப்பிறவியை அடைந்த மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் ஜீவலோகத்திலுள்ள மற்றும் ஸஞ்சரிப்பவைகளும் சிறிதுநேரத்தில் மரணத்தை உடையன. அரசர்களோ, பெரும்பாலும், செல்வத்தை அனுபவித்து யௌவனமுள்ளவர்களாகவே ஆயுளின்நாசத்தில் புண்ணியபாவங்களை அனுபவிப்பதற்குச் செல்லுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட நீ இவ்வுலகில் தர்மபுத்திரருடன் ஸமாதானத்தைச் செய்யத்தக்கவன்; பாண்டவர்களும் கௌரவர்களுமே பூமியைப் பரிபாலனம் செய்யட்டும். ஓ! துரியோதன! 'நானே பலவான்' என்று நினைக்கக்கூடாது. ஓ! புருஷச்ரேஷ்டனே! பலவான்களைக் காட்டிலும் பலவான்கள் காணப்படுகின்றனரல்லவா? ஓ! கௌரவ! பலமானது பலவான்களுடைய மத்தியில் பலமாகிறதில்லை. தேவர்களுடைய பராக்கிரமம்போன்ற பராக்கிரமத்தையுடையவர்களான அந்தப் பாண்டவர்களெல்லாரும் பலவான்களல்லரோ? இந்தவிஷயத்திலும் கன்னிகையைக் கொடுக்க விருப்பமுள்ளவனும் வரனைத்தேடு

கிறவனுமான மாதலியினுடைய பழமையான இந்திசசரித்திரத சொலலுகின்றாாகள அது வருமாறு

மூவுலகத்திறகும அரசனானஇந்திரனுக்கு நனகுமதிக்கப றவனான மாதலியெனகிற ஸாரதி இருக்கிறான, அவ வீட்டில ரூபததால உலகததில பிரசித்தியடைந்தவளான, கன்னிகை தேவாகளுககுரிய ரூபத்தோடுகூடிய அவள, கேசியெனனும பெயரால புகழடைந்து சரீரததினாலும காநதி லுமே மறறபபெணகளை மிஞசிஇருந்தனள அரசனே! ம யானவன அந்தககனனிகையின தானகாலததை அறிநது, அதில ப்றறிக கவலைபபடடுப பததினியுடன ஆலோசிககலானான சீலமுடையவாகளும மேனமைபொருநதினவாகளும புகழுள களும மெனறுததனமைபுடையவாகளுமாயிருநதாலும மனித டைய குலததில கனனிகைகளை வாழககைபபடுததலை நிநதிகக டும. ஸாதுககளுடைய கனனிகைகூடத தாயினகுலம தந குலம கணவனினகுலமாகிய மூனறுகுலஙகளையும ஸந்தேக படடனவாகச செயகிறாள தேவலோகமும மனுஷயலோக 1 மானிடனேததிரததினாலேயே சென்றே தேடபபடடன (அ களில) எனககு வரன பிடிககவிலலை' என்று ஆலோசிததான நிமிததததில அவன தேவாகளையும அஸுராகளையும காநதருவா யும மனிதாகளையும அபபடியே அநேகமரிஷிகளையும விருமபவி அவன ராத்திரியில ஸுதாமைஎனகிற மனைவியுடன ஆலோசி நாகலோகமசெலலுவதில புததியைச செலுததினான 'தேவ லும மனிதாகளிலும ரூபததால குணகேசிககுஸமமான ஒருவ என்னாலகாணபபடவிலலை நாகாகளில நிசசயமாயிருபபான' எ ஆலோசிதது ஸுதாமையிடம அநுமதிபெறறு அவன 2 ஸுத எனகிற ஸமபயையும பிரதக்ஷிணமசெயது கனனிகையையும மோநது பூதலததைஅடைந்தான

---

1 'மனிதஞானததினாலேயே' எனபது பழையவுரை

2 'ஸுதாமாம' எனபது மூலம 'அவளை பாதக்ஷிணம செயது' பது இஙகிலிஷமொழிபெயாபபு

ணாததை அடைநதவைகளாகி ராததிரியில மறுபடியும பிழைக
றன இவவிடததில சநதிரன எநநாளும உதிககிறவனுகிக
ணஙகளாகிற கைகளால அமிருததததையும தொட்டுத தேகிகளை
தொடடுப பிழைககசசெயகினறுன இஙகு அதாமததில பற
ளளவாகளான அஸுராகள காலததினுல பீடிககபபடடவாகளும
டபபடடவாகளும இநதிரனுல செலவம அபகரிககபபடடவா
நமாகி வஸிததனா இவவிடததில, எலலாபபூதஙகளுககும
றைவரரான பூதபதிஎனபவா எலலாபபூதஙகளுடைய க்ஷேமத
னபொருடடும உததமமான தவததைசசெயதாா. இவவிடததில
ாவாததுடனகூடிஎவாகளும தஙகள வேதாததியயனததினுல
மததை அடைநதவாகளும பிராணனைவிடடவாகளும ஸவாக
தை ஜயிததவாகளும வேதியாகளுமான மகரிஷிகள வஸிககினற
இவவுலகில எநநாளும ஏதாவது ஒனறை உடுதது ஏதாவ
னறைபபுஜிதது எஙகுவேணடுமோ அஙகுச சயனிததுககொண
பபவன கோவிரதமுளளவனுகச சொலலபபடுகினறுன மாத
ய ! பாா இவவிடததில எவனுவது ஒருவன, உனககுக
னததினுல வாஞைகப பிடிததிருநதால முயறசிசெயது அவனை
டநது பிராாததிககிறேன ஜலததில வைககபபடடதும ஒளியி
ல ஜவலிககிறதுமான இநத அணடமானது பிரஜைகளுடைய பிர
மவரையில வெடிககிறதிலலை, அசைகிறதுமிலலை இதனுடைய
பததியையும நாசததையும சொலல நான கேடடதிலலை.
ணமாதாவையும பிதாவையும ஒருவரும அறியாா ஐ ! மாத
ய ! இஙகிருநதனரோ, பிரளயகாலததில பெரியதான அக
ரியானது கிளமபிச சராசரஙகளுடனகூடிய மூவுலகமுழுமையும
ககபபோகிறது' எனறுா மாதலியோ நாரதருடைய வாாததை
ககேடடபிறகு, 'இவவிடததில எனககு ஒருவனும திருபதியா
லை வேறிடம செலலும தாமஸம வேணடாம' எனறுன.

நூறுவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஹிரண்யபுரம்சென்று அஸுரர்களில் வரன்தேடும்படி மாதலிக்குச் சொல்லியதும், அவன் அஸுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் பகையாயிருந்தலால் பகைவர் பக்கத்து உறவு வேண்டாமென்றதும்)

நாரதா, 'அநேகம மாயைகளோடு ஸஞசரிககினற தை தியாகளையும தானவாகளையும சோநதும ஹிரணயபுரமெனறு விததிபெறறதும பெரிதும சிறநததுமான இநதபபடடணமான விஸவகாமாவினல மிககபரயததினதோடு நிாமாணமசெய படடதும மயனல மனததால ஸருஷடிககபபடடதுமாகப பாத பாதேசததை அடுததிருககிறது இதில, முறகாலததில மி வலிமையுளளவாகளும சூராகளும வாமளிககபபடடவாகளுமா தானவாகள ஆயிரமமாயைகளைச செயதுகொணடு வலிதத இவாகள இநதிரனலோ மறற யமனலோ வருணனலோ குபே னலோ வசபபடுததபபட முடியா ஓ! மாதலியே! இ காலகஞசாகளெனகிற அஸுராகளும விஷணுவின பாத துணடான நைருதாகளும பிரமமாவின பாததிலுணடான ய தானாகளும தெறறுபபறகளும பயஙகரமான வேகமும வுககு நிகரான வேகபராககிரமஙகளும மாயையின பல யுததததில கெடடமதமுமுடைய நிவாதகவசாகளெனகிற தான களும வஸிககினறனா இநதிரனவன இவாகளைக கொலல வ வனகவிலலையெனபதை நீ அறிகிருய ஓ! மாதலியே! நீயும புததிரன கோமுகனும இநதிராணிககுப பதியான தேவ னும அவனபுததிரன ஜயநதனும பலமுறை பஙகபபடடவாகள மாதலியே! பொனமயமானவையும வெளளிமயமானவையும சி விதிபபடி வேலைகளுடனகூடினவையும சோநதனமநதவையும வீடுகளைப பாா வைடூரய மணிகளாலே விசிததிரமானவைக பவழஙகளால செயயபபடடு ரமணீயமானவைகளும ஸுாயகாந கறகளால செயயபபடடுச சுததமானவைகளும உயாநத வஜ களால ஜவலிககினறவைகளும பதமராகமயமாயிருபபவைகளும மணணுற கடடபபடடவைகளபோல விளஙகுகினறன மேத கலலாலமைநதவைகளபோலவும மாததாலமைநதவைகளபோல

றபபடுகினறன ஸூாயனுககு நிகரான ரூபமுடையவைகளும
ினற தீயை ஒததவைகளும மணிகளின திரளகளால விசித திர
ாவைகளும உயாநதவைகளும நெருககமானவைகளுமாக விளஙகு
றன ஒதத அளவோடும சிறபபோடுமமைநத இவைகளை ரூபத
ும திரவியததாலும குணததாலும எடுததுரைகக முடியாது
ூாகளுடைய விளையாடடுககாக அமைககபபடட இடஙகளையும
கைகளையும ரததினஙகளோடுகூடியவைகளும விலையுயாநதவை
மான பாததிரஙகளையும ஆஸனஙகளையும பாா மேகமபோல
ஙகுகினற மலைகளையும அருவிகளையும இஷடபபடி பூததுப பலங
அடைநது இஷடபபடி ஸஞசரிககிற மரஙகளையும பாா ஓ!
லியே! இவவிடததில உனககுத திருபதியான வரன இருப
அலலது, உனககு விருபபமானால், பூமியின வேறு திககுக
செலலுவோம' எனறூா

மாதலியோ, அநத விதம சொலலுகினற அவரை நோககி, 'ஓ!
ரிஷியே! தேவாகளுககு விருபபமிலலாததை நான செயய
கூடாது பிராதாககளான தேவாகளும தானவாகளும எஙஙாளும
டாசசியான பகையை உடையவாகளலலவோ? நான பகைவா
ததோடு ஸமபநததததை எபபடிவிருமபுவேன? வேறு இடததிறகு
செலலுவோம தானவாகளைப பாாபபதறகுத தகககவனல
உமமுடைய உளளம ஹிமஸைசெயபவாகளான அஸூாக
ம பிரியமுளளதெனறு எணணுகிறேன' எனறூன

நூறறேராவது அதயாயம

ப க வ த யா நு பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் கருடலோகம்போய அங்குள்ள பக்ஷிகளின்பெயரையும
குணங்களையும் அங்கு வரன் பிடிக்காவிட்டால் வேறிடம்
செல்லலாமென்பதையும் மாதலிக்குச்
சொல்லியது)

இது பாமபுகளைத தினனுகினற பறவைகளான கருடா
டைய உலகம இவாகளுககுச சணடையிலும நடையி
சுமததலிலும மராமமானது இலலை ஓ! ஸூத! மாத
! கருடனுடைய புததிராகளான ஸூமுகன, ஸூநாமா,

ஸுநேத்திரன், ஸுவர்ச்சஸ், ஸுருக், பக்ஷிகளுக்கு அரச
ஸுபலனென்கிற ஆறுபேர்களால் இந்தக் குலமானது விரிவை அ
திருக்கிறது பிறந்து, காச்யபருடைய வம்சத்தில் பிறந்தவர்க
ஐச்வர்யத்தை விருத்திசெய்பவர்களும் விநதையின் குலத்
வளரச்செய்கிறவர்களுமான (அவர்களாலே) பக்ஷிராஜனுடை
ஆயிரமும் நூறுமான நற்குலங்கள் வேகமாக விருத்திசெய்
பட்டன இவர்களெல்லாரும் செல்வம் நிரம்பினவர்கள் எல்லா
ஸ்ரீவத்ஸமென்கிற அடையாளமுள்ளவர்கள் தவிர, எல்லா
செல்வத்தையடைய விருப்பமுள்ளவர்களாய் வலிமைகளைத் த
கின்றனர் தயையில்லாதவர்களும் பாம்புகளைத் தின்பவர்களு
இவர்கள் செய்கையினால் க்ஷத்திரியர்கள் ஞாதிகளை நாசம் செ
தால் பிராம்மணத்தன்மையை அடையாதவர்கள். பிரதானர்க
முறைப்படி இவர்களின்பெயர்களைச் சொல்லுவேன், கேள்
லியே விஷ்ணுவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இந்தக்குலமானது
மூத்தக்கத்தன்றோ? இவர்களுக்குத் தெய்வம் விஷ்ணு விஷ்ணு
இவர்களுக்குப் புகலிடம் இவர்களுடைய மனத்திலும்
பொழுதும் விஷ்ணுவிருக்கிறார் எப்பொழுதும் விஷ்ணுவே
ஸுவர்ணசூடன், நாகாசி, தாருணன், சண்டதுண்டகன், அநி
அநலன், விசாலாக்ஷன், குண்டலி, பங்கஜித், வஜ்ரவிஷ்கம்ப
வைநதேயன், வாமனன், வாதவேகன், திசாசக்ஷுஸ், நிமே
அநிமிஷன், த்ரிராவன், ஸப்தராவன், வால்மீகி, தீபகன், தை
தவீபன், ஸரித்வீபன், ஸாரஸன், பத்மகேதனன், ஸுமுகன்,
கேது, சித்ரபாஹன், அநகன், மேஷஹ்ருத், குமுதன், த
ஸர்ப்பாந்தன், ஸோமபோஜனன், குருபாரன், கபோதன், ஸூர்ய
திரன், சிராந்தகன், விஷ்ணுதாமா, குமாரன், பரிபாஹன்,
ஸுஸ்வரன், மதுபர்க்கன், ஹேமவர்ணன், மாலயன், மாதரிச்
நிசாகரன், திவாகரன் என்னும் இந்தக்கருடபுத்ரர்கள் இந்த ப
சத்தில்[1] (ஓரிடத்தில்) வசிப்பவர்கள்மட்டுமே என்னால் சொ
பட்டனர் (அவர்களுள்ளும்) தலைமைபெற்றவர்களும் புகழுள்
களும் பலவான்களுமட்டுமே சொல்லப்பட்டனர் ஓ! மாதலி
இவ்விடத்தில் ஒரு பிடித்தமுமில்லையானால் வா, போவோம்
கிடைக்கும் தேசத்திற்கு உன்னை அழைத்துக்கொண்டு போகி

நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ரஸாதலம்சென்று அங்குள்ள ஸுரபிவம்சத்தின் பெருமையை மாதலிக்குச் சொல்லியது)

இது ஏழாவதான ரஸாதலமென்கிற பாதாளம் இதில் கோக்களுக்கெல்லாம் மாதாவும் அமிருதத்திலிருந்துண்டானதுமான ஸுரபியானது பூமியின் ஸாரமான புலமுதலியவற்றிலுண்டான ஆறுரஸங்களின் ஸாரத்தைக்கொண்டு மிகச்சிறந்த ஒருரஸமுள்ள பாலை எப்பொழுதும் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது குற்றமற்றதான இது, முன்பு அமிருதத்தினால் திருப்தியை அடைந்தும் ஸாரத்தைக் கக்கினவருமான பிதாமஹருடைய முகத்திலிருந்து உண்டாயிற்று பூமியினிடத்தில் விழுந்ததான இதனுடைய பாலின் தாரையினால் செய்யப்பட்ட மடுவானது பாற்கடலென்று பரிசுத்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது நுரையால் பூத்திருப்பது போன்ற (இந்தக்கடலினது) நுரையினால் நிரம்பிய கரையில், (அந்த நுரையைக்) குடித்துக்கொண்டு, பேனபாகளென்கிற முனிச்ரேஷ்டர்கள் வஸிக்கின்றார்கள் மாதலியே! [2] பேனத்தை அருந்துபவர்களும் பேனபாகளென்று பிரஸித்திபெற்றவர்களுமான அவர்கள் தங்களிடமிருந்து தேவதைகள் பயப்படும்படி உக்கிரமான தபத்திலிருக்கின்றனர் மாதலியே! இதைச்சேர்ந்த வேறுநான்கு பசுக்கள் திக்குக்களைக்காக்கிறவைகளும் திக்குக்களைத்தரிக்கிறவைகளுமாய் எல்லாத்திக்குக்களிலும் வஸிக்கின்றன ஸுரூபை என்கிற [1] தேனுவானது கிழக்குத்திக்கைத்தரிக்கிறது ஹம்ஸிகையென்பது சிறந்த தென்திசையைத்தரிக்கிறது மாதலியே! மிக்கபெருமையுள்ளதும் பலவடிவங்களையுடையதுமான ஸுபத்ரையானது எங்கும் வருணனைச்சேர்ந்த மேற்குத்திக்கைத் தரிக்கிறது மாதலியே! ஸர்வகாமதுக்கையென்பது தர்மமுடையதும் குபேரனுடையதுமான வடதிசையைத் தரிக்கிறது. மாதலியே! அஸுரர்களோடுகூடிய தேவர்களாலே மந்தரபர்வதத்தை மத்தாகச்செய்து இதன் பாலில் இவைகளுடைய பாலுடன் கலந்த பாலைக்கடைந்து வாருணியும் லக்ஷ்மியும் அமிருதமும் உச்சைஃச்ரவஸ்ஸென்கிற சிறந்த குதிரையும் மணிகளால்சிறந்ததான கௌஸ்துபமும் எடுக்கப்பட்ட

1 காமதேனு 2 பேனம் = நுரை

னா காமதேனுவானது, தனபாலே, [1]ஸுதையை அருந்துகிறவர்கள் விஷயத்தில் ஸுதையாகவும், [2]ஸ்வதையைப் புஜிக்கிறவர்கள் விஷயத்தில் ஸ்வதையாகவும் [3]அமிருதத்தை அருந்துகிறவர்கள் விஷயத்தில் அமிருதமாகவும் பெருக்குகிறது. இந்த விஷயத்தில் பாதாளவாஸிகளால் முன்பு கானம் செய்யப்பட்டதும் உலகத்தில் வித்வான்களால் கானம் செய்யப்படுகிறதுமான பழமையான காதையானது கேட்கப்படுகிறது. அதன் பொருள்; 'ரஸாதலப்பிரதேசத்தில் வஸிப்பதுபோல நாகலோகத்திலும் ஸ்வர்க்கத்திலும் ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள விமானத்திலும் வஸிப்பது ஸுகமில்லை' என்பது.

நூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மாதலியைப் போகவதிக்கு அழைத்துப்போய் வரன்பார்க்கச் சொல்லியதும், அவன் ஸுமுகன் என்பவனைத் தனக்குப் பிடித்திருப்பதாகச்சொல்லி அவனுடையவரலாற்றை நாரதரால்அறிந்து அந்தவரனை நிச்சயித்துத் தரும்படி நாரதரை வேண்டினதும்)

இது வாஸுகியினால் காக்கப்பட்ட போகவதியென்கிற பட்டணம்; இது சிறந்ததான தேவராஜனுடைய அமராவதிபோன்றது. தவத்தால் உலகத்தில் முக்கியமாயிருப்பவனும் மிக்கபெருமையுள்ள பூமியை எப்பொழுதும் தரிப்பவனும் வெண்மலைக்கு நிகரான வடிவத்தை உடையவனும் சிறந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் ஆயிரம்சிரங்களைத் தரிப்பவனும் ஜ்வாலையுடன் கூடின நாக்குகளையுடையவனும் மிக்கவலிமையுடைந்தவனுமான சேஷனென்கிற நாகன் இதோ இருக்கிறான். இவ்விடத்தில் பலவிதமான வடிவத்தையுடையவர்களும் பலவிதமான ஆபரணங்களை உடையவர்களும் ஸுரஸையினுடைய புத்திரர்களும் நாகர் அதினம், ஸ்வஸ்திகாரேகை, சக்ரரேகை, கமண்டலுரேகை இவைகளை அடையாளமாக உடையவர்களும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களும் பலசாலிகளும் எல்லோரும் இயற்கையாகவே பயங்கரர்களுமான நாகர்கள் தனபமிமேல் வர்களாக வஸிக்கின்றனர். சிலர் ஆயிரம் தலையுள்ளவர்கள். சிலர் ஐந்நூறு தலையுள்ளவர்கள். சிலர் நூறு தலையுடையவர்கள். சிலர் மூன்று தலையுடையவர்கள். சிலர் பத்துத்தலையுடையவர்கள். சி

---

[1] நாகருணவு [2] பிதிருணவு [3] தேவருணவு

லையுடையவாகள, பெரியபடமும பெரியசரீரமும மலை-
விரிவான உடலுமுடையவாகள இவவிடததில ஒரு வமசததி
ள நாகாகள பல ஆயிரஙகளும பததுலக்ஷஙகளும பத
கோடிகளுமாயிருககினறனா (அவாகளைச) சிறநதவாகளின-
யாக, எனனிடமிருநது கேள வாஸுகி, தக்ஷகன, காாக-
கன, தனஞசயன, காளியன, நகுஷன, கமபளன, அஸவ-
, பாஹயகுணடன, மணிஎனகிற நாகன, அபூரணன, ககன,
ன, வலபததிரன, குகுரன, குகுணன, ஆாயகன, நநதகன,
ன, போதகன, கைலாஸகன, பிஞசரகன, ஐராவதனெனகிற
, ஸுமனோமுகன, ததிமுகன, சஙகன, நநதன, உபநநதகன,
கன, கோடாரகன, சிகி, நிஷடூரிகன திததிரி, ஹஸதிபததிரன,
தன, மாலபபிணடகன, பதமாஇருவா, புணடரீகன, புஷபன,
கரபாணகன, கரவீரன, பீடரகன, ஸமவருததன, வருததன,
டாரன, பிலவபதரன, மூஷிகாதன, சிரீஷகன, திலீபன, சஙக
ன, ஜயோதிஷகன, அபராஜிதன, கௌரவயன, திருதராஷடி
குஹுரன, கருசகன, விரஜஸ, தாரணன, ஸுபாகு, முகரன,
, பதிரன, அநதன, விசுணடி, விரஸன, ஸுரஸன எனகிற-
களும, மறறும பலபோகளும கசயபருடைய புததிராகளாகக
பபடடனா மாதலியே! இவாகளில ஒரு வரன உனககுப-
கிறனா? பாா' எனறாா.

மாதலியோ, வேறிடதது நினைவிலலாதவனாகி இடைவிடாமல
வனை ஊனறிபபாாதது, நாரதரைநோககி வினவினன, அவனி
அனபுளளவனுமானன மாதலி, 'ஓ! தேவரிஷியே! கௌரவ
ககும ஆாயகனுககும எதிரிலிருபபவனும காநதியுளளவனும
குபொருநதியவனுமான இவன எவனுடைய குலததின குழந
? இவனுடைய தநதை யாா? தாய யாா? இவன எநதாாகததைச
நதவன? பெரிதான தவஜமபோலிருபபவனனஇவன எநத வமசத
சோநதவன? ஊககமுடைமையினுலும தைாயததினுலும
ததினுலும பிராயததினுலும குணசேசிககுச சிறநதபதியாக
மனததில புகுநதான' எனறான.

நாரதா, அபபொழுது, ஸுமுகனைபபாாதது, மனததில அனபு-
ததவனன மாதலியை நோககி, (அநதநாகனுடைய) பெருமையைப-
உறபததியையும செயகையையும தெரிவிததாா.

'மாதலியே! இவன ஐராவதனுடைய குலததில பிறநத ஸுமுக
னகிற நாகசரேஷடன. ஆாயகனுடைய மகனுககுமகனும வாம

னுடைய மகளுக்கு மகனுமாகக் கருதப்பட்டவன் மாதலி
'இவனுக்குத் தந்தையான சிகுரனென்கிற நாகன் சீக்கிரம் கருடனு
ணத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டான்' என்றார் பிறகு, மா
மனத்தில் பிரீதியடைந்து நாரதரை நோக்கி, 'ஓ! ஐயா! நாகாக
சிறந்தவனான இவன் எனக்கு மருமகனாவதில் எனக்கு வி
யிருக்கிறது இவன் விஷயத்தில் முயற்சி செய்யக்கடவீர் ஓ!
வரே! இவனிடத்தில் பிரீதியுடையவனாயிருக்கிறேன் பிரிய
புத்திரியை இந்த நாகனுக்குக் கொடுப்பதற்கு விரும்புகிறேன்' என

நூற்றுநானகாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஆர்யகனைப் பேரனுக்காகக் குணகேசியை வாங்கிக்கொள்ள
சொல்லியதும், ஆர்யகன் ஸுமுகனைத் தின்பதாகக் கருடன்
செய்த பிரதிஜ்ஞையைச் சொல்லியதும், மாதலி ஸுமுகனைக்
காப்பதற்காக அவனுடனும் நாரதருடனும் இந்திரனிடம்
சென்றதும், நாரதர் விஷ்ணுவிடம் தெரிவிக்க அவர்
ஸுமுகனுக்கு அமிர்தம்கொடுக்கும்படி இந்திரனுக்
குச்சொல்லியதும், இந்திரன் அமிர்தம்கொடா
மலே ஆயுளைக்கொடுத்ததும், மணம்
நிறைவேறியதும்.)

குருநந்தன! முனிசிகாமணியாகிய நாரதர் மாதலியினுடைய
வார்த்தையைக் கேட்டுத் தேவனைப்போல விளங்கும் அந்த ஆர்ய
நோக்கி, 'இவன் மாதலியென்கிற ஸூதன், இந்திரனுக்கு வே
னவனும் நண்பன், தூயவனும் சீலமும் குணமுமுடையவனும்
யையுடையவனும் வீர்யமுடையவனும் பலசாலியுமானவன் இ
இந்திரனுக்கு நண்பனும் மந்திரியும் ஸாரதியுமானவன் யுத்தம
னும் இந்திரனுக்குச் சிறிது வித்தியாஸமேயுள்ள வல்லமையுடைய
இவன் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்குமுண்டான யுத்தங்க
ஆயிரம் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும் ஜயத்தையே சீலமாகவு
யதுமான சிறந்த ரதத்தை மனத்தினாலேயே ஓட்டுகிறான் இ
குதிரைகளால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களை இந்திரன் கைகளால் ஜயிக்கிற
இவன் முந்தி [1]அடித்தவனை இந்திரன் அடிக்கிறான். இவனுக்

---

1 தேரோட்டும் திறமையினால் எதிரிகளை அகப்படுத்துகிறானென்

ததொடைகளையுடையவளும ரூபததினால பூமியில நிகரறறவ
ஸததியம, சீலம, குணம இவைகளை உடையவளும குண
எனறு புகழபெறறவளுமான ஒரு கனனிகை இருககிறாள
ணபோனற காநதியுளளவனே! முயறசியுடன மூவுலகமும ஸஞ
கினற அபபடிபபடட இவனுககு ஸுமுகனெனகிற உனனு
பௌதரன தனபுததிரிககுப் பதியாக ருசிததிருககிறான
ச்ரேஷடனே! உனககும நனகு திருபதியாயிருநதால தாமதம
டாம ஆயக! கனனிகையைப பெறறுககொளளுகிற விஷயத
சீககிரம புததியைச செலுததககடவாய் விஷ்ணுவினுடைய கிரு
ல லக்ஷமிபோலவும அககினியினுடைய கிருகததில ஸவாஹா
போலவும உனனுடையகிருகததில அழகிய இடையையுடையவ
குணகேசியானவள இருககடடும ஆகையால, நீ இநதிர
ந இநதிராணிபோல அவளுககுநிகரான பௌததிரனநிமிததம
(அவனுககு) நிகரான குணகேசியைப பெறறுககொள
தையை இழநதவனாயிருநதாலும, உனனிடததிலும ஐராவத
ததிலுமுளள குணததினாலும, நனமதிப்பினாலும ஸுமுக
டய சீலம தூயமை அடககமுதலிய குணஙகளாலும இநத
கனை வரிககிறோம இநதமாதலி தானேவநது கனனிகையைக
பபதறகு யததனிததிருககிறான. நீயும அவனுககு மரி
தையைச செயயததககவன' எனறார.

அநத ஆயகனே பௌததிரனை வரிப்பதாலும் புததிரனை
கததாலும ஸநதோஷததையும தீனததனமையையும அடைநத
நாரதரைநோககி, 'ஓ! மஹரிஷியே! உமமுடைய
தையை நான கௌரவிககபபடடதாக நினைககவிலலை
ரனுககு ஸகாவாகசசேரநதவனான இவன எனககு ஸமமத
ன? ஓ! மகாமுனிவரே! காரணம துரபலமாயிருபபதனால
கிரம ஆலோசிககிறேன ஓ! ஐயா! மிககக்காநதியுடையவரே!
டைய தேகததை உணடுபணணின எனனுடைய புததிரன
னால தினனபபடடான அதனால, நாஙகள துககததை அடைந
ளாயிருககிறோம ஓ! பிரபுவே! செலலுகிறவனான அநதக
ன, மறுபடியுமே, 'மறறொருமாஸததில ஸுமுகனையும பக்ஷிப
' எனறு சொனனான. அது அபபடியே நிசசயமாக நேரும
ககருடனுடைய உறுதியை அறிவோம அநதககருடனுடைய
தையினாலேயே எனனுடைய ஸநதோஷம நசிததுவிட்டது?
ரன.

மாதலியோ, அவனைநோக்கி, 'இவனிடத்தில நான புத்தி
'செலுத்திவிட்டேன உன்னுடைய பௌத்திரனை ஸுமு
நான மருமகனுக வரித்துவிட்டேன அப்படிப்பட்ட இந்த
என்னேடும நாரதரோடும மூவுலகங்களுக்கும தலைவனும தே
ளுக்குப் பதியுமான இந்திரனை அடைந்து பாாக்கக்கடவன
காரியத்தைக்கொண்டு இவனுடைய ஆயுளைத தெரிந்துகொ
வேன சிறந்தவனே! கருடனைத தடுப்பதிலும முயறசிசெய
ஸுமுகனும காரியத்தை ஸாதிப்பதறகு என்னுடன தேவா
அடையக்கடவன ஓ! நாக! உனக்கு க்ஷேமமுண்ட
என்றான

பாரத! ஆரியகனாலே, 'போகலாம' என்று அனுமதிகொ
பட்டவுடன, மிக்கஒளியையுடைய அவாகளெல்லாருமே ஸு
அழைத்துக்கொண்டு தேவாகளுக்கு அரசனும மிக்ககாந்தியை
யவனும உட்காாந்திருப்பவனுமான இந்திரனைக் கண்டாாகள
விடத்தில, நான்குகைகளையுடையவரும பகவானுமான விஷ்ணு
வா காாயவசத்தால இருந்தாா அவரிடம; நாரதா மாதலியை
றிய எல்லாவற்றையும சொன்னாா பிறகு, திருமாலானவா
களுக்குத தலைவனான இந்திரனை நோக்கி, 'இவனுக்கு அமிர்தத்
கொடுத்துத தேவாகளுக்குச சமமாகச்செய வாஸவ! மாத
நாரதரும ஸுமுகனுமே உன்னுடையஇச்சையினால விரும்ப
இந்தஇஷ்டத்தை அடையட்டும' என்றாா பிறகு, இந்திரன
னுடைய பராக்ரமத்தைஆலோசித்து விஷ்ணுவைநோக்கியே,
இதனைக்கொடும' என்று சொன்னான (அப்பொழுது) விஷ்ணு
வா, 'ஓ! விபுவே! நீ சராசரங்களான எல்லாஉலகங்களுக்கும
உன்னால கொடுக்கப்பட்டதைக கொடுக்கப்படாததாகச
எவன துணிவான?' என்றாா

பிறகு, வலனையும விருத்தாஸுரனையும கொன்றவனான
ரன அந்தநாகனுக்குச சிறந்ததான ஆயுளைக்கொடுத்தான அவ
அமிருதபானத்தையோ செய்விக்கவில்லை ஸுமுகனோ வர
அடைந்து முகத்தில தெளிவுடையவனானான இஷ்டப்படி
தைப்பெற்றுக்கொண்டு தன்வீட்டைநோக்கியும சென்றான
ரும ஆரியகனும காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு ஸந்தோஷ
அடைந்து மிக்க காந்தியுடையவனான தேவராஜனைப பூஜித்
டுச சென்றாாகள.

நூறறைநதாவது அதயாயம

ப க வ த யா ந பா வ ம் (தொடர்ச்சி)

(ருடன் கோபமுற்று இந்திரோபேந்திரரிடம் வந்து காவமாகப் பேசிய
தும், திருமால் கருடனுடைய காவத்தைப் போக்குதற்காகத் தமது
வலக்கையைத் தாங்கச்செய்ததும், கருடன் தாங்கமாட்டாமல்
க்ஷமிக்கவேண்டினதும், கண்வர் கதையைமுடித்துத் துரி
யோதனனைக் கர்வத்தைவிட்டுப் பாண்டவர்களுடன்
நட்புக்கொள்ளச்சொல்லியதும், அவன்
தொடைதட்டி நகைக்க, 'தொடையி
லேயே மரணம்நேரும்' என்று
அவர் அவனைச் சபிந்ததும்)

பாரத! அபபொழுது, மிகக பலசாலியான கருடன, நாக
கு இநதிரன ஆயுளைககொடுததலை நடநதபடி கேட்டான
யான கருடன மிககசினததுடன சிறகுகளின பெரிய காறறி
மூவுலகஙகளையும நிறைததுககொணடு இநதிரனை விரைவாக
டநதான கருடன சொலலுகிருன

'பகவானே! (எனனை) அவமதிதது எனனுடைய ஜீவனமானது
(னுல) ஏன கெடுககபபடடது? (எனககு) இஷடபபடி செயய
ந்தையளிததுவிடடு, திருமபவும தவறினவனுகிருய எலலாப
ணிகளுககும ஈஸவரனை பிரமமாவினுலே எனககு இயறகை
வே எலலாபபிராணிகளும ஆஹாரமாகச செயயபபடடன (அது)
னுல ஏன தடுககபபடுகிறது? இநதப பெரிய நாகன (எனனுல)
க்கபபடடான இவனுல எனககு ஸமயமும குறிககபபடடது
பிரானஇவனைககொணடு எனது பெரிய குடுமபததைப போஷிகக
ணடும. இது அவவிதம இருககையில, வேறெருவனைக கொலல
மபமாடடேன தேவராஜ! விருமபியதை விருமபியபடி செயது
ணடு விளையாடுகிருய (ஆகையால), நானும எனது வேலைககாரா
ம ஏன வீடடிலுளள போஷிககபபடடதககவாகளும பிராணனை
வோம வாஸவ! பிரீதியுடன கூடினவனுவாய' எனருன கருட
டய வாாததைதயைககேடடு, அபபொழுது, ஸுமுகன தாமுகன
கொரபபடட முகமுளளவன) ஆகி ரூபததை விடடுவிடடு நிறம
ஸாபபததின ரூபததைததரிககிறவனுனை பிறகு,விஷணுவின
பததை அடைநது பாதபீடததைச சுறறிககொணடான.

இந்திரன், 'கருடா! என் செய்கையில்லை நீ என்னைக் கோ
வேண்டாம் அந்தஸுமுகன் ஸமாத்தரான விஷ்ணுவினாலே அ
மளிக்கப்பட்டான்' என்றான் கருடன் இந்திரன்சொன்னவார்த்
தையைக்கேட்டு, 'வலாஸுரனையும் விருத்திராஸுரனையும் கொன்றவ
மூவுலகங்களுக்கும் ஈச்வரனாயிருந்தும் பிறனுக்கு அடிமையாய்
பதை அடைந்த எனக்கு இதுவுமே தகும், (இதற்கு) மே
தகும் தேவர்களுக்கும் ஈசனாயிருப்பவனே! நீ இந்தத்தம்பொ
எனக்கு விஷ்ணு காரணம் இல்லை வாஸவ! மூவுலகங்களுக்கும்
சனே! உன்னிடத்திலன்றோ ராஜ்யம் சாச்வதமாயிருக்கிறது?
க்கும் தக்ஷனுடைய புத்திரி தாய், காச்யபர் தந்தை நானும் ப
னாலே எல்லா உலகங்களையும் தாங்கவும் சக்தியுள்ளவன் எனக்
எல்லாப் பிராணிகளாலும் தாங்கமுடியாத பெரிய பலமிருக்கி
என்னாலும், அஸுரர்களுடன் நடந்த போரில் பெரிய வேலையா
செய்யப்பட்டது என்னாலும் ச்ருதச்ரீ, ச்ருதஸேனன், வி
வான், ரோசனமுகன், ப்ரஸ்ருதன், காலகாக்ஷன் என்கிற அஸுர
கொல்லப்பட்டார்கள் நான் யத்னத்தினால் த்வஜத்தின் ஸ்தா
தைஅடைந்து பணிவிடை செய்வதாலும் உனது தம்பியைச
பதனாலுமே என்னை அவமதிக்கிறாய் சிறந்தவனாயிருந்துகொ
இவரைப் பந்துக்களோடு சுமக்கின்ற என்னைக்காட்டிலும் ப
தைச் சுமக்கின்றவன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? எனக்குமிக
சிறந்தபலமுடையவன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? வாஸவ! நீ எ
அவமதித்து ஆகாரத்திலிருந்தும் திருப்பினபடியால், உன
இவராலும் என்னுடைய கௌரவமானது அழிந்துவிட்டது' எ
சொல்லி, (விஷ்ணுவைநோக்கி) 'அதிதியினிடம்பிறந்த பலபராக்
சாலிகளான இவர்களெல்லாரிலும் பலத்தினால் நீர் மிக்கபலமுள்
ரல்லவா? அப்படிப்பட்ட உம்மை நான் ச்ரமமில்லாமல் சிறகின்
பாகத்தினால் சுமக்கிறேன் ஓ! ஐயா! நீர் இதில் யார் ப
ன்னென்று மெள்ள ஆலோசியும்' என்றான்

அவ்விதம்சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுவானவர், முடிவில் க்ரூரமா
அந்தப்பக்ஷியின் வார்த்தையைக்கேட்டு, கலக்கமுடியாதவனை
டனைக் கலங்கச்செய்கிறதற்காக, 'கருடா! துர்ப்பலனான உன
பலமுடையவனாக நினைக்கிறாய் பக்ஷியே! நம்முடைய எதிரில் நீ
னைத் துதித்ததுபோதும் மூவுலகமும் முழுமையும் என்சரீரத்
தாங்குவதில் சக்திஇல்லாதது நானே என்னால் என்னை
உன்னையும் தாங்குகிறேன் நீ கைகளால் என்னைச் சுமக்கவி

புகழ்நதுகொளவது வீண நீ எனனுடைய இநதவலககை ஒனறை
டும சுமககககடவாய இநத ஒனறைச சுமபபாயானல நீ புகழ
கொளவது பயனுளளதாகும்' எனறா பகவான இவவிதம சொல
விடடு அவனுடைய தோளில கையைவைததா அவன வைககப
பட அநதபபாரததைத பலததால சுமபபதறகுச சகதியுடையவ
னவிலலை அவன பாரததால பீடிககபபடடுச சோாவை அடைநது
கீழவிழுநது விழுநதான, பாலதஙகளோடுகூடட பூமிமுழுமைககும
எவவளவு பாரமுளளதோ அவவளவுபாரததைதக கைஒனறுகக இருப
பதாக நினைததான.பலசாலிகளில சிறநதவரான (அநத) அசசுதா இவ
னைப பலததினால பீடிககவிலலை அதனால, அவா அவனுடைய உயிரை
வாஙகசசெயயவிலலை அபபொழுது,பகஷியான அவன மிகக பாரததால
பீடிககப்பபடடு வாயைத திறநதுகொணடு சரீரம நைநது சோாநது
மூாசசைவிழுநது இறகுகளை உதிாததான அறிவுநழுவினவனும சோாவை
அடைநதவனும தீனனுமான அநதககருடன விஷணுவைத தலையால
வணஙகி [1] ஒருவாாததையை சொலலததொடஙகினன ஓ! பகவானே!
உலகததின ஸாரததிறகு நிகரான பருதத புஜததை ஸவபாவமாக
தூககியததினாலேயே பூமியில தேயககபபடடேன ஓ! தேவரே!
நான சசி அடைநதவனும நினைவுகுறைநதவனும பலததின அழிவி
னால எரிககபபடடவனும துவஜததில வஸிககினறபறவையுமான என
னிடததில நீா பொறுகக வேணடும ஓ! தேவரே! விபுவே! சிறந
தவரான உமமுடையபலம எனனால அறியபபடவிலலை அதனால, நான
என்னுடைய பலததைப பிறருககு ஸமமாக நினைககவிலலை' எனறான

பிறகு, அநதபபகவான கருடனுககு அருளசெயதாா அப
பொழுது ஸநேஹததினால அவனைநோககி, 'இனிமேல இவவிதமசெய
யாதே' எனறும சொனனா காறகடடைவிரலால ஸுமுகனைக
கருடனுடைய மாாபில எறிநதாா ராஜஸரேஷடனே! அதுமுதற
கொணடு, (அவன) ஸாபபததோடு கூடியிருககிறான அரசனே!
வீரனும பெரிய புகழையுடையவனும விநதையின புததிரனு
மான கருடன இவவிதம விஷணுவினபலததால ஆககிரமிககப
பபடடுக காவராசததை அடைநதான காநதாாியின புததிர!
மைநதாய! அதுபோல நீயும வீரரகளான அநதபபாணடுவின புததி
ரர்களைப போாமுகததமாக எதிாககாதவரையில ஜீவிபபாய. அடிப
பவரகளில சிறநதவனும வாயுவினபுததிரனும மிககபலசாலியுமான
பீமனும இநதிரனபுததிரனான தனஞசயனும யுததததில யாரைத

1 அதிகமபேசவும முடியாதவனனெனபது.

தான் கொல்லா? விஷ்ணுவும் வாயுவும் இந்திரனும் தாமராஜ
அந்த அச்வினீதேவர்களிருவருமான இந்தத்தேவர்கள் உன
என்னகாரணத்தால் பார்க்கக்கூடியவராவார்கள்? ராஜபுத்திர! ஆ
யால், உனக்கு விரோதம் போதும் ஸமாதானத்தை அடை
கடவாய வாசுதேவராகிற துறையினாலே குலத்தைக்காக்கத் தக
னுகிறாய பெரியதவத்தையுடைய இந்நாரதர், அப்பொழு
விஷ்ணுவினுடைய பேராற்றல் முழுமையையும் நேரில் பார்த்த
சக்கரத்தையும் கதையையும் தரிப்பவரான இந்தக்கிருஷ்ணர் அவரே
என்றார் அப்பொழுது, துரியோதனன் அதைக்கேட்டுப் பெ
மூச்சுவிட்டுப் புருவம்வளைந்த முகத்துடன் கர்ணனைப்பார்த்துச்
த்துடன் சிரித்தான் துஷ்டபுத்தியுடையவனான அவன் கண்
ரிஷியினுடைய அந்தவார்த்தையை வீணாகச்செய்து யானைத்து
கைக்கு நிகரான வடிவத்தையுடையதொடையில் அடித்துக்கொண
'ஓ! மஹரிஷியே! எவ்விதமாகக் கடவுளால் படைக்கப்பட்டே
எது நேருமோ, எது எனக்குக்கதியோ அப்படியே இருக்கிறே
பிதற்றலானது என்னசெய்யும்?' என்று சொன்னான் பிறகு, கண
சின்முற்று அறிவில்லியான துரியோதனனை நோக்கி, 'நீ தொடை
அடித்துக்கொண்டபடியால், (உனக்குத்) தொடையில் மரணம்
படும்' என்றார்'' என்றுசொன்னார்

நூற்றுருவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நீர்ப்பந்தம் தீமைக்குக் காரணமென்பதை விளக்க நாரதர் கால
வர்கதையைத் தொடங்கியதும் விஶ்வாமித்திரர் நிர்ப்பந்தம்
செய்த காலவரைக் கருமையான காதுள்ள குதிரைகள் எண்
ணூறு தரச் சொல்லியதும்)

ஜனமேஜயா, "தீயசெய்கையில் பற்றுள்ளவனும் பிறர் பெ
ளில் லோபத்தால் புத்திமயக்கத்தை அடைந்தவனும் கீழானவ
ளிடத்தில் பற்றுள்ளவனும் மரணத்தில் உறுதியைச் செய்தவ
ஞாதிகளுக்குத் துக்கத்தைச் செய்பவனும் உறவினர்களுக்
சோகத்தை விருத்திசெய்பவனும் நண்பர்களுக்குத் துன்பத்தை
கொடுப்பவனும் பகைவருக்கு ஸந்தோஷத்தை விருத்திசெய்பவ
கெட்டமார்க்கத்தில் இருப்பவனுமான இவனை இந்தவிஷயத்தில்

ன்றோ நட்புடைமையால் நண்பனே ஸ்நேஹிதரான பகவானே தாமஹரான [1] பீஷ்மரோ ஏன் தடுக்கவில்லை?' என்று கேட்டார்.

வைசம்பாயனர் சொல்லுகின்றார்: "பகவானாலும் தகுதியான ர்த்தையானது சொல்லப்பட்டது, பீஷ்மராலும் சொல்லப்பட து, நாரதராலும் பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது. அவற்றைக் ளும் நாரதர், 'குருநந்தன! (சொன்னதைக்) கேட்பவனான நண் ன் கிடைப்பது அரிது. ஹிதனான நண்பன் கிடைப்பதும் அரிது. ண்பன் எந்தத் தன்மையில் இருக்கிறானோ அந்தத் தன்மையில் றவினனும் இருக்கிறதில்லை. நண்பர்கள் (சொல்வதைக்) கேட்பது. தமென்றும் பார்க்கிறேன். நிர்ப்பந்தமானது செய்யத்தக்கதுமில்லை. ப்பந்தமோ மிக்கக்குரூரமானது. இந்தவிஷயத்திலும் நிர்ப்பந்தத் ல் காலவர் அடைந்த அபஜயரூபமான இந்தப் பழைய சரித்திரத் நச் சொல்லுகிறார்கள்.

அரசனே! பாரத! முற்காலத்தில் தர்மமானது தவஞ்செய் வரான விஸ்வாமித்ரரைப் பரீக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பத் னாலே தான் ஸப்தரிஷிகளிலொருவருடைய வேஷத்தை அடைந்து வானான வஸிஷ்டரிஷியாகிப் பசியையடைந்து புஜிக்கவிருப்பத் டன் அந்தக் கௌசிகருடைய ஆஸ்ரமத்தை அடைந்தது. உடனே, ஸ்வாமித்திரர் பரபரப்பை அடைந்து முயற்சியுடன் பரமான்னத் ன் சருவைப் பக்குவஞ்செய்தார். (தர்மமாகிய) அவர் மற்றத் ஷிகளால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜித்தபடியால் வரை எதிர்பார்க்கவில்லை. பிறகு, விஸ்வாமித்திரரும் மிகவும் ணமாயிருக்கும் அன்னத்தை எடுத்துக்கொண்டு அருகிற்சென் (தர்மமாகிய) பகவானனவர், 'நான் புஜித்தாகிவிட்டது. நானவருமளவும் நில்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார் சனே! பிறகு, மிக்ககாந்தியுடையவரும் கடுமையான விர தையுடையவருமான விஸ்வாமித்திரர் நின்றுகொண்டே தலை அன்னத்தை வைத்துக் கைகளால் பிடித்துக்கொண்டு காற்றை ந்துகிறவராகிச் செயலற்று ஆஸ்ரமத்தின் அருகில் கட்டைபோலி தார். காலவமுனிவர், பெரியவரென்னும் எண்ணத்தினாலும் க்கத்தக்கவரென்னும் எண்ணத்தினாலும் ஸ்நேஹத்தினாலும் பிரி தைச்செய்யும்விருப்பத்தினாலும் கௌசிகருக்குப்பணிசெய்வதில் றச்செய்தார். பிறகு, நூறுவருஷங்கள் பூர்ணமானபொழுது மறு பும் தர்மம் வஸிஷ்டருடைய வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டு

[1] 'பகவானும் பிதாமஹருமான வியாஸர்' என்பது பழையஉரை

போஜனத்தில் விருப்பத்தால் கௌசிகரை அடைந்தது: தாமம் அந்தமுனிவர், மகரிஷியும் புத்திமானுமான விஸ்வாமித்ரர் வாயுப பக்ஷித்தத் தலையால் அன்னத்தைச் சுமந்துகொண்டு நிற்ப பார்த்து, பிறகு, அப்படியே உஷ்ணமும் அப்படியே புதிதுமாய் கிற அன்னத்தைவாங்கிப் புஜித்துவிட்டு அவரை நோக்கி, 'பிரமமரிஷியே! பிரீதிஅடைந்தவனுயிருக்கிறேன்' என்று செ விட்டுச் சென்றார் விஸ்வாமித்திரர் அப்படியே தாமத்தினவசன ஒல க்ஷத்திரியத்தன்மையிலகிப் பிராமமணத்தன்மையை அடை பிரீதிஅடைந்தவரானார்

(பிறகு), விஸ்வாமித்திரர், தவத்தில் சிறந்தகாலவரென்கிற யருடைய பணிவிடையினுலும் பக்தியினுலும் பிரீதியடைந்தவ 'குழந்தாய்! காலவ! நான் அனுமதிகொடுத்துவிட்டேன் இஷ் படி செல்' என்று சொன்னார் இவவிதம் சொல்லப்பட்ட காலவ ஸந்தோஷத்தைஅடைந்து முனிவர்களில் சிறந்தவரும் மிக்ககாந்தி யவருமான விஸ்வாமித்திரரை நோக்கி, மதுரமான வார்த்தையி 'ஓ! கௌரவத்தை அளிப்பவரே! உமக்குக் குருவின் செபல [1] அத்தியாபனத்திறகாக் என்ன தக்ஷிணைகளைக் கொடுக்க டும்? தக்ஷிணைகளோடுகூடிய காரியமன்றோ நிறைவேறுகி தக்ஷிணைகளைக் கொடுப்பவன் அல்லவோ [2] மோக்ஷத்துடன் கிறான்? ஸ்வர்க்கத்தில் யாகத்தின் பயனைத் தருவதும் அ தக்ஷிணையே தக்ஷிணையானது சாந்தியாக (=இடையூறுக போக்குவதாகச்) சொல்லப்படுகிறது பகவானான நீர் குருவு நான் எதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைச் சொல்லவேண என்று கேட்டார் அந்தக் காலவர் பணிவிடையால் ஸரமத் அடைந்ததை அறிந்த பகவானான அந்த விஸ்வாமித்திர அவரை நோக்கி, அடிக்கடி, 'போ, போ' என்று ஏவினார். வி மித்திரரால் அடிக்கடி, 'போ, போ' என்று சொல்லப்பட்ட வர், 'எதைக்கொடுக்கவேண்டும்?' என்று பலமுறை கேட தவமுடையவரான காலவருடைய மிக்க நிர்ப்பந்தத்தால் வி மித்திரர், சிறிது கோபங்கொண்டு, 'காலவ! ஒருபக்கத்தில் பச காதுள்ளவைகளும் சந்திரனுக்குச்சமமான காந்தியுள்ளவை மான எண்ணூறு குதிரைகளை எனக்குக் கொடு, போ, தா வேண்டாம் என்று சொன்னார்

---

1 கல்வி கற்பித்தல் 2 'பயனை அடைவது' என்பது பழையவு

நூற்றேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(காலவர் விஶ்வாமித்திரர் விரும்பின குருதக்ஷிணைகளை அடைய விஷ்ணுவை
உபாஸித்ததும், கருடன் காலவனை வேண்டுமிடத்துக்கு அழைத்துப்
போவதாகச் சொல்லியதும்)

அப்பொழுது, புத்திமானான அந்த விஶ்வாமித்திரரால் இவ்
தம் சொல்லப்பட்ட காலவர் பிறகு, உட்காரவில்லை, படுக்கவில்லை,
ணவில்லை. தூங்கவில்லை.[1] அப்பொழுது, அந்தக்காலவர், தோலும்
மட்டுமானவரும் வெளுத்தவரும் கவலையால் சோகத்தில் அழுந்
ரவரும் மிகவும் துக்கிக்கிறவரும் கோபத்தால் எரிக்கப்பட்டவரும்
கத்தை அடைந்தவருமாகித் துக்கத்தால் புலம்பினார்: 'எனக்
செல்வவான்களான நண்பர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? செல்வம்
? பொருள்வரவு ஏது? சந்திரன்போல வெளுப்பான எண்ணூறு
திரைகளை எப்படிக் கிடைக்கும்? இனி, எனக்குப் போஜனத்தில்
த்தை ஏது? எனக்கு ஸுகத்தில் ஶ்ரத்தை ஏது? எனக்கு உயி
ஆசையும் அற்றுவிட்டது. எனக்கு உயிர்வாழ்க்கையால் என்ன
ன? நான் கடலின் அக்கரையிலாவது பூமியின் தூரத்திலும்
த்திலாவது சென்று சரீரத்தைவிடுகிறேன். எனக்கு உயிரால்
ன்பயன்? தனமற்றவனும் விருப்பம்நிறைவேறாதவனும் பலவித
ர பயன்களைவிட்டவனும் கடனைச் சுமப்பவனுமான எனக்கு
சைநிறைவேறாததால் ஏது ஸுகம்? நண்பர்களுடைய தனத்
ப்புஜித்து இஷ்டமானபடி ஸ்நேகத்தைச்செய்து பிரதியுபகாரம்
ய்யச் சக்தி இல்லாதவனுக்கு உயிரைக்காட்டிலும் மரணமும்
து பிரியமானது. செய்வேனென்று உறுதிகூறிச் செய்யவேண்
அதைச் செய்யாமற் பொய்வார்த்தையால் எரிக்கப்பட்டவ
டைய இஷ்டாபூர்த்தமானது நசிக்கிறது. பொய்யுடையவனுக்கு
ழகு கிடையாது. பொய்யுடையவனுக்கு ஸந்ததி கிடையாது.
ய்யுடையவனுக்குத் தலைமை கிடையாது. நல்லகதியே ஏது?
திகெட்டவனுக்குப் புகழ் ஏது? ஸந்தானம் ஏது? ஸுகம் ஏது?
திகெட்டவன் நம்பக்கூடாதவன் அல்லனோ? நன்றிகெட்டவனுக்குப்
யசித்தம் இல்லை. தனமில்லாத பாவியானவன் ஜீவிக்கிறதில்லை.

---

1 'முயற்சி இல்லாமையால்' என்பது பழைய உரை.
2 'இருந்தும் இறந்தவனே' என்பது பழைய உரை.

பாவிககுக குடும்பததைத தரிததல எது? நனறியைக கொ
கிற பாவியானவன நிசசயமாக நாசததை அடைவான கு
னிடம் காரியததை முடிததுககொணடு சொனனபடி செய
தவனுன நான பாவியும நனறிகெடடவனும ஏழையும பெ
யுடையவனுமானவன அபபடிபபடட நான பெரிய முயறசி
செயது பிராணனை விடபபோகிறேன முன நான தேவாகளி
ஒனறையும பிராாததிததிலலை எலலாத தேவாகளும எனனை
சாலையில கௌரவிககினறனா நானே தேவாகளில சிறநதவரும
வரும மூவுலகஙகளுககும ஈசுவரரும துனபததைப போககுபவ
கதியுடையவாகளுககுச சிறநத கதியாயிருபபவருமான விஷ
வைச சரணமாக அடைகிறேன எவரிடமிருநது தேவாஸுராகள
வரையும அடைநதுளள போகஙகள ஏறபடுகினறனவோ, யோகி
அழிவறறவருமான அநதவிஷணுவை வணஙகித தரிசிகக விரு
கிறேன' எனறு சொனனா

இவவிதம சொனனவுடன, அவருககு நணபனும விநதைய
புததிரனுமான கருடன காடசியளிததான ஸநதோஷததை அ
நதவனுகி, அவரை நோககிப பிரியததைசசெயயும விருபபதத
'நீ எனககு நணபனுகக கருதபபடடவன, நணபாகளுககெல
நணபனுகக கருதபபடடவன நணபுடையவன விபவமிருககுமபோ
ஒரு பொருளை அடையவிருபபமுளள நணபனுககு அதனைச சே
பிககததககவன ஓ! வேதியனே! எனககு விபவமுமிருககிறது
பிராமமண! முன உனனிமிததம விஷணுவிடம சொலலியும இ
கிறேன அவரால என்னுடைய இஷடமும செயயபபடடது
படிப்படட நீ வா, போவோம ஸுகமாக உனனை அழைதது
போகிறேன. காலவ! பூமியினுடைய அககரையிலுளள தேசததை
அடைவாய தாமதம வேணடாம

நூறறெடடாவது அததியாயம

பகவதயாநயாவம் (தொடர்ச்சி)

(கருடன் காலவரைக் கிழக்குமுதலான திசைகளுக்கு அழைத்துச்
செல்வதாகச் சொல்லிக் கிழ்த்திசையின் சிறப்பைச்
சொல்லியது)

காலவ! ஞானகாரணரான தேவராலே உததரவளிககப
டேன; இஷடததைச சொலலு முதலில, எநதததிசையைப ப

றகுச செலலுவோம? ஓ! பிராமமணஸரேஷட! காலவ! நான
ததிககையோ அலலது தெறகுததிககையோ அலலது மேறகுத
கையோ அலலது வடதிககையோ எதை அடையவேணடும?
ாமமணஸரேஷட! எலலாஉலகஙகளையும விருததிசெயகிற ஸூர்
முதலில எநதத திககில உதயமாகிறானோ, எதில ஸநதியாகாலத
ஸாதயாகளுடைய தவமானது நடககிறதோ, எதில முதலில இந
லகததை வியாபிததும நியானது உணடாயிறறோ, எதில யாகத
ருக கணகள போனற அகநீஷோமதேவதைதகளைச சோநத ஆஜய
கள ஏறபடடிருககினறனவோ, எதில இநத யாகமும ஸதா
கபபடடிருககிறதோ, எநததிககில செயயபபடட காமாவும
ாமமசெயயபபடட ஹவிஸஸும எலலாத திககுககளிலும பரவு
றனவோ அபபடிபபடட இநதக கிழததிசை, பகலுககும
ாய) கதிககும வாயில இதில முனபு தகஷபுதரிகள
ரஜைகளைப பெறறாாகள. எநதக திககில காஸயபருடைய
திராகள விருததியடைநதாாகளோ, எதில இநதிரன தேவ
ஜுக அபிஷேகம செயயபபடடானோ அபபடிபபடட இந
த தேவாகளுடைய செலவமானது மூலமாகவுடையது ஓ!
ாமமணஸரேஷட! இதில தேவாகளால தவம செயயபபடடது ஓ!
ாமமண! இநதக காரணததினால இது பூாவதிககெனறு சொலலப
கினறது மிக முநதின காலததில, முதலிலேயே தேவாகளால
பபடடதினாலேயே இதை எலலாததிககுககளுககும பூாவதிக
ச சொலலுகினறனா ஸுகததை அடைய விருபபமுளளவன
ல முதலில எலலாத தேவகாாயஙகளையும செயயவேணடும.
ல முதலில உலகஙகளைப படைககிறவரான பகவான வேதங
க கானஞ்செயதாா இஙகேயே ஸூாயனாலே பிரமமவாதிகளிடம
விதரியானது சொலலபபடடது ஓ! பிராமமணஸரேஷட! இதில
ாயனாலே யஜுஸஸுகள யாஜஞவலகியருககுக கொடுககபபடடன.
ல ஸோம (ரஸம) வரததையடைநது யாகஙகளில தேவாகளால
னமசெயயபபடுகிறது இநதததிககில அகனிகள திருபதியடைந
வகளாகித தமது காரணமான ஸோமம, நெய, பாலமுதலியவற
அருநதுகினறன இநதததிககில வருணன பாதாளததைஅடை
செலவததை அடைநதான ஓ! பிராமமணஸரேஷட! இநதததிக
முனபு பழையவஸிஷடருடைய பிறபபும இருபபும (நிமிசாபத
) இறபபும விளஙகுகினறன இதில ஓஙகாரததிறகுப பதின
் வழிகள உணடாகினறன எதில தூமபாகனெனகிற முனிவா

கள ஹவிஸின தூமததை அருநதினாகளோ, எதில இநதிரனு
தேவதைகளவிஷயததில யஜஞபாகநிமிததமாக ஏறபடுததபபட
வொாஹமுதலிய காட்டமிருகஙகள பல வதஞசெயயபபடடனவே
அபபடிபபடட இநததிசையில ஸதாபிககபபடட நனறிகெடடமனித
ளும அஸுராகளுமாகிய இவா எல்லாரையும ஸூாயன உதயமா
வனுடைய கோபததினால கொலலுகிறான இது மூவுலகஙகளுக்கு
ஸவாககததிறகும ஸுகததிறகும வழி இநத திககுககளுடைய பூ
பாகம விருமபுகிறாயேயானால இதில பிரவேசிபபோம. நான எ
டைய வாாததையில இருககிறேனே அவனுடைய காரியமானது எ
குப பிரியமலலவா? காலவ! சொலலு, போவேன மறறததிககு
ளைபபறறியும கேள

நூறறுஒனபதாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கருடன் தென்திசையின் சிறப்பைக் காலவருக்குச் சொல்லியது)

இது முனபு ஸூாயனாலே வேதததிற சொலலபபடட வி
னாலே குருவுககுத தக்ஷிணையாகக கொடுககபபடடது. அதனு
தக்ஷிணதிக்கென்று சொலலபபடுகினறது இதில இநதமூவுலக
ளுடைய பிதருககளின பாகமும ஸதாபிககபபடடிருககிறது
பிராமமண! இதில (ஆவியைப பருகுகினற) ஊஷ்மபரெனகிற தே
களுடைய இருபபிடமிருககிறதாகக கேடகிறோம இதில விஶ
தேவாகள பிதருககளுடன எபபொழுதும உலகஙகளில பூஜிக
படடு ஸமமான பாகததை அடைநதிருககிறாாகள பிராமம
இதைத தேவனான தாமததினுடைய இரணடாவதுவாயிலா
சொலலுகினறனா காலததின நிசசயமானது [1]தருடிககணக
வும லவககணககாகவும கணிககபபடுகிறது இதில தேவரிஷிக
பிதருலோகதது ரிஷிகளும அபபடியே ராஜரிஷிகளுமாகிய அ
வாகும வருததமறறவாகளாகி எநநாளும வஸிககினறாா
இதில தாமமும ஸததியமும (பிராணிகளசெயத) வினையும செ
வாயச சொலலபபடுகினறன ஓ! பிராமமணஶ்ரேஷட! இது
வையடையுநதனமையுள்ள [2] காமஙகளுககு கதியானது

---

[1] தருடி இரணடுகொணடது லவம [2] 'இறநதவா இருவினைபபய
அனுபவிகக இடமாயிருபபது' எனபது பழையவுரை.

ரமமணஸரேஷ்ட! இது எலலாரும அடைகினற திககு. இது,
ஜஞானததால வியாபிககபபடடது அதனுல, ஸுகமானது
டயபபடுகிறதிலலை பிராமமணஸரேஷ்ட! இதில கெடடசெயகை
ளவாகளாகப படைககபபட்ட பலலாயிரம அரககாகள பாவிக
லேயே பாாககததககவாகளாயிருககினறனா ஓ! பிராமமண!
ல மநதாபாவததின புதாகளில, பிராமமணாிஷிகளின இருககு
ல, கநதாவாகள மனததையும புததியையும கவாகினற காதை
ப பாடுகினறனா இதில, ரைவதானவா, காதைகளுடன
ரமபணணபபடட ஸாமஙகளைக கேடடுப பதனிகளைவிடடும மந
களைவிடடும ராஜபததைவிடடும வனததை அடைநதாா ஓ!
மமண! இதில ஸாவாணிமனுவினுடைய யவகரீதருடைய புதரனு
எநத எலலையை ஸூாயன அதிகரமிககிறதிலலையோ அநத
லயானது ஸதாபிககபபடடது இதில ராகூஸாகளுககு அரச
புலஸதிபவமசததிற பிறநதவனும மஹாதமாவுமான இரா
ன தவததைசசெயது, தேவாகளால கொலலபபடாமலிருபபதை
ததான இதில நடநத தவததினுல விருததிரனும இநதிரனுக
சதருவாயிருபபதை அடைநதான எலலாருடைய பிராணன
ம இதனையடைநது மறுபடி [2]ஐநதாயிருபபதை அடைகினறன
ாலவ! இதில, பாவசசெயகைகளையுடைய மனிதாகள (நரகததில)
விககபபடுகிறாாகள இதில வைதரணீ எனகிற நதியானது வை
ணீநரகததிற தாியவாகளாலே அடையபபடடிருககிறது பிராணி
ாது இதில சென்று ஸுகததின [3]முடிவையும துககததினமுடி
யும அடைகிறது இநததிககில ஸூாயன திருமபினவனுகி
ரஸததையுடைய ஜலததைப பெருககுகிருன, வடதிககை
டநதோ பனியை விடுகிருன ஓ! காலவ! நான முனகாலததில
ததிககில பசியால பீடையடைநது எஙகும தேடி யுததஞ்செய
ற பெரியயானை ஆமைஇரணடையும அடைநதேன இதில கபில
வரென்று அறியபபடடவரும ஸகரராஜனுடையபுததிராகளைத
புறுததினவருமான சகரதனுஎனகிற மஹாிஷியானவா, ஸூா
டமிருநதும உணடானா இதில, ஸிததியடைநதவாகளும வேதங
னகரையை அடைநதவாகளுமான சிவாகளெனகிற பிராமமணா
எலலாவேதஙகளையும அதயயனஞசெயது அழிவிலலாத மோ
ததைஅடைநதனா இதில, போகவதி எனகிறபடடணமானது

---

1 'இருளால' எனபது பழையவுரை 2 தேகததை அடைவதை.

3 'ஸவாககநரகானுபவஙகளை' எனபது கருதது

வாஸுகியினாலும் தக்ஷகனென்கிற நாகத்தினாலும் அப்படியே இ
வதனாலும் காக்கப்பட்டிருக்கிறது இதில் மரணகாலத்தில் நே
ஸூர்யனாலும் அக்னியினாலுங்கூட விலக்கமுடியாத பெரிய இ
அடையப்படுகிறது ஓ! காலவ! அந்த இருளிலும் உன்னுடை
ஸஞ்சாரத்திற்கு இதோ வழி இருக்கிறது போகவேண்டுமா
என்னிடம் சொல். வேறான மேலைத்திக்கைப்பற்றியும் கேள்

நூற்றுப்பத்தாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம் (கோடாச்சி)

(கருடன் மேற்றிசையின் சிறப்பைக் காலவருக்குக் கூறியது)

இதுவோ, ராஜாவும் [1] திக்குக்குப்பதியுமான வருணனு
இஷ்டமான திக்கு எப்பொழுதும், ஜலாதிபதிக்கு இருப்பிட
ஆதியுமானது இதில், ஸூர்யன் பகலின் பின்பாகத்தில் கிர
களை விடுகிறான் ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்ட! (அதனால்) இந்தத்தி
பச்சிமை என்று எங்கும் கியாதியடைந்திருக்கிறது பகவானும
வருமான காச்யபர் இதில் ஜலத்தைக் காப்பதற்கு ஜலஜந்
களுக்கு அரசனாக வருணனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தார் இதில்,சே
றானவன் வருணனைச் சேர்ந்த ஆறுவிதமான எல்லாச் சுவைகளை
அருந்தி வளர்பிறையின் தொடக்கத்தில் தருணனும் இருளை
ருத்தி செய்கிறவனுமாக உண்டாகிறான் ஓ! பிராம்மண! இ
அஸுரர்கள் வாயுவினால் கட்டப்பட்டுப் பின்னிடச்செய்யப்பட்டு
பொழுது பெருமூச்சுவிட்டுப் பெருங்காற்றுக்களால் பீடையடை
தூங்குகிறார்கள் இதில், ஸ்நேகத்தைக் காட்டுகிற ஸூர்யனைப் பக்
ஸாந்தியானது பரவுவதற்குக்காரணமாக, அஸ்தமனமென்கிற பா
மானது ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றது இதிலிருந்து பகலின்முடி
ராத்திரியும் நித்திரையும் பிராணிக்கூட்டத்தினுடைய ஆயுள
பாதியைக் கவர்வதற்குப்போல வெளிக்கிளம்பி உண்டாகின்
இதில், இந்திரனானவன், மருத்துக்களுடைய கணம் பிறப்பதற
காரணமான தன் கர்ப்பத்தைத் தரிப்பவளும் நித்திரைபெ
பவளுமான திதிதேவியைக் [2]கர்ப்பமழிந்தவளாகச் செய்தா
இந்தத்திக்கில் இமயமலையின்வேரானது (கடலுள் முழுகிக்கி

[1] 'அரசனான வருணனுக்கும் ஸூர்யனுக்கும்' என்பது பழையவு
[2] 'அவள் கர்ப்பத்தை அழித்தான்' என்பது

சாபமவதமானமநதாமலைை அடைகிறது ஆயிரம வரு
களானுலும இதன (அடியின) முடிவு அடையபபடுகிறதிலலை
லை ஸவாணமயமான மலையையுடையதும பொனமயமான தாம
மலாகளையுடையதுமான கடலினுடைய கரையிலவநது காம
னுவானது பாலைபபெருககுகிறது இதில, கடலினுடைய நடுவில
ாயனுககு ஙிகரானவனும ஸூாயசநதிராஙளைக கொலலவிரும்பு
வனுமான ராகுவினுடைய உடறகுறையானது காணபபடுகிறது.
லை, [1]நரையிலலாமல கறுததரோமஙகளையுடையவரும கானமசெய
ரும காணமுடியாதவரும இவவிதரெனறு அறியமுடியாதவருமான
வாணசிரரெனகிற முனிவருடைய பெரியசபதமானது கேடகப
கிறது இதில, ஹரிமேதரெனகிற முனிவருடைய தவஜவதி
னகிற குமாரியானவள, 'நிலலு, நிலலு' எனகிற ஸூாயனு
ய கடடளையினுல ஆகாயததில நினறுகொணடிருநதாள ஓ!
வ! இதில, வாயுவும அகனியும ஜலமும ஆகாயமும, பகலினும
இரவுமுணடான கஷடமானஸபரிசததை நீககுகினறன இது
றகொணடு, ஸூாயனுடையகதியானது குறுககே திருமபுகிறது.
லஎலலாசசோதிகளும [2]ஸூாயமணடலததிலபிரவேசிககினறன
பததெடடுஇரவுகள ஸூாயனுடனசுறறிவிடடு மறுபடியும சநதிர
டைய சோககைபோனற சோககையினினறு மீணடு ஸூாயனிட
நதும வெளிவருகினறன இதில, எநநாளும கடலைப பெருககுவ
ா நதிகளின உறபததி ஏறபடுகிறது இஙகுளள கடவில மூவுல
கிறகும போதுமான ஜலம இருககினறது இதில, ஸாபபஙகளு
அரசனுன அனநதனுடைய வீடும இருககிறது இதில ஆதியநத
றவரான விஷ்ணுவினுடைய உததமமான ஸதானம இருககிறது
லை,அகனிககுஈணபனுன வாயுவினுடையஸதானமும இருககிறது
கே, மரீசிமஹரிஷியின புதரரான கமயபமஹரிஷியின இருப
மூமிருககிறது உனககு இநத மேலமாாககமானது சுருககமாகச்
லலபபடடது ஓ! காலவ! பிராமமணமரேஷட! (உனனுடைய)
கது எனன? சொல, போவோம

---

[1]எநநாளும தருணரெனபது
[2]'விசதி' எனறு பாடமகொணடு, 'ஸூாயன ஜயோதிகளில பிரவே
ரூன' எனபது பழையவுரை

நூற்றுப்பதினேராவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

'(கருடன் காலவனுக்கு வடதிசையைப்பற்றிச் சொல்லி, விரும்பின இட
செல்லத் தன் முதுகின்மீது ஏறச் சொல்லியது)

ஓ! பிராம்மண! ஒருவன் பாவத்திலிருந்தும் கரையேறப்
கிற காரணத்தினாலும் க்ஷேமங்களை அடைகிற காரணத்தினாலும் இ
[1] உத்தாரணத்தின் வன்மையினால் (இந்தத்திக்கு) உத்தரையென்
சொல்லப்படுகிறது ஓ! காலவ! இது, சிறந்ததும் ஸ்வர்ணமயமும
ஸ்தானத்திற்கு வழியானது! மேலைத்திக்குக்கும் கீழைத்திக்குக்
நடுவாகக்கருதப்பட்டிருக்கிறது ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்ட! சிறந்த
இந்த வடதிக்கிலே, பிரியமான காட்சியில்லாதவனும் மனத்தைய
காதவனும் அதர்மமுள்ளவனுமான மனிதன் வஸிக்கிறதில்லை இ
நாராயணரான கிருஷ்ணரும் நரர்களில் சிறந்தவரான ஜிஷ்ணு
அப்படியே சாஸ்வதரான பிரம்மாவும் பதரிகாஸ்ரமமென்னும்
தில் இருக்கின்றார்கள் இதில், இமயமலையினுச்சியில் [2] ப்ரகிருதியுட
கூடின புருஷரும் ஊழித்தீப்போன்ற காந்தியுடையவருமா
மஹேஸ்வரர் எந்நாளும் இருக்கிறார் அவர், நரரையும் ந
யணரையும் தவிர, முனிவர்கூட்டங்களாலும் அப்படியே இ
ரன்முதலான தேவர்களாலும் கந்தருவர்களாலும் யக்ஷர்களா
ஸித்தர்களாலும் பார்க்கப்படத்தக்கவரல்லர் இவ்விடத்தில்,
ரங்கண்களும் ஆயிரங்கால்களும் ஆயிரந்தலைகளுமுடையவரும் அ
வற்றவரும் ஸ்ரீமானும் ஒப்பற்றவருமான விஷ்ணுவானவர் மா
யினால் பார்க்கிறார் இதில் சந்திரனானவன் பிராம்மணர்களுக்கு அ
னாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான் ஓ! வேதத்தை அறிந்தவர்க
சிறந்தவனே! இதில், மஹாதேவரானவர் ஆகாயத்திலிருந்தும் ந
விழுந்ததான கங்கையைத் தரித்து மனுஷ்யலோகத்தில் கொ
தார் இவ்விடத்தில், தேவியானவள் மஹாதேவரை அடைய வி
பித்து தவம்புரிந்தாள், இதில், காமமும் கோபமும் இமயமலை
உமையும் நன்கு விளங்கினார்கள் ஓ! காலவ! இந்தத்திக்கில் குபே
னும், ராக்ஷஸர்களுக்கும் யக்ஷர்களுக்கும் கந்தர்வர்களுக்கும் அ
பதியாகக் கைலாஸத்தில் அபிஷேகம்செய்யப்பட்டான் இதில்,
கான சைத்ரரதமென்கிற உத்யானமிருக்கிறது இதில், வைகான

1 தூக்கி விடுதல் 2 'உமையுடன்' என்பது பழையவுரை

டைய ஆஶ்ரமமிருககிறது ஓ! பிராமமணஶ்ரேஷட! இநதத்திக
, மநதாகினியும மநதரபாவதமும இருககினறன இதில, ஸௌகந
புஷபவனமானது நைருதாகளாலே காககபபடுகிறது இஙகே,
சுபபுல அடாநத வாழைததோடடமிருககிறது இஙகே! ஸநதா
ஙகளெனகிற விருக்ஷஙகள இருககினறன. ஓ! காலவ! இஙகே
யட போகததுடனகூடினவாகளும இஷடபபடி ஸஞசரிபபவாகளு
ன ஸிததாகளுககுத திருநதவைகளும இஷடமான போகஙக
உடையவைகளுமான விமானஙகள இருககினறன இஙகே,
தஸபதரிஷிகளும அப்படியே அருநததிதேவியும இரவும
லும இருககினறனா இஙகே, பிரமமாவானவா யாகததை
றகொணடு நிலையாயிருநதுகொணடிருககிறாா இஙகே, நக்ஷத
ஙகளும சநதிரஸூாயாகளும எஙகாளும 2 சுறறுகினறனா
பிராமமணஶ்ரேஷட! இஙகே, மஹாதமாககளும ஸதயவாதிகளு
ன தாமாகளெனகிற முனிவாகள 3 கஙகையினுடைய பெரிய
ாரததைக காசகினறனா அவாகளுடைய வடிவமும உருபபுகக
ா அமைபபும அவாகள செயயுமதவமும அறியபபடுகிறதிலலை ஓ!
லவ! (அவாகளுககு) ஆயிரமசதுாயுகஙகள இஷடபபடி அனுபவிக
தககவைகளாயிருககினறன ஓ! பிராமமணஶ்ரேஷட! காலவ!
ிதன அநத இடததிலிருநது மேலமேல செலலச செலல (பனி
ல) நசிககிறான ஓ! பிராமமணஶ்ரேஷட! இநானது தேவரான
ாயணனையும ஜபததைச சீலமாககொணடவரும அழிவறறவரு
ன நரனையுமதவிர, மறற ஒருவராலும (இதுவரை) அடையபபட
லை இஙகே, கைலாஸமெனறு ஒனறு சொலலபபடடிருககிறது
ு குபேரனுடைய ஸதானம இஙகே, விதயுதபிரபைகளென
பதது அபஸரஸுகள உணடானாகள. ஓ! பிராமமண!
ஙகே, மூனறு உலகஙகளையும அளககுமபொழுது அடிவைதத
ஷணுவினுடைய விஷணுபதமெனபது செயயபபடடதாகி இநத
திககை அடுததிருககிறது ஓ! பிராமமணஶ்ரேஷட! பிரமம
ஷியே! இவவிடததில ஜாமபூநதமெனகிற தடாகததோடுகூடிய
ாபீஜமெனகிற க்ஷேததிரததில மருததனெனகிற அரசனுல
கமசெயயபபடடது இவவிடததில, மஹாதமாவான ஜீமூத
னகிற பிராமமணரிஷிகத ஹிமவானைசசோநததும பரிசுததமும

1 'சாதவலமெனனுமதேவதை கொடிமரமபோல உயாநதுநிறகிறது'
பது பழையவுரை. 2 திருமபுகினறனா. 3 'கஙகாதவார
னகிற தீாததததை ஸேவிககினறனா' எனபதுகருதது

களஙகமறறதுமான பொறபுதையல நேரில அகப்பட்டது ,அ
மஹரிஷியானவா முனனம அதிகமான தமமுடைய தனமமுழு
மையும பிராமமணாகளுககுத தானமசெயதுவிடடுத தனதனை
பிராாததிததபடியால அநதததனம ஜீமூதரைச சோநததாயிறறு
பிராமமணஸரேஷட! காலவ! இவவிடததில எநநாளும உதயததி
ஸாயஙகாலததிலும திககுபபாலகாகள 'யாசெயயவேணடிய
யம எது" எனறு கூககுரலிடுகினறனா ஓ!பிராமமணஸரேஷ
இநதததிககானது இவவிதக குணஙகளாலும மறறக குணஙகளா
சிறநததாகி உததரையெனறு எஙகும புகழபெறறிருககிறது,
ளாககருமஙகளுககும சிறநததாயுமிருககிறது ஓ! ஐயா! கிரம
இநத நானகுதிககுககளும உனககு விரிவாகச சொலலபபட்ட
எநதததிககுககுப போகவிருமபுகிறாய? ஓ! பிராமமணஸரேஷ
நான உனககுக திககுககளையும பூமியையும முழுமையும காண
பதறகு முயறசியுளளவனாயிருககிறேன ஆதலால, எனமேல
எனறான

நூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கருடவேகம்பொறுத காலவர் குருதக்ஷிணைகொடாமலே மரணம்நேரு
என்று அஞ்சித் துயருற்றதும், கருடன் முன்னரே சொல்லாத
தால் வேகமாகச்செல்ல நேர்நததென்றும் விருஷப
மலையில் களைப்பாறித் திரும்புவோமென்
றுஞ்சொல்லியதும)

காலவா சொலலுகினறாா 'ஓ! கருட! ஸாபபஸரேஷடாக
குப பகையாயிருபபவனே! நலல சிறகுகளையுடையவனே! வின
யின புததிர! தாாக்ஷ்ய! எனனைத தாமததின கணகளிருககி
கிழததிககில கொணடுபோ முதலிறசொலலபபட்டஇநததிககு
முதலில போ இநதததிககில தேவதைகளுடைய ஸாநநித
தைச சொனனாயனறோ? இதில, நீ ஸததியமும தாமமுமிருபப
நனறு சொனனாய ஓ! அருணனுககுத தமபியே! நானே, எல
தேவாகளோடும சேருதறகு விருமபுகிறேன, அநததேவா
அடிககடி பாாபபதறகும விருமபுகிறேன' எனறாா

கருடன, அநதப பிராமமணரை நோககி, 'ஏறு' எனறு செ
னன. பிறகு, காலவரென்கிற அநத முனிவா உடனே கருடன்

னூர் சொல்வார், 'ஓ! ஸர்ப்பங்களைப் பக்ஷிக்கின்றவனே! செல்லு
ற உன்னுடைய ரூபமானது முற்பகலில் ஆயிரம் கிரணங்களை
டயவனும் ஒளியைச்செய்கிறவனுமான ஸூர்யனுடைய ரூபம்
ாலக் காணப்படுகிறது ஓ! பக்ஷியே! சிறகுகளின் காற்றினால்
ுக்கப்பட்டவைகளும் பின்செல்லுகின்றவைகளுமான மரங்கள்
ல்வதை, கூட்டப்புறப்பட்டவர்கள் செல்வதைப்போலப் பார்க்கி
ன் ஓ! ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனே! நீ சிறகுகளின் காற்றினாலே
யைக் கடல் மலைகள் தோப்புகள் காடுகளுடன் இழுக்கின்றவன்
ால விளங்குகிறாய் சிறகுகளின் மிக்க காற்றினாலும் வாயுவினாலும்
ானது எப்பொழுதும் மீன்களோடும் நீர்யானைகளோடும் முதலைக
ாடும் ஆகாயத்தில் ஏற்றப்படுவதுபோல இருக்கிறது ஸமமான
மும் உருவமுமுடைய மீன்களையும் அப்படியே திமிகளையும் திமிங்
ங்களையும் நீர்யானைகளையும் நீர்க்குதிரைகளையும் மனிதமுகங்களை
டய நீர்மனிதர்களையும் கசக்கப்பட்டவர்கள்போல நான் பார்க்
றேன் பெருங்கடலுடைய முழக்கங்களாலே என்காதுகள் செவி
ச் செய்யப்பட்டன என்காது கேட்கிறதில்லை, கண் பார்க்கிற
லை. [1]காரணம் தெரியவில்லை அப்படிப்பட்ட நீ பரமமஹத்தி
மென்பதை நினைத்து மெதுவாகச் செல் அப்பா! பக்ஷியே!
ாியன் தெரியவில்லை திக்குக்கள் தெரியவில்லை ஆகாயம் தெரிய
லை இருளையே பார்க்கிறேன், உன்னுடைய சரீரத்தைப் பார்க்க
லை ஓ! முட்டையிலுண்டானவனே! நான் உன்னுடைய கண்களை
தமஜாதி மணிகளைப்போலப் பார்க்கிறேன் உன்னுடைய சரீ
தையாவது என்னுடைய சரீரத்தையாவது பார்க்கவில்லை
க்கடி சரீரத்திலிருந்துமுண்டான அக்னியையோ பார்க்கி
ன். அது கண்களை மங்கச்செய்து மறுபடியும் சீக்கிரத்தில்
ந்துவிடுகிறது ஓ! விநதையின் புத்திரனே! ஆகையால்,
வத்திலுள்ள மிக்க வேகத்தை அடக்கச் செய் பாம்புகளைத் தின்
னே! (இங்ஙனம் செல்லுவதில்) எனக்குச் சிறிதும் பிரயோசன
லை ஓ! மிக்க பாக்கியமுடையவனே! திரும்பு உன்னுடைய
கத்தை நான் தாங்கவில்லை இவ்வுலகில் குருவின்பொருட்டு ஒரு
ம்பச்சைக் காதுள்ளவைகளும் வெண்மைநிறமுள்ளவைகளும்
ிரனுக்கு நிகரான காந்தியுள்ளவைகளுமான எண்ணூறு குதிரை
(கொடுப்பதாகப்) பிரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டது ஓ! பக்ஷியே!
வைகளை அடைவதற்குரிய மார்க்கத்தைக் காணவேயில்லை ஆத

1 'என்பிரயோஜனத்தை நான் அறியவில்லை' என்பது பழையவுரை.

லால், என்னாலே என்னுடைய உயிரைவிடுவதில் இந்தவழி கால
பட்டது எனக்குச் சிறிதும் தனமில்லை தன்தந்தையுடைய நண
மில்லை இது மிக்கதனத்தினாலும் நிறைவேறக் கூடியதாயுமில
என்றார்.

இவ்விதம் காலவர் பலவாறு தீனமாகச்சொல்ல, அப்பொழு
கருடன் சென்றுகொண்டே சிரிப்புடன் மறுமொழி சொல்லலானு
'ஓ! பிராமமணரிஷியே! சரீரத்தை விடவிருப்புகிற நீ அதிக அ
உடையவனாயில்லை காலகதியும் இஷ்டப்படி அடையக்கூடியதன
காலம் சிறந்த ஈசுவரனன்றோ? ஏன் என்னை நீ இந்தவிஷயத
முன்னமே கேட்கவில்லை? இது முடியக்கூடிய பெரியஉபாயமா
இதிலேயே இருக்கிறது ஓ! காலவ! ஆகையால், இதோ ஸமுத்தி
திற்குச் சமீபத்தில் ரிஷபமென்கிற மலையானது இருக்கிற
அதில் இளைப்பாறி ஆகாரம் செய்துவிட்டுத் திரும்புவோம்' என

நூற்றுப்பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கருடனும் காலவரும் ரிஷபகிரிஉச்சியில் சாண்டிலியைக் கண்டு அவள
உணவை உண்டு உறங்கியதும், காலவர் விழித்துக் கருடனது சிற
உதிர்ந்திருக்கக்கண்டு வினவ, கருடன் சாண்டிலியை விஷ்ணு
முதலானவரிடம் கொண்டுபோகக் கருதியதாகச்
சொல்லி க்ஷமிக்கும்படி வேண்டினதும்,
அவளருளால் சிறகடைந்தகருடனுடன்
காலவர் செல்லுகையில் விசுவா
மித்திரர் வந்து குதிரைகளைப்
பற்றி மறுபடியும் சொல்
லியதும்)

பிறகு, பிராமமணரும் கருடனும் ரிஷபமலையினுடைய
முடியிலிறங்கி, அவ்விடத்தில் தவம் செய்துகொண்டிருப்பவ
சாண்டிலியென்கிற பிராமமண ஸ்திரீயைக் கண்டார்கள் கருட
காலவரும் அவளை வணங்கிப் பூஜிந்து, அவளால் நலவரவுகே
பட்டு, ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தார்கள் ஸித்தமானதும் பலிமந்தி
ளால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டதும் அவளால் கொடுக்கப்பட்டதுமான
னத்தை அந்த இருவரும் புஜித்துவிட்டுத் திருப்தி அடைந்து உட

கததைை அடைநதவாகளாகிய பூமியில நிததிரைசெயதாாகள.
டன, போகவேணடுமெனனும விருபபததால ஒருமுகூாததததில
பிததுககொணடு, அழகான எலலாஅவயவஙகளையு முடையவளும
மமாய ததையுடையவளு மருபததால நேரிலவநத லக்ஷமிபோன
ளுமான அ கததவ முடையவளைபபாாததுக கிரகிபபதறகு மன
தசசெலுததிஞன அதனுல, கருடன தனசரீரம சிறகுகளை இழந
ாயிருபபதைதக கணடான முகததைபும பாதஙகளையுமுடைய
தககருடன தசைபுருணடைபோலாஞன காலவா அவன அவஙி
ருபபதைப்பாாதது, மனவருததததுடன, ‘இஙகுவநததறகு
தனனபயன உனனுல அடையபபடடது? இவவிடததில நமககு
வளவுகாலம இருநதவாஸம ஏறபடபபோகிறது' உனனுடையமனத
ல தாயததிறகுக்கேடான எனனகெட்டகாரியம நினைககபபட
? உனனுடைய இநத விரோதமான ஆசாரமானது லேசாக
து' எனறு வினவினா
பிறகு, கருடன வேதியரை நோககி, ‘ஓ! பிராமமண! நான
தஸிததை, இஙகிருநது, எஙகே பிரமமா இருககிருரோ,
கே தேவரான மஹாதேவா இருககிருரோ, எஙகே ஸநாதனரான
ணு இருககிருரோ, எஙகே தாமமுமயஜஞமும இருககினறனவோ
கே இவள வஸிககவேணடுமெனறு அஙகேகொணடுபோக நினை
ன' எனறு சொலலிவிடடு, தவமுடையவளான சாணடிலியை
ககி, ‘பூஜையயான உனனை அபபடிநினைதத நான வணஙகிப
ாததிககிறேன (உனது) பிரியததை விருமபித தூககிககொணடு
ததிஞலே நான இதை நினைததேன ஆகையால, இவவிதம
மதிபபிஞலே இநதவிஷயததில உனககு எனனுல அபரியம
யபபடடது அது நலலதோ,கெடடதோ உன மஹிமையால
பொறுககவேணடும' எனறுன அவள அபபொழுது ஸந
ஷததை யடைநது அநதக கருடனையும பிராமமணஸரேஷடரை
நோககிச சொலலலாஞள
‘ஓ! கருட! பயபபடவேணடாம நலல சிறகுகளுடையவனுகி
சலககததை விடு வதஸ! உனனுல நிநதிககபபடடவளாயிருககி
ன நிநதையைபோ பொறுககமாடடேன எநதபபாவி எனனை
நிபபானே அவன உடனே உலகஙகளிலிருநதும நழுவிவிடுவான.
அவலக்ஷண முமிலலாதவளும குறறம சொலலபபடாதவளும
ாரததைககொணடவளுமான எனனுலே சிறநததான இநத ஸித்
ானது அடையபபடடது ஆசாரமானது தாமததுககொடுக

கிறது, ஆசாரமானது தனததை அளிககிறது ஒருவன ஆசாரதத
செலவததை அடைவான ஆசாரமானது அவலக்ஷணததைப போ
கிறது ஆயுஷமானே! கருட! ஆகையால, இஙகிருநது இஷடப
போகலாம நான உனனால நிநதிககததககுநதவள அலலேன
இடததில நிநதிககததககுநத ஸதிரீகள இருககினறனா கருட
உனககாக எனனைக கைபபறற விருமபியிருநதால அபபொழு
உனனுடைய தேகம நாசததை அடைநதிருககும நீயோ தே
தேவரான விஷ்ணுவைத தியானிதது அவருடைய அனுகரகததின
யே மறுபடியுமே அவயவஙகளுணடானவனாய முனபோலப
மும வீாயமும உடையவனுமாவாய' எனறூா பிறகு, அவனு
மிகக பலமுடையவைகளாகச சிறகுகளுணடாயின சாணடி
னாலே அனுமதிகொடுககபபடடு, வநதபடி செனறூன (காலவ
அவவித ரூபமுளள குதிரைகளை அடையவே இலலை

பிறகு, பேசுகிறவாகளில சிறநதவரான விஸ்வாமிததா மாாக
திலிருநதுகொணடு அநதககாலவரைபபாாததுக கருடனுடைய
னிலையில சொலலலானூா 'ஓ! பிராமமண! நீ எனககு வலியக (செ
பபதாக) உறுதிசொனன விருபபததை நிறைவேறற இதுகா
அலலது, நீ எவவிதம நினைககிறாய? நான இவவளவுகாலம இருந
போல மேலும எதிாபாாததிருபபேன ஓ! வேதியனே! காாி
கைகூடததகக வழியைப பாாககககடவாய' எனறூா பிறகு,
டன, மிகக துககததை அடைநதவரும தீனருமான அநதக
வரைநோககி, 'விஸ்வாமிததா சொனனதானது இபபொழுது
ககும நேரில தெரிநததாயிறறு ஓ! பிராமமணஸரேஷட! கா
ஆகையால, வா, ஆலோசிபபோம குருவுககு முழுபபொருளை
கொடாமல நீ உடகாரககூடாது' எனறூன

நூறறுபபதினனகாவது அதயாயம

பகவதயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(காலவருடன் சென்ற கருடன் யயாதியிடம் சென்று காலவர் வரலாற்றைக் கூறிக் குதிரைகளை யாசித்தது)

பிறகு, பக்ஷிகளிற சிறநத கருடன, தீனரான காலவரை நோ
'பொனனானது பூமியினுள அகனியினால உணடுபணணபபடடு வா
னால சோதிககபபடுவதனாலும பூமிமுழுமையும ஹிரணமயமாயி

ர்னும, (அந்தப பொன) ஹிரணயமெனறு சொலலபபடுகிறது.
லகததைப) போஷிககிறது' 'ஜீவிககச்செயகிறது' எனனும இநதக
ாணததால இது தனம ஆகிறது அபபடிபபட்ட இநதத தனமா
று மூவுலகஙகளிலும சாஸவததமாயிருககிறது அபபடியே, எபபொ
தும குபேரன விருததியடையும்பொருட்டுப [1] பூாட்டாதி உததர
ாதிகளுடன கூடின சுகரவாரததில அககினிபகவான தன மனத
ாுல உணடுபணணபபட்ட பொருளை மனிதர்களுககு கொ
கிறுன பிரமமஞானததமும் அஜைகபாத அஹிாபுதனியா என
ம தேவதைகளாலும குபோனாலும அநதப பொருள பாதுகாககப
கிறது இவவணணம அடைய அரிதான பொருளானது, எளி
அடைய முடியாததாயிருககிறது தனமிலலாமல உனக
குதிரைகளை அடைதல இலலாது அபபடிபபட்ட நீ இநத
யததில, பட்டணதது ஜனஙகளை விருததாமல நமமைக கிரு
ததாகளாகச செயபவனும ராஜரிஷியின வமசததிறபிறநதவனு
ன ஓா அரசனிடம யாசிககக கடவாய சநதிரவமசததில பிறநத
வும எனககு ஸகாவுமான ஓா அரசனிருககிறுன அவனை அடை
ாம அவனுககுப பூமியில செலவம இருககிறது நஹுஷ
டையபுததிரனும தவறுத பராககிரமததையுடையவனுமான யயாதி
கிற ராஜரிஷி இருககினறுன அவன நானும சொலலி, நீயும
ில யாசிததால கொடுபபான அவனுககுக குபோனுககிருப
போல மிகபபெரிதான செலவமிருககிறது ஓ! விதவானே!
விதம (யாசிததுக) கொடுபபதனாலேயே குருவினுடையதனததை
செய' எனறுன

அவவிதம, அவாகள பேசிககொணடும உசிததததை ஆலோசித
கொணடும, பிரதிஷ்டானமெனனும நகரததிலிருககிற யயாதி
னை அடைநதாாகள கருடன பூஜைகளுடன சிறநததான
கியம பாததியம முதலியவறறைப பெறறுககொணடு, வநததின
ணததைக கேட்க, சொலலலானுன

'ஓ! அரசனே! நஹுஷபுததிர! இநதககாலவன எனது நண
தவததிற சிறநதபிடம பதினுபிரக கணககானவருஷஙகள விஸவா
ாருககுச சிஷயனுக இருநதான அபபடிபபட்ட இநதபபகவானுனை

---

[1] பொருளவேணடுபவன பூாட்டாதி உததராட்டாதிகளுடன கூடின
வாரததில அககினியைப பூஜிககவேணடும அபபடிப பூஜிததுககிடைக
தனம யாகஞசெயதல முதலியவறறுல குபோனையே அடைகிறது
பது 'பரோக்ஷட பதாபயாமச சுகரே' எனபது மூலம

வேதியன அவரால அனுமதிகொடுககபபடடு, உபகாரததைச்செ
யும விருபபததால அவரை நோககி, 'உமககு என்ன குருதக்ஷி
கொடுககவேணடும?' எனறுகேடடான இவவிதம அடிககடி செ
லபபடட விஶவாமிததா சிறிதுகோபததையடைநது இவருக
செவவைசிறிதாயிருபபதை அறிநது, இவரைநோககி, 'ஒருபககம
சைககாதுளளவைகளும வெளுபபுநிறமுளளவைகளும சுததம
பிறபபையுடையவைகளும சநதிரனுககுநிகரான காநதியுடைய
களுமான எணணூறுகுதிரைகளை எனககுககொடு' எனறுசொன
'ஓ! காலவ! அபிபராயமிருநதால இதைககுருவுககுத தனமாககொ
எனறு தவததைததனமாககொணட விஶவாமிததிரா கோ
துடனசொனனா அபபடிபபடட இநதப பிராமமணஶரேஷ
மிகக சோகததால தாபததைஅடைநது அநதபரதியுபகாரதை
செயதறகுச சகதியிலலாமல உனனைச சரணமாக அடைநதா
ஓ! நரஶரேஷ்டனே! உனனிடமிருநது பிக்ஷையை வாஙகி வருத
நீஙகிக குருவினபொருடடுக் கடனைததீாததுவிடடுப பெரிய த
தைசசெயவான உனனையும தவததின பாகததோடு சோததுவை
பான. ராஜரிஷிககுரிய சொநதத தவததினால நிரமபின உல
(பயினறும) நிரபபுவான ஓ! அரசனே! பூமிககுப பதியாயி
பவனே! 1 இவவுலகததில (கொடுககபபடும) குதிரையில எவவ
ரோமஙகளிருககினறனவோ அவவளவு குதிரைகள (அதைக்கொ
பவனுககுப) பரலோகஙகளில வநதுசேருகினறன பெறுத
இவன பாததிரா கொடுபபதறகு நீ பாததிரம இது 2 சங
விடபபடட பாலுககு நிகராகும' எனறான

---

1 'குதிரையில எததனை ரோமஙகளுணடோ அததனை புணயலோ
கள அதைககொடுததவனுககு வரும' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெ
பின கருதது

2 சஙகும பாலும ஒரேநிறமுடையன, ஆகவே, ஒனறன நிறத
ஒனறு மாறுமை இநத உபமானததால வரும சிறபபு

நூற்றுப்பதினைந்தாவது அத்யாயம்

பகவத்யாந பாவம். (தொடர்ச்சி)

ஙங்களில் பொருள்களைச் செலவிட்டுவிட்ட யயாதி பொருளுக்குப் பிரதி
பாகத் தன் மகள் மாதவியைக் கொடுத்ததும், கருடன் காலவரிடம்
அனுமதிபெற்றுச் சென்றதும், காலவர் ஹர்யச்வனிடம் போய்ச்
சுல்கங்கொடுத்து மாதவியை மணக்கச்சொல்லியதும்.)

கருடன இவவிதம உணமையும உததமுமான வாாததை
சசொலல, ஆயிரமயாகஙகளைச செயதவனும கொடுபபவனும
டைககுபபதியும பிரபுவும காசிதேசமுழுமைககும தலைவனுமான
திராஜன, பிரியநணபனன கருடனையும பிராமமணஸரேஷடரான
வரையும பாாததுாதவததின உதாரணததையும எடுததுரைக
டட ஙலாகஙியுமான பிசைஷயையும ஜாகரததையுடன ஆலோ
மம அடிககடி உறுதிசெயது, 'ஸூாயகுலததிலுணடான மறற
ாகளைககடநது என ஸமீபததைத அடைநதாாகள' எனகிற இநத
ணததையும பாாதது, இநதவாாததையை உரைககலானுன 'ஓ!
! குறறமறறவனே! உனனுலே இபபொழுது எனது பிறபபு
வளளதாயிறறு, இபபொழுது எனது குலமும கரையேறறப
டது, இபபொழுது எனனுடைய இநததேசமும கரையேற
டடது ஓ! நணபனே! ஒருவாாததை சொலல விருமபு
ன நீ முனபு எனனை (சசெலவமுளளவனெனறு) அறிகிறது
ல இபபொழுது நான செலவமுடையவனுயிலலை நணபனே!
தனமும குறைநதுவிடடது ஆகாயததிற செலபவனே!
உனனுடைய வரவையும வீணுகச செயயககூடியவனுகவிலலை
மணரிஷியான இவருடைய ஆசையையும வீணுகச செயவதறகு
பவிலலை என புததிரியைக கொடுககிறேன எது செயயவேணடு
அதை இவள செயவாள வநது ஆசைகெடடுததிருமபுகிறவன
டாதவனது) குலததை எரிககிறுன ஓ! கருட! உலகததில
சைப நாசமசெயகிறதான, 'கொடு' எனகிற வாாததையோ,
ல' எனகிறவாாததையோ இவறறைக காடடிலும மிகக பாவமா
து வேறெனறும சொலலபபடவிலலை. கெளரவமுளளமனி
ஆசைகெடடுப பயனபெறுமறபோனுல கொலலபபடடவனே.
ா உதவி செயயாதவனுடைய புதராகளையும 1 பெளததிராகளை

எனவே, கொடாதவனைக கொலலுகிறுனெனபது சொலலாமலே
ககிறது

யும் கொலலுகிறுன ஓ!கருட! ஆகையால,[1] நானகுவமசஙகளை ஸ
னம செயபவளும எலலாததாமஙகளையும கொடுபபவளுமான மா
எனகிற எனது இநதப புதரியைக கொடுககிறேன ஓ! காலவரே!
வபபெண ணுககு நிகரான காநதியுளளவளும எலலாத தாமஙகளை
வளாபபவளும ரூபததால எபபொழுதும தேவாகளாலும ம
களாலும அஸுராகளாலும விருமபபபடடவளும சிறுமியு
இநத எனது புதரியைப பெறறுககொளளும அரசாகள ராஜயத
யும இவளுககுப பரிசமாகக கொடுபபாாகளெனபது நிசச
பசுமையானகாதுளள எணணூறுகுதிரைகளைக கொடுபபாாக
பது சொலலவும வேணடுமா? அபபடிபபடட நீா மாதவிஎ
எனது இநதபபுதரியைப பெறறுககொளளும ஓ! பிரபுவே!
தெளஹிதரா (=மகளினமைநதா)களுடன கூடினவனுககட்டே
இது எனனுடைய பராாததனை' எனறுசொனனுன கடுமையான
ததைதயுடைய காலவரெனகிற அநதபபிராமமணா அவனுை
சொலலைககேடடு அநதககனனிகையை வாஙகிககொணடு, க
னுடன, 'மறுபடியும பாாபபோம' எனறுசொலலிவிடடுக
னிகையுடன புறபபடடாா கருடன, 'குதிரைகளுககு இநத
அகபபடடது' எனறுசொலலிவிடடுக காலவரிடம அனுமதிபெற
தனதுவீடுசெனறுன

கருடனசெனறபிறகு, காலவா கனனிகையுடன ஆலோ
செயது, சுஙகததைககொடுபபதில வலலவனுன அரசனைஅடைந
அவா, மனததினுல, பசசைககுதிரைகளையுடையவனும அரசாக
சிறநதவனும மிககதிறமைவாயநதவனும நாலவகைபபடைக
முடையவனும நிரமபிய தனசாலையையும தானயசாலையையுமுை
வனும படடணததுஜனஙகளிடம அனபுளளவனும பிராமமணாக
குப்பிரியமானவனும குடிகளால விருமபபபடடவனும சாநத
முடையவனும மேலான தவததைசசெயகிறவனும அயோததியில
பவனும இக்ஷ்வாகுகுலததிலபிறநதவனுமான [2]ஹாயஸவனென
அரசனை அடைநதாா காலவரெனகிற அநதவேதியா அ
அடைநது, 'ஓ! ராஜஸரேஷடனே! எனனுடைய இநதககனனி
புததிராகளாலே குலததைசசெழிககசசெயவாள ஓ! ஹாயஸவ

---

[1] நானகுவமசஙகளாவன —தனதாய தநதை, கணவனது தாயத
இவாகளின வமசஙகள இவள, பினபு, நானகுபிளளைகளைப பெறுத
நானகு வமசம எனினும பொருநதும.

[2] ஹாயஸவன =பசசைககுதிரைகளையுடையவன

ளை மனைவியாகக்கொள்ளும்பொருட்டுச் 1 சுல்கத்தால் வாங்கிக் ள்ளக்கடவாய். சுல்கத்தை உனக்குச் சொல்லுவேன் அதைக் டு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்' என்றார்.

நூற்றுப்பதினாறுவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

ர்யச்வன் கேட்கக் காலவர் சுல்கத்தைக்கூறியதும், ஹர்யச்வன் தன்னி சுல்கப்பொருளில் நாலிலொன்றே இருத்தலால் தான் மாதவியிடம் ஒருபுத்ரனைஅடைந்து பின் அவளைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிடுவ தாகச்சொல்லியதும், மாதவி தான் மக்களைப்பெறுந்தோறும் திரும்பத்திருமபக் கன்னியாம்படி வரம்பெற்றிருப்பதைக் கூறி வேறு அரசர்களிடம் சுல்கத்தின் மூக்காற்பங் கையும் அடையலாமென்றதும், காலவர் ஸம்மதிக்க ஹர்யச்வன் மாதவியிடம் வஸுமனஸென்னும்புத்திரனைப் பெற்றுப் பிறகு மாதவியைக் கா லவரிடம் கொடுக்க அவர் அவ ளுடன்திவோதாஸனிடம் சென்றதும்)

பிறகு, அரசர்களிற்சிறந்த ஹர்யச்வனென்கிற அரசன் ஸந்ததி னிமித்தமாயப் பலவாறு ஆலோசித்துத் தீர்க்கமாகவும் உஷ்ண வும் பெருமூச்சுவிட்டுச் சொல்லுகின்றான் 'இவள், உன்னதமா கவேண்டிய ஆறு அவயவங்களில் உன்னதமானவளும் 2ஸூக்ஷ்ம் ருக்கவேண்டிய ஐந்து அவயவங்களில் ஸூக்ஷ்மமானவளும் று அவயவங்களில் கம்பீரமானவளும் ஐந்து அங்கங்களில் சிவந்த மாயிருக்கிறாள். பின்தட்டுக்கள், நெற்றி, தொடைகள், மூக்கு கிற ஆறும் உயரமாயிருக்கின்றன, விரல்களுடைய கணுக்கள், ம, ரோமம், நகம், தோல் ஆகியஐந்தும் ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கின . குரல், மனம், நாபி மூன்றையும் ஆழ்ந்திருப்பனவாகச் லலுகின்றன. உள்ளங்கைகளும், உள்ளங்கால்களும், கடைக் களிரண்டும், நகங்களும் சிவந்தவைகளாயிருக்கின்றன (புருஷ கு) ஐந்தில் நீளமும் நாலில் குட்டையும் ஐந்தில் ஸூக்ஷ்மமும

1 மணமகன், மணமகளின் பெற்றோர்களுக்குக் கொடுக்கும் வெகு ம 2 'மெலிவானவை' என்பது

ஆறில உனனதமும ஏழில சிவப்பும மூனறில விரிவும மூன்றில
பீரமுமாயிருபபது மலாகிககபபடுகிறது கனனம, கண,
தொடை, மூககு ஐநதும நீணடவைகளானல ஸுகததை அளிககி
றன விஙகம, பினதடடு, கழுதது, கணுககால நானகும குட
யாலை ஹிததததைத தருகினறன அககதகதஅடைநதவாகளுக
பல, விரறகணு, கேசம, தோல, விரல ஆகிய ஐநதும ஸூக்
மாயிரா மாாபு, கக்ஷம, நகம, நாசி, தோள, பிடரியெனுமபுஎன
ஆறும உனனதமாகவும கடைககண, பாதம, கை, கனனம,
மேலுதடுகள, நாககு, நகமுன்னகிற (ஏழும) சிவபபாகவுமிருநத
எலலாஸுகததையும அளிககினறன பல தேவாஸுராகளாலே ப
கததககவளும [1] பலகநதாவாகளாலே தரிசிககததககவளும பல
ணஙகள பொருநதியவளும் மஙகளமான பலவறறைததரிபபவ
மான இவள சககரவாததிபான புததிரனைப பெறததககவளாயி
கிறாள ஓ! பிராமமணஸ்ரேஷ்டரே! எனனுடைய செலவத
ஆலோசிததுச சுலகததைச சொலலும' எனறான

காலவா, 'ஒருபககம பசசைககாதுளளவைகளும சநதி
போல வெணமைநிறமுடையவைகளும நலலதேசததிறபிறநத
களும சிறநதமேனியுடையவைகளுமான எணணூறுகுதிரை
எனககுக கொடு பிறகு, நீணடகணகளுடையவளும, அ
களுககுக காரணமான அரணிபோலசசுபமானவளுமாயிருக
இவள உனககுப புத்திராகளைபபெறுகிறவளாவள' எனறா
வாாததையைக கேடடு ராஜரிஷியான ஹாயஸவனெனகிற அர
காமததாலமோகததைஅடைநதவனும மனமநெகிழநதவனுமாகி
களில சிறநதவரான காலவரைநோககிச சொலலலானன

'உமககு எவவிதககுதிரைகள வேணடுமோ அவவிதககுதி
கள எனனிடம இருநூறு இருககினறன எனனிடம மற
குதிரைகளோ நூற்றுககணககாகச சஞசரிககினறன அவை
விருமபலாம ஓ! காலவரே! இருநூறுகுதிரைகளை அளிகக
யவனன அப்பபடிபபடடநான இவளிடம ஒருகுழநதையை உ
பணணுவேன நீர எனககிஷ்டமான இநதவாததைதக கொ
வேணடும' எனறு சொனனன இவவிதமகேடட அநதககக
கையோ, காலவரை நோககி, 'எனககு ஒருபராமமவாதியினலே
பரஸவததின முடிவுதோறும கனனியாகவேஆவாய' எனறு ஒரு

1 'ஸஙகீதமுதலிய பலகநதாவநூலகளைககறறவளும' என
பழையவுரை

க்கப்பட்டது குதிரைகளைப் பெற விரும்புகிற நீர் சிறந்தவை
ன குதிரைகளைவாங்கிக்கொண்டு அரசனுக்கு என்னைக் கொடும்
படி) நான்கு அரசர்களிடத்திலிருந்தும் உமக்கு என்னுருமே
ப்பிவிடும் அப்படிப்பட்ட எனக்கு நான்கு புத்திரர்களும் உண்டாவார்
ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! குருவுக்காகக் குதிரைகளைச்
த்தலைச் செய்யக்கடவீர் ஓ! பிராம்மணரே! இவ்விதம் எனக்கு
த் தோன்றுகின்றது. நீர் எவ்விதம் நினைக்கிறீரோ?' என்றாள்
கன்னிகையினால் இவ்விதம் உரைக்கப்பட்ட அந்தக்காலவமுனி
ர், அப்பொழுது, ஹர்யச்வனென்கிற பூபாலனை நோக்கி இந்த
த்தையை உரைக்கலானார் 'ஓ! அரசனே! ஹர்யச்வ! இந்தக்
னிகையானவள் சுல்கத்தினுடைய நாலிலொருபாகத்தினால் கிரகிக்
ட்டும் ஒரு புத்திரனைப்பெற்றுக்கொள்' என்றார் அந்த அர
அந்தக்கன்னிகையை வாங்கிக்கொண்டு காலவனையும் ஸந்தோ
க்கச்செய்து நல்லஸமயத்தில் நல்ல தேசகாலங்களில் இஷ்டமான
திரனை அடைந்தான் அப்பொழுது, வஸுமனஸென்கிற அந்த
சன் வஸுக்களைக்காட்டிலும் அதிகதனமுடையவனும் வஸுக்
க்குரிய கியாதியுடையவனும் வஸுக்களை (=தனத்தை) அளிப்ப
னுமானான் பிறகு, புத்திமானான காலவர் ஸமயத்தில் மறுபடியும்
னார். பிரீதியை அடைந்த மனத்தையுடைய ஹர்யச்வனிடம்
து, 'ஓ! அரசனே! ஸூர்யனுக்குநிகரான இந்தப்பாலன் உனக்குப்
ரனாக உண்டாகிவிட்டான் ஓ! அரசனே! சுல்கத்துக்காக
று அரசனை அடைவதற்குச்சமயம்' என்று சொன்னார் ஸத்தியவச
த்திலிருப்பவனும் பராக்ரமசாலியுமான ஹர்யச்வன் குதிரைகளை
டைவதரிதாயிருப்பதால் மறுபடியும் மாதவியைக்கொடுத்தான்.
தவியும் விளங்குகின்றதான ராஜலக்ஷ்மியைவிட்டுவிட்டு மறுபடி
தன் இச்சையினால் குமாரியாகிக் காலவரினிடமே சென்றாள்.
தியார், 'உன்னிடத்திலேதானே குதிரைகளிருக்கட்டும்' என்று
த அரசனுக்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிகையோடுகூடத் திவோ
ஸனென்கிற அரசனைக் குறித்துச் சென்றார்.

நூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(காலவர் தம்வரவின் காரணத்தைத் திவோதாஸனுக்குச் சொல்லிய
தும், அவன் தன்னிடத்திலும் இருநூறுகுதிரைகளே இருந்ததால்
தானும் ஓரேஸந்ததியைப் பெற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லி
அவளை அடைந்து ப்ரதர்த்தனன் என்னும் புத்ரனைப்
பெற்றுப் பிறகு அவளைத் திருப்பிக் கொடுத்ததும்.)

காலவர், 'ஓ! கல்யாணகுணமுள்ளவனே! மிக்கதிறமையுடை
வனும் பூமியைக்காப்பவனும் காசிக்குராயகனும் ஸமர்த்தனும் [1]
ஸேனனுடைய புத்திரனுமான திவோதாஸனென்று கியாதிபெ
அரசனொருவன் இருக்கிறான். அவனிடம் செல்லுவோம், மெ
வா, வருத்தத்தை அடையாதே. அந்த அரசன் தாமசீலனும்
பொறிகளை அடக்குவதிலும் ஸத்தியத்திலுமே பற்றினவனுமாயி
பவன்' என்றார். அந்தக் காலவமுனிவர் அவனை அடைந்து,
ஞல் முறைப்படி பூஜிக்கப்பட்டுக் குழந்தையின் நிமித்தத்
அந்த அரசனைத் தூண்டினார்.

திவோதாஸன், 'ஓ! பிராம்மணரே! இது என்னால் முன்ன
கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. விரிவாகச்சொல்லி என்ன பயன்? ஓ! பிர
மணஶ்ரேஷ்டரே! இந்தவிஷயமோ கேட்டவுடனேயே என்னால்
சிக்கப்பட்டது. (மற்ற) அரசர்களைத் தள்ளிவிட்டு இவ்விதம் என
அடைந்தீரென்பது எனக்கு ஸம்மதிப்பாகும். இதுவும் ஐய
நடக்கும். ஓ! காலவரே! நமக்கும் குதிரைகள்விஷயத்தில்
யஸவனுக்குண்டான அந்த விபவந்தான் இருக்கிறது. நானும்
ளிடத்தில் ஓர்அரசனையே பெற்றுக்கொள்வேன்' என்றான். பிர
மணஶ்ரேஷ்டரானவர், 'அப்படியே' என்றுசொல்லிவிட்டு அரச
குக் கன்னிகையைக் கொடுத்தார். அரசனும் அந்தக் கன்னிகை
விதிபூர்வகமாகக் கிரகித்தான்.

ராஜரிஷியான அவன் அவளிடத்தில், பிரபாவதியினிடத்
ஸூர்யன்போலவும் ஸ்வாஹாதேவியினிடம் அக்னிபோலவும் இ
ராணியினிடம் இந்திரன்போலவும் ரோகிணியினிடம் சந்திர
போலவும் தூமோர்ணையினிடம் யமன்போலவும் கௌரியினி
வருணன்போலவும் ரித்தியினிடம் குபேரன்போலவும் லக்ஷ

---

1 இவன் வேறு.

டம் நாராயணரைப்போலவும் கங்கையினிடம் ஸமுத்திரம்போலவும் ...திராணியினிடம் ருத்திரர்போலவும் வேதி (=ஸரஸ்வதி)யினி... பிரம்மாபோலவும் அதிருச்யந்தியினிடம் சக்திபோலவும் அக்ஷ...லையினிடம் வஸிஷ்டர்போலவும் ஸுகன்யையினிடம் ச்யவன...ாலவும் ஸந்தியையினிடம் புலஸ்தியர்போலவும் விதர்ப்பராஜ...ாரியான லோபாமுத்ரையினிடம் அகஸ்தியர்போலவும் ஸாவித்ரி...ிடம் ஸத்யவான்போலவும் புலோமையினிடம் ப்ருகுபோலவும் ...திதியினிடம் கச்யபர்போலவும் ரேணுகையினிடம் ரிசீகரின்...ரரான ஜமதக்கிபோலவும் ஹைமவதியினிடம் கௌசிகர்போல... தாரையினிடம் பிருகஸ்பதிபோலவும் சதபர்வாவினி...ம் சுக்...னபோலவும் பூமியினிடம் பூபதிபோலவும் ஊர்வசியினிடம் புரூ...ர்போலவும் ஸத்தியவதியினிடம் ரிசீகர்போலவும் ஸரஸ்வதி...ிடம் மனுபோலவும் சகுந்தலையினிடம் துஷ்யந்தன்போல... தருதியினிடம் சாச்வதரான தர்மர்போலவும் தமயந்தியினிடம் ...னபோலவும் ஸத்யவதியினிடம் நாரதர்போலவும் ஜரத்காருவினி... ஜரத்காருபோலவும் பரதீசியினிடம் புலஸ்தியர்போலவும் மேன...யினிடம் ஸ்தாணுபோலவும் ரம்பையினிடம் தும்புருபோலவும் ...சீரஷையினிடம் வாஸுகிபோலவும் குமாரியினிடம் தனஞ்சயன...ாலவும் ஸீதையினிடம் ராமர்போலவும் ருக்மிணியிடம் கிருஷ்ணர்...ாலவும் சோந்தும்கிழந்தான் திவோதாஸனென்கிற அரசன் ...விதம் ரமித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது மாதவியானவள் பிர...த்தனனென்கிற ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள்.

பிறகு, ஸமயம் நேரிட்டபொழுது பகவானான அந்தக் காலவர் ...திவோதாஸனை அடைந்து, 'ஓ! அரசனே! என்னுடைய கன்னி...கையை நீ திருப்பிக்கொடு; குதிரைகள் இங்கு இருக்கட்டும் ...க்கத்திற்காக வேறிடம் செல்லுவேன்' என்று சொன்னார். பிறகு, ...மாத்மாவான திவோதாஸனென்கிற அரசன் ஸத்தியத்தில் இருப்ப...வனுயச் சமயத்தில் காலவருக்கு அந்தக் கன்னிகையைத் திருப்பிக்...காடுத்தான்.

நூற்றுப்பதினெட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(காலவர் மறுபடியும் கன்னியான மாதவியுடன் உசீநரனிடம் சென்று
தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்ததும், அவனும் இருநூறு குதிரை
கொடுத்து அவளிடம் சிபியென்னும் குமாரனைப் பெற்றுக்
கொண்டதும், பிறகு மாதவியை அழைத்துச் செல்லும்
காலவர் கருடனைக் கண்டதும்)

புகழ்பெற்றவளும் உண்மையான பிரதிஜ்ஞையையுடை
வளுமான மாதவியானவள் அப்படி அந்த ஸமயத்தைத் தள்
விட்டுக் கன்னிகையாகிக் காலவரென்கிற வேதியரை அடைந்தா
தம்முடைய காரியத்தில் பற்றின மனத்தையுடையவரான கால
ஆலோசித்துக்கொண்டே உசீநரன் என்கிற அரசனைப் பா
பதற்குப் போஜநகரத்தைக் குறித்துச் சென்றார் அவர், தவற
பராக்ரமத்தையுடைய அந்த அரசனை அடைந்து, அவனை நோ
கிச் சொல்லலானார் 'இந்தக் கன்னிகையானவள் உனக்கு அரச
ளான இரண்டு புத்திரர்களைப் பெறுவாள் அரசனே! நீ இவளிட
சந்திரஸூர்யர்களுக்கு நிகரான இரண்டு புத்திரர்களைப் பெற்
இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயன்பெற்றவனாகக்கடவாய்
லாத காமங்களையும் அறிந்தவனே! எனக்குச் சந்திரனுக்கு நிகரா
காந்தியுடையவைகளும் ஒருபக்கத்தில் பச்சைக்காதுள்ளவைக
மான நானூறு குதிரைகளைச் சுல்கமாகக் கொடுக்கவேண்டும் இந்
பிரயத்தனமானது குருவுக்காக குதிரைகளாலே எனக்கு ஒரு கா
முமில்லை மஹாராஜனே! முடியுமானால், ஆலோசியாமல் செய்யல
ராஜரிஷியே! பூபால! புத்திரனில்லாதவனாயிருக்கிறாய் இரண்டு ப
திரர்களைப் பெற்றுக்கொள் நீ புத்திரனென்கிற ஓடத்தினாலே பிதா
களையும் உன்னையுமே கரையேற்று ராஜரிஷியே! புத்திரனுண்டா
பயனையநுபவிப்பவனே ஸ்வர்க்கத்திலிருந்தும் தள்ளப்படுகிறதில்
புத்திரனில்லாதவர்கள் அடைகின்ற கோரமான நரகத்தையும் அ
யான்' என்றார் காலவரால் சொல்லப்பட்ட இதனையும் பலவிதமா
மற்றவற்றையும் கேட்டு உசீநரனென்கிற அரசன் அவருக்குப் ப
மொழி கூறலானான்

'ஓ! காலவரே! நீர் சொல்லுகிறபடி உம்முடைய வார்த்தை
-யைக் கேட்டவனாயிருக்கிறேன். ஓ! பிராம்மணரே! விதி

மானது என்மனமோ புத்ரோத்பத்தியிலப்பற்றினதாக இருக்
து ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! இப்படிப்பட்ட ஒற்றைக்காது
த்த குதிரைகளோ என்னிடம் இருநூறு இருக்கின்றன மற்ற
கள் என்னிடம் அனேகம் ஆயிரங்கள் திரிகின்றன ஓ! காலவ
நானும் இவளிடம் ஒரு புத்ரனையே பெற்றுக்கொள்வேன் நான்
கிரவான்களான மற்றவர்கள் செல்லுகின்றமார்க்கத்தை அடை
ன் ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! நான் உமக்கு மூல்யத்தினாலும்
றவர்கள் செய்ததை) ஒப்பச் செய்வேன். என்னுடைய தனமோ
ணத்து ஜனங்களுக்கும் தேசத்து ஜனங்களுக்குமாக ஏற்பட
, என்னுடைய போகத்திற்காக ஏற்பட்டதன்று ஓ! தர்மாத
வே! எந்த அரசன் பிறருக்காக ஏற்பட்டதனத்தை இஷ்டப்படி
டுக்கிறானோ அவன் அறத்தையும் புகழையும் அடையான்
படிப்பட்ட நான் கிரகித்துக்கொள்ளுகிறேன் நீர் எனக்குத்
வகன்னிகைக்கு நிகரான இந்தக்குமாரியை ஒரு புத்திரனுடைய
புத்திக்காகக் கொடும்' என்றான் அவ்விதம் பலவாறுக்க கன்னி
யைக்குறித்துச்சொல்லிபவனான உசீநரனென்கிற அரசனை பிராம
ஸ்ரேஷ்டரான காலவர் புகழ்ந்தார் காலவர் உசீநரனைக் (கன்னி
க) கைக்கொள்ளும்படி செய்துவிட்டு வனம் சென்றார்.
அவன், புண்யஞ்செய்தவன் பாக்கியத்தை அடைவதுபோல
ளையடைந்து, மலைகளுடைய குகைகளிலும் நதிகளுடைய கால
களிலும் பலவிதமான பூந்தோட்டங்களிலும் வனங்களிலும் உப
ங்களிலும் அழகான மாடிகளிலும் ப்ராஸாதங்களின் உச்சிகளி
சாளரங்களோடுகூடின விமானங்களிலும் கர்ப்பகருகங்களிலும்
இன்பம் நுகர்ந்தான் பிறகு, அவனுக்குச் சமயத்தில் அரசாக
சிறந்தவனாயச் சிபி என்றுபேருள்ளவனும் புகழ்பெற்றவனும்
ஸூர்யனுக்குச் சமமான காந்தியையுடையவனுமான புத்திரன்
ண்டானான் அரசனே! காலவரென்கிற அந்தவேதியர் அந்த உசீ
அடைந்து அந்தக் கன்னிகையை வாங்கிக்கொண்டு சென்றார்,
யில) கருடனைக்கண்டார்

1 வேறு பாடம்

நூற்றுபபதசோனபதாவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி)

(காலவர் இருநூறுகுதிரைகள் குறைவாயிருப்பதைக் கருடனுக்குச்சொல்
அவன்சொற்படி அறுநூறுகுதிரைகளையும் மாதவியையும் விஶ்வா
மித்ரரிடம்கொடுத்ததும், விஶ்வாமித்ரர் அவளிடம் அஷ்டக
னென்னும் பிள்ளையைப்பெற்று அவளைத் திரும்பவும்
காலவரிடம் கொடுத்ததும், அவர் அவளை யயாதியி
னிடம் கொணர்ந்துவிட்டதும்)

பிறகு, கருடன் காலவரைநோககி, 'ஓ! பிராமமண! பாககி
தால இபபொழுது கிருதாாததனான உனனைப பாாககிறேன' என
சிரிததுககொணடு சொனனான காலவரோ, கருடன சொனனவ
தையைககேடடு அநதககாரியததை ஈனகிலொருபாகம (பூா
யாகாமல) மிசசமாயிருபபதாக அவனிடம சொனனா பேசுகி
களிறசிறநதவனான கருடனே அநதககாலவரை நோககி, நீ பரய
னம செயயவேணடாம உனககு இது கைகூடாது முனகாலத
கானயகுபஜதேசததில ரிசீகரானவா, காதியின புதரியான ஸதய
யெனகிற கனனிகையை மனைவியாக வரிததாா ஓ! காலவ! (
பொழுது,) அநதககாதி, 'ஓ! பகவானே! எனககு நீா ஒருகாது
மை நிறமுளளவைகளும சநதிரனுககுநிகரான காநதியுளளவை
மான ஆயிரம குதிரைகளைக கொடுககவேணடும' எனறு சொனன
ரிசீகரோ, 'அபபடியே ஆகுக' எனறு சொலலிவிடடு வருணனுை
வீடுசெனறு அஶ்வதீாததததில குதிரைகளை அடைநது அரச
குக கொடுததாா அரசன புணடரீகமெனகிற யாகம செயது அ
களைப பிராமமணாகளுககுக கொடுததான அபபொழுது (உனக
குதிரைகளைககொடுதத) அநத அரசாகள அநதப பிராமமண
ளிடமிருநது இருநூறு இருநூறு குதிரைகளை விலைககுவாஙகி அ
தாாகள ஓ! பிராமமணஶ்ரேஷ்ட! ஓடடிச செலலபபடுகினற
நானூறு குதிரைகளும[1]விதஸதை எனனும ஆறறைக கடககுமபோ
அதனால இழுததுககொணடுபோகபபடடன ஓ! காலவ! இவவி
னதால அடையமுடியாததை ஓரிடததிலும அடைதறகு இயலா
ஓ! தாமாதமாவே! அநத விஶ்வாமிதாருககு அறுநூறு குதி
ளோடு (மறற) இருநூறு குதிரைகளுககாக இவளை ஒபபுவிபபாய
ஓ! பிராமமணஶ்ரேஷ்ட! பிறகு, மோஹமநீஙகிச செயபவேண

1 வேறுபாடம

செய்தவனாவாய்' என்றான் காலவர் அவனை நோக்கி, 'அப்படியே க' என்று சொல்லிவிட்டு, உடனே கருடனுடன் குதிரைகளை கன்னிகையையும் கொண்டு விஸ்வாமித்திரரை அடைந்து, அவரை க்கி, 'இதோ உம்மால் விரும்பப்பட்ட பொருள்களாகிற குதிரை ல அறுநூறு இருக்கின்றன இருநூறு குதிரைகளுக்காக இந்தக் னிகையை நீர் பெற்றுக்கொள்ளும் இவளிடம் ராஜரிஷிகளுக்குத் திகளான மூன்று புத்திரர்கள் உண்டானார்கள். நீரும், மனுஷ ரஷ்டனான நான்காமவனொருவனைப் பெற்றுக்கொள்ளும் இவ்வி உமக்கு அறுநூறு குதிரைகளும் நிரம்பினவைகளாகட்டும் நான் டம் கடனில்லாதவனாகி ஸுகமாகத் தவம் செய்யக்கடவேன்' று கூறினார்.

விஸ்வாமித்திரரோ, கருடனுடன் அந்தக் காலவரைப் பார்த்தும் த்தோடைகளையுடையவளான அந்தக் கன்னிகையையும் பார் ம, 'ஓ! காலவ! இந்த விஷயத்திற்காக நீ முன்னமே என் இவளை க்குக் கொடுக்கவில்லை? எனக்கே குலத்தை விருத்திசெய்கின்ற கு புத்திரர்கள் உண்டாவார்களே' ஒரே புத்திரனாகிற பயனுக் உன்னுடைய கன்னிகையை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் குதிரைகளும் னுடைய ஆஸ்ரமத்தையடைந்து எங்கும் திரியட்டும்' என்றார் ந, மிக்க காந்தியையுடைய அந்த விஸ்வாமித்திரர் அவளுடன் மாதவிக்கும் தமக்கும் புத்திரனான அஷ்டகனென்னுகிற பிள்ளை பெற்றார் மஹாமுனிவரான் விஸ்வாமித்திரர் அந்தப் புத்திரனை, தவுடனே, ¹ அர்த்தங்களோடும் தாமங்களோடும் சோபித்த குதிரைகளையும் கொடுத்தார் பிறகு, அஷ்டகன் அப்பொ சந்திரனுடைய பட்டணத்துக்குச் சமமான காந்தியை ய பட்டணத்தை அடைந்தான் கௌசிகரும் சிஷ்யரிடம் கன் கையைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டு வனஞ்சென்றார். காலவரும் னுடன் தக்ஷிணையைக்கொடுத்து மிக்கதெளிவான மனத்துடன் கையை நோக்கி, 'சிறந்த தொடைகளையுடையவளே! நல்ல யுடையவளே! உன்னுடைய தானங்களுக்குப் பதியான புத்திர அப்படியே சூரனான மற்றவனும் ஸத்தியத்திலும் தாமத் மப்பற்றுள்ளவனொருவனும் அப்படியே யாகத்தைச்சீலமாக யமற்றொருவனும் உண்டானார்கள் ஆகையால், உன்னுடைய ரர்களாலே (உன்னுடைய) பிதாவும் நான்கு அரசர்களும் அப்படி னும் கரையேற்றப்பட்டோம்' என்றார் பிறகு, காலவர் ஸர்ப்பங்

¹ 'பொருள்களையும் தாமங்களையும் நன்கு அறிவித்து' என்பது

களைப் பக்ஷிகளின்றாஜனான கருடனுக்கு அனுமதிகொடுத்து அந்தக் கன்
னிகையைப் பிதாவினிடம் திருப்பிச் சேர்ப்பித்துவிட்டு வனமே சென்

நூற்றிருபதாவது அத்யாயம்

பகவத்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யயாதி கங்கையும் யமுனையும் கூடுமிடத்தில் மாதவிக்கு ஸ்வயம்வரம்
ஏற்படுத்த யக்ஷர்கந்தர்வர் முதலியோர் வந்ததும் மாதவி யாரையும்
வரியாமல் தவஞ்செய்ததும், யயாதி ஸ்வர்க்கம் சேர்ந்து
நெடுங்காலம் வஸித்துப் பிறகு தேவர் முனிவர் முதலியோ
ரை அவமதித்தமையால் அங்கிருந்து நழுவினதும்,)

அந்த யயாதி அரசனோ, கங்கை யமுனைகளுடைய ஸங்கம
மிருக்கிற ஆச்ரமஸ்தானத்தையடைந்து மறுபடியும் அவளுக்
ஸ்வயம்வரத்தைச் செய்யவிருப்பங்கொண்டான். பூருவும் யதுவும் ப
யைக் கையிற் பிடித்த தங்கையான அந்த மாதவியைத் தேரிலேற
கொண்டு ஆச்ரமத்தைச் சுற்றிவந்தார்கள். அவ்விடத்தில், நாகர்
யக்ஷர்கள், மனிதர்கள், கந்தர்வர்கள், மிருகங்கள், பறவைகள்,
கள் மரங்கள் வனங்கள் இவற்றில் வசிப்பவர்கள் ஆகிய இ
ளுடைய கூட்டமானது ஏற்பட்டது. வனமானது பலஜாதியா
அந்தத் தேசத்து ஜனங்களின் தலைவர்களாலே நெருங்கிய
பிரமமாவுக்கு நிகரான ரிஷிகளாலே நாலுபக்கத்திலும் சூழப்
டதுமாயிற்று. சிறந்த மேனியையுடைய அவள் வரர்கள் சுட
காட்டப்படும்பொழுது அந்த எல்லாவரர்களையும் தாண்டி
வாஸத்தை வரனாக வரித்தாள். யயாதியின் புத்ரியான கன்னிகை
வள் தேரை விட்டிறங்கி, உறவினரை வணங்கிப் பரிசுத்தப்
வனத்தையடைந்து தவத்தைச் செய்தாள். பலவித உபவாஸங்க
ளும் தீக்ஷைகளாலும் நியமங்களாலும் சரீரத்தை இளைக்க
செய்து மிருகங்களுடன் ஸஞ்சரிப்பவளானாள். வைடூர்யத்தினு
முளைகளுக்கு ஒப்பானவைகளும் மெல்லியவைகளும் பசுமைநிற
ளவைகளும் துவர்ப்புள்ளவைகளும் இனிப்புள்ளவைகளும் மெ
மான புற்களை மேய்கிறவளும், நல்ல சுவையுள்ளவைக
பரிசுத்தமானவைகளும் குளிர்ந்தவைகளும் மாசற்றவைகளுமா
புண்யநதிகளுடைய சிறந்த ஜலங்களை அருந்துகிறவளும், சிங்க
புலிகள் இல்லாததையும் காட்டுத்தீக்களில்லாமல் சூன்யமாயி
பவையுமான வனங்களிலும் பிரவேசிக்கமுடியாத அடர்ந்தகாடு

வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பெண்மான்போல் மான்களுடன்கூடி
சரிப்பவளுமாகிய பிரம்மசரியமிருந்த விரிவான தாமத்தை
ஷடித்தாள் 1 யயாதியும், முந்தின அரசர்களுடைய நடையை
ஷடித்துக்கொண்டு பல ஆயிரவருஷங்கள் ஆயுளையுடையவனு
ந்து, பிறகு, மரணத்தை அடைந்தான் மனிதர்களில் சிறந்தவா
ன பூரு, யது இருவரும் வம்சத்தில் விருத்தியடைந்தார்கள்
புத்திரனுன யயாதியும் அவர்களாலே இவ்வுலகத்திலும் மேலு
திலும் நிலைபெற்றபுகழை அடைந்தான் அரசனே! மனுஷ
ளுக்குப் பதியும் மஹரிஷிகளுக்குச் சமானனும் விபுவுமான
திராஜன், ஸ்வர்க்கத்திலிருந்துகொண்டு ஸ்வர்க்கத்திலுள்ளவற்
சிறந்ததான பயனை அனுபவித்தான் அநேகம்ஆயிரம்வரு
ளென்றுபோய்கொண்ட மிகுஅதிகமானகாலமானது சென்றபொ
, மஹிமைபொருந்தியவர்களும் மிகச் செல்வப்பெருக்கையுடை
களுமான ராஜரிஷிகள் உட்கார்ந்திருக்கையில் அறிவு மழுங்கின
ம காவத்தால் மூடப்பட்டபுத்தியையுடையவனுமான யயாதி
ர மனிதர்களையும் தேவர்களையும் அப்படியே ரிஷிகணங்களை
அவமதித்தான். அப்பொழுது, தேவனும் வலாஸுரனைக்கொன்ற
வுமான இந்திரன் அவன் அப்படியிருந்ததை அறிந்தான் அந்த
ரிஷிகளெல்லாரும், 'சீ! சீசீ!' என்று சொன்னார்கள்
நஹுஷ புத்திரனைப்பார்த்து, 'இவன் யார்? எந்த அரசனைச்
ந்தவன்? எவ்விதம் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தான்? இவன், எந்தக
வினால் ஸித்திபெற்றான்? இவனால் எங்கே தவம் செய்யப்
து? ஸ்வர்க்கத்தில் எவ்விதம் அறியப்படுகிறான்? யாரால் அறி
டுகிறான்?' என்னும் விசாரணையானது ஏற்பட்டது ஸ்வர்க்
தில் வஸிக்கின்ற அவர்கள் அரசனைப்பார்த்து இவ்விதம் ஆலோ
றவர்களாகி அவனைக்குறித்து ஒருவரையொருவர் வினவினா
நூறுகணக்கான விமானபாலகர்களும் ஸ்வர்க்கத்தின்
லைக் காக்கின்றவர்களும், ஆஸனபாலகர்களும் வினவப்பட்ட
ழுது உடனே அவர்கள், 'அறியோம்' என்று சொன்னார்கள்.
்களெல்லாரும் ஞானம் மறைபட்டு அந்த அரசனை அறியவில்லை
து, அந்த அரசன் அப்பொழுதே ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில் ஒளி
ங்கினவனானான்.

1 யயாதியின் சரித்திரத்தை ஆதிபர்வம் கூக-வது முதலிய அத்யாயங்
காண்க

நூற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(இந்திரனுடைய தூதன் யயாதியை விழச்சொல்லியதும், யயாதி ஸாதுக்களின்நடுவில் விழும்படி இந்திரனிடம் வரம்பெற்று நைமிசாரண்யத்தில் யாகம்செய்கின்ற தன்பேரன்மார்களின்நடுவில் விழுந்ததும், யயாதி அவர்கள் கொடுக்கும் புண்யபலனை ஏற்கமறுத்ததும், அங்குவந்த மாதவி அவர்கள் யயாதிக்குப் பேரரென்பதைத்தெரிவித்தது அவர்கள் கொடுத்த புண்யத்தோடு தன்புண்யத்திலும் பாதி கொடுத்ததும், காலவரும் தம்தவத்தில் அரைகாற் பங்கைக் கொடுத்ததும்)

பிறகு, அரசன ஸதானததிலிருநதும சலிதது ஆஸன விருநது நழுவிச சலிககினற மனததுடன சோகமாகிற அகனியி எரிககபபடடு மாலைவாடி அறிவழிநது கிரீடமும தோளவளைக நழுவ எலலா அஙகஙகளும தளாநது ஆபரணஙகளும வஸதிர நழுவித தான பாாககபபடாமல, அவாகளை அடிககடிபாாககிறவ காணுதவனும யாதுமறறவனும மிககதுனபமான மனதது சுழனறுகொணடு பூதலததைககுறிதது விழபபோகிறவனு 'நான ஸதானததிலிருநதும சலிபபதறகுக காரணமானதும த ைதககெடுபபதுமான எநதததீசசெயலானது எனனால மனததி நினைககபபடடது" எனறு ஆலோசிததான அஙகேயே அரசாகளும ஸிததாகளும அபஸரஸஃகளும பிடிபபறறு வினவனன அநத யயாதியைப பாாததாாகள அரசனே! பு புணயம நசிததவாகளைத தளளுகிறவனான ஒரு வேலைககாரனவ இநதிரனுடைய கடடளையினாலே, யயாதியைநோககிச செ லானன

'ஓ! அரசகுமார! நீ மிகுநத கொழுபபால மதஙகொண ஒருவனையும அவமதியாமலிருககவிலலை காவததால உ ஸவாககம நழுவிவிடடது நீ ஸவாககததிறகுத தககவனலலை அறியபபடுகிறாயிலலை, போ, விழு' எனறு அவனை நோ சொனனான. கதியுடையவாகளிற சிறநதவனான நகுஷபுததி

ன ஸாதுக்களின் நடுவில் விழவேண்டும்' என்னும் சொல்லை
ாறுதரம் சொல்லிவிட்டு விழப்போகையில் கதியைச் சிந்தித்தான்.'
த ஸமயத்திலேயே, அவன், நைமிசவனத்தில் அரசஶ்ரேஷ்டர்
ான நான்குபேர்களைப் பார்த்தான் அவர்களுடைய நடுவில் விழுந்
ர பார்த்தன்ன, வஸுமனஸ், உசீநரனுடைய புத்திரனான சிபி,
ஷ்டகனென்கிறவர்கள் வாஜபேயமென்கிற யாகத்தினால் இந்தி
த திருப்தியடையச் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர்க
டைய யாகத்திலுண்டான புகையானது ஸ்வர்க்கத்தின் துவா
தையடைய, யயாதி அதனை மூக்கால் முகர்ந்துகொண்டு பூமியை நோக்கி
ந்தான். பூமிக்குப்பதியான அந்த அரசன், பூமியிற் செல்லு
ற கங்கைபோன்றதும் பூமிக்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் தொடர்ந்த
ர தூமமயமானது நதியைப்போன்றதுமான புகையைப்பிடித்துக்
ண்டு, ஸ்ரீமான்களும் அவப்ருதத்தால் சிறந்தவர்களும் உற
ர்களும் லோகபாலர்களுக்குச் சமானர்களுமான நான்குபேர்க
டைய நடுவில் விழுந்தான் ராஜரிஷியான அவன், புண்ணியம்
ந்தபொழுது, ராஜஶ்ரேஷ்டர்களாகிற ஹோமஞ்செய்யப்பட்டவை
ன்ற பெரிய நான்கு அக்னிகளுடைய நடுவில் விழுந்தான்.
சர்களெல்லாரும் காந்தியினாலே ஜ்வலிக்கிறவன்போன்ற அந்த
தியை நோக்கி, 'நீர் யார்? யாருடைய உறவினர்? எந்தத்
சத்தை, அல்லது, எந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்? யக்ஷரா?
லது, தேவரா? அல்லது ராக்ஷஸரா? மனிதனுடைய ரூப
டயவராயில்லை உம்மால் என்ன பொருள் விரும்பப்படுகிறது?'
ர்கள்
யயாதி, 'நான் யயாதி என்கிற ராஜரிஷி, புண்யம் க்ஷீணித்து
ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவிவிட்டேன். 'ஸத்துக்களிடத்தில்
க்கடவேன்' என்று தியானஞ்செய்துகொண்டு அந்தத் தியானத்
ல உங்களிடத்தில் விழுந்தேன்' என்றான். அரசர்கள், 'ஓ!
ஷஶ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய இந்த இஷ்டமானது ஸத்திய
டும் எங்களெல்லாருடைய யாகத்தின் பயனையும் தர்மத்தையும்
றுக்கொள்ளும்' என்றார்கள் யயாதி, 'நான் தானத்தை ஏற்ற
தனத்தைப் பூண்டுபண்ணிக்கொள்ளும் பிராமணனல்லேன்.
க்ஷத்திரியனல்லனோ? என்னுடைய புத்தியானது பிறருடைய
யத்தை நாசஞ்செய்வதில் கவியவில்லை' என்றான் - இந்தச்
தத்திலேயே, மிருகத்தைப்போல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற
றயில் அங்குவந்தவளான மாதவியைப்பார்த்து அந்த அரசர்கள்

வணங்கி; 'தவத்தையே தனமாகவுடையவளே! நீ வந்த கார
என்ன? நாங்கள் உன்னுடைய எந்தக் கட்டளையைச் செய்யவேண்டு
உன்னுடைய புத்ராகளான நாங்களெல்லாரும் உன்னால் கட்டளையிட
பட்டத்தக்கவாகளல்லவோ?' என்றாகள் அந்த மாதவியும் அவாக
டைய அந்த வாாத்தையைக் கேட்டு மேலான சந்தோஷத்துடன் பி
வான யயாதியினிடம வந்தாள்; வந்து வணங்கினள் தவமுடை
ளான அவள் அந்தப்புத்திராகளுடைய தலையைத் தொட்டு(யயாதி
நோக்கி), 'ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! இவாகள் உம்முடைய [1] தௌஹி
ராகள் என்னுடைய புத்ராகள் உமக்கு அன்னியரல்லா. இவா
உம்மைக் கரையேற்றுவாாகள் இது புராதனமான விதி ஓ! அர
மிருகமாயச் சஞ்சரிப்பவளான நான் உம்முடையபுத்ரியான மாத
என்னாலும் தாமமானது விருத்திசெய்யப்பட்டது, அதிற பாதி
நீா பெற்றுக்கொள்ளும் ஓ! அரசரே! பூபதியே! மனிதாகளெ
லாரும் ஸந்ததிகளுடைய பயனுக்குப் பங்காளிகளாயிருப்பதால
மைப் போலத் தௌஹித்ராகளை விரும்புகின்றாகள்' என்றாள்

பிறகு, பூபதிகளான அந்த அரசாகளெல்லாரும் அப்பொழு
மாதாவைத் தலையால் வணங்கிப் பிறகு மாதாமஹனை நமஸ்கரித்
உயாந்தவைகளும் நிகாற்றவைகளும் ஸ்நேகத்தை வெளியிடுகி
வைகளுமான குரல்களாலே பூமியைநிரப்பிக்கொண்டு, ஸ்வாகக
விருந்தும நழுவினபாட்டனைக் கரையேற்றுகிறவாகளாக, 'ஓ!
சரே! ராஜதாமத்தினுடைய குணத்தோடுகூடினவாகளும் ஸ
தாமத்தினுடைய குணத்தோடுகூடியவாகளுமான நாங்கள்
முடைய பெணவயிற்றுப்பேராகள் பூபதியே! ஸ்வாககத்தில ஏ
என்று சொன்னாகள் அப்பொழுது, அகாரணமாய அங்கு வ
ரான காலவரும அரசனை நோக்கி, 'நீ எனது தவத்தின எட
ஒருபாகத்தால ஸ்வாககத்தில் ஏறலாம்' என்றா

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநயாநம். (தொடர்ச்சி)

(யயாதி தன்பேரன்மார்முதலியோரால் கொடுக்கப்பட்ட புண்யபல
மகிமையால் மறுபடியும் ஸ்வர்க்கம் சென்றது.)

மனிதாகளிற சிறந்தவனான அரசன ஸத்துக்களான
களாலே அறியப்பட்ட அக்கணமே பூமியின பிரதேசத

---

[1] பெண்ணினகுமாராகள', துஹிதா = பெண

டாமலை ஏறினன். யயாதியானவன வருததம நீஙகி, திவய அவயவஙகளையுடையவனும திவயமானமாலையையும ஆடைகளை தரிபபவனும திவயமான ஆபரணஙகளால அலஙகரிககபபடடவ திவயமானசநததின வாஸனையோடுகூடினவனும ஆனன, ால பூமியைத தொடவிலலை
பிறகு, உலகததில தானபதியெனறு புகழபெறற வஸுமன ாவன வாரததையை உரகக உசசரிககிறவனுகி அரசனைநோககி பொழுது சொலலலானன: 'நான உலகததில எலலா வாணஙக ததிலும நிநதையினறி எதை அடைநதேனே அதையும டுககிறேன நீா அதனேடு கூடும தானததைச சீலமாக டமையாலுணடான எனனுடைய பயனையும பொறுமையைச சீல வுடைமையாலுணடான எனனுடைய பயனையும [1] ஆதானததி ணடான எனனுடைய பயனையும நீா அடைவீா' எனறுன பிறகு, ரியாகளிற சிறநதவனன பரதாததனனும, 'நான எநநாளும ததில பறறுளளவனும எநநாளும யுததததை முககியமாகக ணடவனுமாகி உலகததில க்ஷததிரிய வமசததிலுணடான எநதப ழையும வீரனெனறசொலலுககுரிய எநதபபயனையுமே அடைநத யிருககிறேனே அவறறுடன நீா கூடலாம (எனககு) எநநாளும ததில பறறுதலிருநததெனனும ஸததியததால நீா ஸவாககததை டையும' எனறுன உசீநரனுடைய புததிரனும புததிமானுமான பானவன இனிமையான வாாததையைச சொனனன சிறுவாகள யததிலும அபபடியே [2] பரிஹஸிககககூடியவாகளிடததிலும ரீகளின விஷயததிலும யுததஙகளிலும கேடுகளிலும அபபடியே னுலுணடான வியஸனஙகளிலும நான முன பொயசொனன லை அநத ஸதயததால நீா ஸவாககததை அடையும ஓ! அரச ! பிராணனகளையும ராஜயததையும காமததாலுணடான ஸுகங யும விடடாலும விடுவேன, ஸதயததையோ விடேன அநத யததால நீா ஸவாககததை அடையககடவீா எனனுடைய எவ மான ஸதயததால தாமததவதையும அகனியும இநதிரனுமே ஙியை அடைநதாாகளோ அநத ஸதயததால நீா ஸவாககததை டையககடவீா' எனறு சொனனன பிறகு, விஙவாமிததாருககு தவியினிடம பிறநதவனும தாமததை அறிநதவனுமான அஷடக னகிற ராஜரிஷியானவன, பல நூறு யாகஙகளைச செயதவனன ஷபுததிரனை நோககி, 'ஓ! பிரபுவே! எனனுல புணடரீகம, கோ

1 அகனியாதானம முதலிய ஸௌளதகாமம   2 வேறு பாடம.

ஸவம, வாஜபேயம என்கிற யாகஙகள நூறறுககணககாக அனுஷ்
கபபட்டன நீர அவைகளுடைய பயனை அடையககடவீர
னுடைய ரதனஙகளும தனமும மறறசசாதனஙகளும யாகஙக
உபயோகிககபபடாதவையாக இலலை அநத ஸதயததால நீர ஸ
கததை அடையசகடவீர' என்றுன

தௌஹிதரரகள அநத அரசனைநோககிச சொலலசசொ
அரசன பூமியைவிட்டு ஸவாககததை அடைநதான இவவிதம அ
அரசாகளெலலாரும, அபபொழுது ஸவாககததிலிருநதும நழு
யயாதியை, எலலா நலவினைகளாலேயும விரைவாகவே கரையே
ஞாகள நானகுராஜவமசஙகளிலும பிறநதவாகளும, வமசத
வளாசசெயபவாகளுமான அநதபபேரனமாாகள யாகததா
தானததாலும செயயபபட்ட தஙகளதாமததிஞலே பேரறிவ
ஞன மாதாமகனை, 'ஓ! அரசரே! ராஜதாமததினுடைய கு
தோடு கூடினவாகளும எலலாதாமஙகளுடையகுணததோடுகூ
வாகளுமான நாஙகள உமமுடையபெணணினபிளளைகள, பூபதி
ஸவாககததில ஏறும' என்றுசொலலி ஸவாககததில ஏறறிஞாக

நூறறிருபததுமூனறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தோடாசசி)

(ஸவாக்கத்தில் யயாதிகேட்க, பிரம்மதேவர் யயாதிவிழுகைக்குக் காரணஙகூறியதும், நாரதா யயாதிகதையைமுடித்துக் கால வரையும் யயாதியையும் உதாரணம்கூறித் துரியோதன ஸனத் தநக்கைவிட்டுப் பாண்டவருடன் ஸமாதானம் செயதுகோள்ளச்சோல்லியதும்)

வஸ்ததுககளும அதிகமான தக்ஷிணையைககொடுததவாகளும
அரசாகளாலே ஸவாககததிலஏறறபபட்டயயாதி பேரனமாாகளு
அனுமதிகொடுததுவிட்டு, ஸவாககததை அடைநது, பலவிதம
ளுடைய நலல மணததையுடைய மலாமாரியினுல பொழியவும
சுததமும பரிசுததமானமணததையுடையதுமான காறறினுல
வுமபட்டு, தௌஹிதராகளுடையபயனுல ஸமபாதிககபபட்ட ச
மிலலாதஸதானததைஅடைநது, தனனுடைய காமஙகளால செ
யைஅடைநது சிறநத காநதியினுலவிளஙகினுன ஸவாககததில க
வாகளுடைய கூட்டஙகள பாடவும அபஸரஸஸுகளுடைய கூட்ட
ஆடவும துநதுபிகளுடைய முழககஙகளோடு பரீதியுடன திருமப

வேறகபபடடான, பலவகைததேவாகளாலும ராஜரிஷிகளாலும
ணாகளாலும துதிககபபடடும, உததமமான பூஜையால பூஜிக
படடும,தேவதைகளாலே கொணடாடபபடடுமஸவாககததிலுளள
னையுமே அடைநதான அபபொழுது,பிரமமாவானவா, சாநதமான
ததையுடையவனும ஸுகததையடைநதவனுமான அநதயயாதி
வாாததைகளாலே திருபதியடையசசெயகிறவாபோலச சொலல
ஹா: 'ஓ! அரசனே! உனனுலே லோகஙகளையளிககினற 1 காமா
சசெயது நானகுபாதஙகளையுடைய தாமமானது அடையபபட
உனககு இநத லோகம அழிவறறதாயிருநதது ஸவாககத
லே அழிவறற புகழுமே உணடாயிருநதது ராஜரிஷியே! அது
படிபுா உனனுலேயே உன செயலால கெடுககபபடடது ஸவாகக
ஸிகள எலலாருடைய மனமும(அவாகள உனனை அறியாமலிருககும
) அஞஞானததினுலே மறைககபபடடது அதனுல், அறியபபடா
தளளபபடடாய தௌஹிதராகளாலே நீ பிரீதியோடேயே கரை
றபபடடு இஙகே வநதாய உனகாடததால ஸமபாதிககபபடட
சலியாததும சாஸவததமும பரிசுததமும சிறநததும நிலைதத
அழிவறறதுமான ஸதானததையும அடைநதாய' எனறுா
யயாதி, 'ஓ! பகவானே! எனககு ஒரு ஸமசயமிருககிறது, அத
போககவேணடும ஓ! உலகஙகளுககுப பிதாமஹரே! நான மற
ரைக கேடகததககவனலலேன அனேகம ஆயிரம வருஷம முடி
வரையில பிரஜைகளைக காததலுல விருததிசெயயபபடடதும
ணககமானயாகஙகள தானஙகள இவைகளுடைய மிகுதியாலே
பாதிககபபடடதுமான எனனுடையபயன பெரிதாயிறறே அது,
துகாலததில நான விழுமபடி எபபடி நசிததது? ஓ! பகவானே! நீா
ககு லோகஙகள சாஸவதமாக நிரமாணஞசெயயபபடடிருபபது
அறிகிறீா மிககாநதியையுடையவரே! எனனுடைய அவையெல
எபபடி நாசததை அடைநதன?' எனறுன பிரமமா, 'ஓ!
ரேஷடனே! உனனுலே அனேகமாயிரமவருஷஙகளமுடியும
பிரஜைகளைக காததனுல விருததிசெயயபபடடதும அநேக
யாகதானஙகளுடைய மிகுதியால ஸமபாதிககபபடடதுமான
ன, நீ விழககாரணமானதும, 'காவமஅடைநததறகாக ஸவாகக
ஸிகளாலே அவமானஞசெயயபபடடாய' எனபதுமான இநதககுற
தினுலேயே நசிததுவிடடது ராஜரிஷியே! இநதலோகமானது கா
தாலும வலிமையாலும ஹிமசையினுலும வஞசனையினுலும

1 காலவரிடமகனயாதானம

மாயைகளாலும சாஸவதமாகிறதிலலை அரசனே! இழிவானவாக
சிறநதவாகளும நடுததரமானவாகளும உனனுலே அவமானஞ
யபபடததககவாகளலலா காவததால மிகவும கஷடபபடடவாகளு
ஓரிடததிலும ஓா ஆறுதலுமிலலை நீ விழுநது கரைஏறினத
இநதச சரிததிரததைச சொலலுகினற மனிதாகள சஙகடஙக
அடைநதாலும கரையேறுவாாகள ஸநதேகமிலலை' எனருா

அரசனே! முறகாலததில காவததினுல யயாதியினுலும
கம வறபுறுததியதால காலவாாலும இநததோஷமானது அ
யபபடடது நனமையை விருமபுகிறவாகள நனமையை விரு
கினற நணபாகளுடைய சொலலைக கேடகவேணடும நிாபபாத
செயயததககதனறு நிாபபநதமோ நாசததை அளிககினறது
தாரியின புததிரனே! ஆகையால, நீயும காவததையும கோபத
யும தளளு வீர! பாணடவாகளுடன சேரு அரசனே! படப
பை விடு அபபடிபபடட நீ பததியமும உணமையுமான நணப
ளுடைய சொலலை ஏறறுககொளளககடவாய பொயயான
லலை ஏறறுககொளளாதே வலலவாகளோடு சணடைசெயதால
கடததிறகு உளளாவாய அரசனே! மனிதன கொடுக
கொடைககும செயகிற செயகைககும தவததுககும ஹோமததுக
அழிவிலலை, குறைவுமிலலை பிறன அவறறை அனுபவியான, காத
வான அவனே அனுபவிபபான. மிகசசிறநததும ஹிதமான
மிககககறறுக காமககுரோதஙகளறறவாகளுடையதுமான இந
பெரிய சரிததிரமானது உலகததில பலமுறை ஆலோசிததது ந
நிசசயிககபபடடது தாமாாதத காமஙகளில நோககமுளள
பூமியை அனுபவிபபான அரசனே! இவவுலகில மனிதாகள
டும கேடபிததும ஸவாககததைத் அடைகிறதறகுக காரணம
யயாதியினுடைய இநதப பெரிய சரிததிரமானது மிகவும பரிசு
மானது' எனருா

நூறறிருபததுநானகாவது அதயாயம
பகவதயாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனை ஸமாதானம் செயயும்படி
கோவிநதரை வேண்டினதும், அவா அவனை ஸமாதா
னம் செயததும்)

திருதராஷடிரன, 'ஓ! பகவானே! நாரதரே! இது நீா எவவி
சொலலுகிறீரோ அவவிதமே நானும அவவிதமே விருமபுகிறே

பகவானே! ஆனல், நான் சக்தியில்லாதவனுயிருக்கிறேன்' என
இவ்விதம் சொல்லியபிறகு, திருதராஷ்டிரன் கேசவரை
க்கிச் சொன்னதாவது, 'ஓ! கேசவ! நீ என்னைநோக்கி இவ
த்திறகும் ஸ்வாக்கத்திறகும் நன்மையானதும் தாமத்திலிருந்து
ரத்தும் நியாயத்திலிருந்து விலகாததுமான சொல்லைச் சொன்ன
ஐயா! ஆனல், நான் ஸ்வாதீனமில்லாதவனுக இருக்கிறேன்
கே) செய்யப்படுவது எனக்குப் பிரியமில்லை ஓ! ஜனார்த்தன!
டபுத்தியுள்ளவர்களான எனது புத்ரர்கள் நினைக்கவில்லை,
ா! தோள்வலிமிக்கவனே! புருஷோத்தம! கிருஷ்ண! மந
ம என்னுடைய கட்டளையை மீறினவனுமான என் துரியோத
ஸமாதானஞ்செய்ய முயலவாயாக ஓ! புஜபலமுடையவனே!
ஷீகேசா! காந்தாரி, புத்திமானன விதுரன், நண்பர்களும் நன்
ய விரும்புகிறவர்களுமான பீஷ்மர்முதலான மற்றவர்கள் ஆகிய
களுடைய நன்மையான வார்த்தையையுமே கேட்கவில்லை
னை எடுத்துரைத்த) அப்படிப்பட்ட நீ, கெட்டபுத்தியுள்ளவ
கொடியவனும் பாவஎண்ணமுள்ளவனும் அறிவில்லாதவனும்
மதியுள்ளவனும் அரசனுமான துரியோதனனை நேரிலே சிக்ஷிக்க
ாய ஓ! ஜனார்த்தன! உனக்கு மிகப்பெரிதான நண்பர்களுடைய
மானது செய்யப்பட்டதாகும்' என்ருன்

அப்பொழுது, எல்லாத்தார்த்தங்களுடைய உண்மையையும்
தவரான ஸ்ரீகேசவர், பொறுமையுடையவனுன துரியோதனனைத்
பிநோக்கி, இனிமையானவார்த்தையை, மறுபடியும் மறுபடியும்,
லலானர் 'துரியோதன! கௌரவஸ்ரேஷ்ட! பார்த! விசேஷ
உன்னுடைய நன்மைக்கும் உன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய நன
குமாக ஏற்பட்ட என்னுடைய இந்த வார்த்தையை அறியக்கட
பேரறிவாளர்களுடைய குலத்தில் பிறந்தவனும் கல்வியும்
ங்களுமுடையவனும் எல்லாக்குணங்களுடனுங்கூடினவனு
நீ நன்மையான இதைச் செய்யத்தக்கவன் ஐயா! நீ நினைக்க
போன்ற இந்தக் கெட்டகுலத்திற் பிறந்தவர்களும் மதிகெட்ட
ரும் க்ரூரர்களும் லஜ்ஜைபற்றவர்களுமானவர்கள் செய்வார்
பாதஸ்ரேஷ்ட! இந்தலோகத்தில், பெரியோர்களுடைய
யானது, தாமத்தோடும் அர்த்தத்தோடும் கூடினதாகக்
படுகிறது தீயோர்களுடைய முயற்சியோ விபரீதமாகக்
படுகிறது உன்னிடத்திலுள்ள இந்த பாவிருத்தியோ
டி விபரீதமாகவே காணப்படுகிறது இதில் கோர

மும உயிரைககவாகிறதுமான பெரிய அதாமமும சோநதிருக்கு,
நிமிததமிலலாத தீமையும உணடாகிறது பாரத! இது மு
கூடியதாயுமிலலை இநத அனாததததைப போககி உனககு நன
யானதைச செயதுகொள பகைவரை வாடடுபவனே! பிரா
ளுக நம வேலைககாராகளுககும மிதராகளுககும நனமையான
செயவாய அதாமததையும அபகீாததியையும அளிபபதான செ
யிலிருநதும விடுபபடுவாய ஆணமையிற சிறநதவனே! பரத
ஷட! மிகக அறிஞாகளும சூராகளும மிகக ஊககததையுடை
களும நலல மனமுடையவாகளும மிகக கலவியையுடையவா
மான பாணடவாகளோடு சோநதுகொள பகைவரை வாடடுபவ
அது புததிமானன திருதராஷடிரருககும பிதாமஹரான பீ
ருககும துரோணருககும மஹாபுததிமானன விதுரருககும
பருககும ஸோமதததனுககும புததிமானன பாஹலிகருககும
வததாமாவுககும விகாணனுககும ஸஞசயனுககும விவிமசதி
ஞாதிகளுககும நணபாகளுககுமே மிகவும நனமையும பிரிய
கவே இருககிறது ஐயா! அபபடியே, ஸமாதானததில உலகம
துககும கேஷமமானது உணடாகும லஜஜையுளளவனும நலல
திற பிறநதவனும கலவியறிவுளளவனும குரூாததனமையில
வனுமாயிருககிறாய ஐயா! பரதசிரேஷடா! தநதைதாயரின
ளையில இரு பாரத! பிதா இடும கடடளையை நனமையாகவ
நினைககிறாாகள? பிதாவினால முனசொலலபபடட கடடளையை
ததையடைநதபோது நினைபபாய அபபா! கௌரவசிரே
மநதிரிகளுடனகூடிய உனனுடைய தநதைககுப பாணடவாகளு
சோககையானது விருபபமாயிருககிறது அபபா! அது உன
விருப்பமுளளதாகுக் நணபாகளுடைய கடடளையைக கேடடு
கீகரிககாத மனிதனை, அது, உடகொளளபபடட எடடிககொ
போல, பககுவததின முடிவில எரிககிறது எவன கேஷமத
செயகிறதான வாாததையை அறியாமையினால அஙகீகரிககவிலலை
அவன மிகக கவலையையடைநது, விருமபினதையிழநது, பசசா
பததையடைவான முதலில கேஷமகரமான வாாததையைக
தனனுடைய கொளகையைவிடடுவிடடு, அதனையே அ
வன உலகததில இனிதுவிருததியடைவான அாததததைவி
கிறவனுடைய வாாததையை, பகையுடைமையால, பொ
னும விபரீதமான வாாததைகளைககேடபவனுமாயிருபபவன
வாகளுடையவசததை அடைவான, எவன நலலோாகளு

ானகையை மீறித தீயோாகளுடையகொளகைபபடி நடககிறுனே
னுககு விரைவாகத துனபமஉணடாக, (அவனுடைய) நணபா
துககததை அடைகினறனா எவன சிறநதவாகளான மநதிரி
த தளளிவிடடு மிகவுமஇழிவானவாகளை அடைகிறுனே அவன
மான ஆபததை அடைநது கரைஏறறததை அடையமாடடான
! தீயோாகளை அடுபபவனும தீயஒழுககமுடையவனும நல
களான நணபாகளுடைய (வாாததைதயைக) கேளாதவனுமாயப
ாவிருமபித தனனைசசோநதவாகளைப பகைககிற அவனைப
ானது விடடுவிடுகிறது ஓ பாதஸாேஷடனே! அபபடிப்படட
ாகளான பாணடவாகளுடன விரோதிதது, நலலபழககமில
வாகளும திறமையுறறவாகளும மூடாகளுமான மறறவாகளிட
து பாதுகாவலை விருமபுகிறுய பூமியில உனனைத தவிர வேறு
மனிதன, இநதிரனுககு நிகரானவாகளும மஹாாதாகளுமான
களைததாணடி மறறவாகளிடமிருநதும பாதுகாவலை விருமபு
? குநதியினபுததிரர்கள் பிறநதகாலநதொடஙகி எநநாளும உன
துனபுறுததபபடடாாகள அவாகள ஒருகாலும கோபிகக
ல ஆகையால, அவாகள தாமபுததியுளளவாகளலலரோ!
லமுளளவனே! பிறநதுமுதல பொயயாத உபசரிககபபடடும,
பெறறவாகளான பநதுககள உனவிஷயததில நலலநினைவுளளவா
கவே இருககிறுாகள பாதஸாேஷடனே! நீயும சிறநதவாகளான
நதுககளவிஷயததில அபபடியே நலலநினைவுளளவனுக இருகக
ணடும கோபததினவசததை அடையாதே பாதஸாேஷடனே!
ாகளுடைய முயறசியானது, (தாமாாததகாமஙகளெனகிற)
ாககததோடுகூடினதாயிருககிறது தரிவாககஙகளா கைகூடாத
பததில (அறிஞாகளான) மனிதாகள தாமாாததஙகள இரண
யும அனுசரிககினறனா (அவறறைத) தனிததனி அபிமானிப
களில, தீரனுனவன தாமததை அனுஸரிக்கிறுன; மததயமனுன
கலகததுககுக காரணமான அாததததை அனுஸரிககிறுன
னுனவன காமததையே அனுஸரிககிறுன புலனகளாலுணடான
சயினுலே தாமததைவிடுகிற பாாகிருதன (=மூடன) கெட
பததால காமததையும அாததததையும அடையவிருமபுகிற
கி நாசததைஅடைவான காமததையும அாததததையும
டயவிருமபுகிறவனே, முதலில தாமததையே அனுஷடிககவேணா
தாமததைவிடடு அாததமும காமமும ஒருபொழுதும் விலகா.
னே! தர்மததையே தரிவாககததிறகு உபாயமாகச சொலலு

கின்றனா அநததாமததால அடையவிருமபுகிறவனே, பு
பறறிய தீபபோலச சீககிரம விருததிஅடைவான அபபா!
ஶரேஷடா! அபபடிபபடட நீ, பெரிதும ஜவலிககிறதும எ
அரசாகளிடததிலும கியாதிபெறறதுமான ஆதிபதயததைச செ
உபாயததால அடையவிருமபுகிருய அரசனே! நனறுகபபழ
வாகளிடததில பொயயாகப பழகுகிறவன, கோடாலியால வன
வெடடுவதுபோலத தனனையே வெடடுகிருன ஒருவன எவ
அவமானததைவிருமபுகிறதிலலையோ அவனுடையபுததியைக
கசசெயயக கூடாது கலககபபடாத புததியையுடைய அவனு
எணணமானது நனமையிலிருககிறது பாரத! மனேவசமுளள
மூனறுஉலகஙகளிலும பிராகிருத (=மூட) னைமறற ஒருவனை
அவமதிககககூடாது, சிறநதவாகளான அநதபபாணடவாகளை
மதிககககூடாதெனபது சொலலவும வேணடுமா? பொறுமையி
ததை அடைநதமனிதன ஒனறையும அறிகிறதிலலை பாரத! பரவு
அடைநததெலலாம தடுககபபடுமெனறே? பரமாணததை ஆமே
துப பார உனககுத துஷடாகளைவிடடுப பாணடவாகளுடனசே
லானது நனமையைச செயபககூடியது நீ, அவாகளாலே பரீ
அடையுமபடி செயயபபடடு, எலலா இஷடஙகளையும அடை
ராஜ ஶரேஷடனே! பாணடவாகளால ஸமபாதிககபபடட பூ
அனுபவிககிறவனுயிருநதுகொணடு அவாகளைப புறககணிதது
றிடமிருநதும பாதுகாவலை விருமபுகிருய பாரத! துசசாஸ
துாவிஷஹன, காணன, சகுனி ஆகிய இவாகளிடததில அதி
தை வைததுவிடடுச செலவததை விருமபுகிருப பாரத! இவா
உனககு ஞானததிலும தாமததிலும ஆததததிலும போது
வாகளலலா, பாணடவாகளைநோககப பராககிரமததிலும ே
மானவாகளலலா உனனுடனகூடினவாகளான இநத எலலா
களுமே, யுதததததில கோபததை அடைநதவனுன பீமஸேனனு
முகததைப பாாககதறகும போதுமானவாகளலலா ஐபா! ந
அமைககபபடடதும, நிறைநததுமான இநத அரசாகளின சே
இநதபபீஷமா, துரோணா, இநதக காணன, கிருபா, ஸோமதத
மகனுன பூரிஶரவஸ, அஶவததாமா, ஜயதரதன ஆகிய இவாக
லாருமே அர்ஜுனனை எதிாததுப போாசெயய வலலவரலலா அ
னனே, யுததததில எலலாததேவாகள, அஸுராகள, மனிதாகள
தாவாகள ஆகிய அனைவராலும ஜயிககபபட முடியாதவன யுதத
மனததைசசெலுததாதே அரசாகளினசேனைமுழுமையிலும பே

ர்ஜுனனை எதிர்த்து க்ஷேமத்துடன் வீட்டுக்குத் திரும்புகிறவனுண்
ஆண்பிள்ளையைப் பார்க்கமுடியுமா? பரதஸ்ரேஷ்டனே! இவ்வுல
் ஜனங்களை நாசஞ்செய்ததனால் உனக்கு என்ன பயன்? எவன்
திக்கப்பட்டால் உனக்கு ஜயமேற்படுமோ அந்த ஓர் ஆண்
ள்ளையைப் பார்க்கலாம் எவன் காண்டவப்ரஸ்தத்தில், தேவர்
ளையும் கந்தர்வர்களையும் யக்ஷர்களையும் அஸுரர்களையும் நாகர்
ளையும் வென்றானோ அவனுடன் எந்த மனிதன் யுத்தஞ்செய்
னா? அப்படியே, விராடநகரத்தில் மிக்க ஆச்சரியமானது
டக்கப்படுகிறது அது ஒருவனுக்கும் அனேகம் பேர்களுக்கும்
ாதுமான உதாரணம் எவனால் யுத்தத்தில் மஹாதேவரான
ங்கரர் நேரில் ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்யப்பட்டாரோ, ஜயிக்கமுடி
தவனும் அவமதிக்கமுடியாதவனும் ஜயத்தைச் சீலமாகவுடையவ
ம் நழுவாதவனும் வீரனும் உறுதியாயிருப்பவனுமான அந்த அர்
னனை இந்தயுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு விரும்புகிறாய் யுத்தத்தில்
னனைச் சகாயமாகவுடையவனும் எதிர்த்துவருகிறவனுமான அர்ஜு
னோடு சண்டையை, நேரில்வந்த இந்திரனாயிருந்தாலும், எவன்
ண்டத்தகுதியுள்ளவன்? எவன் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை ஜயிப்
னோ அவன் கைகளால் பூமியை உயர எடுப்பான், கோபத்தை
டைந்தால், இந்தப்பிரஜைகளை எரிப்பான், தேவர்களை ஸ்வர்க்கத்தி
ருந்தும் தள்ளுவான் புத்திரர்களையும் ஸஹோதரர்களையும் ஞாதி
ளையும் ஸம்பந்திகளையும் பார் உன்னிமித்தத்தில் இந்தப் பரத
ரேஷ்டர்கள் அழியவேண்டாம் கௌரவர்களில் மிச்சம் இருக்கட்
் இந்தக்குலமானது அவமானத்தை அடையவேண்டாம் அர
னே! நீ புகழ்பெற்ற குலத்தைக் கொன்றவனென்று சொல்லப்பட
ண்டாம் மஹாரதர்களான பாண்டவர்கள் உன்னையே இளவரசுப்
தவியிலும் உன்பிதாவான திருதராஷ்டிரராஜரை மஹாராஜ பதவி
லும் ஸ்தாபனஞ்செய்வார்கள் அப்பா! மிக ஐச்வரியத்தோடு வருவ
துமான ஸ்ரீயை அவமானஞ்செய்யாதே பாண்டவர்களுக்குப்பாதி
பக் கொடுத்துவிட்டுப் பெரிதான செல்வத்தை அடையக்கட
ய பாண்டவர்களுடன் ஸமாதானத்தைச் செய்து, நண்பர்கள்
ொல்லுகிறபடியும் நடந்தால், மித்ரர்களோடு மிக்க மகிழ்ச்சியுடன்
டுங்காலம் மங்களங்களை அடைவாய்' என்றார்

நூற்றிருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மத்துரோணர்கள் கோவிந்தர் சொல்லியதைக் கேட்கவேண்டுமெ
றும் திருதராஷ்டிரன் அதைக் கேளாவிடில் தீமையே வருமென்றும்
துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது)

பரதஸ்ரேஷ்டரே! கேசவருடைய வார்த்தையைக் கேட்
பிறகு, சந்தனுவின்புத்திரரான பீஷ்மர், பொறுமையுடையவனு
துரியோதனனை நோக்கி, 'நண்பர்களுக்குப் பகைதணித்தலிலிருப்
வாஸுதேவர் சொன்ன வார்த்தையை அனுஸரிக்கக்கடவாய் அப்ப
கோபத்திற்குவசமாகாதே ஐயா! மஹாத்மாவான கேசவர் சொ
னதைச் செய்யாவிடில், ஒருபொழுதும் நன்மையையும் ஸுகத்
யும் மங்களத்தையும் அடையமாட்டாய் குழந்தாய்! புஜபலமமை
கேசவர் தர்மத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் நன்மையானதை உ
குச் சொன்னார் அரசனே! அந்த அர்த்தத்தை அடையக்கடவா
ஜனங்களை நாசஞ்செய்யாதே நீ, திருதராஷ்டிரன் ஜீவித்திருக்
பொழுதே, எல்லா அரசர்களுடைய செல்வத்துள்ளும் மே
விளங்குகிற இந்தப் பாரதவம்சத்தின்செல்வத்தைத் துர்ப்புத்தியி
நழுவச்செய்யப்போகிறாய் மந்திரிகள், புத்திரர்கள், ஸஹோதரர
உறவினர்களுடன் உன்னை 'நான்' என்கிறஇந்தப்புத்தியினாலே உயி
யிழக்கச் செய்யப்போகிறாய் பரதஸ்ரேஷ்ட! கேசவர், தாரன
புத்திமானன விதுரன் இவர்களுடைய உண்மையும் பயனுள்ளதும
வார்த்தையை மீறி, குலத்தைக் கொல்லுகிறவனும் கெட்டமன
னும் கெடுமதியுடையவனுமாகக் கெட்டவழியை அடையாதே த
தாயைத் துயரக்கடலில் முழுகச்செய்யாதே' என்றார் பிற
துரோணர், பொறுமைக்குவசப்பட்டவனும் அடிக்கடி பெருமூ
விடுகிறவனுமான துரியோதனனை நோக்கி, 'அப்பா! கேச
உனக்குத் தர்மத்தோடும் அர்த்தத்தோடும் கூடின வார்த்தை
சொன்னார் அரசனே! சந்தனுவின் புத்திரரான பீஷ்மரும் அ
டியே சொல்லினர் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கடவாய் அரசே
[1] பிராஜ்ஞர்களும் [2] மேதாவிகளும் அடக்கமுள்ளவர்களும் ப

---

1 ப்ராஜ்ஞர் = நன்கு அறிந்தவர்

2 மேதாவிகள் = புதிதுபுதிதாகத் தோன்றும் அறிவுள்ளவர், அல்ல
ஒருதரம் பார்த்தது மறவாத அறிவுள்ளவர்

றவாகளும நனமையில விருபபமுளளவாகளுமான அவாகள
ாககு நனமையானவாாததைதயைச சொனனாகள அதனை ஏறறுக
ாளளககடவாய மிகக புததிமானே! கிருஷணரும பீஷமரும
ாலலுவதைச செயயககடவாய ப்கவரைவாடடுகிறவனே! புததி
ா மயககததால மாதவரை அவமானம செயயாதே உனனை
ஸாஹபபடுததுகிறவாகள ஒரு பொழுதும காரியததிறகு உத
ாகள யுததம நேரிடடபொழுது வைரததைப பிறருடைய [1]கழுத
ல் போடடுவிடுவாாகள எலலாபபிரஜைகளையும அபபடியே புத
ாசளையும பௌததாககளையும கொனறுவிடாதே எநதபபகூததில
ருஷணாாஜுனாகளிருககினறாாகளோ அநதப பகூததிலுளளவா
ா மிகவும ஜயிககமுடியாதவாகளாக அறியககடவாய குமாநதாய!
ாத! இறுதான ஆபதாகளான கிருஷணா பீஷமா இவாகளின
னமையான அபிபராயம நீ அஙகிகரியாவிடடால பசசாத
பததை அடைவாய இநத அாஜுனன பரசுராமா சொனனதைக
டடிலும மிகமேலானவன தேவகியின புததிரான கிருஷண
ா, தேவாகளாலும தாஙகமுடியாதவா பரதஸரேஷட! இநத விஷ
ததில உனககு பிரியமாகவும இனிமையாகவும சொனனதினால
ானபயன? உனககு இது முழுதும சொலலபபடடது எபபடி
ருமபுகிறாயோ அபபடிசசெய பரதஸரேஷடனே! உனககு மறு
யும சொலலுவதறகு என மனம எழவிலலை' எனறாா

அநதவாாததையின நடுவில், கூததாவான விதுரரும், திருத
ஷடிரரின புததிரனும பொறுமையுடையவனுமான துரியோதன
பாாதது, 'துரியோதன! பரதஸரேஷட! நான உனனைபபறறித
கிககவிலலை முதியவாகளான இநதக காநதாரியையும உனனு
டய பிதாவையுமபறறித துககிககிறேன இவாகள், கெடட மன
டைய நாதனான உனனால மிததாாகளும மநதிரிகளும இறநது
னறறுச சிறகுஅறற பறவைகளபோலத திரியபபோகிறாாகளே!
ததைககெடுபபவனும கெடடவனுமான இநதபபாவியைப
றறு, பிகூஷுகாகளாயத துயாததுடன இநதப பூமியில திரியபபோ
றாாகளே!' எனறு சொனனாா பிறகு, அரசனான திருதராஷடி
ா, அரசாகளசூழநத தமபிமாாகளுடன உடகாாநதிருபபவனான துரி
ாதனனை நோககி, 'துரியோதன! இதனை அறியக கடவாய மிகக
களமும [2] யோக [3] கேஷமஙகளோடு கூடியதும கெடுதலறறது

---

[1] 'தாம செயயவேணடியதைப் பிறா செயயும்படி விடடுவிடுவா'
ாபது [2] புதிதாகக கிடைபபது. [3] கிடைபபதைக காபபது

மான மஹாதமாவான கிருஷ்ணன சொன்னதை ஏற்றுககொள்
கடவாய வருததமில்லாமல காரியததைச செயபவரான கிருஷ்ண
கிய இநத ஸஹாயததால எல்லா அரசாகளிடததிலும இஷ்டம
எல்லா அபிபராயஙகளையும அடைவோம அப்பா! கேசவருட
னனகுசோநது யுதிஷ்டிரனை அடை பாரதாகளுககுக கேடில்லாத
எல்லா க்ஷேமததையும செய குழநதாய! வாஸுதேவராகிற உபா
தினால சாநதியை அடை இதைக காலததால நேரிடடதாக நினை
றேன. துரியோதன! நீ மீறுதே நீ உனனிமிததமாகச சொல்லு
வரும ஸமாதானததை யாசிககிறவருமான கேசவரை நிராகரிக
யேயானால, உனககுத தோல்வியில்லை எனபதில்லை (=நிசச
தோல்வியே)' எனறான

நூற்றிருபததாறுவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மத்ரோணர்கள் பகைவர் போருககு ஸநநாகம் செயயும் முன்ன
ஸமாதானம் செயதுகொள்ளும்படி திரும்பவும் துரியோதனனுக்
குச சொல்லியது)

திருதராஷ்டிரனுடைய வாரததைகயைக கேடடு ஸமமான வ
ததை உடையவாகளான பீஷமரும துரோணரும, கடடளை
மீறுகினறவனான துரியோதனனை நோககி, மேலவரும வாரததை
சொல்லலானாகள 'கிருஷணாஜுனாகள ஸநநாகததை அடைய
லும காணடீவமானது வேலைசெயயத தொடஙகாமலும தௌமயர
வா யுததநிமிததமான அகனியில பகைவருடைய பலததை ே
மம செயயாமலும லஜஜைபுளளவனும பெரிய வில்லையுடையவ
மான யுதிஷ்டிரன சினஙகொணடு உனனுடைய சேனையைப பார
லுமஇருககும்பொழுதே, பகைபானது தணிவை அடை
டும பெரியவில்லைபுடையவனான அாஜுனனும பீமஸேனனு
தமசேனையில நிலையாகநிறகிறவராகக காணபபடாதபொழு
வைரமானது தணிவை அடையடடும பீமஸேனன கை
கதைபுடன உனசேனையை எதிாததுத தாணடுபவனாகி ம
கஙகளில திரியாமலிருககையிலேயே, பாணடவாகளுடன ஸ
தானம செயதுகொளளு யுததததில வீரரகளைக கொல்லுகி
கதையினாலே, காலததினால பககுவமான மாததினகனிகள

ளுவதுபோல யானையிலிருந்து யுத்தம் செய்பவர்களின் தலைகளை
றுத்துத் தள்ளாமலிருக்கும்பொழுதே, வைரமானது தணிவை
டையட்டும். அஸ்த்ரங்களில் பழக்கமுள்ளவர்களான நகுல
ம் ஸஹதேவனும் த்ருபதனுடைய புத்ரனான திருஷ்டத்யும்ன
ம் விராடனும் சிகண்டியும் சிசுபாலனுடைய புத்திரனும் கவசம்
ண்டு வேகமாகப் பாணங்களை விடுத்துக்கொண்டு, பெருங்கடலில்
தலைகள் பிரவேசிப்பதுபோல, பிரவேசிக்காமலிருக்கும்பொழுதே,
கையானது தணிவை அடையட்டும். அரசர்களுடைய மென்மை
ன சரீரங்களில் உக்கிரமான கழுகிறகுகட்டின பாணங்கள் விழாம
ருக்கையிலேயே, பகையானது தணிவை அடையட்டும். சந்தன
ம் அகிலும் பூசப்பட்டவைகளும் ஹாரங்களையும்பொற்காசுகளையும்
ிப்பவைகளுமான வீரர்களுடைய மார்புகளில், பெரியவில்லுடைய
களும் அஸ்திரங்களில் பழக்கமுள்ளவர்களும் விரைவாகப் (பாணங்
ள) விடுகிறவர்களும் தூரத்தில் விழச்செய்கிறவர்களும் குறிவைத
ர்களுமான பாண்டவர்களாலே, இரும்பாலசெய்யப்பட்ட பெரிய
ணங்கள் போடப்படாதபொழுதே, வைரமானது சமனத்தை
டையட்டும். அரசர்களில்சிறந்தவனும் தர்மராஜனுமான யுதிஷ்டிரன
ல்யால் வணங்குகிறவனான உன்னைக் கைகளால் ஏற்றுக்கொள்ளட்
. பரதஸ்ரேஷ்ட! மிக்க தயையுடன்கூடின தர்மராஜன் த்வஜம்
குசம் பதாகைகளெனனும் ரேகைகளால் அடையாளமுடைய தனது
கையைச் சமாதானத்திற்காக உனதுதோளில் வைக்கக்கட
ன ரத்தினமுள்ள கொடிபோன்ற, மோதிரமணிந்ததும் உட
ம் ரத்தினம்போலச் சிவந்திருக்கிற விரல்களையுடையதுமான
கயினாலே, உட்கார்ந்தவனான உன்னுடைய முதுகைத் தடவட்டும்
தஸ்ரேஷ்ட! ஆச்சாமரம் போன்ற தோளையுடையவனும் பெரிய
ங்களையுடையவனுமான பீமஸேனன் ஸமாதானத்தின்பொருட்டு
ன்னைத் தழுவிக்கொண்டு ஸமாதானத்துடன்வார்த்தையையும்சொல
ட்டும். அரசனே! அர்ஜுனனும் நகுல ஸஹதேவர்களுமாகிய மூவர்
ராலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டு அவர்களை உச்சிமோந்து அன்புடன
ச்சக்கடவாய். வீரர்களும் ஸ்நேகிதர்களுமான பாண்டவர்களு
ன சேர்ந்தவனான உன்னைப்பார்த்து அரசர்கள் ஆனந்தக்கண
ரை விடட்டும். அரசர்களுடைய ராஜதானிகளில் முழு ஒற்றுமை
ம் முழங்கப்பட்டும். பூமியை, பாண்டவர்களிடம் ஸ்நேஹா
ரத்தனமையுடன் அனுபவிக்கக்கடவாய். (பொறுமையும் கோபமு
கிய) ஜ்வரமில்லாதவனாகக் கடவாய்' என்றார்

கூ ருரு

நூற்றிருபத்தேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன், தன்னிடம் சிறிதும் குற்றமில்லையென்றும் பீஷ்மர் முதலியோர் காத்தலால் தன்னை வெல்லமுடியாதென்றும் போரில் உயிர்போவதாயிருந்தாலும் பாண்டவர்களுக்கு ஊசிகுத்துமிடமும் கொடேனென்றும் கோவிந்தரிடம் சொல்லியது)

துரியோதனன், கௌரவர்களுடைய ஸபையில் அப்பிரியமா
வார்த்தையைக்கேட்டு, புஜபலமுள்ளவரும் புகழ்பெற்றவரும
வாஸுதேவரை நோக்கி மறுமொழி கூறலானான்: 'ஓ! கேசவரே!
இதை நன்கு ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டும் என்னையே பெ
பாலும் விபரீதமாகப்பேசித் தூஷிக்கிறீர் ஓ! மதுஸூதனரே
காரணமின்றிப் பாண்டவர்களிடம் அன்பினாலுண்டான வார்த்தை
னால், நீர், பலாபலத்தை நன்கு பார்த்தும், ஏன் எந்நாளும் தூஷி
றீர்? நீரும் விதுரரும் அரசரும் ஆசார்யரும் பிதாமஹரும் எ
னையே நிந்திக்கிறீர்கள், மற்றப் பாண்டவனொருவனையும் நிந்தி
வில்லை நானோ இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய தவறுதல் ஒன்றை
அறியவில்லை தவிர; அரசனுடன்கூடின நீங்களெல்லாரும் எ
னைப் பகைக்கிறீர்கள் ஓ! பகைவரைத் தண்டிப்பவரே! கேசவ
நான் நன்கு ஆலோசித்தும் மிகச்சிறிதான ஒரு குற்றத்தையும் கா
வில்லை ஓ! மதுஸூதனரே! பாண்டவர்கள், பிரியத்துடன் ஏற்
கொண்ட சூதாட்டத்தில், சகுனியினால் ராஜ்யத்தை (ககவார்
வெல்லப்பட்டார்கள் அதில் என்னுடைய [1] குற்றம் என்ன? ஓ! ம
ஸூதனரே! அதில் பாண்டவர்களுடைய ஜயிக்கப்பட்ட சிறிதுபெ
ளும் அப்பொழுது [2] அவர்களுக்கே அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட
ஓ! ஜயிப்பவர்களிற் சிறந்தவரே! ஜயிக்கமுடியாதவர்களான அந்
பாண்டவர்கள், (மறுபடியும்) சூதாட்டத்தால் ஜயிக்கப்பட்டு வ
சென்றார்கள் அதில் எங்களுடைய குற்றம் ஒன்றும் இல்லை
கிருஷ்ணரே! (சூதில்) திறமையில்லாதவர்களான பாண்டவ
[3] பகைவர்போலப் பகைவருடன்கூடி ஸந்தோஷத்தை அடைந்
களாய் எந்தக்குற்றத்தால் பகைக்கிறார்கள்? நாங்கள் அவர்களு

---

1 'என்னைத் தூஷிக்க என்ன காரணம்?' என்றும் கொள்ளலாம்

2 'அதை அப்பொழுது அவர்களே அங்கீகரித்தனர்' என்றுமாம்

3 'எங்களைப் பகைவரைப்போலப் பகைக்கிறார்கள்' என்றுமாம்.

த்தக்குற்றத்தைச் செய்தோம்? எந்தக்குற்றத்திற்காகப் பாண்டவா
ர் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடித் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களான எங்க
க் கொல்ல விரும்புகிறார்கள்? நாங்களும் கொடியசெய்கையாலோ
சால்லாலோ மனத்தில்மிக்க தளர்ச்சியடைந்து பயத்தினால் இவ்வுல
ல் இந்திரனைக்கூட வணங்கமாட்டோம் ஓ! கிருஷ்ணரே! பகைவரை
டக்குபவரே! யுத்தத்தினால் எங்களை ஜயிக்கத் துணிகிறவனும் க்ஷத்
த்தாமத்தை அனுஷ்டிப்பவனுமானவனைக் காணேன் ஓ! மதுஸூத
ரே! பீஷ்மரும் க்ருபரும் துரோணரும் கர்ணனும் தேவர்களாலும்
த்தத்தால் வெல்லமுடியாதவர்கள் பாண்டவர்களாலே வெல்லமுடி
தவர்களென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஓ! மாதவரே! ஸ்வதா
த்தை ஆலோசித்து யுத்தத்தில் ஸமயத்தில் அஸ்திரத்தினாலே
ரணத்தை அடைவோமேயானால் அது ஸ்வர்க்கத்திற்கு அநுகூலமா
தே ஓ! ஜனார்த்தனரே! நாங்கள் யுத்தத்தில் சரதல்பத்தை
டைந்து சயனிப்போமேயானால் அது க்ஷத்ரியர்களான எங்களுக்கு
க்கியமான தாமமே ஓ! மாதவரே! அப்படிப்பட்ட நாங்கள் பகை
ர்களை வணங்காமல் யுத்தத்தில் வீரசயனத்தை அடைவோமானால்
ங்களைக்குறித்து ஒருவரும் வருத்தத்தை அடையார் நல்ல குலத்
ற் பிறந்து க்ஷத்ரியதாமத்தோடிருப்பவனெவன் இவ்வுலகில்
வ்விதம் பிழைப்பைக்குறித்துப் பயத்தினால் ஒருகாலாவது எவனிட
வது வணங்குவான்? உயரக்கிளம்பவே வேண்டும், வணங்கக்
டாது உயரக்கிளம்புவதே ஆண்தன்மையன்றோ? '[1]கணுவிலமுறிந்
லும் முறியலாம் இவ்வுலகில் ஒருவனிடத்திலும் வணங்கக்கூடாது'
ன்கிற மாதங்கருடைய வார்த்தையை நன்மையை விரும்புகிறவா
ர் பின்பற்ற விரும்புகிறார்கள் என்னைப்போன்றவன் உயிருள்ள
ரையில் தாமத்தின்பொருட்டே பிராம்மணர்களுக்கு வணங்க
வண்டும் அப்படியே, மற்றவனொருவனையும் மதியாமல் ஸஞ்சரிக்க
வண்டும் இது க்ஷத்ரியர்களுக்குரிய தாமம் இது எப்பொழுதும்
னக்கும் ஸம்மதமானது ஓ! கேசவரே! முன் என்னுடைய பிதா
னாலே அனுமதிகொடுக்கப்பட்டிருந்த ராஜ்யத்தின் பாகமும் நான்
பிருடனிருக்கையில் மறுபடியும் ஒருபொழுதும் அடையத்தக்க
ல்லை ஓ! ஜனார்த்தனரே! மாதவரே! அரசரான திருதராஷ்டிரா
து வரையில் ராஜ்யத்தை ஆளுகிறாரோ அதுவரையில் நாங்களோ
வர்களோ ஆயுதங்களை வைத்துவிட்டு (அவரை) அடுத்துப்பிழைக்க
வண்டும் ஓ! ஜனார்த்தனரே! முன் நான் சிறுவனாகப் பரவசனாயிருக்க

1 'அபாவணி' என்பது மூலம்

குமபொழுது, கொடுககககூடாத ராஜயமானது அறியாமையி லேயோ பயததினுலேயோ கொடுககபபடடுவிடடது ஓ! விருஷ நநதனரே! கேசவரே! இபபொழுது, புஜபல மமைநதவனுன நா ஆளுகையில, அது மறுபடியும் பாணடவாகளால அடையததக தனறு. ஓ! கேசவரே! கூாமையான ஊசியினுடைய முனையினு குததபபடுமளவுகூட எஙகள பூமியில பாணடவாகளுககுக கொடுகக தககதிலலை' எனருன

நூற்றிருபததெட்டாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கோவிநதர் துரியோதனனை நிநதித்து அவன் பாண்டவருக்குச் செ தீமைகளை நினைப்பூட்டியதும், பாண்டவருடன் சோாவிடில் கௌரவர் துரியோதனனைக் கட்டிப் பாண்டவரிடம் கொடுப்பரென்று துச்சாஸனன் சொல்லத் துரியோதனன் கோபமுற்று வெளியே சென்றதும், கோவிநதர் குலக்ஷேமத்துக்காகத் துரியோதனனை நீக்கிவிடும்படியும் அவனைக்கட்டிப் பாண்டவரிடம் கொடுக்கும் படியும் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியதும்)

பிறகு, கிருஷணா கோபததால கலஙகிய கணகளையுடைய ராகிச சிரிததுவிடடுக கௌரவாகளுடைய ஸபையில துரியோதன நோககி இநத வாாததையை உரைககலாஞா —'ஏ! மூட! வீர ணததை அடையபபோகிருய? அதனை இஷடபபடி அடையவே போ ருய. மநதிரிகளுடன உறுதியாக இருககககடவாய பெரிய யுதத ளது நேரிடபபோகிறது அரசனே! நீ, 'பாணடவாகளவிஷயததி நான கிரமததைமீறி ஒனறும செயயவிலலை' எனறு நினைககிற யெலலாம அறியககடவாய பாரத! மஹாதமாககளான பாணடவாக டைய செலவததினுலே தபிககசசெயயபபடட நீ சகுனியுடனகூ சூதாடடததைக கெடட ஆலோசனையால செயதாய அபபா! சிற வாகளும ஸாதுககளால கொணடாடபபடடவாகளும நோாக நட வாகளுமான ஞாதிகள எபபடி கோணலவழியாக அவவித அநியா

செயயபபடததககவராவா? மிக்க புததிமானே! சூதாடடமானது
ுககளுடைய புததியை நாசம செயவது, அஸததுககளுககு
ல பகைகளும துனபஙகளும உணடாகினறன நீ ஸததுககளு
ு ஆசாரஙகளை நனகுபாராமல பாவததில பறறினவாகளுடன
அபபடிபபடட கோரமான இநதததுனபததைச சூதாடடத
வழியாகச செயதுவிடடாய. நீ திரௌபதியை ஸபைககு வரு
ு வெளிபபடையாகப பேசினபடி வேறு எவன பிராதாவின
மைககு விபரீததததைச செயயததககவனுவான? நலல குலததிற
தவளும நனனடை யுடையவளும பாணடவாகளுககு உயி
ு சிறநதவளும ராஜமஹிஷியுமான அவள உனனுலே அநதபபடி
திககபபடடாள பகைவரை வாடடுகினற குநதீபுததிராகள
ு செலலும பொழுது கௌரவாகளுடைய ஸபையில துசசா
ா சொலலியதைதக கௌரவாகளெலலாரும அறிவாாகள. நலல
யுடையவாகளும லோபமறறவாகளும எபபொழுதும தாமவழி
நடபபவாகளுமான தனபாநதுககளிடததில ஸாதுவான எவன
த தகாதசெயலைச செயுவான? காணனும துசசாஸனனும நீயும,
ாகளும அயோகயாகளுமானவாகள சொலலுகிறதுபோல,
மயான வாாததைகளைப பலவாகச சொனனீாகள வாரணு
தில சிறுவாகளான அவாகளைத தாயுடனகூட எரிப்பதறகுப
தான முயறசி செயயபபடடது அது உனககுப பயனதரவிலலை
பாழுது பாணடவாகள தாயாருடன ஏகசகர நகரியிலே ஒரு
மணனுடையவீடடில மறைநதுகொண்டு நெடுநகாலம வஸித
ள. பாணடவாகளைக கொல்லுதறகாக விஷததினுலும ஸாபபஙக
ம கடடுககளாலும எலலாஉபாயஙகளாலும நீ முயறசிசெய
அவையும உனககுப பயன தரவிலலை இவவித எணணமுளள
ாணடவாகளவிஷயததில எபபொழுதும கபடசசெயகையோ
பவன மஹாதமாககளான பாணடவாகளவிஷயததில உனககு
குறறமிலலை? இவவித நடையுளளவனும பாவததைச செய
மான நீ எபபடி ராஜயததில இருககததககவன? குலததில்பாவி
ருபபவனே! அபபடிபபடட நீ ராஜயததையும ஸுகததையும
கபபோகிறாய நீ பாவி யாசிபபவாகளான இவாகளுககுத தக
னுடையதான பாகததைக கொடுக்கவிருமபாத நீ, ஐஸவாயமிழ
வுடிபடடுவிழுநதபின, அதைககொடுககப போகிறாய பாணடவா
ஷயததில கொலைகாரனபோலப பலவகையான கெடடகாரயஙச
சயதுவிடடு, இபபொழுது கபடசசெயகையுடையவனும அயோ

கயனுமாகி, வழக்காடுகிருய் அரசனே! தாயதந்தைகளாலும் பீ
லும் துரோணராலும் விதுரராலும், 'ஸமாதானத்தை அடை'
அடிக்கடி, சொல்லப்பட்டும், ஸமாதானத்தை அடையவில்லை
சனே! ஸமாதானத்தில் உனக்கும் பார்த்தருக்குமாக இருவரு
பெரியலாபம் உண்டன்ருே? அதை நீ விரும்பவில்லை இதில்
குறைவைக்காட்டிலும் வேறென்ன காரணம்? அரசனே ! ந
களுடைய வார்த்தையை மீறினதால் ஸுகத்தை அடையப்
தில்லை பூபதியே! நீ தர்மத்திற்கு விரோதமாகவும் அபகீர்த்தி
காரணமாகவும் காரியங்களைச் செய்கிருய்' என்ருர்

இவ்விதம், மாதவர் பொருமையுள்ள துரியோதனனை நோ
சொல்லும் பொழுது, துச்சாஸனன், கௌரவர்களுடைய ஸபை
'அரசனே! பாண்டவர்களுடன் சேராமல் உன்னுடைய இஷ்ட
இருப்பாயானல் கௌரவர்கள் உன்னைக் கட்டிக் குந்தியின் புத்தி
குக் கொடுத்துவிடுவார்கள் ஓ! அரசனே! பீஷ்மரும் துரோண
உன்னுடைய பிதாவும், நீயும் நானும் கர்ணனுமாகிய நம் மூவ
பாண்டவர்களிடம் கொடுக்கப்போகின்றனர்' என்கிற இந்த வார்
யைச் சொன்னன் திருதராஷ்டிரனின் புத்திரனும் கெட்ட
யுடையவனும் லஜ்ஜையற்றவனும் (பெரியோர்களால் நன்கு) ப
படாதவன்போல் மரியாதையில்லாதவனும் கர்வமுள்ளவனும்
களை அவமதிப்பவனுமான துரியோதனன் தம்பியினுடைய
வார்த்தையைக்கேட்டுச் சினங்கொண்டு பெரியஸர்ப்பம்போல
விட்டு, விதுரரும் திருதராஷ்டிரனும் மஹாராஜனும் பாஹ்லி
கிருபனும் ஸோமதத்தனும் பீஷ்மரும் துரோணரும் ஜனார்த்த
மாகிய இவர்களெல்லாரையும் அனாதரவுசெய்துவிட்டு எழுந்தி
புறப்பட்டான் அரசனுன அவன் புறப்பட்டதைப்பார்த்து,
மார்களும் மந்திரிமார்களும் எல்லா அரசர்களும் பின்தொடர்ந்தா
துரியோதனன் கோபங்கொண்டு ஸபையிலிருந்தும் கிளம்பி ஸ
ரர்களுடன் புறப்பட்டதைப்பார்த்துச் சந்தனுவின் புத்தி
பீஷ்மர் சொல்லலானர்

'தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் தள்ளிவிட்டுக் கோப
அடைகின்றவனுக்கு விரைவாகத் துன்பம் உற்படுதலால், அவனை
றிப் பகைவர்கள் சிரிக்கின்றார்கள். திருதராஷ்டிரபுத்திரனை
ராஜகுமாரன் கெட்டமதியுள்ளவனும் உபாயத்தை அறியாத
அரசாட்சியில் வீணபற்றுள்ளவனும் கோபத்திற்கும் லோப
கும் வசமானவனுமாயிருக்கிருன். ஓ! ஜனார்த்தனரே! இந்த க்ஷ

களை பல உணடு உன காாயததிறகுத தடைநேரிமோகையால,
பாவோம தாமதம வேணடாம

தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மாதலிக்குப் பாதாளத்திலுள்ளபோருள்களைகாட்டி அவைற்றின்குணங்களைச் சோல்லியதும், அவன் அங்கு வரன்ஒன்றும் தனக்குப் பிடிக்கவில்லைஎன்றும் வேறிடம்செல்லவேண்டுமென்றும் சோல் லியதும்)

'இதுவோ, நாகலோகததின நடுவிலிருபபதும பாதாளமெனறு பயாபெறறதும தைததியாகளாலும தானவாகளாலும அடையப பட்டதுமான பட்டணம பூமியிலுள்ள சிலஜஙகமஙகள ஜலத தாடுகூட இதை அடைநது பெரிதான சபததத்தையுடைய இதில ரவேசிததுப பயத்தால பீடிககபபட்டுச சபதிககினறன இதில லஙகளைபபுஜிககிறவனும 1 அஸுரஜாதியுமானு அககினியானவன பபொழுதும ஜவலிககிறுன அவன தனசெயலால, தரிககபபட்ட வரூபததைபுடைய தனனை த (தேவாகளால) கட்டபபட்டதாக னைததுககொணடிருககிறுன இதில தேவாகள அமிருததததைப ானமசெயது பகைவாகளைக கொனறு (அமிருததைத) வைததிருக னறனா 2 இஙகிருநதுதான சநதிரனுககு க்ஷயமும விருததியும

---

1 வடவாமுகாகனி அஸுரததனமையுளளதெனபது இஙகிலிஷ ாழிபெயாபபின கருதது

2 'பாதவடிவமான பூகோளததைச சுறறிவருகிற சூரியனுககாவது நதிரனுககாவது பூகோளததின ஒரு புறததால மறைவுவருவதால சில மயததில அவை மனிதாகளுககுத தெரியாமல் போகினறன. அவற ல சூரியன தெரியாத ஸமயமே அபபடிக காணுதவாகளுககு ராதரி கிறது பூகோளததின உசசியிலும அடியிலுமிருபபவாகள எப ாழுதுமே சூரியனமுதலியவறறைப பாாககிறாாகள அவவிடததில லமயமாயிருககிற சநதிரமணடலமானது ஒளிவடிவமாயிருககிற சூரிய ரணஙகளால ஒளியுளளதாகச செயயபபடுகிறது அவறறுககும சநதிர

காணபபடுகினறன. 1 இதில ஸுவாணனெனகிற 2 ஆதிததிய
பாவகாலநதோறும குதிரையின சிரமபோனற சிரததையுடை
ஞகிச சபதஙகளாலே உலகததை நிரபபிககொணடு கிளமபுகிறான
சரீரமுளள சநதிரன முதலிய எலலாம மிகுதியாக இதில விழுகி
காரணததால உததமமான இநதபபடடணம 3 பாதாள மென
சொலலபபடுகினறது உலகததிறகு ஹிதமான ஐராவதமான
இதிலிருநதும குளிாநத ஜலததை எடுதது மேகஙகளில விடுகினற
அதுதான இநதிரன பொழிகினற ஜலம யானையரசான ஐர
தம, வாமனம, குமுதம், அஞசன மென்கிற சிறநதயானைகள ஸ
ரதீகததினுடைய வமசததில பிறநதவை இவவிடததில பல
வடிவையுடையவைகளான திமிகளும அநேக ரூபஙகளையுடைய
வாழபிராணிகளும ஜலததில சநதிர கிரணததைப பானம ப
ணிககொணடு வஸிககினறன ஸூத! இவவிடததில பாதாளதலத
யடுதத பிராணிகள பகலில ஸூாய கிரணஙகளால பிளககபப

னுககும எவவளவுககெவவளவு விலககமிருககிறதோ அவவளவுககவ
சநதிரன பிரகாசிககிறது எவவளவுககெவவளவு நெருகக மிருககிற
அவவளவுககவவளவு சூரியனுககு முனனிருககும அகனிமுதலிய தேவ
ளால சநதிரன நமதுபாாவைககு மறைககபபடுகிறது இதைநோககி
'முதறகலையை அகனி பருகுகிறது இரணடாவதுகலையைச சூரியன ப
கிறது' எனபது முதலிய சாஸதிரம ஏறபடடிருககிறது இஙகு, குடி
தெனபதும எதிரிலிருப்பதால திருப்திபபடுவது மடடுமே பாதாள
(பூகோளததின அடி) யிலிருப்பவாகளுககும மேருவின உசசியிலிருப
களுககுபபோல எபபொழுதும சநதிரன பூாணமாகவே தெரிகிறது அ
கள பாாககுமிடததில அகனிமுதலியவறறால மறைவிலலை பாதாளாபி
னமாகிய இவவிடததிலிருநது சநதிரனுககுத தேயவும வளாசசி
காணபபடா' என்பது பொருள 'நதருஸயதே' எனபது பாட
யிருநது 'பாதருஸயதே' எனறு கைதவறியும எழுதபபடடிருககல
எனபது பழையவுரை

1 'இஙகு, வேதஸவரூபியான ஹயகரீவரெனனும தேவா (வே
வாககுககளால உலகததை நிரபபிககொணடு யுகஸநதிகளில ஆவிாபபவி
றூா' எனபது பழையவுரை. 2 ஆதிதய எனபதறகு, 'அதிதிபுதா
விஷ்ணு' எனபது பொருள

3 'சநதிரகாநதமபோல ஜலததைப பெருககுகினறன ஆகைய
'பதஜஜல' எனபது 'பாதாள' எனறாயிறறு' எனபது பழையஉ
அலம—மிகுதியாக, பாத—விழுகினறன எனறுமாம

முழுவதையும் காலத்தால் பக்குவமானதாக நினைக்கிறேன்
ா அரசர்களும் மந்திரிகளுடன் அறியாமையால் அநுஸரித்திருக்
னர்' என்றார் புண்டரீகாக்ஷனும் வீரபவானுமான ஸ்ரீ க்ருஷ்
பீஷ்மருடைய வார்த்தையைக்கேட்டவுடன், பீஷ்மர் துரோ
முதலிய எல்லாரையும்நோக்கிச் சொல்லலானார் —'மந்தனன அர
அரசனுமிருக்கும்விஷயத்தில் வலிந்து அடக்காத(=விலக்காத)
ால், இது கௌரவஸ்ரேஷ்டர்கள் எல்லாருடையதுமான பெரிய
ாகும். ஓ! பகைவரை அடக்குபவர்களே! அந்தவிஷயத்தில்
யோசிதமாகச் செய்யவேண்டியதை நான் நினைக்கிறேன் அது
பப்படும்விஷயத்தில், நன்மைஉண்டாகும் ஓ! குற்றமற்றவர்களே!
ளுக்கு விருப்பமிருக்குமானால் உங்களுடைய அநுகூலத்தால்
சொல்லும் ஹிதமான வார்த்தை முழுமையையும் கேளுங்கள்
ர்களே! இது உங்களுக்கும் தெரிந்ததே குற்றமான நடை
வனும் மனத்தை வசம்செய்யாதவனும் போஜராஜனுடைய
ரனுமான கம்ஸன் பிதா ஜீவித்திருக்கையிலேயே, ஐசுவர்யத்
கைப்பற்றி மிருத்யுவின்வசத்தை அடைந்தான் உக்ரஸேனரு
புத்திரனை அவன் பந்துக்களால் கைவிடப்பட்டு, ஞாதிக
ஹிதத்தை விரும்பினவனாலே பெரும்போரில் கொல்லப்பட்
மறுபடியும், ஆஹுககுமாரரான உக்ரஸேனர் எங்களா
ஞாதிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராகிப் போஜராஜவம்சத்தை
திசெய்கின்ற அரசராகச்செய்யப்பட்டார் பாரதரே! குலத்
ாக்க கம்ஸனொருவனைவிட்டு எல்லாயாதவர்களும் அந்தகர்களும்
ணிகளும் சேர்ந்து ஸுகமாக வளர்கின்றனர் அரசரே! தவிர
பிரஜைகளுக்குப்பதியான பிரமதேவர் சொன்னார் ஓ! பார
! தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் யுத்தமானது வளர்ந்து,
ங்கள் எடுக்கப்பட்டு உலகங்கள் இரண்டாகப்பிரிந்து நசிக்கின்ற
ழுது, தேவரும் உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பவருமான பகவானுன
சொல்லலானார்

'திதியின் புத்திரர்களும் தனுவின்புத்ரர்களுமான அஸுரர்கள்
வியை அடையப்போகிறார்கள் ஆதித்யர்களும் வஸுக்களும்
ர்களுமான தேவர்கள் வெல்லப்போகின்றனர் இந்தயுத்தத்
தேவர்களும் அஸுரர்களும் மானிடர்களும் கந்தர்வர்களும்
ர்களும் ராக்ஷஸர்களும் மிக்ககோபங்கொண்டு ஒருவரையொரு
அடிப்பார் இருக்கின்றஜகமெல்லாம் ஒருமுகூர்த்தத்தில் இல
றபோகும்' 'என்று நினைத்துப் பெரிதானஸதானத்திலிருக்கின்ற

பரமமதேவா தாமனைநோககி, 'இநதத தைதயாகளையும தா
களையுமகட்டி வருணனுககுககொடு' என்றா பிறகு, இவ
சொலலபபட்ட தாமன, பிரமமாவினுடைய கட்டளையினாலே எ
தைதயாகளையும தானவாகளையுமகட்டி வருணனிடம கொடுத
ஜலஙகளுககுத தலைவனான வருணன அநத அஸுராகளை த
னுடைய பாசஙகளாலும தனனுடைய பாசஙகளாலும கட்டி மு
யுடன கடலில (வைதது) எபபொழுதும ரக்ஷிககிறான அப
போலத துரியோதனனையும காணனையும ஸுபலபுதரனை ச
யையும துசசாஸனனையுமகட்டிப பாணடவாகளிடம கொடு
ஒருகுலததிறகாக ஒருமனிதனை விடவேணடும ஒருகிராம
காக, ஒருகுலததை விடவேணடும ஒருதேசததிறகாக ஒருகி
தை விடவேணடும தனககாக, பூமியை விடவேணடும அர
க்ஷததிரியஸ்ரேஷ்டரே! துரியோதனனைககட்டினபிறது, பாண
களுடன ஸமாதானததைச செயதுகொளளும. உமமுடைய
ததில க்ஷததிரியாகள நாசததை அடையவேணடாம்' என்று

நூறறிருபததோனபதாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன்சொற்படி விதுரர் காநதாரியை ஸபைக்கு அ
த்துவநததும், அவள் துரியோதனனை மறுபடியும் அழைப்
பித்து நீதிகூறிப் பாண்டவருடன் ஸமாதானஞ்செயது
கொள்ளச்சொல்லியதும்)

வாஸுதேவருடைய வாாததைகளைககேட்டு, அரசனான தி
ராஷ்டிரன, எலலாததாமஙகளையும உணாநதவரான விதுரரை
யஞசெயதுகொணடு, 'அபபா! மிககபுததிமானே! போ நீணட
டையவளான காநதாரியை இஙகே அழைததுவா அவளு
தாாபுததியுளள துரியோதனனை நலலவாாததை சொலலுகி
தியசெயகையும கெட்டஎணணமுமுடைய துரியோதன
அவள, சமாதானததைச செயயாமறபோனால, நாம நண
கிருஷ்ணனுடைய வாாததையில இருபபோம. ஒருஸமயம, அ
லோபததால பறறபபட்டவனும கெடுமதியுடையவனும கெட்ட
கையுடையவனுமான துரியோதனனுககுச சமாதானநிமித்த
வாாததையைச சொலலுகிறவளாகி நலவழியைக காணபி
ஒருஸமயம, நமககுத துரியோதனனால செயயபபட்டதும பெ

ரமுமான துன்பத்தைச் சமனஞ்செய்வாரானால் அது வெகுநாள
ந்குரு அழிவில்லாத யோகக்ஷேமமாகும்' என்று சொன்னான
ராரோ, திருதராஷ்டிரராஜனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, அவ
டைய கட்டளையினாலே, மிக்க அறிவையுடைய காந்தாரியை
அழைத்து வந்தார்.

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! காந்தாரி! துஷ்டபுத்தியுடையவனும் கட
ளையை மீறினவனுமான உன்னுடைய இந்தப்புத்திரன், செல்வத்
துள்ள பேராசையினாலே, செல்வத்தையும் உயிரையும் விட்டுபோ
ன மரியாதையில்லாதவனும் துஷ்டபுத்தியுள்ளவனும் மூடனு
ன இவன், நல்லப்பழக்கமில்லாதவன்போல, அன்பர்களுடைய
ர்த்தையைமீறிப் பாவிகளுடன்கூடி ஸபையிலிருந்தும் வெளியிற
ன்றுவிட்டான்' என்றான் புகழுள்ளவளும் ராஜபுத்ரியுமான
தக்காந்தாரி பர்த்தாவினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பெரிய
மையைத்தேடுகிறவளாகி ஒருவார்த்தைசொல்லலானாள் 'ராஜ
தில் ஆசைகொண்டவனும் லோபியுமான புத்திரனை விரை
அழைத்துவரச்செய்யும் தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும்
டுக்கிறவனும் நல்லபழக்கமில்லாதவனுமானவனாலே ராஜ்யமானது
டைதற்கு முடியாது அப்படியிருந்தும், எல்லாவிதத்தாலும்
க்கமில்லாத இவனாலே அது அடையப்பட்டது ஓ! திருத
ஷ்டிரரே! இந்தவிஷயத்தில் புத்திரனிடம் பிரியமுள்ளவரும்,
ன பாவியாயிருப்பதை அறிந்தும், அவனுடையபுத்தியை அனு
ப்பவருமான நீர்தாம் மிகவும் நிந்திக்கத்தக்கவர் அரசரே!
த்துக்கும் கோபத்துக்குந்தம் நன்குவசப்பட்டு, லோபத்தையடைந்
ஞன அப்படிப்பட்டஇவன் இப்பொழுது உம்மாலே பலாத்கார
த திருப்புவதற்கும் முடியாதவன். மூடனும் அறபத்தனமை
டயவனும் கெட்டபுத்தியுடையவனும் தீயோர்களை உதவியாக
டயவனும் லோபியுமாயிருப்பவனுக்கு ராஜ்யத்தை அளித்த
த்தமாகத் திருதராஷ்டிரர் பயனை அனுபவிக்கிறார் அரசர், தம்ம
ளரோடும் வேறுபாட்டை எப்படி அலக்ஷியம் செய்யலாம்?
மவரைவிட்டுப்பிரிந்தஉம்மைப் பகைவர்கள் [1]கொல்லுவார்கள்
மஹாராஜரே! ஸாமத்தினாலோ பேதத்தினாலோ கடக்கக்கூடிய
த்துக்களைத் தாண்டுவதற்காக எவன் தன் ஜனங்களிடம் தண்
ாபாயத்தைச் செய்வான்?' என்றாள்.

---

1 'பாஹுவிஷயந்தி = நகைப்பார்கள்' என்பது வேறுபாடம்

விதுரா, திருதராஷடிரனுடையகடடளையினுலும மாதாவி
வசனததினுலும பொருமையுளள துரியோதனனை மறுபடி
ஸபைககு அழைததுவநதா அவன தாயினவாாததையை எ
பாாககிறவனும கோபததால கணகளசிவநது ஸாபபமபோலபெ
மூாசசுவிடுகிறவனுமாகித திருமபவும ஸபையில நுழைநதான.
தாரி, (ஸபையில) நுழைநதவனும் நெறிதவறினவனுமான அந
புததிரனைபபாாததுத துஷிததுச சமாதானததினிமிததமான வா
ததையை உரைககலானுள 'புததிர! துரியோதன! பநதுககளுட
கூடின உனககு நனமையும அபபடியே முடிவில ஸுகததைஅளிப
மான எனனுடைய இநதவாாததையை அறிபககடவாய பாத
ரேஷட! துரியோதன! உனனைநோககிப பிதாவும பீஷமரும துரோ
ரும கிருபரும விதுரருமாகிய ஆபதாகள எநதவாாததையைசசொ
ளுாகளோ அநதவாாததையைச செய நீ ஸமாதானததை அ
தால பீஷமருககும பிதாவுககும எனககும துரோணா முத
ஆபதாகளுககும பூஜையானது செயயபபடடதாகும பாதஸரேஷ
பேரறிவாள! ராஜயமானது தனவிருபபததால அடையவும ரக்ஷி
வும அனுபவிககவும முடியாதது இநதிரியஙகளை வசமசெய
வன நீணடகாலம ராஜயததை அனுபவியானலலனே? மனத
ஜயிதத மேதாவியோ ராஜயததைப பாலனம செயவான. கா
குரோதஙகளோ மனிதனை அாததஙகளிலிருநதும கீழே தாழ
கினறன அநதபபகைகளை வெனற அரசனே பூமியை வெ
கிருன உலகததிறகுத தலைவனே! இநத பாபுததனமை
தனறே? அரசாடசி எனனும பதவி மதிகெடடவாகளால விரும
படடால காபபதறகு முடியாததாயிருககிறது பெரிதான ஒன
அடையவிருபபமுளளவன இநதிரியஙகளைத தாமததிலும அாத
திலும அடககவேணடும அடககபபடட இநதிரியஙகளா
விறகுகளாலே அகனிவளாவதுபோல, புததி வளாகிறது வ
காத இவைகள, பழககபபடாதவைகளும அடஙகாதவைகளும
குதிரைகள திறமையிலலாதபாகனை வழியில கொலவதுபோ
கொலவதறகும போதுமானவை. தனனைவெலலாமல மநதிரி
வெலல விருமபுகிறவனும, மநதிரிகளை வெலலாமல பகைவா
வெலல விருமபுகிறவனுமான மனிதன ஸவாதீனமிலலாதவ
எஙகும குறைவை அடைகிருன தனனையே முதலில பகைய
கருதி வெலலுகிறவன, பிறகு, மநதிரிகளையும பகைவாகளை
வீணுக வெலலவிருமபான. இநதிரியஙகளை வசமசெயதவனும

ரிகளை வென்றவனும் விரோதஞ்செய்கிறவர்களிடம் தண்டத்தைச
ய்தவனும் ஆராய்ந்துபார்த்துச் செய்பவனும் தீரனுமாயிருப
னைச் செல்வமானது மிகுதியாக அடைகிறது அந்தக் காமக்
ரோதங்கள், சிறியகண்களையுடைய வலையினால் மறைக்கப்பட்ட
ண்டமீன்கள்போலச் சரீரத்திலிருக்கின்றன அவைகளோ
ன்ததை நாசஞ்செய்கின்றன இவ்வுலக இயற்கையில் பயந்து
சையற்று ஸ்வர்க்கத்திற்குச் செல்லுகிறவனுடைய ஸ்வர்க்கவாயி
க தேவர்கள் எவைகளால் மறைக்கின்றார்களோ அவைகளைக் காமக்
ரோதங்களென்று [1] அறி எந்த அரசன் ஆசையையும் கோபத்தை
லோபத்தையும் கர்வத்தையும் அகங்காரத்தையும் நன்கு வெல்ல
றிவானோ அவனே, பூமியை ஆளுகிறான் ஆர்த்தத்தையும் தா
தையும் பகைவரை வெல்லுதலையும் அடையவிரும்புகிற அரசன்
பொழுதும் இந்திரியங்களை அடக்குவதில் முயற்சியுள்ளவனாக
ந்தக்கவேண்டும் எவன் காமத்துக்குவசப்பட்டோ கோபத்துக்கு
ப்பட்டோ தன்னைச்சேர்ந்தவர்களிடத்திலும் மற்றவர்களிடத்தி
ம பொய்யாக நடக்கிறானோ அவனுக்கு உதவிசெய்வோர் உண்டா
அப்பா! ஒன்றுசேர்ந்தவர்களும் பேரறிவாளர்களும் சூரர்களும்
கவர்களை அடக்குகிறவர்களுமான பாண்டவர்களுடன் கூடிய
மை இனிது அனுபவிப்பாய் குழந்தாய்! சந்தனுவின் புத்திர
ன பீஷ்மரும் மகாரதரான துரோணரும் எது சொன்னார்களோ
ஸத்தியம் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வெல்லப்படமுடியாதவர்கள்
பல மிகுந்தவனும் சிரமமில்லாமல் (காரியத்தைச்) செய்கிறவனு
ன கிருஷ்ணனை அடையக்கடவாய் கேசவன் மனமகிழ்ச்சி
டந்தால் இரண்டுபேர்களுக்குமே ஸுகத்தைச் செய்வான் எந்த
தன், தன்னுடைய நன்மையை விரும்புகிறவர்களும் அறிவுள்ள
களும் வித்தையிலுழைத்தவர்களுமான நண்பர்களுடைய கட்டளை
ருக்கவில்லையோ, அவன் பகைவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தைச்செய்
வன் குழந்தாய்! யுத்தத்தில் நன்மையில்லை தர்மார்த்தங்க
லை, ஸுகமேது? வெற்றியும் நிச்சயமில்லை யுத்தத்தில் மனத்
சசெலுத்தாதே பகைவர்களை வருத்துபவனே! மிக்க அறிவுள்ள
னே! பகைமையில் பயந்தவர்களான பீஷ்மராலும் உன்னுடைய
ரவினாலும் பாஹ்லிகராலும் பாண்டுபுத்திரர்களுக்குப் பாகமானது
டுக்கப்பட்டது சூரர்களான பாண்டவர்களால்பகைவர்அற்றதாகச்
யப்பட்ட பூமிமுழுவதையும் நீ அனுபவிப்பது, அப்படிக் கொடுத்

1 "விததி தென" என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

ததாலுண்டான பயனென்பதை இப்போது நேரில் பார்க்கிறாய் ப
வரையடக்குபவனே! பாண்டுபுத்திரர்களுக்கு உசிதமானதைக்கொ
மந்திரிகளுடன் அநுபவிப்பதற்கு விரும்புகிறாயானால் பாதி
கொடு மந்திரிகளுடன் நீ ஜீவிப்பதற்குப் பூமியில் பாதி போது
பாரத! அப்பா! நண்பருடைய சொற்படி நடந்தால் புக
அடைவாய் செல்வம் பொருந்தியவர்களும் மனத்தை வசம் செய்த
களும் புத்திமான்களும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்களுமான ப
டவர்களுடன் யுத்தமானது பெரிய ஸுகத்தினின்றும் நழுவச் செ
யும். பரதஸ்ரேஷ்ட! அன்பர்களுடைய கோபத்தையடக்கிப் பா
டவர்களுக்குச் சொந்தமான பாகத்தைக் கொடுத்து உசிதமாக
யத்தை ஆளு அப்பா! பதின்மூன்று வருஷங்களாகச் செய்யப்பட
இந்த அபகாரம் போதும் மிக்க புத்திமானே! காமத்தினாலும் கோ
த்தினாலும் விருத்தி செய்யப்பட்ட இதனை அடங்கச்செய் உனக்
ஆத்தத்தை அடைய விரும்புகிறவர்களும் மிக்க கோபத்தையுடை
வர்களுமான கர்ணனும் உன்னுடைய பிராதாவான துச்சாஸனனு
பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் போதுமான சக்தியுள்ளவர்கள் அல்
பீஷ்மரும் துரோணரும் கிருபரும் கர்ணனும் பீமஸேனனும் த
சயனும் திருஷ்டத்யும்னனும் கோபங்கொண்டால் உலகில்
பிராணியும் இராது, நிச்சயம் அப்பா! பொறாமையின் வசமாகிக் கெ
வர்களைக் கொல்லாதே இந்தப் பூமி முழுவதும் உன்னிமித்தத
வதத்தையடையவேண்டாம் மூட! பீஷ்மர் துரோணர் கிருபர் முத
வர்கள் முழுவன்மையினாலும் போர்செய்வார்களென்று நீ நி
பதும் இப்பொழுது பொருந்தாது தம்மை அறிந்தவர்களான அ
களுக்குப் பாண்டவர்கள் விஷயத்திலும் உங்கள் விஷயத்திலும்
யமும் அன்பும் ஸ்தானமும் ஸமமல்லவா? தாமோ இவர்களி
அதிகம் இவர்கள் [1] ராஜபிண்டத்திலுள்ள பயத்தினால் ஒரு கால
ளையும் விடுவார்கள் யுதிஷ்டிரராஜனையோ எதிட்டுப்பார்ப்பதற
வல்லவராகார் இவ்வுலகில் மனிதர்களுக்கு லோபத்தி
பொருள் வரவானது காணப்படுகிறதில்லை பரதஸ்ரேஷ்ட! த
தாய்! ஆகையால், லோபம் வேண்டாம் சமனத்தை அடையக
வாய்' என்றாள்

---

[1] 'அரசனுடைய அன்னத்தை உண்டவன் நிக்காக' என்பது

நூற்றுமுப்பத்தாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தாயார் சொல்லியதைக்கேளாமல் வெளியேபோய்க்
கர்ணன்முதலானவருடன் ஆலோசித்து க்ருஷ்ணனைக்கட்டநிச்ச
யித்ததும், அதனைக் குறிப்பினால் அறிந்த ஸாத்யகி ஸபை
யில் கிருஷ்ணன்முதலானவர்களிடம் தெரிவித்ததும்,
கிருஷ்ணன்கோபமடைந்ததும், திருதராஷ்டிரன்
துரியோதனனைத் திரும்பஅழைத்துக் கிருஷ்
ணனைக் கட்டமுடியாதென்றதும், விது
ரர் கிருஷ்ணமஹிமையைச்சுருக்கிச்
சொல்லித்துரியோதனனை
நிந்தித்ததும்)

அவன, பயனுள்ளதாக மாதாவினால சொலலபபடட அநத
்தையை அனாதரவுசெயது கோபததினாலே மறுபடியும
்ததை அடககாதவாகளுடைய சமீபததை நோககிப புறபபட
ன பிறகு, அவன ஸபையிலிருநதும வெளிவநது ஸௌபலனபுத
னும சூதாடுகருவியில மிகக விருபபமுளளவனுமான சகுனி
னுடனகூடி ஆலோசனை செயதான துசசாஸனன, திருத
ஷடிரபுததிரனான துரியோதனனையும காணனனையும நோககி, 'அர
ன! பாரத! பாணடவாகளுடன[1] நீ விருமபிச சோாமலிருபபா
னால உனனைககடடிப பாணடுபுததிரவிடம கொடுததுவிடுவாாகள
பரதஸரேஷட! பீஷமரும துரோணரும உனனுடைய பிதாவு ,கா
னும நீயும நானுமாகிய நமமூவாகளையும பாணடவாகளிடம கொடுக
போகிறாாகள' எனறான

ஓ! பரதஸரேஷடரே! திருதராஷடிரபுததிரனான துரியோத
ா துசசாஸனனுடைய அநத வாாததையைககேடடுப பெருமூசசு
டுச சிரிததுககொணடு ஸௌபலபுததிரனும சொககடடானகளில
ருபபமுளளவனுமானசகுனிராஜனுடன தனியிடததை அடைநது
தவிஷயததில மறுபடியும ஆலோசனையைச செயதான துரியோ
னுககும காணனுககும ஸௌபலபுததிரனான சகுனிககும நானகா
னான துசசாஸனனுககும இநத எணணம உணடாயிறறு 'காாய
விரைவாகசசெயகிறவரான ஜனாாததனா, திருதராஷடிராாஜருட
ம பீஷமருடனும சோநதுகொணடு, நமமைபபிடிததுவிடுவாா

1 'ஸவேநகாமேந' எனபது மூலம

நாமே இந்திரன் மகாபலியைப் ஆக்கிரமித்தாக கட்டியதுபே
புருஷஸ்ரேஷ்டனான கிருஷ்ணனை வலிமையினாலே ஆக்கிரமித்
கட்டுவோம். கிருஷ்ணன் பிடிக்கப்பட்டதைக் கேட்ட பாண
கள், மனமகளைந்து, பல்லைப்பிடுங்கின பாம்புகள்போல ஊக்க
வாகளாகிவிடுவாகள் புஜபலமிக்கவரான இவரல்லரோ அவாக
லோருக்கும் க்ஷேமத்தையளிப்பவரும் கவசம்போன்றவருமா
வா ஸாத்வதானைவருள்ளும் சிறந்தவரும் பாண்டவாகளுக்கு
டியவற்றை யளிப்பவருமான இவா பிடிக்கப்பட்டால் அவாகள்
காகளோடு யுத்தத்திலமுயற்சியில்லாதவாகளாகிவிடுவாாகள்
யால், நாம் இவ்விடத்திலொருவராகஇருப்பவரும் (காரியங்களை)
ந்துசெய்பவருமான கேசவரைக் கட்டி, திருதராஷ்டிரா கூக
போடும்பொழுதே, பகைவருடன் போர்செய்வோம்' என்று
பாவிகளும் கெட்டமனமுள்ளவாகளுமான அவாகளுடைய செ
எண்ணத்தை, இங்கிதத்தைஅறிகிறவனும் வித்வானுமான
திடகியானவன விரைவில் அறிந்தான் அதனிமித்தம் வெளியில
கருதவர்மாவுடனிருந்துகொண்டு, அவனை நோக்கி, 'சீக்கிரம்
யைச்சேரு சேனையைவகுத்துக் கவசம்பூண்டு சபையின் வாசலை
யக்கட்டவாய நானோ சிரமமின்றிக் காரியத்தைச் செய்பவரான கி
ணரிடம் இதைச்சொல்லுகிறேன்' என்றுசொன்னான் வீரனான
ஸிம்மமானது மலையின்குகையில் நுழைவதுபோலச் சபையில
ந்து மகாத்மாவானகேசவரிடம் அந்தஅபிப்பிராயத்தைச் சொன்
பிறகு, திருதராஷ்டிரனையும் விதுரரையும் நோக்கிச் சொல்லலா
அவாகளுடைய இந்த அபிப்பிராயத்தைப் பரிகசிப்பவன்போ
சிறிது சிரித்துக்கொண்டே சொன்னான் 'மந்தாகளான அவ
தாமத்தாலும் ஆத்தத்தாலும் காமத்தாலும் ஸாதுக்களால் நி
க்கப்பட்ட காரியத்தை இவரிடத்தில் செய்யவிரும்புகிறாாகள்
எவ்விதத்தாலும் அடையக்கூடியதில்லை பாவஎண்ணமுடை
களும் காமக் குரோதங்களால் ஜயிக்கப்பட்டவாகளும் கே
பேராசை இவற்றின் வசத்தை அடைந்தவாகளுமான மூட
சேர்ந்து கலகம்செய்யப்போகின்றாாகள் அற்பமான சித்த
யுடைய அவாகள், பாலாகளும் மூடாகளும் வஸ்திரத்தினால் ஜ
கின்றஅக்னியைப் பிடிக்கவிரும்புவது போல, இந்தப்புண்டரீக
ரைப் பிடிக்க விரும்புகிறாாகள்' என்றான்.

ஸாத்யகியினுடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு விசால
அறிவினையுடைய விதுரா, கௌரவாகளுடைய ஸபையில் நீண்ட

புடைய திருதராஷ்டிரரைநோக்கிச்சொல்லலானார் 'அரசரே! பகை
வாட்டுகிறவரே! உம்முடைய புத்திரர்கள் அனைவரும் விபரீத
காலத்தைஉடையவர்களாய்,முடியாததும் அபகீர்த்தியையளிப்
பான காரியத்தைச் செய்வதற்கு முயல்கின்றனர் அவர்கள் சே
இந்திரனுக்குத்தம்பியான இந்தப்புண்டரீகாக்ஷரை அவமதித்துப்
தகாரமாகக் கட்டுவதற்கு விரும்புகிறார்களாம். புருஷஸ்ரேஷ்ட
வெல்ல முடியாதவரும் நெருங்க முடியாதவருமான இவரை
டந்து தழலையடைந்த விட்டிற்பூச்சிகள்போல இல்லாமல் போய்
வார்கள் இந்த ஜனார்த்தனர் விரும்பினால், யுத்தம் செய்கின்ற
ர்கள் எல்லாரையும், கோபத்தையடைந்த சிங்கமானது யானை
யமன் வீட்டை அடைவிப்பதுபோல, யமனுடைய வீட்டை
டயச்செய்வார் இவரோ, ஒருவிதத்தாலும் நிந்திக்கப்பட்ட
ர பாவச்செய்கையைச் செய்யமாட்டார் புருஷோத்தமரான அச்
தாமத்திலிருந்து விலகவும் மாட்டார் சங்க சக்ர கதா தாரியான
கேசவர் யானைதோகுதிரைகளுடன் வாராணஸியை எரித்துக் காசி
னைச் சேனைகளோடு கொன்றதுபோலவே காலேஸ்வரனுடைய ஹஸ
புரத்தை எரித்துக் கௌரவர்களை நாசம்செய்வார் யாதவர்
கு ஸங்கத்தையளிப்பவரும் ஒருவராயப் பாரிஜாதத்தைக்
ந்தவருமான இந்தக்கிருஷ்ணரைக் கோபத்தையடைந்தவனான
திரன் வஸுக்களுடன்கூடி எதிர்க்க முடியவில்லை நிர்மோசனநக
தில், வாஸுதேவராலே வேகமுள்ளவைகளான ஆறாயிரம் பாசங்
யடைந்து உத்தர கௌரவர்களை ஆக்கிரமித்து அவை அறுக்கப்
டன கோவிந்தர் ஸௌபனுடைய வாயிலையுடைந்து,கதையினாலே
யை உடைத்து, தயுமத்ஸேனனை மந்திரிகளுடன் கொன்றார்.
டரீகாக்ஷரான இவர் ஸமர்த்தராயிருந்தும் கௌரவர்களுக்குப்
காமங்கள் பாக்கியிருத்தலால் தாமத்தை நோக்கிப் பொறுத்திரு
றார் இவர்கள் அரசர்களுடன்கூடிக் கோவிந்தனைக் கட்ட விரும்பு
ர்களானால், இப்பொழுதே இவர்களெல்லாரும் யமனுக்கு அதிதி
வார்கள். புறகளின் முனைகள் பலமான காற்றினுடைய வசத்தை
டகின்றதுபோலக் கௌரவர்களெல்லாரும் கிருஷ்ணருடைய
த்தை அடைவார்கள்' என்றார்.

விதுரர் இவ்விதம் சொன்னபொழுது, கேசவர், நண்பர்கள் கேட்
கொண்டிருக்கையிலேயே, ரகஸ்யத்தில் திருதராஷ்டிரனை நோக்கி,
வார்த்தைசொல்லலானார் 'ஓ! அரசரே! பூபாலரே! இவர்கள்கோபங்
ளொடு பலத்தினாலே என்னைப் பிடிப்பார்களேயானால், இவர்

கள என்னைப பிடிபபாாகளோ, நான இவாகளைப பிடிபபேன்,
மதிகொடும கோபததை அடைநதவாகளான இவாகள எல்லா
கடடுவதறகு நான ஊககமுள்ளவனுயிருககிறேன நானே, ஒ நல்
தாலும நிநதிககபபடட பாவகாமததைச செயயேன பாண
களின தனததில ஆசைவைதத உமமுடைய புததிராகளோ தங்
தனததையும இழபபாாகள இவாகள இபபடிச செயயவிருமபி
யுதிஷடிரா செயயவேணடியகாரியம நிறைவேறிவிடடது பார
அரசரே! நானே இபபொழுதே இவாகளையும இவாகளை அடுத
களையும கடடிப பாணடவாகளுககுக கொடுபபேன. (அதனுல)எ
நீஙகுநேரும? அரசரே! இவன இபபடி நிசசயிததால நான இவ
நிசசயிககிறேன சஙகஙகள, பணவஙகளும ஆனகஙகளுமாகிய இ
றின ஒலிகளுடன சோநது முழஙகடடும பாணடவாகளுககு ஆ
மினறியே பெரிதான க்ஷேமமானது உணடாகடடும அரசரே! இ
களை அடககிப பாணடவாகளுககுக கொடுபபேனையாகுல பு
யம உணடாகும ஓ! பாரதரே! மகாராஜரே! உமமுடைய எ
கோபததா லுணடானதும பாவபுததியாலுணடானதும நிநதி
படடதுமான இநதக காாயததையோ செயயேன அரசரே! இ
துரியோதனன எதனை எபபடிச செயயவிருமபுகிறுனே அது
படியே ஆகடடும அரசரே! நானே உமமுடைய புததிராகளை
களுககும அனுமதி கொடுககிறேன' எனறா

அஙஙனம சொலலியதைககேடடு, திருதராஷடிரன விது
நோககிச சொலலலானுன — 'பாவியும ராஜயததில பேராசைபு
வனும மிததிராகளுடனும ஸஹோதராகளுடனும அடுதத
ளுடனும கூடினவனுமான அநதத துாயோதனனை விரைவில அ
ததுவா மறுபடியும, நலலவழியில இறஙகுமபடி செயவதறகுஸ
தனுவேனுல செயகிறேன' எனறுன பிறகு, விதுரா, விருபப
லாதவனும அரசாகளால சூழபபடடவனுமானதுாயோதனனைத த
மாாகளுடன மறுபடியும சபையில பிரவேசிககசசெயதாா பி
திருதராஷடிரராஜன காணனுலும துசசாஸனனுலும அரசாகளா
சூழபபடட துாயோதனனைநோககிசசொலலலானுன 'குரூா! ப
நிறைநதவனே! அறபமான செயகையுடைபவாகளைத துணைவாகள
கொணடு பாவிகளான துணைவாகளுடன சோநது, குலததிலபா
உனனைபபோனறவனுமான மூடன முயலவதுபோல, முடியாத
அபகீாததியை அளிபபதும நலலோாகளால நிநதிககபபடடது
பாவசசெயலைச செயய விருமபுகிறுய நீ பாவிகளான துணை

ன சோநது செருஙகமுடியாதவரும ஆககிரமிககத தகாதவரு
ர இநதவாஸுதேவரை அடகக விருமபுகிருயாமே? மநதனே! இந
னுடனகூடிய தேவாகளாலும பலாதகாரம செயயமுடியாத இவ
க குழநதை சநதிரனைபபிடிகக விருமபுவதுபோலப பிடிகக
மபுகிருய எநதககேசவா தேவாகளாலும மனிதாகளாலும கந
ாகளாலும அஸுராகளாலும நாகாகளாலும யுதததகில தாஙக
யாதவரோ அவரை நீ அறியவிலலை காறருனது கையால பிடிககக
பதனறு சநதிரன கையால தொடககூடியவனலலன பூமியானது
யால தாஙககககூடியதனறு கேசவா பலததிஞல பிடிககககூடிய
லை' எனருன

திருதராஷடிரன இவவிதம சொனனபொழுது, கூததாவான
ாரும, திருதராஷடிரனபுததிரனும பொருதவனுமான துாயோ
னை நோககிச சொலலலானா 'துாயோதன! இபபொழுது என
டைய இநதவாாதைதயை அறியககடவாய. ஸெளபததுவாரத
துவிதனெனறு பெயாகொணட வானரஸரேஷடனனவன
ிய கலமாரியால கேசவரை மூடினன மாதவரைப பிடிககவிருமபி
ல யததினததிஞலும பராககிரமததைச செயதும இவரைபபிடிப
றகுத திறமையுளளவனுகவிலலை இவரை நீ பலததிஞல பிடிகக
மபுகிருய பிராககஜயோதிஷபுரததை யுடைநத செளரியை நரகா
ன அஸுராகளுடனகூடிப பிடிபபதறகு வலலவனுக விலலை
படியிருகக, நீ அவரை வலிநதுபிடிகக விருமபுகிருய அநேகயுகங
கொணடவருஷஙகள ஆயுளையுடையவரான இவா, யுததததில
ாஸுரனைக கொனறு ஆயிரம கனனிகைகளைக கொணடுபோய
பபடி விவாஹம செயதார நிரமோசனமெனகிற படடணததில
யிரம பெரிய அஸுரர்கள இவரைப பாசஙகளால கடடிபபிடிபப
துச சகதியுளளவாகளாகவிலலை, அவரை நீ பலாதகாரமாகப
கக விருமபுகிருய. அபபொழுது, பாலயததில, குழநதையா
நத இவா பூதனையைக கொனருா பரதஸரேஷட! பசுகக
ாகக கோவாததனபாவதமானது இவரால குடைபாகப பிடிககப
டது மிகக பலசாலியான அரிஷடனும தேனுகனும சாணூரனும
வராஜனும கமஸனும, துனபததைச செயததமையால கொலலப
டாாகள பலசாலிகளான ஜராஸநதனும வகதரனும சிசுபாலனும
னும யுதததில கொலலபபடடாாகள மறறப பகைஅரசா
ம கொலலபபடடாாகள அளவறற பராககிரமததைபுடைய

இவராலே அரசனுன வருணனுமஅகனியும ஜயிககபபடடாாகள !
ஜாததததைக கவருமபொழுது இநதிரனே சேில வெலலபபடட
யுகமுடிவில ஏகாாணவததில தூஙகுமபொழுது, மதுவும கை
னும கொலலபபடடாாகள அபபடியே, வேறு ஜனமாவையடை
1 ஹயககிரீவனைக கொனருா இவா செயகிறவா செயயபபடுகிற
லா ஆணமையிலும காரணமாயுளளவா. இநதச சௌரியானவா
எதை விருமபுவாரோ அதை அதை முயறசியிலலாமலே செய
கோரமான பராககிரமததையுடையவரும நழுவாதவரும கோ
தையடைநத ஸாபபமபோலிருபபவரும தேஜஸுகளுககு இருப
மும ஙிநதிககபபடாதவருமான இநதக கோவிநதரை நீ அறியவி
மகாபாகுவும வருததமினறிக காரியததைச செயபவருமான இவ
எதிாதது, நெருபபையடைநத விடடிறபூசசிபோல, மநதிரிகளு
னுசாமறபோயவிடுவாய' எனருா

நூறறுமுபபததோராவது அததயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஸபையோருக்கு விஸ்வரூபங்காட்டியதும், அவர்அரு
திருதராஷ்டிரன் கண்களைப் பெற்று அவரைப்பார்த்ததும், மற்றவ
களைப்பார்க்க அவன் விரும்பாமையால் கண்கள் திரும்ப
மறைந்ததும், கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபத்தை மறைத
துப் பழையருபம் அடைந்து குந்தியின்
அரண்மனைக்குச் சென்றதும்)

வீரததனமையுடையவரும பகைவா கூடடததைக கொ
கிறவருமான கேசவா, விதுரா இவவிதம சொலலியதைககே
திருதராஷடிர புததிரனுன துரியோதனனை நோககி, 'துரியோ
மிகக கெடடபுததியுடையவனே ! நீ மோகததினுலே நா
வன எனறு எனனை அவமதிதது, பிடிபபதறகு விருமபுகி
இஙகேயே எலலாப பாணடவாகளும இருககினருாகள
படியே, அநதகாகளும விருஷணிகளும இருககினருாகள இ
ஆதிதயாகளும ருததிராகளும வஸுககளும மகரிஷிகளும
கினருாகள' எனறு சொனனுா. பகைவீராகளைக கொலலு

1 இவன வேதததைத திருடிககொணடு போனமையால, பகவ
கொலலபபடடானெனறு தெரிகிறது

ரான கேசவர் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, கம்பீரமாகச் சிரித்
அவர் சிரிக்கும்பொழுது, மஹாத்மாவான அவரிடமிருந்து
லாத தேவர்களும் மின்னல்போன்ற ரூபமுடையவர்களாக
காலத்தில் பிரத்தியக்ஷமாக வெளிவந்தார்கள் கட்டைவிரல்
ளுள்ளவர்களும் அக்னிக்கு நிகரான தேஜஸையுடையவர்களு
ர தேவர்கள் உண்டானார்கள். பிரம்மாவானவர் அவருடைய
றியிலிருந்தார் ருத்திரர் மார்பிலிருந்தார் லோகபாலர்கள் புஜங்க
ருந்தார்கள் அக்னி முகத்திலிருந்தும் உண்டானான் ஆதித்தியர்
ம் ஸாத்தியர்களும் வஸுக்களும் அச்வினிதேவர்களும் மருத்
களும் இந்திரனும் விச்வேதேவர்களும் யக்ஷர்களும் கந்தருவர்
ம் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் உண்டானார்கள் அப்படியே,
ண்டுகைகளிலிருந்தும் பலராமரும் அர்ஜுனனும் உண்டானார்கள்.
பக்கத்தில் வில்லையுடையவனான அர்ஜுனனும் இடப்பக்கத்தில்
பையையுடையவரான பலராமரும் உண்டானார்கள். பீமனும்
ஷ்டிரரும் மாத்திரியின்புத்திரர்களும் பின்பக்கத்திலிருந்தும்
டானார்கள் பிறகு, அந்தகர்களும் விருஷ்ணிகளும் பிரத்யும்னன்
லானவர்களும் பெரிய ஆயுதங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு கிருஷ்ண
டைய முன்பக்கத்திலுண்டானார்கள் சங்கம் சக்கரம், கதை, சக்தி,
ங்கமென்கிறவில், கலப்பை, நந்தகமென்கிறகத்தியென்பவைகளான
லா ஆயுதங்களும் அவருடைய அநேகம் கைகளில் தூக்கப்பட்ட
பாகவே எங்கும் ஜ்வலித்துக்கொண்டு காணப்பட்டன. கண்
ிலிருந்தும் மூக்குகளிலிருந்தும் செவிகளிலிருந்தும் எங்கும்
ய பயத்தையுண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் புகைகளுடன்கூடி
களுமான அக்னிஜ்வாலைகள் உண்டாயின. அப்படியே, அவை
கால்களிலிருந்து ஸூர்யனுடைய கிரணங்களைப்போல் உண்டாயின.
மானான அவர் ஆயிரம் கால்களும் ஆயிரம் கைகளும் ஆயிரம்
களுமுடையவரானார். அப்பொழுது, நாகலோகமானது அவ
டய கணைக்காலுக்குக் கீழ்க் காணப்பட்டது சந்திரசூரியர்கள்
திரங்களும் கிரகங்கள் எங்குமிருப்பவைகளும் மேலேயுள்ள
லா உலகங்களும் அவருடைய குக்ஷியிலும் இருந்தன நதிகளும்
த்திரங்களும் அந்தமகாத்மாவினுடைய வேர்வையாயிருந்தன
ாபபாவங்களும் அவருடைய எலும்புகளாயின விருக்ஷங்கள்
ருடைய ரோமங்களாயின இராப்பகல்கள் இமைக்கொட்டுகளா
, ஸரஸ்வதியானவள் நாவில் இருந்தாள்]

மகாத்மாவான கேசவருடைய கோரமான அந்தரூபத்தை
பார்த்து, த்ரோணரையும் பீஷ்மரையும் மகாபுத்திமானான வி
த்ரையும் ஸஞ்சயனையும் திருதராஷ்டிரனையும் தவத்தையே த
மாகக்கொண்ட ரிஷிகளையும் தவிர, மற்றமன்னவர்கள் மனமஞ
கிக் கண்களை மூடிக்கொண்டார்கள் பகவானான அந்த ஜனார்த்த
னானவர் அவர்களுக்குத் திவ்ய நேத்திரத்தையளித்தார் அந
பகவான் திருதராஷ்டிரனுக்குத் திருஷ்டியையும் நேத்திரத்
யும் அளித்தார் அம்பிகையின் புத்திரனான திருதராஷ்டி
சிறந்ததான அந்தரூபத்தைப் பார்த்தான். பிறகு, தே
களும் கந்தருவர்களும் கின்னரர்களும் மஹோரகர்களும் ம
பாக்கியவான்களான முனிவர்களும் லோகபாலர்களும் ப
னைத் தலையால் வணங்கி அஞ்சலியுடன் நின்றுகொண்டு துதித்
கள் 'ஓ! பிரபுவே! கோபத்தை அடக்கும், அடக்கும். உம்
காண்பிக்கப்பட்டதும் உம்மிடமிருப்பதுமான உமது ரூபத்
தேவகணங்களோடுகூடின பூமியிலுள்ள இந்தஸகலஜனங்களும்
த்தையடையுமுன், அடக்கிக்கொள்ளும் ஸ்ருஷ்டிப்பவரும் ர
அழிப்பவரும் நீர், நீரே காக்கிறீர் சராசரமான இந்த எ
ஜகத்தும் உம்மால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஓ! தோள
அமைந்தவரே!—அரசர்கள் எவ்வளவு உள்ளவர்கள்? என்ன வீர்ய
ளவர்கள்? என்ன பராக்கிரமமுள்ளவர்கள்? அவர்களினிமித்தம் தி
மான ரூபத்தைக்காண்பித்தீர்' என்றார்கள் இவ்விதமான வார்த்
களை அப்பொழுது விபுவானபகவானைக்குறித்துத் தேவர்களு
கூடி முனிவர்கள் சொன்னார்கள் ஸபையினிடத்தில், மாதவருன
அந்தப் பெரிய ஆச்சரிய ரூபத்தைப் பார்த்துத் தேவதுந்துபி
முழங்கின பூமாரி பொழிந்தது

அப்பொழுது, திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! புண்டரீகாக்ஷ
யாதவர்களில் சிறந்தவரே! நீரே எல்லா உலகத்திற்கும் ஹி
யுள்ளவர். ஆகையால், எனக்கு அருள்செய்யவேண்டும் ஓ!
வானே! மறுபடியும் என்னுடைய நேத்திரங்கள் மறைந்துபே
பிரார்த்திக்கிறேன் உம்மைப்பார்த்தேன் இப்பொழுது ப
வரைப் பார்க்கவிரும்பவில்லை' என்றான் அப்பொழுது தே
வலிமிக்க ஜனார்த்தனர், திருதராஷ்டிரனை நோக்கி, 'ஓ! குரு
னரே! உமதுஇரண்டுகண்களும் காணப்படாமல் போகும்' என
ஓ! மஹாராஜரே! அவ்விடத்தில் திருதராஷ்டிரனும் விஸ்மயமு

ப்பாரகரும் விருப்பத்தால் ஆச்சரியமாக வாஸுதேவரிடமிருந் கணங்களையடைந்தான் திருதராஷ்டிரன் கணங்களை அடைந்து காரந்திருக்கும்பொழுது, அரசர்கள் ஆச்சரிய முற்றவர்களாகி, களுடன் மதுஸூதனரைத் துதித்தனர். பூமிமுழுமையும் தத்து கடலும் கலங்கிற்று ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! அரசா மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள்

பிறகு, பகைவரைத் தண்டிப்பவரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமான தவாஸுதேவர் தமது சரீரமாயிருக்கிற தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் சரியமானதும் விசித்ரமும் மிக்கபெருக்கத்தையுடையதுமான ாற்றத்தை) உபஸம்ஹாரஞ்செய்தார் பிறகு, அவர், ஸாத்ய யபுர விதுரரையும் கைபிற்பிடித்துக்கொண்டு, அந்தமுனிவர் ால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டவராகி வெளிப்புறப்பட்டார் பிறகு, தாமுதலான அந்தமுனிவர்கள் மறைந்து சென்றார்கள் நடந்த ன அந்தக்கோலாகலத்தில், அது ஆச்சரியமாயிருந்தது அவர் புறப் டதைப்பார்த்துக் கௌரவர்கள் மற்ற அரசர்களோடு, தேவர்கள் திரனுக்குப் பின்தொடர்ந்ததுபோல, புருஷஸ்ரேஷ்டரான அவ ப பின்தொடர்ந்தார்கள் அளவற்ற ரூபத்தையுடையவரான ளரியானவர் அந்த எல்லா அரசர்களின் கூட்டத்தையும் பாராதவ ப புகையுடன்கூடிய அக்கினிபோல அங்கிருந்தும் வெளியே ந்தார் பிறகு, சுத்தமானதும் பெரிதும் மணிகள் கட்டப்பட்ட ் பொன்னாபரணங்களால் விசித்திரமானதும் லகுவானதும் கம்போலச் சபதிக்கின்றதும் சுத்தமான புலித்தோலால் மறைக் பட்டதும் நல்ல உபகரணங்களோடுகூடியதும் சைப்யம் ஸுக்ரீவ ன்கிற குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதுமான தேருடன் தாருகன் எதி காணப்பட்டான் அப்படியே, மஹாரதனும் விருஷ்ணிகளில் புகழ்கொள்ளப்பட்ட வீரனும் ஹ்ருதிகபுத்ரனுமான கிருதவர்மா தேரிலேறிக்கொண்டு காணப்பட்டான்

பகைவர்களைத் தண்டிப்பவரும் தேரிலேறிக்கொண்டு புறப்பட ருமான கிருஷ்ணரைநோக்கி மறுபடியும், திருதராஷ்டிர மஹா ஜன், 'ஓ! பகைவர்களை வாட்டச்செய்பவரே! ஜனார்த்தனரே! சீர ்த திருக்கையில், புத்திராவிஷயத்தில் எனக்குள்ள பலம் முழுமை உமக்குப் பிரத்யக்ஷம் உமக்கு ஒன்றும் மறைவானதில்லை ஓ! சவரே! நான் கௌரவர்களுடைய சமாதானத்தைவிரும்பி முய ்போது எனக்குண்டான இந்த அவஸ்தையை அறிந்தபடியால்,

நீர் என்னிடம் அதிக ஸந்தேகத்தைக் கொள்ளலாகாது ஓ! கேசவ பாண்டவர்களைக்குறித்து எனக்குக் கெட்ட அபிப்பிராயமா இல்லை துரியோதனனுக்கு நான் சொன்ன நன்மையானவார்த்தை அறியவேசெய்கிறீர் ஓ! மாதவரே! நான் எல்லாப்பிரயத்த தாலும் ஸமாதானத்தில் முயன்றதை எல்லாக்கௌரவர்களும் இதுள்ள அரசர்களுமே அறிவார்கள்' என்று சொன்னான்

பிறகு, நீண்டகைகளுள்ள ஜனார்த்தனர், திருதராஷ்டிரனை துரோணரையும் பிதாமஹரானபீஷ்மரையும் விதுரரையும் பாஹ் கனையும் கிருபரையும்நோக்கி, 'கௌரவர்களுடையசபையில் இப்பொ ழுது நடந்ததான்து உங்களுக்குப் பிரத்யக்ஷம் மூர்க்கனான் தா தன்னை இப்பொழுது நற்பழக்கமில்லாதவன்போலக் கோபத்த கிளம்பினதும் பிரத்தியக்ஷம் திருதராஷ்டிரராஜா தம்மைச் சா தியமில்லாதவராகச் சொல்லுகிறார். உங்களெல்லாரிடத்திலும் டுக்கொள்கிறேன் யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுகிறேன்' என்றார் புருஷஸ்ரேஷ்டரே! சொல்லிக்கொண்டு புறப்பட்டவரும் தே ருப்பவருமான அவரை, பெரியவிற்பிடித்த மிக்கவீரர்களான ஸ்ரேஷ்டர்களும் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், விதுரர், திருத டிரன், பாஹ்லிகன், அஸ்வத்தாமா விகர்ணன், மகாரதனையுயுத ஆகிய இவர்களும் பின்தொடர்ந்தார்கள் பிறகு, அந்த வாஸுதே கௌரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, சுத்தமான பெரிதும் மணிகள்கட்டப்பட்டதுமான தேரிலேறி அத்தைய குந்தியைப் பார்ப்பதற்குச் சென்றார்

நூற்றுமுப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணன் குந்தியைவணங்கி ஸபையில்நடந்ததைச் சொல்லியதும் அவள் யுதிஷ்டிரருக்குச் செய்திசொல்லி அனுப்பியதும்)

பிறகு, ஸ்ரீவாஸுதேவர் அவளுடைய கிரகத்திலபுகுந்து, பா களிலவணங்கிக் கௌரவர்களுடையசபையில் நடந்ததைச் சுரு மாகச் சொல்லினார் அவர், 'அவசியம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க காரணத்துடன்கூடினவுமான பலவிதவார்த்தைகள் என்னா முனிவர்களாலும் சொல்லப்பட்டன அந்தத்துரியோதனன்

ற ஏறறுககொளளவிலலை இநதக்ஷததிரியஜாதி முழுதும காலத
ல பகருவமாகித தாயோதனனுடையவசததை அடைநதிருக
து க்ஷததிரியஜாதி முழுதும அாஜுனனெனகிற அகனியினால கணப
ாமுதினுளளே எரிககபபடடபபோகிறது உனனிடம சொலலிக
ாளளுகிறேன சீககிரம பாணடவாகளிடம செலலுவேன
தபபாணடவாகளிடம உனனால சொலலபபடடதெனறு நான
ன சொலலவேணடும? அதனைசசொலலு பெரிய அறிவுளள
ள! உனனுடையவாாததைதையைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறா

குநதி சொலலுகிறாள. 'கேசவ! தாமாதமாவான யுதிஷடிா
ரைனநோககிச சொலலககடவாய 'புததிரா! உனககுப பெரிய
மமானது குறைநதுபோகிறது அதனை வீணாகச செயயாதே
சனே! உனனுடைய புததியானது அததியயனமசெயுதவனும
ன பொருளையறியாதவனுமான அவிதவானுடைய வேதாகஷரங
னஉருவினால கஷடமான புததியைபபோலத [1] தாமமொனறையே
ககிறது அபபா! நீ பரமமாவினால தாமம எபபடி படைககப
டதெனறு நனகுபாா கஷததிரியாகள எநநாளும பிரஜைகளைப
பாலிபபதினிமிததம குரூரமான காமததிறகாகக கைவனமையை
ிததுபபிழைபபவாகளாகக கைகளிலிருநதும படைககபபடடாா
இநதவிஷயததில எனனால பெரியோாகளிடமிருநது கேடகப
ட உதாரணததைக கேள முனகாலததில குபேரனெனவன
சுநதனெனகிற ராஜரிஷியினிடம பிரீதியையுடைநதவனாகி இநதப
யைககொடுததான. 'புஜபலததால சமபாதிககபபடட ராஜ
ைத அனுபவிககவிருமபுகிறேன' எனறுசொலலி, அவன அதைப
றறுககொளளவிலலை அதனால, குபேரன பிரீதியடைநது ஆச
யமுறறவனானான பிறகு, அநதமுசுகுநதராஜன கஷததிரியதாமத
நனகு பினபறறிக கைவனமையால ஸமபாதிககபபடட பூமி
ஆணடான.

பாரத! பிரஜைகள அரசனால நனகு காககபபடடுச செயயுநதாமத
நானகிலொனறை அரசன அடைவான அவன தாமததை அனு
டததால தேவததனமையையே அடைவான அவன அதாமததை
னுஷடிததால நரகததிறகே செலலுவான தணடநீதியானது,
னகுவாணஙகளையும அதன அதன தாமததால அடககுகிறது, தலை

1 ஒரேதாமததை யெனறும கொளளலாம

வனால் நன்கு செலுத்தப்பட்டால் (நான்கு வர்ணங்களையும்) அதர்
களிலிருந்தும் விலக்குகிறது. எப்பொழுது அரசன் தண்ட நீதி
முழுதும் நன்கு செலுத்துகிறானோ அப்பொழுது கிருதயுகமென
சிறந்த காலமானது நடைபெறுகிறது. காலம் அரசனுக்குக் கா
மோ அரசன் காலத்துக்குக் காரணமோவென்கிற ஸந்தேகம் உன
வேண்டாம். அரசனே காலத்திற்குக் காரணம். அரசன் கி
யுகத்தையும் திரேதாயுகத்தையும் த்வாபரயுகத்தையும் உ
ண்ணுகிறவனும் நான்காவதுயுகத்திற்குக்காரணமுமாகிறான். அ
கிருதயுகத்தைச் செய்வதால் ஸ்வர்க்கத்தை முடிவின்றி அனுப
றான். திரேதாயுகத்தைச் செய்வதால் ஸ்வர்க்கத்தை முடிவுள்ள
அனுபவிக்கிறான். த்வாபரயுகத்தை நடத்துவதால் பாகப்படி
பவிக்கிறான். அரசன் கலியுகத்தை நடத்துவதால் மிகுந்த பாவத்
அடைகிறான்; பிறகு, கெட்ட செய்கையுடையவனாகிப் பலவரு
கள் நரகத்தில் வஸிக்கிறான். அரசனுடைய குற்றத்தால் உலகம்
றப்படுகிறது. அரசனும் உலகத்தின் குற்றத்தால் பற்றப்ப
றான். தந்தைபாட்டன்மார்களுக்குரிய உசிதமான ராஜதர்
ளைப் பார்க்கக்கடவாய். நீ இருக்க விரும்புகிற இது ராஜஸ்ரேஷ
னுடைய நடையில்லையன்றோ? மனத்தளர்ச்சியுற்றவனும் வதம
யாமலிருப்பதில் நிலையுள்ளவனுமாயிருப்பவன் பிரஜைகளைக் கா
த்தாலுண்டான ஒருபயனையும் அடைந்தவனாகானன்றோ? நீ எ
புத்தியால் நடக்கிறாயோ இதனை முன் உனக்குப் பாண்டுவும் நா
பிதாமஹரான பீஷ்மரும் பாராதிக்கவில்லை. என்னாலே, எந்நா
யாகமும் தானமும் தவமும் சௌர்யமும் ஸந்தானமும் பெருமை
பலமும் ஊக்கமும் எந்நாளும் ஸ்வாஹாகாரமும் எந்நாளும் ஸ்வதா
மும் உன்னிடம் உண்டாகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட
மனிதர்களும் தேவர்களும் நன்கு ஆராதிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷத்
அடைந்தால், நீண்ட ஆயுளையும் தனத்தையும் புத்திரர்களையும் அ
பார்கள். தந்தைதாயர்களும் தேவர்களும் எந்நாளும் புத்திர
விஷயத்தில் பிரார்த்தனையைச்செய்கின்றார்கள். தானம் அத்தியய
யாகம் பிரஜைகளின் பரிபாலனம் என்பன தர்மமானாலும் அ
மானாலும், பிறவியினாலேயே இவற்றுக்காக உண்டானவனாயிரு
றாய். குழந்தாய்! வித்வான்களும் நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களு
அப்படிப்பட்ட நீங்கள் விருத்தியில்லாமையால் பீடிக்கப்பட்டிரு
நீங்கள் எந்த இடத்தில் பசியடைந்த உலகத்தோர்கள் தா

குபபதியான சூாீனயடைதது ஸந்தோஷததையடைநது நிலைத
ககினறாகளோ அதைககாட்டிலும அதிகமான தாமம எது?
வுலகில ராஜபததையடைநது தாமவானுபிருபபவன கொடை
ல சிலரையும, வலிமையினால மறறும சிலரையும, பிரியமான
மைமொழியினால வேறுசிலரையுமாக எல்லாரையும வசம
யவேணடும பிராமமணன பிக்ஷையைமேறகொள்ளவேணடும
ததிரியன பரிபாலிககவேணடும வைசியன பொருளதேடுதலைச
யயவேணடும சூததிரன அவாகளுககுப பணிசெயயவேணடும
ககுப பிக்ஷையானது தடுககபபட்டிருககிறது, கிருஷியானது
தும ஒவவாது, கெடுதலிலிருநதும காபபவனும கைவனமையால
ழபபவனுமான க்ஷததிரியனாயிருககிறாய புஜபலமமைநதவனே!
ழகிபபோனதான பிதாவினபாகததை, ஸாமததினாலோ பேததி
லோ தானததினாலோ தணடததினாலோ நீதியினாலோ திருமபத
கொடு மிததிராகளைச சந்தோஷிககச செயகிறவனே! 'நான
னைபபெறறு ஏழைகளான பநதுககளை உடையவளாகிப பிறா
டுககும பிணடததை எதிாபாாககிறேன' எனபதைககாட்டிலும
தான துககம எது? ராஜதாமததைககொணடு யுததமசெய
மஹாகளை முழுககச செயயாதே. நீ புணணியம நசிததவனாகித
கெளுடன பாவததாலுணடான கதியை அடையாதே

நூறறு முபபதது மூனறுவது அதயாயம்

பகவதயாநபூாவம. (தொடாச்சி)

(குநதி யுதிஷ்டிரரைத் தூண்டுதற்காக விதுலோபாக்யானத்தைக் கிருஷ்ணன்மூலம் தெரிவித்தது)

பகைவரை எரிபபவனே! இநதவிஷயததிலும விதுலைககும
னுடைய மகனுககும நடநத ஸமவாதரூபமான பழைய இநதச
ததிரததைச சொலலுகினறாகள அதனைககேட்டபிறகு, மிகச
நததும மிகஅதிகமுமான அதனை நீ உளளபடி சொலலவேணடும
லையெனபவள, நலலகுலத்தில பிறநதவளும புகழபெறறவளும
காபததையுடையவளும வககிரமான தனமையுடையவளும க்ஷத
ய தாமததில பறறுளளவளும அடககமுளளவளும மிகக அறி

னயுமதி' எனபதுமூலம், 'தைனயமுறறவள' எனபது பழையஉரை.

வுடையவனும் அரசர்களுடைய சபைகளில் பிரஸித்திபெற்றவ
(விசாரிக்கவேண்டிய) வாக்கியங்களை விசாரித்தவளும் மிக்க
வளுமாயிருந்தாள். ராஜமஹிஷியான அவள், ஸிந்துதேசத்தரச
ஜயிக்கப்பட்டவனும் தீனமான மனத்தையுடையவனும் படுத்தி
பவனுமான தன் சொந்தப் புத்திரனை நிந்தித்தாள்.

அவள், 'இழிவான மகனே! என்னிடம் பிறந்தவனே! ப
வருக்கு மகிழ்ச்சியை வளர்ப்பவனே! நீ எனக்கும் உன் தந்தைக்
பிறக்கவில்லை. எங்கிருந்தோ வந்திருக்கிறாய். கோபமில்லாதவ
எண்ணிக்கையில் சேர்க்கத் தகாதவனும் பலமில்லாத [1] ஸாதனத்
யுடையவனுமான புருஷனாகி ஆயுள் காலமெல்லாம் வெறுப்ப
தவனாயிருக்கிறாய். க்ஷேமத்தை அடைவதற்காகச் சுமை
பொறுக்கக்கடவாய். உன்னை அவமானம் செய்துகொள்ளா
இந்தச் சரீரத்தை அல்பத்தன்மையால் காப்பாற்றாதே. நீ ப
படாதே. மனத்தை மிக்க நியாயமுள்ளதாகச்செய்து பயத்
தளாகு. எதிர்த்துக் கொல்லு. கெட்டபுருஷனே! எழுந்திரு. ஜயி
பட்டவனும் எல்லாப்பகைவரையும் மகிழ்விப்பவனும் சுற்றத்த
ருக்குத் துயரத்தைக்கொடுக்கிறவனும் மானமிழந்தவனுமாகி இவ்வி
படுத்துக்கொள்ளாதே. எளிதில் நிரம்புகின்ற சிறுநதியும் எளி
நிரம்புகின்ற எலியின் சேர்க்கையும் எளிதில் மகிழ்கின்ற அற்ப
தனும் மிகச்சொல்பத்தினாலேயே ஸந்தோஷிக்கின்றனர். பாம
பல்லைக்குத்தி வருந்துகிறவனாவது சீக்கிரம் மரணத்தைப்
அல்லது, உயிரில் ஸந்தேகத்தைவைத்துப் பராக்கிரமத்தைப்
செய், அல்லது, நீ ஆகாயத்தில் பயமின்றி மௌனமாய்ப் பகை
எதிர்த்துச்செல்லுகின்ற பருந்துபோல் (ஜயத்திற்குரிய உப
த்தைத்தேடிக்கொண்டு) பகைவனுடைய இடைவெளியைப் ப
க்கக்கடவாய். நீ வஜ்ராயுதத்தால் அடிக்கப்பட்டவன்போலவும் பி
போலவும் ஏன் இப்படிப் படுத்திருக்கிறாய்? கெட்டமனிதனே!
எழுந்திரு. பகைவனால் வெல்லப்பட்டவனாகித் தூங்காதே.
ஏழையாய் மறைதலையடையாதே. உன்செயலால் புகழை அடை
கடவாய். நடுத்தரத்திலும் பின்தரத்திலும் கீழ்த்தரத்திலும்
படாதே. கர்ஜிக்கிறவனாயிரு. திந்துகக்கட்டையின்கொள்ளிபோ
ஒருமுகூர்த்த நேரமாவது ஜ்வலிக்கக்கடவாய். ஜீவிக்க விரு
முள்ளவனாகி உமிக்காந்தல் போல ஜ்வாலையில்லாமல் புகையா
ஒரு முகூர்த்த காலமாவது மூண்டெரிவது சிறந்தது. நெடுங்க

---

1 'தோள்முதலியஉறுப்புக்கள்' என்பது பழையவுரை.

கவது சிறநததனறு ஓ அரசனுடைய மாளிகையிலும பெண
ைதபோல மிருதுவான புததிரன உணடாகவேணடாம,
ாடி தனனவன மனிதனுககுரிய செயலைசசெயது மேலானயுததம
ாயில சென்று தாம்ததினகடனை நிவிாததிசெயகிறன. தனனை
ிததுககொளளுகிறதிலலை பயனை அடைநதாலும அடையாவிட
லும சோகததைத அடைகிறதிலலை இடைவிடாமல முயலுகிறன.
ணனைத தனதுதைபபோல நினைககிறதிலலை வீாயததையாவது
லாககசசெய, அலலது, நிலையானகதியையாவது அடை புததிர!
மததை முனனே வைத்துககொணடு, எதன நிமிததமாக ஜீவிக
யோ? வீாயமிலலாதவனே! உனனுடைய இஷடாபூாததமும
லயான கீாததியும கெட்டுவிடடன உனனுடையபோகததிறகு
மானது அறுநதுவிடடது எதன நிமிததமாக ஜீவிககிறயோ?
ழுகுகிறவனே விழுகிறவனே பகைவனைக கீனககாலில பிடிகக
ணடுமே மூலமறுபட்டவனனுலும, ஒருவிததாலும, வருதத
த அடையககூடாது நலலஜாதியான அசுவததினசெயகையை
ததுககொணடு, விலலெடுதது இழுககவேணடும பலததையும
ததையும கைபபறறககடவாய உனது ஆணதனமையை அறியக
வாய உனனிமிததமாக முழுகின குலததை நீயே மேலேவரசசெய
கடவாய மனிதாகள் எவனுடைய நடையைப பெரிதாகவும ஆசசு
ாகவும சொலலவிலலையோ, அவன கூடடததைப பெருககுகிறவ
மாததிரம ஆவான அவன பெணணுமஆகான, ஆணுமாகான
னுககுத தானததிலும தவததிலும சததியததிலும விததையி
தனலாபததிலும புகழானது கிளமபவிலலையோ, அவன தாயி
டைய மலமே கலவியினலோ தவததினலோ செலவததினலோ
ககிரமததினலோ தனசெயகையினல இதாஜனஙகளை ஜயிககிற
னறே ஆணபிளளையாவான? மூடததனமையாலுணடானதும
ரததனமையுளளதும அபகீாததிககுக காரணமும துககததைக
டுபபதும கெட்டமனிதாகளுககுத தககதுமான ஓடடில இரந
னுதறகு நீ தககவனேஅலலை இளைததவனும உலகததால மிக
மதிககபபடடவனும மிககஇழிவான வலிகுமிடஙகளையும
டகளையுமுடையவனும பகைவர்களுடைய மகிழசசிககுக காரண
வனும அறபலாபததிலும மிககலாபம கிடைததுவிடடதாகப
ருமிதம பாராடடுகிற இழிவானவனும அறபமான பிழைபபை
டயவனும அலபனுமான அபபடிபபடட ஓா உறவினனை
டநது அவன சுறறததான இனிது செழிகக மாடடான நாம

ராஜயததைவிட்டு வெளியாகி எலலாவிஷயஸுகஙகளுமிழ
இருபபிடமநழுவித தரிததிராகளாயப பிழைபபிலலாமலே ஆ
ைதயடையபபோகிரேம 1 ஸஞசய! ஸததுககளிடததில கெ
காயததைச செய்வதும, இநதககுலததை நாசமசெயவதும
கலிரூபமான உனனைப புததிரனெனகிறபெயரினுல பெறறே
ஒரு ஸதிரீயும, பொறுமையிலலாதவனும ஊககமிலலாதவ
வீரயமிலலாதவனும பகைவரைமகிழவிபபவனுமான இபபடிபப
புததிரனைப பெறவேணடாம புகையாதே, ஈனகு ஜவலி
கடவாய பகைவரின கூட்டஙகளை ஆகரமிததுக கொலலு
முகூாததமாவது ஒருக்ஷணமாவது, பகைவருடைய தலையில ஜ
கக கடவாய 'பொறுமையுளளவன, க்ஷமிககாதவன' எனகிற
வளவே புருஷன க்ஷமையுளளவனும பொறுமையிலலாத
மாயிருபபவன பெணணுமலலன, ஆணுமலலன மகிழசசியும, அ
டியே, தயையுமசெலவததைக கெடுககினறன் 2 முயறசியிலலா
பயமிரணடும செலவததைக கெடுககினறன் 3 ஆசையிலலாத
பெரியபதவியை அடைகிறதிலலை பகைவராலுணடான அவ
மாகிய இநததோஷஙகளிலிருநதும உனனை நீயே விடுவித
கொள மனததை இருமபாகசசெயது மறுபடியும செலவத
தேடு பிறனெனகிறசததுருவைப பொறுசகாமையால புருஷனெ
சொலலபபடுகிருன இவவுலகில பெணபோலப பிழைபப
ஆணபிளளை எனறு வீணனபெயரையுடையவனுகச சொலலு
ஞாகள சூரனும மனவுறதியுளளவனும சிஙகமபோலப பரா
மததுடன திரிபவனுமானவன மரணததையடைநதாலும,
னுடைய தேசததிலுளள குடிகள ஸநதோஷிககினறன எவன
னுடைய பிரியததையும ஸுகததையும தளளிவிட்டுத தனத
தேடுகிருனே அவன அதனுல சீககிரம மநதிரிகளுககு மகிழசசி
உணடுபணணுகிருன' எனருள

அபபொழுது, புததிரனுனவன, (நான யுததததில இறநது
டால) எனனைபபாராதவளான உனககு எலலாபபூமியினுலும எ
பயன? ஆபரணததாலுணடான பயனெனன? போகஙகளால எ

1 'ஙனஞஜயிபபவன' எனபதுபொருள.

2 'அநுததானம' எனபது மூலம, 'எதிாததுசசெலலாமை' எ
பது பழையவுரை

3 'நிரீஹ' எனபது மூலம 'நிசசேஷட:' எனபது பழையவு
'முயறசியிலலாதவன' எனபது அதனபொருள.

ன? உயிரால்தான் என்னபயன?' என்றுன். தாயானவள்,
கைவரால அடிககபபடடவனுககு உயிராலேயும என்னபயன?
ாபமிலலாதவாகளுடைய உலகஙகளை (=போககிய வஸதுககளை)
கவாகள அடைவாாகள முயறசியை மேறகொளபவாகளுககுரிய
கஙகளை நமமுடைய நணபாகள அடையடடும வேலைககாராகளால
டபபடடவாகளும பிறருடைய பிணடததையடுததுப பிழைபபவா
நும ஏழைகளும பலமறறவாகளுமாயிருபபவாகளுடைய பிழைப
ப பினபறறுதே அபபா! பிராணிகள மேகததையும தேவாகள
திரனையும அடுததுபபிழைபபதுபோலப பிராமமணாகளும நண
களும உனனையடுதது ஜீவிககடடும ஸஞ்ஜய! எலலாப்பிராணி
நும, பழுததமரததையடைநது பிழைபபதுபோல, எநதமனிதனை
டைநது பிழைககினறனவோ, அவனுடையபிழைபபுபபயனுளளது
வாகள இநதிரனுடைய பராககிரமஙகளாலே ஸுகமாக வளாவது
ால எநதச சூரனுடைய பராககிரமஙகளாலே உறவினா ஸுகமா
செழிககினறனரோ அவனுடையபிழைபபு இவவுலகில சிறநதது.
தமனிதன தனனுடைய தோளவலிமையையடுததுப பிழைககி
றுன அவன இவவுலகில புகழையும பரலோகததில சுபமான கதி
யும அடைகிறுன

நூறறுமுபபததுநானகாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி)

(விதுலோபாக்யானத் தொடர்ச்சி)

இநதநிலையில, முயறசியை விடவிருமபுகிறுயானுல விரைவில
கஇழிவானவனுல அடையபபடட வழியை அடைவாய எநதக்ஷத
ியன உயிரில ஆசையுளளவனுகிச சகதிககுததககபடி பராககிரமத
னுல வலலமையைக காணபிககவிலலையோ, அவனைத திருட
னறே நினைககினறனா பொருளுடையவைகளும பொருநத
னவைகளும குணமுளளவைகளுமான வாாததைகள, மரிககப
ாகிறவனை மருநது அடையாததுபோல, உனனை அடையவிலலை
ானைச்சோநதவாகள முயறசிசெயது பலவிடமிருநதும உதவியை
நததிசெயதும உனனிடம ஆணமையைககாணுமல முயறசி பயன
லலாமையால அவாகளு பகைவரையே அடுபபாாகள. ஸிநதுராஜனைச
ாநத ஜனஙகள அவவித மகிழசசியை அடைநதவாகளாக இலலை.

மூடர்களான அவர்கள் பலமின்மையினால் அவனுக்குத் தன்பங்கள
தொகுதிகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுட
சேர்ந்து ஸமயத்தில் (பகைவரின்) துக்கத்தை எதிர்பார்க்கிறவன
மலைகளும் காடுகளுமாகிற இருப்பிடத்தில் ஸஞ்சாரம் செய். 'உ
னுடையபகைவன் மூப்புச்சாக்காடில்லாதவனன்று. நீ ஸஞ்ஜய
(=நன்கு ஜயிப்பவன்) என்று பெயர் கொண்டவனாயிருக்கிறாய் ஐ
னிடத்தில் நான் அதனைக் காணவில்லை என்து புத்திரே
பொருளுள்ள பெயருடையவனாகக் கடவாய், வீணான பெயருடை
வனாகக் கூடாது நீ சிறுவனாயிருந்தபொழுது நல்ல அறிவுடையவ
மஹாபராஜஞருமான ஒரு பிராமமணர், 'இவன் பெரிய ஸங்கடத்
அடைந்து மறுபடியும் செழிப்பை அடைவான்' என்று சொன்
அவருடைய வார்த்தையை நினைத்து உனக்கு வெற்றியை வேண
கிறேன் குழந்தாய்[1] ஆகையினால், உனக்குச் சொல்லுகிறேன், அ
கடி சொல்லவும் செய்வேன் எவனுக்கு ஆதரம் நிறைவேற
பொழுது பிறர் திருப்திசெய்விக்கப்பட்டவர்களாகின்றனரோ, அ
த்தை அனுஸரிக்கின்றவனான அவனுக்கு நீதிகளில் [2] ஆத
தின் ஸித்தியானது தவறாது ஸஞ்ஜய! 'முன்னோருக்கும் எனக்
செல்வமோ வறுமையோ யுத்தத்தினாலதான்' என்று இதனை அறி
வனாகி யுத்தத்தில் மனமுடையவனாகக் கடவாய் யுத்தத
நிறுத்திவிடாதே எந்த நிலைமையில், இன்றைக்கும் நாளை
பொழுது விடிந்தும் (=தினந்தோறும்) போஜனமானது காணப
கிறதில்லையோ, இதைக்காட்டிலும் மிகக்கெட்டதான ஒரு நிலை
மையும் சம்பரன் சொல்லவில்லை இதனை, பதிபின்மரணம்
திரனுடைய மரணங்களைக்காட்டிலும் பெரிய துக்கமாகச் செ
னை வறுமையென்று சொல்லப்படுவது மரணத்திற்குப் பிரதி
யுள்ளதன்றோ? நான், பெரிய குலத்தில் பிறந்து, ஒரு மடுவினி
னும் மற்றொருமடுவை அடைவது போல, (இங்கக்குத்த
அடைந்து தவிவியும் எல்லா மங்களங்களோடுங்கூடினவளும் க
வரால் நன்கு ஆதரிக்கப்பட்டவளுமானவள் முற்காலத்தில், அ
பாகனுடைய ஸமூகமானது, நான் மிகவிலையுள்ள மாலை
யும் ஆபரணங்களையும் உடையவளும், மிகவும் சுத்தமான ஆ
யுடுத்தவளும் சுற்றங்களையுடையவளுமாயிருப்பதை ஸந்தோஷ
டன் பார்த்தது ஸஞ்ஜய![1] எப்பொழுது என்னையும் உன் மனைவியை

1 'அயம்' என்பது மூலம், 'இந்தச்சரீரம்' என்றும் கொள்ளலாம்
2 'செல்வம் பெருகுதலும் அதன் பயனும் உண்டாகும்' என்பது

வும வலிமையறறவாகளாகப பாாபபாயோ, அபபொழுது, உனனு-
ய உயிாவாழககையால பயனுணடாகாது பணிவிடை செய
ற வேலைககாராகளும ஆசாாயாகளும ரிதவிககுககளும புரோ
தாகளும நாஙகளும, பிழைபபிலலாமையால, உனனை விடட
ளாயிருபபதைப பாாததும நீ ஜீவிததிருபபதில எனனபயன?
முனபோல இபபொழுது கொணடாடத தககதும புகழைப
பதுமான உனனுடைய காாபததைப பாாககவிலலையானால, என
தகிறகு ஆறுதல எது? ஒருபிராமமணனை நோககி, 'இலலை'
று சொலலுவேனுனால, எனனுடைய இருதயம பிளநதுபோம
வும எனனுடையபாததிரவும ஒருபிராமமணனை நோககி 'இலலை'
று சொனனதிலலை நாஙகள அடுககததககவாகளாயிருநதோம
ருடைய கடடளைகளைககேடகிறவாகளாயிருககவிலலை பிறரை
ததுப பிழைககசசொலலாததால, நான உயிரை விடுவேன கரைஇல
த விஷயததில எஙகளுககுக கரையாககடவாய ஓடமிலலாத
யததில ஓடமாகக கடவாய இடமிலலாத சமயததில இடததை
டாககு செததவாகளான எஙகளைப பிழைககசசெய நீ உயிா
ழததிருகக விருமபாமலிருபபாயானால உனககுப பகைவரும எல
ம வெலலததககவராவாாகள அலலது, இபபடிபபடட இழிவான
ழபபை அடைகிறாயானால, ஒழிவணடாத சிததமுளளவனும
கறபமிழநதவனுமாவாய கெடடதான இநதப பிழைபபை
சூரனானவன ஒருபகைவனைக கொனறதனாலேயே புகழை
டைகிறான இநதிரனானவன விருததிரனைக கொனறதனா
லேயே மகேநதிரனானான மாகேநதிரமெனகிற [1] ஸோமககிரஹத
தையும அடைநதான, உலகஙகளுககுத தலைவனுமானான எப
பொழுது ஒருவீரனானவன யுததததில தனபெயரைககேடபிதது,
சம பூணடபகைவாகளை அழிததுச சேனையின முனனணியை
ஓடசசெயது, சிறநத வீரனையும கொனறு, நலல யுததததினால
ரியபுகழை அடைகிறானோ அபபொழுதே அவனுடைய பகைவா
னபததை அடைகினறனா, வணஙகவும செயகினறனா இழிநதவா
ான ஜனஙகள தமவசமறறு யுததததில தேகததைவிடடுத திற
வாயநத சூரனை எலலாககாமஙகளுடைய நிறைவுகளாலும திருப
டையசசெயகினறனா திறமைவாயநதவாகள எதிாததுவநத

1 ஸோமயாகததில, இது ஒருபாததிரவிசேஷம இது இநதிரனுககு
யது. விருததிரவதம செயததறகாக இது அவனுககு அதிகமாககொடுக்க
பபடடது.

பகைவனுககு உகரமான நழுவுதலுடைய ராஜயமோ உயிரினசுக
கமோ மிசசமவைபபதிலலை ஸவாககவாயிலுககு நிகராகவோ,
லது, அமிருததததிறகு நிகராகவோ இருககிற ராஜயம பகைவா
பிடிககபபடடதை நினைதது ஒரே மாககமாகப பகைவாகளிடத
கொளளிபோல விழககடவாய. அரசனே! யுததததில பகைவ
கொலலு ஸவதாமநதைக காபபாறறு மிகஙகளிமை அடைநதவ
பகைவாகளுககுப பயததைபபோககுபவனும ஆககிககினற ந
வாகளாலும காஜிககினற பகைவாகளாலும சூழபபடடவனு
உனனை நான பாாததிலலை மேலும, நீ தீனனைககாட்டிலும தீ
போலிருபபதை நான பாாககககூடாது ஸௌவீரதேசத
கனனிகைகளுடன ஸநதோஷிககககடவாய முனபோலத த
களாலே புகழபபடுதலை அடையககடவாய மனததளா
யடைநது ஸிநதுதேசததுக கனனிகைகளுடைய வசததை அ
யாதே தருணனும ரூபததையும விததைபையும நலலகு
ணதையுமுடையவனும புகழுடையவனும உலகததில பிரஸிததிபெ
வனுமான உனனைபபோனறவன, தாஙகவேணடிய சமயத
அடஙகாதகாளை ஓடுவதுபோல, ஓடுவதெனபது மரணமென
நினைககிறேன நீ பகைவனுககு இனசொல சொலவதையோ,
செலவதையோ நான பாாததேனுைல என மனததிறகு ஆறு
ஏது? அபபா! மறறொருவனுககுப பினசெலலுகிறவன ஒருகா
இநதககுலததில பிறநததிலலை பிறருககுப பினசெலலுகிறவ
நீ பிழைககததககவனிலலை நானோ எலலாவிதததிலும ஒரேவித
முனனோகளாலும முனனோகளுககு முனனோகளாலும [1] பிர
வாகளாலும [2] பிரதினவாகளுககும்பிரதினவாகளாலும செ
லபபடடதும சாஶவதமும அழிவறறதும பரமமாவில நிாமா
செயயபபடடதுமான [3] க்ஷததிர ஹருதய (மெனகிறமநதிர) த
அறிவேன. இநதவமசததிலபிறநது க்ஷததிரியதாமததை அ
க்ஷததிரியனொருவனும பயததினாலோ பிழைபபைககருதியோ
வுலகில ஒருவனுககும வணஙகான (ஆகையால, நீ) முயலவேண

---

1 'பரொ:' எனபதுமூலம, 'வேறுகுலததிலபிறநதவாகள' என
பழையவுரை

2 'பரதரா' எனபதுமூலம 'முதியோாகள' எனபது பழையவு

3 'க்ஷதாஹருதயம' எனபதுமூலம, 'க்ஷததிரியாகளுககுரிய தாப
அலலது, கடமை' எனபது இஙகிலிஷமொழிபெயாபபு

ஙககக்கூடாது முயறசியேயனறோ ஆணமை ? 1 கணுவிடத்தில
பட்டாலும படலாம இவ்வுலகில ஒருவனையும வணஙககக்கூடாது
ய மனததையுடையவனாகி மதஙகொண்ட யானைபோல ஸஞ
கவேண்டும ஸஞசய! தாமததிறகாகவே எந்நாளும பிராமமணா
வணஙகவேண்டும ஸஹாயமுடையவனாயினும ஸஹாயமில்லாத
யினும, மறறவாணஙகளைச சிக்ஷிபபவனும தீயசெயலைச செய
களெல்லாரையும கொல்லுகிறவனுமாக உயிருள்ளவரையில அப
யே இருககவேண்டும' எனறாள

நூறறு முப்பததைந்தாவது அத்யாயம்

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விதுலோபாக்யானத் தொடர்ச்சி)

மகனசொல்லுகிறான 'ஓ! எனது மாதாவே! கருணையில்லா
ளே! வீரனைககுறிததுநனகு தெரிந்துகொண்டவளே! பொறு
ளே! உனனுடைய மனமானது உருககைஉருட்டிச செயயப்பட்ட
போல இருககிறது அந்தோ! க்ஷத்திரியஜாதியினாநடையா
எவவிதம இருககிறது! நீ எனனைப பிறனைபபோல யுததத
கு ஏவுகிறதனாலும ஒருவனாகபபிறநத எனனைநோககிப பிறனுடைய
ாவைபபோல இபபடிப்பட்டவாாததையைச சொல்லுகிறபடியா
எனனைப பாராதவளானஉனககு எல்லாப்பூமியினாலும எனன
ன? அதிகபபிரியமுள்ள புததிரனான நான யுததததில கொல்லப
போது, ஆபரணமணிவதாலும போகஙகளாலும உயிரினாலுமே
னபயன ?' எனறான

தாய சொல்லுகிறாள 'குழநதாய்! ஸஞ்சய! விதவானக
கு எல்லாநிலைமைகளும தாமாததஙகளினிமிததமனறோ ?
அவைகளையே கருதி உனனை ஏவினேன இதோ பாாககிர
தைக காணபிககததககஸமபம வநதிருககிறது இவவிதஸமயம
திருககையில, நீ காரியததைச்செயயாமல, கருணையை அடை
ானால மிகக அவமதிபபை அடைவாய ஸஞசய! அபகீாததியால
பபட்டவனான அபபடிப்பட்ட உனனை நோககி, நான அனபினால
லலாமலிருநதேனேயானால, அதைக கழுதையினுடைய அன
சசொல்லுகினறனா ஆகையால, ஸாமாததியமில்லாததும காா

1 அகாலததிலெனறு அாததம.

ணமறறதும ஸாதுககளால நிநதிககபபட்டதும, மூடாகளாலஅ
யபபடடதுமான நெறியை விடடுவிடு. மனிதாகள பறறிய
கினற[1] அவிததையோ பெரிதாயிருககிறது உனககு நலல
ஏறபடுமேயானல், தாமாததனகளுடைய குணததுடனகூடின
தெயவகாமம அதிதிபூஜைமுதலான மனுஷயகாமஙகளுடனகூ
தும ஸததுககளால அனுஷடிககபபடடதுமான அதனல எனக
பிரியனுவாய மறறதனல எவவிதமும பிரியனுக மாடடாய எ
வணககமிலலாத புததிரபௌததிராகளோடு மகிழகிறேன; எ
முயறசியிலலாதவனும அடககமிலலாதவனும கெடட பு
யுளளவனுமான புததிரனேடு மகிழகிறனே, அவனுககுப
திரனுணடான பயனனது வீண நலவினைகளைச செய
வாகளும நிநதிககபபடட வினைகளைச செயகிறவாகளும
இழிவான மனிதாகள இமமையிலும மறுமையிலும ஸுகத
அடையாாகள ஸஞஜய! இவவுலகில க்ஷததிரியனுனவன போ
கும வெறறிககும எநநாளும குரூரமானசெயலுககும பிரஜ
ளைக காபபதறகுமாகப படைககபபடடான அவன ஜயத
அடைநதாலும கொலலபபடடாலும இநதிரனுககு ஸமமான லே
ததை அடைவான க்ஷததிரியன பகைவரை வசமசெயது ஸுக
வளாசசியடைவதிலுணடான ஸுகமானது ஸவாககததில பரி
தமான இநதிரனுடைய மாளிகையிலுமிலலை ஸஞசய! கோ
தால எரிககபபடடவனும மானமுடையவனும பலமுறை அவம
கபபடடவனுமான மனிதன இவவுலகில பகைவரைககுறிதது 'வெ
வேணடும' எனகிற விருபபததினலே எதிாததுசசெலலவேண
சரீரததைவிடடும பகைவனைககொனறுமே எநநாளும சாநதியாக
[2] அடையபபடுகிறது இதைததவிர, மறறவிதததால ஸமாத
யானது எபபடி ஏறபடும? இவவுலகில அறிவுளளவனன மனி
அறபஜஙவாயததை அநிஷடமாக நினைககிறன. எவனுககு உல
கில அறபமானது பிரியமாயிருககிறதோ அவனுககு (அநத) அ
துனபததைசசெயகிறது, நிசசயம மனிதன விருமபினதை அ
யாவிடடால், நனமையை அடையவேயிலலை, நிசசயமாக, ஸமு
ரததையடைநத கஙகைபோல நாசததையடைகிறன' எனறனள

மகன, 'தாயே! நீ இவவிதபுததியைச சொலலககூடாது
லும, புததிரனிடம (சொலலவேகூடாது) நீ ஜடமபோலவும ஊ

---

1 'ஆதமாவலலாததை ஆதமாவாக நினைபபது' எனபது பழையவு
2 வேறுபாடம - - -

ாலவுமாகிக கருணையையே பார்' என்றான் தாயானவள், 'எந
காரணததால நீ இவவிதம ஆலோசிககிறாயோ அதினால எனககு
ிகமான செலவததின நிறைவேஉண்டாகும் நீ என்னை நோககி
தககேளவியைக கேட்கிறாய். ஆனாலும, நான உன்னை அதிகமாக
கிறேன் விநதுதேசததாரெலலாரையும கொனறபிறகே, உன்னை
ிபபேன். உனககு வெறறியானது கஷ்டபபட்டு உண்டாகபபோ
ிதனறே நான நினைககிறேன்' என்றாள்

மகன், 'பொககசமிலலாதவனும ஸஹாயமறறவனுமான எனக
காரயஸிததி ஏது? வெறறிஏது?' என்று இவவிதம என்னிடம
ககிற கடுமையான இநதஅவஸதையை நானாகவே அறிநது, தீ
ினையைச செயதவனுடைய எணணமானது ஸ்வாககததிலிருநதும
நமபுவதுபோல, என்னுடையஎணணமானது ராஜயததிலிருநதும
நடபிவிட்டது அறிவிறசிறநதவளே! நீ இவவிதமான ஓர் உபா
ைதை ஆலோசிககிறாயானால், அதைக கேட்கிறவனான எனககு நன
சசொலலு நீ கட்டளையிட்டபடி அதை எலலாம செயவேன்'
ான்.

தாய, 'புததிரா! முன்னுண்டான குறைகளாலே தன்னை அவ
ிததுககொளளககூடாது ஆததஙகளோ, முனனிலலாமலிருநது
ண்டாகின்றன [1] சில ஆததஙகள உண்டாகியும அழிகின்றன மிக
சிறுதனமையுளளவாகள குறையைபபொறுதவாகளாகவே ஆத
களைத தொடஙகாமலிருககின்றனா அபபா! [2]எலலாககாமஙகளும
ினில எநநாளும நிலையறறவைகளாயிருககின்றன நிலையறறவை
ன்று அறிகினறவாகள பிரவிருததியில பறறுகிறதிலலை, பறற
செயகினறாகள ஆனால், எவாகள காமாவைசசெயயவிலலையோ
ாகள ஒருகாலும (பயனுடையவாகளாக) ஆகிறதேயிலலை முயறசி
விருபபமிலலாமலிருபபதில காமாககளினபயனிலலாமறபோவது
குணமே முயறசியை விருமபுவதில, 'பயனநேரிட்டாலும நேரி
ாம, நேரிடாமலுமபோகலாம' என்று இரணடுகுணஙகளிருககின
ராஜபுததிரனே! எவன எலலா ஆததஙகளையும நிலையறறவை
ந முநதியே அறிநதவனோ, அவன விரோதமான [3] குறைவையும
ழிபபையும கருதாமல தளளிவிடுவான ஐஸவரியததிறகுரிய கா

1 'உண்டாகியிருநதவைகளோ நசிககின்றன' என்றுமாம

2 'எலலாககருமஙகளின பயனும எநநாளுமிலலைததனறு' என்றுமாம.

3 'தன்னுடையபீடையையும பிறனுடைய ஐஸவாயததையும நாசம
ியவான' எனபது

மங்களில் பயனுண்டாகுமென்றே மனத்தைச்செலுத்தி எப்பெ
தும் துன்பமில்லாமல் மங்களகாரியங்களையும் பிராம்மணர்க
தேவர்களையும்முன்னிட்டு ஊக்கத்தையடையவேண்டும் வி
திருக்கவேண்டும். முயற்சி செய்யவும்வேண்டும் புத்திர! அறி
சிறந்த அரசனுக்கு விரைவில் செழிப்பானது உண்டாகின்றது (
யன் சுற்றிக்கொண்டு கிழக்குத்திக்குக்கு வருவதுபோல அ
னேகம் லக்ஷ்மியானவள் சுற்றிக்கொண்டுவருகிறாள் அநேகம் உ
ணங்களையும் உபாயங்களையும் வெற்றிகளையும் உனக்கு நான் ந
எடுத்துக் காட்டினேன் ஆண்மையைச்செலுத்து, பாரபே
இவ்வுலகில் விரும்பப்பட்ட புருஷார்த்தத்தைத் தேடவேண்டி
ளுகிறாய் கோபத்தை அடைந்தவர்களையும் லோபிகளையும் க
தசையையடைந்தவர்களையும் காவத்தையடைந்தவர்களையும்
மதிக்கப்பட்டவர்களையும் மூரண்படுபவர்களையும் முயற்சியுட
உன்பக்கத்தில் சேர்த்துக்கொள் நீ, இந்தமுறையினால், மி
வேகத்துடன் கிளம்பின காற்றானது மேகங்களைக் கலைப்ப
போலப் பெரியகூட்டங்களைக் கலைப்பாய் அவர்களுக்கு முன்
தாகக் கொடுப்பவனும் அவர்களின் நன்மைகளில் முயன்றவனும்
யத்தைச் சொல்லுகிறவனுமாகக் கடவாய் அவர்கள் உன்னை அ
ளுகச் செய்துகொள்வார்கள், முன்னேயும் வைப்பார்கள் இ
நிச்சயம் சத்துருவானவன், எப்பொழுது விரோதியை உயி
வெறுத்தவனாக அறிகிறானோ அப்பொழுதே வீட்டிலிருக்கிற ஸர்ப
தினிடம் (நடுங்குவது) போல இவனிடம் நடுங்குகிறான் இவ
பராக்கிரமத்தைச் செலுத்துகிறவனென்று அறிந்து, தன்வசமா
செய்யாமலிருப்பானானால் இவனைத் தூதர்களால் ஸமாதானஞ்
வான். முடிவாகச் சத்துருவை வசஞ்செய்வதாய் அது ஏற்ப
ஸமாதானத்தால் நிலையான இருப்பை அடைந்து செல்வச்செழிப
உடையனுவான் தனவானையோ மித்திரர்கள் வணங்குகின்றன
அடுக்கவும் செய்கின்றனர் தனமிழந்தவனையோ நண்பர்களும்
வினர்களும் மிகவும் தள்ளிவிடுகிறார்கள், அவனை அடுக்கிறதுமில
அப்படிப்பட்டவனை இகழவும் செய்கின்றனர் எவன் பகைவ
துணைவனாகச்செய்துகொண்டு அவனிடம் நம்பிக்கையைவைக்கிற
அவன் ராஜ்யத்தை அடைவானென்பது நினைக்கத்தக்கதேயில்லை

நூற்று முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(விதுலோபாக்யானத் தொடர்ச்சி)

அரசன், ஒருபொழுதும், ஓர் ஆபத்திலும் பயத்தை அடையக் ..று, அல்லது, பயமடைந்தவனானாலும், பயமடைந்தவன்போல ..க்கக்கூடாது பயமடைந்த அரசனைப் பார்த்தோ, ராஜ்ய ..சேனையும் மந்திரிகளுமாகிய எல்லாருமே பயத்தை அடை ..றனர் அவர்கள் தனித்தனியான எண்ணங்களைக் கொள்ளு ..ர்கள் சிலர் பகைவரை அடைகின்றனர். சிலரோ தம் அர ..விட்டுவிடுகிறார்கள் முன் அவமதிக்கப்பட்ட மற்றவர்களோ ..க்க விரும்புகிறார்கள் மிக்க நண்பர்களும் சக்தியில்லாதவர் ..மானவர்கள், கன்றுகள் கட்டப்பட்ட பசுக்கள்போல, இவனைச் ..யிருக்கிறார்கள், துக்கிக்கிறவனை அரசனை, பந்துக்களானவர் ..களைப்போல, அநுஸரித்துத் துக்கிக்கின்றனர் எவர்கள், அரசன் ..த்தை அடைந்தபொழுது, ராஜபதத்தை அபிமானிக்கின்ற ..ர் அவர்கள் முன்பு பூஜிக்கப்பட்டவர்களும் நண்பர்களுமாகக் ..ப்பட்டனர் ஆகையால், நீ பயத்தையடையாதே பயந்தவனான ..னை நண்பர்கள் தள்ளவேண்டாம். நான் உன்னுடைய பெரு ..மையும் ஆண்மையையும் புத்தியையும் அறிய விரும்பி உனக்குத் ..றுதலைச்செய்து (உனக்குப்) பராக்ரமம் விருத்தியடைவதின் ..ருட்டுச் சொன்னேன் ஸஞ்சய! இதனை, நானும் நன்றாகச் ..லனுகிறேனானால், நீயும் நன்கு அறிகிறாயானால், உன்னை மனக் ..கமற்றவன்போலச் செய்துகொண்டு, ஜயத்தின்பொருட்டுக் ..பு நமக்குப் பெரிதான பொக்கசத்தின் சமூகமானது இருக் ..து அது உன்னால் அறியப்படவில்லை அதனை நான் அறிவேன், ..வர் அறியார் நான் அதனை உனக்கு விரைவில் ஸம்பாதித்துக் ..டுப்பேன். வீர! ஸஞ்சய! உனக்கு இன்பதுன்பங்களைப்பொ ..பவர்களும் யுத்தத்திலிருந்தும் திரும்பாதவர்களுமான மிகப்பல ..பர்கள் இருக்கின்றனர் பகைவரைவாட்டுகிறவனே! 'அப்படிப் ..ட துணைவர்களோ, பிழைப்பை விரும்புகிறவனும் ஓர் இஷ்டத்தை ..பாதிக்க விரும்புகிறவனுமான மனிதனுக்கு உதவிசெய்கின் ..ர்கள்' என்றுள்ள மிகவும் விசித்ரமான பொருளுள்ள சொற்களையும் ..த்துக்களையுமுடைய அவளுடைய இவ்வாறான வார்த்தையைக் —

கேடடு, மிகவும அறபமான அறிவுடையவனுக இருநதும, னுடைய மயககமானது விலகிறறு

மகன சொலலுகினருன '[1]வரபபோகிற ஐஸவாயதன தெரிவிககிறவளான நீ எனனை நடததுகிறவளாயிருததலால,ஜலத முழுகிபபோனதுபோனற இநதபபூமியை எடுபபேன, அலலது, ததில உயிரையாவது விடுவேன நானே, மேலமேல உனனுடைய வாரததையைக கேடக விருமபுததால, அடிககடி சிறிது சி தடுததுசசொலலிககொணடு, கஷடபபடடுப பாநதுவினிடமிருந அடையபபடட அமிரததததிறபோலத திருபதியடையாதவனுகி, ண மாயிருநதேன இதோ, பகைவரைசசிகூிதது வெறறிபெறுவ பொருடடுக கிளமபுகிறேன' எனருன அவன, நலலகுதிரை ஏவபபடடு, சொறகளாகிற அமபுகளால குததபபடடவனுகி,அவ யெலலாம கடடளையிடட படி செயதான

ஊககததையளிபபதும பயஙகாமும பலததை விருததி வதும உததமமுமான இதனை, மநதிரியானவன, பகைவரால பீடி படடவனும மனககலககம அடைநதவனுமான அரசனைக கே செயய வேணடும ஜயததை விருமபுகிறவன, 'ஜயம' எனகிற இதிஹாஸததைக கேடகவேணடும இதைக கேடடால, விரை பூமியை வெலலுவான, பகைவாகளையும கொலலுவான இது ஸவனமாகவும வீரனைப பிரஸவிககச செயவதாகவும இருககிறது பிணியானவள இதனை அடிககடி கேடடால வீரனைப பெறுவா பது நிசசயம (இதைககேடட) கூஷததிரிய ஸதிரீயானவள, விதை ரூானும தவததில ரூானும தானததில ரூானும சிறநதவமுள வனும பிரமமசோபையால விளஙகுகிறவனும நலலவனெனகிற வ தைககு விஷயமானவனும காநதியுளளவனும பலததையுடையவ மிகக செலவமுளளவனும மஹாரதனும தைாயமுளளவனும நெ முடியாதவனும வெலலுபவனும வெலலபபடாதவனும துஷடா அடககுகிறவனும தாமததைச செயபவாகளைக காபபவனும தவ பராககரமமுடையவனுமான இபபடிபபடட வீரனைபபெறுவ எனருள

---

[1] வேறுபாடம [2] புததிரனைபபெறச செயயும கிரியை

நூற்று முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(குந்தி, கிருஷ்ணனிடம் அர்ஜுனன் முதலானவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியவற்றைத் தெரிவித்ததும், கிருஷ்ணன் கர்ணனோடு ரதத்தில் ஏறி அவனோடு வழியில் ரஹஸ்யமாகச் சம்பாஷித்து அவனை அனுப்பிவிட்டுத் தாம் உபப்லாவ்யம் சென்றதும்.)

குந்தி, 'கேசவ! அர்ஜுனனை நோக்கிச் சொல்லக்கடவாய் 'நீ
ந்தபொழுது, பிரஸவ அறையில் ஆச்ரமத்திலுள்ள மாதர்களால
ப்பட்டவளாகி ஸமீபத்தில் உட்கார்ந்திருந்தேன் அப்பொழுது,
ாயத்தில, 'ஓ! குந்தி! உன்னுடைய இந்தப் புத்திரன் இந்திரனுக்கு
ாவான இவன் யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தவர்களான எல்லாக
ாரவர்களையும்வெல்லுவான பீமஸேனனைத் துணையாகக்கொண்டு
கூர்களைக் கலக்கச் செய்வான உன்னுடைய இந்தப் புத்திரன
ை வெல்லுவான இவனுடையபுகழ் ஸ்வர்க்கத்தைத் தொடும.
ுதேவரைத் துணையாகக்கொண்டு போரில கௌரவர்களைக
ன்று நஷ்டமான பிதாவினபாகத்தை மறுபடியும அடைவான.
மானுன இவன உடன பிறந்தார்களுடனகூடி மூன்று (அச்வ)
தங்களை ஸம்பாதிப்பான' என்று திவ்யரூபமாயும மனோஹர
மிருக்கிற வாக்கு உண்டாயிற்று' (என்று சொல்லு) அச்சுத!
யஸாசினும இடக்கையாலும அம்புகளைத் தொடுப்பவனுமான
க அர்ஜுனன பலவானும தெருங்கமுடியாதவனுமாயிருப்பதை
ளபடி நீயே அறிகிறாய வார்ஷ்ணேய! ஆகாயவாக்குச் சொல்லி
சொல்லியபடியே ஆகவேண்டும வார்ஷ்ணேய! தர்மமானது
க்குமேயானுல அப்படியே ஸத்யமாக ஆகும கிருஷ்ண! நீயும
வையெல்லாவற்றையும அப்படியே அடையச்செய்வாய ஆகாய
கானது சொல்லியதைப்பற்றி நான [1] அஸூயை அடையவில்லை
ிதான தர்மத்திற்கு நமஸ்காரம. தர்மமானது பிரஜைகளைத்
கின்றது இதைத் தனஞ்சயனிடம சொல்லவேண்டும எந
தும முயற்சியுள்ளவனான வ்ருகோதரனிடத்தில, 'க்ஷத்ரிய
ரீயானவள எதற்காகப் பிள்ளைகளைப் பெறுகிறாளோ, அதற
பகாலம இதோ வந்துவிட்டது புருஷச்ரேஷ்டர்கள, பகை

---

1 'ஸந்தேகிக்கவில்லை' என்பது கருத்து.

யுணடானுல, வருததபபடுகிறதிலலையனறோ ?' எனறு சொ
வேணடும. பீமனுடைய கருததும எபபொழுதும உனக
தெரிநதேயிருககிறது. அவன ஆறுதலை அடையான விரோ
களை இளைககச செயகிறவனும மிககதோளவலி அமைநத
மான அவன பகைவரை அழிககுமவரையில ராததிரிகளில ஸுகத
அடையவே மாடடான. ஓ! மாதவ! கிருஷண! எலலாத தாமஙகளை
விசேஷமாகஅறிநதவனும மஹாதமாவானபாணடுவினுடைய மரு
ளும சுபமானவளும புகழபெறறவளுமான கிருஷணையினிடத
'ஓ! மஹா பாகயமுடையவளே! நலல குலததிற பிறநதவளே! பு
பெறறவளே! நீ எனனுடைய புத்ராகளஎலலாரிடததிலும அவ
களுககுத தககபடி இருநதாயெனபது உசிதம' எனறு சொல
க்ஷததரிய தாமததில பறறுளளவாகளான மாதரியின புததிரா
இருவாகளிடததிலும, 'உயிரைககாடடிலும பராககிரமததாற சம
ககபபடட போகஙகளை விருமபுஙகள புருஷோததமரே! க்ஷத
னுககுரிய தாமததால ஜீவிககிற மனிதனுடைய மனததைப
கரமததால தேடபபடட பொருளகளலலவோ மகிழவிககினறன
லாத தாமஙகளையும வளாககினறவாகளான நீஙகள பாாததிருக
பொழுது, பாஞசாலியை நோககிச சொனன கடுமையான வாாத்
களை எவன பொறுககததககவனுவான ? எனககு, ராஜயத
கவாநதுககொணடதும சூதாடடததிலதோலவியடைநததும புத
களைக காடடிறகுத துரததினதும் துககததை உணடாககவி
'பெருநதனமையுடையவளும தருணவயதுளளவளுமான அவள
பொழுது ஸபையில அழுதுகொணடு கடுமையான வாாததைக
கேடடாள' எனபதே எனககுப பெரிதான துககம வீடடுககு
கானவளும சிறநத இடையையுடையவளும எபபொழுதும க்ஷத
தாமததில பறறுளளவளும சிறநதவாகளான நாதாகளையுடையவ
பதிவரதையுமான கருஷணையானவள அபபொழுது நாதனை அ
விலலை' எனறு சொலலவேணடும ஓ! நீணடகைகளுளளவ
விறபிடிததவாகளெலலாரிலும சிறநதவனும புருஷஶ்ரேஷடனும
அநத அாஜுனனிடததில, ' திரௌபதியினுடைய வழியில
எனறு சொலலககடவாய. பீமாாஜுனாகள, சினமடைநத யம
அநதகனுமபோலத தேவாகளையும பரகதியை அடையச செய
கள எனபது உனககு நனகு தெரியுமனறோ ? அவாகளிடத
அநதக கிருஷணையானவள ஸபையை அடைநதாளெனகிற
அவமானததையும, குருவீராகள பாாததிருககையில, துசசாஸ

னோக்கிச் சொன்ன கடுமையானவார்த்தைகளையும் திரும்ப
க்கச்செய் ஓ! ஜனார்த்தன! புத்திரர்களோடும் கிருஷ்ணையோடுங்
ன பாண்டவர்களிடம் குசலத்தை வினவக்கடவாய் அவர்க
ம் நான் க்ஷேமமாயிருக்கிறேனென்று அடிக்கடி சொல்லு
தவில்லாத வழியை அடையக்கடவாய் என புத்திரர்களைக்
க்கடவாய்' என்றாள்

பிறகு, நீண்ட கைகளையுடையவரும் சிங்கத்தினுடைய நடை
ன்ற விளையாட்டு நடையையுடையவருமான கோவிந்தர், அவளை
ங்கி பிரதக்ஷிணமும் செய்துவிட்டு அங்கிருந்து வெளிவந்தார்,
ந, பீஷ்மர்முதலான குருஸ்ரேஷ்டர்களை அனுப்பினார், பிறகு,
ர்ண ரதத்திலேற்றிக்கொண்டு, ஸாத்யகியுடன் புறப்பட்டார்.
அவ்விடம்விட்டுச் சென்றபிறகு, கௌரவர்கள் சேர்ந்து, கேச
த்திலுள்ள பெரிதான ஆச்சரியத்தை ஒருவரோடொருவர் மிக
புதமாய்ப் பேசிக்கொண்டார்கள் 'பூமியானது முழுமையும்
அறியாமையால் மிருத்யுபாசத்தின்வசத்தை அடைந்துவிட்
துர்யோதனனுடைய மூர்க்கத்தனத்தினால் இந்த ராஜ்யம்
லென்று போய்விட்டது' என்று சொன்னார்கள்

புருஷோத்தமரானவர், அந்த நகரத்திலிருந்தும் வெளிவந்து,
பட்டார் அப்பொழுது, கர்ணனோடு நெடுநேரம் ஆலோசனை
தார் எல்லா யாதவர்களுக்கும் ஸந்தோஷத்தைச் செய்கிறவ
கண்ணபிரான், கர்ணனை அனுப்பிய பிறகு, மிக்க வேகத்துடன்,
ரம் குதிரைகளை ஓட்டினார் வேகமுள்ள அந்தக் குதிரைகள்
கனால் நன்கு தூண்டப்பட்டு ஆகாயத்தை விழுங்குவனபோல
வேக மனோவேகமாக நடந்தன அவைகள் விரைந்து செல்லு
பருந்துகளைப்போல நீண்ட வழியை விரைவிற்கடந்து சார்ங்க
கிற வில்லைப்பிடித்த கண்ணபிரானைச் சுமந்துகொண்டு உபா
உபப்லாவ்யநகரத்தை அடைந்தன

நூற்று முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபாவம் (தொடர்ச்சி)

(குந்தியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பீஷ்மத்ரோணர்கள் துரியோதனனைப் பாண்டவர்களுடன் ஸமாதானம் செய்துகொள்ளும்படி. வற்புறுத்திச் சொல்லியது)

குந்தியினுடையவார்த்தையைக்கேட்டு, மஹாரதர்களான பீ
ருமதுரோணரும், கட்டளையைக்கடந்த துரியோதனனை நோ
பின்வரும் வாக்யத்தைச் சொல்லலானார்கள்- 'ஆண்மைபிறசி
வனே! கிருஷ்ணருடைய ஸந்நிதியில் பயனுள்ளதும் மிகவும் உ
மும் தாமத்தைவிட்டு விலகாததும் மிகச்சிறந்ததுமாகக் குந்தியி
சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை நீ கேட்டாயா? கௌரவ! குந்தி
புத்திரர்கள் வாஸுதேவருக்குச் சம்மதமான அதைச் செ
போகிறார்கள் அவர்கள் ராஜ்யமின்றி ஒருபொழுதும் தணி
அடையார்கள் அப்பொழுது, சபையில், பார்த்தர்களும் திரௌ
யும் தாமமாகிற பாசத்தால் கட்டப்பட்டு உன்னாலே துன்பம் உ
பண்ணப்பட்டார்களல்லவா? உன்னுடைய அந்தக்குற்றமும் .
களால் பொறுக்கப்பட்டது. அஸ்திரங்களைப்பயின்றவனான .
ஜுனனையும் நிச்சயத்தைச் செய்தவனான் பீமஸேனனையும் .
டீவத்தையும் அம்பறாத்தூணிகளையும் (அழிவற்ற) ரதத்தை
வானரக் கொடியையும் பலத்தோடும் வீர்யத்தோடுங்கூடிய .
ஸஹதேவர்களையும் வாஸுதேவரான ஸஹாயத்தையும் அடை
யுதிஷ்டிரன் பொறுத்திருக்கமாட்டான் ஓ! சிறந்தகைகளையு
வனே! முன்பு, விராடநகரத்தில் புத்திமானான அர்ஜுனனாலே
ரும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டோமென்பது உனக்கு நேரில்தெ
வானரக்கொடியையுடைய அவனாலே, யுத்தத்தில் கோரமான
கையுடைய நிவாதகவசர்களென்கிற அஸுரர்கள் 1 பாசுப
திரத்தை எடுத்து எரிக்கப்பட்டார்கள் கோஷயாத்திரையி
னைமுதலான இவர்களும் கவசமும் தேருமுடைய நீயும் விடு
பட்டார்கள் இது போதுமான உதாரணம் பரதஸ்ரேஷ்ட
பிராதாக்களான பாண்டவர்களோடு சமாதானத்தைச் செய்

1 'ரௌத்ரம்' என்பது மூலம், 'கரூரமான' என்பது இங்கிலிஷ்
பெயர்ப்பு

மிருத்யுவின் கோரப்பல்லிடுக்கில் அகப்பட்ட இந்தப்பூமிமுழு
மையும் காப்பாற்று யுதிஷ்டிரன் உனக்குத் தமையனும் தாமத
சீலமாகக்கொண்டவனும் அன்போடுகூடினவனும் இன்சொல்
லுடையவனும் வித்வானுமாயிருப்பவன். இப்பொழுது, கெட்ட
எண்ணத்தை விட்டு, ஆண்மையிற் சிறந்தவனான அவனை அடையக்
கடவாய் நீ வில்லை வைத்துவிட்டுப் புருவங்களை நெரிக்காதவனாகிப்
பாண்டவனால் பார்க்கப்படுவாயானால்,அது நமது குலத்திற்குச் சாந்தி
செய்யப்பட்டதாகும் பகைவரை அடக்குபவனே! முன்போல
மந்திரிகளுடன் ராஜபுத்திரனும் அரசனுமான அவனை அடைந்து
ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு அபிவாதனஞ் செய்யக்கடவாய் பீமனுக்
குமுன் பிறந்தவனும் குந்தியின்புத்திரனுமான யுதிஷ்டிரன், நமஸ்
காரஞ் செய்கிறவனான உன்னை ஸ்நேகத்தினால் கைகளாற் பிடிக்கட்டும்.
யானைத்தினுடைய தோள்களும் தொடைகளும் கைகளும் போன்ற
தோள்களையும் தொடைகளையும் கைகளையுமுடையவனும், உருண்டு
நீண்ட பெரிய புஜங்களையுடையவனும் அடிப்பவர்களிற்சிறந்தவனுமா
ன பீமனானவன் உன்னைக் கைகளால் தழுவிக்கொள்ளட்டும். பிறகு,
சங்குபோன்ற கழுத்தையுடையவனும் சுருண்டகேசத்தையுடையவ
னும் தாமரைமலர்களைப்போன்ற கண்களையுடையவனும் குந்திபுத்திர
னும் பார்த்தனென்று பெயர்பெற்றவனுமான தனஞ்சயன் உன்னை
வணங்கட்டும் அச்வினீதேவர்களுடைய புத்திரர்களும் புருஷ
ஸ்ரேஷ்டர்களும் ரூபத்தினால் பூமியில் நிகரற்றவர்களுமான அந்த
நகுலஸஹதேவர்களும் குருவைப்போல் உன்னை அன்புடன் பூஜித்து
அணுகிக்கொள்ளட்டும் அரசனே! மாதவர் முதலான அரசர்கள் ஆனந்தக்
கண்ணீரைச்சொரியட்டும் பிராதாக்களுடன் சேரு அகங்கா
ரத்தை விடு அதைவிட்டு, நீ பிராதாக்களுடன் பூமிமுழுவதையும்
ஆளு அரசர்கள் ஸந்தோஷத்தால் ஒருவரையொருவர் தழுவிக்
கொண்டு போகட்டும். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! சண்டைவேண்டாம்.
நண்பர்கள் தடுப்பதைக்கேள் யுத்தத்திலேயோ நிச்சயமாக க்ஷத்ரி
யர்களுக்கு அழிவானது காணப்படுகிறது கிரகங்கள் விபரீதமாயி
ருக்கின்றன மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் குரூரமாயிருக்கின்றன வீர!
க்ஷத்ரியர்களை அழிக்கின்ற பலவித உத்பாதங்கள் காணப்படுகின்
றன விசேஷமாக இங்கே நம்முடைய அழிவிலே நிமித்தங்கள்
காணப்படுகின்றன எரிகின்ற கொள்ளிகளாலே உன்னுடைய சேனை
யானது வருத்தப்படுகிறதன்றோ? அரசனே! குதிரைகள் மகிழ்ச்சி
யற்று அழுகின்றவைபோல இருக்கின்றன கழுகுகள் உன்னுடைய

சேனைகளைச்சுற்றி வட்டமிடுகின்றன. பட்டணம் முன்போல இ
ராஜமாளிகையும் முன் போல இல்லை நரிகளும் அமங்களமாக உ
யிட்டுக்கொண்டு, 1 மூண்டெரிகின்ற திக்கை அடுக்கின்றன.
வும் மாதாவும் நன்மையை விரும்புகின்ற நாமங்களும் சொன்ன
செய்யக்கடவாய் ஓ! புஜபலமமைந்தவனே! ஸமாதானமோ சண்
யோ உன்னுடைய வசமாயிருக்கின்றன பகைவரைவாட்டுகிறவ
அன்புடையவர்கள் சொன்னதைச் செய்யாததிஷயத்தில் பா
னுடைய கணைகளால் சேனை மிகப் பீடிக்கப்படுவதைப் பார்த்
தாபத்தை அடைவாய் எங்களுடைய இந்த வார்த்தையா
உனக்கு விபரீதமாகுமேயானல், பலசாலியும் யுத்தத்தில் காஜி
வனுமான பீமனுடைய பெரிதான முழக்கத்தையும் காண்டீவத
டைய ஒலியையும் கேட்டு 2 எங்களுடைய வார்த்தையை நினைப்ப
என்றார்கள்

நூற்றுமுப்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

பகவத்யாநபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மத்துரோணர்கள், துரியோதனன் தம்வார்த்தையைக்கேள
விடில் அர்ஜுனனேடு யுத்தம்செய்தல் தீமையைத் தரு
மென்று துக்கித்ததும், துரோணர் ஸமாதானம் செய்து
,கோள்ளும்படி துரியோதனனுக்குத்
திரும்பவும் சோல்லியதும்)

இவ்விதம் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டே மனம்வருந்
குறுக்குப்பார்வையும் கவிழ்ந்தமுகமுமுடையவனுகிய புருவங்
டைய மத்தியைச் சேரும்படிசெய்து ஒன்றும் சொல்லாம
தான் அவன் மனம்வருந்தியிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டுப் பு
ஶ்ரேஷ்டர்களான பீஷ்மரும் துரோணரும் ஒருவரை ஒருவர் ஸ
தில் நன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டு மறுபடியும் மேல் வார்த்தை
சொன்னார்கள்

பீஷ்மர் சொல்லுகிறார் 'பணிவிடை செய்ய விருப்பமுள்
னும் அஸூயையில்லாதவனும் பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதமானவ
உண்மையுரைப்பவனுமான பார்த்தனை எதிர்த்து யுத்தம் செ
ன்றும் இதைக்காட்டிலும் பெரிய துக்கம் எது?' என்று செ
ர் துரோணர், 'அரசனே! புத்திரனை அஶ்வத்தாமாவினி

---

1 திக்தாஹமென்கிற உத்பாதம் 2 'மே வாக்கியம்' என்பது மூ

ிருபபதைககாடடிலும வானரததுவஜனை அாஜுனனிடததில
ாககு மிக அதிகமான வெகுமானமும (அவனுக்கு எனனிடததில)
ாககமுமிருககினறன கஷததிரிய தாமததைப பினபறறி, புத
ீனககாடடிலும அதிகபரியனை அநத அாஜுனனை எதிாதது யுத
செயவேனேயானல கஷததிரியனபிறபபை நிநதிககவேணடும
கததில எவனுககு ஸமமாக வேறு ஒரு விலலாளியுமிலலையோ
த அாஜுனன எனனுடைய அருளால மறற விலலாளி
ாக காடடிலும சிறநதவனைனை நணபாகளை மோசமசெய
வனும கெடடஎணணமுடையவனும நாஸதிகனும அதனல
ாமையிலலாதவனும ரகஸயமாகத துனபததைச செயபவனு
னவன, யாகததில வநத மூடன போல, நலலோாகளிடம நனகு
ிபபை அடையமாடடான பாவபுததியுளளவன, பாவஙகளி
நநதும தடுககபபடடாலும, பாவததையே விருமபுகிறன
ல புததியுளளவன, பாவியினல (பாவததில) ஏவபபடடாலும,
ாமையைச செயயவே விருமபுகிறன இவாகள(உனனலே) களள
சாரம செயயபபடடவாகளாயிருநதும பிரியததிலேயே இருக
ாகளலலவா? பரதஸரேஷடனே! உனனுடைய தோஷஙகள
ோாததிறகே காரணமாகினறன கௌரவாகளில முதியவரான
ஷமாாலும எனனுலும விதுராாலும வாஸுதேவராலும சொலலப
டும நீ நனமையை நினைககவிலலை ‘எனககு வனமையிருக
து’ எனறு, மழைககாலததில சுறுககளும முதலைகளும மகரஙக
ம நிறைநத கஙகையினவேகததைத தாணடவிருமபுவதுபோல
கதஸாகரததை) விரைநது தாணடவிருமபுகிறய பேராசையினல,
எறியபபடட மாலையைபபோல யுதிஷடிரருடைய செலவததை
டையினல மூடிககொணடவனக நினைககிறய காடடிலிருநதாலும,
ரௌபதியுடன கூடினவனும குநதீபுததிரனும ஆயுதஙகளையுடைய
னபிறநதாகளால சூழபபடடவனுமான பாணடவனை, ராஜயததி
நுபபவனைனுலும, எவன ஜயிககபபோகிறன? எலலா அரசாகளும
னுடைய வசததில கிஙகராகளாயிருககினறனரோ அநதக குபே
ாயும (யுததததில) எதிாதத தாமராஜன விளஙகினன பாணடவா
ா குபேரனுடைய கிரகததை அடைநது அவனிடமிருநது ரததி
ஙகளை அடைநது, செழிததவான உனனுடைய ராஜயததை ஆகர
தது அதனை அடைய விருமபுகிறாகள (அவாகளால) தானமும
ஹாமமும அதயயனமும செயயபபடடன பிராமமணாகள தனங
ாாலே திருபதிசெயயபபடடாாகள எஙகளுககு ஆயுளுமசெனறு

விட்டது எங்களை - விருப்பமகிறைவேறினவர்களாகவும் அறி
கடவாய். நீயோ பாண்டவர்களுடன் போர்செய்து ஸ்வர்க்கத்தை
ராஜ்யத்தையும் நண்பர்களையும் தனங்களையும் விட்டுவிட்டு மிகவு
த்தை அடையப்போகிறாய் ஸத்தியத்தையே உரைப்பவனும் த
தினால் கடுமையான விரதத்தையுடையவனும் தேவியுமான திரெ
பதியாளவள் எந்தப்பாண்டவனுக்கு வெற்றியை வேண்டுகிறாளோ
அவனை எப்படி வெல்லுவாய்? எவனுக்கு ஜனார்த்தனர் மந்திரியோ
எவனுக்கு எல்லா வில்லாளிகளிலும்சிறந்தவனான தனஞ்சயன் த
யோ (அந்தப்) பாண்டவனை எப்படி ஜயிக்கப்போகிறாய்? எவனு
குத் தைரியசாலிகளும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்களுமான பிரா
மணர்கள் துணைவர்களோ, உக்கிரமான தவத்தையுடையவனும் வீர
மான அந்தப்பாண்டவனை எப்படி வெல்லப்போகிறாய்? நண்பர்
துயரக்கடலில் முழுகும்பொழுது அவர்களுக்கு க்ஷேமத்தைவிரு
கிற நண்பனால் இது செய்யவேண்டியகாரியமானதால், சொன்ன
யே திரும்பவும் சொல்லப்போகிறேன் அந்தவீரர்களோடு யுத
வேண்டாம் நீ குலத்தினவர்களுக்கின்பொருட்டு ஸமாதானத்
அடையக்கடவாய் புத்திரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் நண்பர்க
டும் யமனுடையவீட்டை அடையாதே' என்றார்'' என்று சொன்

நூற்று நாற்பதாவது அத்யாயம்

பகவத்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், கர்ணனுக்கு, அவன்குந்தியினுடைய புத்திரன்என்பதை
தெரிவித்து அவனைப் பாண்டவபக்ஷத்தில் சேரச்சொல்லியது)

ஜனமேஜயர், "ஓ! மிகச்சிறந்தவரே! பகைவீரர்களைக்கொல்
கின்றவரான மதுஸூதனர் ராஜபுத்திரர்களாலும் வேலைக்காரர்க
ளும் சூழப்பட்டுக் கர்ணனைத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு வெளிக்கிள
பித் தேர்த்தட்டில் ராதாபுத்ரனான அவனைநோக்கி என்ன சொ
னார்? கோவிந்தரானவர் ஸூதபுத்திரனிடத்தில் என்ன ஸமாதா
வார்த்தைகளைச் சொல்லினார்? காலத்திலகிளம்பின மேகத்தி
டைய ஒலிபோன்ற ஒலியையுடைய கிருஷ்ணர், கர்ணனைநோக்கி
மாகவோ அல்லது கடுமையாகவோ சொல்லிய எல்லாவற்றை
எனக்குச் சொல்லும்'' என்றுகேட்டார்

வைசமபாயனா சொலலுகிறா "ஓ! பாரதரே! அறியமுடி
க ஸவரூபததையுடைய மதுஸூதனா நயமானவைவும், கடுமையா
னவையும், பிரியமானவையும், தாமததுடனகூடினவையும், உணமை
னவையும், ஹிதமானவையும், மனததைதககவருகினறவையுமான
தவாரததைகளைக கிரமமாக ராதேயனைநோககிச சொனனாரோ
வைகளை எனனிடம கேளும
வாஸுதேவா, 'ராதேய! வேதஙகளின கரையைஅடைநதவாக
ள பிராமமணாகளை நீ உபாஸிததிருககினறாய நியமததுடன,
ஸூயையிலலாமல, உணமையான அாததததை அவாகளிடம வின
யும இருககிறாய காண! ஸநாதனமான வேதவாதஙகளை நீயே அறி
றாய நீ தாமசாஸதிரஙகளின நுடபஙகளில நிசசயமுளளவன சாஸ
ஙகளை அறிநத ஜனஙகள கனனிகையினிடம பிறநத [1] கானீனனுக
ஸஹோடனுககும, அநதககனனிகையை விவாகமசெயதவனைப
ாவாகச சொலலுகிறாாகள காண! நீ, அபபடிபபடடவனாயிருககி
அபபடிபபிறநத நீ சாஸதிரஙகளுடைய நிசசயததினாலே தா
ாகப பாணடுவினுடையபுததிரனாகிறாய வா, அரசனாகாய ஆண
யிறசிறநதவனே! பாாததாகள உனனுடைய தகபபனவழியைச
ாநதவாகள விருஷணிகள உனனுடைய தாயினவழியைச சோந
ாகள நீ இநத இரணடுபககஙகளையும அறியககடவாய ஐயா!
ககிருநது எனனுடன வநதிருககும உனனை யுதிஷடிாருககு
நதிக குநதியினிடமபிறநதவனாக இபபொழுது பாணடவாகள
றியடடும பிராதாககளான ஐநது பாணடவாகளும, திரௌ
தியின புததிராகள ஐவரும, ஒருவராலும ஜயிககபபடாத
னும ஸுபததிரையின புத்திரனுமான அபிமனயுவும உனனுடைய
தஙகளைப பிடிபபாாகள. பாணடவாகளினிமிததமாக வநதவா
ான அரசாகளும ராஜபுததிராகளும எலலா அநதகாகளும விருஷ
ிகளும உனனுடைய பாதஙகளைப பிடிபபாாகள ராஜஸ்ரேஷ
களும ராஜகனனிகைகளும, பொறகுடஙகளையும வெளளிககுடங
ளையும மணகுடஙகளையும பசிலைகளையும எலலா விததுககளை
எலலாரதனஙகளையும கொடிகளையும அபிஷேகபபொருளகளை
கொணடுவாடடும அபபடியே, திரௌபதியானவள [2] ஆறாவது

1 ஆதிபாவம 461-ம பககம குறிபபுபபாாகக

2 'பாணடவாகள ஐவரிடததிலும ஒவவொருவரிடததில ஒவவொரு
லததிலிருககிறாள காணனிடமும இருநதால அது ஆறாவது காலமா
ம' எனபது

காலததில உனனையும அடையபபோகிருள. கூரமையான பு
யுடையவரும பராமமனேததமருமான தௌமயா அகனி
ஹோமமசெயபடடும நானகுவேதஙகளையும ஒதினவாகள
பிராமமணாகளும பிராமமணகாமாவில நிலைததவராயிருககிற பா
டவாகளுடைய புரோஹிதரும இபபொழுது உனககு அபிஷே
செயயககடவா அபபடியே, புருஷஸரேஷடாகளும தமபிமாா
மான ஐநதுபாணடவாகளும திரௌபதியின புதராகளஐவரும ப
சாலாகளும சேதியாகளும அபிஷேகம செயதுவைககடடும நா
உனனைப பூமிககுபபதியான அரசனுக அபிஷேகமசெயதுவை
றேன தாமபுததிரரான யுதிஷடிரராஜா உனககு இளவரசராக இ
கடடும தாமபுததியுளளவரும கடுமையான வரததைதயுடை
வரும குநதிபுதரருமான யுதிஷடிரா வெணசாமரததை எடுது
கொணடு தேரில உனககுப பினனாலே ஏறடடும மிககபலசாலி
குநதிபுததிரனுமான பீமஸேனன அபிஷேகமசெயயபபடடவனு
உனனுடைய தலையில மிககவெணமையான குடையைபபிடிபபானு
அாஜுனன நூறுமணிகளுடைய பெரியகோஷததைதயுடையதும பு
தோலால விரிககபபடடதும வெளளைககுதிரைகள பூடடபபடட
மான தேரை ஓடடுவான அபிமனயுவும உனககு எஙகாளும
பததிலிருபபவனுவான நகுலனும ஸஹதேவனும திரௌபதிப
புததிராகளஐவரும பாஞசாலாகளும மகாரதனன சிகணடி
உனககுப பினவருவாாகள அரசனே! நானும உனககுபபி
வருவேன எலலா அநதகாகளும விருஷணிகளும தாசாா
களும தசாாணதேசததவாகளும உனககுப பரிவாரஙகளாவா
நீணடகைகளையுடையவனே! தமபிமாாகளான பாணடவாகளுட
பலவிதமான ஜபஙகள ஹோமஙகள தனிததனியான மஙகளங
இவைகளுடனகூடி ராஜயததை அனுபவிககசகடவாய திராவி
களும குநதளாகளும ஆநதிராகளும தாலசராகளும சூசுபாகளு
வேணுபாகளும உனககு முனசெலலுகிறவாகளாககடவா ஸு
களும மாகதாகளும உனனைப பலவிதமான துதிகளாலே துதிக
கடவா பாணடவாகள வஸுஷேணனென உனககு வெறறியைக
ஷிககக கடவா குநதிபுததிரனே! அபபடிபபடட நீ நகஷததிர
ளாலே சநதிரன சூழபபடடதுபோலப பாணடவாகளால சூழபபட
ராஜயததை ஆளககடவாய குநதியையும சநதோஷிககச செய
கடவாய உனனுடைய நணபாகள மகிழககடவா. அபபடியே
பகைவா வருததததைஅடையககடவா உனககு இபபொழு

தர்களான பாண்டவர்களுடன் நல்ல ஸிநேஹத்தன்மையும்
பட்டும்' என்றார்.

நூற்று நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

பகவத்யாந பர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(கர்ணன் பாண்டவபக்ஷத்தில் தான் சேருவதிலுள்ள இடையூறு
களை விவரமாகக் கிருஷ்ணரிடம் சொல்லி, தான்
குந்தியின்பிள்ளை என்கிற ரஹஸ்யத்தை
வெளியிடாமலிருக்கும்படி அவ
ரைக் கேட்டுக்கொண்டது)

கர்ணன் சொல்லுகிறான்: 'ஓ! கேசவரே! வார்ஷ்ணேயரே!
க்கு நண்பராயிருப்பதினாலும் ஸ்நேகத்தினாலும் ஸகாவாயிருப்ப
னாலும் நன்மையைவிரும்புவதினாலும் [1]சொன்னீர், ஸந்தேக
லை ஓ! கிருஷ்ணரே! நீர் நினைப்பதுபோல எல்லாவற்றையுமே
கிறேன் தர்மசாஸ்திரங்களின் நிச்சயத்தினால் தர்மமாகப் பாண்டு
ர் புத்திரனே ஆகிறேன். ஓ! ஜனார்த்தனரே! கன்னிகையான
ஸூர்யனிடமிருந்தும் என்னைக் கர்ப்பத்தில் தரித்தாள். அவள்,
ந்தவுடன் என்னை, ஸூர்யனுடைய சொல்லாலேயே விட்டுவிட
ள் ஓ! கோவிந்தரே! அவ்விதம்பிறந்த நான் தர்மத்தினாலே பாண்டு
க்குப் புத்திரனாகிறேன் குந்தியினாலேயோ, நான் க்ஷேமம் உண்
ாதபடி விட்டுவிடப்பட்டேன் அதிரதனென்கிற ஸூதனே என்
பார்த்தவுடன் வீட்டுக்குக்கொண்டுபோனான் ஓ! மதுஸூத
ரே! அன்பினால் என்னை ராதையிடத்திலேயும் கொடுத்தான்.
னே, ராதைக்கும் என்னிடத்திலுள்ள அன்பினாலே பால
ருகிறது ஓ! மாதவரே! அவள் என்னுடைய மூத்திரத்தையும்
த்தையும் எடுத்தாள் தர்மத்தை அறிந்தவனும் எப்பொழுதும்
ர்மசாஸ்திரங்களைக் கேட்பதில் பற்றுள்ளவனுமான என்னைப்
ான்றவன் எப்படி அவளுடைய [2]பிண்டத்தை விலக்குவதைச்
ய்யலாம்? அப்படியே, அதிரதனென்கிற ஸூதனும் என்னைப்
த்திரனாக நினைக்கிறான் நானும் அவனை அன்பினால் எப்பொழு
ம் தந்தையாக நினைக்கிறேன் ஓ! மாதவரே! ஜனார்த்தனரே!

---

1 'ஆத்த' என்பது வேறுபாடம்

2 'அவளுக்குப் பிண்டதானம் செய்யாமலிருக்கலாம்' என்பது

அவனே எனக்குப் புத்திரனிடமுண்டான பிரியத்தினாலே ச
திரத்திலகண்ட விதிப்படி ஜாதகாமம் முதலியவற்றைச் செய
தான வேதியாகளைக்கொண்டு வஸுஷேணனென்கிற பெயரை
இடுவித்தான். அவனுடைய சம்பந்தத்தினாலே, எனக்கு யௌவ
வந்தபொழுது, மனைவிகளும் விவாஹம் செய்யப்பட்டார்கள்.
ஜனார்த்தனரே! அவர்களிடம் எனக்குப் புத்திரர்களும் பௌத்
களுமுண்டானார்கள் ஓ! கிருஷ்ணரே! அந்த மங்கையரிடமிருந்து
மனமானது நீங்காது. ஓ! கோவிந்தரே! பூமி முழுமைக்குமாக
பொற்குவியல்களுக்காகவோ ஸந்தோஷத்தினாலோ பயத்தினு
அதை வீணாகச் செய்வதற்கு மனம் செல்லவில்லை ஓ! கிருஷ்ண
துரியோதனனை அடுத்து திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனை
நான் பதின்மூன்று வருஷங்கள் சிறிதும் தடையில்லாமல்
யத்தை அனுபவித்தேன் நான் ஸூதர்களோடு பல யாகங்க
செய்தேன் என்னாலே குலதர்மங்களும் விவாகங்களும் ஸூ
களோடு செய்யப்பட்டன ஓ! கிருஷ்ணரே! துரியோதனன் என
அடுத்து ஆயுதங்களில் முயற்சியையும் பாண்டவர்களுடன் கலகத்
யும் செய்தான் ஓ! அச்சுதரே! ஆகையால், யுத்தத்தில் இர
தேரோளிகள் ஒருவரையொருவர் எதிர்க்கின்ற துவைரதமென்
போரில் என்னை அர்ஜுனனுக்கு முக்கியமான பகையாகி எதி
த்துச் செல்லவேண்டியவனாக வரித்தான் ஓ! ஜனார்த்தனரே! வ
திற்குப் பயந்தோ பந்தத்திற்குப் பயந்தோ அல்லது லோபத்தி
லோ, புத்திமானான் துரியோதனனுக்கு கபடமாக நடப்பத
எனக்கு மனம் எழவில்லை ஓ! ஹ்ருஷீகேசரே! இப்பொழுது ந
அர்ஜுனனுக்கு எதிர்த்தேரோளியாகச் செல்லாமலிருப்பேனு
நானும் அர்ஜுனனுமாகிய எங்கள் இருவருக்கும் அபகீர்த்தியே
படும் ஓ! மதுஸூதனரே! நீர் நன்மையின்பொருட்டே சொ
கிறீர், ஸந்தேகமில்லை பாண்டவர்களும் உமக்கு வசமாயிரு
லால் எல்லாவற்றையும் செய்வார்கள், ஸந்தேகமில்லை ஓ!
ஸூதனரே! இந்த விஷயத்தில் ஆலோசனையை மறைவாக வைத்
கொள்ளக்கடவீர். ஓ! யாதவேந்திரரே! இவையெல்லாவற்றையு
நன்மையாக நினைக்கிறேன் தர்மபுத்தியுள்ளவனும் இந்திரியங்க
அடக்கினவனும் அரசனுமான அந்த யுதிஷ்டிரன் என்னைக் குந்
யுடைய முதலிலுண்டான புத்திரனாக அறிவானாகில் ராஜ்யத
ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான் ஓ! மதுஸூதனரே! பகைவ
அடக்குபவரே! நான் பெரிதும் செழித்ததுமான அந்த ராஜ்யத்

டைந்தாலும், துரியோதனனுக்கே கொடுப்பேன் என்னுக்கு ஹருஷீ
சா நாயகரோ, என்னுக்கு அர்ஜுனன் போர்வீரனோ, தாமாதமா
ன அந்த யுதிஷ்டிரனே நிலைபெற்ற அரசனாக இருக்கவேண்டும் ஓ!
தவரே! ஜனார்த்தனரே! என்னுக்கு மகாரதனான பீமனும், நகுலனும்,
ஹதேவனும், திரௌபதியின் புத்திரர்களும், பாஞ்சாலபுத்திர
ன திருஷ்டத்யும்னனும், மகாரதனான ஸாத்யகியும், உத்தமௌ
ஜஸும், ஸோமகராஜகுமாரனும் ஸத்யஸந்தனுமான யுதாமன்யுவும்,
திதேசாதிபதியும், சேகிதானனும், ஒருவராலும் ஜயிக்கப்படாத
ன சிகண்டியும், இந்திரகோபப்பூச்சியின்நிறம்போன்ற நிறமுடை
ர்களும் பிராதாக்களுமான கேகயர்களும், வானவிலுக்கு நிக
ன நிறமுடையவனும் பீமஸேனனுக்கு மாதுலனும் பெரியமன
டையவனுமான குந்திபோஜனும், மகாரதனான சேனஜித்தும்,
ாட்டனுடையபுத்திரனான சங்கனும் (வீரர்களோ), நீரும் வேண்
வற்றையெல்லாம் அளிக்கும் நிதிபோலிருக்கிறீரோ, அவ
க்கே பூமியும் ராஜ்யமும் ஆகும் க்ஷத்திரியர்களின் பெரிய
டமானது சோகப்பட்டிருக்கிறது. ஜ்வலிக்கின்றதும், எல்லா
சார்களிடத்திலும் பிரஸித்திபெற்றதுமான துரியோதனனுடைய
தராஜ்யமானது யுதிஷ்டிரனால் [1] அடையப்பட்டிருக்கிறது ஓ!
ஷ்ணேயரே! சஸ்திரயாகமானது உண்டாகப்போகிறது ஓ!
ர்த்தனரே! நீர் இந்த [2]யாகத்திற்கு உபத்ரஷ்டாவாகப்போகிறீர்

---

[1] 'யுதிஷ்டிரர் வெல்வது நிச்சயம்' என்பது

[2] யாகத்தில் ரித்விக்குகள், ௧ அத்வர்யுகணம், ௨ பிரம்மகணம், உத்காதருகணம், ௪ ஹோதருகணம் என்று நான்குவகைப்படுவர்

௧-வது அத்வர்யுகணத்தில்—1 அத்வர்யு, 2 பிரதிப்ரஸ்தாதா, நேஷ்டா, 4 உன்னேதா என்னால்வர், இவர்கள், யஜுர்வேதிகள்

௨-வது பிரம்மகணத்தில்—1 பிரம்மா, 2 பிராம்மணாச்சம்ஸி, ஆக்னீத்ரன், 4 போதாஎன்ற நால்வர், இவர்கள் அதர்வவேதிகள், மர் நான்குவேதமும் தெரிந்தவராயிருக்கவேண்டுமென்பர்

௩-வது உத்காதருகணத்தில்—1 உத்காதா, 2 பிரஸ்தோதா ப்ரதிஹர்த்தா, 4 சுப்ரம்மண்யர் என் நால்வர், இவர்கள், ஸாமவேதிகள்.

௪-வது ஹோதருகணத்தில்—1 ஹோதா, 2 மைத்ராவருணன், அச்சாவாகன், 4 க்ராவஸ்துதென்ற நால்வர், இவர்கள், ரிக்வேதிகள்.

எனவே, ஒவ்வொருகணத்திலும் நந்நால்வராக, ரித்விக்குகள் பதி ற பேர்கள் ஆவர்

ஸதஸ்யர் என்று வேறு ஒருரித்விக்கும் உண்டு அவரைச்சேர்த்து விக்குகள் பதினெழுவராவர் ஸதஸ்யரை நீக்கி, யஜமானனையும் யஜ

ஓ! கிருஷ்ணரே! இந்த யாகத்தில் உமக்கு அத்வர்யுவின் காரியம் வரப்போகிறது ஸந்நாஹமுடையவனும் வானரக்கொடியையுடைய

மானபத்னியையுஞ்சேர்த்து யாகத்திற்கு அங்கமானவர்கள் பதினெண் என்பதும் உண்டு 'யஜமானனையும் யஜமானபத்னியையும் ஒருவரா கொண்டு பிரம்மாவைச்சேர்த்துப் பதினெண்மர்' என்பதும் உண் உபத்ரஷ்டா, ஸோமபர்வர் முதலாக வேறுசிலரும் உண்டு

இந்த அத்தியாயத்தில் வந்துள்ள யாகஸம்பந்தமான பேர்கள் விவரம் அகராதி வரிசையில் எழுதப்படுகிறது

அத்வர்யு—அத்வர்யு கணத்தில் முதன்மையான ரித்விக்கு இ யஜுர்வேதி இவரே யாகத்தில் முக்யமான வேலைகளைச் செய்பவர்

அவப்ருதம்—யாக முடிவில் யஜமானனும் ரித்விக்குகளும் மற்ற களும் சேர்ந்து ஸ்நானம் செய்வது

அவஸாநம்—ப்ராதஸ்ஸவநம் முதலியன, ஸவநம்=யாகத்தில் இ இடையே ஓய்வுநேரம்

ஆக்நீத்ரன்—ப்ரம்மகணத்தில் மூன்றாவது ரித்விக்கு

இத்மம்—அக்நியை ஜ்வலிக்கச் செய்யும் ஸமித்துக்களின் தொகு இது பதினைந்து ஸமித்துக்கள் சேர்ந்தது

உத்காதா—உத்காத்ருகணத்தில் முதன்மையானவர், இவர், ஸ கானத்துடன் கூடிய ரிக்குக்களால் தேவதைகளை ஸ்தோத்ரம் செய்ப

உபத்ரஷ்டா—யாகத்தில் மேற்பார்ப்பவர்.

கபாலம்—புரோடாசத்தை ஸம்ஸ்காரம் செய்வதற்கு உதவு மண்ணினால் செய்த சிறு சில்லுகள்

சமஸாத்வர்யு—யாகத்தின் கடைசி நாளில் சமஸம் என்னும் பாத் திரத்தில் ஸோமரஸத்தை ஹோமம்செய்து மிச்சத்தை ரித்விக்குக்களுக் பானம்செய்யக் கொடுப்பவர்கள், இவர்கள் பதின்மராகலாம்

சாமித்ரம்—பசுவின் அவயவத்தை எடுத்துப் பக்குவம் செய்யும்வே இது செய்பவனுக்கு, சமிதா என்றுபெயர்

தீக்ஷிதபத்நி—யாகம் செய்யும் யஜமானனுடைய மனைவி

தீக்ஷிதன்—யஜமானன்=யாகம் செய்பவன்

ப்ரதிப்ரஸ்தாதா—அத்வர்யுகணத்தில் இரண்டாவது ரித்விக்கு

ப்ரம்மா—ப்ரம்மகணத்தில் முதல் ரித்விக்கு. இவர் எல்லாவேத தெரிந்தவராக இருக்கவேண்டும். இவர் யாகக்ரியைகளில் தவறுநேரா பார்ப்பவர்

ப்ரஸ்தோதா—இவர் உத்காத்ருகணத்தைச் சேர்ந்த இரண்டாவ ரித்விக்கு

ான அநத அா்ஜுனன இதில ஹோதாவாவான காணடீவமானது
கரும வீராகளுடைய வலிமையானது நெயயுமாகும ஓ! மாத
! அதில அா்ஜுனனுல பிரயோகிககபபட்ட ஐநதிரமும பாசு
மும பிராமமமும ஸதூணுகாணமும மநதிரஙகளாகும பராககிர
தில பிதாவைப பினபறறினவனுகவோ அலலது அதிகனுகவோ
நகிறவனும அநதச சுபததிரையினபுததிரனுமான அபிமனயு
ல கானததினுல செயயபபட்ட ஸதோததிரததைச செயயப
கிறுன, அதாவது, அதில உதகாதாவாவான மிகக பலசாலியும
ஷபரேஷடனும யுததததில காஜிததுககொணடு யானைகளின
ளைய நாசமசெயபவனுமான பீமனே அதில பிரஸதோதா
ான தாமாதமாவும அடிககடி ஐபஙகளோடும ஹோமஙக
டும கூடினவனும அரசனுமான அநத யுதிஷடிரனே அதில
மாவாயிருபபான. ஓ! மதுஸூதனரே! சஙகதவனிகளும
சமுழககஙகளும பேரிகையொலிகளும உயாவான சிஙகநாத
ஸுபபிரமணயா எனனும ரிதவிககாவன புகழுளளவாகளும

பரிதி—அகனிககுக கிழககுபபககம தவிர, மறற மூனறுபககஙகளிலும
டபபடும ஸமிதது
புநசசிதி—சில யாகமுடிவில கல்லுகளைப பரபபுதல
புரோடாசம—மாவினுலசெயத ஹவிஸ
மைதராவருணன—ஹோதரு கணததில இரணடாவது ரிதவிககு
யாகதக்ஷிணை—ரிதவிககுககளுககுக கொடுககும பொருள
யூபம—யாகததில யாகபசுவைககட்டும ஸதமபம
ஸருககு—ஹவிஸ முதலியவைகளை அககினியில ஹோமம செயயும
நெயமுதலிய தரவபபொருளகளை ஹோமமசெயயும கருவி 'ஸரு
எனறு சொலலபபடும
ஸதஸயா—யாககிரியைகளில உணடாகும ஸநதேகஙகளைத தெளிவிக
விதவானகள
ஸுபரமமணயா—உதகாதருகணததில நானகாவது ரிதவிககு இவா
திரனை அழைபபவா.
ஸோமகலசம—ஸோமரஸம வைககுமகுடம
ஸோமசமஸம—ஸோமரஸததைப பானமசெயவதறகு உபயோ
நம பாதாம
ஹவிஸ—ஹோமதரவயம
ஹோதா—ஹோதருகணததில முதனமையான ரிதவிககு இவா ரிக
தி, தேவதைகளை ரிககுககளால துதிபபவா

சிறந்த வீர்யமுள்ளவர்களும் மாத்ரியின் புத்திரர்களுமான
நகுலனும் ஸஹதேவனும் அதில் சமிதாக்களாக நன்கு ஆவா
சிறந்த வீரர்களான அவர்கள் மைத்திராவருணனும் ஆக்நீத்ர
ஆவார்கள் ஓ! கோவிந்தரே! ஜனார்த்தனரே! [1]கறுத்த தண
களையுடையவைகளும் மாசற்றவைகளுமான தேர்வரிசைகள் இ
யாகத்தில் யூபங்களாகக்கடவன. இதில் காணிகளும் நாளீகங்க
நாராசங்களும் வத்ஸதந்தங்களும் உபப்ரம்மணங்களும், அதா
சமஸ்தவாயுக்களும் ஆவன. தோமரங்கள் ஸோமகலசங்களும்,
லுகள் பவித்திரங்களும், கத்திகள் கபாலங்களும், தலைகள் புரோ
சங்களும் ஆவன. ஓ! கிருஷ்ணரே! அந்தயாகத்தில் இரத்தமா
ஹவிஸாகும். பளபளப்பான சக்திகளும் கதைகளும் பரிதிகளாக
இத்மங்களாகவும் ஆவன. துரோணசிஷ்யர்களும் சரத்வானுன
பருடைய சிஷ்யர்களும் ஸதஸ்யர்களாகக்கடவர். இதில், அர்ஜு
னால் விடப்பட்டவைகளும் மஹாரதர்களால் தொடுக்கப்பட்ட
களும் துரோணராலும் அஶ்வத்தாமாவினாலும் ஏவப்பட்டவை
மான பாணங்கள் ஸோமத்திற்குரிய சமஸமுதலிய பாத்திரங்க
க்கடவன. ஸாத்யகியோ ப்ரதிப்ரஸ்தாதாவினுடைய வேலை
செய்வான். இதில், துர்யோதனன் தீக்ஷிதன். இவனுடைய பெ
சேனையானது பத்னி. ஓ! மகாபாகுவே! இதில் மகாபலசாலிய
கடோத்கசன் [2]அதிராத்திரமென்கிற விரிவான யாககாமாவிலு
சாமித்திரத்தைச் செய்வான். ஓ! கிருஷ்ணரே! பிரதாப
யான திருஷ்டத்யும்னன் யாக்காமாவின் ஆரம்பத்தில் அக்கினி
ருந்தும் உண்டானபடியால், இந்தயாகத்திற்குத் தக்ஷிணையாவ
ஓ! கிருஷ்ணரே! நான் துர்யோதனனுடைய பிரியத்திற்கா
பாண்டவர்களைநோக்கிக் கடுமையான வார்த்தைகளைச்சொன்ன தா
கெட்டகாரியத்தினால் தபிக்கிறேன். ஓ! கோவிந்தரே! எப்பொழு
அர்ஜுனனாலே நான் கொல்லப்பட்டதைப் பார்ப்பீரோ, அப்
பொழுது, உடனே இந்த யாகத்திற்குப் பின்செய்யவேண்டிய 'சய
ஏற்படப்போகிறது. எப்பொழுது, பாண்டவன் மிக்கசப்திக்கின்ற
சாஸனனுடைய ரக்தத்தைப் பானம்செய்வானோ, அப்பொழுது, ஈ
ஸோமத்தைக் கச்சிப்பிழிகின்ற காமாவானது நடைபெறும்

---

1 'கல்மாஷத்தண்டா:' என்பதுமூலம். 'பலநிறமான கொடிமரங
என்பது பழையவுரை.

2 கடோத்கசன் பிசாசன், 'ராத்ரி யுத்தம் செய்பவன்' என
குறிப்பு.

ர்த்தனரே! எப்பொழுது, பாஞ்சாலனுடைய புத்திரர்கள்
ரோணரையும் பீஷ்மரையும் (கொன்று) தள்ளுவார்களோ அப்
பாழுது, அது, யாகத்தின் அவஸானமாகும் ஓ! மாதவரே! எப்
பாழுது, மிக்கபலசாலியான பீமன் துர்யோதனனைக் கொல்லு
றோ அப்பொழுது, துர்யோதனனுடைய யாகமானது முடிவை
டையும் ஓ! கேசவரே! ஜனார்த்தனரே! திருதராஷ்டிரருடைய
மக்களும் பௌத்திரர்களின்பத்தினிகளும் சேர்ந்து அரசனை
ந்தவர்களும் புத்திரர்களை இழந்தவர்களும் நாதனை இழந்தவர்
மாகி, நாய்களும் கழுகுகளும் [1] சாகுருவிகளும்நிறைந்த (ரண
த்தில்) காந்தாரியுடன் சேர்ந்து அழப்போகின்றார்கள் அது
யாகத்தில் அவபிருதம் ஆகும் ஓ! க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டரே!
ஜநார்த்தனரே! வித்தையில் சிறந்தவர்களும்பிராயமுதிர்ந்தவர்களு
ன க்ஷத்திரியர்கள் உம்முடையநிமித்தமாக வீணான மரணத்தை
டையவேண்டாம் ஓ! கேசவரே! மிகவும் செழிப்பையடைந்த
ன க்ஷத்திரியக்கூட்டமானது மூன்று உலகத்திலும் மிகவும்
த்தமான குருக்ஷேத்திரத்தில் ஆயுதத்தால் மரணத்தை அடை
டும் ஓ! புண்டரீகாக்ஷரே! இதில் எது இஷ்டமோ, எப்படியா
க்ஷத்திரியஜாதிமுழுதும் ஸ்வர்க்கத்தைஅடையுமோ, அதை
படிச்செய்யும் ஓ! ஜனார்த்தனரே! எவ்வளவுகாலம் மலைகளும்
களுமிருக்குமோ அவ்வளவுகாலம் கீர்த்தியானுண்டான இந்தச்
மானது சாஸ்வதமாக ஏற்படப்போகிறது ஓ! [2] வார்ஷ்ணே
ர! பிராம்மணர்கள் கூட்டங்களில் க்ஷத்திரியர்களுடைய யச
க்குத் தனமான மஹாபாரதயுத்தத்தைச் சொல்லப்போகிறார்
ஓ! கேசவரே! பகைவரை வாட்டுபவரே! எந்நாளுமே (நம
டைய) ஆலோசனையை மறைக்கிறவராகி, என்னுடன் யுத்தம் செய்ய
ாகக் குந்திபுத்திரனை அர்ஜுனனை அழைத்துவாரும்' என்று
னனன

---

1 'குரர்' என்பது மூலம்

2 'வார்ஷ்ணேயரே! பிராம்மணர்கள் மஹாபாரதயுத்தத்தைச் சொல்
போகிறார்கள் க்ஷத்திரியர்களுக்கு யுத்தத்தில் உண்டாகும் வெற்றியே
ம்' என்பது பழையஉரை.

நூறறு நாறபததிரணடாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்களுக்கு வெற்றி நிச்சயமென்றும் பீஷ்மத் துரோணாதி
களை யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி செய்தி தெரிவிக்க
வேணடுமென்றும் காணனிடம் கிருஷ்ணன்
சொல்லியது)

பகைவீராகளைக கொலலுகினறவரான கேசவா, காணனு
வாாததைதயைககேடடு, புனனகையுடன, இாதவாாததைதயை உ
கலானா 'காண! ராஜயலாபததிறகுரிய உபாயததை நீ செயயப
டாயா? எனனல அளிககபபடட பூமியை ஆளவிருமபவிலலை
பாணடவாகளுககு வெறறியானது நிசசயமெனபதில யாதொரு
தேகமுமிலலை மிக உயாநததும உககிரமான வானாராஜ வடி
மான பாணடவனுடைய வெறறிககொடியானது காணபபடுகி
இதில விஸவகாமாவினலே செயயபபடடவைகளும சிறநதவைக
இநதிரதவஜமபோல விளஙகுகினறவைகளுமான மாயைகள ந
உயாநது பாவியிருககினறன சிறநதவைகளும வெறறியை அ
கினறவைகளும பகைவருககு அசசததைச செயபவைகளும
பூதஙகளும காணபபடுகினறன. காண! உயாததிலும அகல
லும ஒருயோஜனை அளவுளள வடிவததைபுடையதும ஒளியுள
மிகவும உயாததிக கடடபபடடதும அகனிககு நிகரான ரூபமு
யதுமான தனஞசயனுடைய கொடியானது, மலைகளிலும மா
லும தடடுகிறதிலலை எப்பொழுது யுததததில கிருஷ
ஸாரதியாகவுடையவனும வெளளைககுதிரைகளையுடையவனும
ராஸதிரததையும ஆகனேயாஸதிரததையும மாருதாஸதிர
யும எய்கிறவனுமான அாஜுனனைப பாாபபாயோ, இடியினச
போலக காணடீவததின பெரியகோஷததையும கேடபாயோ, அப
பொழுது, தரேதாயுகமும கிருதயுகமும துவாபரமும 1 நடைபெற
டா எபபொழுது யுததததில ஜபஹோமஙகளை நனகுசெயப

---

1 *'கலிதானேறபடும, அதாவது, யுததமதான' எனபது கரு*
கிருத யுகததிலுளளவாகள எலலாரும கிருதகிருதயாகள, அதாவது,
வேணடிய காாயஙகளைசசெயது முடிததவாகள, ஆகையால, தாமா
காமஙகளை விருமபுவாரிலலை, எல்லாரும மோக்ஷததையே விருமபுகி
கள திரேதாயுகததிலுளளவாகள, தாமததை பாதானமாகவும:அ

றல தம சேனையைக காபபவரும ஆதிததியனைபபோல
ாகமுடியாதவரும பகைவாகளின சேனையை எரிபபவரும
புததிரருமான யுதிஷ்டிரரைப பாாபபாயோ, அபபொழுது,
யுகமும் தரேதாயுகமும துவாபரயுகமும நேரிடபபோகி
லை எபபொழுது, யுததததில மிகக பலசாலியும துசசாஸனனு
இரததததைககுடிததுப போரில கூததாடுபவனும மதங
ாட யானைபோலப பகைவரின யானைகளைக கொலலுகிறவனு
பீமஸேனனைப பாாபபாயோ, அபபொழுது, கிருதயுகமும
தாயுகமும துவாபரயுகமும ஏறபடபபோகிறதிலலை எபபொ
யுததததில போாசெயய விரைவாக வருகினறவாகளான
ாணரையும பீஷமரையும கிருபரையும அரசனன துாயோ
னையும ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதனையும அாஜுனனால
கபபடடவாகளாகப பாாபபாயோ, அபபொழுது, கிருதயுகமும
தாயுகமும துவாபரயுகமும நேரிடபபோகிறதிலலை எபபொ
யுததததில மிகக பலசாலிகளும கௌரவாகளுடைய சேனையை
களபோலக கலககுகிறவாகளும நெருககமாக ஆயுதஙகள விழும
ழுது சததுருவீராகளுடைய தோகளை முறிககிறவாகளும
திரியினபுததிராகளுமான நகுலஸஹதேவாகளைப பாாபபாயோ,
பொழுது, கிருதயுகமும தரேதாயுகமும துவாபரயுகமும நேரிடப
கிறதிலலை காண! நீ இஙகிருநது சென்று துரோணரிடததிலும
ரிடததிலுமகிருபரிடததிலும,'இநதமாதமானது இனிமையான
குளிாவெபபம அதிகம இலலாததும, தானயஙகளுமவிறகுகளும
சாகக் கிடைககககூடியதும, எலலா ஓஷதிகளுடைய வனஙகளா
செழிததது, பலஙகளோடுகூடியதும, ஈககள அதிகமிலலாத
சேறிலலாததும, ருசியான ஜலமுடையதும, அதிக வெபபமும
ருமிலலாததும, ஸுகமுமாக இருககிறது ஏழுதினஙகளுககுப
அமாவாஸையையும வரபபோகிறது அதில யுததமானது
டஙகவேணடும அநத அமாவாஸையைககு இநதிரனை அதிஷ்

ஙகளை அபரதானமாகவும உடையவாகள். துவாபர யுகததிலுளளவா
ாததகாமஙகளை பரதானமாகவும தாமததை அபரதானமாகவும விரு
ராகள ஆகையால, கிருதயுகம ஏறபடாதெனறதனால மோக்ஷமிலலை
பதும, திரேதாயுகம ஏறபடாதெனறதனால தாமமிலலை எனபதும
ரபரயுகம ஏறபடாதெனறதனால, அர்ததமும காமமும இலலையெனப
விளஙகும யுததததில எலலாரும மாிககபபோகிறாாகளாகையால,
ததமும காமமும இலலையனறோ' எனபது பழையவுரை

டான தேவதையாகச சொலலுகினறனா' எனறு சொலலு அ
யுததததிறகாக வநதவாகளான எலலாஅரசாகளிடததிலும, '
உஙகளுடைய இஷடஙகள எலலாவறறையும உணடுபணணுகிறே
துாயோதனனுடைய வசததை அடைநதவாகளான அரசாக
ராஜபுததிராகளும ஆயுததததால மரணததையடைநது உததம
கதியை அடையபபோகினறனா' எனறுசொலலு' எனறு கூறி

நூறறு நாறபததுமூன்றுவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம (தொடர்ச்சி.)

(கர்ணன், உலக நாசத்திற்குத் தானும் துச்சாஸனனும் சகுனியும்
காரணமென்று சொல்லிக் கிருஷ்ணரைத் தழுவிக்கொண்டு
அவரிடம் விடைபெற்றுத் திரும்பியதும், கிருஷ்ணா
உபப்லாவ்யம் அடைநததும்)

கர்ணன நனமையானதும சுபமுமான கேசவருடைய
வாாததையைககேடடு மதுவெனகிற அஸுரனைக கொனறவ
அநதககிருஷணரைப பூஜிதது உரைககலானுன 'ஓ! நீணட கை
உடையவரே! தெரிநதுகொணடு ஏன எனனை மயககசசெயய வி
கிறீா? இபபொழுது, பூமி முழுமைககும அழிவானது
டிருககிறது அதில, சகுனியும, நானும, துசசாஸனனும,
ராஷடிரரின புததிரனும அரசனுமான துாயோதனனும நிமித
ளேம. ஓ! கிருஷணரே! இபபொழுது, பாணடவாகளுககும
ரவாகளுககும கோரமும இரததததினுல சேறுககககூடியது
பெருமபோரானது நேரிடடுவிடடது, ஸநதேகமிலலை துா
தனனுடைய வசததை அடைநதவாகளான அரசாகளும ராஜ
ராகளும யுததததில பாணுககினியினுல எரிககபபடடு யமன வீ
அடையபபோகினறனா ஓ! மதுஸூதனரே! கோரமான பல
களும பயததைத தெரிவிபபவையான நிமிததஙகளும காணபப
றனவலலவா? ஓ! வாாஷணேயரே! அபபடியே, மிகக குரூரமான
களும மயிாசிலிாததலைச செயபவைகளும துாயோதனனிடமதோ
யையும யுதிஷ்டிாரிடம வெறறியையும - சொலலுகிறவைகளபே
ப்லவிதமிருபபவைகளுமான உதபாதஙகளும காணபபடுகின

மையானதும 2 மிகக காநதியுடையதுமான சனிககிரகமானது ணிகளை மிகப பீடிககிறதாகி 3பாமமாவைத தேவதையாகவுடைய ஹிணி நக்ஷத்திரததைப 4பீடிககிறதனறோ? ஓ! மதுஸூதனரே! டையில புகுநத அஙகாரகன, வகரியாக, (5—பினநோககி) நண ளின கூடடஙகளை அழிபபவனபோல, அனுஷததினிடம செலலு ன ஓ! கிருஷ்ணரே! கௌரவாகளுககுப பெரிய பயமானது நிச மாய நேரிடடுவிடடது. ஓ! வாஷ்ணேயரே! அஙகாரககிரகமானது திரை நக்ஷத்திரததை அதிகமாகப 6பீடிககிறதனறோ? 7சநதிரனு களஙகமானது குறைநதுவிடடது 8ராகுவும சூரியனை அடை ன இதோ ஆகாயததிலிருநது கொள்ளிகள சததததோடும னறுகொணடும விழுகினறன ஓ! மாதவரே! தவிரவும, யானைகள றுகினறன. குதிரைகள கணணீரைச சொரிகினறன. ஓ! மாத ! அவைகள ஜலததையும புலலையும விருமபவிலலை. ஓ! மஹா றுவே! இநத நிமிததஙகள ஏறபடடபொழுது, குரூரமும ணிகளை நாசம செயவதுமான பயம நேரிடடதாகச சொலலு றனா ஓ! கேசவரே! மதுஸூதனரே! இஙகே, துாயோதன டைய எலலாச சேனைகளிலுமுள்ள குதிரைகளுககும யானைகளு ம மனிதாகளுககும சிறிது உணடாலும மலம அதிகம காணப றது. அதை விதவானகள தோலவிககு அடையாளமாகச லலுகினறனா ஓ! கிருஷ்ணரே! பாணடவாகளுடைய வாக மிகக ஸநதோஷததை அடைநதிருககிறது மிருகஙகளும வல வே இருககினறனவென்றும சொலலுகினறனா, அது, அவா டைய வெறறிககு அடையாளமாகும ஓ! கேசவரே! துா

1 'கடுமையானது' எனபதனால, 'இயறகையில குரூரமானது' துமை, 2 'மிகக காநதியுடையது' எனபதனால, 'அதிக கிரணததை யது' எனபதும விளஙகும

3 'பாராஜாபதயம ஹி நக்ஷத்ரம' எனபதுமூலம, 'பாரஜைகளுககு அர ன துரியோதனனுடைய நாமநக்ஷததிரம' எனறும, 'அது உததிரட ' எனறும பழைய உரை கூறுகிறது

4 அதன காநதியைக குறைககிறது இது அரசாகளுள பெரும்போா ம எனபதைத தெரிவிககிறது

5 இது ஆயுத தாரிகளுககுப பீடையைத தெரிவிபபது

6 இது அரசாகளுககு மிகக பயததைததெரிவிபபது.

7 க்ஷீணசநதிரன எனபது

8 இது காததரியோகம எனனபபடும இது ஸூாய வமசததரசா ககும சநதிரவமசததரசாகளுககும அழிவைககாடடுவது.

யோதனனுக்கு எல்லாமிருகங்களும் இடமாயிருக்கின்றன சரீரங்
ளில்லாமலே வார்த்தைகளும் உண்டாகின்றன அது தோல்வி
அடையாளம். புண்ணிய பக்ஷிகளான மயில்களும் ஹம்ஸங்க
ஸாரஸங்களும் சாதகங்களும் சக்ரவாகக் கூட்டங்களும் பா
வர்களைப் பின்தொடருகின்றன [1]கழுகுகளும் கங்கங்களும் கொக்
களும் பருந்துகளும் ராக்ஷஸர்களும் செந்நாய்களும் ஈக்கூட்டங்க
கௌரவர்களைத் தொடர்கின்றன துர்யோதனனுடைய சேனை
யுள்ள பேரிகைகளில் சப்தமே இல்லை பாண்டவர்களுடைய
கைகள் அடியாமலே முழங்குகின்றனவாம். துர்யோதனனு
சேனைகளில் கிணறு குட்டை முதலியன் பெரியவிருக்ஷங்களைப்
சப்திக்கின்றன அது தோல்விக்கு அடையாளம் ஓ! மாதவ
[2]இந்திரனாலே தசைமாரியும் உதிரமாரியும் பொழிப்பப்பட்டன
படியே, ஸூர்யனோடு கூடியதும் மதில் அகழ் கோட்டைகளோடு
தும் அழகான தோரணங்களோடு கூடியதுமாய கந்தர்வந
னது நேரிட்டிருக்கிறது அந்தக் கந்தர்வநகரத்தில் கறுப்ப
பரிவேஷமானது ஸூர்யனைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது ஸூரியா
காலைமாலை ஸந்திகளில் பெரியபயத்தைத் தெரிவிக்கிறதாக ஊளை
கிறது அது தோல்விக்கு அடையாளம் ஓ! மதுஸூதனரே!
சிறகும் ஒருகண்ணும் ஒருகாலுமுள்ள பறவைகள் மலஜலங்களை
கின்றன அது பெரிதும் கோரமுமான தோல்வியின் அடையா
கறுத்த கழுத்துள்ளவைகளும் சிவந்த காலுள்ளவைகளும் அ
தைத் தருபவைகளுமான பறவைகள் ஸந்திக்கு எதி
செல்லுகின்றன அது தோல்விக்கு அடையாளம் ஓ!
ஸூதனரே! இவன், முதலாவது, பிராமணர்களைப் ப
கிறான், பிறகு, குருக்களைப் பகைக்கிறான், பக்தியோடு
வர்களாயினும், வேலைக்காரர்களையும் பகைக்கிறான் அது தோ
விக்கு அடையாளம் ஓ! மதுஸூதனரே! கீழ்த்திக்குச் சி
ஆகிருதியுடையதும் தென்திக்குக் கத்தியின் வர்ணமு
னும் மேலைத்திக்குச் சுட்டமண்பாத்திரத்துக்கு நிகரும
திக்குச் சங்கம்போன்ற நிறமுடையதுமாகத் திக்குக்களின் வ
ங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஓ! மாதவரே! துர்யோ
னுக்கு அந்த உத்பாதங்களின் தரிசனத்தில் எல்லாத்திக்குக்க
ஜ்வலிக்கின்றவைகளாகப் பெரிதான பயத்தைத் தெரிவிக்கின

1 'க்ருத்ரா: கங்கா: பகா: சேனா:' என்பது மூலம்
2 'மேகத்தினாலே' என்றும் கொள்ளலாம்.

அச்சுதரே! கனவினிடையில், யுதிஷ்டிரன் தம்பிமார்களுடன்
ரககால மண்டபத்தில் ஏறுவதாகக் கண்டேன். எல்லாரும்
ளை வஸ்திரமும் வெள்ளைத்தலைப்பாகையும் உடையவர்களாகக்
ணப்படுகின்றனர். எல்லாருக்கும் வெண்மையான ஆஸனங்
க காண்கிறேன். ஓ! கிருஷ்ணரே! உமக்கும் வெள்ளைவஸ்திரத்
யும் வெள்ளைத்தலைப்பாகையையும் வெண்மையான ஆஸனத்தை
பார்க்கிறேன். ஓ! ஜனார்த்தனரே! கனவினிடையில், உமது [1]சரீரம்
த்தத்தால் குழம்பினதும் நரம்புகளால் சுற்றப்பட்டதுமாகக் கண்
ன் யுதிஷ்டிரன், அளவற்ற பராக்கிரமமுடையவனுகி எலும்புக்குவி
லேறி ஸந்தோஷத்துடன் பொற்பாத்திரத்தில் நெய்கலந்தபாயஸத்
ப்புஜித்தான். அவன் பூமியை விழுங்குவதாக நான் கண்டேன்.
ன் உம்மால் அளிக்கப்பட்ட இந்தப்பூமியை நன்கு அனுபவிக்கப்
ாகிருன். பயங்கரமான செய்கையையுடையவனும் ஆண்மைமிற
ந்தவனுமான அந்தப்பீமஸேனன் கையில் கதைபக்கொண்டு உயர்
ன் மலையிலேறி இந்தப்பூமியை விழுங்குகிறவன்போலக் காணப்பட
ன். அவன் பெரிய யுத்தத்தில் வெளிப்படையாக எங்களெல்லாரை
நாசஞ்செய்யப்போகிருன். ஓ! ஹ்ருஷீகேசரே! எனக்குத் தெரி
எங்கே தர்மம் இருக்கின்றதோ அங்கே ஜயம். ஓ! ஹ்ருஷீகேசரே!
த்த தனஞ்சயன் காண்டீவத்தைக்கொண்டு உம்முடன் வெள்ளை
னையிலேறி மேலான ஸ்ரீயுடன் ஜ்வலிக்கிறவனுகக் காணப்பட்டான்.
கிருஷ்ணரே! நீங்களெல்லாரும் யுத்தத்தில் துர்யோதனன்
லான அரசர்களைக் கொல்லப்போகிறீர்கள். அதில் எனக்கு
ந்தேகமில்லை. ஆண்மையில் சிறந்தவர்களான நகுலனும் ஸஹ
வனும் மகாரதனன ஸாத்தியகியும் வெளுப்பான தோள்வளை
ாயும் [1]கண்டாபரணங்களையுமுடையவர்களும் வெண்மையான
லைகளாலும் ஆடைகளாலும் சுற்றப்பட்டவர்களும் உத்தமமான
வாகனத்தில் ஏறினவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள். ஓ!

---

1 'பருதிவி' என்பது மூலம். 'சரீரம்' என்பது பழைய உரை,
வானுக்கு உலகமே திருமேனி ஆதலின், இங்ஙனம் பொருள் செய்யப்
டது போலும்.

1 'கண்டதரா' என்பதுமூலம். அது 'கண்டபூரகம் என்றுபெய
டையது' என்றும், 'தலைமுதல் தோள்வரையில் தொங்கும்படி அணிந்து
ாள்ளப்படுவது' என்றும், 'அது கழுத்தை மறைப்பது' என்றும் பழைய
ரை கூறுகிறது. 'கழுத்தைக்காக்கும்படி மார்பில்அணியும் ஒருவகைக் கவச
யிருக்கலாம்' என்பது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் கருத்து.

ஜனார்த்தனரே! துர்யோதனனுடைய சேனைகளில் [1]மூவர் வெள்ளைக்குடையும் வஸ்திரமுமுடையவர்களாக என்னால் காணப்பட்டார்கள் அம்மூவரும் வெளுத்த தலைப்பாகையை உடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர் ஓ! கேசவரே! அச்வத்தாமா கிருபர், ஸாத்வதனான கிருதவர்மா என்று அவர்களை அறியக் கடவீர் ஓ! மாதவரே! எல்லா அரசர்களும் சிவந்த தலைப்பாகையை உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் ஓ! புஜபலமுடையவரே! விபுவே! மகாரதர்களான பீஷ்மரும் துரோணரும் என்னோடும் துர்யோதனனோடும் ஒட்டகைபூண்ட தேரில் ஏறிக்கொண்டார்கள் ஜனார்த்தனரே! நாங்கள் அகஸ்தியரால் ஆளப்பட்ட திக்கைநோக்கிச் சென்றோம், சீக்கிரத்தில் யமன் வீட்டை அடைவோம் நானும் மற்ற அரசர்களும் க்ஷத்திரியக்கூட்டமும் காண்டீவமாகிய அக்னியில் பிரவேசிப்போமென்பதில் எனக்கு ஸந்தேகமில்லை' என்றான்

கேசவர், 'ஓ! கர்ண! என்னுடைய வார்த்தையானது உன்னுடைய மனத்தை அடையாதபடியால் இப்பொழுது பூமிக்கு அழிவானது நெருங்கிவிட்டதென்பது நிச்சயம் ஐய! எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பெரிய நாசம் நேரிட்டபடியால் அநீதியானது, நீதியாகத்தோன்றி உன்மனத்தைவிட்டு விலகாமலிருக்கிறது' என்றார். கர்ணன், '! கிருஷ்ணரே! புஜபலமமைந்தவரே! வீரர்களான க்ஷத்திரியர்கள் நாசம் செய்வதான இந்தப் பெரிய யுத்தத்திலிருந்து கரையேறி உயிருடன் உம்மைப் பார்ப்போமா? ஓ! கிருஷ்ணரே! குற்றமற்றவரே! அப்படியில்லாவிட்டால், ஸ்வர்க்கத்தில் நிச்சயம் நமக்குச் சேர்க்கையேற்படும் அவ்விடத்தில் மறுபடியும் உம்முடன் சேருவோம்' என்றான் கர்ணன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு மாதவரை இறுகத் தழுவிக்கொண்டு அவரால் விடைகொடுக்கப்பட்டுத் தேர்த்தட்டிலிருந்தும் இறங்கினான் பிறகு, மஹாத்மாவான ராதேயன் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்ட தன் தேரிலேறிக்கொண்டு கலங்கின மனமுடையவனாகித் திரும்பினான் பிறகு, கேசவர், ஸாத்யகியுடன், அடிக்கடி ஸாரதியைநோக்கி, 'செல், செல்' என்று சொல்லிக்கொண்டு மிகவிரைவாகச் சென்றார்

---

1 'ஏதே' என்னும் சொல்விடப்பட்டது.

நூறறு நாறபததுநானகாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் யுத்தத்தில் பலவீரர்கள் மாளக்கூடுமென்று சொல்லித் துக்கித்ததும் குந்தி கர்ணனுடைய வீரத்தன்மையில் பயநது கங்கைக்கரையிலிருநத அவனிடம் சென்றதும்)

கிருஷ்ணன நலல வாாததை பலிககாமல கௌரவாகளைவிட பாணடவாகளை அடைநதபிறகு, விதுரா குநதியினிடமசெனறு கததுடன மெதுவாகச சொலலலானா 'ஓ! ஜீவிககினறபுத ாகளையுடையவளே! எநநாளும கலகமிலலாமலிருபபதில எனனு டய அபிபபிராயமிருபபதை நீ அறிகிறாய துாயோதனன, கததறு ாறவனுன எனனுடையசொலலை ஏறகவிலலை அரசனும பல னுமான இநத யுதிஷடிரன, சேதிதேசததவாகளோடும கேகயா ளோடும பாஞசாலாகளோடும பீமாாஜுனாகளோடும கிருஷண ாடும யுயுதானனோடும நகுலஸஹதேவாகளோடுமகூடி உபபலாவ தில சேனையைக கொணாநது நிறுததியபிறகும, ஞாதிகளிட ாள அனபினால வலிமையறறவனபோலத தாமததையே விருமபு றன அரசரான இநதத திருதராஷடிரரோ, பிராயததினால முதி ராயிருநதும,சாநதியை அடையவிலலை புததிரனுடைய மததததினு லேயே மதமுளளவராகித தாமததிறகு விரோதமான வழியிலிருக ா ஜயதரதன காணன துசசாஸனன சகுனி ஆகிய இவாகளு டய கெடடஎணணததினாலே ஒருவரோடொருவருககுக கலக னது ஏறபடபபோகிறது சிறநத தாமமுடைய இபபடிபபடட ாகளுடைய ராஜயமானது அதாமததால அபகரிககபபடுகிறதோ வாகளுடைய இநதத தாமமானது பயனுடனகூடினதாக ஏறபடுமே ளரவாகளால பலாதகாரததாலுணடான தாமம செயயபபடும ாழுது, எவன வருததததை அடையான? கேசவா, ஸமாதான னும உபாயமிலலாமல போனபடியால, பாணடவாகள நனகு பஅவாாகள அபபொழுது, கௌரவாகளுககு வீராகளை நாசம யகினற அநீதியானது ஏறபடும இதை ஆலோசிததுப பகல லும இராததிரிகளிலும நான நிததிரையை அடையவிலலை' ாா

அநதககுநதியோ, நனமையைவிருமபிச சொலலபபடட அநத ாததையைககேடடு, துககததால வருநதிப பெருமூசசுவிடடுக

கொண்டு மனத்தினால் ஆலோசித்தாள் — ‘இந்த யுத்தத்
ஞாதிகளுக்குப் பெரிதான நாசமும் நண்பர்களுக்கு அவம
முமே ஏற்படக்காரணமான இந்தச்செல்வத்தை நிந்திக்கவேண்
பாண்டவர்களும் சேதியர்களும் பாஞ்சாலர்களும் யாதவர்க
சேர்ந்து கௌரவர்களோடு போர்செய்யப்போகின்றனர் இதற்கு
பட்ட துக்கம் ஏது? யுத்தத்தில் நிச்சயமாகக் குற்றத்தைப்பார்
றேன் அப்படியே, யுத்தம் செய்யாமலிருப்பதில் அவமானத்தை
பார்க்கிறேன் தனமில்லாதவனுக்கு மரணமே சிறந்தது ஞாதிக
நாசஞ்செய்வதோ ஜயமும் ஆகிறதில்லை’ என்று இவ்விதம் ஆலோ
கிறவளான என்னுடைய மனத்தில் துக்கமானது உண்டாகிற
சந்தனுவின் புத்திரரான பிதாமஹரும் போர்வீரர்களுக்குப்
யான ஆசார்யரும் கர்ணனும் துர்யோதனனிமித்தமாக எனக்கு
பயத்தை வளர்க்கிறார்கள் ஆசார்யரும் அபிமானமுடையவரும
துரோணர், ஒருசமயம், சிஷ்யர்களுடன் யுத்தம் செய்யாமலும
லாம் பிதாமஹரும் பாண்டவர்களிடம் அன்புபாராட்டமாட்டார்
வீணன அறிவுடைய இந்தக்கர்ணனொருவனே, கெட்டமதியுடன்கூடி
துர்யோதனனுடைய அறியாமையை அனுஸரித்திருக்கிறான் இந்
பாவி எப்பொழுதும் பாண்டவர்களைப் பகைக்கவும் செய்கிற
இவன் எப்பொழுதும் பாண்டவர்களுக்குப் பெரியதீங்குசெய்வதி
உறுதியுள்ளவனும் விசேஷமாகப் பலமுடையவனுமாயிருக்கிற
ஆகையால், இப்பொழுது என்னுடையமனத்தை எரிக்கிற
நானே, இப்பொழுது இவனையடைந்து உண்மையைக் கா
பித்து இவனுடைய மனத்தைப் பாண்டவர்களிடத்தில் அ
புள்ளதாகச் செய்ய விரும்புகிறேன் தந்தையினுடைய அர
மனையில் வசிக்கிறவளான எனக்கு, பகவானான துர்வாஸர் மகி
விக்கப்பட்டபொழுது, தேவதைகளை அழைக்கும் வரத்தை மா
ரத்துடன் அளித்தார் அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் குந்திபோ
ரால் உபசரிக்கப்பட்ட நான் மிக்க துக்கத்தையடைவதான மன
தினால் பலவிதம் ஆலோசிக்கிறவளும், பெண்பாலுக்குரிய த
மையினாலும் இளமையினாலும் மந்திரங்களுடைய பலாபலத்தைய
பிராம்மணருடைய வாக்கின் பலத்தையும் அடிக்கடி ஆலோசிக்கி
வளும் ஆனேன். அப்பொழுது, நம்பிக்கையுடன்கூடினவளான செ
வித்தாயினால் காக்கப்பட்டவளும் தோழிமார்களால் சூழப்பட்டவ
தந்தைக்குப் பழியைப்போக்குபவளும் சீலத்தைக் காப்பவளு
யிருந்த நான், ‘எப்படி எனக்கு ஸுக்ருதமுண்டாகும்? எப

றமில்லாதவளாவேன்?' என்று ஆலோசித்து, உத்ஸாகத்தினால்
தப் பிராம்மணரை வணங்கி, அந்த வரத்தையும் அடைந்து,
மையினால் அப்பொழுதே அனுஷ்டித்தேன். அதனால், நான்
ன்னிகையாயிருந்துகொண்டே தேவனான ஸூர்யனை அடைந்தேன்.
னுடைய கானீனகாப்பமானவனும் புத்திரன்போலப் பார்த்துக்க
ட்டவனுமான இவன் தனக்கு நன்மையானதும் உடன்பிறந்தா
க்கு நன்மையானதுமான சொல்லை ஏன் செய்யமாட்டான்?'
று ஆலோசித்தாள் குந்தி, இவ்விதம் உத்தமமான கார்
தின் நிச்சயத்தை உறுதி செய்துகொண்டாள். காரியத்தின் விஷ
ந்த உறுதி செய்துகொண்டு, கங்கையை நோக்கிச் சென்றாள்.
ந், அவள், கங்கைக்கரையில், தயையுடன்கூடினவனும் ஸத்தியத்
அடுத்தவனுமான அந்தப் புத்திரனுடைய சிறந்ததான ஜப
ானத்தைப் பார்த்தாள். இரங்கக் கூடியவளான அவள், காரியத்தின்
ந்தம் ஜபத்தின்முடிவை எதிர்பார்க்கிறவளாகி, கிழக்கு முகமாகக்
ளைத் தூக்கிக்கொண்டு நிற்கிற அவனுடைய பின்பக்கத்தில் நின
, பாண்டுவின் மனைவியும் விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவளுமான
ா, ஸூர்யனுடைய தாபத்தால் வருந்திக தாமரைமாலைபோல
னவளாகிக் கர்ணனுடைய மேலாடையின் கீழ் நின்றாள். மா
விரதத்தையுடைய அவன், ஸூர்யன் முதுகைச் சுடும்வரை
ந்துவிட்டு, திரும்பிக் குந்தியைப் பார்த்து, நமஸ்கரித்துக் கை
த்துக்கொண்டு துதித்தான். மிக்க ஒளியையுடையவனும் மானி
ாமத்தைத் தாங்குபவர்களில் சிறந்தவனும் ஸூர்யபுத்திரனும்
ஷனென்று பெயர் கொண்டவனுமான அவன், வியப்புடன் குந்தி
நோக்கி நியாயப்படி வணங்கிச் சொல்லலானான்.

நூற்று நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(குந்தி, கர்ணன் தன்னுடைய புத்திரன் என்பதை அவனுக்குச் சொல்லி அவனைப் பாண்டவருடன் சேரும்படி தூண்டியது.)

கர்ணன், 'ராதைக்கும் அதிரதனுக்கும் புத்திரனும் கர்ணனு
நான் உன்னை நமஸ்காரம் செய்கிறேன். நீ எதற்காக வந்தாய்?
க்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்? சொல்' என்றான். குந்தி

சொலலுகினருள.—'காண! நீ குநதியின புததிரன, ராதை
புததிரனலலை, அதிரதன உனககுப பிதாவலலன நீ ஸூ
டைய வமசததில பிறநதவனலலை. எனது இநதசசொலலை ஏ
கடவாய நீ, குநதிபோஜராஜனுடைய அரணமனையில என
வயிறறினால தரிககபபடடு முதலில உணடானவனும, கனனிகை
புததிரனுமாகப பிறநதவன மகனே! நீ பிருதையின புதசி
காண! பிரகாசததைச செயகிறவரும வெபபததைச செயகிற
தேவருமான இநதச சூரியா ஆயுதமெடுததவாகளில சிறநதவ
உனனை எனனிடம உணடுபணணினா புததிர! நீ, என பிதா
மாளிகையில குணடலஙகளோடு கூடியவனும கவசம பூணடவ
தெயவததனமையுளள சிசுவும அழகுநிறைநதவனுமாக என
பிறநதவன புதலவனே! அபபடிபபடட நீ பிராதாகக
தெரிநதுகொளளாமல அறியாமையினாலே திருதராஷடிர புத
களை அடுததுப பிழைபபதெனபது விசேஷமாக உனககுத தகுந
யிலலை மகனே! மனுஷயாகளுககுத தாமததை நிசசயிககும பொ
எதில ஒருவனுடையதநதையும, பிளளையினிடம முழு அன
காடடுகினற மாதாவும ஸநதோஷததை அடைகிறாகளோ, அ
தாமததினபயனாகும முன அாஜுனனால ஸமபாதிககபபட
பேராசையினாலதுஷடாகளால கவரபபடடதுமான யுதிஷடிரனு
செலவததைத திருதராஷடிரரின பிளளைகளிடமிருநது கவாநது
பவிககக கடவாய கௌரவாகள, இபபொழுது, காணன அாஜு
இவாகளின சோககையைப பாாககடடும. துஷடாகள, நலல
தாத தனமையுடன கூடின உஙகளைபபாாதது வணஙகவேண
காணனும அாஜுனனும, பலராமனும கருஷணனுமபோல ஆக
டடும நீஙகள இருவாகளும மனமொததவாகளாயிருககும பொ
உலகததில எதுசெயய இயலாததாகும? காண! தமபிமாா
னும சூழபபடடவனாகி, பெரிய யாகததில தேவாகளால சூழப
வேதியிலிருககும பிரமமதேவாபோல விளஙகுவாய, நிச
எலலாககுணஙகளும பொருநதினவனும சிறநதவாகளான ப
களில மூததவனுமாக இருககிறாய ஸூதபுததிரனெனகிற
வேணடாம நீ வீாயமுளளவனான பாாததனாக இருகசி
எனறாள

நூற்றுநாற்பத்தாறாவது அத்தியாயம்

பகவத்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(குந்தியின் வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஸூர்யன் கர்ணனுக்குச் சொல்லியதும், கர்ணன் குந்தியை நிந்தித்துத் தான் துரியோதனனை விடக்கூடாமையைப் பேசுநதும்படி சொல்லி அர்ஜுனனைத்தவிர மற்றப் பாண்டவர்களைக் கொல்வதில்லை என்று பிரதிஜ்ஞை செய்ததும்.)

பிறகு, கர்ணன் ஸூர்யனிடமிருந்து வெளிவந்ததும் தந்தை சொல்வதுபோல ஸூர்யனால் சொல்லப்பட்டதும் கெடுதல் அற்றதும் நடப்போகூடியதுமான வார்த்தையைக் கேட்டான். ஸூர்யன், கர்ணா! குந்தியானவள் மெய்யான வார்த்தையைச் சொன்னாள். தாய் சொன்னதைச் செய். ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! அவ்விதம் எல்லாவற்றையும் செய்கிறவனான உனக்கு நன்மை உண்டாகும்' என்றான். இவ்விதம் மாதாவும், பிதாவான ஸூர்யனும் நேரில் சொல்லியும், உறுதியான தைர்யத்தையுடையவனானதால் அப்பொழுது கர்ணனுடைய புத்தியானது சலிக்கவேயில்லை. கர்ணன், 'ஓ! க்ஷத்திரியஸ்திரீயே! உன்னால் சொல்லப்பட்ட இந்த வார்த்தையை நான் நம்பவில்லை. உன்னுடைய இந்தக்கட்டளையைச் செய்வது [1]தர்மத்திற்கு வழியாகும். ஓ! மாதாவே! நீ என்னைத் தியாகஞ்செய்து பெரிதான கெடுதலுக்குக் காரணமான பாவத்தைச் செய்தது யசஸுக்கும் கீர்த்திக்கும் அழிவைச் செய்வதானது. நான் க்ஷத்திரியனாகப் பிறந்தும் உன்நிமித்தத்தில் க்ஷத்திரியஜாதிக்குரிய நல்ல செய்கையைச் செய்யவில்லையாதலால், எனக்குப் பகையானவன் இந்தக் கெடுதலைக்காட்டிலும் அதிகக்கெடுதலுள்ள என்ன தீமையைச் செய்யப்போகிறான்? நீ [2]ஸம்ஸ்காரகாலத்தில் எனக்கு இந்தத் தயையைச் செய்யாமல் இப்பொழுது ஸம்ஸ்காரத்திற்குரிய ஸமயம் தவறினவனான என்னை ஏவுகின்றாய். நீ முன்பு எனக்குத் தாய்போல நன்மையைச் செய்யவில்லை. அப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுது உன்னுடைய நன்மையையே விரும்பினவளாகி என்னை நினைப்பூட்டுகிறாய். க்ருஷ்ணனோடுகூடின தனஞ்ஜயனிடமிருந்தும் எவன்தான் துன்பத்தை அடையமாட்டான்? அப்படியிருக்க, இப்பொழுது பாண்டவர்களு

1 'விபரீதலக்ஷணையால், அதர்மத்திற்குவழி' என்பது பழையவுரை.

2 க்ஷத்திரியனுக்குச் செய்யவேண்டியதைச் செய்தற்கு உரிய காலம்.

டைய கூட்டத்தில் சேர்ந்தால், எவன் என்னைப் பயந்தவனாக யான? முன்னம் பாண்டவர்களுக்குத் தமையனல்லனென்று அ பட்டு, சண்டைக்காலத்தில் தமையனாக வெளிப்பட்டுப் பாண் களை அடைவேனானால், என்னை க்ஷத்திரியஜாதியானது எ சொல்லும்? நான் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களுடைய எல்லாப் கங்களிலும் பாகத்தையடைந்தும் ஸுகமாகக் கௌரவிக்கப்ப மிருக்க, அதனை எப்படி வீணாக்கச்செய்வேன்? எவர்கள் பிற பகைமையைப் பெருகச்செய்து என்னை எந்நாளும் உபாஸிக்கி களோ, எவர்கள் தேவர்கள் இந்திரனை நமஸ்கரிப்பதுபோல எப் தும் நமஸ்கரிக்கவும் செய்கின்றார்களோ, எவர்கள் என்னுடைய தைக்கொண்டு பகைவர்களை எதிர்த்து இருப்பதற்குச் சக்தியுள் களாக நினைக்கின்றார்களோ, அவர்களுடைய மனோரதத்தை எப்படி கெடுப்பேன்? எவர்கள், கரைகாணுமலிருக்கையில், கர அடையவிருப்பமுள்ளவர்களாகக் கடக்கமுடியாத யுத்தத்தை எ னுடமாகக்கொண்டு கடக்க விரும்புகின்றனரோ அவர்களை நான் படி விடுவேன்? தாயே! தன்னை அடுத்துப் பிழைப்பவர்களுக்கு செய்ய இதோ காலம் நேர்ந்துவிட்டது அதில், நான் உயிை காப்பாற்றுமல் கடனைத்தீர்க்கவேண்டும் எந்தப் பாவிகள் காக்கப்பட்டு, தங்கள் காரியங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, தா செய்யவேண்டிய காரியத்திற்குரிய சமயம் நேரிட்டபோது உப தைப்பாராமல் நிலைமைகெட்டு மாறுகின்றனரோ, அரசனு தீங்கு செய்தவர்களும் போஷிக்கிறவனுடைய சோற்றைத் திருடி களும் பாவஞ்செய்வோருடையவர்களுமான அவர்களுக்கு இவ்வு மில்லை, மேலுலகமுமில்லை. நான் சேனையையும் சக்தியையும் கொண்டு, திருதராஷ்டிரரின் புத்திரர்களுடைய நிமித்தமாக உ டையபுத்திரர்களுடன் போர்செய்யப்போகிறேன் நான் உன பொய்சொல்லவில்லை ஆகையால், மேலோர்களுக்குத் தகுதி குரூரமில்லாத நடையைக் காக்கிறவனாகி, இதைக்காட்டிலும் பயனு தாயினும், இப்பொழுது உன்னுடைய இந்த வார்த்தையைச யேன். நீ என்னிடம் செய்த இந்த முயற்சி வீணபோகாது யு தில் கொல்லப்படத்தக்கவர்களும் தாங்கத்தக்கவர்களுமாயி லும் உன் புத்திரர்களில், அர்ஜுனனைத்தவிர, யுதிஷ்டிரனையும் பீ யும் நகுலனையும் ஸஹதேவனையும் கொல்லேன் யுதிஷ்டிரனசே லும், எனக்கு அர்ஜுனனுடனேயே யுத்தம். யுத்தத்தில் அர் னைக் கொன்றாலன்றோ என்னால் பயனடையப்பட்டதாகும்? அ

லலாவிட்டால, ஸவயஸாசியான அவனுல் கொலலபபட்டுப புக
ாடாவது கூடுவேன ஓ! புகழுபெறறவளே! உனககு ஒரு
ாழுதும ஐநதுபுததிரா ஙசியாா. அாஜுனனிலலாமல காணனு
னகூடினவாகளாகவாவது, நான கொலலபபட்டால, அாஜுன
நுடு கூடினவாகளாகவாவது, உனககு (ஐநது புததிராகளஉணடு)'
ன று சொனனுன.

இவவிதம சொலலிய காணனுடைய வாாததையைககேட்டு,
நதியானவள, துககததினுல நடுஙகுகிறவளாகித, தாயததிலி
நது சலிககாதவனும புததிரனுமான காணனைத தழுவிககொணடு,
ண! நீ சொலலுகிறபடியே நடககபபோகிறது இநத யுததத
லே கௌாவாகள நாசததை அடையபபோகிருாகள. தெய
டமா, மிகக பலமுடையது பகைவாைவாட்டுகிறவனே! நீ
னககு தமபிகளுககும அபயததை அளிததாய யுதததில,
வாகளை விடுவதான அதனை பிரதிஜஞை செயயககடவாய' எனறு
சாலலிவிட்டு, பிறகு, அவள, அவனைநோககி, 'ஆரோககியமும
ஷேமமும உணடாகககடவன' எனறு சொனனுள காணன விருபப
துடன அவளை நோககிப பிரதிஜஞை செயதான பிறகு, அவ
ருவரும தனிததனி சென்றுாகள

நூறறு நாறபததேழாவது அதயாயம்

பகவதயாநபாவம (தொடாச்சி)

(ஹஸ்தினபுரத்தில் நடநததைக் கேசவர் பாண்டவர்களுக்குச்
சுருக்கமாகச் சொல்லியதும், அவர்கள் அதனை விவா
மாகச் சொல்லும்படி ப்ரார்த்திக்க, அவர் பீஷ்மர்
சொல்லியதைச் சொல்லியதும்)

பகைவரை அடககுகிறவரான கேசவா ஹஸதினபட்டணமிருந
ம உபபலாவயம வநது பாணடவாகளுககு எலலாவறறையும நடநத
சொலலினா செளரியானவா நெடுநேரம ஸலலாபபணணி
டிககடி ஆலோசனைசெயது, இளைபபாறுவதின பொருட்டுத தம
டைய மாளிகைககே சென்றுா அபபொழுது, ஸகோதராகளான
ணடவாகள ஐவரும, விராடன முதலிய எலலா அரசாகளையும
னுபபிவிட்டு, ஸூாயன அஸ்தமனததை அடைநதபொழுது, ஸந
யை உபாஸிதது தயானம செயகிறவாகளும அநதக கிருஷண

னிடத்திலேயே பற்றின மனமுடையவர்களுமாகி, த்ரார்ஹரா
அவரை அழைத்துவந்து மறுபடியும் ஆலோசனையைச் செய்தார்க
அப்பொழுது, யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! புண்டரீகாக்ஷரே! ஹஸ்தி
புரம் சென்று ஸபையில் நீர் துர்யோதனனிடம் என்ன வார்த்
சொன்னீர்? அதை எங்களுக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று
வாஸுதேவர், 'ஹஸ்தினபுரம்சென்று ஸபையிலே நான் துர்யோத
னுக்கு உண்மையாகவும் பத்தியமாகவும் ஹிதமாகவும்சொன்னேன்
கெடுமதியுள்ளவனான அவன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை' என்றார் யுதி
ஷ்டிரர், 'ஓ! ஹ்ருஷீகேசரே! அந்த துரியோதனன் வழியல்ல
வழியை அடைந்திருக்க, கௌரவர்களில் முதியவரான பிதாமஹ
பொறுத்தவனான அவனை நோக்கி என்ன சொன்னார்? ஓ! மஹா ப
கியவானே! பரத்வாஜரின் புத்திரரான ஆசாரியர்தாம் என்ன சொ
ன்னார்? தாய் தந்தையர்களான திருதராஷ்டிரரும் காந்தாரி
என்ன சொன்னார்கள்? எங்களுக்குச் சிறிய தந்தையும் தர்மத
அறிபவர்களில் சிறந்தவரும் புத்திரர்களாகிய எங்களை விட்டுப்பிரி
சோகத்தால் தாபத்தையடைந்தவருமான விதுரர், திருதராஷ்டிரரி
புத்திரனை நோக்கி, என்ன சொன்னார்? ஓ! ஜனார்த்தனனே
ஸபையிலிருப்பவர்களான அரசர்களெல்லாருமே என்ன சொன்
கள்? அவற்றை நீர் உள்ளபடி சொல்லும். ஓ! கேசவரே!
கௌரவர்களில் சிறந்தவரான பீஷ்மரிடத்திலும் திருதராஷ்
ரிடத்திலும் எனக்காக எல்லா வார்த்தையையும் சொன்னீரல்லவ
கௌரவர்களுடைய ஸபையிலிருக்கின்ற அவர்களுடைய அ
வார்த்தை, காமத்தாலும் லோபத்தாலும் நிரம்பியவனும் ம
னும் 'நான் மிக்க அறிவுள்ளவன்' என்கிற அபிமானமுடையவனுமா
துர்யோதனனுடைய மனத்தில், என்னிமித்தம் அப்ரியமானதா
நிற்கவில்லை. ஓ! கோவிந்தரே! அவர்களுடைய வார்த்தைகளை ந
கேட்க விரும்புகிறேன். ஓ! ஐயா! காலங்கடவாதபடி செய்யு
நீரல்லவோ எங்களுக்குக் கதி? நீரே தலைவர்; நீரே குரு' என்று

வாஸுதேவர் சொல்லுகிறார்: 'ஓ! அரசரே! கேளும். ர
ஸ்ரேஷ்டரே! கௌரவர்களுடைய மத்தியில் ஸபையில் அரசன
துர்யோதனனுக்கு எவ்வித வார்த்தையைச் சொன்னேனோ அ
என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ளும். நான் வார்த்தை
சொன்னபொழுது, திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரன் சிரித்தா
அப்பொழுது, பீஷ்மர், மிக்க சினமடைந்து இந்த வார்த்த
யைச் சொல்லலானார். அவர், 'துர்யோதன! குலத்தின் நிமி

மாக நான் உனக்குச் சொல்லுகிற அதனை அறியக்கடவாய் ராஜ ஶ்ரேஷ்டனே! அதைக்கேட்டு உன் குலத்திற்கு நன்மையைச் செய். அப்பா! அரசனே! என்னுடைய பிதாவானவர் சந்தனுவென்று உலகத்தில் புகழ்பெற்றவர் அவருக்கு நான் ஒரு புத்திரனே, உண்டானேன் அவர் புத்ரவான்களில் சிறந்தவர் அவருக்கு, 'பண்டிதர்கள் ஒரு புத்திரனுள்ளவனைப் புத்திரனில்லாதவனாகச் சொல்லுகிறார்கள் குலமானது நாசத்தை அடையக்கூடாது ஆகையால், எப்படி இரண்டாவது புத்திரன் உண்டாவான்? எப்படி புகழானது விரிவையடையும்?' என்ற எண்ணமுண்டாயிற்று நான் அவருடைய இஷ்டத்தையறிந்து, பிதாவின் நிமித்தமும் குலத்தினிமித்தமும் அரசனாகாதவனும் பெண்களைக்கட்டினவனுமாகி, செய்யமுடியாத பிரதிஜ்ஞையைச் செய்து, ஸத்தியவதியென்கிற மாதாவை அழைத்து வந்தேன் அது உனக்கு நன்கு தெரிந்ததே இதோ, சந்தோஷத்துடன் பிரதிஜ்ஞையைக் காக்கிறவனாக வஸிக்கிறேன் அரசனே! அவளிடத்தில், மிக்க புஜபலமமைந்தவனும் ஶ்ரீமானும் கௌரவர்களுடைய குலத்தைத் தாங்குபவனும் தர்மாத்மாவுமான விசித்திரவீர்யனென்று எனக்குத் தம்பி உண்டானான். தந்தை ஸ்வர்க்கம் சென்றபிறகு, நான் வேலைக்காரனாயிருந்து கீழ்ப்படிந்து நடந்துகொண்டு, அந்த விசித்திரவீர்யனை என் ராஜ்யத்தில் அரசனாக நிலைநிறுத்தினேன் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! நான் அரசர்களின் கூட்டத்தைவென்று, அவனுக்குத் தகுந்த மனைவியைத் தேடினேன். நீயும் பலதடவை கேட்டிருக்கலாம். பிறகு, பரசுராமருடன் போரில் த்வந்த்வயுத்தத்தை அடைந்தேன் விசித்திரவீர்யனோ, இறந்துபட்டான் தத்து ஜனங்களால் ராமரிடமுண்டான பயத்தினால் வெளியில் போகச்செய்யப்பட்டும், பத்தினியிடம் அதிகப்பற்றுதலுற்றும், க்ஷய ரோகத்தை அடைந்தான் அரசனில்லாமல் ராஜ்யத்தில் இந்திரன் மழையைப் பொழியாமற்போனபொழுது, ஜனங்கள் பசியாலும் பயத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு என்னையே தொடர்ந்தனர் அவர்களெல்லாம் என்னை நோக்கி, 'ஓ! சந்தனுவின் குலத்தை விருத்திசெய்பவரே! பிரஜைகளெல்லாம் குறைவை அடைந்துவிட்டன எங்களுடைய க்ஷேமத்தின் பொருட்டு அரசராயிருக்கக்கடவீர் 1 ஈதி

1 ஈதிகள் — நாட்டுக்குவரும் கேடுகள்; அவை — அதிகமழை, மழையின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மை என்பன; திருக்குறள் ௭௩௨-வதின் உரையிற் பார்க்க. 'அதிவ்ருஷ்டி ரநாவ்ருஷ்டி: ஶலபா மூஷிகா: ஶுகா: | ப்ரத்யாஸந்நாஶ்ச ராஜாந: ஷடேதா ஈதய: ஸ்ம்ருதா: ||'

பாதைகளை நிவிர்த்திக்கச்செய்யும். உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகு
உமது பிரஜைகளெல்லாம் மிக்ககொடிய நோய்களாலே பீடிக்கப
கின்றன ஓ! காங்கேயரே! சிலரே மிஞ்சியுள்ளனர், அவர்க
காக்கவேண்டும் ஓ! வீரரே! நீர் நோய்களைப்போக்கிப் பிர
களைத் தர்மமாகக் காக்ககக்கடவீர். நீர் ஜீவித்திருக்கும்பொழு
ராஜ்யமானது அழிவைப்படைய வேண்டாம்?' என்றனர் ஜன
கள் கூக்குரலிடும்பொழுது, பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பவனும் நன்
டையை நினைப்பவனுமான என்னுடைய மனமானது கலங்க
யில்லை ஓ! மஹாராஜனே! பிறகு, பட்டணத்து ஜனங்களும
ளகுணமுள்ளவளும் எனது தாயுமான காளியும் வேலைக்காரர்க
புரோகிதர்களும் ஆசார்யர்களும் மிக்க கற்றவர்களான வேதி
களும் மிக்க வருத்தத்தை யடைந்து, என்னைநோக்கி, 'ஓ! ப
புத்திமானே! பிரதீபனால் காக்கப்பட்ட ராஜ்யமானது உம
அடைந்து நசிக்கப்போகிறது ஆகையால், நீர் எங்களுடைய
மைக்காக அரசராகவேண்டும்' என்று இடைவிடாமல் சொன்
கள் இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட நான், துக்கத்தை அடைந்தவ
மிக்க கவலையையடைந்தவனுமாகி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு அ
விஷயத்தில் பிதாவினிடம் வைத்த கௌரவத்தாலுண்டான பிர
ஜ்ஞையை அவர்களுக்கு அடிக்கடி தெரிவித்தேன். அரசே
பிறகு, நான், மாதாவுக்குத் தைவரசசெய்வதற்காகக் கரங்கு
துக்கொண்டு, 'தாயே! நான் குலத்திற்காகவும் முக்கியமாக உ
காகவும் வீர்யத்தைக் கட்டினவனும் அரசனுக்கு தவனுமாக இ
கிறேன் என்னை ராஜ்யத்தைக் காப்பதில் ஏவாதே சந்தனு
குப் பிறந்த நான் கௌரவர்களின் வம்சத்தைத் தாங்குபவனு
பிரதிஜ்ஞையை வீணாக்கச்செய்யேன் இந்தப் பிரதிஜ்ஞையை உ
காகவே முழுதும் செய்தேன் புத்திரவாத்ஸல்யமுடையவளே
நான் இப்பொழுது உனக்கு ஏவலாளியும் தாஸனுமானவன்' என
இவ்விதம் அந்த மாதாவுக்கு ஜனங்களுடைய முன்பில
மொழிகூறி, அப்பொழுது, பிராதாவின் தாரங்களின் விஷயத்தி
மகா முனிவரான வியாஸரை வேண்டினேன் மகாராஜனே! நா
தாயாரும், அந்த முனிவரை அருளுள்ளவராகச் செய்தபொழு
உடனே, அவர் குழந்தைகளை உற்பத்திசெய்யும் விஷயத்தில் த

' மூஷிகா: என்பதும் † -க்கா: என்பதும் வேறுபாடம் ‡வேறறசா ப
யெடுப்பு' என்று ஆப்டே (Apte) என்பவருடைய வடமொழி அகராதி
பொருள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பதா, மஹாராஜனே! பரதாகளுள மிகசசிறநதவனே! அவா
னே மூனறு புததிராகளே உணடுபணணினா உனனுடைய
தை கணணிலலாமல குருடனனமையால அரசனுகவிலலே.
தமாவும உலகததில புகழபெறறவனுமான பாணடு அரசனு
அவனே அரசன அவாகள (=பாணடவாகள) அவனு
ய புததிராகள பிதாவினுடைய சொதது முதலியவைகளே
டையததககவாகள் அபபா! கலகததைச செயயாதே. ராஜ
தில பாதியைககொடு நான உயிருடனிருககையில, இவவுலகில
ஆணபிளளே ராஜயததை ஆளவானா? என வாாததையை
மதியாதே எபபொழுதும உஙகளுடைய பகைதணிதலே விருமபு
றன. புததிரனே! அரசனே! எனககு உனனிடததிலும அவாகளி
திலும விததியாஸம இலலே எலலாரிடததிலும ஒரேவிதமான
பம வைததிருககிறேன உனனுடைய பிதாவுககும காநதாரிக
விதுரனுககுமுளள அபிபிராயமும இதுவே பெரியோாகளு
ய வாாததையைக கேடகவேணடுமனறோ? எனனுடைய சொல
ஸநதேகபபடாதே. உனனேயும பூமி முதலிய எலலாவறறையும
ம செயயாமலிருபபாய' எனறு சொனனா

நூறறு நாறபததேட்டாவது அதயாயம

பகவதயாநபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணர், துரோணரும் விதுரரும் காந்தாரியும் சொல்லிய வற்றைச் சொல்லியது)

(வாஸுதேவா சொலலுகினறா) 'உமககு மஙகளமுணடாகுக
மா சொனனபிறகு, பேசுவதில ஸமாததரான துரோணா அர
களுடைய மததியில துரியோதனனே நோககிச சொனனதாவது
பபா! குலததினிமிததம பராதீபரின மைநதரான சநதனுவானவா
படியிருநதாரோ, குலததினிமிததம தேவவரதரான பீஷமா
படியிருநதாரோ, அபபடியே, கௌரவாகளுடைய வமசததை
நதி செயபவரும கௌரவாகளுககு அரசரும தாமாதமாவும
ல விரதமுடையவரும நனகு அடஙகின மனமுடையவரும ஸத
ஸநதரும ஜிதேநதிரியருமான பாணடு ராஜரும, தமைபனு
ன திருதராஷடிரருககும புததிமானும தமபியருமான விதுரருக
ராஜயததைக கொடுததா அரசனே! பிறகு, நழுவாதவரான

இவரை ஸிம்மாஸனத்தில் நிலைக்க வைத்துவிட்டுக் குருவம்சத்த
ரான பாண்டு, மனைவியருடன் வனஞ்சென்றார். மனிதருட் சிறந்
ரான விதுரரோ வேலைக்காரன்போலச் சாமரம் போட்டுக்கொ
வணக்கத்துடன் கீழிருந்து பணிவிடைசெய்தார். குழந்தை
பிறகு, எல்லாப்பிரஜைகளும் பாண்டுராஜரைப்போலத் திருதரா
டிரராஜரை விதிப்படி அடுத்திருந்தனர். பகைவரின் பட்ட
களை ஜயிப்பவரான அந்தப் பாண்டு, திருதராஷ்டிரருக்கும் விதுர
கும் ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் பூமிமுழுவதும் ஸஞ்சரித்
ஸத்தியமான பிரதிஜ்ஞையையுடைய விதுரர், பொக்கசத்தை
காப்பதிலும் தானத்திலும் வேலைக்காரர்களைப் பார்ப்பதி
எல்லாவற்றையும் பொறுப்பதிலும் அமர்ந்தார். மிக்க பரா
மத்தையுடையவரும் பகைவருடைய பட்டணங்களை ஜயிப்ப
மான பீஷ்மர் சண்டை ஸமாதானங்களைச் செய்பவராகி,[1] அரசா
வகிக்கின்ற வேலைகளை மேற்பார்த்தார். மிக்க பலசாலியான தி
ராஷ்டிரராஜா எப்பொழுதும் மஹாத்மாவான விதுரரால் தொட
பட்டு ஸிம்மாஸனத்திலிருந்தார். அவருடைய குலத்தில் பிறந்
எப்படி குலத்தின் பேதத்தில் முயல்கிறாய்? ஓ! அரசனே!
தாக்களுடன் சேர்ந்து (அவர்களுடன்) போகங்களை அனுபவி
கடவாய். அரசர்களில் சிறந்தவனே! நான் [2]வஞ்சத்தனமையினா
தனத்தின் நிமித்தத்தாலும் எப்படியும் சொல்லுகிறவனல்லே
நான் பீஷ்மரால் கொடுக்கப்பட்டதில் திருப்தியடைகிறேன்.
னால் கொடுக்கப்பட்டதை விரும்பவில்லை. அரசனே! நான்
னிடமிருந்தும் பிழைப்பின் உபாயத்தை விரும்பவில்லை. எங்
பீஷ்மரோ அங்கே துரோணர். பீஷ்மர் எதைச் சொல்லுகிற
அதைச்செய். பகைவரைவாட்டுபவனே! பாண்டுபுத்திரர்க
கும் பாதிராஜ்யம் கொடுக்கக்கடவாய். அப்பா! உனக்கும் அ
ளுக்கும் ஆசாரியனாயிருப்பது எனக்கு எப்பொழுதும் ஸமம். என
அசுவத்தாமா எப்படியோ, வெள்ளைக் குதிரைகளையுடைய அர்ஜ
னும்[3] அப்படியே. பலவாறான புலம்பலால் என்ன பயன்? த
எங்கேயோ அங்கேயே ஜயம்' என்றார்.

---

1 'அரசர்களுக்கு நன்கொண்டயளிப்பது, கொடுப்பதை நிறுத்து
முதலிய காரியங்கள்' என்பது பழையவுரை.

2 'கார்ப்பண்யாத்' என்பது மூலம், 'யுத்தபயத்தினால்' என
பழையவுரை. 3 ஒரு சொல்விடப்பட்டது.

ஓ ! மஹாராஜரே ! அளவற்ற வல்லமையையுடைய துரோணர்
விதம் சொன்னபிறகு, ஸத்தியமான பிரதிஜ்ஞையையுடைய
ம் தாமத்தை உணர்ந்தவருமான விதுரர், பிதாவான பீஷ
டைய முகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு பின்வரும்
த்தையை உரைக்கலானார் 'ஓ ! தேவவ்ரதரே ! நான் சொல்லு
இந்த வார்த்தையை அறியக்கடவீர் நசித்துப்போன இந்தக்
வம்சமானது மறுபடியும் உம்மால் தூக்கி எடுக்கப்பட்டது
லே, புலம்புகிறவனான என்னுடைய சொல்லை அனாதரவு செய
ர் இந்தக் குலத்தில் குலத்தைக் குறைப்படுத்துகின்ற இந்தத்
யோதனனென்பவன் யார்? லோபத்தால் அவமதிப்பையடைந்த
ம் நன்றியறியாதவனும் பேராசையால் அறிவுகெட்டவனும்
ந்தவனுமான இவனுடைய புத்தியை நீர் அனுசரித்திருக்கி
ர்? இவன் தாமத்தையும் அர்த்தத்தையும் பார்க்கின்றவரான
ரவினுடைய கட்டளையைக் கடக்கிறான் இந்தக் கௌரவர்
இவனுடைய செய்கையால் நசிக்கின்றனர் ஓ ! மஹா
ரே ! இவர்கள் நசியாதவண்ணம் செய்யக்கடவீர் ஓ ! விசால
ர் புத்தியுடையவரே ! என்னையும் திருதராஷ்டிரரையும், முன்
ம், சித்திரக்காரன் சித்திரத்தை எழுதி ஸ்தாபித்ததுபோல,
ாபித்தீர். ஓ ! நீண்டகைகளையுடையவரே ! பிரமாவானவர்
ஜைகளைப் படைத்து அழிப்பதுபோலக் குலத்தினுடைய நாசத்
ப் பார்த்துக்கொண்டு அலக்ஷியம் செய்யாதீர் அல்லது, உம்
டைய புத்தியானது கெட்டுவிட்டதேயானால், விநாசமேற்பட்ட
பொழுது என்னோடும் திருதராஷ்டிரரோடும் வனஞ்செல்லக்
வீர் அல்லது, வஞ்சனையில் எண்ணமுள்ளவனும் மிக்க தாப
தியுள்ளவனுமான துரியோதனனைக் கட்டிப்போட்டுவிட்டு இப்
ொழுது இந்த ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களால் காக்கப்பட்டதாக
ரவில்செய்து ஆளும் ஓ ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே ! தயைசெய்யும்.
ண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் அளவற்ற பராக்கிரமமு
ய அரசர்களுக்கும் பெரிய அழிவு காணப்படுகிறது' என்று
ானார்

இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, அப்பொழுது, அந்த விதுரர் மனம்
ந்தவரும் சிந்திக்கிறவருமாகி அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டார்.
கு, ஸுபலராஜனுடைய புத்திரியான காந்தாரியானவள் குலத்
ன் நாசத்தில் பயந்தவளாகிக் கோபத்தினாலே அரசர்களுக்கெதி
பாவபுத்தியுள்ளவனும் குரூரனும் புத்திரனுமான துரியோத

னனை நோக்கித் தாமதத்தோடும் ஆத்தத்தோடும் கூடினத
சொல்லலானுள் 'ராஜஸபையில் பிரவேசித்த அரசர்களும் ஸ
யிலிருக்கின்ற மற்றப் பிரமமரிஷிகளும் கேட்கட்டும். பாவியும
திரிகளோடும் வேலைக்காரர்களோடும் கூடினவனுமான உன்னுடை
குற்றத்தைச் சொல்லப்போகிறேன். கௌரவர்களுடைய ர
மானது முறைப்படி அனுபவிக்கக்கூடியது. இது கிரமமாக
நமது குலதர்மம். கெட்ட புத்தியுடையவனே! மிக்க குரூர
செய்கையுடையவனே! நீ கௌரவர்களுடைய ராஜ்யத்தை அ
யத்தால் கெடுக்கிருய். புத்திமானுன திருதராஷ்டிர ராஜபத
ருக்கிருர். அவருடைய தம்பியான விதுரர் வருங்கால அறிவுடை
வராயிருக்கிருர். துரியோதன! இவ்விருவரையும் கடந்து இப்
மூது அறியாமையால் ஏன் அரசனுயிருப்பதை விரும்புகிருய்?
னுபவர்களான அரசரும் விதுரரும், பீஷ்மரிருக்கும்பொழுது,
தீனர்களாயிருக்கவேண்டும். மஹாத்மாவும் புருஷஸ்ரேஷ்டரு
இந்தக் கங்கா புத்திரரோ, தர்மத்தை அறிந்தவராகையால்,
யத்தை விரும்பவில்லை. (பகைவரால்) அணுகமுடியாததான இ
ராஜ்யமோ பாண்டுவினுடையது. இப்பொழுது, அவருடைய
திரர்கள் வல்லமையுடையவர்களாயிருக்கிருர்கள். மற்றவர்கள்
லமையுடையவர்களல்லர். பாண்டவர்களுடைய பிதாமஹ
சொந்தமும் புத்திர பௌத்திரர்களை அடுத்து வருவதுமான அ
டிப்பட்ட இந்த ராஜ்யம் முழுவதும் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த
கௌரவர்களில் சிறந்தவரும் மகாத்மாவும் ஸத்தியஸந்தரும் பு
சாலியுமான பீஷ்மர் எதைச் சொல்லுகிருரோ அதை எல்லாம்,
ராஜ்யத்தையும் ஸ்வதர்மங்களையும் காக்கிறவர்களாகி, மறுக்கா
செய்யவேண்டும். பெரிய விரதத்தையுடைய பீஷ்மரது
டளைப்படி, இந்த அரசரும் விதுரரும் சொல்லுவார்களேயா
அது நண்பர்களால் கட்டளையிடக்கூடிய தர்மத்தை முன்னி
மிக நீண்டகாலம் செய்யக்கூடியதாகும். நியாயமாக வந்த
கௌரவர்களுடைய இந்தராஜ்யத்தைத் தர்மபுத்திரனுன யுதி
ரன் திருதராஷ்டிரராஜரால் ஏவப்பட்டவனுகிப் பீஷ்மரை மு
னிட்டுக்கொண்டு ஆளட்டும்' என்று சொன்னுள்.

நூற்று நாற்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்யாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதைக் கூறியது)

ஓ! அரசரே! காந்தாரியானவள் இவ்விதம் சொன்னபொழுது,
சனன் திருதராஷ்டிரன், அரசர்களுடைய மத்தியில் துரியோ
னை நோக்கி இவ்விதம் சொல்லலானான்: ‘துரியோதன! மகனே!
னை அறியக்கடவாய் (உனக்குப்) பிதாவினிடம் கௌரவமிருக்
மபானால் நான் உன்னைநோக்கிச் சொல்வதை அப்படியே செய்யக்
வாய் உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக 1 ஸோமனென்கிற பிரஜா
யானவன் முன் கௌரவர்களுடைய வம்சத்தை விருத்திசெய்த
ஸோமனிடமிருந்து ஆறாமவராக நகுஷபுத்திரனான அந்த
தி உண்டானார் அவருக்கு ராஜரிஷிகளில் சிறந்தவர்களான
து புத்திரர்கள் உண்டானார்களல்லவா? அவர்களுள் மிக்க பராக
த்தையுடையவரும் பிரபுவுமான யதுவானவர் மூத்தவராக
டானார் அவர்களுள், இளையவரும் நமது வம்சத்தை வளரச்
த்தவருமான பூருவானவர், விருஷபர்வாவினுடைய புத்திரியான
ஷ்டையினாலே பெறப்பட்டார் பரதஸ்ரேஷ்டனே! யதுவோ,
வயானிக்குப் புத்திரரானார் அப்பா! அளவற்ற பராக்கிரம
டையவரும் வித்துவானுமான சுக்கிராசாரியருக்குப் பௌத்திர
ரும் யாதவர்களின் வம்சத்தை வளரச்செய்தவரும் பலவானும்
கர்மத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவருமான அந்த யதுவோ, கர்
நிறைந்து மிகவும் புத்திமந்தமாகி, க்ஷத்திரியஜாதியை அவ
த்தார் பலத்தாலும் கர்வத்தாலும் மதிமயக்கத்தை அடைந்த
ம் ஒருவராலும் வெல்லப்படாதவருமான அவர், பிதாவின் கட்
யில் இருக்கவுமில்லை, பிதாவையும் பிராதாக்களையும் அவமதிக
செய்தார் நான்கு எல்லையுள்ள பூமியிலும் யதுவே பலவான்
அவர் அரசர்களை வசமசெய்துகொண்டு ஹஸ்தினபுரத்தில்
த்தார் காந்தாரியின் புத்திரனே! நகுஷனுடைய புத்திரரும்
வுக்குப்) பிதாவுமான யயாதி, மிக்க சினங்கொண்டு, புத்திரரான
ரைச் சபித்தார், ராஜ்யத்திலிருந்து நீக்கவும் செய்தார் பிறகு,
ப பிராதாக்கள் பலத்தால் கொழுத்தவர்களாகி அந்த யதுவை

1 ஸருஷ்டிகர்த்தர்கள் இருபத்தொருவரில் ஸோமனொருவன்

அநுஸரித்திருந்தனரோ அந்தப புத்திரர்களையும யயாதியான்
கோபத்தால சபித்தார பிறகு, ராஜஸரேஷ்டரான யயாதி, தமவ
இருக்கிறவரும கட்டளையிடக்கூடியவரும இளையகுமாரரும
பூருவை ராஜயத்திலிருத்தினா இவவிதம மூத்தவனாயிருந்தாலு
மிக்க கர்வமுள்ளவனாயிருந்தால, ராஜபத்தை அடைகிறதிலலை இ
யவர்களாயிருந்தாலும பெரியோர்களை அடுப்பதனால ராஜயத
அடைகின்றனர அப்படியே, எல்லாத தர்மங்களையும அறி
வரும என்னுடைய தந்தைக்குப பாட்டனுருமான பிர
ரெனகிற அரசர, மூன்று உலகங்களிலும பிரஸித்தமாயி
தார தர்மத்துடன ராஜபத்தை ஆளுகின்ற அந்த ராஜஸ
ஷ்டருக்குத தேவர்களுக்குச சமமானவர்களும புகழ்பெற
களுமாக மூன்று புத்திரர்கள உண்டானார்கள அப்பா! தேவ
யெனபவர மூத்தவரும, பாஹ்லீகரெனபவர அவருக்கடுத்தவ
தையசாலியும எனது பிதாமஹருமான சந்தனுவானவர மூ
மவருமாகப பிறந்தார்கள பெரிதான பராக்கிரமத்தையு
வரும ராஜஸரேஷ்டருமான தேவாபியோ, தோலில ரோகத்தே
(=குஷ்டத்தோடு) கூடினவராயிருந்தார அவர தர்மத்தைச சீலம
கொண்டவரும உண்மையே பேசுபவரும பிதாவின பணிவிடை
பற்றுள்ளவரும பட்டணத்திலுள்ளவர்களுக்கும தேசத்தோர்க
கும ஸம்மதமானவரும ஸாதுக்களால பூஜிக்கப்பட்டவரும இளை
களும முதியவர்களுமாகிய எல்லாருக்கும மனத்திற்கு இனிய
கொடையில சிறந்தவரும சொன்னசொல தவறாதவரும எல
பிராணிகளுடைய நனமையிலும பற்றுள்ளவரும தந்தையினு
கட்டளையிலும பிராமமணர்களுடைய கட்டளையிலும இருப்பவ
பாஹ்லீகருக்கும அப்படியே மகாத்மாவான சந்தனுவுக்கும
மான தமையனுமாயிருந்தார சோதரர்களும மகாத்மாக
மான அவர்களுக்குப பெரிதான நலல ஸகோதரத்தனமையும
பட்டது பிறகு, சிலகாலம சென்றபின, வயதுசென்றவ
ராஜஸரேஷ்டரானவர அபிஷேகத்திற்காக ஸாமக்கிரிகளை முறைப
செய்வித்தார. விபுவானஅவர மங்களத்திற்குரிய எல்லாவற்றை
செய்வித்தார அவரை நோக்கி எலலாப பிராமமணர்களும முதி
களும நகரத்தார்களும தேசத்தார்களும தேவாபியின அபிஷே
தைத தடுத்தார்கள அந்த அரசரோ, அபிஷேகத்தைத தடுத்தல
கேட்டுக கண்ணீர்சொரிந்தார, புத்திரரைப்பற்றித துக்கிக்கவும
தார. இவவிதம அந்தத தேவாபி, கொடையில வலலவரும

தையறிந்தவரும் ஸத்தியஸந்தருமா யிருந்தார் பிரஜைகளுக்
பிரியராயிருந்தும் தோலின் ரோகதோஷத்தால் தூஷிக்கப்பட
, 'அங்கப்பழுதுள்ள அரசனைப்பற்றித் தேவர்கள் மகிழ்கிற
லை' என்பதுபற்றிப் பிராம்மணஶ்ரேஷ்டர்கள் ராஜஶ்ரேஷ்டரைத்
தார்கள் பிறகு, புத்திரன்விஷயமான கவலையால் அவர் சரீ
தில் துன்பத்தையடைந்து மரித்தார் அவர் மரித்ததைப்
த்துத் தேவாபியானவர் வனத்தையடைந்தார் பாஹ்லீகரான
ராஜ்யத்தைவிட்டு அம்மானவீட்டை அடுத்தவராகித் தந்தை
ரயும் உடன்பிறந்தார்களையும் விட்டு மிக்க செழிப்பான (மாமன்
யத்தை) அடைந்தார் அரசனே! தந்தை இறந்தபொழுது, உல
தில் புகழ்பெற்ற சந்தனுவோ பாஹ்லீகரால் அனுமதிசெய்யப்
டு அரசராகி ராஜ்யத்தை ஆண்டார் பாரத! அப்படியே,
தவனான நான், இப்பொழுது, புத்திமானான பாண்டுவினால்
கப்பழுதுள்ளவனென்று ராஜ்யத்திலிருந்தும் நழுவும்படிசெய்யப்
ட்டேன் இளையவனாயிருந்தும், பாண்டுவே அரசனாகி ராஜ்யத்தை
டந்தான். பகைவரை அடக்குபவனே! பாண்டு இறந்த
து, இந்த ராஜ்யம் அவனுடைய புத்திரர்களைச் சேர்ந்த
நான் ராஜ்யத்தில் பாகமில்லாதவனாயிருக்கும்பொழுது,
எப்படி ராஜ்யத்தை விரும்புகிறாய்? ராஜபுத்திரனல்லாத
ம் உடையவனாகாதவனுமாகிப் பிறர் சொத்தைக் கவர
ம்புகிறாய் யுதிஷ்டிரன் ராஜபுத்திரனும் மகாத்மாவுமானவன்.
ராஜ்யம் அவனுக்கு நியாயமாக வந்தது அவன் இந்தக் குரு
த்திற்குப் போஷகனும் ஆளுபவனுமானவன் அவன் ஸத்ய
ன் அப்படியே, அவன் அஜாக்கிரதையில்லாதவனும் பந்துக்
ட்டத்தினுடைய கட்டளையிலிருப்பவனும் ஸாதுவும் பிரஜைகளுக்
பிரியனும் நண்பர்களிடம் தயையுள்ளவனும் புலன்களை வென்ற
ம் ஸாதுஸமூகத்தைத் தாங்குகிறவனுமானவன் அவனிடத்தில்
ம், ஸகித்தல், அடக்கம், நேர்மை, தவறு தவிர்தல், சாஸ்திரம்,
க்கிரதையில்லாமை, பிராணிதயை, சிக்ஷையென்கிற எல்லா
குணங்களுமிருக்கின்றன வணக்கமற்றவனே! ராஜபுத்திரனல்
வனும் கெட்டநடையுள்ளவனும் லோபியும் எப்பொழுதும் உற
ர்களிடம் கெட்டஎண்ணமுள்ளவனுமான நீ பிறருக்குக் கிரம
வந்ததான இந்த ராஜ்யத்தைப் பறித்துக்கொள்ள எப்படி வல்ல
வாய்? அரசனே! மோகத்தைவிட்டு வாகனங்களோடும் பரி
ங்களோடும் பாதிராஜ்யத்தைக் கொடு. அதன் மிச்சமானது

தமபிகளுடனகூடின உனனுடைய பிழைபபிறகுப போதுமான என்றான

நூறறு ஐமபதாவது அதயாயம்.

பகவதயாநபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனனுடைய உத்தரவுப்படி அரசர்கள் போருக்காகக் குரு க்ஷேத்திரத்திற்குப் புறப்பட்டதையும் ஸாமதான பேதங்க ளால் வசப்படாததால் துரியோதனன்விஷயத்தில் தண்டோபாயமே தக்கதென்பதையும் ஸ்ரீ கிருஷ் ணர் பாண்டவாகளுக்குச் சொல்லியது)

இவவிதம பீஷமராலும துரோணராலும விதுரராலும காந் யினுலும திருதராஷடிரனுலும சொலலபபடடபொழுது, மநத துரியோதனன அறியவேயிலலை மநதனுன அவன எலலாவறறை உதறிவிடடுக கோபததால மிகவும சிவநதகணகளை உடையவ எழுநதிருநதான அரசாகளும (உயிரில ஆசையை) விடடவாக அவனைப பினதொடாநதாாகள அறிவிழநதவாகளான பாரிலு அநத அரசாகளை நோககி, 'குருக்ஷேததிரததிறகுப புறபபடுவ இபபொழுது பூசநக்ஷததிரம எனறும அடிககடி உததரவு செயத பிறகு, அநத அரசாகள, காலததாலஏவபபடடுப பீஷமரைச சே பதியாகச செயதுகொணடு, ஸநதோஷததை அடைநதவாகள சேனைகளுடன சென்றாகள கௌரவாகளுடைய பதி அக்ஷௌஹிணிகளும வநதன. அவைகளுடைய முனனிலை பீஷமா பனைககொடியுடன விளஙகினா அரசரே! இதில உசித இநதச சமயததிறகுத தகக்துமாயிருககிற அதைச செயயும: பாரதரே! அரசரே! எனனுடையமுனனே பீஷமராலும துரோ ராலும விதுரராலும காநதாரியினுலும திருதராஷடிரராலும செ லபபடடதும கௌரவாகளுடைய ஸபையில நடநததும உமக் சொலலபபடடன. ஓ! அரசரே! உமககு நலல சகோதரத தன யை விருமபி இநத வமசம வேறுபடாமலிருபபதறகும பிர களுடைய விருததிககுமாக நான முதலில ஸாமோபாயத செயதேன எபபொழுது ஸாமததை ஏறகவிலலையோ, அப ழுது, நான மறுபடியும பேததைதைப பிரயோகித்தேன தேவா யும மனிதாகளையுமபறறிய செயகைகளையும எடுததுரைததே துரியோதனன ஸமாதானததை முனனிடட வாாததையை ஆ

பொழுது, நான் எல்லா அரசர்களையும் வரவழைத்துப் பேதத் செய்தேன் ஓ! பாரதரே! தலைவரே! என்னாலே ஆச்சரிய ம பயங்கரமும் கொடியவைகளும் மனிதரால் செய்யமுடியாத ளுமான செய்கைகள் செய்யப்பட்டன. அந்த அரசர்களை அதட் துரியோதனனைத் தருமபாகச்செய்து கர்ணனையும் சகுனியை அடிக்கடி பயமுறுத்திச் சூதாட்டத்தைக்குறித்துச் சொல்லித் திருதராஷ்டிரனபுத்திரர்களை அடிக்கடி நிந்தித்து வார்த்தைகளா (கலந்து) ஆலோசனையினாலும், அடிக்கடி எல்லா அரசர்களையும் பபடுத்திவிட்டு, பிறகு, குருவம்சம் பிளவுபடாமலிருப்பதற் காரியம் கைகூடுவதற்குமாகத் திருப்ப ஸாமோபாயத்துடன் த்தைச் சொன்னேன் 'சூரர்களான அந்த எல்லாப் பாண்ட ளும் மானத்தைவிட்டுத் திருதராஷ்டிரருக்கும் பீஷ்மருக்கும் ருக்கும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாயிருக்கட்டும், அவர்களுடைய யம் கொடுக்கப்பட்டும் அவரவர்கள் ஸ்வதந்தரர்களாகாமல் அசக ராக ஆகட்டும் அரசரும் பீஷ்மரும் விதுரரும் சொல்லுவது கு நன்மை, ராஜ்யமுழுவதும் உனக்கு இருக்கட்டும் ஐந்து மங்களைக் கொடு ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அவர்கள், உன்னுடைய தயால் அவச்யம் தாங்கத்தக்கவர்களல்லரோ?' என்றேன். த்தம் சொல்லியும் துஷ்டபுத்தியுள்ள அவன் பாகத்தை விடவே அந்தப் பாவிகள்விஷயத்தில் நான்காவதான தண்டோ த்தைப் பார்க்கிறேன் வேறுவிதமாகப் பார்க்கவில்லை. அர , அழிவைஅடைவதற்காகக் குருக்ஷேத்திரத்திற்குக் கிளம்பி விட்டார்கள் ஓ! அரசரே! கௌரவர்களுடைய சபையில் த இது உமக்குச் சொல்லப்பட்டது ஓ! பாண்டவரே! அவர் புத்தமின்றி ராஜ்யத்தைக் கொடார் எல்லாரும் விநாசத்திற காரணமானவர்களும் மரணம் நெருங்கினவர்களுமாக இருக் னர்' என்றார்.

பகவத்யாநபர்வம் முற்றிற்று.

நூறறைமபததோராவது அதயாயம்

ஸைநயநிாயாணபாவம்

(யுதிஷ்டிரர்முதலானவர்கள் திருஷ்டத்யும்னனை ஸேனாதிபதி
யாகச் செய்துகொண்டு குருக்ஷேத்ரத்திற்கு வநதது.)

தாமபுததியுளளவரும யுதிஷடிாருமான தாமாாஜா ஜனாத
ருடைய வாாததைதைககேடடு அவருடைய முனனே தமபிமாா
நோககிச சொலலலானா 'நீஙகள சபையில கௌரவாகளுண
கூடடததில நடநததைதக கேடடீாகளா? கேசவருடைய வாககி
எலலாம மனததில தரிககபபடடனவா? மனிதஸரேஷடாக
ஆகையால, எனது சேனைகளின பிரிவுகளைச செயயுஙகள இ
ஏழு [1] அகெஷௌஹிணிகளும வெறறிககாகச சோநதிருககின
அவைகளுககுப பெயாபெறறவாகளான ஏழுதலைவாகளையும தெரி
கொளளுஙகள துருபதன, விராடன, திருஷடதயுமனன, சிகண
ஸாதயகி, சேகிதானன, வீாயமுளளவனான பீமஸேனன ஆ
இநத வீராகள சேனைததலைவாகள எலலாரும உடலை வெறு
வாகள எலலாரும தனுாவேதததை அறிநதவாகளும சூரா
மாயிருபபவாகள எலலாரும விரததைதை நனகு அனுஷடித
கள எலலாரும லஜஜையோடு கூடினவாகளும நீதியுடன கூடி
களும போரிலவலலவாகளுமானவாகள எலலாரும பாணஙகளி
அஸதிரஙகளிலும தோநதவாகளும எலலா அஸதிரஙகளாலும
தம செயபவாகளுமாயிருபபவாகள ஸஹதேவ! குருநநதன! இ
களுள ஏழுபோகளுககும நாயகனும, சேனைகளின வகுபபையறி
வனும, போரில சாஜவாலையினுலே அககினிககு நிகரான பீ
ளைத தாஙககககூடியவனும, உனககுச சமமதனுமாயிருபபவ
சொலலு புருஷஸரேஷடனே! எவன நமககு வலலவனான சே
தலைவன?' எனறாா.

ஸஹதேவன, 'தாமததை அறிநதவரான எவரை அஞ
வாஸததில அடுததிருநது நமது பாகததைதக கேடகிறோமோ, ந
ஸமபநதியும ஸமமான துககததையுடையவரும வீாயமுளளவ
அரசரும மசசதேசததிறகுப பதியும பலவானும அஸதி
களைப பயினறவரும யுததததில அடஙகாத மதஙகொணட
மான விராடா யுததததில பீஷமரையும அநத மகாரதாகளை

[1] ஆதிபாவம 31-ம பககததில காணக.

றுபபா' எனறுன. ஸஹதேவன அவவித வாாததையைக
னனபொழுது, பேசசில வலலவனுன நகுலன அதறகு அடுதத
ரததில இநத வாாததையை எடுததான
'பிராயததினுலும சாஸதிாததினுலும தைாயததினுலும குலத
லும சுறறததினுலும சிறநதவரும, துரோணரிடமிருநதும அஸ
ததை அறிநதவரும, எவராலும வெலலமுடியாதவரும, ஸததிய
பிரதிஜஞையை உடையவரும, எநதனாளும துரோணரிடததி
மகாபலசாலியான பீஷமரிடததிலும எதிாகக முயலகிறவரும,
ாகளுடைய வமசததின முதலில கொணடாடததக்கவரும,
னகளுககுபபதியும, நூறுகிளைகளையுடைய மாமபோலப புததிர
ததிராகளால சூழபபடடவரும, வீாரும, பூபதியும, போரில
ககுகிறவரும, கோபததால துரோணரை நாசம செயவதற
பததினியுடன சோரமான தவததைச செபதவரும,
ாகளில சிறநதவரும, நமமைப பிதாவைபபோல எபபொழுதும
ந தாஙகுகிறவரும, நமககு மாமனுமான துருபதா, நமது
னயின முனனணியை நடததடடும அவா, வநதவாகளான துரோ
ரயும பீஷமரையும தாஙகுவாரெனபது என எணணம அநத
ரோ, திவயாஸதிரஙகளை அறிநதவரும துரோணருககு நண
ாயிருபபவா' எனறுன
மாதரியின புததிராகளால தஙகளபிபபிராயம சொலலப
பொழுது, குருநநதனனும இநதிரனுககுப புததிரனும இநதிர
கு நிகரானவனுமான ஸவயஸாசி உரைககலானுன 'தவததின
நமையினுலும யாஜமஹரிஷியின மகிழசசியினுலும, திவய புருஷ
ஜவாலைபோனற நிறததையுடையவனும பெரிய புஜஙகளையு
பவனுமாக உணடானவனும வீாயசாலியும சிறநத விலலுடைய
ம கவசம பூணடவனும கததிதரிததவனுமாயத திவய மஙகள
சிறநத குதிரைகளபூடடிய தேரிலேறிககொணடு காஜிககினற
மேகமபோல ரதகோஷததுடன அககினிகுணடததிலிருநதும
பினவனும சிஙகததுககொபபான உறுபபுககளின அமைபபை
சிஙகததைபபோனற பராககிரமததையும சிஙகததிறகு நிகரான
யையும புஜஙகளையும வலிமையையுமுடையவனும சிஙகமபோலக
பபவனும சிஙகததையொதத தோளகளுடையவனும மிகுநத
தியுடையவனும நலல புருவஙகளுடையவனும நலல பறகளுடை
னும நலல கனனஙகளுளளவனும நலல கைகளையுடையவனும
முகமுடையவனும இளைததிராதவனும நலல தோளஸநதி

எலும்புகளுள்ளவனும் மிகநீண்ட கணைகளுள்ளவனும் நல்ல பா
கனுள்ளவனும் மிக்க உறுதியுள்ளவனும் மதங்கொண்ட யானை
எல்லாச்சஸ்திரங்களுக்கும் பிளக்கமுடியாதவனும் மெய்யே உ
பவனும் இந்திரியங்களை வென்றவனும் துரோணருடைய விந
திற்காக உண்டானவனுமான திருஷ்டத்யும்னனை, வஜ்ரா
திற்கும் இடிக்கும் ஸமமாகத் தாக்குகின்றவைகளும் ஸர்ப்பங்
போல ஜ்வலிக்கின்ற முகத்தையுடையவைகளும் வேகத்தில் ய
தாக்களுக்குச் சமமானவைகளும் அக்னிக்கு நிகராக விழுகின்ற
ளும் யுத்தத்தில் பரசுராமரால் தாங்கப்படாதவைகளும் இடி
வேகம்போன்ற குரூரமுமான பீஷ்மருடைய பாணங்களைத் தா
வானென்று நான் நினைக்கிறேன் ஓ! அரசரே! திருஷ்டத்யும்ன
தவிர, மஹாவ்ரதத்தையுடைய பீஷ்மரை எதிர்க்கின்ற மனிதனை
பார்க்கவில்லையென்று என்னுடைய புத்தியானது நிச்சயிக்கி
வேகமுள்ள கைகளையுடையவனும் பலவிதமாக யுத்தம் செய்பவ
உடைக்கமுடியாத கவசத்தையுடையவனும் ஸ்ரீமானுமான அ
யானைக்கூட்டத்திற்குப் பதியான யானைபோலச் சேனாதிப
என்னால் கருதப்பட்டான்' என்றான் அர்ஜுனனால் இவ்விதம் செ
ல்லப்பட்டபொழுது, பீமன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

'ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அரசரே! பீஷ்மருடைய வதத்திற்
த்ருபதனுக்குப் புத்திரனாக உண்டானென்று வந்தவாக
ஸித்தர்களாலும் ரிஷிகளாலும் சொல்லப்படுகிறவனும், யுத்த
திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கின்ற அவனுடைய ரூபம் ம
ளால் மகாத்மாவான பரசுராமருடைய ரூபம்போலப் பார்க்க
கின்றவனும், யுத்தத்தில் ஆயுதத்துடன் ஸன்னத்தனாகத் தேரில்
பவனுமான அந்தச் சிகண்டியை யுத்தத்தில் பிளப்பவனை நான் க
வில்லை இரண்டு தோளிகள் எதிர்க்கின்ற தவைரதமெ
யுத்தத்தில் வீரனான சிகண்டியைத் தவிர, மற்றவன் மஹா
ரான பீஷ்மரைக் கொல்லமாட்டான் அவன் என்னால் சேனாதி
யாகக் கருதப்பட்டான்'' என்றான்.

யுதிஷ்டிரர் சொல்லுகிறார் 'அப்பா! தர்மாத்மாவான கேசவர்
லா ஜகத்தினுடைய ஸாரமும்-அஸாரமும், பலமும்-அபலமும்
எல்லாவற்றையும் இவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அறி
தாசார்ஹரான க்ருஷ்ணர் எவனைச் சொல்லுவாரோ, அவன் அ
ராப்யாஸம் செய்தவனானாலும் அஸ்திராப்யாஸம் செய்யாதவனா
முதியவனானாலும் இளையவனானாலும் அவனே எனக்கு ஸேனாப

்ககட்டும். அப்பா! இவர் நம்முடைய வெற்றிக்கு மூலம், வித்திய
த்திறகும் மூலம் (நம்முடைய) பிராணனும்-ராஜ்யமும்,[1] இருப்பும்-
்லாமையும், ஸுகமும்-துக்கமும் இவரிடத்திலேயே உள்ளன
க்கிறவரும் செய்கிறவரும் இவரே இவரிடத்தில் காரியஸித்தி
னது நிலைத்ததாயிருக்கிறது தாசாஹரான இவர் யாரைச் சொல
கிறாரோ அவன் நமது சேனைக்குப் பதியாகட்டும் பேசுகிறவர்களிற
ந்தவரான இவர் சொல்லட்டும் ராத்திரி நெருங்குகிறது, ஆகை
ல், சேனாதிபதியை அழைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனுடையவசத்தி
ருப்பவர்களாக,ராத்திரியின் மீதி சென்ற பிறகு, ஆயுதங்களைச் சந்தன
களியவற்றால் பூஜைசெய்து ரக்ஷாபந்தனமும் ஸ்வஸ்திவாசனமும்
ய்துவிட்டுப் போர்க்களத்திற்குச் செல்லுவோம்' என்றார்
புத்திமானான அந்தத் தர்மராஜருடைய அந்த வார்த்தையைக்
ட்டு, புண்டரீகாக்ஷர், தனஞ்சயனைப்பார்த்துச் சொல்லலானார் —
! மஹாராஜரே! உங்களால் சொல்லப்பட்டவர்களும் பராக்ரமத்
ுடன் யுத்தம் செய்பவர்களுமான இவர்கள் என்னுடைய உம்முடைய
னைக்கு நாயகர்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்கள். உம்முடைய
களை வதைப்பதற்கு எல்லாருமே வல்லவர்கள் இவர்களோ,
ரிதான சண்டையில் இந்திரனுக்கும் பயத்தை உண்டுபண்ணுவார்
லோபிகளும் கெட்ட சித்தமுள்ளவர்களுமான திருதராஷ்டிர
் புத்திரர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுவார்களென்பதைச்
ால்லவும் வேண்டுமோ? ஓ! தோள்வலி யமைந்தவரே! பாரதரே!
னும் உமது பிரியத்திற்காகப் பெரிதான யுத்த நிமித்தம் அவ
த்தில் ஸமாதானம் ஏற்படும் என்று பெரிய முயற்சியானது
ய்யப்பட்டது தாமத்தின் கடன் போய்விட்டது [2]சொல்ல
ருப்பமுள்ளவர்களுக்குச் சொல்லக் கூடியவர்களாக நாம் ஆகவில்லை.
னும் ஸமாத்தனல்லாதவனுமான துரியோதனன் தன்னை
ருப்பம் நிறைவேறினவனாக நினைக்கின்றான் தனத்தில் ஆதுரனான
னன் தன்னைப் பலத்துடன் இருப்பவனாகப் பார்க்கிறான் சேனையா
து நன்கு சோகக்கப்பட்டும் அவர்கள், கொன்றுதான் காரியம்
ள்ளப்படக் கூடியவர்களென்று என்னால் கருதப்பட்டார்கள்.
ருதராஷ்டிரரின் புத்திரர்கள், அர்ஜுனனையும் மிக்க கோபங்கொண்
வனான பீமஸேனனையும் யமனுக்கு நிகரான இரட்டையரையும்
ண்டாம் யமனான யுயுதானனையும் பொறுதவனான திருஷ்டத்யும்
னையும் அபிமன்யுவையும் உபபாண்டவர்களையும் விராடனையும்

1 ஸம்பத்தும் வறுமையும். 2 தூஷிக்க எண்ண முள்ளவர்களுக்கு

த்ருபதனையும் சேனாபதிகளும் பயங்கரமான பராக்ரமத்தையுடை
வர்களுமான மற்ற அரசர்களையும் பார்த்து, நிற்பதற்கும் வல்ல
ளாகார்கள் ஸாரமுள்ளதும் வெல்லமுடியாததும் அணுகமுடி
ததுமான நம்முடைய சேனையானது போரில் துர்யோதனன் சே
னையைக் கொன்றுவிடும், சந்தேகமில்லை ஓ! பகைவரை அட
பவரே! நான் திருஷ்டத்யும்னனைச் சேனாதிபதியாக நினைக்கிறே
என்றார்.

வாஸுதேவர் இவ்விதம் சொன்னபொழுது, அரசர்கள் மிக
சந்தோஷித்தனர் மனமகிழ்ச்சியுற்ற அவர்களுடைய சப்தமா
பெரிதாக உண்டாயிற்று உடனே, யுத்தஸன்னாகமென்று வி
கின்றவைகளும், ஓடுகின்றவைகளுமான சேனைகளுடைய பெ
சப்தமானது உண்டாயிற்று எங்கும் யானைகுதிரைகளுடைய
தங்களும் தேருருளைகளுடைய கோஷங்களும் எங்கும் ச
துந்துபிகளுடைய கோஷங்களும் நெருக்கமாக உண்டாயின கெ
யதும் கடல்போன்றதும் தேர்களாலும் காலாட்களாலும் யானைக
ளும் சிறந்ததுமான அந்தச் சேனைகளுடைய கூட்டமானது பெ
அலைகளாலே கடல் கலங்குவதுபோலக் கலங்கிற்று ஓடுகின்றவ
ளும் ஒருவரை ஒருவர் அழைக்கின்றவர்களும் கவசங்களைக் கட
கொள்ளுகின்றவர்களும் பிரயாணம் செய்யப்போகின்றவர்க
ஸைன்யங்களோடுகூடினவர்களுமான பாண்டவர்களுடைய சே
யானது எங்கும் பூர்ணமான கங்கைபோல நெருங்கமுடியாததா
காணப்பட்டது முன்சேனையில் பீமசேனனும் கவசம்பூண்டவர்கள
மாத்திரியின்புத்திரர்களும் சுபத்திரையின்புத்திரனான அபிமன்யு
த்ரௌபதியின் புத்திரர்களான உபபாண்டவர்களும் த்ருபதபுத்
னான திருஷ்டத்யும்னனும் சென்றார்கள் ப்ரபத்ரகர்களும், பாஞ்சா
களும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்றார்கள் பிறகு, இ
யானது பருவகாலத்தில் கடலின் ஒலிபோல உண்டாயிற்று ஸந்
ஷத்துடன் புறப்பட்டவர்களுடைய முழக்கமானது ஸ்வர்க்கத்தை
தொட்டதுபோலிருந்தது பகைவர் சேனையைப் பிளக்கின்றவ
ளான வீரர்கள் கவசம்பூண்டு ஸந்தோஷத்தையடைந்தார்கள் கு
புத்திரரான யுதிஷ்டிரராஜா அவர்களின் மத்தியில் சென்றார் அ
ரானவர் வண்டிகளையும் கடைவீதிகளையும் வேசிகளின் கூடா
களையும் தேர்முதலியவற்றையும் பொக்கசத்தையும் யந்திராயுதங்க
யும் சிகித்ஸைசெய்கிற வைத்தியர்களையும் அற்பமானதையும்
மானதையும் சிறிதும் துர்ப்பலமுமானதையும் பரிசாரகர்களை

ற எல்லாவற்றையும் எரித்துக்கொண்டு போனார் பாஞ்சாலியும
பயைச் சொல்லுகிறவளுமான துரௌபதியோ வேலைக்காரிகளா
ம வேலைக்காரர்களாலும் சூழப்பட்டவளாகப் பெண்பாலருடன
பலாவ்யத்தில் திரும்பிவிட்டாள் பாண்டுபுத்திரர்கள், கோட்டை
தலிய ஸ்தாவரங்களும் துவாரபாலர் முதலிய ஜங்கமங்களுமான
படைகளால் செல்வம் மனைவி முதலியவற்றின் ரக்ஷணத்தைச்
பதுவிட்டு, பெரிய சேனையுடன் சென்றார்கள் ஓ! அரசரே!
கவையும் பொன்னையும் தானம் செய்பவர்களும் பிராமமணர்க
லே சூழப்பட்டவர்களும் துதிக்கப்பட்டவர்களுமாகி ரத்தினங்
ால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர்களுடன் சென்றார்கள் கேகயர்களும
ருஷ்டகேதுவும் காசிராஜபுத்திரனான அபிபூவும் ஸ்ரேணிமானும
ானனும் ஜயிக்கப்படாதவனான சிகண்டியுமாகிய எல்லாரும் மிக்க
மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களும் திருப்தியடைந்தவர்களும் கவசமணிந்த
களும ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்களும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவா
களுமாகி அரசரான யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டு பின்தொடர்ந்தார்
பின்பக்கத்தில் விராடனும் யஜ்ஞஸேனன் புத்திரனும் ஸோமக
த்தவனுமான திருஷ்டத்யும்னனும் ஸுதாமாவும் குந்திபோ
வும திருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரர்களும நாற்பதினாயிரந் தோ
ரும ஐந்து மடங்குக்கதிகமான குதிரைகளும பத்து மடங்கு காலாட்
டயும அறுபதினாயிரம் யானைகளும அனாதிருஷ்டியும சேகிதான
ம திருஷ்டகேதுவும் ஸாத்யகியும் ஆகிய எல்லாரும கிருஷ்ணார்ஜு
களைச் சூழ்ந்துகொண்டு சென்றார்கள், பாண்டவர்கள் குருக்ஷேத்
த்தை அடைந்து சேனைகளை வகுத்தவர்களும் ஆயுதங்களைப் பிடி
வர்களும விருஷபங்கள்போலச் சப்திக்கின்றவர்களுமாகக் காணப்
டார்கள் பகைவரை அடக்குபவர்களான அவர்கள் குருக்ஷேத்
த்தில் பிரவேசித்துச் சங்கங்களை முழக்கினார்கள் அப்படியே
கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும சங்கத்தை முழக்கினார்கள் இடியினுடைய
முழக்கம்போன்ற பாஞ்சஜன்யத்தின் முழக்கத்தைக்கேட்டு எல்லாச்
சேனைகளும எங்கும மயிர்சிலிர்த்தன பலவான்களுடைய சிங்கநாத
ன்று சங்கங்களாலும் துந்துபிகளாலும் அதிகரித்ததாகப் பூமியை
ஆகாயத்தையும் ஸமுத்திரங்களையும் எதிரொலியிடச்செய்தது.

நூற்று ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸைந்யநிர்யாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் குருக்ஷேத்திரத்தில் தகுதியான இடத்தில் தம் ஸேனையை நிறுத்தியதும், திருஷ்டத்யும்னன் முதலானவர்களுக்குத் தனித்தனி கூடாரங்கள் அமைத்ததும்.)

பிறகு, அப்பொழுதே, அரசரானயுதிஷ்டிரர் ஸமமானதும் மெதுவானதும் அதிகமான புற்களும் விறகுகளுமுள்ளதுமான இடத்தில் ஸேனையை அமரச்செய்தார். சிறந்த புத்தியையுடையவரும் குந்தியின் புத்திரருமான யுதிஷ்டிரர், சுடுகாடுகளையும் தேவாலயங்களையும் மஹரிஷிகளுடைய ஆச்ரமங்களையும் புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் கிரகங்களையும் விலக்கிவிட்டு, அழகானதும் உவர்ப்பற்றதும் சுத்தமானதும் புண்ணியமுமான தேசத்தில் ஸேனையைத் தங்கச்செய்தார். பிறகு, கேசவர் அர்ஜுனனுடன் குதிரைகளை இளைப்பாற்றி ஸுகமுடையவராகி, மறுபடி கிளம்பி, நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் அரசர்களால் சூழ்ப்பட்டுப் புறப்பட்டார். தாமே தன்னுடைய நூற்றுக்கணக்கான ஸேனைகளுடைய கூட்டங்களை ஓட்டிவிட்டு ஜனார்த்தனர் சுற்றிவந்தார். பாஞ்சாலனுடைய புத்திரனான திருஷ்டத்யும்னனும் தேர்வீரர்களில் சிறந்தவனும் ஸாத்யகியும் பலவானான யுயுதானனும் பாசறையின் இடத்தை அளவுசெய்தார்கள். ஓ! பரதரே! கேசவர் குருக்ஷேத்திரத்திலிருக்கிற ஹிரண்வதியென்கிற புண்ணியநதியையடைந்து அவ்விடத்தில் நல்ல துறைகளையுடையதும், சுத்தமான ஜலத்தையுடையதும் பருக்கைக்கல்லும் சேறுமற்றதுமான அகழை வெட்டும்படி செய்தார். காப்பதற்காகவும் ஸேனையைக் கட்டளையிட்டு அங்கே இருக்கும்படி செய்தார். கேசவர், மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களின் பாசறைக்கு எந்த ஏற்பாடு செய்தாரோ அந்த ஏற்பாடுகளையே மற்ற அரசர்களுடைய பாசறைகளுக்கும் செய்வித்தார். ஓ! ராஜேந்திரரே! அவ்விடத்தில் அரசர்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாக மிக அதிகமான விறகுகளையுடையவைகளும் சிறிதும் ஆக்கிரமிக்க முடியாதவைகளும் பக்ஷ்யமும் போஜ்யமும் அன்னமும் பானங்களுமுள்ளவைகளும் விலையுயர்ந்தவைகளும் பூமியின் பிரதேசத்தில் அமர்ந்தவைகளாய் விமானங்களைப்போன்றவைகளுமான பாசறைகளைத் தனித்தனி செய்வித்தார். அவ்விடத்தில் அறிவாளர்களும் கூலிகொடுக்கப்பட்ட

ும நூறறுக்கணககாயிருப்பவர்களுமான சிற்பிகளும எலலா ஸாத
்களோடும கூடினவாகளும சாஸதிரததில ஸமாததாகளுமான
தயாகளும இருநதார்கள். அபபடியே, நாண, வில், கவசம,
பு இவைகளுடையகூட்டஙகளும மிகுதியான தேன குடஙகளும
்ககுடஙகளும ரஸபபொடிகளுடைய குவியலகளும பாவதங
ககுனிகராயிருநதன அரசரான யுதிஷடிா, பாசறைதோறும,
்கததணணீரும நலலபுறகளுமுளளனவும உமிககாநதலுடன
னவுமாகச செயதா அவவிடததில பெரியயநதிரஙகளும நாரா
களும தோமரஙகளும கோடாலிகளும விறகளும கவசமுதலிய
களும அமபறாததூணிகளோடுகூடின ரிஷடிகளும இருபபு
ர்ளுககுளள கவசமபூணடவைகளும உலோகததாலசெயயப்பட்ட
்ததைத முதுகிலவிரிககபபட்டவைகளும மலைபோல விளஙகு
றவைகளும [1]நூறாயிரமயானைகளை எதிரபபவைகளுமான யானை
ும காணபபட்டன. ஓ! பாரதரே! அவவிடததில பாணடவா
அமாநதுவிட்டாாகளெனபதை அறிநது, மிததிரரகள, சேனைக
ாடும வாகனஙகளோடும அஙகு வநதுசோநதார்கள. பிரமம
்ததை அனுஷடிததவாகளும ஸோமபானம செயதவாகளும
்க தக்ஷிணை கொடுததவாகளுமான அநத அரசாகள பாணடு
திராகளுடைய வெறறிககாக வநதார்கள" எனறாா

நூறறு ஐம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

ஸைந்யநிர்யாண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் கர்ணன்முதலானவர்களைப் பார்த்து யுத்தத்திற்கு வேண்டுவனவற்றைச் சேகரிக்கும்படி சொல்லியதும், அந்தக் கட்டளைப்படி அரசர்கள் குருக்ஷேத்ரத்துக்குப் புறப்பட ஸித்தமானதும்)

ஜனமேஜயா வினவுகினறாா "யுதிஷடிரா யுததம இ
ுபபததால சேனையுடன அடுததுவநது குருக்ஷே
டவீடுசெயது வாஸுதேவரால காககபபட்டவரும
நுபதன அவாகளுடைய புததிராகள ஆகிய இவாக... டின
ும, கேகயாகளாலும விருஷணிகளாலும நூறறுக்க... ான
சாகளாலும சூழபபட்டவரும, தேவாகளாலே தேவேந்... ன

---

1 'நூறாயிரம வீராகளை எதிாககததககவை' எனறும கொளள...

காக்கப்படுவதுபோல் மஹாரதர்களால் காக்கப்பட்டவருமாயி
பதைக்கேட்டு, துர்யோதனராஜன் என்ன காரியத்தைச் செ
தான்? ஓ! பெரிய புத்தியுடையவரே! குருஜாங்கல தேசத்
நெருக்கமான அந்த ஸம்பிரமத்தில் நடந்ததை விரிவாகக் கே
விரும்புகிறேன். பாண்டவர்களும் வாஸுதேவரும் விராட
துருபதனும் பாஞ்சால புத்திரனான திருஷ்டத்யும்னனும் மகா
னான சிகண்டியும் பராக்கிரமசாலியும் தேவர்களாலும் நெருங்கமு
யாதவனுமான யுதாமன்யுவுமாகிய இவர்கள் போரில் இந்திரனுப
கூடின தேவர்களையும் துன்பமடையச் செய்வார்கள் ஓ! த
தனரே! கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் எது எது ந
தபோ அவற்றையெல்லாம் விரிவாகக்கேட்க் விரும்புகிறேன்'' என
வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினர் ''வாஸுதேவர் தி
பிப் போனபொழுதே, துர்யோதனராஜன் கர்ணனையும் துச்சா
னையும் சகுனியையும் நோக்கி இதைச் சொல்லலானன் 'கேச
காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியாமலே பார்த்தர்களை நோக்கிச் செ
ஞர் அவர் கோபமுண்டு நிச்சயமாய் அவர்களைத் தூண்டுவர்
தேகமில்லை என்னுடன் பாண்டவர்களுடன் யுத்தமுண்டாவ
வாஸுதேவருடைய இஷ்டமல்லவா? பீமஸேனனும் அர்ஜுனனு
வாஸுதேவருடைய கொள்கையிலிருப்பவர்கள் அஜாதசத்
வானவன் அதிகமாகப் பீமஸேனனுடைய வசத்தையடைந்தவ
முன்னமே எல்லாஸகோதரர்களுடனும் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற
விராடனும் துருபதனும் என்னுடன் பகை கொண்டவர்கள் அ
களும், சேனைத்தலைவர்களும் வாஸுதேவர்வசத்தை அடுத்தவர்க
ளாயிருக்கின்றனர் இப்பொழுது, நெருக்கமும் மயிர்சிலிர்க்கச் செ
வதுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தம் நடக்கப்போகிறது.' ஆகையா
சோம்பலின்றிப் போருக்கு வேண்டியவற்றைஎல்லாம் செய்வி
குருக்ஷேத்திரத்தில், அரசர்களுக்கு, போதுமான இ
வைகளும் பகைவர்களால் பிடிக்கமுடியாதவைகளும் பக
பிரதேசத்தை யுடையவைகளும் பத்தாததங்களகொண்
கெடுக்கமுடியாத மார்க்கங்களை யுடையவைகளு
கோட்டைகளால் நிறைந்தவைகளும் பலவித ஆயுதங்
களும் கொடி கொடிச்சீலைகளுடன் கூடினவைகளுமா
பாசறைகள், நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாகச் செய்யப்பட
டும், பட்டணத்திற்கு வெளியில் அவைகளுக்கு மேடு பள்ளமில்ல
கள் செய்யப்படட்டும் இப்பொழுது, 'நாளை விடிந்தால் பிர

ம்' என்று கோஷிக்கப்பட்டும், தாம்தம் வேண்டாம்' என்று
ன்னுன முயற்சியுள்ளவர்களான அவர்கள், 'அப்படியே ஆகட்
என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்து, மறுநாள் விடிந்தவுடன், மிக்க
ழுச்சியுடன் அரசர்களுடைய வாஸத்திற்காக அப்படியே செய்தார்
. பிறகு, அந்த அரசர்களெல்லாரும், அந்த அரசன் கட்டளை
க் கேட்டு, கோபமுண்டு, பரிகாயுதம் போன்றவைகளும் பொன்
செய்த தோள்வளைகளால் விளங்குகின்றவைகளும் சந்தனமும்
ரோசனையும் பூசப்பட்டவைகளுமான தோள்களை மெல்லமெல்ல
தடவிக்கொண்டே தாமரைமலர்கள்போன்ற கரங்களால் அரை
திரங்களையும் உத்தரீயங்களையும் எல்லாபூஷணங்களையும் தலைப
ங்களையும் உறுதிசெய்துகொண்டு விலையேற்பபெற்ற ஆஸனங்
விட்டு எழுந்தார்கள் அவர்களில், சிறந்தவர்களான தேர்ளி
தேர்களையும், குதிரையேறுவதில் ஸமர்த்தர்கள் குதிரைகளையும்,
ணப் பயிற்சியில் தேர்ந்தவர்கள் யானைகளையும் சித்தஞ்செய்தார்கள்.
கு, விசித்திரமானவைகளும் பொன்னாலாகியவைகளுமான பல
சங்களையும் பலவித ஆயுதங்களையும் மற்ற எல்லாவற்றையும் எங்
ஸித்தஞ்செய்தார்கள் காலாட்களான மனிதர்கள் பலவித
ஆயுதங்களையும் சரீரங்களில் பல பொற்கவசங்களையும் தரித்தார்கள்.
பாரதரே! துர்யோதனனுடைய அந்த நகரமானது திருவிழாக்
த்திற்போலச் சிறந்ததும் மிக்க களிப்புற்ற ஜனங்கள் சூழ்ந்ததும்
நுக்கமுள்ளதுமாயிற்று. ஓ! அரசனே! அப்பொழுது, கௌரவ
ர்களாகிய பெருங்கடலானது ஜனக்கூட்டங்களாகிற நீர்ச்சுழல்
யுடையதும், தேர் யானை குதிரைகளாகிற மீன்களோடுகூடின,
ம், சங்கதுந்துபிகளினுடைய பெரிய முழக்கத்தையுடையதும்,
ாக்கச்சக்குவியலாகிற ரத்னங்களோடுகூடினதும், பலவிதமான ஆப
ரங்களும் கவசங்களுமாகிற அலைகளையுடையதும், ஆயுதங்களாகிற
ழக்கற்ற நுரைகளையுடையதும், உபரிகைகளின்வரிசைகளாகிற
லகள் சூழ்ந்ததும், தேர்வீதி கடைவீதிகளாகிற பெரிய மடுக்களை
டையதும், போர்வீரர்களாகிற சந்திரோதயத்தினால் விருத்தியடைந்
ததுமாகி, சந்திரோதயத்தில் கடல் காணப்படுவதுபோலக் காணப்
பட்டது.

நூற்றைம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

ஸைந்யநிர்யாணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஆசாரியர்களை வதம் செய்வதில் மதிமயக்கம் அடைந்த யுதிஷ்டிர
செய்யவேண்டிய காரியத்தைக்குறித்து வாஸுதேவரைக்
கேட்டதும், அவர் யுத்தமே செய்யத்தக்கதென்று
நிச்சயித்ததும்.)

யுதிஷ்டிரர், வாஸுதேவருடைய அந்த வார்த்தையை நினைத்
மறுபடியும், அவரை நோக்கி வினவினர் 'ஓ! அச்சுதரே! மந்தன்
துரியோதனன் இந்த வார்த்தையை எப்படிச் சொன்னன்? இ
ஸமயம் நேரிட்டிருக்கையில், நமக்கு எது தக்கது? எவ்விதமிருந்த
நாம் நமது தர்மத்திலிருந்து நழுவாமலிருப்போம்? ஓ! வா
தேவரே! ஓ! பரந்த ஞானமுள்ளவரே! நீண்ட கைகளையுடை
வரே! நீர், துரியோதனன் கர்ணன் ஸுபலபுத்திரன் சகு
ப்ராதாக்களுடன்கூடின நான் ஆகிய எங்களுடைய கருத்தை அ
தவராக இருக்கிறீர் விதுரரும் பீஷ்மருமாகிய இருவருடைய அ
வார்த்தையையும்கேட்டிருக்கிறீர் குந்தியினுடைய கருத்து மு
மையும் உம்மால் கேட்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் தாண்டி, அ
கடி ஆலோசித்து, எது நமக்கு உசிதமோ அதனை (மறுப
ஆலோசனையில்லாமல் சொல்லும்' என்றார் தர்மத்தோடும் அர்த்த
தோடும் கூடிய தர்மராஜருடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்
பிறகு, வாஸுதேவர், மேகம் துந்துபி இவற்றின் முழக்கம்போன்
த்வனியுடன் சொல்லலானார்.

'அறம் பொருள்களுடன் கூடினதும் ஹிதமுமாக நான் செ
ன்ன சொல்லோ வஞ்சகமனமுடையவனான துரியோதனனிடம் நி
பெறவில்லை மதிகேடனான அவன் பீஷ்மருடைய சொல்லையாவ
விதுரருடைய சொல்லையாவது ஒன்றையும் கேட்கவில்லை எல்
வற்றையும் கடந்திருக்கிறான் அவன் தர்மத்தை விரும்பவேயில்லை
புகழையும் விரும்பவேயில்லை கெடுமதியுள்ள அவன், கர்ண
அடுத்திருத்தலால், எல்லாவற்றையும் ஜயித்துவிட்டதாக நினை
கிறான் அவன் என்னையும் கட்டுவதற்கு உத்தரவுசெய்தா
துராத்மாவும் பாவத்தில் உறுதியுள்ளவனுமான அவன் அந்த வி
பத்தை அடையவில்லை. ஓ! தவறுதலில்லாதவரே! அவனிட
தில், பீஷ்மரும் துரோணரும் நன்றாகச் சொல்லவில்லை. வித

ததவிர, மறற எலலாரும் அவனை அனுஸரிககிறாாகள ஸுபல
கிரனுன சகுனியும காணனும துசசாஸனனுமான மூடாகள உமது
யததில மூடததனமாகவும பொறுமையுடனும தகாதவை
ப பேசினாாகள தவிரவும, தாயோதனன சொலலிய வாாததை
நான சொலலுவதால என்ன பயன ? சுருககமாக, அநதத
தமா உமமுடையவிஷயததில உசிதமாக இருககவிலலை, உம
டய சேனைகளைச சோநதவாகளான எலலாஅரசாகளிடததிலும
மாக இருககவிலலை தீயவையும நனமையிலலாதவையுமான எல
அவனிடததில் நிலைததிருககினறன நாமும முழுமையும விடடு
பொழுதும கௌரவாகளோடு ஸமாதானததை விருமபுகிறோ
ல அபபொழுது, மேல் ஏறபடககூடியது யுததமே' எனறா
ஓ! பாரதரே ! வாஸுதேவருடைய அநத வாாததையைக
டு, எலலா அரசாகளும் பேசாதவாகளாகி அரசருடைய முகத
பாாததாாகள யுதிஷ்டிரரோ, அரசாகளுடைய அபிபபிரா
நதயறிநது, பீமன அாஜுனன நகுலன ஸஹதேவன இவா
ாடுகூடிப போருககு முயறசியைச் செயயக கடடளையிடடாா.
பொழுது, பாணடவருடைய சேனையில கலகலவெனகிற சபதம
டாயிறறு போாமுயறசி கடடளையிடபபடட அபபொழுது,
னயிலுளளவாகள மிக மகிழநதனா. தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா
லலததகாதவாகளைக கொலலவேணடியிருபபதைத் ஆலோசிதது
பெருமூசசுவிடடு, பீமஸேனனையும அாஜுனனையும நோககி,
தத தடுபபதறகாக எனனால வனவாஸமும (அதனாலுணடான)
மும அடையபபடடனவோ அபபடிபபடட இநதபபெரிய அநாத
(குலநாசம) பிரயததினததினாலே நமமை அடையவே செய
எதனிமிததம நமமால முயறசியானது செயயபபடடதோ,
முயறசியினாலேயே நமககுக குறைவாகிவிடடது பிரயத
ம செயயாமலிருககையில, பெரிய கலியானது நமமைச
துவிடடது கொலலததகாதவாகளுடன யுததமானது எபபடி
யததககதாகும? பிராயமுதிாநதவாகளான குருககளைககொனறு
து எபபடி வெறறி உணடாகும ?' எனறாா தாமராஜருடைய அந
சாலலைப பகைவரைவாடடுகிறவனான ஸவயஸாசி கேடடு, வாஸு
ா சொனன வாாததையைக கேடகச்செயதான. 'ஓ! அரசரே!
கிபுததிரா குநதியினுடைய வாாததையையும விதுரருடைய
ததையையும சொனனாா. அவறறை முழுமையும நீா உறுதியாகத
துககொணடீா. அவாகளிருவரும அதாமததைச சொலலாாக

ளென்பது என்னுடைய உறுதியான எண்ணம் ஓ! குந்தீபுத்திர
நீர் யுத்தம் செய்யாமல் நிவிருத்தியடைவது உசிதமில்லை' என்று
ஸவ்யஸாசியினுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு வாஸுதேவ
அப்பொழுது, புன்சிரிப்புடன், பார்த்தனை நோக்கி, 'அது சரித
என்று சொன்னார் ஓ! மஹாராஜரே! பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்
யுத்தத்தின் பொருட்டு நிச்சயத்தைச் செய்துகொண்டு, சேனைவீ
ளோடு அந்த ராத்திரி ஸுகமாக வஸித்தார்கள்.

நூற்றைம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

ஸைந்யநிர்யாண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தன் சேனையிலுள்ளவர்களை உத்தமர்களும் நடுத்
தரமானவர்களும் தாழ்ந்தவர்களுமாகப் பிரித்ததும், யுத்த
உபகரணங்களின் வருணனையும், துரியோதனன்
கிருபர் முதலான பதினொருவரைச் சேனாபதி
களாக அபிஷேகம் செய்ததும்)

'ஓ! பாரதரே! பிறகு, இரவு விடிந்தபொழுது, துரியோ
ராஜன் அந்தப் பதினொரு அக்ஷௌஹிணிகளையும் பிரித்தான்
சன், இந்த எல்லாச் சேனைகளிலும், காலாட்களிலும் யானைகளி
தேர்களிலும் குதிரைகளிலும், உத்தமத்தையும் நடுத்தரத்தை
அதமத்தையும் தனக்குக் கட்டளையிட்டான் எல்லாத் தேர்களும்,
தால் கட்டுத்தறிகளாக, கீழ்க்கட்டப்பட்ட கட்டைகளுடன் கூடின
களும் பெரிய அம்புத்தூணிகளையுடையவைகளும் ரதகுப்தி
யுடையவைகளும் குத்துக்கோலோடு கூடினவைகளும் தோ
தோடு கூடினவைகளும் யானைகள் வஹிக்கக்கூடிய அம்பறாத்
களோடு கூடினவைகளும் சக்திகளையுடையவைகளும் காலாளவ
கும் அம்பறாத்தூணி ரிஷ்டி கொடி கொடிச்சீலை வில்லினால் எ
தோமரமென்னும் பாணங்கள் விசித்திரமான கயிறுகள் (ஸமீப
விருப்பவர்களைக் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு இழுக்கும்) பாசங்கள் விரி
கள் [1]பகைவனைக் கேசத்தில் மாட்டித்தள்ளும் ஆயுதம் காயச்சப்
தைலங்கள் பாகுகள் வறுக்கப்பட்டமணல்கள் ஆகிய இவை
யுடையவைகளும் பாம்புகள் அடைத்த குடங்களையும் எளிதில்

1 'நுனியில் பசை தடவப்பட்ட ஓர் தண்டம்' என்பது பழைய

ிக்கூடிய பொருள்களையுமுடையவைகளும் மணிகட்டின [1]நுனி
யுடைய ஆயுதங்கள் இருப்பு ஆயுதங்கள் பாகு காயசசின்ஜலம் கல
ளை எறிகிற யந்திரங்கள் சப்திக்கின்ற பிண்டிபாலங்கள் மெழுகு
கூடிய உலக்கைகள் முள்ளுள்ள கழிகள் கலப்பைகள் விஷம்பூசின
மரம் ஆகிய இவையுள்ளவைகளும் முறங்களும் பெட்டிகளும்
டாலி முதலியவைகளும் [2]அங்குசதோமரங்களும் உள்ளவைக
[3]சீலகவசங்கள் வாயசசிகள் உளி முதலியவைகளுடன் கூடியவை
மாயிருக்கின்றன அவைகள் புலித்தோல்களாலும் சிறுத்
த தோல்களாலும் சூழப்பட்டவைகளும் தடிக்கழிகளுடன்
னவைகளும் கொம்புகள் கத்திகள் பல ஆயுதங்களுடன் கூடின
களும் கோடாலி குந்தாலி எண்ணெயில் நனைத்த வெள்ளை வஸ
்கள் ரெய இவைகளுடன் கூடினவைகளும் ஸவர்ணஜாலங்களால
ிக்கப்பட்டவைகளும் பலவித ரதனங்களால் அலங்கரிக்கப
்டவைகளும் விசித்திரமான சேனைகளையுடையவைகளும் நலல
ருதியையுடையவைகளும் அக்னிபோல ஜவலிக்கின்றவைகளு
ிருக்கின்றன அப்படியே, கவசம் பூண்டவர்களும் ஆயுதப
ிசியில தேர்ந்தவர்களும் நலல குலத்தில பிறந்தவர்களும்
ரைகளின பிறவியை அறிந்தவர்களுமான சூரர்கள் தேரோட்டு
ல ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள் எல்லாத் தேர்களும், கஷ்டத்தை
ந்ததிசெய்கின்ற யந்திரங்களும் ஓஷதிகளும் கட்டப்பட்டன
மணிகள் பட்டங்கள் முதலிய பிருதுகள் கட்டப்பட்டனவும்,
ஜங்களும் பதாகைகளும் கட்டப்பட்டனவும், சிறுமணிகள் கட
்டனவும், சிகரங்களையுடையனவும், கேடகங்களும் கத்திகளும்
ாக்கத்திகளும் கட்டப்பட்டனவும், நான்கு குதிரைகள் கட்டப
்னவுமாயிருக்கின்றன எல்லாம் சிறந்த குதிரைகளுள்ளவைகளு
ருக்கின்றன எல்லாம் பட்டாகததிகளும் தடிகளுமுள்ளவை
் எல்லாம் நூறு விலலுகளுடையவைகளுமாயிருக்கின்றன.
க்கின்ற இரண்டு குதிரைகளுக்கு ஒரு ஸாரதி, அப்படியே,
ஸாரதிகள் வேறு இரண்டுபேர்கள் அவர்களும் ரதிகர்களில
்வர்கள் தேராளிபும், அப்படியே, குதிரைகளின விஷயம
்தவன. பட்டணங்களபோலக் காக்கப்பட்டவைகளும் பகை
ரால நெருங்கமுடியாதவைகளும் எங்கும் பொன்மாலைகளு

[1] மணி கட்டின கேடகம் என்றுமாம
[2] இலந்தை முள்போன்ற வளைந்த முள்ளுள்ளவைகள்
[3] இது முஷ்டியுத்தத்தில தரிக்கப்படுவது.

டையவைகளுமாகி ஆயிரககணககான தேர்கள இருநதன.
களைபபோலவே, யானைகளும, விருதுகள கடடபபடடவைக
நனகு அலஙகரிககபபடடவைகளும ஏழு ஆடகளையுடையவை
மாக ரதனஙகளையுடைய மலைகளபோல இருநதன அரசரே!
களில இரணடு போகள ஈடடியைத தரிககினறவாகள, இர
போகள சிறநதவிலலைத தரிககினறவாகள, இரணடு போகள சி
கததியைத தரிககினறவாகள ஒருவன சகதியையும முதகலைச
ளதையும தரிககிறவன ஓ! அரசரே! மஹாதமாவான கௌரவரு
அநதச சேனையானது, முழுமையும மதஙகொணட யானைகளா
ஆயுதககூடடஙகளாலும நிரமபியிருநதது அபபடியே, கவசம பூ
வாகளும ஸனனததாகளும கொடிகளையுடையவாகளும நனகு அ
கரிககபபடடவாகளுமான [1] ஸாதிகளோடுகூடினகுதிரைகளும
ஆயிரககணககாயிருநதன நனகு பழககபபடடவைகளும [2]
வாளமபிடிததிழுககபபடாதவைகளும பொனனாபரணஙகளால அ
கரிககபபடடவைகளும, அநேகம லக்ஷஙகளுமான எலலாக குதி
களும ஸாதிகளவசததில இருநதன அநதச சேனையில பல
வேஷஙகளின வேறுபாடடையுடையவாகளும பலவித க
களும ஆயுதஙகளுமுடையவாகளும பொனமாலைகள அணிந
களுமான காலாடகள இருநதனா. ஒரு தேருககுப பதது ய
களும ஒரு யானைககுப பததுக குதிரைகளும, ஒரு குதிரைக
பதது மனிதாகளும பரிவாரங்களாயிருநதனா. ஒரு தேருககு
பது யானைகளும ஒரு யானைககு நூறு குதிரைகளும இருநதன
குதிரைககு ஏழு மனிதாகள பழுதுபடடதைச செபபனிடுகி
களாயிருநதனா ஐநநூறு யானைகளும அவவளவு தோகளுமேயுள
ஒருசேனை பததுசசேனை கொணடது ஒரு பிருதனை பதது
தனைகொணடது ஒருவாஹினீ ஒரு சேனையும ஒரு பிருதனையும
வாஹினியுஙகொணடது, தவஜினீயெனறும சமூவெனறும அ
ஹினீயெனறும வரூதினீ யெனறும ஸமானப பெயாக
சொலலபபடுகிறது இவவிதம, புததிமானான கௌரவ
சேனைகள வகுககபபடடன அக்ஷௌஹிணிகள பதினொ
ஏழுமாகக கணககிடபபடடன. ஏழு அக்ஷௌஹிணிகளே பா

---

1 குதிரை வீராகள

2 'அஸஙகாஹா' எனபது மூலம 'கனைததுககொணடும மு
காலகளைத தூககிககொணடும நிறறல, குதிரைகளின தூககுணம,
படியிலலாதவை' எனபது பழைய வுரை.

ளுககுச சைனியமாயின கௌரவாகளுககுப பதினோ
க்ஷௌஹிணிகள ஸைனயமாயிருநதன. ஐமபததைநது மனிதாகள
ணடது, ஒரு பததியெனறு விதிககபபடுகிறது அது மூனறு
ணடது சேனுமுகம எனறும குலமமெனறும சொலலபபடடது
றுகுலமஙகள கொணடது ஒருசணம ஆயுதமெடுதது யுததம
கினறவைகளும பகைவாகளைக கொலலுகினறவைகளுமான
வகளோ துாயோதனனுடைய சேனைகளில பதினுபிரககணககாக
நதன அபபொழுது, தோளவலிமிகுநத துாயோதனராஜன, அவா
ல சூராகளும புததிமானகளுமான மனிதாகளை நனகுபாாததுச
திபதிகளாககச செயதான முதலில, மனிதாகளில மிகசசிறந
களான கிருபா, துரோணா, சலலியன, ஸிநதுதேசாதிபதியான
ாதன, காமபோஜதேசததரசனுன ஸுதக்ஷிணன, கிருதவாமா,
ாணபுதரா, காணன, பூரிஸ்ராவஸ, ஸுபலபுததிரனுன சகுனி,
ாபலசாலியான பாஹலிகன ஆகிய அரசாகளை வரவழைததுத
ததனி ஒவவோாஅகெஷளஹிணிககும நாயகாகளாக விதிபபடி
ஷேகம செயதான ஓ! பாரததரே! அவன அவாகளுககு ஒவ
ருாளுககும ஒவவொருவேளையிலும நேரில அடிககடி பலவிதமான
ஞகளையும செயதான அபபடியே, அநதஅரசாகளும அவாகளு
ப முயறசியைப பினபறறினவாகளான அவாகளுடைய சேனை
களும கடடுபபடடு அரசனுடைய பிரியததைசசெயய விருபப
ளவாகளாயிருநதாாகள.

நூறறைமபததாறுவது அதயாயம்.

ஸைநயநிாயாணபாவம (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனன், பீஷ்மரைச் சேனதிபதியாக இருக்கும்படி
ப்ரார்த்தித்ததும், அவர் பிரதிஜ்ஞையுடன் சேனைத்
தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டதும், அவரைச்
சேனபதியாக அபிஷேகம்செய்து
சேனைகளுடன் குருக்ஷேத்
திரம் வந்ததும்)

பிறகு, திருதராஷடிர புததிரனுன துாயோதனன, எலலா அர
ளோடும சோநது அஞசலிசெயதுகொணடு, சநதனுவின புததிர
பீஷமரை நோககி இநதவாாததையைச சொலலலானுன

'சேனையானது மிகவுமபெரிதாயிருநதாலும, சேனையை நடததுப
இலலாவிடில, யுததததைஅடைநது, எறுமபுகளின வரிசைபோ
சிதறிவிடுகிறது ஒருபொழுதும ஒருவிஷயததிலும இரணடு
டைய புததியானது ஸமமாகஇருககிறதிலலை. சேனையை நட
வோருடைய செளாயமும ஒனறுககொனறு முாணுகிறது ஓ! பு
அறிவுளளவரே! பிராமமணாகளெலலாரும குசதவஜததைத தூ
காடடிககொணடு அளவறற பராககிரமமுடைய ஹைஹயாகளை எதி
தாாகள ஓ! பிதாமஹரே! அபபொழுது, வைஶயாகளும சூ
ராகளும அநத க்ஷததிரியாகளை எதிாததாாகள ஒருபககத
மூனறுவாணஙகள, ஒருபககததில க்ஷததிரியஶரேஷடாகள, அ
மூனறுவாணததாாகளும யுதததில அடிககடி தோலவிஅடைந
கள ஒருபககததில சேனைஅதிகமாயிருநதும க்ஷததிரியாக
ஜயிததாாகள பிறகு, அநத பிராமமணஶரேஷடாகள க்ஷத
யாகளிடததிலேயே கேடடாாகள ஓ! பிதாமஹரே! தாமத
உணாநதவாகளான அவாகள, 'நாஙகள யுதததில மஹாபுத
ஞன ஒருவனுடைய (வாாததையைக) கேடகிறோம நீஙகளோ
லாரும தனிததனியே தனதன புததியினவசததிலிருககினறீா
என்று அவாகளுககு உணமையையே சொனனாாகள பிறகு,
தபபிராமமணாகள நீதியில மிகவும சமாததனும சூரனுமான
பிராமமணனைச சேனுபதியாகச செயதாாகள அவனால, க்ஷத்
யாகளை ஜயிததாாகளெனறு கேளவி இவவிதம எவாகள
ததனும சூரனும நனமையைவிருமபுகிறவனும களஙகமறறவனு
சேனுபதியை அமைததுக கொளளுகினறனரோ அவாகளே யு
தில பகைவாகளை வெலலுகினறனா நீா (நீதியில) சுககிரா
ருககு நிகரானவா, எபபொழுதும, எனனுடைய நனமை
விருமபுகிறவா, (பிறரால) கொலலமுடியாதவா, தாமததிலிருப
அபபடிபபடட நீா, கிரணததோடுகூடினவைகளுககுச சூ
போலவும, கொடிகளுககுச சநதிரன போலவும, யக்ஷாகளு
குபேரனபோலவும, தேவாகளுககு இநதிரனபோலவும, பாவ
ளுககு மேருபோலவும, பக்ஷிகளுககுக கருடனபோலவும, பூ
களுககுக குமாரககடவுள போலவும, வஸுககளுககு அகனி
வும, எஙகளுககுச சேனுதிபதியாக இருககககடவீா இநதிர
தேவாகளபோல உமமால காககபபடட நாஙகளோ, தேவாகளா
வெலல முடியாதவாகளாவோம இது நிசசயம நீா தேவாக
முனனே ஸகநதா செலலுவதுபோல எஙகளுககுமுன செல

நாஙகள், கனறுகள காளையினபின செலலுவதுபோல, உமக்
பின வருவோம' எனறுன

பீஷமா, 'பாரத! தோளவலி அமைநதவனே! நீ எபபடிச
லலுகிறுயோ அபபடியே ஆ தக (ஆனல), எனககு உஙகளைப
லவே பாணடவாகளும ஆவா ஓ! அரசனே! எனுல அவா
ககும நனமையானதே சொலலததககது நான பிரதிஜஞை
திருபபதால, உனனிமிததமாக யுததம செயயவேணடும
ல, பாரில நரஶரேஷடனும குநதிபுததிரனுமான அநத
ஞசயனைததவிர, எனககுச்சரியாக யுததமசெயபவனைப பாாகக
லை. மஹா புததிசாலியான அவனே பல திவயாஸதிரஙகளை
வான ஆனல், (அநதப)பாணடவன ஒருகாலும யுததததில
ரிபபடையாக எனனுடன போாசெயயமாடடான நானும
னும நொடிபபொழுதிலேயே அஸதிரஙகளின பலததைக
ணடே தேவாகள அஸுராகள ராகஷஸாகளோடுகூடின இநத
ததை மனிதாகளறறதாகச செயவோம ஓ! அரசனே! எனக
பாணடுவினபுததிராகளோ கொலலததககவாகளலலா ஆகை
, எபபொழுதும ஒரு பிரயோகததால மறறபபதிஞயிரம
ாகளைக கொலலுவேன குருநநதன! அவாகள யுததததில
விலேயே எனனைக கொலலாமலிருநதால, நான இவவிதம
ாகளுடைய வததஙதைசசெயவேன ஓ! அரசனே! சேன
பான நானே எனனிஷடபபடி உனனிடம வேறு ஒருபிரதிஜஞை
டிருபபேன அதனை இபபொழுது எனனிடம கேடகவேணடும
அரசனே! முதலில காணனுவது யுததம செயயபபடும, அலலது,
வது யுததம செயகிறேன ஏனெனறல, ஸூதபுததிரன யுதத
பததில எபபொழுதும எனனுடன முரணுதலைச செயகிறுன'
ாா காணன, 'ஓ! அரசனே! பீஷமா உயிருடனிருககையில,
எவவிததததாலும யுததமசெயயேன பீஷமா கொலலபபடட
கே, காணடீவததை விலலாகவுடைய அாஜுனனுடன யுததம
பவேன' எனறுன

பிறகு, திருதராஷடிரபுததிரன 1 மிகக சமாததரான பீஷ
ா விதிபபடி சேனபதியாகச செயதான அவா அபிஷேகம
பபபெறறு விளஙகினா அபபொழுது, அரசனுடைய கடடளை
ல வாததியககாராகள நூறுகளும ஆயிரஙகளுமாகப பேரிகளையும
ஙகளையும ஊககததுடன முழககினாாகள பலவிதமான சிஙக

1 'வேதியாகளுககு மிகக தகஷிணைகள கொடுதது' எனறுமாம.

நாதஙகளும வாகனஙகளுடைய சபதஙகளும இடிகளும் பூகம்
களும யானைகளின பிளிறுதலகளும எலலாப போாவீராகளுடை
மனஙகளையும களைபபடையச செயதுகொணடு உணடாயி
தவிர, அசரீரிவாக தககளும உணடாயின ஆகாயததிலிருந
உறகைககளும விழுநதன மேகமிலலாமலே ரகததால சேறுயி
குமபடி மழை உணடாயிறறு நரிகளும, மிகபபிரகாசிககி
வைகளும பயததைத தெரிவிககினறவைகளுமாகி மிகவுளைபிடப
ஓ! அரசரே! அரசன பீஷமருககுச சேனுபதிஸதானததில
ஷேகம செயதபொழுது உககிரமான ரூபஙகளுடைய இவைகள
றுககணககுககளாக உணடாயின. பலசுவா சேனையைத துனபுறு
பவரான பீஷமரைச சேனுபதியாகச செயத பிறகு, பசுககளா
பொனகளாலும பிராமமணஸரேஷடாகளைப பலமுறை ஸவஸதி
னம சொலலுமபடி செயது, ஜயததிறகுரிய ஆசீாவாதஙகளால
கிறவனுகி, அபபொழுதே சேனைகள சூழப பீஷமரை முனவிட்
கொணடு தமபிமாாகளுடன வெளிககிளமபிப பெரிதான சேனை
டன குருகேஷததிரததை அடைநதான ஓ! அரசரே! கௌர
காணனுடன குருகேஷததிரததைச சுறறிவநது ஸமமான பிரதே
தில பாசறையை நிாமாணம செயதான இனிமையானதும உவா
தும மிகுதியாகப புலலுகளும விறகுகளுமுளளதுமான பிரதே
தில பாடிவீடானது ஹஸதினுபுரம போலவே விளஙகிறறு" என

நூறறைமபததேழாவது அதயாயம

ஸைநயநிாயாணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், த்ருபதன் முதலான எழுவாகளைத் தனித்தனி சேனுதிபதி
ளாக அபிஷேகம் செயததும், திருஷ்டத்யும்னனை எல்லாச்
சேனைகளுக்கும் தலைவனுக அபிஷேகம் செயததும், பல
ராமா பாண்டவாகளைப்பாாக்கும் விருப்பத்துடன் குரு
க்ஷேத்திரம் வநததும், பிறகு பநதுக்களுடைய
மரணத்தைப் பாாக்கப் பொறுத அவர் தீர்த்த
யாத்திரைக்குச் சென்றதும்)

ஜனமேஜயா வினவலானா —"கஙகாபுததிரரும மஹாதமா
விலலாளிகளில சிறநதவரும பாாதாகளுககுப பிதாமஹரும எ
அரசாகளிலும தவஜம போனறவரும புததியினுல பிருகஸபதி
நிகரானவரும பொறுமையினுல பூமிககு நிகரானவரும காமபீரய

ஸமுத்திரம போனறவரும, இமயமலைபோல ஸதிரமாயிருப
ருமை, உதாரததனமையால பரமமாவைப போனறவரும், காநதியி
சூாயனுககு நிகரானவரும், சரமாரிகளால இநதிரனபோலப
கவரை நாசமசெயபவருமான பீஷமா மிகவும விரிவானதும
க அசசநதருவதும மயிாககூசசததைச செயவதுமான யுததமா
யாகததில பலநாளாகத தீகைஷபெறறிருபபதைக கேடடு, அப
முது, புஜபலமமைநதவரும எல்லா ஆயுததாரிகளிலும சிறநத
மான யுதிஷடிரா எனன சொனனா? பீமாாஜுனாகளும கிருஷண
எனனசொனனாாகள ?" எனறு கேடடாா

வைசமபாயனா, "ஆபததில செயயததககதை அறிநதவரும
ததிலும ஆபததிலும ஸமாததரும சிறநதபுததியை உடைய
ம பேசுகிறவாகளில சிறநதவருமான யுதிஷடிரா பிராதாககளையும
வதரான வாஸுதேவரையும வரவழைதது ஸமாதானததுடன
தவாாததையைச சொலலலானா 'சைனியஙகளைசசுறறி ஆக
யுஙகள கவசமபூணடுகொணடு ஸனனததாகளாக இருஙகள.
களுககு முதலிலேயே பிதாமஹரோடு யுததம நேரிடபபோகி
ஆகையால, எனனுடைய ஏழு அகெஷளஹிணிகளிலும சேனா
களைப பாருஙகள' எனறாா கேசவா, 'ஓ! பாாதஸரேஷடரே!
ககாலம நேரிடடிருககையில, நீா சொலலவேணடியபடி பய
ளதான இநதவாாததையைச சொனனீா ஓ! தோளவலி
மநதவரே! எனககுத திருபதியாயிருககிறது பிறகு, செயய
ணடியதைச செயயககடவீா இபபொழுது, உமமுடைய சேனை
ஏழுநாயகாகளை நியமிககககடவீா' எனறாா

ஓ! அரசரே! பிறகு, யுதிஷடிரா, மஹாபாககியவானகளும
ாகளும யுததததில விருபபமுளளவாகளுமான துருபதன, விரா
, சினிஸரேஷடனான ஸாததியகி, பாஞசாலபுததிரனான திருஷட
மனன, திருஷடகேது, பாஞசாலபுததிரனான சிகணடி, மகத
சாதிபதியான ஸஹதேவன இவவேழுவீராகளையும வரவழைதத
சேனாபதிகளாக விதிபபடி அபிஷேகமசெயதாா இவாகளில
ாணருடைய நாசததிறகாக ஜவலிககசசெயயபபடட அகனியி
நதுமுணடான திருஷடதயுமனனை எலலாசசேனைகளுககும பதி
வுமசெயதாா மகாதமாககளும சோநதவாகளுமான அநத எல
குமே குடாகேசனான தனஞசயனைச சேனாதிபதிகளுககுப பதி
சசெயதாா. பலராமனுககுத தமபியும ஸ்ரீமானும மஹாபுததி
னுமான ஜனாததனா அாஜுனனுககு நாயகரும (அவனது) குதி

ரைகளுககு ஸாரதியுமானா மிகவும நெருஙகினதும பெரியநா
தைச செயவதுமான அநதயுததததைபபாாதது, அகரூா
லானவாகளோடும, கதன ஸாமபன உததவா முதலியவாகளோ
பிரதயுமனனோடும, ஆருகனுடையபுததிராகளோடும, சாருதே
ணனமுதலியவாகளோடும, சிறநதவாகளும புலிகளபோல அதிக
முடையவாகளுமான விருஷணிஸரேஷடாகளால, தேவாகளால
திரன காககபபடுவதுபோலக காககபபடடவரும, பருததநீதாள
யுடையவரும,நீலமானபடடு உடுததவரும, கைலயின கொடுமுடி
நிகரானவரும,சிஙகமபோல விளையாடடுநடையையுடையவரும,
னும, மதததால கடைககணகள சிவநதவருமான பலராமா பா
வாகளுடைய அரசிருககுமிடததை அடைநதாா அவரைப
தவுடனே, தாமராஜனும மிககசாநதியுடையகேசவரும குநதிபுத
னும பயஙகரமானசெயகையுடையவனுமான பீமஸேனனும
ஜுனனும அஙகுளள மறற மனனவாகளும எழுநதிருநதா
அவாகளோ, வருகினறவரான ஹலாயுதரைப பூஜிததா
பிறகு, பாணடு புததிரரான அரசா (தம) கையால
ருடைய கையைப பிடிததாா வாஸுதேவா முதலான எலலா
அவரை வணஙகினாாகள பகைவாகளை அடககுகிறவரான
யுதா, முதியவாகளான விராடனையும, துருபதனையும வணஙகி
யுதிஷடிரருடன சோநது உடகாாநதாா அதன பிறகு, அநத அ
கள நானகு பககததிலும உடகாாநதபொழுது, ரோஹிணீ புத
ரான பலராமா வாஸுதேவரைபபாாததுச சொலலலானா

'இபபொழுது மனிதாகளுககுப பயஙகரமும குரூரமுமான
மானது உணடாகபபோகிறது. இது தெயவவசமானது இதனைக
பபதறகு முடியாதெனறு நிசசயமாக நினைககிறேன அநதயுதத
லிருநதும இஷட ஜனஙகளுடன கரையடைநதவாகளும புணபட
தேகஙகளுடன ரோக மிலலாதவாகளுமா யிருககினற உஙக
பாாபபே னெனபது எனனெணணம பாாிலுளள க்ஷததிரியா
ஒருஙகுசோநது காலததால பககுவமாகிவிடடது, ஸநதேகமில
யுததமும, இறைசசியாலும இரததததாலும சேறுகுமபடி பெரி
நேரபபோகிறது வாஸுதேவன, எனனால ஏகாநததலில, '
ஸுஹ்ருதன! ஸமபநதிகளவிஷயததில ஸமமான நிலையிலிரு ஏ
றால, நமககுப பாணடவாகளைப போலவே அரசனை துாயோ
னும அவனுககும உதவிசெயயவேணடும' எனறு அடிககடி
லபபடடும மாறுகிறான உமமுடைய நிமிததததில மதுஸூத

னுடைய அந்த வார்த்தையையும் செய்யவில்லை. தனஞ்சயனைக்
கி முழு அபிப்பிராயத்தோடு உம்மிடம் சேர்ந்துவிட்டான். நிச்சய
ய பாண்டவர்களுக்கே ஜயம் என்பது என்னுடைய உறுதி
ா எண்ணம். ஓ! பாரதரே! வாஸுதேவனுக்கு இந்த ஊக்கம்
படியன்றோ இருக்கிறது? நானோ, கிருஷ்ணனையன்றி (இந்த) உல
ந்த நிமிர்ந்துபார்க்கவும் விரும்பவில்லை. ஆகையால், நான்
ணன் செய்ய விரும்பினதை அநுஸரித்திருக்கிறேன். வீரா
ம் கதாயுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான (பீமன் துரியோதனன்)
வர்களும் எனக்குச் சிஷ்யர்களல்லரோ? ஆகையால், பீமனிடத்
ும் அரசனான துரியோதனனிடத்திலும் ஸமமான அன்பையுடை
னாயிருக்கிறேன். ஆகையால், ஸரஸ்வதியினுடைய தீர்த்தங்களை
டுவதற்காகப் போகிறேன். கௌரவர்கள் நசிப்பதைப் பார்த்
பொறுக்கமாட்டேன்' என்றார். பெரிய தோள்களையுடையவ
ா பலராமர், இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, பாண்டவர்களிடம் அனு
பெற்றுக்கொண்டு கூடவந்த கிருஷ்ணனைத் திருப்பிவிட்டுத்
த்தயாத்திரைக்குச் சென்றார்.

நூற்றைம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

ஸைந்யநிர்யாணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ருக்மி பாண்டவர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்கு வந்ததாகக் கர்வத்தோடு சொன்னதும், அர்ஜுனன் அதனை மறுத்ததும், பிறகு அவன் துரியோதனனை அடைந்து அவ்விதமே சொல்லியதும், அவனாலும் மறுக்கப்பட்டதும்.)

இந்தச்சமயத்திலேயே மஹாத்மாவும், [1] ஹிரண்மயம்போன்ற
ரோமங்களையுடையவனும், இந்திரனுக்கு நெருங்கினநண்பனும்,
ராஜனும், தக்ஷிணதேசத்தார்களுக்குப் பதியுமான பீஷ்மகராஜனு
டைய புத்திரன், செய்த பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றுபவர்களுக்குத்
லைவனும் ருக்மியென்று எல்லாத் திசைகளிலும் புகழ்பெற்றவனுமா
ருந்தான். அவன் கந்தமாதனபர்வதத்தில் வஸிப்பவனான கிம்புரு
ஷச்ரேஷ்டனுக்குச் சிஷ்யனாகி [2] நான்கு பாதங்களோடு கூடிய

1 'ஹிரண்யரோமன்' என்னும் பெயருடையவன் என்றும் கொள்ள
ம். 2 ஆதிபர்வம், 877-ம் பக்கம் குறிப்பில் பார்க்க.

தனுர்வேதம முழுமையையும அடைநதான. நீணடகைக
யுடையவனான அவன காணடீவததின தேஜஸ்ஸுககுநிகரானது
சாரஙகததைதாடு ஒபபானதும திவயலக்ஷணமுடையதுமான ம
நதிரனுடைய தனுஸையும அடைநதான இமமூனறுமதாம தே
களுடைய திவயமான தனுஸ்ஸுகள அவைகளில, காணடீவமான
வருணனுடையது விஜயமெனகிறவில இநதிரனுடையது திவய
தேஜோமயமுமான சாரஙகமெனற விலலையோ விஷணுவினுடை
தாகச சொலலுகினறனா பகைவாகளுடைய சேனைககுப பயத
விளைவிககினற அதைக கேசவா தரிததா அாஜுனன காணடவ
ததில அகனியினிடமிருநது காணடீவததையடைநதான மி
தேஜஸையுடைய ருககமியானவன துருமனிடமிருநது விஜயமெ
கிறவிலலை அடைநதான ஹருஷீகேசானவா பராககிரமதத
முரனுடைய பாசஙகளை அறுதது, அவனைககொனறு, பூமிபுததிர
நாகனைவெனறு, மணிகுணடலஙகளைக கவாநது, பதினாயிரம ஸ
களையும பலவித ரதனஙகளையும விறகளிலசிறநததான சாரஙகத
யும அடைநதா ருககமியோ மேகததிறகு நிகரான சபதத
யுடைய விஜயமெனகிறவிலலையடைநது உலகததைப பயபபடு
கிறவனபோலப பாணடவாகளிடம வநதான தன புஜப
தால காவமுறறவனும எலலாவிலலாளிகளிலும சிறநதவ
வீரனுமான எவன, முனகாலததில, புததிமானான வாஸுதேவா
மிணியை அபகரிததததைப பொறுமல, 'ஜனாததனரைககொலலா
திருமபேன' எனறு சபதமசெயது, உடனே பெரிதும நெடுநது
பாயவதும பலவித ஆயுதஙகளும கவசஙகளுமுடையதும கங
போலச்செழிததுமான நாலவகைச்சேனையுடன விருஷணி கு
துவரான கிருஷணரைத தொடாநதானோ, அவன, யோகஙகளுக
லாம ஈசுவரரும பிரபுவுமான கிருஷணரை எதிாதது அவமதிக
படடு,லஜஜையினால குணடினநகரததைத திருமபிபடையிலலை ப
வீராகளைககொலலுகிறவனான அவன (தான)யுததததில கிருஷண
ஜயிககபபடடவிடததிலேயே அதிகமான யானைகுதிரைகளையுடை
பெரியசேனையாலே போஜகடமெனகிற உததமமானநகரததைத நி
ணமசெயதான ஓ! அரசரே! அநதநகரம உலகில போஜகடமென
பெயருடன பிரஸிததிபெறறதாயிருககிறது மஹாவீாபசாலியா
அநதபபோஜராஜன பெரிதான ஓா அக்ஷௌஹிணிசேனையினால சூ
படடு விரைவில பாணடவாகளை அடைநதான பிறகு, கவசமதரித
விறபிடிததுக கையுறை பூணடவனும கததிதாஙகி அமபறாததூ

ள மாட்டிக்கொண்டவனுமான அவன், பாண்டவர்களுக்கு அறி
த்து, வாஸுதேவருடைய பிரியத்தை அடையும் விருப்பத்தால்,
தித்தியனுக்கு ஒப்பான வர்ணமுடைய தேருடன் பெரிதான (பாண்
வ)சேனையுள் புகுந்தான் யுதிஷ்டிர ராஜரோ அவனை எதிர்கொண்டு
ஜித்தார் அவன் பாண்டுபுத்திரர்களாலே ந்யாயமாகப் பூஜிக்க
ம் துதிக்கவும் பட்டு அவர்களெல்லாரையும் அங்கீகரித்துச் சேனை
னுடன் இளைப்பாறிவிட்டு, வீரர்களுடைய மத்தியில் குந்தீபுத்திர
ன தனஞ்சயனை நோக்கி, 'ஓ! பாண்டவ! பயமடைந்திருப்பாயா
ல், யுத்தத்தில் நான் ஸஹாயனுக நிற்கிறேன் யுத்தத்தில் உனக்
ப பகைவர்களால் தாங்கமுடியாத உதவியைச் செய்வேன் இவ்
லகில் பராக்கிரமத்தில் எனக்குச் சமமான மனிதன் ஒருவனுமில்லை
பாண்டவ! வீரர்களான துரோண கிருபர்களையோ, அல்லது, பீஷ்ம
ணர்களையோ எனக்கு நீ எந்தப் பாகத்தைக் கொடுப்பாயோ அந்
ப பாகத்தை நான் யுத்தத்தில் கொல்லுவேன், அல்லது, இந்த
லா அரசர்களுமே இருக்கட்டும் போரில் பகைவர்களைக்கொன்று
னக்குப் பூமியை அளிப்பேன்' என்றுன் இவ்விதம், தர்மராஜா வா
ுதேவர் இவர்களின் முன்னிலையில், ராஜஸ்ரேஷ்டர்களும் மற்றவர்
ளும் எல்லாரும் கேட்கும்படி சொல்லக்கேட்ட புத்திமானுன தனஞ்
ன வாஸுதேவரையும் பாண்டவரான தர்மராஜரையும் பார்த்து
நேகத்தை முன்னிட்டுச் சிரித்துக்கொண்டு சொல்லலானுன்

'ஓ! வீர! கோஷயாத்திரையில் மிக்க பலமுடையவர்களான கந்தர்
களுடன் யுத்தம் செய்கிற எனக்கு எந்த நண்பன் அப்பொழுது
தவியாயிருந்தான்? அப்படியே, காண்டவத்தில் மிகவும் பயங்கர
ன அந்தத் தேவாஸுரர்களுடன் யுத்தகளத்தில் போர்செய்கின்ற
னக்கு அப்பொழுது எவன் உதவியாயிருந்தான்? நிவாதகவசர்கள்
லகேயர்களென்கிற அஸுரர்களோடு யுத்தத்தில் போர் செய்கின்ற
னக்கு அப்பொழுது எவன் உதவினுன்? அப்படியே, விராட
ரத்தில் பல போர்களானகௌரவர்களோடு போர்க்களத்தில் சண்
செய்கிற எனக்கு அப்பொழுது யார் உதவினுன்? ஓ! நரஸ்ரேஷ
னே! யுத்தவிஷயத்தில் ருத்திரரையும் இந்திரனையும் குபேரனையும்
மனையும் வருணனையும் அக்னியையும் கிருபரையும் துரோணரையும்
தவரையும் உபாஸித்துத் திவ்யமும் தேஜோமயமும் திடமுமான
ண்டீவமென்னும் வில்லைத் தரிக்கிறவனும், குறையாத பாணங்களை
டையவனும், தெய்வத்தன்மையுள்ள அஸ்திரங்களையுடையவனும்,
ளரவர்களுடைய குலத்தில் பிறந்தவனும், மேலும், பாண்டுவுக்குப்

புத்திரனும், துரோணருக்குச் சிஷ்யனென்று சொல்லிக்கொள்பவ
வாஸுதேவரை ஸஹாயமாகக் கொண்டவனுமான என்போன்ற
'பயந்தவனாயிருக்கிறேன்' என்று புகழைக்கெடுக்கின்றதும் வஜ
த்திற்கு நிகரானசப்தத்தையுடையதுமான வார்த்தையை எ
சொல்லுவான்? ஓ! நீண்ட கைகளையுடையவனே! நான் பயம
தவனாக இல்லை. எனக்கு ஸஹாயத்தினாலுண்டாகும் பயனுமி
இஷ்டப்படியும் முயற்சிக்குத் தக்கபடியும் செல்லு, அல்லது, இ
யாவது இரு' என்றான். பரதஸ்ரேஷ்டரே! புத்திமானான அ
தனஞ்சயனுடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு ருக்மியான
அங்கிருந்து ஸமுத்திரத்திற்கு நிகரான சேனையைத் திரு
கொண்டு அப்படியே துர்யோதனனை அடைந்தான். அந்த அ
அவனையடைந்தும் அப்படியே சொன்னான். சூரனென்கிற க
கொண்ட அவனும் அப்பொழுது மறுக்கப்பட்டான். ஓ! ப
ராஜரே! பூபாலரே! விருஷ்ணிகுலத்திலுண்டான பலராமரும்
மியும் இருவர்தாம் அந்தயுத்தத்திலிருந்து விலகினார்கள். பல
ரும் பீஷ்மகனுடைய புத்திரனான ருக்மியும் தீர்த்தயாத்திரை
சென்றபிறகு, பாண்டவர்கள், மறுபடியும், ஆலோசனைக்காக உட
தார்கள். ஓ! பாரதரே! அரசர்களால் வியாபிக்கப்பட்ட தா
ருடைய அந்தஸபையானது நக்ஷத்திரங்களால் விசித்திரமான
யம் சந்திரனாலே விளங்குவதுபோல விளங்கிறது" என்றார்.

நூற்றைம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஸைந்யநிர்யாணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் துருபாண்டவ சேனைகளின் வரலாற்றைச்
சொல்லும்படி ஸஞ்சயனைக் கேட்டதும், அவன் மனித
ரால் ஊழ்வினைவிலக்கமுடியா தென்பது முதலா
கச் சொல்லத்தொடங்கியதும்)

ஜனமேஜயர் வினவினார் "ஓ! பிராம்மணஸ்ரேஷ்டரே! அ
தம் குருக்ஷேத்திரத்தில் சேனைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கும் பொ
காலத்தாலேவப்பட்ட கௌரவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?" எ
வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார் "ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! ம
ராஜரே! சேனைகள் அவ்விதம் வகுக்கப்பட்டு ஸன்னத்தமாக
கையில், திருதராஷ்டிரன், ஸஞ்சயனை நோக்கி ஒருவார்த்தை செ

. 'ஸஞ்சய ! வா கௌரவாகளுடையசேனையும பாணடவாகளு
ய சேனையும தஙகிபதைதபபறறி எனககு மிசசமினறி எலலாவற
புமசொலலு நான யுதததகில நாசததையுணடுபணணுகினற
ஷஙகளை அறிகிறவனுயிருநதும, வஞசனையில எணணமுளளவ
கெடட சூதாடியுமான புததிரனைத தணடிககவோ, எனககு
ததைசசெயதுகொளளவோ வலலவனுகாதபடியால தெயவத
யெ மேலாக நினைககிறேன மனிதமுயறசியைப பயனறறதாக
கிகிறேன. ஸூதா! எனனுடைய புததியானது தோஷஙகளை
றிப பாாககிறதாகவே இருககிறது ஆனால, அது துாயோத
அடையுமபோது மறுபடியும திருமபிவிடுகிறது. ஸஞசய !
ிதம அடைநதிருககையில, எது நோககூடியதோ அது நோவே
கிறது. யுததததில சரீரததைவிடுவதே க்ஷததிரியாகளுககுச
ததாமமலலவா ?' எனறுன. ஸஞசயன சொலலுகிறுன 'ஓ !
ராஜரே ! நீா கேடக விருமபுவது உமககு உசிதமானதே.
ல, துாயோதனனிடததில இநதத தோஷததை வைபபதறகுக
வரலலீா ஓ ! அரசரே ! நான சொலலுகிறேன. மிசசமின
கேளும. தனனுடைய பாவததால தீமையை அடைகிற மனி
தோஷததால காலததையோ தேவாகளையோ நிநதிககத தகுதி
ாவனுகான ஓ ! மஹாராஜரே ! மனிதாகளில எவன இழிவா
தயெலலாம செயவானே, இழிவானவைகளை நனகு ஆசரிககினற
ன எலலாஉலகததிறகும கொலலவேணடியவன ஓ! அரசரே !
டவாகள உமமை எதிாபாாததுச சூதாடடததில அவமதிககப
மநதிரிகளுடன அவமானததை அனுபவிததாாகள குதிரை
கும யானைகளுககும அளவறற பராககிரமமுடைய அரசா
கும யுததததில யுததநிமிததமான வைாததை எனனிடம
மையும கேளும எலலாவுலகமும நாசமடையககூடிய பெரிய
ததில நடநததைக கேடடு உறுதியோடிரும பேறிவுடைய
ன நீா வருததமுறறவாாகாதீா. மனிதனுனவன புணணிய பாவ
ஙகளில தானே காததாவாகிறதிலலை மனிதன ஸவதநதிரமில
லனுகி மரபபாவைபோலச் செயவிககபபடுகிறுனலலவா ? சிலா
ரனுல ஏவபபடடும சிலா தறசெயலாலும மறறவா முன
களாலும செயவிககபபடுகினறனா இது மூனறு விதமாகக
பபடுகிறது. ஆகையால, அனாததததை அடைநதவரான
திரமாயிருநது கேளும' எனறுன.

சை ஸ நய நி ர் யா ண ப ர் வ ம் மு ற் றி ற் று

நூற்றறுபதாவது அத்யாயம்

உலூகதூதாகமன பர்வம்.

(துரியோதனன் உலூகனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதனுப்பியது)

ஓ! மஹாராஜரே! மகாத்மாக்களான பாண்டவர்கள் ஹிர
வதியின் அருகில் தங்கியிருந்தபொழுது, கௌரவர்கள் விதிப்
சேனைகளை நிறுத்தினார்கள் ஓ! பாரதரே! துரியோதனராஜ
அவ்விடத்தில் பராக்கிரமத்துடன் சேனையை இருக்கச்செய்து,
சாகளை வெகுமானித்து, அப்படியே, காவற்சேனைகளையும் வைத்
அவ்விடத்தில் காக்கவேண்டிய பொருள்களைக் காக்கும்படி மே
வீரர்களுக்கு உத்தரவுசெய்து, அவ்விடத்தில் கர்ணனையும் துச்ச
னனையும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியையும் வருவித்து ஆலோச
செய்தான் ஓ! பாரதரே! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! மனிதர்களிற்சிற
வரே! அவ்விடத்தில் துரியோதனராஜன் கர்ணனோடும் சகு
யோடும் ஆலோசித்து, உலூகனைத் தனியே அழைத்து, இந்தவா
த்தையை உரைக்கலானான் "[1] கைதவ்ய! உலூக! ஸோமகர்களே
கூடின பாண்டவர்களை நோக்கிச் செல்லு சென்று, வாஸுதே
கேட்க, என்னுடைய வார்த்தையைச் சொல்லு. 'பலவருஷங்க
ஆலோசிக்கப்பட்டதும் உலகத்திற்குப் பயத்தைச் செய்வதும
அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்
இதோ நேரிட்டுவிட்டது. குந்தியின் புத்திரனே! இப்பொழுது,
சயன கௌரவர்களுடைய மத்தியில் சொல்லியதும், வாஸுதேவ
ஸஹாயமாகவுடையவனும் தம்பிகளுடன் கூடினவனும் காஜிக்கிற
மான உன்னுடையதுமான தற்புகழ்ச்சி வார்த்தைக்குரிய
மானது இதோ வந்துவிட்டது பிரதிஜ்ஞைசெய்தபடி எல
செய்யக்கடவாய்' என்றுசொல்லு அப்படியே நீ, மூத்தவ
குந்திபுத்திரனைநோக்கி என்னுடைய வார்த்தையினால் சொ
கடவாய் என்னவென்றால். 'தார்மிகனாயிருந்தும் அதர்மத்
மனத்தைச் செலுத்துகிறாயாதலால், நீ கொலையாளிபோ
எல்லாச் சகோதரர்களோடும் ஸோமகர்களோடும் கேகயர்க
டும் கூடி, உலகமெல்லாம் நாசத்தையடைய விரும்புகிறா
நீ எல்லாப் பிராணிகளின்பொருட்டும் அபயத்தைக் காவாதவரெ
பது என்னெண்ணம் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டனே! உனக்கு மங்களமு

[1] சூதாட்டத்தில் சமர்த்தன, அல்லது, சூதாடியின் புத்திரன.

துக. முனகாலததில தேவாகளாலே ராஜயமானது அபகரிககப
ட பொழுது,பிரஹலாதனுல சொலலபபடடதும,'ஓ! தேவாகளே!
னுடைய 1 தாம தவஜமானது எககாலும தவஜம போல விளகக
 எடுததுககாடடபபடுகிறதோ, பாவஙகள மறைககபபடடவை
கவுமிருககினறனவோ அவனுடைய விரதமானது பைடாலம
பூனைககுரியது) எனறு பெயருளளது' எனனும பொருளுளளது
 இநத ஸலோகமானது கேடகபபடுகிறது அரசனே! இநதவிஷ
தில இவவிடததில நாரதராலே எனனுடைய பிதாவுககுசசொல
படடதும சிறநததுமான இநதச சரிததிரததைச சொலலபபோகி
ன அரசனே! ஒரு சமயம, புததி கெடட ஒரு பூனையானது
லாககாமஙகளிலும மூயறசியிலலாததும உயாததூககபபடட
களையுடையதுமாகக கஙகைககரையில இருநதது அதுவோ,
ணிகளுககு நமபிககைவருவதறகாக எலலாபபிராணிகளையும
ககி, 'மனததின சுததியைசசெயதுகொணடு தாமததைசசெய
றன' எனறுசொலலிறறு நாளடைவில, அதனிடம பகஷிகள
பிககையை அடைநதன. அரசனே! அவைகள அநதபபூனையி
டமவநது புகழநதன பறவைகளைததினனுகிற அது அநத எல
பறவைகளாலும பூஜிககபபடடுத தனகாரியம செயயபபடடதாக
 அனுஷடானததினுடைய பயனும கிடைததுவிடடதாகவும
ததது பிறகு, பலநாளகளுககுபபின எலிகள அநத இடத
குவநதன பாரத! அவவிடததில அவைகள தாமததைச சீல
வுடையதும விரததைச செயவதும பெரியகாரியததைச செய
போல டமபததுடன கூடினதுமான அநதபபூனையைப பாாத
 அரசனே! அதன விஷயமான நிசசயததில அவைகளுககு
 எணணமானது உணடாயிறறு 'நாமெலலாரும பலநணபா
யுடையவாகள அபபடிபபடட நமககு இவா மாதுலராகி எப
ழுதும எஙகும முதியவாகளையும இளையவாகளையும காபபாற
டும' எனறு அவைகளெலலாம பூனையை அடைநது இதனை
ககலாயின 'உமமுடைய அருளால ஸுகமாகஸஞசரிபபதறகு
மபுகிறோம நீா எஙகளுககு உறுதியான கதி நீா எஙகளுககு
சிறநத நணபா அபபடிபபடட நாஙகளெலலாரும சோநது
மைச சரணமாக அடைநதோம. நீா எககாலும தாமததை முக
மாகக கொணடவா நீா தருமததில நிலைததிருபபவா ஓ!
 அறிவுளளவரே! அபபடிபபடட நீா, இநதிரன தேவாகளைக

1 தாமததுககு அடையாளம--பவிதாம முதலியன.

காபபதுபோல எஙகளைக காபபீராக' எனறன அரசனே! அந
எலலா எலிகளும இவவிதம சொலலககேடடு, எலிகளை நாசமசெ
கினற அநதபபூனையோ, பிறகு எலலாஎலிகளையும நோககி, 'தவ
ரகூஷணம இரணடும சோநதிருபபதை நான பாாககவிலலை ஹி
மான உஙகளுடைய சொலலை நான அவசியம செயயவேணடு
நீஙகளும எநநாளும நான சொலலுவதைச செயயவேணடும. உறு
யான நியமததைக கைபபறறித தவததினுல மிகவும ஶ்ரமததை
அடைநதவனுயிருககிறேன. நடை விஷயததில, ஆலோசிதது
பாாததும, ஒருவிதமான சகதியையும நான காணவிலலை. குழநை
களே! அபபடிப்படட என்னை நீஙகள இதுமுதல எபபொழுது
நதிககரைககுக கொணடுபோகவேணடும' எனறது பாரதஸ்ரே
டனே! எலிகள பூனையைநோககி, 'அபபடியே' எனறு உறுதிசொல
பிறகு, முதியவை இளையவை ஆகிய எலலாவறறையும அதனிட
ஒபபுவிததன பிறகு, பாவியும கெடடஎணணமுளளதுமா
அநதப பூனை அதுமுதல எலிகளைத தினனுகிறதாகிப பருததது
நலல நிறமுளளதும உறுதியான மூடடுககளையுடையதும ஆயிறு
இபபடி யிருககையில, பிறகு, அநத எலிகளின கூடடமானது மிகவு
குறைவையடைநதது பூனையும பலமும பாாககிரமமு முடையதா
வளாநதது பிறகு, எலலா எலிகளுமகூடி ஒனறையொனறு நோக
'மாமா நாளுககுநாள வளாகிறாா, நாம மிகவும குறைவையடைகிறோ
எனறு சொலலின அரசனே! பிறகு, மிககபுததிமானன டிண
னெனகிற ஒரு எலியானது, எலிகளின பெருஙகூடடததை நோக
'நீஙகள கூடடமாகசசோநது நதிககரை செலலுமபொழுது, நா
அமமானுடன பினனலே வருகிறேன' எனற வாாததையைச சொ
லிறறு அபபொழுது, அவைகளெலலாம, 'நலலது, நலலது' என
புகழநதன. டிணடிகனுடைய பயனுளள தான சொலலை நியாயப
செயயவுமே செயதன. பிறகு, பூனை அது அறியாமல உடனே டிண
கனைத தினறது பிறகு, அவைகளெலலாம சோநது விரைவ
ஆலோசனைசெயதன அரசனே! அவைகளில மிககவயதுசெ
கோலிகமெனகிற ஓா எலியானது, ஞாதிகளின மததியில, 'மாத
ஞனவன தாமததில விருபபமுளளவனலலன கபடமாகவே ஜ
யானது தரிககபபடடது கிழஙகுகளையும பழஙகளையும தினபவ
டைய மலமானது மயிாபபறறினதா யிராது இவனுடைய உறுப்
கள விருததியடைகினறன நம கூடடமும குறைவடைகிறது
பொழுது ஏழெடடு நாளாகட டிணடிகனையும காணவிலலை' எனற

த வார்த்தையைக்கேட்டு எல்லா எலிகளும் ஓடிவிட்டன. கெட்ட
ணமுடைய அந்தப்பூனையும் வந்தபடியே போயிற்று கெட்ட
தியுடையவனே! நீயும் அப்படிப்பட்டவனே பூனையின்விரதத்தை
த்தவனாகிப் பூனை எலிகளிடம் செய்ததுபோல் ஞாதிகளிடம் எப்
ழுதும் செய்கிறாய் உன்னுடைய சொல் ஒருவிதமும் செய்கை
றுவிதமுமாகக் காணப்படுகின்றன உன்னுடைய வேதங்களும்
தியும் உலகத்தை ஏமாற்றுவதற்காகவே அரசனே! இந்தக்
டத்தைவிட்டு க்ஷத்திரியதாமத்தை அடுத்தவனாகி எல்லாக்காரியங்
ளையும் செய்யக்கடவாய் தாமத்திலிருப்பவனாயிருக்கிறாய். பாத
ரேஷ்டனே! புஜபலத்தினால் பூமியையடைந்து பிராமமணாகளுக்
ம் பிதிருக்களுக்கும் உசிதமாகத் தானத்தைக்கொடு மாதாவின்
த்திலிருப்பவனாகி யுத்தத்தில் ஜயித்து, பலவருஷங்கள் கிலே
த்தை அடைந்தவளான அவளுடைய கண்ணீரைத் துடை சிறந்த
மானத்தை அவளுக்கு உண்டுபண்ணு சிரமப்பட்டு வேண்டப்
ட ஐந்துகிராமங்கள், 'எப்படி யுத்தத்தில் போர்செய்வோம்? பாண
ாகளை எப்படி கோபிக்கச் செய்வோம்' என்னும் எண்ணத்தால்
களால் விடப்படவில்லை உன்னிமித்தம் துஷ்ட அபிப்பிராயமு
டய விதுரனை விலக்கினதையும் அப்பொழுது அரக்குமாளிகையை
த்ததையும் நினை. ஆண்பிள்ளையாகக் கடவாய் அரசனே! கௌர
களுடைய சபைக்கு வந்தவரான கேசவரிடம், 'இதோ நான் ஸமா
னத்திற்கானும் யுத்தத்திற்கானும் உறுதியாயிருக்கிறேன்'
ன்று சொல்லி, அனுப்பிய யுத்தத்திற்கு இதோ காலமானது வந்துவிட்
து யுதிஷ்டிர! இதற்காக என்னால் இவையெல்லாம் செய்யப்பட்
ன க்ஷத்திரியனாயிருப்பவன் யுத்தத்தைக்காட்டிலும் வேறான
பத்தைப் பெரிதாக நினைப்பானா? பாதஸ்ரேஷ்டனே! தவிரவும், நீ
த்திரிய குலத்தில் பிறந்து பாரில் புகழடைந்து துரோணரிடத்தி
ம் கிருபரிடத்திலும் அஸ்திரங்களையடைந்து, ஸமான வம்சத்தி
ம் ஸமான பலத்திலுமிருக்கிற வாஸுதேவரை அடுத்தாய்' என்று
ால்லு நீ பாண்டவர்களுடைய சமீபத்தில் வாஸுதேவரையும்
ாக்கி, 'உமக்காகவும் பாண்டவர்களுக்காகவும் ஸன்னத்தமுடையவ
ய என்னை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யும் ஸபையின் நடுவில் மாயையி
லே செய்த ரூபத்தை மறுபடியும் அப்படியே செய்துகொண்டு,
ர்ஜுனனோடுகூடி என்னை எதிர்க்கக்கடவீர் இந்திரஜாலமும் மாயை
ம் பயங்கரமான வஞ்சனையும் யுத்தத்தில் ஆயுதமெடுத்தவனுக்கு
பயத்தை உண்டாக்குவனவல்ல) ஆனால், கோபத்தையே கொடுக்

கின்றன இவைகளைச் செய்வதற்கு எங்களுக்கும் உத்ஸாகமு
மாயையினாலே, ஸ்வர்க்கத்திலேயோ ஆகாயத்திலேயோ செ
வோம் பாதாளத்திலேயோ இந்திரனுடைய பட்டணத்திலே
பிரவேசிப்போம் எங்கள் சரீரத்தில் பல ரூபங்களையும் காண
போம் பிரம்மாதாம் பிராணிகளை மனத்தினாலேயே வசம
கிறா ஓ! விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவரே! 'நான் யுத்த
திருதராஷ்டிர புத்திரர்களைக்கொன்று பாண்டவர்களுக்கு உ
மான ராஜ்யத்தைக் கொடுப்பேன் என்னை ஸகாயமாகவுடைய
இடக்கையினாலும் பாணம் விடுபவனுமான அர்ஜுனனோடு உங
குப் பகை வந்துவிட்டது' என்று நீர் சொல்லிய உம்முடைய
வார்த்தையெல்லாம் ஸஞ்சயன் எனக்குச்சொன்னான் அப்படிப
நீர் சொல்தவறாதவராகி இப்பொழுது பாண்டவர்களின் நிமி
பராக்கிரமமுடையவராக யுத்தத்தில் ஸன்னத்தத்துடன் போர
யும், பார்ப்போம் ஆண்பிள்ளையாக இருக்கக்கடவீர் பகை
அறிந்து சுத்தமான ஆண்மையையடைந்தவனாகிப் பகைவரு
துயரத்தைச் செய்கிறவனே, நல்ல பிழைப்பாகப் பிழைக்கி
ஓ! கிருஷ்ணரே! காரணமில்லாமலே உமக்கு உலகத்தில
தான புகழானது பரவிவிட்டது இப்பொழுது, இதனால்,
முதலியவைகளான அடையாளங்களுள்ள ஷண்டர்களிருக்கிற
என்று அறிகிறோம் என்னைப்போன்ற அரசன் கம்ஸனுக்கு
யாளான உம்மிடத்தில் எவ்விதத்தாலும் யுத்தத்தில் ஸன
செய்வது விசேஷமாகத் தகுதியில்லை' என்று சொல்லு. உ
மீசையில்லாத ஆண்பிள்ளையும் சிறுவனும் பெருந்தீனிக்கா
மூடனுமான அந்தக் கெட்ட பீமசேனனை நோக்கி, அடிக்கடி
வார்த்தையைச் சொல்லு 'குந்தியின்புத்திரனே! முன் விரா
ரத்தில் நீ [1] வல்லனென்கிற பெயர்பெற்ற சமையற்காரனா
பது என்னுடைய ஆண்மையேயன்றோ? முன் சபையினடு
பிரதிஜ்ஞைசெய்தது உண்மை சக்தியிருந்தால் துச்சாஸனனு
இரத்தத்தைப் பானம் செய்யலாம் குந்தியின் புத்திரனே!
யுத்தத்தில் சீக்கிரமாகத் தார்த்தராஷ்டிரர்களைக் கொல்லு
என்று சொல்லுகிறாயே? அதற்கு இதோ காலம் வந்துவிட
பாரத! நீயோ! அன்னத்திலும் பக்ஷ்யத்திலும் [2] பேயத
முன்னிடத்தக்கவன் யுத்தம் எங்கே? போஜனம் எங்கே?
செய், ஆண்பிள்ளையாயிரு பாரத! கொல்லப்பட்டுக் கதை

---

1 இங்கே 'வல்லவ.' என்பது மூலம் 2 குடிக்கத்தக்க மதுமுதல்

டிககொணடு பூமியில படுககபபோகிறுய வருகோதா! ஆகை
ல, சபையின நடுவில நீ துள்ளினது வீண' என்று சொலலு
லூக! எனவாாததையினுல நகுலனையும நோககி, 'பாரத! இப
ாழுது உறுதியுளளவனுயிருநது யுததமசெய. உனனுடைய ஆண
ததனததைப பாாககிறேம. பாரத! யுதிஷடிானிடததிலுளள
நபடையும எனனிடமுளள வேறுபடையும திரௌபதியினுடைய
லசததையும உளளபடி இபபொழுது நினை' என்று சொலலு நீ அர
களுடைய மததியில ஸஹதேவனையும நோககி, பாணடவ! இப
ாழுது யுததததில முயறசியுளளவனுகி யுததமசெய. கிலேசஙகளை
நினை' என்று என வாாததையாகச சொலலு. நீ, எனவாாததைபி
ல, விராடனதுருபதனிருவரையும நோககி, 'பிரஜைகளின படைபபு
தறகொணடு, மிகக குணஙகளுளளவாகளாயினும, போஷிககப
ததகக வேலைககாராகள போஷகாகளான எஜமானாகளும, அப
யே, தனபதிகளும (போஷிககும எஜமானாகளுமான) அரசாகள
ாஷிககபபடததகக வேலைககாராகளுமானதை முனனம பாாதத
லை உஙகளுககு இவன அரசனெனறுவநதது கொணடா
தககதிலலை ஆகையால, அபபடிபபடட நீஙகள சோநதவா
ாகி உஙகளுககாகவும பாணடவாகளுககாகவும எனனை வதம
பவதறகு எனனுடன நனகு யுததம செயபககடவீாகள'
று சொலலு நீ, எனனுடைய வாாததையினுலே, பாஞசால புத
ஞன திருஷடதயுமனனையும நோககி, 'இதோ உனககு ஸமயமா
வநதுவிடடது உனனுலும அது அடையததககிது யுததத
துரோணரை அடைநது சிறநத நனமையை அறியபபோகிறுய.
தம செய நணபாகளோடு சோநது செயயமுடியாத பாவசசெய
செய' என்று சொலலு உலூக! பிறகு, எனவாாததையினுல,
ணடியை நோககி, 'சிறநத தோளகளையுடையவரும கௌாவரும
லாளிகளில சிறநதவருமான காஙகேயா, ஸதிரீயெனறு நினைததது,
னைக கொலலமாடடாா இபபொழுது, சிறிதும பயமிலலாதவனுகி
தம செயயககடவாய யுததததில ஸனனததனுகிக காயததைச
. உனது ஆணமைததனததைப பாாககிறேம' என்று சொலலு'
றுன

இவவிதம சொலலி, பிறகு, அரசன சிரிததுககொணடு உலூ
நோககிச சொனனதாவது 'நீ வாஸுதேவா கேடக, அாஜுனனை
ககி மறுபடியுமசொலலககடவாய 'வீர! நீ எஙகளை வெனறுவது
பபூமியை ஆளு. அபபடியிலலாவிடடால, யுததததில எஙகளால

ஜயிக்கப்படு. பாண்டவ! ராஜ்யத்தைவிட்டுத் தூரத்தினதில் உண்ட
கிலேசத்தையும் வனவாஸத்தையும் கிருஷ்ணையினுடைய பலவி
கிலேசத்தையும் நினைக்கிறவனாகி ஆண்பிள்ளையாயிருக்கக்கடவ
க்ஷத்திரியஸ்திரீயானவள் எதற்காக ஆண்பிள்ளையைப் பெறுகிறா
அது இதோ வந்துவிட்டது யுத்தத்தில் பலத்தையும் வீரத்தன
யையும், சூரத்தனமையையும் மேலான அஸ்திரங்களின் வேகத்தை
ஆண்மைத் தனத்தையும் காண்பித்துக் கோபத்தைக்கொள்
கிலேசத்தை அடைந்தவனும் ஐசுவரியத்திலிருந்து நழுவும்படி செ
யப்பட்டவனும் தீனனும் நீண்டகாலம் (வனத்தில்) வஸித்தவனும்
எவனுடைய மனம் வெடிக்காது? நல்லகுலத்தில் பிறந்தவனும்
னும் பிறர் செல்வத்தில் விருப்பமில்லாதவனுமான எவனுக்கு
யான ராஜ்யத்தை ஆக்கிரமித்தவன் கோபத்தைத் [1] தூண்ட
டான்? பெரிதான எந்த வார்த்தையாவது சொல்லப்பட்டதோ அ
செய்கையால் காண்பிக்கலாம் காரியத்தைச் செய்யாமல் தற்புகழ்
செய்துகொள்ளுகிறவனைப் பெரியோர்கள் கெட்டமனிதனாக நி
கின்றார்கள் பகைவருடைய வசத்திலிருக்கிற ஸ்தானத்தையும்
யத்தையும் மறுபடி தூக்கியெடு யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவனு
இம்மை மறுமைப்பயன்கள் இரண்டும் உண்டு. ஆகையால்,
ஆண்மையைச் செய் சூதாட்டத்தால் ஜயிக்கப்பட்டாய் கிருஷ்
யும் சபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டாள் ஆண்பிள்ளையென்கிற
மானமுள்ள மனிதனாலே பொறுமையானது செய்யக்கூடியது
ன்னிரண்டு வருஷங்கள் வீட்டைவிட்டுக் காட்டில் துரத்தப்பட்ட
ஒருவருஷம் விராடனுக்கு வேலைக்காரனாயிருப்பதை அடைந்து
கும்படி செய்யப்பட்டாய் ஓ! பாண்டவ! ராஜ்யத்தைவிட்டுத் து
தினத்திலுள்ள துன்பத்தையும் வனவாஸத்தையும் கிருஷ்
ணுடைய பலவகைத் துயரத்தையும் நினைக்கிறவனாகி ஆண்பிள்
இருக்கக்கடவாய் அடிக்கடி பகைவர் சொல்லக்கூடிய வார்த்
யைச் சொல்லுகிறவர்களிடம் பொறுமையைக் காண்பி பொறு
யன்றோ ஆண்தன்மை? பார்த்தனே! இந்த யுத்தத்தில், உன்னுக்
கோபமும் பலமும் அப்படியே வீர்யமும் ஞானமும் அஸ்திரங்க
வேகமும் காணப்படட்டும் யுத்தம் செய் ஆண்பிள்ளையாகக்கட
ஆயுதபூஜை நிறைவேறிவிட்டது குருக்ஷேத்திரமும் சேறில்லா
யிருக்கிறது உன்னுடைய குதிரைகளும் புஷ்டியுள்ளவைகளா

[1] 'நான் இவ்விதம் செய்தும் உனக்குக் கோபம் ஜ்வலிக்கவில்லை
நீ எவனைச் சேர்ந்தவன்?' என்று கருத்து

றன போாவீராகளும போஷிககபபடடிருககினறனா. கேசவ
ன கூடி நானை யுததம செயயககடவாய யுதததகில பீஷமருடன
ரககாமல ஏன புகழநதுகொளளுகிருய? கௌநதேய! கநதமாதன
யுதததில ஏற விருபபமுளள [1]அறிவிலலாதவன போல இவவி'தம
ாறுகிருய. உளளுதவனுக ஆணமகனு யிருகககடவாய. பாாதத!
ததகில வெலல முடியாதவனுன காணனையும பலசாலிகளில
ததவனுன சலயனையும, பலசாலிகளில சிறநதவரும யுதததகில
திரனுககு நிகரானவருமான துரோணரையும வெலலாமல, இவ
ில ராஜயததை எபபடி விருமபுகிருய ? பாாதத ! பிரமமவித
பிலும விலவிலும ஆசாாயரும, அநத இரணடுவேதஙகளுடைய
ளவையும அடைநதவரும, யுதததகில பொறுபபை வகிபபவரும
ககசசெயய முடியாதவரும, சேனைகளில ஸஞசரிபபவரும, நழு
வரும, மிகக காநதியுடையவருமான துரோணரை வெலல
மபுகிருய அது தவறு காறறினல மஹாமேருமலை பொடி
யயபபடடதாக நாம கேடடதிலலை நீ எனனை நோககிச சொலலு
படி நடககுமேயானல, காறறு மேருவைத தூககிசசெலலும,
ாயம பூமியில விழும, யுகம மாறும ...ளைவாகளை அழிபபவ
ா இவரை எதிாததுப பிழைகக விருமபுகிறவன எவன இருக
ன ? பாாததனனும அலலது மறறவனனும (இவரை
ாதது) எநத ஒருவன க்ஷேமமாக வீடடுககுச செலலுவான ?
ததகில இவாகளால (கொலல) நினைககபபடடவனே அலலது
ரமான பாணததால தாககபபடடவனே உயிருடன [3]காலால
ளயை மிதிததுககொணடு எபபடி விடுபடுவான ? கிணறறில வசிக
ற தவளைபோல, சோநதும வெலலமுடியாததும தேவ சைன
மபோல விளஙகுகினறதும தேவாகளால ஸவாககம காககபபடு
போல அரசாகளால காககபபடடதுமான இநத அரசாகளின
னயை ஏன அறிகிருயிலலை ? மநத ! அறபபுததியுளளவனே !
த திசையிலுளளவாகளாலும, மேறறிசையிலுளளவாகளாலும,
றகுத திககிலுளளவாகளாலும, வடககுத திககிலுளளவாகளா
, காமபோஜாகளாலும, சகாகளாலும, கசாகளாலும, ஸாலவாக
லும, மசசதேசததவாகளாலும, மததியதேசததிலுளளவாகளா
,மிலேசசாகளாலும,புளிநதாகளாலும, [4]தமிழாகளாலும தெலுங

1 'பஙகுஃ' எனறு பாடங கொளளுதல நோ பஙகுஃ=முடவன
2 'ஏருமலே ஏறிவிடடவனபோலப பிதறறுகிருய' எனபது
3 இதன 535-ம பககம குறிபபிற பாாகக
4 'தாாவிட ஆநதா காஞசயை' எனபது மூலம்.

காகளாலும், காஞ்சீதேசத்தார்களாலும் தாண்ட முடியாதத
கங்கையின் வேகம்போல நன்கு விருத்தியடைந்துள்ள பல
ஜனங்களுடைய கூட்டத்தையும் யானைகளுடைய சேனையினம
விரும்பவனான என்னையும் என் போர்க்களத்தில் (எதிர்த்து) யுத்
செய்ய விரும்புகிறாய்? பார்த்த! பார்த்தனே! யுத்தத்தில் உன்னுடை
குறைவற்ற தூணீரங்களையும் அக்னியினால் கொடுக்கப்பட்ட தே
யும் திவ்யமான த்வஜத்தையும் அறிகிறோம். அர்ஜுன! தற்புக
செய்துகொள்ளாமல் யுத்தம் செய். என் அதிகமாகப் பிதற்றுகி
இந்தக்காயத்தின் முடிவானது யுத்தத்தின் முறையால் உண
கிறது இது பிதற்றுவதினால் ஸித்திக்கிறதில்லை. தனஞ்சய! உல
தில் இந்தக் காரியமானது பிதற்றுவதினால் கைகூடுகிறதானால் எ
ரும் விருப்பம் நிறைவேறினவர்களாவார்கள் பிதற்றுவதில் எ
எளியவன்? உனக்கு ஸஹாயரான வாஸுதேவரை நான் அறிவே
பனை அளவான உன்னுடைய காண்டீவத்தையும் அறிவேன் உனக்
போன்ற போர்வீரன் இல்லை என்றும் அறிவேன். அறிந்துகொண்
உன்னுடைய இந்த ராஜ்யத்தைத் தரிக்கிறேன் மனிதன் மாயை
லான [1] உபதாமத்தினாலே ஸித்தியை அடைகிறானில்லை பி
மாவே மனத்தினாலேயே எல்லாவற்றையும் தம்வசத்தில் அனுகூ
ளாகச்செய்துகொள்ளுகிறார் நீ புலம்பிக்கொண்டிருக்கையிலே
பதின்மூன்றுவருஷங்கள் ராஜ்யமானது அனுபவிக்கப்பட்டது.
துக்களுடன் உன்னைக் கொன்றுவிட்டு மறுபடியுமே ஆளப்போகிறே
ஓ! தாஸனே! நீ பந்தயத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டபொழுது உன்னுடை
காண்டீவம் எங்கே இருந்தது? பல்குன! அப்பொழுது, பீமஸே
னுடைய பலமும் எங்கேஇருந்தது? அப்பொழுது, குற்றமற்றவள
திரௌபதியாலல்லாமல் கதையுடன்கூடின பீமஸேனனாலோ கா
ண்டீவத்துடன் கூடின அர்ஜுனனாலோ விடுதல் ஏற்படவில்லை து
புத்திரியான அவளோ, அடிமைகளாகிவிட்ட உங்களை விடுவித்
நீசத்தன்மையை அடைந்தவர்களும் தொண்டுசெய்வதில் இருப்ப
களுமான உங்களை நோக்கி, நான் 'எள்ளுப்பதர்கள்' என்று செ
னதானது உண்மையே ஆயிற்று. அப்பொழுது, விராடநகரத்
அர்ஜுனனை நீ (கூந்தலின்) பின்னலைத் தரித்திருந்தாயல்லவோ
கௌந்தேய! பீமஸேனன் விராடனுடையமடைப்பள்ளியிலவேலை
ஶ்ரமத்தையடைந்தது என்னுடைய ஆண்மையே இப்படியே, க

---

1 'பர்யாய தாயேண' என்பது மூலம். 'தாயமுறையில் கிடைக்கா
யுத்தத்தினாலேயே கிடைக்கும்' என்பது பழைய உரை.

ர்கள் க்ஷத்திரியரின்விஷயத்தில் எப்பொழுதும் சிக்ஷையைச் புவார்கள் நீ (க்ஷத்தலைப்) பின்னிக்கொண்டு பேடிவேடம்பூண்டு ரனிகையை ஆட்டிவைத்தாய் பல்குன ! கிருஷ்ணனுக்கும் உனக் பயந்து ராஜ்யத்தைத் திருப்பிக்கொடேன் கிருஷ்ணனுடன் . யுத்தம் செய்வாய் மாயையோ இந்திரஜாலமோ பயங்கர னவஞ்சனையோ, யுத்தத்தில் ஆயுதமெடுத்தவனுக்குப் [1]பதில் கா னகளை அளிக்கிறதில்லை ஆயிரம் வாஸுதேவர்களோ, நூறு அர்ஜு ர்களோ, வீணபோகாத பாணங்களையுடையவனான என்னை எதிர்த் ல பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடுவார்கள் பீஷ்மருடன் யுத்தத்தைச் யப்பக்கடவாய் தலையால் மலையையாவது உடை கைகளால் மிகக் மான வீரர்களாகிற கடலையாவது தாண்டு கிருபராகிற பெரியமீனை டயதும், விவிம்சதியாகிற பெரிய ஸர்ப்பத்தையுடையதும் பிரு தபலனாகிற பெரிய தொந்தளிப்பையுடையதும், ஸோமதத்தன் திரனாகிற திமிங்கிலத்தையுடையதும், பீஷ்மராகிற வேகத்தை டயதும், முடிவற்றதும், துரோணராகிற முதலையிருத்தலால் ருங்கமுடியாததும், கர்ணனாகிற [2]சஷத்தையுடையதும், சல்லிய கிற சுழலையுடையதும், காம்போஜனாகிற வடவைத்தீயை யுடை தும், துச்சாஸனனாகிற பெருக்கையுடையதும், சலனும் சல்லியனு கிற மீன்களையுடையதும், ஸுஷேணனும் சித்திராயுதனுமாகிற த்தையும் முதலையையுமுடையதும், ஜயத்ரதனாகிற மலையையுடை தும், புருமித்திரனாகிற மேட்டையுடையதும், துர்மர்ஷணனாகிற த்தையுடையதும், சகுனியாகிற பெரிய பள்ளத்தையுடையதும் தங்களுடைய கூட்டமாகிற பெருக்கையுடையதும், நாசம்செய்ய யாததும், மிகவும் விருத்தியடைந்ததுமான வீரர்களாகிற சமுத் த்தில் இறங்கி, நீ எல்லாப் பந்துக்களும் மடிந்து ஶ்ரமத்தினால் விழுந்துபோகிறபொழுது, உன்னுடைய மனம் பரிதாபத்தை டையும் பார்த்த ! அப்பொழுது, உன்மனமானது, அசுசியாயிருப் னுடைய மனமானது ஸ்வர்க்கத்திலிருந்தும் திரும்புவதுபோல, மியை ஆளுவதிலிருந்து திரும்பிவிடும் சமனத்தை அடை. தவ லாதவனால் ஸ்வர்க்கம் அடையப்படாததுபோல உன்னால் ராஜ்ய து கொஞ்சமும் அடையக்கூடியதன்றன்றோ ?" என்று சொல் ரான்

---

1 'எதிர்த்து யுத்தம் செய்வது ஆகாது' என்பது.

2 ஒருவகைப் பெரிய மீன்

நூறறறுபததோராவது அதயாயம

உ லூ க தூ த ா்க ம ன பா ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(உலூகன் யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களிடம் துரியோதனன் சொல்லி
யனுப்பியதைத் தனித்தனி சொல்லியது)

சூதாடியின மகனுன உலூகன, பாணடவருடைய சே
யிருககுமிடததை அடைநது, பாணடவாகளுடன சோநது யுதி
டிரரை நோககி, 'தூதாகளுடைய வாாததைகளை அறிநத நீா, தூரியோ
தனன சொனனபடி அவனுடைய கடடளையைச சொலலுகிற எ
னிட மிருநதும கேடடுக கோபியாமலிருககக கடவீா' எனறு
யுதிஷடிரா, 'உலூக! உனககுப பயமானது இலலை நீ கவலையைவிட
லோபியும நீணடஅறிவிலலாதவனுமான தூாயோதனனுடைய அ
பிராயததைச சொல' எனறுா

பிறகு, உலூகன காநதியுடையவாகளும மஹாதமாககளுமா
பாணடவாகளுடைய மததியில ஸருஞசயா, மதஸியா, புகழ்பெற
ரான கோவிநதா, புததிராகளோடு கூடின துருபதன, விராட
ஆகிய இவாகளுககெதிரில, எலலா அர்சாகளுடைய மததியில
ஒருவாாததையைச சொலலலானுன 'ஓ! யுதிஷடிரரே! பெ
மனததை யுடைய தூாயோதனராஜன, கௌரவவீராகள கேட
உமமைக குறிநது இநத வாாததையைச சொனனுன இதனை அ
யககடவீா (தூாயோதனன), 'நீ சூதாடடததால வெலலபபடடா
திரௌபதியும சபையில கொணடுவரபபடடாள ஆணபிள
யெனகிற அபிமானமுடைய மனிதனுல பொறுமையானது அடைய
தககது பனனிரணடுவருஷஙகள வீடடிலிருநதும காடடிற
துரததபபடடாய ஒருவருஷம விராடனுககு வேலைககாரனுயிரு
வஸிததாய பாணடவ! (நான கூட்டின) பொறுமையையும, ந
டைக கவாநததையும, வனவாஸததையும, திரௌபதியினுடை
பெரிய கிலேசததையும நினைககிறவனுகி ஆணமகனுயிருககககடவ
பாணடவ! சகதியறறவனுன பீமஸேனன சபதமசெயதபடி, மு
மானுல, துசசாஸனனுடைய உதிரததை அருநதடடும ஆயுதஙக
குப பூஜைசெயதாயவிடடது குருக்ஷேததிரம சேறிலலாததாயி
கிறது வழி (மேடுபளளமிலலாமல) சமமாயிருககிறது. உனககுக
ளைகள போஷிககபபடடுளளன நாளைக கிருஷணனுடனகூடிப போ
செயயக கடவாய. போரில பீஷமருடன எதிாககாமல ஏன் பிதா

கிறாய ? கநதமாதன பரவததில ஏறவிருபபஙகொணட முடவன போல ஏன இவவிதம பிதறறுகிறாய? பிதறறாமல ஆணமையுடன கூடி யிரு மிகவும வெலலமுடியாதவனான காணடீயும பலசாலிகளில சிறந தவனான சலலியனையும, பலவானகளில சிறநதவரும யுததததில இந திரனுககு நிகரானவருமான துரோணரையும யுததததில வெலலா மல எவவிதம இமமையில ராஜயததை விருமபுகிறாய? பாரதத! பிராம மணனுககுரிய விததையிலும விலவிததையிலுமஆசாரயரும இரணடு வேதஙகளின முடிவையுமடைநதவரும யுததததில பாரததைததாங குபவரும, கலககபபட முடியாதவரும, சேனைகளில சஞசரிபபவரும, நழுவாதவரும, மிகக தேஜஸையுடையவருமான துரோணரை வெலல விருமபுகிறாய அது வீண வாயுவானது மேருமலையைப பொடியாக கினதாகக கேடகவிலலை நீ எனனை நோககிச சொனனபடி ஏற படடேயானால, காறறுமேருவைத தூககிச செலலும, ஆகாயம பூமி யில விழும, யுகமும திருமபும யானையேறினவனோ, குதிரை யேறினவனோ, தேரேறினவனோ, பகைவரைப பொடிசெயகினறவ ரான இவரை எதிரதது உயிரில விருபபஙகொணடு மறுபடி க்ஷேமத துடன வீடடுககுச செலலுகிறவன எவன இருககிறான? யுததத தில, இநதப பீஷமதுரோணரகளால, கொலவதெனறு நிசசயிககப படடு, குரூரமான பாணததால தாககபபடட [1] ஒரு மனிதன உயி ருடன எபபடி விடபபடுவான? நீ கிணறறில வசிககினற தவளைபோல, ஒனறு சேரநததும, வெலலமுடியாததும, தேவ ஸைனயமபோல விளஙகுவதும தேவரகளால ஸவரககம காககபபடுவது போலக கீழைததிககிலுளளவரகளும மேலைததிககிலுளளவரகளும தெற குததிககிலுளளவரகளும வடககுததிககிலுளளவரகளும காம போஜரகளும சகரகளும கசரகளும ஸாலவரகளும மாதஸியரக ளும குருதேசததில முககியமான தேசததிலுளளவரகளும மிலேச சரகளும வேடரகளும தமிழரகளும தெலுஙகரகளும காஞசியி லுளளவரகளுமான அரசரகளால காககபபடடதுமான இநதசசேனை யை, ஏன அறியவிலலை ? மநதனே ! அறபமான புததியுடையவனே! யுததததில நனகு விருததியடைநததும, நனகுவிருததியடைநத கங கையின வேகமபோலக கரைகடககமுடியாததுமான பலவித ஜனங களுடைய ஸஙகததையும யானைபபடையின நடுவில இருபபவனான எனனையும எதிரதது ஏன யுததம செயயவிருமபுகிறாய ?" எனறான.

1 'பதா பூமிம உபஸபருசந' எனபது மூலம 'காலால பூமியைத தொடடுக கொணடு' எனபது பொருள. 'மனிதன' எனபது பழையவுரை.

இவவிதம, உலூகனைவன, அரசரும தாமபுததிரருமான யு
டிரரை நோககிச சொலலிவிடடு, மறுபடியும அரஜுனனைத திரு
நோககிச சொலலலானன. 'அரஜுன! தறபுகழசசி செயதுவெ
ளாமல யுததம செய என பலவாருகப பிதறறுகிருய? பித
வதினல இது ஸிததிககிறதிலலை. தனஞசய! உலகததில இ
காரியம பிதறறுவதினலே கைகூடுமானல எலலாரும விருப
நிறைவேறுதலை அடைவாாகள பிதறறுவதில ஒருவனும
திரனிலலை உனககு வாஸுதேவன ஸஹாயமெனபதை
வேன உனது காணடீவம [1]பனையளவெனபதையும அறிவே
உனனைபபோனற போாவீரன வேறிலலை யெனபதையும அறிவே
அறிநதே உனனுடைய இநதராஜபததைத தரிககிறேன. மனி
மாயை முதலிய கபடததினல ராஜயததை அடைகிறனிலலை
தான மனததினலேயே அனுகூலமானவைகளை வசததில செ
றது நீ புலமபிககொணடிருககையிலேயே பதினமூனறு வரு
கள ராஜயததை அனுபவிததேன உனனையும உனசுறறதத
யும கொனறுவிடடு மறுபடியுமே ஆளபபோகிறேன பலகு
தாஸனே! நீ பநதயஙகளாலவெலலபபடடபொழுது உனனுடை
காணடீவம எஙகே போயிறறு? பீமனுடையபலமும எஙகே போ
று? அபபொழுது, குறறமறறவளான கிருஷணையைததவிர, க
யுடன கூடிய பீமனலேயோ காணடீவததுடனகூடிய தனஞசயனு
யோ உஙகளுககு விடுதல ஏறபடவிலலை திருபதனபுததிரிய
அவள அடிமைகளான உஙகளை விடுவிததாள அறபமனிதத
மையை அடைநதவாகளும அடிமையினுடையவேலையிலிருபபவா
மான உஙகளை நான அபபொழுது 'எளளுபபதாகள' எனறு செ
னது உணமையே ஏனெனருல, அபபொழுது, விராடநகரத
தனஞசயன பினனலைததரிததானலலவா? குநதியினபுததிர!
பொழுது, பீமஸேனன விராடனுடைய பாகசாலையில சமையலே
செயது களைததானது எனனுடைய ஆணமையே இவவிதம,
பொழுதும க்ஷததிரியாகள க்ஷததிரியாகளவிஷயததில இந
தணடததைச செயவாாகள பேடிவேஷமபூணடு தலைமயிரைப
னிககொணடு கனனிகைகளை ஆடடிவைததாய பாலகுன! வா
தேவருககும உனககும பயநது ராஜயததைக கொடேன கிருஷ
னுடன சோநது யுததம செய மாயையோ இநதிரஜாலமோ, ஏமா

[1] 'தால' எனபது மூலம 'ஆறுமுழநீளமுளளது' எனபது இஙகி
மொழிபெயாபபு.

லா, பயமுறுததலோ யுததததில ஆயுததததை எடுததவனுன
தகு எதிராகச சிஙகநாதம செயயா அலலவா? ஆயிரம வாஸு
வாகளாயினும நூறு அாஜுனாகளாயினும வீணபோகாதபாணங
யுடைய எனனிடமவநதால பததுததிககுககளிலும வெருணடு
வாாகள பீஷமருடன யுததததைசசெய அலலது, தலையால
யையாவது உடை. கிருபராகிற பெரிய மீனையுடையதும விவிம
யாகிற பெரிய பாமபுளளதும பருஹதபலனுகிற பெரிய பெருக
புடையதும ஸோமதததனமகனுகிற திமிஙகிலததையுடையதும்
மாாகிற வேகததையுடையதும முடிவறறதும துரோணராகிற
தலை யிருபபதனுல நெருஙகமுடியாததும காணனுகிற வாாலமீனை
டயதும சலலியனுகிற சுழலையுடையதும காமபோஜனுகிற வட
ககனலையுடையதும பெரிதான பளளததை யுடையதுமான
ாகளாகிற ஸமுததிரததையாவது கைகளால தாணடு நீ துசசா
னுகிற பெருககையுடையதும சலனும சலயனுமாகிற மதஸியத
யுடையதும ஸுஷேணனுடைய பலவித ஆயுதஙகளாகிற நாகங
யும முதலைகளை புமுடையதும ஜபதாதனுகிற மலையையுடையதும
மிதானுகிற மேடடையுடையதும தூமாஷணனுகிற ஜலததை
டயதும சகுனியாகிற பளளததையுடையதும குறைவறறதும
வும பெருகியிருபபதுமான ஆயுதவெளளததில இறஙகி உறவினரானை
ம மடிநது இளைபபால மனம அழிநதுபோமபொழுது, உனது
ாம பரிதாபததை அடையபபோகிறது பாரதத! அபபொழுது,
ாஜுடைய மனமானது, அசுததனுடைய மனமானது ஸவாககததி
நதும திருமபுவதுபோலப பூமியை அரசாளுவதிலிருநதும
நமபபபோகிறது ஸமாதானததை அடையககடவாய தவமிலலா
னுல அடைய விருமபபபபட்ட ஸவாககம அடையபபடாதது
ால உனனுல ராஜபமோ சிறிதும அடையததககதிலலை'
ாஜுன

நூறறறுபததிரணடாவது அதயாயம

உலூகதூதாகமணடாவம (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன்முதலானவர்கள் உலூகன் மூலம்
துரியோதனனுக்கு மறுமொழி அனுப்பியது)

உலூகனே, ஸாபபமபோலச சினஙகொணடவனுன அாஜுனனை
படியும வாாததையாகிற கோலால குததுகிறவனுகி, (தூயோ

தனன்) சொல்லியபடி வாாத்தையைச் சொன்னுன. அவனுன
அந்த வாாத்தையைக் கேட்டு, பாண்டவாகள் மிகக் சினமகொண
கள். முன்னமே மிகக் சினமகொண்டவாகளும் உலூகனுலும
மதிக்கப்பட்டவாகளுமான அவாகள் ஆஸனஙகளிலிருநதும எ
திருநதாாகள், கைகளையும உதறினுாகள் ஸா்பபஙகளைபோலக் (
மூண்டு ஒருவரையொருவா பாாததாாகள் பீமஸேனன தலை
கவிழநதுகொண்டு ஸாபபமபோல மூச்சுவிட்டுக் கடை சிவநத கண
ளாலே உலூகனைப் பாாததான பீடையடைநதவனும கோபத்
மிக அடிக்கப்பட்டவனுமான பீமனைபபாாதது வாஸுதேவா சி
துக்கொண்டு அவனைக் காவிக்கச்செயகிறவாபோல உலூகனை நோ
'உலூக! சீக்கிரம செல்லு. துாயோதனனிடம, '(உன) வாாத
கேட்கப்பட்டது (அதன) பொருளும ஆராயபபட்டது. உனனிஷ
எதுவோ அது அபபடியே ஆகட்டும' என்றும சொல்லு' என
மறுமொழியுரைததாா ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! நீண்ட கை
யுடையவரான கேசவா இவவிதமசொல்லிவிட்டு மறுபடியுமே பே
வாளரான யுதிஷ்டிரரை [1] ஏறபபாாததாா

உலூகனுனவன ஸஞ்ஜயனைவரும், புகழபெறறவா
கோவிநதரும, புததிராகளுடனகூடின துருபதனும, விராடனுமா
இவாகளுககெதிரில எல்லா அரசாகளுடைய நடுவிலும வாாத
தையைசசொனனுன ஸாப்பமபோலச் சினஙகொண்டவனுன அ
னனை மீண்டும வாாத்தையாகிற கோலினுல குததுகிறவனுகி (
யோதனன) சொல்லியபடி வாாத்தையைச் சொனனுன, கிருஷ்ண
முதலான அவாகளெல்லாரையும நோக்கிச் சொன்னபடி சொனனு
தீமையாகவும கடுமையாகவும சொல்லப்பட்ட உலூகனுை
அந்த வாாத்தையைக்கேட்டு அாஜுனன கலங்கினுன, நெறறி
யும துடைததான அரசரே! அபபொழுது அந்த நிலை
உள்ள அாஜுனனைபபாாதது அநதச சபையானது பொறுக்கவில
ஓ! மஹாராஜரே! பாண்டவாகளைச் சோநத மஹாரதாகளும ஆ
பிள்ளைகளுட சிறநதவாகளும திருஷ்டதயுமனன, சிகண்டி, மகா
ஞன ஸாத்யகி, ஸகோதராகளான ஐநது கேகயாகள், ராக்ஷஸ
கடோதகசன, உபபாண்டவாகள், அபிமனயு, திருஷ்டகேதுவெ
கிற அரசன, பராக்கிரமசாலியான பீமஸேனன, மகாரதாகள
நகுலஸஹதேவாகள ஆகிய இவாகள கேட்டு, மகாதமாவான கோ
தா அாஜுனன இவாகளின நிநதையினுலுண்டான கோபத

1 'ஸமுதைக்ஷத' எனபது மூலம்,

ரித்தாாகள அவாகளெலலாரும கோபததால மிகச சிவநதகணக
டயவாகளாகி ஆஸனததிலிருநதும கிளமபிஞாகள சிவநத சநத
பூசப்படடவைகளும தோளவளேகளாலும முததுககுஞசஙகளா
கேயூரஙகளாலும அலஙகரிககபபடடவைகளும அழகியவை
மான கைகளை நீடடிககொணடு பறகளேப பறகளால கடிததுக
வாயகளை நககிககொணடாாகள. குநதியினபுததிரனுன விருகோ
ன அவாகளுடைய இஙகிதஙகளால அபிபபிராயததையறிநது
பததால ஈனகு ஜவலிககிறவனபோல வேகததுடன எழுநதிரு
ன; உடனே, கணகளை உருடடிவிழிததுப பறகளைககடக
னறுகடிததுக கையால கையைப பிசைநது உலூகனே நோககி
வாாததை சொலலலாஞன

'மூாகக! சகதியறறவாகளைபபோல எஙகளை உதஸாகபபடுத
தினிமிததம துரியோதனன உனனிடம சொலலியனுபபிய வார்த
யானது கேடகபபடடது மநத! ஆகையால, கேடகமுடியாத
, எலலா க்ஷததிரியாகளின மததியிலும ஸூதபுததிரனும தாப
திககாரனுன உனனுடைய பிதாவும கேடகுமபடி நீ துரியோதன
டம சொலலவேணடியதுமான வாாததையைக கேள 'துராசார
டயவனே! நாஙகள மூததவனுடைய பிரீதியை விருமபி
விஷயததில எபபொழுதும பொறுததுககொணடே வநதோம.
னே நீ பாராடடவிலலை புததிமானும குலததிறகு நலததை
மபினவருமான தாமராஜா பகைதணிதலை விருமபிக கௌரவா
க குறிதது மாதவரை அனுபபவும செயதாா நீ காலனுல
பபடடு நிசசயமாக யமன வீடடை அடைய விருமபினவனுயிருக
ய. எஙகளுடன போாபுரியககடவாய அதுவும நாளை ஏறபடப
கிறது அது நிசசயம நானும பிராதாககளுடன கூடின உனனைக
லலுவதாகப பிரதிஜஞை செயதேன. பாவி! அது அபபடியே
தம. அதில ஆலோசனையிலலை. வருணனுககு இருபபிடமான
ததிரம உடனே கரையை மீறினுலும பாவதஙகள சிதறினுலும
சொனனது பொயயாகாது துாபபுததியுடையவனே! உனககு
னே குபேரனே அலலது ருததிரனேயோ ஸஹாயமாயிருநதா
பாணடவாகள பிரதிஜஞை செயதபடி நனறுகச செயவாாகள.
சாஸனனுடைய உதிரததையுமஇஷடபபடி அருநதபபோகிறேன.
தக காலததில எநத க்ஷததிரியன மிகக சினததுடன எனனை
ாதது யுததம செயவானே அவனையும, பீஷமரை முனனிடடவனு
வும, யமன வீடடுககு அனுபபுவேன. க்ஷததிரியாகளின ஸபைபு

யில என்னுல சொலலபபடட இநத வாாததையையும ஸததியமா
படி நான 1 என்மேல ஆணைவைககிறேன' என்றுசொல' என்று

பீமஸேனனுடைய வாாததையைககேடடுப பொறுததவனுன எ
தேவனும, கோபததால மிகச சிவநதகணகளையுடையவனுகி,உலூ
நோககி, 'பாவி! வீராகளுடைய ஸபையில காவததுடன கூடிய
னுககொததும (உன) பிதாவினிடம நீ சொலலவேணடியதுமான
வாாததையைககேள 'திருதராஷ்டிாருககு உன்னுடன ஸமபநத
படாவிடில, எஙகளுககுக கௌரவாகளுடன ஒருபோதும கலக
படாது நீயோ உலகததையும திருதராஷ்டிரருடைய குலதத
நாசமசெயயத தனகுலததைபழிபபவனும பாவஙகளைச செயப
மாகப பிறநதாய' என்று சொலலு. பாவியான உன்னுடைய பிதா
(நாஙகள) பிறநததுமுதல எஙகளுககு எநநாளும குரூரமான
களைசசெயய விருமபுகிறுன. தொடாசசியான அநதப பகை
அடையமுடியாததானமுடிவை அடையபபோகிறேன. நான முத
சகுனிபாாகக உன்னைககொனறபிறகு, எலலாவிலலாளிகளும ப
திருககச சகுனியைக கொலலுவேன' என்ருன. பீமஸேன,
ஸஹதேவனுமாகிற இருவருடைய வாாததையையுமகேடடு, அ
னன, பீமஸேனனைக காவிககசசெயகிறவனபோல, ஒருவாாத
யைச சிரிததுககொணடு சொலலலானுன

'ஓ! பீமஸேன! உன்னிடம பகைததவாகளான மநதாகள
பாசததின வசததையடைநதவாகளாகி வீடுகளில ஸுகதது
இரார ஓ! மனிதாகளில சிறநதவனே! நீ உலூகனையும கடுமை
கபபேசககூடாது சொனனபடி திருமபசசொலலுகிறவாகள
தூதாகள குறறவாளிகளாவாாகளா?' என்ருன. நீணடகை
யுடைய அாஜுனன பயஙகரமான பராககிரமததையுடைய பீ
நோககி இவவிதமசொலலிவிடடு, ஸுஹருததுககளான திருஷ
யுமனன முதலிய வீராகளைநோககிச சொனனதாவது —'ப
யான அநதத திருதராஷ்டிரபுததிரனுடைய சொலலைக கேடடீா
விசேஷமாக வாஸுதேவரையும என்னையும நிநதிததததையும
டீாகள கேடடு, நீஙகள எஙகளுடைய நலததை விருமபிக கோ
ததையும அடைநதீாகள. வாஸுதேவருடைய பிரபாவததினு,
உஙகளுடைய முயறசியினுலும நான உலகிலுளள முழுமையும
எலலா க்ஷததிரியாகளையும மதிககவிலலை உஙகளால

1 'அநதாாதமாவான பகவானமேல ஆணையிடுகிறேன' என்பது பத
வுரை.

கி கொடுககபபடடவனுகி, உலூகனிடம, இவன துரியோதனனி
ம சொலலவேணடியதும, இநதசசெயதிககு மறுமொழியுமான
யதியை அனுபபுகிறேன 'அவிகளலலவா (வாாததைககு) வாாத
ததையப பதிலாகச செயவாாகள? ஆகையால, நாளைவிடிநததும,
சனையின முகபபில காணடிவததால இநதபபிததறறலுககு மறுமொ
சொலலுவேன' எனறு சொலலி, அபபொழுது, ராஜஸரேஷடா
ரான அநத அரசாகளெலலாரும அநதவாாததையின உபசாரத
ல ஆசசாயமடைநதவாகளாகித தனஞசயனைக கொணடாடினா
ா அபபொழுது, அாஜுனன அவாகளெலலாருககும, கௌரவத
றகும பிராயததிறகும தககபடி, நனமொழிகூறித துாயோதன
ககுச சொலலியனுபபவேணடிய வாாததைககாகத தாமராஜரை
ரககி, 'ஓ! பரதஸரேஷடரே! ராஜஸரேஷடனெனவன தனனை
வமதிககிறவனு யிருககககூடாது. ஆகையால, உமது பணிவிடை
ல பறறுளளவனுக நான உலூகனிடம முதலில நயமாகவும பிறகு
மையாகவுமுளள மறுமொழியைச சொலலப போகிறேன' எனறு
ானனுன பரதஸரேஷடனுன அாஜுனன துாயோதனனுடைய
ததவாாததையைக கேடடுக கணகள மிகசசிவநது ஸாபபம
ால மூசசுவிடடுக கோபததால சிரிபபவனபோலக கடைவாய
ா நககிககொணடு ஜனாததனரையும ஸகோதராகளையும பாாத
ப பெரியகைகளைச சுழறறிககொணடு உலூகனை நோககி,
ுபபா! உலூகா! சூதாடியின மகனே! போ[1] நனறிகெடடவனும
ககக குணமுளளவனும துாபபுததியுளளவனும குலததிறகுப
வியுமான துாயோதனனிடம சொலலு 'எபபோதும பாவம
யபவனே! பாணடவாகளவிஷயததில எநநாளும கோணலாகவே
டக்கிறுய் பாவி! எநத க்ஷததிரியன தனபலததால பிறாகளை
ககிரமிததுப பயமிலலாதவனுகி (தான) சொனனவாாததையைப
ததிசெயது பகைவாகளை அழைககிறுனே அவனே ஆணபிளளை
ல குலததில இழிவானவனே! அபபடிபபடட பாவியான நீ
ததிரியனுயிருநது எஙகளைச சணடைககு அழைததுப பெரியோா
ளையும சிறியோாகளையும முனவிடடுககொணடு யுததததைச செய
தே. கௌரவ! உனபலததையும வேலைககாராகளின பலத்தையும
டுததுப பாணடவாகளை யுததததிறகு அழை[1] எவவிததததாலும,
ததிரியனுயிருககக கடவாய தான பகைவரைத தாஙகசசகதி
லாமல எவன பிறாபலததை அடுததுப பகைவரை அழைககி

[1] வேறுபாடம.

ருேனு அவனேஅலியாவன அபபடிபபட்ட நீ பிறாபலததைதகொன் உனனைப பெரியவனுக நினைககிருய இவவிதம சகதியறறவனு நீ எப்படி எஙகளைககுறிததுக காஜிககிருய?' எனறுசொல' என்று

அபபொழுது, கேசவா, மறுபடியும 'என வாாததையையு அநதத தூயோதனனிடம சொலலவேணடும. 'துாபபுததிபுடை வனே! இதோ நாளை (யுததததை) அடையககடவாய ஆணமக யிருககககடவாய மூடனே! நீ, 'கிருஷ்ணன யுததமசெயயம டான. பாணடவாகள அவனைத தேரோட்டுவதறகாக வரிததுவ டாாகள' எனறுஎணணிப பயபபடாமலிருககிருய. இது ஒருபோ தும நேராது. நான கோபததால எலலா அரசாகளையும அக திருணஙகளை எரிபபது போல எரிபபேன ஆனுல, யுதிஷ்டி டைய கட்டளையினுலே யுததம செயகினறவனும இநதிரியஙக ஜயிததவனும மகாதமாவுமான அாஜுனனுககு ஸாரததியதை செயயபபோகிறேன இபபொழுது, நீ மூனறு லோகஙகளுககு மேலே கிளமபினுலும பாதாளததில புகுநதாலும நாளைககாலை அஙகஙகே அாஜுனனுடைய தேரைப பாாபபாய. பீமஸேன டைய சொலலையும நீ வீணவாாததையாக நினைககிருய துசசாஸ னுடைய உதிரததைப பானம செயயபபட்டதாக உறுதிசெய் கொள விபரீதமாகபபேசுகிறவனுன உனனை அர்ஜுனனும யுதி டிராஜரும பீமஸேனனும நகுலஸஹதேவாகளும மதிககமாட்ட கள்' எனறுசொல' எனறா

நூறறுபததுமூனறுவது அதயாயம்

உலூகதூதாகமனபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உலூகன் பாண்டவாகள் தனித்தனி சொன்னசெயதியைத் துரியோத னுக்குச் சொல்லியதும், துரியோதனனுடைய கட்டளைப்படி கர்ணன் யுத்தஆரவாரம் செய்ததும்)

ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! பெருமபுகழையுடைய குடாகேசனு அவன கேசவரைபபாாததுத துரியோதனனுடைய அநதவாாதன யைககேட்டு மிகசசிவநதகண்களாலே உலூகனை ஏறபபாாததா கையைவீசிககொண்டு உலூகனைநோககிச சொனனதாவது:—'எவ தனபலததைஅடுததுப பகைவாகளை அழைககிருனே, பயமிலலாப பகைவருடன யுததமுமசெயகிருனே அவன ஆணபிள்ளையாகசசொ

படுகிறுன. எவன அசகதியினுல பிறாபலததையடுததுப பகை களை (பபோருககு)அழைககிருனே அவன உலகததில மனிதருள மன. அவன க்ஷதாபநது (=க்ஷதரியரில இழிநதவன) ஆவான. படிபபட்ட நீ பிறாகளுடையபலததினுல உனககுப பலமிருப ாக நினைககிருய மூட! நீ கெட்டமனிதனுக இருநதுகொணடு ாகளைத தூஷிககவிருமபுகிருய தாபபுததியுடையவனே! குலத கககெடுபபவனே! பிராயமுதிாநதவரும எலலா அாசாகளுடைய மையிலும எணணமுடையவரும இநதிரியஙகளை ஜயிததவரும ாறிவாளருமானவரை மரணததிறகாகத தீக்ஷசெயவிததுப றுறுகிறவனுன உனனுடைய அபிபபிராயததை நாஙகள அறிநது டோம. திருதராஷ்டிர புததிரனே! பாணடவாகள தமை தலே பீஷமரைக கொலலமாடடாாக ளெனறனரே அவருடைய ததையடுததுப பிதறறுகிருய? அநதப பீஷமரை, எலலாவில ரிகளும பாாததிருககத, முதலில கொலலுவேன' எனறுசொல. தவய! நீ போய, பாாதாகளை ஒனறுகச சோததுவைத்து, நதராஷடிாரின புததிரனுன துரியோதனனிடமசொலலு 'இட்க யாலும பாணஙகளைப பிரயோகிககினற அாஜுனன,'அபபடியே டடும' எனறு சொனனுன. ராததிவிடிநது யுததம ஏறபடப ாகிறது கமபீரமான ஸவபாவமுள்ளவரும ஸதய ஸநதருமான ஷமா, (ஸபையின) நடுவில, கௌாவாகளை மகிழசசெயபவராய, கதவய! நீ திருதராஷ்டிாபுததிரனுன துரியோதனனிடம னறு நான ஸருஞ்சயாகளுடைய படையையும ஸாலவேயகாகளை கொலவேன இது எனனுடைய பொறுபபு. நான துரோணா லாவிடினும (எலலா) உலகததையும கொலலுவேன உனக பாணடவரிடமிருநது பயமிலலை' எனறும, 'பாணடவாகளிட ம செனறுசொல' எனறும சொனனமையால, உனககு ஜயம கிடைததுவிட்டதாகவும பாணடவா ஆபததை அடைந்து டடதாகவும அபிபபிராயம ஸூரியோதயகாலததில சேனையுடன னவரும தவஜமும ரதமும உளளவரும ஸதயஸநதருமான ஷமரை எதிாபாாதது ரக்ஷியுஙகள நாளை நீஙகள பாாததிருகக, ஙகளுககுத) திட்டுபபோலிருககிற இநதபீஷமரைப பாணங ால தேரிலிருநதும விழுமபடி தளளபபோகிறேன' என்று ால நாளை விடிநதவுடன, நான அமபுககூட்டததால பீஷமரை ககும நிரபபியதைப பாாததபிறகு, துரியோதனன, பிதறறு வாாத தயை அறிவான. 'துரியோதன! ஸபையின மததியில அறப அறி

வுடைய மனிதனும தாமஙகளை அறியாதவனும நிதய வயிரததுட
கூடினவனும கெடடபுததியுடையவனும கொடுஞ செயகையைச செ
பவனுமான உன தமபியான துசசாஸனனை நோககி கோபததுட
பீமஸேனன சொனன பிரதிஜஞையைச சீககிரம ஸதயமாகப பா
கபபோகிறாய துரியோதன! அஹஙகாரததிறகும கொழுபபுக
கோபததிறகும கடுமைககும நிஷடூரததிறகும காவததிறகும
புகழ்சசிககும கொடுநதனமைககும குரூரததனமைககும தா
தைப பகைபபதறகும அதாமததிறகும அதிகபபேசசுக
பெரியோரகளை மீறுவதறகும வெறறியில நிசசயததுககும சே
யின மிருதிககும எலலாஅநீதிககும உளள தீவரமான பயனை வி
வில பாரபபாய. மனிதருள இழிநதவனே! மூட! வாஸுதேவ
ஸஹாயமாகவுடைய நான கோபமுறறிருகக, உனககு எனன க
ணததினால உயிரிலேயோ ராஜயததிலேயோ ஆசை உணடாயி
கிறது? பீஷமரும துரோணரும ஒழிவடைநது ஸூதபுததிர
வீழததபபடடபொழுது, உயிரிலும ராஜயததிலும புதாரகளிட
திலும ஆசையறறவனாவாய துரியோதன! ஸஹோதரரகளும பு
ராகளும மடிநததைக கேடடுப பீமஸேனனால அடிககவுமபடடு (
களுககுசசெயத) தீஙகுகளை நினைபபாய வஞசகனே! நான இர
டாவது பிரதிஜஞையைச செய்யேன. ஸதயமாகச சொலலுகிறே
இவைஎலலாமோ மெயயாகவே நேரபபோகினறன' எனறும செ
எனறான.

யுதிஷடிரரும, சூதாடியினமகனான உலூகனைநோககி, இ
வாரததையைச சொலலலானார். 'அபபா! உலூகா! நீ துரியோ
னனைஅடைநது எனவாரததையைச சொலலு. 'நீ உனநடை
கொணடு எனநடையைஅறிவதறகுத தககவனலலை பொய
மெயயன இருவரகளுடையவிததியாஸததையும (உலகத்தோா) அ
வார நானோ புழுவுககும எறுமபுககுமகூடத தீஙகுசெயயவி
பேன அபபடியிருகக, எவவிதததாலும ஞாதிகளினவதத
விருமபுவேனா? அபபா! இதறகாக, நான முன ஐநதுகிராமங்க
வேணடினேன மிககதாபபுததியுடையவனே! நான உனனுடை
பெரிய துககததை எபபடிபாராமலிருபபேன? அபபடிபபடட
ஆசையாலசூழபபடட மனததையுடையவனாகி மூடததனமையில
பிதறறுகிறாய அபபடியே, வாஸுதேவாசொனன நனமொழியை
ஏறறுககொளளவிலலை இபபொழுது, பலபலவாரததையினால என
பயன? பநதுககளுடன யுததமிசெய கைதவய! எனககு அனிஷ

சசெயபவனுன கௌரவனிடம, 'உனவாாததைதயைக கேடடேன;
யததைதத தெரிநதுகொணடேன உன இஷடபபடி நடககடடும'
று சொல' எனறு உரைததா பிறகு, பீமஸேனன திருமபவும
புததிரனுன உலூகனை நோககி, 'உலூக! மதிகேடனும பாவியும்
யததில தீஙகுசெயகிறவனும வஞசகனும பாவமே வடிவான
ம தீயஒழுககமுடையவனுமான துரியோதனனிடம, 'இழிநத
ா! கழுகின வயிறறிலாவது அஸதினுபபடடணததிலாவது நீ
ககவேணடும ஸபையினமததியில எனனுல உறுதிகூறபபடட
லலை நான ஸததியமாகச செய்வேன உனககு ஸததியததைதக
ணடு ஆணைவைககிறேன நான யுததததில உனஸோதராகளை
கொனறு உனதொடைகளையும முறிததுத துசசாஸனனையும
னறு அவனுடைய இரததததைதப பானமசெயவேன துரி
தன! திருதராஷடிரனின புததிராகள எலலாருககும நான
தயு எலலா ராஜபுததிராகளுககும அபிமனயு மிருதயுவாவான;
தகமிலலை காரியததைதசசெயது ஸநதோஷிககச செயவேன.
யாதன! மறுபடியும, எனசொலலைக கேள் தாமராஜா பாாககு,
னை எலலா ஸஹோதராகளோடும கொனறு காலால தலையில
பபேன' எனறு எனசொலலைசசொல' எனறு சொனனுன்
அரசரே! பிறகு, நகுலன, 'உலூக! குருவமசததிற பிறநத
ம திருதராஷடிராருககுப புததிரனுமான துரியோதனனிடம,
ரவ! நீ சொனன எலலாவாாததைதயையும உளளபடி கேடடேன
னககுக கடடளையிடடபடி செயவேன' எனறு சொல' எனறுன
அரசரே! ஸஹதேவனும, 'துரியோதன! உனனுடைய இரத
ணமானது வீணுகபபோகிறது மஹாராஜனே! எஙகளுடைய
ததுககததைத நீ சநதோஷததுடன பிதறறுவதால புததிராகளு
ம ஞாதிகளுடனும உறவினாகளுடனும துககிககபபோகிருய'
ு சொல' எனறு ஆாததததுடனகூடிய இநதவாாததைதயைச
னனுன
முதியவாகளான விராடராஜனும துருபதனும, உலூகனைநோககி,
தவாயிருபபவனுககுத தாஸததனமையைப பராாததிபபோமென
எபபொழுதும எஙகளுடைய எணணம அபபடிபபடட நாஙகள
ாகளோ, தாஸாலலாதவாகளோ, எவனுககு எவவிதமான பௌ
இருககிறதோ அவறறை நாளைபபாாபபோம' எனறு சொனனுா
பிறகு, சிகணடியானவன, உலூகனை நோககி, 'நீ எபபொழு
பாவஙகளில பறறினவனுன அரசனிடம, 'அரசனே! நான

யுததததில குரூரமான செயகையைசசெயவதை நீ பாா எவருனை
வீாயததையடுதது யுததததில ஜயததை நினைககிருயோ அபப
பட்ட உனனுடைய பிதாமஹரை நான தேரிலிருநதும விழச
வேன மஹாதமாவான பிரமமாவால பீஷமரின வததஇறகாக
படைககபபடடேன அபபடிபபட்ட நான எலலாவிலலாளிக
விழிததிருககையில பீஷமரைக கொலலுவேன' எனறு சொலலவே
டும்' எனறு இநதவாாததையைச சொனனுன திருஷடதயுமன
கைதவயனுன உலூகனை நோககி, 'நீ ராஜபுததிரனுன துரியோ
னிடம், 'நான துரோணரைக கூட்டததோடும பநதுககளோ
கொலலுவேன. மேலும, முனனோாகளசெயத பெரிதான அ
டானததை நான அவசயம செயயவேணடும. நானும, மறற
செயயமுடியாத செயலைச செயவேன' எனகிற எனனுடைய வாாத
யைச சொலலவேணடும்' எனறு இநத வாாததையைச சொன
தாமராஜா உலூகனை நோககிக கருணையினுல, 'ஓ! அரசனே!
எவவிததுதாலும ஞாதிகளின வதததை விருமபேன கெடுமதி
ளவனே! உனனுடைய குறறததினுலேதான இதெலலாம (நோகி
எனபது வெளிபபடை' எனறு சொல' எனறு உரைததுவிட்டு,
பனே! உலூக! ஆகையால, அபிபராயமுணடானுல போ, தாம
வேணடாம அலலது, இஙகேயே இரு உனககு மஙகளமுணடா
நாஙகளோ உனனுடைய உறவினா' எனறு பெரிய வாாததை
சொனனுா

பிறகு, உலூகனே, தாமபுததிரான யுதிஷடிரரிடம
மதிபெறறுககொணடு துரியோதனராஜன இருககுமிடம சென
ஓ! பாரதரே! உலூகன, பிறகு, பொருதவனுன துரியோதனன
வநது, அாஜுனன சொனன எலலாவாாததையையும சொன
சொனனுன. வாஸுதேவா, பீமன, தாமராஜா ஆகியஇவாக
ஆணமையையும, நகுலன, விராடன, துருபதன, ஸஹதே
திருஷடதயுமனன, சிகணடி ஆகிய இவாகளுடைய வாாதை
யும, கிருஷணுாஜுனாகளுடைய சொலலையும முழுமையும சொ
படி சொனனுன ஓ! பாரதரே! பரதசரேஷடனுன துரி
னன கைதவயனுடைய அநத வாாததையைககேட்டு, ஸ்ரீ
யததுககுள சேனைததலைவாகளெலலாரும சோநது நிறகுமபடி
சாஸனனையும கா்ணனையும சகுனியையும தஙகள சைனியதை
மிதாசைனியததையும கட்டளையிட்டான பிறகு, காணனுல
கள கட்டளையிடபபட்டு மிகக விரைவுடனகூடிச சில தோகளா

ஓட்டகங்களாலும், சில பெண்குதிரைகளாலும், சில பெரிய
கமுடைய நல்ல குதிரைகளாலும், 'உதயத்திறகுமுந்தி படை
தமாகவேண்டும்' என்று கர்ணனுடைய ஆஜ்ஞையால் அரசா
க கட்டளையிட்டுக்கொண்டு சீக்கிரம் எல்லாச்சேனைகளையும் சூழ்ந
கள்.

நூற்றறுபத்து நான்காவது அத்யாயம்

உலூகதூதாகமனபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் சேனைகளை யுத்தத்திற்குப் புறப்படச்செய்ததும், திருஷ்டத்யும்
னன் பீமஸேனன் முதலானவர்கள் துரியோதனன்
முதலானவர்களோடு முறையே எதிர்க்க
வேண்டுமென்றுசொல்லியதும்)

உலூகனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, குந்தியின் புத்திர
ர் யுதிஷ்டிரர், திருஷ்டத்யும்னனைத் தலைவனாக உடையதும் திருஷ்
யும்னனவசத்தை அடைந்ததும் பிரவேசிக்கமுடியாததும் அசை
ற கடலுக்கு நிகரானதும் பீமார்ஜுனர் முதலிய மஹாரதர்களால்
கப்பட்டதும் பூமிபோல அசைவற்றதும் ரதகஜதுரகபதாதிக
ன நால்வகைப்படையையுமுடையதுமான சேனையைப் பிரயாணம்
பவித்தார் அதனுடைய முகப்பில், பெரிய வில்லையுடையவனும்
ஞ்சால புத்திரனும் யுத்தத்தில் கெட்டமத்தை உடையவனும்
ரோணரை எதிர்க்க விருப்பமுள்ளவனுமான திருஷ்டத்யும்னன்
னைகளை நடத்தினான் அவன், வலிமைக்கும் ஊக்கத்திறகும்
கப்படி, தேராளிகளைக் கட்டளையிட்டான் கர்ணன்பொருட்டு அர்
னனையும் துரியோதனன்பொருட்டுப் பீமஸேனனையும் சல்யன்
ருட்டுத் திருஷ்டகேதுவையும் கிருபரின்பொருட்டு உத்தமௌ
ஸயும் அச்வத்தாமாவின்பொருட்டு நகுலனையும் கிருதவர்மாவின்
ருட்டுச் சைப்யனையும் ஜயத்ரதனின்பொருட்டு விருஷ்ணிவம்
தில் பிறந்த யுயுதானனையும் கட்டளையிட்டான், முன்னணியில்,
ஷ்மரின்பொருட்டுச் சிகண்டியையும் ஏற்படுத்தினான், சகுனியின்
ருட்டு ஸஹதேவனையும் சலனின்பொருட்டுச் சேகிதானனையும்
காத்தர்களின்பொருட்டுத் திரௌபதியின்புத்திரர்கள் ஐவரையும்
ட்டளையிட்டான் அவன், கர்ணபுத்திரன் விருஷஸேநனுக்கும்
ற அரசர்களுக்கும் அபிமன்யுவை நியமித்தான் ஏனெனில்,
வன், அவனை (த்திறமையுள்ளவனும்) போரில் அர்ஜுனனைவிட

மேலானவனுமாக நினைத்தான ஜ்வாலைபோன்ற நிறமுடையவ
பெரிய வில்லுடையவனுமான அவன், இவ்விதம், அந்தப் போர
களைத் தனியாகவும் சேர்த்துமே பிரித்துவிட்டுத் துரோணரை(த
பாகமாகச் செய்துகொண்டான். பெரியவில்லுடையவனும் சே
பதிகளுக்குத் தலைவனும் மேதாவியுமான திருஷ்டத்யும்னன், வி
படி அணிவகுத்தபின் யுத்தத்தில் மனம் ஊன்றிய பிறகு, உ
சித்தபடி, பாண்டவர்களின் படைகளைக் கூட்டிப் பாண்டவர்களு
வெற்றிக்காக யுத்தகளத்தில் ஸந்நத்தனாக இருந்தான்' என்றான்.

உலூகதூதாகமன பர்வம் முற்றிற்று.

நூற்றறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ரதாதிரத ஸங்க்யான பர்வம்.

(பீஷ்மர் தமது வல்லமையைத் துரியோதனனுக்குச்சொல்லி அவனு
அபயப்ரதானம் செய்ததும், துரியோதனன் தன்சேனையிலுள்ள
ரதாதிரதர்களுடைய கணக்கைச் சொல்லும்படி அவ
ரைக்கேட்டதும், அவர் அதனைக் கூறியதும்)

திருதராஷ்டிரன், ஸஞ்சயனை நோக்கி, 'அர்ஜுனன் யுத்தத
பீஷ்மரை வதஞ்செய்வதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்த பொழுது, துரி
தனன்முதலிய மந்தர்களான என்னுடைய புத்திரர்கள் என்ன
தார்கள்? வாஸுதேவரைச் சகாயமாகவுடையவனும் உறுதிய
வில்லையுடையவனுமான தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் (எனது) பிதாவ
பீஷ்மரைக் கொன்றுவிட்டானென்றே ஆலோசிக்கிறேன்
அறிவுள்ளவரும் பெரியவில்லையுடையவரும் யுத்தம் செய்கிற
ளிற் சிறந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மரும் அர்ஜுனனுடைய அந்த
தையைக் கேட்டு என்னசொன்னார்? கௌரவர்களுடைய பா
தைப் பொறுப்பவரும் பெரிய புத்தியையும் பராக்ரமத்தையுமு
யவருமான பீஷ்மர், சேனைக்குத் தலைவராயிருப்பதை அடை
என்னசெய்தார்?' என்று கேட்டான்.

பிறகு, ஸஞ்சயன், கௌரவர்களில்வயதுசென்றவரும் அளவ
திறமைவாய்ந்தவருமான பீஷ்மர் சொன்னபடி, எல்லாவற்றையு
அவனிடம் தெரிவிக்கலானான்: 'ஓ! அரசரே! சந்தனுவின் பு
ரரான பீஷ்மர் சேனைகளுக்குத் தலைவராக இருப்பதையடை
துரியோதனனைச் சந்தோஷிக்கச் செய்கிறவர்போல, 'நான், சக்தி
யுத்தத்தைக் கையிலுடையவரும் ஸேனாபதியுமான குமாரருக்கு ந

மசெய்து, இப்பொழுது உனக்குச் சேனாபதியாகப்போகிறேன்,
த்தகமில்லை சேனையின் காரியத்திலும், பலவிதமான அணிவ
புக்களிலும், கூலிக்காரர்களையும் ஸ்நேகத்தால் ஸஹாயமாகவந்த
களையும் வேலையைச் செய்யும்படி செய்வதிலும் அறிவுடையவனாக
க்கிறேன். மஹாராஜனே! படைகளை வரிசைப்படுத்தி நடத்து
லும், யுத்தத்திலும், அப்படியே யுத்தத்தில் பகைவர்களுடைய
களைத் தடுக்கும் செய்கைகளிலும், பிருகஸ்பதி அறிவதுபோல
கு அறிவேன் தேவர்கள் கந்தர்வர்கள் மனிதர்கள் இவர்களு
ய அணிவகுப்புக்களின் தொட்டக்கங்களையும் நன்கு அறிவேன்
அவைகளாலே பாண்டவர்களை மயங்கச்செய்வேன் உன்
த்திலுண்டான தாபமானது போகட்டும் அரசனே! அப்படிப
ட நான், உண்மையாக உன்படையைக்காக்கிறவனாகிச் சாஸ்திரப
யுத்தம் செய்வேன் உன் மனத்திலுண்டான தாபமானது நீங்க
டும்' என்றும் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்

துரியோதனன், 'ஓ! புஜபலமமைந்தவரே! காங்கேயரே! எனக்கு
ஸ்தமான தேவாஸுரர்களிடத்திலும் அச்சமில்லை இதனை உமக்கு
ண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் அப்படியிருக்க, எவராலும் வெல்ல
யாதவரான நீர் சேனைத்தலைவராக நிலைத்து நிற்கையிலும்,
ர்களில் சிறந்தவரும் யுத்தத்தைக் கொண்டாடுகிறவருமான
ரோணரும் இருக்கையிலும், கேட்கவும் வேண்டுமா? வீரர்களிற
ந்தவர்களான நீங்கள் உறுதியாயிருக்கும்பொழுது எனக்கு வெற
ய. ஓ! குருச்ரேஷ்டரே! தேவராஜ்யமும் அடைந்தாற்போலாகும்,
நிச்சயம் ஓ! கௌரவரே! பகைவருடையதும் என்னுடையது
ன ரதிகர்களுடைய கணக்கையும் அப்படியே அதிரதர்களுடைய
ர்க்கையும் முழுமையும் அறியவிரும்புகிறேன். பகைவர்களுக்கும்
படியே எனக்கும் பிதாமஹரான நீர் ஸமர்த்தராக இருக்கிறீர்
ன இந்த எல்லா அரசர்களோடும் சேர்ந்து அதனைக் கேட்க விரும்
றேன்' என்றான்

பீஷ்மர், 'காந்தாரியின் புத்திர! அரசர்களிற் சிறந்தவனே! பூமி
ப பரிபாலனம் செய்கின்றவனே! உனது சேனையிலுள்ள [1] ரதிகர்

---

[1] அர்த்த ரதன் = ஒரு தேராளியின்சக்தியில் பாதிகொண்டவன் அதா
, ஒரு தேராளியோடு எதிர்த்துத் தோல்வியடைபவனென்பது
ஸமரதன் = ஒரு தேராளியோடு எதிர்த்துநின்று தோல்வியடையாமல்
ர்செய்ய வல்லவன் ஏகரதன், ரதிகன், ஸமரதன் என்பன ஒருபொருட
றகள் இவர்களில் சிறந்தவனே 'ரதோத்தான' என்றும் 'ரதஸத்தமன்'
றும் இங்கேவழங்குகிறார்

களும அதிரதாகளுமான தோாளிகளுடைய கணககைக கேள
னுடைய இநதச சேனையில அநேகமாயிரஙகளும பதினுபிரஙக
கோடிகளுமான ரதஙகளிருககினறன முககியாகளின வரிசை
எனனிடம கேள முதலிலே, துசசாஸனன முதலிய நூறு ஸ
தராகளோடு நீ சிறநத ரதிகன எலலாரும ஆயுதஙகளில பழ
வாகளும வெடடுவதிலும பிளபபதிலும வலலவாகளும தோ
டிலும யானைககழுததிலும கதையிலும படடாககததியிலும கத
லும கேடகததிலும தோநதவாகளும தேரோடடுபவாகளும ஆ
வாகளும அஸதிரஙகளை அபபியஸிததவாகளும வேலையின பொ
பை நிறைவேறறுகிறவாகளுமானவாகள பாணததிலும அஸதிர
லும துரோணருககும சாதவானன கிருபருககும சிஷயாகளா
கள [1] பாணடவாகளாலே தீஙகுசெயயபபடடவாகளும மானமு
யவாகளுமான இநதத தாாததராஷடிராகள யுதததில கெட
முளளவாகளான பாஞசாலாகளை யுதததில கொலலுபவாகள
ஸரேஷடனே! அபபடியே, உனனுடைய எலலாசசேனைககும
யான நான பாணடவாகளெனறு பகைவாகளை நாசமசெய
எனனுடைய சொநதக குணஙகளைச சொலலக கூடியவனாகவில
உனனால அறியபபடடவனாகவே இருககிறேன ஆயுதத
தாஙகுபவாகளிற சிறநதவனும போஜ (வமசததிறபிறநதவ) னு
கிருதவாமாவோ அதிரதன அவன யுதததில உனனுடைய வி
பததை நிறைவேறறுவான சநதேகமிலலை ஆயுதஙகளை அ
வாகளால வெலலமுடியாதவனும (பாணஙகளைத) தூரததில போ
படி விடுபவனும பலமான ஆயுதஙகளுளளவனுமான அவன இ
ரன அஸுராகளைக கொலலுவதுபோலப பகைவாகளுடைய சே
யைக கொலலுவான பெரியவிலலையுடையவனும மதராஜனு
சலயன எனனால அதிரதனாகக கருதபபடடான அவன த
மருமகனைவிடடு எநநாளும ஒவவொருயுதததிலும வாஸுதே

மஹாரதன = பதினோாயிரம தோவீாகளை எதிாபபவன, அல
பதினோாயிரம தோவீாகளுககுத தலைவன இவனை, 'ரதயூத
எனறு இஙகே வழஙகுகிறா.

அதிரதன = எணணிலலாதபோாவீாகளை எதிாததுப போர்
வலலவன இவனை, 'ரதயூதபயூதபன' எனறு இஙகே வழஙகுகிறா

1 'பாணடவேயை' எனபது மூலம, 'பாணடவாகளைச சோந
களால' எனறும கொளளலாம.

ா போட்டி போடுகிறவனுயிருப்பதால், உனக்கு அதிரதனுக்க
ந்தப்பட்டான் அவன் யுத்தத்தில் கடல் அலைகள் போன்ற
ணைகளாலே பகைவர்க்கூட்டங்களை நனைப்பசெய்கிறவனுகி மஹா
ர்களான பாண்டவர்களுடன் போர்செய்வான் ஆயுதங்களைப
ின்றவனும் உனக்கு அனுகூலனுன நண்பனும் ஸோமதத்தன
திரனும் பெரியவில்லை யுடையவனுமான பூரிஸ்ரவஸானவன் அதி
ன். அவன், பகைவர்களுடைய சேனைக்குப் பெரியநாசத்தைச்
யவான் மஹாராஜனே! ஸிந்துதேசத்தரசனுன ஜயத்ரதனுன
ர் தவிரதன (=இரண்டு தேராளிகளுக்குச்சமானன) என்று என
ல் கருதப்பட்டான அரசனே! தேராளிகளிற்சிறந்தவனுன அவன
த்தில் பராக்ரமத்தைச்செலுத்தி யுத்தம்செய்வான் திரௌ
யைக்கவர்ந்தபொழுது பாண்டவர்களாலே துன்பத்தையடைந்த
றுயிருக்கிறுன பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனுன அவன
த்த துன்பத்தை நினைக்கிறவனுகி யுத்தம்செய்வான் அரசனே!
ன, அப்பொழுது, உக்கிரமான தவத்தைச்செய்து யுத்தத்தில
ண்டவர்களோடு போர்செய்வதற்காக அரிதான வரத்தை அடைந்
தக்கிறுன குழந்தாய்! தேராளிகளிற்சிறந்தவனுன அப்படிப்பட்ட
ன யுத்தத்தில அந்தப்பகையை நினைத்து விடக்கூடாததான
ணனையும் விட்டுப் பாண்டவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்வான

நூற்றறுபத்தாருவது அத்யாயம்

ரதாதிரதஸங்கியானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் துர்யோதனன்சேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களை அவனுக்குச் சொல்லியது)

காம்போஜதேசத்தரசனுன ஸுதக்ஷிணனே ஸமரதனுக்க கரு
பட்டான அவன் யுத்தத்தில் உன்னுடைய விருப்பத்தை நிறை
ற விரும்புகிறவனுகிப் பகைவருடன் போர்செய்வான் ராஜ
ரேஷ்டனே! கௌரவர்கள், ரதிகஸ்ரேஷ்டனுன இவன் உன்னிமித்த
க யுத்தத்தில் செலுத்துகிற பராக்ரமத்தை, இந்திரனுடைய
ாக்ரமத்தைப் பார்ப்பதுபோலப் பார்ப்பார்கள். மஹாராஜனே!
மையாகவும் வேகமாகவும் அடிக்கிறவனுன இவனுடையதேர்களின
ட்டத்தில் விட்டிற்பூச்சிகளுடைய வரவுபோலக் காம்போஜர்களு

டைய வரவானது ஏறபடும மாஹிஷ்மதிநகரததில வஸிபபவஞ்
நீலமான கவசமுடையவனுமான நீலனெனகிற உனனுடையாதி
ஞனவன தோககூட்டததோடு பகைவாகளை நாசமசெயவாவ
கௌரவமுளளவனே! குருநநதன! முனனமே ஸஹதேவனுட
பகைகொணடவனுன இவன எபபொழுதும உனனிமிததமாக யுத
செயவான அபபா! அவநதிதேசததாசாகளும திறமைவாயநத
களும யுததததில உறுதியான வீாயததையும பராககரமததை
உடையவாகளுமான விநதன அனுவிநதன இருவரும ரதிகாகள
சிறநதவாகளாக ஒபபுககொளளபபடடவாகள மஹாராஜனே
புருஷஸரேஷடாகளும யுததததில விருபபமுளளவாகளுமான
படிபபடட இவாகள, யுததததில யூதபதிகளான இரணடு யானை
யானைககூடடததின மததியில விளையாடுவதுபோலக கூடடத
மததியில ஸஞசரிககிறவாகளாகி யமனபோலக கையிலிருநதும வி
படட கதை, படடாககததி, கததி, நாராசம, தோமரம ஆகிய இ
களாலே பகைவாது படையை எரிககபபோகினறாாகள தரிகா
தேசாதிபதிகளான பிராதாககள ஐவரும சிறநத ரதிகாகளாக
னுல கருதபபடடாாகள அவாகள விராடநகரததில அபபொ
பாணடவாகளுடன விரோதததைச செயதவாகளாயுமிருககிறாாக
ராஜஸரேஷ்டனே! அவாகள யுததததில உயாககிளமபுகினற அ
களையுடைய கஙகையை மகரஙகள கலககுவதுபோல உயாககட
படட கொடிசசிலைகளையுடைய பாணடவாகளுடைய சேனை
கலககுவாாகள ராஜஸரேஷடனே! ஸததியாதனை முதனமைய
வுடைய அநத ஐவரும (ஐநது) ரதிகாகள பாரத! இவாகள பா
புததிரனும பீமஸேனனுககுத தமபியும திககுககளை வெலலுபவ
மான அாஜுனனால யுததததில முனசெயயபபடட தீஙகினை நி
கிறவாகளாகிப போாபுரிவாாகள அவாகள பாணடவாகளு
அநத மகாரதிகாகளை எதிாததுப பெரிய விறகளையுடையவாக
க்ஷததிரியாகளுடைய பொறுபபைத தாஙகுபவாகளுமான சிறநத
களைச சிறநதவாகளைப பாாததுக கொலலுவாாகள லக்ஷமணனெ
கிற உனனுடைய புததிரனும, அபபடியே, துசசாஸனனுடைய புத
னுமாகிய அவவிருவாகளும புருஷஸரேஷடாகளும யுததததில ஓ
தவாகளுமா யிருபபவாகள குருஸரேஷடனே! யௌவனமுடை
வாகளும மெனமையான சரீரமுடையவாகளும ராஜபுததிாாகளு
வேகமுடையவாகளும யுததஙகளுடைய விசேஷஙகளை அறிநத
களும எஙகும சேனையைச செலுததுகிறவாகளும தோளிக

ந்தவாகளுமான அவவிருவரும ரதிகாகளாக எனனுல கருதபபட
ாகள க்ஷத்திரிய தாமததில பறறுளளவாகளான அநத வீரா
பெரிதான காரியததைச செயவாாகள. மஹாராஜனே! நர
ரேஷ்ட! தணடதாரனெனபவன ஒருரதிகன அவன, உனனுடைய
ததில, தன சேனையினுல காககபபடடவனுகிச சணடை செய
ன ஐயா! அபபடியே, கோஸலதேசததரசனும தோாளிகளில
நதவனும பெரியவேகததையும பராககிரமததையுமுடையவனு
ன பிருஹ்தபலனுனவன ரதிகனுக எனனுல கருதபபடடான.
கிரமான ஆயுததததை யுடையவனும பெரிய விலலையுடையவனும
ந்தராஷ்டிரரின புததிராகளுடைய ஹிததததில பறறுளளவனுமான
ன யுததததில தனஉறவினாகளை மகிழவிபபவனுகிப போா செய
ன அரசனே! சரதவானுடைய புததிரரும அதிரதருமான கிருப
னவா பிரியமானபிராணனகளில ஆசையைவிடடு உனனுடைய
கவாகளை எரிபபாா ஐயா! எவராலும வெலலமுடியாதவரும
ததிகேயாபோல நாணறகொததிலிருநதும கௌதமமஹரிஷிககுப
திரராக உணடானவரும ஆசாாயருமானஅவா யுததததில பல
மான ஆயுதஙகளையும விறகளையுமுடைய மிகப பலவான சேனை
ா அகனிபோல எரிககிறவராகச சஞசரிபபாா

நூறறுபததேழாவது அதயாயம்.

ரதாதிரதஸங்கியானபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துரியோதனன்சேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களை அவனுக்குச் சொல்லியது.)

அரசனே! உனககு அமமானுன இநதசசகுனி ஒருதோாளி.
ன பாணடவாகளுடன வைரததைச செலுததி யுததம செய
ன இதில சநதேகமிலலை யுததததில எதிாததுச செலலுகிறவ
ன இவனுடையசேனையானது, பலவிதமாகச செயயபபடட ஆயுதங
ாலே நிறைநததும வேகததில வாயுவின வேகததிறகு ஸமமான
ம வெலலமுடியாததுமானது. பெரியவிலலையுடையவரும எலலா
லலாளிகளுககும மேறபடடவரும யுததததில பலவிதமாகபபோா
யபவரும உறுதியான அஸதிரஙகளை யுடையவருமான துரோண
நதிரா மகாரதா. மகாராஜனே! இவருடைய பாணஙகளோ அா

ஜுனனுடைய பாணஙகளபோல விலலிலிருநதும விடுபடடுச சோ
வைகளாகச செலலுகினறன தேராளிகளில சிறநதவரும வீரரும
இவர எனனுல இவவிதமானவரெனறு கணககிடமுடியாதவர இ
மஹாரதர, விருமபினுல, உலகஙகள மூனறையும எரிததாலும எ
பார. ஆஶ்ரமவாஸிகளான ரிஷிகளுடைய தவததால நிறைநத (
பம, பலம இவைகளுடைய வடிவமாயுளளவர. சிறநத புததி
யுடைய இவர, துரோணரால தேவஸமபநதமான அஸதிரஙகள
அனுககிரகிககவும பெறறிருககிறார அரசரகளில சிறநதவனே! ப
ஶ்ரேஷ்ட! இநத வேதியர எபபொழுதும ஆயுளை விருமபுகிற
இரணடு சேனைகளிலும இவருககுச சரியானவன ஒருவனுமில
சிறநத சரீரததையுடைய இவர, ஓரேதேருடன தேவரகளுடை
ஸைனயததையும கொலலுவார, கையுறையின சபதததால மலைக
யும பிளககச்செயவார கணககிடமுடியாத குணஙகளையுடையவ
வீரரும, நனகு அடிககிறவரும, பயஙகரமான ஒளியையுடையவரு
தணடபாணியான யமனபோலத தாஙகமுடியாதவருமான இ
அநதகனபோல ஸஞசரிபபார பாரத! கோபததில யுகமு
லுணடானஅகனிககு நிகரானவரும சிஙகததின கழுததுபபோ
கழுததையுடையவரும மிகக பலததையுடையவருமான இவர
ததில மிசசமுளளதை முடிவுசெயவார பெரியதேஜஸையுடை
வரும, பிராயமுதிரநதவராயிருநதாலும யுவரககளைககாட்டி
சிறநதவரும இவருடையபிதாவுமான துரோணரோ யுததத
பெரியகாரயததைச செயவார இதில எனககு ஸநதேகமில
யுதததததில பொறுபபையுடையவரானஇவர, அஸதிரமாகிற கா
ஞலஉணடானதும சேனையாகிற சாயநதபுலலுகளாலும விறகுக
ளும கிளமபினதுமான (அகனிபோலப) பாணடுபுததிரனுடை
படைகளை எரிபபார அதிரதரும மனிதருட சிறநதவரும பார
ஜருடைய புததிரருமானஇவர தீவரமும உனககு நன
மானசெயலைச செயவார. எலலா அரசரகளுககும ஆசாரய
பிராயமுதிரநதவருமான குருவானவர ஸருஞசயரகளை நா
செயவார அரஜுனனே இவருககுப பிரியனானவன பெரிய
லையுடையவரானஇவர, குணஙகளாலஜயிககபபடடதும ஜவலிககி
மான ஆசாரயததனமையை நினைதது, காரியஙகளை ஶ்ரமமிலலா
செயகிறவனான தனஞசயனை ஒருபொழுதும கொலலமாடடார வீ
அரஜுனனுடைய விஸதாரமானகுணஙகளாலே எபபொழுதும ப
னைக கொணடாடுகினற பாரதவரஜர அவனைப புததிரனைககாட்டி

கமாகபபாககிறா பிரதாபசாலியான இவா யுததததில ஒரே
ரோடு திவயாஸதிரஙகளாலே தேவாகளும கநதாவாகளும மனி
களும ஒனறுசோநதாலும கொனறுவிடுவா அரசனே' ராஜ
ரேஷடனும, தோாளிகளிலசிறநதவனும, பகைவருமவீரருமான
காகளைவருததுகினறவனுமான பௌரவன, உனனுடைய மகாரத
எனறுல கருதபபடடான அவன தனனுடையபெரியசேனையி
பகைவாகளுடையசேனையை வாடடுகிறவனுககு கூளததின
யிலே அகனியின வேகம எரிபபதுபோலப பாஞசாலாகளை எரிப
ன அரசனே! ராஜபுததிரனும, உணமையானகீாததியையுடை
யமான பருஹதபல னெனபவன ஒரு ரதிகன அவன உனனுடைய
கவாபடையில காலனபோல ஸஞசரிபபான ராஜஸரேஷடனே!
ததிரமான கவசஙகளையும ஆயுதஙகளையுமுடையவாகளான இவ
டையபோாவீராகள யுததததில உனனுடைய பகைவாகளின கூட
களை அடிககிறவாகளாகச சஞசரிபபாகள. சிறநததோாளியும
னனுடைய புததிரனுமான விருஷஸேனன, உனனைசசோநத மஹா
ன பலசாலிகளிலசிறநதவனு ன அவன உனது பகைவாசேனையை
பபான அரசனே! பகைவீராகளைக கொலலுகிறவனும மது
சததில பிறநதவனும மிககதேஜஸையுடையவனுமான ஜலஸநத
னபவன உனனைசசோநத சிறநத ரதிகன இவன யுததததில
ணனையும விடுவான. நீணடகைகளையுடைய இவன யுதநத
யானையினபிடரில சமாததனுயிருநதுகொணடோ, அலலது,
ரோடேயோ, பகைவாசேனையை அழிபபவனுகி யுததமசெயவான
றாராஜனே! ராஜஸரேஷட! எனறுல ரதிகனுகக கருதபபடட
ன உனனிமிததததில பெரிய யுததததிலசேனையுடன பிராண
த தியாகமசெயவான அரசனே! பராககிரமததுடன யுததம
யபவனும விசிததிரமாக யுததமசெயபவனும யுததததில பயம
கினவனுமான இவன உனனுடைய பகைவருடன சணடைசெய
ன அரசனே! யுததததில திருமபாதவரும சூரரும யுததததில
னுககு ஸமமானவருமான பாஹலிகா எனறுலே அதிரதராகவே
தபபடடாா அரசனே! இவா யுததததையடைநது வாயுவைப
ால எவவிததததாலும திருமபமாடடாா இவா யுததததில பகை
ாகக் கொலலுவாா மஹாராஜனே! சேனைககுப பதியும யுததங்
ில அதபுதமான செயகையையுடையவனும சிறநத தேரையுடை
னும எதிரிகளுடைய தோகளை முறிககிறவனுமான ஸததியவா
னனபன உனனைச சோநத மகாரதன யுததததைபபார்ததால

இவன ஒருவிததததாலும வருததமடைவதிலலை இவன தேரினம
கததில இருபபவாகளான பகைவரினமேல மகிழசசியுடன தா
விழுவான. பகைவாகளிடததில பராககிரமததைக காடடுகிறவ
வீராகளில சிறநதவனுமான இவன யுதததததில உனனிமிததம ந
மனிதாகளுககுத தககதும பெரிதுமான செயகையைச செயவ
அரசனே! ராகஷஸஸரேஷடனும குரூரமான செயகையையுடை
னும மஹாரதனுமான அலமபுஸனெனவன முன வைரததை நி
கிறவனுகி எதிரிகளைக கொலலுவான எலலாராகஷஸசேனைகளுக
சிறநத தேராளியும மாயாவியுமான இவன உறுதியான பகை
யுடையவனுகி யுதததததில ஸஞசரிபபான பிராகஜோதிஷபுரததி
அதிபதியும வீரனும பிரதாபசாலியுமான பகததன யானைப
செயபவாகளில சிறநதவனும ரததததிலேயும ஸமாததனுமானவ
அரசனே! முனகாலததில இவனுடன அாஜுனனுககுப பல
யுததம நடநதது காநதாரியின புததிர! இருவருமஜயததைவிரு
பிறகு, இவன நணபனுன இநதிரனைக கௌரவபபடுததுதற
மஹாதமாவான அநதப பாணடவனேடு நடபைச செயதான யுத
தில யானையினபிடரிலிருபபதில வலலவனுன இவன, ஐராவத
லிருபபவனும தேவாகளுககு அரசனுமான இநதிரனபோல யுத
செயவான.

நூறறுபததேட்டாவது அதயாயம.

ரதாதிரதஸங்கியானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் கர்ணனை அர்த்தரதனுகச் சொல்லியதும், கர்ணன் பீஷ்மரு
வரை தான் போர் செயவதில்லை யென்று பிரதிஜ்ஞை செய்ததும்
பீஷ்மர் அவனை நிநதித்ததும், துரியோதனன் அவரை ஸமா
தானம் பண்ணிப் பாண்டவர்படையிலுள்ள ரதாதி
ரதர்களைச் சொல்லும்படி கேட்டதும்)

பலவான்களும ஆணமைமிற சிறநதவாகளும ஊனறிய
பததையுடையவாகளும நனகு அடிபபவாகளும காநதாராகளில
ஙியாகளும தருணாகளும அழகுபொருநதியவாகளும மிககப
காமசாலிகளும வெலலமுடியாதவாகளும ஒருவருககுசோநதவாக
பிராதாககளுமான அசலன விருஷகனெனனும உனனுடைய ரத
களிருவருமே பகைவாகளை நாசமசெயவாாகள அரசனே! உன

பனும இஷடனும எநநாளும யுததததிலகடுமையாயிருபபவனும
னைப பாணடவாகளுடனயுததததில உதஸாகபபடுததுகிறவனும
மையுளளவனும தனனைப புகழபவனும இழிவானவனும ஸூதபு
திரனும உனககு மநதிரியும நாயகனும பநதுவும அஹஙகாரியும
வும மேலேபோனவனுமான இநதக காணன யுததததில பூாண
ா ரதிகனுமே யலலன, அதிரதனுமலலன அறிவிலலாத இவன
வேஉணடான கவசததை விடடவனும திவயமான குணடலங
விடடவனும எபபொழுதும பிறரை நிநதிபபவனுமாயிருப
ன அதனல, இவன பாசுராமருடையசாபததினலும பிராமமண
டைய வாாததையினலும கவசகுணடலஙகளான ஸாதனஙக
டைய பிரிவினலும எனனல அாததாதனுகக கருதபபடடான
ன அாஜுனனை எதிாதது மறுபடியும உயிருடன விடபடான'
று சொனனா பிறகு, ஆயுதமெடுததவாகளெலலாரிலும சிறந
ான துரோணா, 'இது நீா சொனனபடியே ஆகும ஒருபொழு
பொயயாகாது இவன யுததமதோறும காவமுளளவனும பரா
னுமாகக காணபபடுகிறுன, (பிறாகளை) நிநதிபபவனும அஜாக
தையுடையவனுமாயிருககிறுன அதனல, எனனலும அாததாத
க கருதபபடடான' எனறு சொனனா

இநத வாாததையைககேடடு, ராதேயனே, கோபததினல கண
உருடடிவிழிததுப பீஷமரை ஈடடியினல குததுவதுபோலச
றகளாலே குததுகிறவனுகிச சொலலலானன 'பிதாமஹரே!
துவேஷததினலே குறறமிலலாதவனன எனனை இபபடியே எபொ
ழுதும அடிககடி சொறகளாகிற அமபுகளாலே, விருமபுகிறபடி,
ககிறீா. அவையெலலாவறறையும துாயோதனனநிமிததமாகப
றுககிறேன நீரோ, எனனை இழிவானமனிதனைபபோல மநதனுக
ககிறீா நீா எனககும எலலா உலகததிறகுமே அாததாதாாகக
தபபடடவா இதில ஸநதேகமிலலை கஙகாபுததிரரான நீா பொய
லலககூடாது நீா எநநாளும கௌரவாகளுககு அனுகூலமிலலா
அரசன இதை அறிகிறதிலலை நீா குணஙகளில துவேஷததி
ல வெறுபபை உணடாககவிருமபுகிறீா எவனதான, யுததததில
ததததை உணடுபணண விருபபமுளளவனுகி, உதாரமான செய
யை உடையவாகளும ஸூானாகளுமான அரசாகளிடம இவ
ம பராககிரமததைக குறைவாகப பேசுவான ? ஓ! கௌரவரே!
ததிரியஜாதிககுப பிராயஙகளாலும நரைகளாலும தனஙகளா
உறவினாகளாலும மகாரததனமையானது கணககிடக கூடிய

தன்று க்ஷத்திரியஜாதியானது பலத்தால் சிறந்ததாகவும், வே
கள் மந்திரங்களால் சிறந்தவர்களாகவும், வைஸ்யர்கள் தனத்
சிறந்தவர்களாகவும், சூத்திரர்கள் பிராயத்தால் சிறந்தவர்களா
கருதப்பட்டனர் நீர் ரதிகர்களையும் அப்படியே அதிரதர்களை
இஷ்டப்படி சொல்லுகிறீர். நீர் விருப்பு வெறுப்புக்களுடன் கூ
மயக்கத்தினால் பிரித்தலைச் செய்கிறீர்' என்றும், 'ஓ! தாயாத
நீண்ட கைகளுள்ளவனே! (நல்ல காரியத்தை) நன்கு ஆலோசிக்கவ
கெட்ட எண்ணமுடையவரும் உனக்குக் கெடுதலைச் செய்பவரு
இந்தப் பீஷ்மரை விட்டுவிடுவாய். அரசனே! புருஷஸ்ரேஷ்ட! ப
பரையாக வந்த சேனையும் பிரிக்கப்பட்டால் சோகமுடியாத
மன்றோ? பலவிடங்களிலிருந்தும் கிளம்பிவந்த சேனைகள் பேதி
பட்டால் சேர்க்கமுடியாதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? பார
யுத்தத்தில் இந்தப் போர்வீரர்களுக்குப் பேதமானது உண்டாகி
டது நேரில் நமக்கு [1]தேஜோபங்கம் மிகுதியாகச் செய்யப்படுகி
ரதிகர்களை அறிவது எங்கே? அற்ப அறிவுடைய பீஷ்மர் எங்
நான் பாண்டவர்களுடைய சேனையை வளைப்பேன் வீண்போ
பாணங்களையுடைய என்னை எதிர்த்துப் பாண்டவர்கள் பாஞ்சா
ளுடன் புலியையடைந்த காளைகள்போலப் பத்துத் திக்குக்களி
செல்லுவார்கள் யுத்தமும் எதிர்த்தலும் ஆலோசனையில்
வார்த்தைகளும் எங்கே? வயது சென்றவரும் அற்பபுத்தியுள்ளவ
காலனால் ஏவப்பட்டவருமான பீஷ்மர் எங்கே? எந்நாளும் ஒ
ராகி உலக முழுமையோடும் போட்டி போடுகிறார் வீணான அற
யுடைய இவர் மற்ற ஒருமனிதனையும் மதிக்கிறாரில்லை முதிய
ளிடமிருந்து கேட்கவேண்டுமென்பதன்றோ சாஸ்திரத்தில் செ
லப்பட்டது? மிக்க முதியவர்களிடம் கேட்கவேண்டும் என
இல்லையேயில்லை அவர்கள் மறுபடி பாலர்களாகவல்லவோ க
பட்டார்கள்? ராஜஸ்ரேஷ்டனே! நல்ல யுத்தத்தில் நானொரு
பாண்டவர்களுடைய சேனையைக் கொல்வேன். புகழ் பீஷ்ம
சேரும் அரசனே! உன்னால் இந்தப் பீஷ்மர் சேனாபதியாகச்
யப்பட்டார். புகழானது சேனாபதியினிடம் சேரும், போர்வீர
யோ எவ்விதத்தாலும் சேருவதில்லை அரசனே! பீஷ்மர் ஜீ
திருக்கும்பொழுது, எவ்விதத்தாலும் நான் போர்புரியேன் பீ
கொல்லப்பட்டபிறகோ, எல்லா மஹாரதர்களோடுமே போர்புரிவே
என்றும் சொன்னான்

1 சக்தியைக் குறைத்துச் சொல்லி, ஊக்கத்தைக் கெடுப்பது.

பீஷ்மா, 'ஸூதபுத்திர ! மிகப்பெரிதும ஸமுத்திரத்திறகு நிக
பல வாஷஙகளாக ஆலோசிககபபடடதுமான தாயோதன
டைய யுத்தத்தில இநதபபொறுபபானது எனனுல தாஙகபபட
மிகக தாபததைதச செயவதும மயிா சிலிாககசசெயவதுமான
கக காலமானது நேரிடடிருககுமபொழுது, எனனுல நமககுள
யே பேதமானது செயயததககதிலலை அதனுல, நீ ஜீவிககிருய.
தபுத்திரா ! நானே வயதுசெனறவனுயிருநதாலும, இபபொழுது,
ஜுனை உனனுல எதிாககமுடியாதவன நான (உனனுடைய)
ததிலுள்ள ஸாரததையும உயிரிலுள்ள ஸாரததையும
பபேன பெரிய அஸதிரஙகளை விடுகிறவரான பாசுராமரால
ககு ஒரு துனபமும செயயபபடவிலலை நீயோ எனககு எதைச
யபபோகிருய ? பெரியோாகள தம பலததைத துதிபபதான
தப புகழுகிறதேயிலலை இழிவானவனே ! குலத்தில பாவியான
ன ! ஆனுலும, மிகவும தாபததையடைநதவனுனதால, உனனை நோக
சொலலுவேன காசிராஜனுடைய ஸவயமவரததில கூடிய உலகி
ள க்ஷத்திரியககூடடததை ஒறறைத தேரோடேயே வெனறு
மாகக கனனிகைகளைக கவாநததில, யுததகளததில ஒருவனுன
னுலே இபபடிபபடடவாகளும இனனும மேலானவாகளுமான
மபோகள சேனைகளுடன துரததபபடடாாகள. பகைகொணட
தனுன உனனையடைநததால, கௌரவாகளுககு நாசததினபொ
ப பெரிதான கெடட நீதியானது நேரிட்டது முயறசிசெய
பிளளையாககடவாய எவனுடன போடடிபபோடுகிறுயோ அநத
ஜுனனேடு யுததகளததில போாசெய மிகக கெடடபுததியுள
னே ! நீ இநத யுததததிலிருநது விடுபடுவதைப பாாபபேன'
ருா

பிறகு, பிரதாபசாலியான தாயோதனராஜன, அவரைநோககி,
கேயரே ! எனனைப பாரும பெரிய காாயமோ ஏறபடடு
து இது எனககுச சிறநத நனமையாகுமபடி மனமொததுச
கககடவீா நீஙகளிருவரும எனககுப பெரியகாாியததைச
யபபோகிறீாகள மறுபடியும, பகைவாகளுடைய சிறநத ரதிகா
யும அதிரதாகளையும ரதஙகளுடைய கூடடஙகளின அதிபதி
யும கேடக விருமபுகிறேன. கௌரவரே ! எதிரிகளுடைய பலா
த்தைக கேடக விரும்புகிறேன இரவு விடிநதவுடன, இநத யுததம
டபபோகிறது' எனருன

நூற்றறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்
ரதாதிரதஸங்கியானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் பாண்டவஸேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களைக் கூறியது)

பீஷ்மர் சொல்லுகின்றார்—'அரசனே! உன்னைச் சேர்ந்த
கர்களும் அதிரதர்களும் அர்த்தரதர்களும் சொல்லப்பட்டார்
அரசனே! இனி, பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களைக்கேளு அரச
உனக்கு இப்பொழுது விருப்பமிருக்குமேயானால், நீ இந்த அர
ளோடு பாண்டவர்களுடைய சேனையிலுள்ள ரதிகர்களுடைய க
கைக் கேள் ஐயா! பாண்டவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர
சிறந்த ரதிகன் அவன் யுத்தத்தில் அக்னிபோல் ஸஞ்சரிப்பான்
தேகமில்லை 'ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பீமஸேனனே [1]எட்டுமடங்குகொ
ரதிகன் கதையினாலும் பாணங்களாலும்போர்புரிவதில் அவனுக்
சமமானவனில்லை. பதினாயிரம் யானைகளின் பலத்தையுடையவ
பகைவர் விருத்தியடைவதைப் பொறுத்தவனுமான அவன் பார
மத்தில் மனிதனாயில்லை புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் அச்வினீதேவ
களைப்போன்ற ரூபமும்தேஜஸுமுடையவர்களுமான மாத்திரியின்
திரர்களிருவர்களுமே இரண்டு ரதிகர்கள் இவர்கள் சேனையின்
னணியிலின்று (தாங்களடைந்த) மிகுந்துன்பங்களைநினைத்
கொண்டு ருத்திரர்போல் ஸஞ்சரிப்பார்கள் அதில் எனக்குச்
தேகமில்லை அவர்கள் எல்லாருமே மகாத்மாக்களும் ஆச்சர்
கள் போல் உயர்ந்தவர்களும் அளவினால் மற்ற மனிதர்களைக்க
லும் (கட்டைவிரலையும் சுட்டுவிரலையும் நீட்டி அளப்பதான) ஒட்
உயரம் அதிகருமாயுமுள்ளவர்கள் பாண்டுபுத்திரர்களெல்லாரும்
கத்தின் சரீரம்போன்ற சரீரமுள்ளவர்களும் மிக்கபலசாலிகளும்
வர்கள் அப்பா! எல்லாரும் பிரமசர்யத்தை அநுஷ்டித்
களும் தவம்பொருந்தியவர்களும் லஜ்ஜையுள்ளவர்களும் புரு
ளில் சிறந்தவர்களும் புலிகள்போல் மிக்கவலிமைபொருந்தி
களுமானவர்கள் வேகத்திலும் அடிப்பதிலும் நசுக்குதலி
எல்லாருமே மனிதர்களை மிஞ்சினவர்கள் பரதஸ்ரேஷ்டனே!
குருக்களை ஜயிக்கும்பொழுது, இவர்களெல்லாராலும் அரச
ஜயிக்கப்பட்டார்கள் கௌரவ! இவர்களுடைய ஆயுதங்களை
கதைகளையும் சரங்களையும் பிறர் ஒருபொழுதும் தாங்குவதி

[1] எட்டுத் தோள்களுக்கு நிகரானவன்.

ர யுததததில இவாகளுடைய விறகளை நாணேறறுவதறகும பெரிய
தகளைத தூககுவதறகும பாணஙகளை விடுவதறகும சகதாகளா
லை பாலாகளாயிருககைகயிலும, இவாகள வேகததிலும லகஷ்யத
அறுபபதிலும [1]உணவிலும புழுதி [2] விளையாட்டிலும உஙகளெல
ரையுமே அதிகரிததாகள மிககவலிமையுடைய எலலாருமே
தசசேனையை எதிாதது யுததததில கொலலுவாாகள அவாக
டன எதிாபபதானது வேணடாம அவாகள ஒவவொருவருமே
ததில எலலாஅரசாகளையும கொலவாாகள ராஜஸ்ரேஷடனே!
ஸூயததில எபபடி நடநதெதனபது உனககு நேரில தெரி
அவாகள திரௌபதியைத துனபபபடுததினதையும சூதாட
திலுணடான கடுஞசொறகளையும நினைககிறவாகளாகி யுததததில
திராபோல ஸஞசரிபபாாகள சிவநத கணகளையுடையவனும
ணடகேசததையுடையவனுமான அாஜுனன நாராயணரை
ாபமாக வுடையவன. அவனுககு இணையான ரதிகன இரணடு
னகளிலும இலலை மகாராஜனே! தேவாகளிலும அஸுராகளி
உரகாகளிலும ராகஷஸாகளிலும யகஷாகளிலும புததியாஞன
ஜுனனுககு இணையான ஒருரதிகனும உணடானதாகவோ இனி
டாவதாகவோ முனனம நான கேடகவிலலை மனுஷயாகளில
? ஸாரதியோ வாஸுதேவா, யுததம செயகிறவனோ தனஞ
ர, விலலோ தேவலோகததிலான காணடீவம, அநதக குதிரை
ா வாயுவினவேகமபோனற வேகமுளளவை, கவசமோ பிளகக
யாததும தெயவததனமையுளளதுமானது, பெரிய தூணீரஙக
குறைவடையாதவைகள, அஸதிரஙகளின கூடடமோ, மாஹேந
மும ரௌததிரமும கௌபோமும யாமயமும வாருணமுமாக
க்கினறன பயஙகரமான கோறறமுளள கதைகளும வஜரமமுத
சிறநதபலஆயுதஙகளுமிருககினறன யுததததிலஓரேரததோடு
அவனாலே ஹிரணயபுரததிலவஸிபபவாகளான பல ஆயிரம
ராகள கொலலபபடடாாகள அவனுககுச சரியான ரதிகன யார?
முடையவனும பலசாலியும தவறாத பராககிரமததையுடையவனும
ய கைகளை உடையவனுமான அவன, தன சேனையைககாததுக
ணடே உனசேனையைக கொலலுவானலலவா? அரசாிற சிறநத
ா! இநதத தனஞசயனை நானும எதிாபபேன ஆசாரியரும

1 'போஜயே' எனபதுமூலம, 'மாமஸதானஙகளில அடிபபதில' என
பழைய உரை 2 'பாமஸூவிகாஷணே' எனபதுமூலம, 'பூமியில
டி யுததததில' எனபது பழைய உரை.

E எக

எதிரபபா இரணடு சேனைகளிலும வாஷாகாலததில பெருஙகா
ஞல செலுததபபடட மேகமபோலப பாணவாஷஙகளை வா
பவளுை தனஞசயனை எதிாககிற தோாளி மூனறுமவன இ
இவனே மிககஜாககிரதையுடையவனும, வாஸுதேவரை ஸஹாய
வுடையவனும, யெளவனமுள்ளவனும, திறமை வாயநதவனு
இருககிறுன ஈாஙகளிருவரும முதுமையை அடைநதவாகள' எ
சொனனுா அபபொழுது, பீஷமருடைய இநத வாாததை
கேடடதனுல, பாணடவாகளுடைய முனனுளள ஸாமாதத
தைப பிரததியக்ஷமாகப பாாததது போல நினைதது, அரசா
டைய ஸ்வாணமயமான தோளவளைகளை யுடையவைகளும சநத
தால பூசபபடடவைகளும பருததவைகளுமான புஜஙகளும அ
மான வேகததையுடையவைகளான மனஙகளும தளாசசிஅடைந

நூறறேழுபதாவது அதயாயம.

ரதாதிரதஸஙகியானபாவம். (தொடாசசி)

(பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களைக் கூறியது, தொடர்ச்சி)

பீஷமா சொலலுகிறுா —'மகாராஜனே! திரெளபதியின பு
ராகள ஐவரும எலலாருமே மகாரதாகள விராடபுததிர
உததரன சிறநத ரதிகனுக எனனுல கருதபபடடான நீ
கைகளையுடைய அபிமனயு அதிரதன பகைவாகளைக கொ
கிறவனுன அவன போரில அாஜுனனுககும வாஸுதேவருக்
நிகரானவன வேகமுளள அஸதிரஙகளையுடையவனும [1]பலவித
யுததம செயபவனும மானமுடையவனும உறுதியான விரத
யுடையவனுமாயிருபபவன தன பிதாவினுடைய கிலேசததை நி
கிறவனுகிப பராககிரமததைச செலுததுவான மதுவின வம
லுணடானவனும சூரனுமான ஸாததியகியானவன அதிரதனன
இவன, வருஷணிகளுடைய பெரியவீராகளுள, பொறுதவனும ப
தைஜபிததவனுமானவன அரசரே! அபபடியே, உததமெளஜ
எனனுல சிறநத ரதிகனுகக கருதபபடடான பராககிரமசாலியு
யுதாமனயுவும எனனுல சிறநத ரதிகனுகக கருதபபடடான

---

1 'சிதரயோதி' எனபது மூலம, 'ஆசசரியபபடுமபடி யுததம செ
வன' எனறும கொளளலாம.

டைய தோகளும யானைகளும குதிரைகளும அநேகஆயிரஙக
னவை ராஜஸ்ரேஷடனே ! பாரத ! அவாகள குநதீபுததிரனு
ய பிரியததை அடையும விருபபததினுல பாணடவாகளுடன உன
டைய சேனைகளில கனலும காறறுமபோல ஒருவரை ஒருவா
ழததுககொணடு போாசெயவாாகள அபபடியே, யுததததில பிற
வெலலமுடியாதவாகளும முதியவாகளும மிகக வீாயமுடைய
ளும புருஷஸ்ரேஷடாகளுமான விராடனும துருபதனும என
மகாரதாகளாகக கருதபபடடாாகள பிராயததால முதிாநத
ளாயிருநதாலும க்ஷததிரிய தாமததில பறறுளளவாகளும
கள செலலுகினற வழியிலிருபபவாகளுமான அவாகள வலிமை
லே மிகமுயலவாாகள. ராஜஸ்ரேஷடனே ! வீாயம, பலம, வம
இவைகளால சிறநத நடையுடையவாகளும பெரிய விலலையுடைய
ளுமான அவவிருவருமோ ஸமபநதிகளானதால நேசததாலும
பததாலும கடடபபடடவாகளா யிருககினறனா. கௌரவ
ரஷட ! பெரியகைகளையுடைய எலலாமனிதாகளுமே, காரணம
நதபோது, சூராகளாகவோ பயநதவாகளாகவோ ஆகினறனா.
வரை வாடடுபவனே ! ஒரே நிலைமையை அடைநதவாகளும
தியான விலலையுடையவாகளுமான இநத அரசாகளிருவரும
லை ஆசையைவிடடுச சகதியினுல மிகவும எதிாககபபோகிறாா
யுததததில குரூரததனமையையுடையவாகளான அவவிருவரும
நதியாயிருபபதைக காககிறவாகளாகித தனிததனி ஒவவோா
க்ஷௌஹிணிகளுடன பெரிய காரியததைச செயவாாகள பாரத!
ததில வீராகளும பெரிய விலலையுடையவாகளும சரீரததை
ததவாகளுமான அவாகள பாதிஜ்ஞையைக காககிறவாகளாகிப
ய காாயததைச செயவாாகள.

நூறறெழுபததோராவது அதயாயம்

ரதாதிரதஸங்கியானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் பாண்டவசேனையிலுள்ள ரதாதிரதர்களைக்
கூறியது, தொடர்ச்சி.)

அரசனே ! பாரத ! பாஞ்சால ராஜனுடைய புததிரனும
வாகளின படடணஙகளை ஜயிபபவனுமான சிகணடியானவ
யுதிஷ்டிரனுடைய முககிய ரதிகனுக எனனுல கருதபபடடான.

பார்த! இவன் யுத்தத்தில் முன்னிருந்த [1]பெண் தன்மை
நாசம் செய்கிறவனும் சிறந்ததானபுகழைப் பரவச்செய்கிறவனு
உன்சேனைகளில் சண்டைசெய்வான். இவனுக்குப் பாஞ்சாலாக
பிரபத்ரகர்களுமான பல சேனைவீரர்கள் இருக்கின்றனர் இ
அந்த தேர்க்கூட்டத்துடன் பெரிய காரியத்தைச் செய
பாரத! அரசனே! துரோணருடைய சிஷ்யனும் பெரியதேரை
யவனும் எல்லாச் சேனைகளுக்கும் சேனாபதியுமான திருஷ்டத்
னும் என்னால் அதிரதனாகக் கருதப்பட்டான் இவன் பிரளயக
தில் மிக்ககோபத்தையடைந்தவரும் பகவானுமான பினாகி
போரில் பகைவர்களை, நாசம்செய்கிறவனாகி, யுத்தகளத்தில்
செய்வான் யுத்தத்தில் பிரியமுள்ளவர்கள் இவனுடைய அந்த
படை, பலவாயிருப்பதால், தேவர்களுடைய யுத்தத்தில்
[2] ஸமுத்திரத்திற்கு நிகராகச் சொல்லுகிறார்கள். ராஜஸ்ரேஷ
அரசனே! திருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரனான க்ஷத்ரதர்மா
பாலியனானதால் அதிகமான உழைப்பைச் செய்யாதவன், என
அர்த்தரதனாகக் கருதப்பட்டான் சிசுபாலனுடைய புத்திரனும்
னும் சேதிதேசத்தரசனும் பெரியவில்லையுடையவனும் பாண்
னுக்கு ஸம்பந்தியுமான திருஷ்டகேதுவானவன் மகாரதன் ப
சூரனான இந்தச் சேதிதேசாதிபதி புத்திரனோடு மஹாரத
செய்கிற பெரிய செய்கையை எளிதிற் செய்வான் அரசரிற் சி
வனே! பகைவர்பட்டணத்தை வெல்லுபவனும் க்ஷத்திரிய
தில் பற்றுள்ளவனுமான க்ஷத்ரதேவனே பாண்டவர்களில் உ
னன் ரதிகனாக என்னால் கருதப்பட்டான் ஜயந்தனும் அமி
ஜஸும், பெரியதேரையுடைய ஸத்தியஜித்துமாகிய இவர்களெல்
மகாத்மாக்களும் பாஞ்சாலர்களில் சிறந்தவர்களுமான மகாரத
ஐயா! கோபத்தையடைந்தவைகளான யானைகள்போல யுத்தம்
வர்கள் பலவான்களும் சூரர்களுமான அஜன் போஜன் எ
இரண்டு மகாரதர்களும் பாண்டவர்களின்நிமித்தமாகப் பராக்கி
த்தைச் செய்கிறவர்களாகி யுத்தம் செய்வார்கள் சக்தியுள்ளவரை
மிக்க முயற்சியைச் செய்வார்கள் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! ஸகோ
ளான கேகயர்கள் ஐவரும் வேகத்தோடுகூடிய அஸ்திரங்களை
யவர்களும் விசித்திரமான யுத்தங்களைச் செய்பவர்களும் ஸம

[1] 'பெண் தன்மையைக் காட்டாதவன், அல்லது, பெண்தன்
மாறினவன்' என்பது

[2] 'ஸமுத்ரம்' ஓர் எண்ணுமாம், அது கோடி கோடியாகும்

ரும உறுதியான பராக்கிரமமுடையவர்களுமானவர்கள். உறுதி
ன பராக்கிரமத்தையுடையவர்களான அவர்களெல்லாருமே
தாளிகளில் சிறந்த ரதிகர்கள் எல்லாரும் சிவப்பான கொடிச்சீலை
டையவர்கள் அரசனே! காசிகனும் ஸுகுமாரனும் நீலனும் ஸூர்ய
த்தனும் மதிராச்வனென்று பெயருள்ள சங்கனும் ஆகிய எல்லா
மே தோளிகளில் சிறந்தவர்களும் எல்லாரும் யுத்தத்திறத்துரிய
குணமுள்ளவர்களும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்களும்
லாரும் மகாத்மாக்களுமாக என்னால் கருதப்பட்டார்கள் மகா
ஜனே! 1 வார்த்தக்ஷேமியானவன் என்னால் மகாரதனுக்குக் கருதப்
டான சித்திராயுதனென்கிற அரசனும் என்னால் சிறந்த ரதினுக்குக்
தப்பட்டான அவனே யுத்தத்தில்விளங்குகிறவனும் அர்ஜுனனுக்
பக்தனுமானவன் சேகிதானனும் ஸத்யத்ருதியும் பாண்டவர்க
ச்சேர்ந்த மகாரதர்கள் மனிதர்களுள் சிறந்தவர்களான அவ்விருவ
தோளிகளில்சிறந்தவர்களாக என்னால் கருதப்பட்டார்கள் ராஜ
ரேஷ்டனே! பாரத! வ்யாக்ரதத்தனும் சந்திரஸேனனும் பாண்
வர்களைச் சேர்ந்த சிறந்த ரதிகர்களாக என்னால் கருதப்பட்டார்கள்,
தேகமில்லை. ராஜசிரேஷ்டனே! க்ரோதஹந்தாவென்று பெயர்
ங்கியவனும் வாஸுதேவருக்கும் பீமஸேனனுக்கும் நிகரான
னுமான ஸேனபிந்துவும் சிறந்த ரதிகன் அவனே யுத்தத்தில் வல்
மையைக்காட்டி உன்னுடைய சேனைகளுடன் போர்செய்வான் யுத
்தில் கொண்டாடப்படுகிறவனும் ரதிகர்களில் சிறந்தவனுமான
வனை, நீ, என்னையும் துரோணரையும் கிருபரையும் நினைப்பது
ாலவே நினைக்கவேண்டும் மிக்க வேகமுள்ள அஸ்திரங்களையுடை
னும் புகழ்த்தக்கவனும் மனிதர்களில் சிறந்தவனும் பகைவ
டைய பட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான காசிராஜன் என்னால் ஏக
னுக்கு அறியத்தக்கவன் துருபதனுடைய புத்திரனான ஸத்திய
த்தானவன் யுத்தத்தில் நன்கு மதிக்கப்படுகிறவனும் தருணனு
னவன் இவனும், யுத்தத்தில் வல்லமையைச் செலுத்துகிறவனும்
டுமோடங்குள்ள ரதிகனுமாக நினைக்கப்படத்தக்கவன். திருஷ்டத்
னனுக்கு நிகரான அவனே அதிரதனாயிருப்பதை அடைந்தவன்
ாண்டவர்களுக்குப் புகழை விரும்புகிறவனான அவன் பெரிய செய
கையைச் செய்வான் பிரியமுள்ளவனும் சூரனும் மிக்க வீர்யமுள்ள
னும் பாண்டவர்களுடைய பாரத்தைத் தாங்குபவனுமான இந்தப

1 விருத்தக்ஷேமியின் புத்திரன், பாஞ்சாலரைச் சேர்ந்தவன், அவ
க்கு ஸுசர்மாவென்பது பெயர்

பாண்டியராஜன் வேறு ஒரு மகாரதன். பெரிய விலலுடையவனு
தருடதனவாவெனபவன பாணடவாகளெச சோநத மகாரதன கெ
ரவஸரேஷடனே! பகைவருடைய படடணஙகளை ஜயிபபவாகளா
ஸரேணிமான வஸுதானனெனகிற இவவிரணடு அரசாகளு
அதிரதாகளாகக கருதபபடடாாகள

நூறறெழுபததிரணடாவது அதயாயம

ரதாதிரதஸஙகியானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், சிகண்டி முன்பு பெண்ணாயிருநததைத் தெரிவித்துத் தாம் அவனோடு யுத்தம்செய்யக் கூடாமையைக் கூறியது.)

மஹாராஜனே! பாரத! ரோசமானன பாணடவாகளை
சோநத மகாரதன, சணடையில பகைவாகளுடைய சேனைகள
ஒரு தேவனபோல யுததம செயவான பெரிய விலலையுடை
வனும மிகக பலசாலியும பீமஸேனனுககு மாதுலனுமான புருஜி
தெனகிற குநதிபோஜனனவன எனனால அதிரதனுகக கருதபப
டான வீரனும பெரிய விலலையுடையவனும அறிவிற சிறநதவனு
நிபுணனும பலவிதமாக யுததம செயபவனும சகதியுளளவனுமா
இவன எனனால ரதிகாகளில சிறநதவனாகக கருதபபடடான இவ
இநதிரன அஸுராகளுடன சணடைசெயவதுபோலப பராககிர
ததைக காடடிச சணடைசெயவான பிரஸிததிபெறறவாகளான இ
னைசசோநத வீராகளெலலாரும போரில வலலவாகள வீரா
பாணடவாகளுககு விருபபமான நனமையில பறறுளளவனுமா
இவன ஸகோதரியின புததிராகள நிமிததம யுததததில உறுதிய
நினறு மிகப பெரிய செயகையைச செயவான மகாராஜனே! பீ
ஸேனனுககு ஹிடிமபையினிடம பிறநதவனும ராகஷஸாகளுகக
தலைவனும பலமாயைகளை உடையவனுமான கடோதகசனனவ
எனனால அதிரதனாகக கருதபபடடான ஐயா! மாயாவியும யுதத
தில பிரியமுடையவனுமான அவன யுததகளததில போாசெய
போகிறான அவனைசசோநத ராகஷஸாகளும வீராகளும,(அவனுக
மநதிரிகளும வசததிலிருபபவாகளுமானவாகள. வாஸுதேவ
முனனிடடவாகளான இவாகளும பல படடணஙகளுககுத தலைவ
ளான மறறும அனேகாகளும பாணடவனுடைய நிமிததமாகச சே

நுகளின்ருாகள அரசனே! இவாகள பிரதானமாக மகாதமாவான
ணடவனைச சோநத ரதிகாகளும அதிரதாகளும மறறும ஆதத
ாகளுமாகஇருபபவாகள அரசனே! இவாகள யுததததில பயஙக
மாயிருபபதும இநதிரனபோனற வீரனுன தனஞசயனுலே காக
படுவதுமான யுதிஷடிரனுடையசேனையைச செலுததுவாாகள.
! நான, யுததததில மாயையை அறிநதவாகளும ஜயததைவிருமபு
வாகளுமான அவாகளுடன யுததகளததில வெறறியையாவது
ணததையாவது விருமபுகிறவனுகி யுததம செயவேன. சககரத
யும காணடீவததையும தரிபபவாகளும ஸநதியாகாலததை
டநத ஸூாயசநதிராகள (சோவது) போல (சசோநது) வருபவா
ும ரதிகாகளில சிறநதவாகளுமான வாஸுதேவரையும ஆாஜுன
யும பாணடுபுததிரனுககு ஸைனயஙகளான மறறும சிறநத ரதி
ளையும சேனைகளுடன படையின முனனணியில நான எதிாப
ன அரசனே! கௌரவஸரேஷடா! உனனைசசோநத ரதிகா
ும அதிரதாகளும ஆததராதாகளான மறறும சிலரும அப
யே அவாகளைசசோநதவாகளும பிரதானாகளின முறையாக என
உனககுச சொலலபபடடனா பாரத! ஆாஜுனனையும வாஸு
வரையும மறறும அஙகுளள அரசாகளெலலாரையும பாாதத
னையே தடுபபேன நீணடகைகளையுடையவனே! யுததததில
புகளை எடுததுககொணடு எதிாததுபபோரசெயபவனும பாஞ
ராஜனுடைய புததிரனுமான சிகணடியைபபாாததால நான
ககமாடடேன நான, பிதாவினவிருபபததைசசெயயும இசசை
, கிடைததராஜயததைத தளளிவிடடுப பிரமமசாயவிரததி
பபதை உலகம அறியும சித்திராஙகதனைக கௌரவாகளுடைய
பததியததில அபிஷேகமசெயதுவைதததன சிசுவான விசித
வீரியனை இளவரசில அபிஷேகமசெயதுவைததேன உலகி
ள எலலா அரசாகளிடததிலும தேவவரதனெனபதைதத தெரி
துவிடடு, ஒருபொழுதும ஸதிரீயைக கொலலேன, முனஸதிரீ
ிருநதவனையும ஒருகாலும கொலலேன அரசனே! அநதச
ணடியோ முன ஸதிரீயாயிருநதவன நீ அவனைபபறறிக கேடடி
ிருயா? பாரத! பெணணுயபபிறநது, பிறகு ஆணுனன அவ
ன சணடைசெயயேன பாரதஸரேஷட! அரசனே! யுததத
மறற எநத அரசாகளை எதிாபபேனே அவாகளையெலலாம கொல
வன, குநதியினபுததிராகளைக கொலலமாடடேன' எனருா.

ரதாதிரதஸங்கியானபர்வம் முற்றிற்று.

நூற்றெழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

அம்போபாக்யானபர்வம்.

(துரியோதனன் சிகண்டியைக்கொல்லக்கூடாமைக்குக் காரணம் கேட்டதும், பீஷ்மர் அம்பைமுதலிய மூன்றுபெண்களை எடுத்துவந்ததைக் கூறியதும்.)

துரியோதனன், 'ஓ! பாரதர்களில்சிறந்தவரே! நீண்டகைகளு
டையவரே! கங்காபுத்திரரே! பிதாமஹரே! 'ஸோமகர்களை
பாஞ்சாலர்களையும் கொல்லுவேன்' என்று முன்னே சொல்லிவிட்ட
1 கொல்லவருபவனும் பாணமெடுத்தவனுமான சிகண்டியை யுத்த
களில் பார்த்தால் ஏன் கொல்லமாட்டீர்? அதை எனக்குச் சொல்லு
என்றான்.

பீஷ்மர் சொல்லுகிறார்—'துரியோதன! நான் யுத்தத்
சிகண்டியைப்பார்த்துக் கொல்லமாட்டேனென்றதற்குக் காரணம
கதையை இந்த அரசர்களுடன் கேள். பாரதஸ்ரேஷ்ட! என்க
தந்தையும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றவரும் தர்மத்தில்புத்தியு
யவருமான சந்தனுமகாராஜா ஒருசமயத்தில் மரணத்தையடைந்த
பரதஸ்ரேஷ்ட! பிறகு, நான் பிரதிஜ்ஞையைக் காக்கிறவனாகிப் பெ
ராஜ்யத்தில் சித்ராங்கதனென்கிற என் தம்பிக்கு அபிஷேகம்
வித்தேன். அவனும் மரணத்தையடைந்தபொழுது, ஸத்தியவ
யினுடைய கொள்கைப்படி, விசித்திரவீர்யனை அரசனாக விதிப்
அபிஷேகம் செய்வித்தேன். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! மிக்க இளை
யிருந்தாலும் என்னால் முறைப்படி அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவனு
தாம் புத்தியுள்ளவனுமான விசித்திரவீர்யன் என்னையே எதிர்பா
தான். அப்பா! நானும் அவனுக்கு ஸமமானகுலத்தில் கலியாண
செய்து வைக்க மனத்தில் விருப்பங்கொண்டேன். புஜபலமுள்
வனே! அப்பொழுது, அப்படியே, காசிராஜனுடைய புத்திரிகளும்
லாரும் ரூபத்தில் ஒப்பற்றவர்களுமான அம்பை, அம்பிகை, அம்
லிகை யென்கிற மூன்று கன்னிகைகளும் ஸ்வயம்வரத்திலிருப்பதா
கேட்டேன். பாரதஸ்ரேஷ்ட! பூமியிலுள்ள அரசர்களும் அழைக்க
பட்டிருந்தார்கள். அந்தப் பெண்களுள், அம்பையென்பவள் மூ
வள். அம்பிகையே நடுவிலுள்ளவள். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அம்பாலி

1 'ஆததாயிநம்' என்பது மூலம். இதன்பொருளை விராடபா
175-ம் பக்கம் குறிப்பில் பார்க்க.

கிற ராஜகன்னிகை இளையவள் அப்பொழுது, நான் ஒரு
ரோடேயே காசிராஜனுடைய பட்டணத்தை அடைந்தேன் பெரிய
களையுடையவனே! அரசனே! நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த
றுகன்னிகைகளையும், அழைக்கப்பட்டுவந்திருந்த பாரிலுள்ள
சர்களையும் பார்த்தேன் பரதஸ்ரேஷ்ட! பிறகு, நான் (கன்னிகை
க்காக) யுத்தத்திலிருப்பவர்களான அந்த எல்லாஅரசர்களையும்
ழுத்து, அந்தக்கன்னிகைகளைத் தேரில் ஏற்றிக்கொண்டேன்
பொழுது, நான் அந்தக்கன்னிகைகளை வீரத்தைப் [1] பரிசப்
ருள்ளாகவுடையவர்களென்று அறிந்து, அவர்களைத் தேரிலேற்றிக்
ண்டு, அங்குவந்திருந்த எல்லாஅரசர்களையும் நோக்கி, 'சந்தனு
புத்திரனான பீஷ்மன் கன்னிகைகளை [2] அபஹரிக்கிறான் ஓ!
சர்களே! அப்படிப்பட்டகன்னிகைகளுக்காகச் சண்டைசெய்கிற
ல்லாரும் (இவர்களை) விடுவிப்பதற்காகச் சக்தியுடன் பலமாக
ங்கள் அரசர்களே! நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே,
நான் பலாத்காரமாக அபகரிக்கின்றேன்' என்று அடிக்கடிசொன்
ன் பிறகு, அந்த அரசர்கள் ஆயுதங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு கிளம்
கள், கோபத்தையடைந்தவர்களாகி ஸாரதிகளை 'எச்சரிகை,
ரிகை' என்று ஏவினார்கள் யானைகளோடு போர்புரிபவர்களான
அரசர்கள், [3] மேகங்களுக்கொப்பான ரதங்களோடும் கஜங்களோ
புஷ்டியடைந்த குதிரைகளோடும் ஆயுதங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு
ப்பாய்ந்தார்கள். அரசனே! பிறகு, அந்த அந்த அரசர்களெல்
மே பெரிய ரத ஸமூகத்தினால் எங்கும் என்னைச் சுற்றி வளைத்
கள். நான் அவர்களைச் சரமாரியால் நாலுபக்கத்திலும் சுற்றி
த்தேன். தேவராஜன் அஸுரர்களை வென்றதுபோல எல்லா
சர்களையும் வென்றேன் பரதஸ்ரேஷ்ட! சிரித்துக்கொண்டே,
கின்ற கணைகளாலே கீழே தள்ளினேன் நான், யுத்தத்தில்
ந்து வருகின்றவர்களான அவர்களுடைய விசித்திரமானவைக
பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான துவஜங்களை
அவர்களுடைய குதிரைகளையும் யானைகளையும் ஸாரதிகளையும்
வொரு பாணத்தினாலேயே பூமியில் விழும்படி தள்ளினேன்
லவியடைந்தவர்களும் திரும்பிச் சென்றவர்களுமான அந்த

[1] 'பரிசம்' கன்னிகைக்காக அவளுடையபெற்றோர்களுக்கு மணமக
கொடுக்கப்படும் வெகுமானப்பொருள் இது வடமொழியில், 'சுல்கம்'
னப்படும் ஆதிபாவம் 837-ம் பக்கம் குறிப்பில் பார்க்க
[2] தம்மைப் பிறர்போலச் சொல்லிக்கொண்டது. [3] வேறுபாடம்.

அரசர்களெல்லாரும் என்னுடைய அந்த வேகத்தைப்பார்த்து ந
காரமும் செய்தார்கள், புகழவும் புகழ்ந்தார்கள். பிறகு, நான் அ
களை ஜயித்து அந்தக் கன்னிகைகளை அழைத்துக்கொண்டு
அரசர்களையும் விட்டுவிட்டு உடனே ஹஸ்திநாபட்டணத்தை அ
தேன். நீண்டகைகளுள்ளவனே! பாரத! நான் பிராதாவினி
மான அந்தக் கன்னிகைகளையும் அந்த(ப்போச) செய்லையும் ஸ
வதியினிடம் தெரிவித்தேன்.

நூற்றெழுபத்து நான்காவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யான பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அம்பை முதலிய மூவர்களையும் விசித்திரவீர்யனுக்கு விவாகம்
செய்யத்தொடங்கியதும், அம்பை தான் ஸால்வ
ராஜனைவிரும்பியிருத்தலைத் தெரிவித்து
அவனிடம் செல்லப் பீஷ்மரிடம்
அனுமதி கேட்டதும்.)

பரதஶ்ரேஷ்டனே! பிறகு, நான் வீரர்களுக்குமாதாவும்
காரன்மகளுமான தாயையடைந்து நமஸ்கரித்து, 'நான் விசித்ர
னுடைய நிமித்தமாக அரசர்களைஜயித்து வீரத்தைப்பரிசமாகவு
வர்களான காசிராஜனுடைய இந்தப் பெண்களைக் கவர்ந்துவந்
என்ற இந்த வார்த்தையைச் சொன்னேன். அரசனே! பிறகு, ஸ
வதி ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவளும் நீர்பெருகுகிற கண்களையு
வளுமாகி (என்னை) உச்சிமோந்து, 'புத்திர! பாக்யத்தினால் நீ
றனை' என்று சொன்னாள்.

பிறகு, ஸத்தியவதியினுடைய ஸம்மதத்தினமேல் வி
ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டபொழுது, காசிராஜனுடைய மூ
புத்திரியானவள், லஜ்ஜையுடன் சொல்லலானாள்: 'ஓ! பீஷ்ம
நீர் தர்மத்தையறிந்தவரும் எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் ஸ
தருமாயிருக்கிறீர். தர்மத்தைவிட்டுவிலகாத என் சொ
கேட்டு இவ்விடத்தில் எனக்குச் செய்யவேண்டியதைச் செ
கடவீர். நான், முன், ஸால்வதேசத்தரசனை மனத்தினால் வ
வரித்தேன். அவரும், முன், பிதாவுக்குத் தெரியாமல் ரகஸ்ய
என்னை வரித்தார். ஓ! பீஷ்மரே! நீர் முக்கியமாகக் கௌரவர்
யிருந்துகொண்டு, பிறனை விரும்பினவளான என்னை ராஜதர்ம
மீறி எப்படி உமது கிருகத்தில் வஸிக்கச்செய்வீர்? ஓ! பரதஶ

! நீண்டகைகளையுடையவரே! இதனை அறிந்து மனத்தினால் செய்து உமக்கு எது உசிதமோ அதனை இப்பொழுது செய்வீ ஓ! அரசரே! அந்த ஸால்வதேசத்தரசர் என்னை நிச்சயமாக பார்க்கிறார் ஓ! கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! ஆகையால், நீர் எனக்கு மதி கொடுக்கவேண்டும். ஓ! மிக்க கைவன்மையுள்ளவரே! தா ந்தத் தாமருபவர்களில் சிறந்தவரே! என்னிடம் தயை செய ஓ! வீரரே! நீரோ பாரில் சத்தியமான விரதத்தை உடை ரென்று எங்களுக்குக் கேள்வி' என்றாள்

நூற்றெழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யான பர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(அம்பை பீஷ்மரிடம் அனுமதிபெற்று ஸால்வனிடம் சென்றதும், அவள் அவனால் நிராகரிக்கப்பட்டதும், அவள் பீஷ்மருக் குத் தீங்குசெய்யக்கருதித் தபோவனம் சென்று அங்குள்ளவர்களுக்குத் தன் வரலாற்றைச் சொல்லியதும்)

அரசனே! பிறகு, நான் காளியென்ற பெயருடையவளான கந்தி பினிடத்திலும் மந்திரிகளிடத்திலும் ரித்விக்குகளிடத்திலும் ரோஹிதர்களிடத்திலும் தெரிவித்து, அம்பை யென்கிற மூத்த ன்னுக்கு அப்பொழுதே விடைகொடுத்தேன் ஏனனில் விடை டுக்கப்பட்ட அந்தக் கன்னிகையோ ஸால்வதேசத்தரசனுடைய டணத்தை நோக்கிச் சென்றாள் அவள் அப்பொழுதே முதியவர் ன பிராம்மணர்களால் காக்கப்பட்டவளும் உபமாதாவினால் பின் ல்லப்பட்டவளுமாகி அந்தமார்க்கத்தைத்தாண்டி அரசனையடைந் ர் அவள் அந்த ஸால்வராஜனை அடைந்து, 'ஓ! புஜபலமுள்ளவரே! புத்தியுடையவரே! நான் உம்மை உத்தேசித்துவந்தேன் அர ! எப்பொழுதும் (உம்முடைய) பிரியத்திலும் ஹிதத்திலும் முள்ளவளான என்னைக்குறித்து ஸந்தோஷிக்கக்கடவீர் ஓ! அர ! என்னைத் தாம்ம முதலியவைகளில் உபயோகியும். தர்மத்தை வுஸரித்து நடவும். நீரோ என்னுடைய மனத்தினால் நினைக்கப்பட் ர் நானும் உம்மால் ரகஸ்யத்தில் அழைக்கப்பட்டவள்' என்கிற த்தையைச் சொன்னாள்.

அரசனே! அப்பொழுது, ஸால்வதேசத்தரசன் சிரிக்கிறவன் ல அவளை நோக்கிச் சொல்லலானான். 'சிறந்த மேனியுடைய

வளே ! முன வேெருருவன விவாகஞ்செயய எடுததுசசெ
படடவளான உனனை மனைவியாக விருமபவிலலை மஙகளகுண
ளவளே ! மறுபடியும அவவிடததில பீஷமருடைய ஸமீபதை
அடைவாய பீஷமராலே பலாதகாரமசெயது கவரபபடடவ
உனனை நான விருமபவிலலை நீயோ பீஷமரால ஜயிததுக கொ
போகபபடடவள பெரிய யுததததில அரசாகளை வெனறு, ெ
டுக கொணடுபோகபபடட நீ அபபொழுது பிரீதியடைநதவளா
தவள சிறநத நிறமுடையவளே ! நான முன வேெருருவனை வி
னவளான உன விஷயததில மனைவியாகக கொளளுதலை வி
விலலை எலலா நூறபொருளையும அறிநதவனும பிறாகளுககு
மததைக கடடளையிடுகிறவனுமான எனனைபபோனற அ
எபபடி முன வேெருருவனையுடையவளான ஸதிரீயை (வீட
நுழையச செயயலாம? மஙகளமான குணமுடையவளே !
டபபடிசெலலலாம உனககு இநதச சமயம தவறவேண
எனருன.

அரசனே ! (அபபொழுது) காமபாணஙகளால பீடிககபபட
ளான அமபையானவள அவனை நோககிச சொலலுகிருள 'ஓ
சரே ! இவவிதம சொலலாதீா இது எவவிதததிலும இபபடி இ
ஓ ! பகைவரை வாடடுகிறவரே ! நான விருபபமுடையவளாகிப பீ
ரால கொணடுபோகபபடவிலலை அழுதுகொணடிருககையிலே
அரசாகளை ஓடடிவிடடு, வலிநது கொணடுபோகபபடடவளாய
கிறேன ஓ ! ஸாலவராஜரே ! பகதியுடையவளும சிறுமியும (
மிலலாதவளுமான எனனை ஏறறுககொளளும பகதியுளளவாக
தளளுவதோ தாமஙகளில சிலாகிககபபடுகிறதிலலை அபபடிப
நான, யுததஙகளில திருமபாதவரான பீஷமரிடம சொலலிககொ
அவராலேயே அனுமதிகொடுககபபடடேன பிறகு, நான வேக
வநதேன ஓ! அரசரே! தேர்ளவலியமைநதவரான] அநதப பீ
எனனை விருமபவிலலை பீஷமருடைய முயறசி தமபிககாகவெ
எனககுக கேளவி ஓ! அரசரே! பீஷமரோ, கொணடுபோக
டவாகளான அமபிகை அமபாலிகை யெனகிற எனது சகோ
களைத தமபியான விசிததிரவீாயனுககுக கொடுததாா ஓ! ஸ
ராஜரே! புருஷஶரேஷடரே! நான உமமைததவிர வேறுவரனை
ஷிததாலும அடையவிலலையெனறு (உமமுடைய) தலையைத தொ
கிறேன ஓ! ராஜஶரேஷடரே! ஸாலவரே! நான முன வேெ
வனையுடையவளாயிருநது உமமை அடையவிலலை. உணமை

...ரைக்கிறேன், ஸத்தியத்தால்[1] என்னைத் தொடுகிறேன். ஓ! ...சாலமான கண்களையுடையவரே! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! கன்னிகையும் ...ருக்கே வந்தவளும் முன் வேறொருவனை அடையாதவளும் உம் ...டைய அருளை விரும்புகிறவளுமான என்னை ஏற்றுக்கொள்ளக்கட ...ர்' என்றாள்.

பரதஶ்ரேஷ்டனே! ஸால்வனோ, இவ்விதம் சொல்லுகிறவளான ...ந்தக் காசிராஜன்மகளை ஸர்ப்பமானது ஜீர்ணமான சட்டையைத் ...ள்ளுவதுபோலத் தள்ளிவிட்டான். பரதஶ்ரேஷ்டா! இவ்வாறு, ...விதமான வார்த்தைகளால் அவளால் யாசிக்கப்பட்டவனும் ஸால் ...தேசாதிபதியுமான அரசன் அவளிடத்தில் நம்பிக்கைவைக்க ...லை. பிறகு, காசிராஜனுடைய மூத்தகுமாரியான அவள், கோபா ...வேசங்கொண்டவளும் நீர் பெருகும் கண்களையுடையவளுமாகிக் ...ண்ணீரால் தடைப்பட்ட வாக்குடன் சொல்லலானாள்: 'ஓ! அர ...ரே! உம்மால் தள்ளப்பட்டவளாகி வேண்டியபடி போகிறேன். ...த்தியம் நிலையுள்ளதானால், அங்கே எனக்குப் பெரியோர்கள் கதியா ...ட்டும்' என்றாள்.

கௌரவனே! இவ்விதம்சொல்லுகிறவளும் கேட்போர் இரங்கும் ... புலம்புகிறவளுமான அந்தக் கன்னிகையை அப்பொழுது ஸால்வ ...தியானவன் விட்டுவிட்டான். ஸால்வன் அவளைநோக்கி, 'போ, ...'என்று அடிக்கடி சொன்னான். 'அழகான இடையையுடைய ...ளே! பீஷ்மரிடமிருந்தும் பயப்படுகிறேன். நீயோ பீஷ்மரால் பற ...ப்பட்டவள்' என்றான். தீர்க்கமான ஆலோசனையில்லாத அந்த ...லவனாலே இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவளான அவள், மனத் ...ர்ச்சியை அடைந்தவளும் அன்றில்போலக் கதறுகிறவளு ...கி, பட்டணத்திலிருந்து வெளிப்பட்டாள். பட்டணத்திலிருந்து ...வெளிக்கிளம்பும்பொழுது, துக்கத்தையடைந்தவளாகி ஆலோசித் ...ள்: 'பூமியில் மிக்க சங்கடத்தையடைந்தவளான எனக்கொப்பான ...த பெண் இராள். நான், உறவினர்களை விட்டவளாகிறேன், ...ல்வனாலும் தள்ளப்பட்டேன். மறுபடியும், என்னால் அஸ்தினா ...ட்டணத்தை அடைவதற்குமியலாது. பீஷ்மராலும் ஸால் ...னுகிற காரணத்தைக்குறித்து விடைகொடுக்கப்பட்டேன். இனி, ...னை நிந்திப்பேனா? அல்லது, நெருங்கமுடியாதவரான பீஷ்மரை ...ந்திப்பேனா? அல்லது, எனக்கு ஸ்வயம்வரத்தை ஏற்படுத்தின

1 'தன் மார்பைத் தொட்டுக்கொண்டு சொல்லுதல், சத்தியம் ...ல்லுவதற்கு அடையாளம்' என்பது.

மூடனுன தநதையை நிநதிபபேனு? இது, முன குரூரமான யுத்
நேரிடட அபபொழுது ஸாலவனநிமிததம பீஷமருடைய தேரி
ருநது கீழேகுதியாதவளான எனனுல தானுகவே செயதுகொண
குறறமாகும அறிவிலலாதவளபோல ஆபததையடைநதேனெ
கிற இது அதனுடைய பயனின முடிவு பீஷமரை நிநதிககவே
டும மநதனும அறிவிலலாதவனும வேசியையபபோல வீரய சுல
தால எனனை ஏவினவனுமான தநதையை நிநதிககவேணடும எ
களுடைய கெடடீதியின தனமையினுல பெரியதான ஆபத
அடைநதேனே அபபடிபபடட எனனையும ஸாலவராஜனையும பி
மாவையுமே நிநதிககவேணடும மனிதன, எலலாவிததாலும த
னுடைய பாககியஙகளை அடைகிறுன எனனுடைய இநத
திககோ சநதனுவின புததிரனுன பீஷமன காரணம ! அபபடிபப
நான, இபபொழுது, தவததினுலாவது யுதததினுலாவது பீஷ
விஷயததில பிரதி செயயவேணடியதைப பாககிறேன அ
எனது துககததிறகுக காரணனுகக கருதபபடடான யுததத
பீஷமனை வெலலுவதறகு எநத அரசன துணிவையடைவா
எனறு ஆலோசிததாள, அவள, இவவிதம (ஆலோசிதது) நி
யிதது, நகரததிறகு வெளியில பரிசுததமான ஒழுககததையு
வாகளும மகாதமாககளுமான தவசிகளுடைய ஆஸ்ரமததை அ
நதாள அவவிடததில தவசிகளால சூழபபடடவளாகி அநதாத
வசிததாள பாரத ! மிகக கைவனமை யுடையவனே ! புன்னகை
யுடைய அவள, (பீஷமா) எடுததுசசெனறதும விடடதும சாலவ
தளளினதுமாகிய தனககுநோநத எலலாவறறையும நடநதபடி அவ
ளுககு முழுதும விஸதாரமாகசசொனனுள அபபொழுது, அவவி
திலமஹானும கடுமையான விரதமுடையவரும தவததிலசிறநதவ
சாஸதிரவிஷயததிலும உபநிஷதவிஷயததிலும குருவுமான [1]சை
வதயரெனகிற ஒரு பிராமமணா இருநதாா பெரிய தவததையுடை
சைகாவததியரெனகிற அநத முனிவா, பீடையடைநதவளும பெ
மூசசு விடுகிறவளும, நனனடையுடையவளும துககததிலும சோ
திலும அழுநதினவளும இளையவளுமான அவளை நோககிச சொ
லலாா

'மஙகளகுண முளளவளே ! பெரிய பாககியமுளளவளே !
விதம ஏறபடடிருககையில, ஆஸ்ரமததிலிருபபவாகளும தவத

1 சிகாவான = அகனி, 'ஸெளதஸமாாததஙகளான அகனி காரிய
ளில நிரதா' எனபது பழையவுரை.

டையவர்களும் மகாத்மாக்களுமான தவசிகளாலே என்ன செய்ய டியும்?' என்றார் ஓ! அரசனே! அவளோ அவர்களைநோக்கி, 'என்னை னுக்ரகிக்கவேண்டும் நான் ஸன்யாஸத்தை விரும்புகிறேன், ய அரிதான தவத்தைச் செய்வேன் முன் ஜன்மத்தில் அறி தவளான என்னுலேயே நிச்சயமாகச்செய்யப்பட்ட பாவச்செயல் ின் பயன் இது, நிச்சயம் ஓ! தவசிகளே! ஸால்வனால் நிரா க்கப்பட்டவளும் ஸந்தோஷமற்றவளுமான நானே தடுக்கப்பட்ட ாகி மறுபடியும், சொந்தஜனத்தைக்குறித்துச் செல்லுவதற்கு நம்பவில்லை ஓ! பாவம் நீங்கினவர்களே! இவ்விடத்தில் தேவர் ்க்கு ஸமமானஉங்களாலே தவத்திற்குரியதை உபதேசிக்கப்பட நம்புகிறேன் என்னிடத்தில் உங்களுக்குக் கிருபை உண்டாக ண்டும்' என்றாள் அவர்,பிராம்மணர்களுடன் அந்தக்கன்னிகையை ுதல்செய்து, உதாரணங்களாலும் வேதங்களாலும் யுக்திகளா ் ஸமாதானஞ்செய்தார், கார்யத்தைச் செய்வதாகவும் பிரதிஜ ்செய்தார்

நூற்றெழுபத்தாறுவது அத்யாயம்

அ ம் போ பா க் யா ன ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி)

(அம்பைக்கு என்னசெய்யலாமென்று அங்குள்ள தவசிகள் ஆலோசித்ததும், அம்பையின் மாதாமஹரான ஹோத்ரவாஹனர் அங்குவந்ததும், அவர் அவளைப் பரசுராமரிடம் சரண்புகும்படி தூண்டியதும்)

அதனால், அப்பொழுது, தர்மிஷ்டர்களான அந்தத் தவஞ்செய ர்களெல்லோரும் தங்கள் கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்து ண்டு அந்தக்கன்னிகையை உத்தேசித்து என்னசெய்யலாமென்று லோசித்தார்கள் சில முனிவர்கள் தந்தையின்வீட்டில் சேர்ப் கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் சிலதவசிகளோ கம்மைநிந்திய ல புத்தியைச்செலுத்தினார்கள் சிலர் ஸால்வராஜனை அடைந்து ரப்பிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார்கள் சிலர், 'இவள் அவனால் ளப்பட்டவளல்லவா? அது சரியன்று' என்று முடிவுசெய்தார்கள் மையான விரதத்தையுடைய தவத்தினர்களெல்லாரும், மறு யும் அவளை நோக்கி, 'மங்களகுணமுள்ளவளே! இவ்விதம் நேரிட ்கையில், மனத்தையடக்கியவர்களான முனிவர்களால் என்ன

செயயமுடியும ? இபபோது ஸனயாஸததுடனிருபபது வேணடா
மஙகளகுணமுளளவளே ! ஹிதமானவாாததையைக கேள இ
கிருநது தநதையின வீடடுககே செலலு உனககு க்ஷேமமு
டாகும உன தநதையான அநத அரசன, மேலே செயயவேணடு
காரியததை அறிவான கலயாணி ! அவவிடததில எலலாககுண
ளோடும ஸுகமாக வஸிபபாய சுபமானவளே ! தநதைை
போல உனககு வேறு கதியானது நியாயமுளளதாகாது சிற
நிறமுடையவளே ! பெணணுககு, பதியாவது பிதாவாவது க
ஒழுஙகாயிருபபவளுககுப பதி கதி ஸஙகடததிலிருபபவளுகக
பிதா கதி. பெணணே ! இநதஸனயாஸமோ, ராஜபுததிரியும மு
யமாக மெனமைததனமையுடையவளும இயறகையாக இளமை
பருவமுடையவளுமான உனககு மிகக துககமானது மஙகளகு
முளளவளே ! சிறநத நிறமுளளவளே ! ஆஸ்ரமததிலோ, வசிககி
உனககுப பலதோஷஙகள நேரிடும அவைகள, தகபபனவீடடில
ககினறஉனககு நேரமாடடா' எனறாாகள. பிறகு, மறறததவததி
கள, துககிககததககவளான அவளை நோககி, 'இவவிடததில ஜ
மிலலாததும பிரவேசிககமுடியாததுமான வனததில ஒருததிய
ருநதால, உனனைபபாாதது அரசாகள பிராாததிபபாாகள ஆ
யால, இவவிதம மனததைச செலுததாதே' எனறனா அபபெ
ழுது, அமபையானவள, 'காசிநகரததில தநதையின வீடடு
மறுபடியும போவதறகு முடியாது, போனால உறவினாகள
அவமதிககபபடடவளாவேன, ஸநதேகமிலலை ஓ ! முனிவாகளே
சிறுபிராயததில பிதாவினவீடடில அநதபபடி வசிததேன உ
களுககு க்ஷேமமுணடாகுக என பிதாஇருககிற இடததுககு ந
போகமாடடேன அடுததபிறபபிலும எனககு இவவிதம பெ
கெடுதலாகிற கெடடபாககியமானது ஏறபடாமலிருததறகாகத த
களால காககபபடடவளாகித தவததைச செயயவிருமபுகிறேன
தவஞ்செயபவாகளில சிறநதவாகளே ! ஆகையால, நான தவதை
செயவேன' எனறுள

இவவிதம, அநதவேதியாகள, உளளபடி சிநதிககிறவாகளாயிரு
குமபொழுது, ராஜரிஷியும தவசியுமான ஹோததிரவாஹனனெ
பவா அநத வனம வநதாா அவா, அவவிதம ஆகபபோகிறவளை
அவளைப பாாதது (பபொதுவாக)க கேடடு, மனவருததமுறறு
பிறகு, அநதததவசிகளெலலாரும அநதஅரசரைக குசலபபிரஶ
முதலிய பூஜைகளாலும ஆஸனததினாலும ஜலததினாலும பூஜித

அவா, உட்காாநது இளைபபாறிக (கதைகளைக) கேடடுககொண
கையில,மறுபடியுமே, முனிவாகள கனனிகையைபபறறிக கதை
ச சொனனாாகள பாரத! மிககபராககிரமததையுடைய அநத
ரிஷியானவா, அமபையையும காசிராஜனையுமபறறிய அநதககதை
கேடடு, மனமவருநதினவாாா மிககதவததையுடையவரும
ரிஷியும மஹாதமாவுமான அநதஹோததிரவாஹனா, அவள அவ
மசொலவதைககேடடும அவளைபபாாததும தயைமிககவாாா
வே! அவளுடையமாதாவுககுப பிதாவான அவா, அபபொழுது,
கததுடன எழுநதிருநது அநதக கனனிகையை மடியிலேறறி
தது ஆறுதலசெயதாா அவா, துனபமுணடானதைத தொடகக
ல அவளிடம கேடடாா அவளும நடநதபடி விஸதாரமாக
ரிடம தெரிவிததாள பிறகு, அநதராஜரிஷியானவா துககத
டும சோகததோடும கூடினவாாா மிகபபெரியதவததை
டயஅவா அநதக காாபததையும அஙகீகரிததாா நடுககமு
யவரும மிகவும துககததைபபடைநதவருமாகித துககததை
டநத அவளை நோககிச சொலலலாாா 'மஙகளகுணமுளளவளே!
தாவினவீடடுககுப போகவேணடாம நான உனனுடைய தாயின
தை பெணணே! நான உனனுடைய துயரததைப போககுவேன
ளிடததிலிரு குழநதாய! நீ இவவிதமவாடடமடைநதிருததலால,
மனததிலுளள துககமஅதிகமாக இருககவேணடும எனவாாததை
கொணடு,ஜமதகனியின புததிரரும சிறநததவமுடையவருமான
ரிடம செலலு அவா உனனுடைய மிகப பெரிய துககததையும
கததையும போககுவாா அவா, சொனனபடி செயயாத விஷ
தில, யுததமசெயது பீஷமரைக கொலலுவாா. பிருகுவமசத
ாகளிற சிறநதவரும காலாகனிககுச சமமான தேஜஸையுடைய
மான அவரிடம செலலு பெரியதவததையுடைய அவா உனனை
னவழியில நிலைநிறுததுவாா' எனறு சொனனாா அபபொழுது,
ள அடிககடி கணணீா சொரிநது ஹோததிரவாகனனெனகிற
மஹரைச சிரததால வணஙகி இனியகுரலுடன சொலலலாா
'நான உமமுடைய கடடளையினால போகினறேன பூஜய
உலகததில பிரஸிததருமான பாாககவரை நான இபபொ
பாாபபேனனால, அவா கொடுமையான எனனுடைய துககததை
படி நாசம செயவாா? நான அவரிடம போவதறகு இதை அறிய
மபுகிறேன' எனறாள ஹோததிரவாகனா, 'கலயாணகுண
ளவளே! பெரியவனததில உககிரமான தவததிலிருபபவரும

ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டரும் மிக்கபலசாலியும் ஜமதக்னியின் புத்திரரும
ராமரைப் பார்ப்பாய் அவர், மலைகளில் சிறந்ததான மஹேந்திர
வத்தில் நித்யமாக வஸிக்கிறார் அப்படியே, வேதவித்துக்கள
ரிஷிகளும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்ஸுகளும் அங்கு வஸிக்கின்ற
அவ்விடம்செல்லு உனக்கு மங்களம் உண்டாகுக தவத்தால்
தவரும் பலமான விரதத்தையுடையவருமான அவரைத் தலை
வணங்கி, அவரிடம் என்வார்த்தையைச் சொல்லு கல்யாண
முடையவளே! பிறகு, உனக்கு இஷ்டமான காரியத்தையும் அவரி
சொல்லு' என்பேரைச் சொன்னவுடனே, ராமர் உன்னுடைய அ
காரியம் எல்லாவற்றையும் செய்வார் குழந்தாய்! ஜமதக்னியின்
திரரும் வீரரும் ஆயுதமெடுத்தவர்களெல்லாரிலும் சிறந்தவரு
ராமர், எனக்குத் தோழரும் பிரீதியுள்ள நண்பருமாயிருப்ப
என்று சொன்னார்

ஹோத்திரவாகனரென்கிற அரசர், கன்னிகையைநோக்கி
விதம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, ராமருடன் சஞ்சரி
ருமநண்பருமான அகிருதவர்ணர் வந்தார் உடனே, ஆயிரக்கணக்
அந்த எல்லா முனிவர்களும் பிராயமுதிர்ந்தவரும் ஸ்ருஞ்சய வ
தில் பிறந்தவருமான ஹோத்திரவாகனரென்கிற அந்த அர
எழுந்திருந்தார்கள் பிறகு, அந்த முனிவர்கள் அவரைக்க
ஆதித்தியத்தைச் செய்து ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்தவர்க
அவரைச் சூழ்ந்திருந்தார்கள் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு,
கள், [1]அன்பு மகிழ்ச்சி சந்தோஷங்களுடன், மனத்தை மகி
பவைகளும் சிறந்தவைகளும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றவைகளு
பலவகையான கதைகளைச் சொன்னார்கள் பிறகு, கதைகளின்
வில், மகாத்மாவும் ராஜரிஷியுமான ஹோத்திரவாகனர், மஹரிஷிக
சிறந்தவரான ராமரைக் குறித்து, அகிருதவர்ணரை நோக்கி, 'ஓ!
பாஹுவே! வேதவித்துக்களில் சிறந்தவரே! அகிருதவர்ண
பிரதாபசாலியான பரசுராமர் இப்பொழுது எங்கே இருக்கி
பார்க்க முடியுமா?' என்று கேட்டார் அகிருதவர்ணர், 'ஓ! பிர
அரசரே! ராமர், 'ஸ்ருஞ்சயவம்சத்தில் பிறந்த ராஜரிஷியா
எனக்கு இனிய நண்பர்' என்று எப்பொழுதும் உம்மைப்பற்
சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார் அவர் நாளைக்காலையில் இவ்
வருவாரென்று நினைக்கிறேன் உம்மைப் பார்க்கவேண்டுமெ
-விருப்பத்தால் இங்கே வருகின்ற அவரைப் பார்ப்பீர் ஓ!

1 'ப்ரீதி ஹர்ஷ முதா' என்பது மூலம்.

ஷியே! 'இந்தக கன்னிகையானவள் எதறகாக வனம் வந்தாள்? ள யாரைசசேர்ந்தவள்? உமகரு என்ன ஆகிருள்' என்று அறிய ரும்புகிறேன்' என்ருா.

ஹோத்திரவாகனா, 'ஓ! விபுவே! குறறமற்றவரே! இவள னுடைய [1]தௌஹித்ரி காசிராஜனுடைய பிரியமான மூதத ாரி சகோதரிகளிருவாகளோடும ஸவயமவாததிலிருந்தாள். தவததையே தனமாகஉடையவரே! காசிராஜனுடைய மூதத திரியான இவள அமபையெனறு பிரசிததிபெறறவள். அமபிகை பாலிகை யெனகிற கன்னிகைகள இவளுககுத தஙகைகள். ஓ! மமரிஷியே! பிறகு, கன்னிகைகளினிமிததம காசிபபடடணத உலகிலுளள க்ஷததிரிய ஜாதியானது கூடிறறு அவவிடததில் ரிய விழா நடநதது பிறகு, பெரிய வீரயததையுடையவனும நதனுவின புததிரனும மிகக பராககிரமததையுடையவனுமான ஷமன அரசாகளை அலக்ஷ்யம செயது அநத மூன்று கன்னிகை யும கைபபறறினன மிகவும சுததமான மனமுடையவனும தவமசததில பிறநதவனுமான பீஷமன,அரசாகளை ஜயிதத பிறகு, ன்னிகைகளுடன ஹஸதினபபடடணம வநதான பிரபுவான ன, பிறகு, ஸததியவதியினிடம தெரிவிதது, உடனே, பிராதா ா விசிததிரவீரயனுககு விவாஹததை நடததக கடடளையிட ன ஓ! பிராமமணசிரேஷடரே! இநதக கன்னிகை அநத ாஹ காரயம தொடஙகபபடடதைப பாரததவுடன, அஙகே மந களின மததியில கஙகாபுததிரனன பீஷமனை நோககி, 'ஓ! மமுணாநதவரே! நான மனததினுலே வீரரான ஸாலவராஜரைப யாக வரிததுவிடடேன வேறு புருஷனிடம மனததையுடையவ ன என்னை உமது பிராதாவுககுக கொடுபபது தகுதியன்று' என்று ானனுள. பீஷமன, அநத வாரததையைக கேடடு, மநதிரிகளுடன லோசிதது உறுதிசெயது, ஸததியவதியின கொளகைபபடி ளை விடடுவிடடான. இநதக கன்னிகையோ பீஷமனுல மதி கொடுககபபடட பிறகு, ஸௌபாகனுககுப பதியான லவனை அடைநது, ஸநதோஷததை யடைநதவளாகி, அநதச சம ததில அவனிடம ஒரு வாரததை சொலலலானுள 'ஓ! ராஜ ரேஷடரே! பீஷமரால விடபபடடேன என்னைத தாமததில மபபீராக. நீர என்னுல முநதி மனததால வரிககபபடடவா' என ர. ஸாலவனனவன இவளுடைய நடையில ஸநதேகிததவனுகி

[1] பெண்ணுடைய பெண்.

நிராகரித்துவிட்டான். அப்படிப்பட்ட இவள், தபோவனத்
அடைந்து தவத்துக்குரிய ஆஶ்ரமத்தில் மிக்க பற்றுள்ளவளாகு
தன் வம்சத்தைச் சொன்னதினால், என்னால் அறியவும் பட்ட
இப்பொழுது, பீஷ்மனையே இந்தத் துக்கத்திற்குக் காரணமாக நி
கிருள்' என்றார்.

அப்பொழுது, அம்பை, 'ஓ! பகவானே! இப்பொழுது
னுடைய தாயக்குத்தந்தையும் ஸ்ருஞ்சயருமான ஹோத்திரவா
பூபாலர் சொல்லியது உண்மையே. ஓ! தபோதனரே! மகா
வரே! அவமானத்திலுண்டான பயத்தினாலும் லஜ்ஜையினா
என் நகரத்திற்குத் திரும்பிப் போக ஊக்கமுண்டாகவில்லை.
பகவானே! பிராம்மணஶ்ரேஷ்டரே! பகவானான ராமர் என்
நோக்கி எது சொல்லுவாரோ அது எனக்குச் செய்யவேண்
சிறந்த காரியமென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்றாள்.

நூற்றெழுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

அம்போபாக்யான பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அக்ருதவ்ரணர் ஆலோசித்துப் பீஷ்மருக்குப் பிரதிசெய்ய நிச்சயித்ததும், அம்பை பீஷ்மரைக் கொல்லும்படி பரசுராமரிடம் வேண்டினதும்)

அப்பொழுது, அக்ருதவ்ரணர் சொல்லலானார்: 'கல்ய
குணமுள்ளவளே! பெண்ணே! இருவர்கள் நிமித்தமாக இ
துக்கம் நேரிட்டது யாருக்குப் பிரதிசெய்ய விரும்புகிறு
குழந்தாய்! என்னிடம் உண்மையைச் சொல்லு மங்களகு
முள்ளவளே! ஸௌபபதியானவன் சோதனைவைக்கத் தக
னென்று உனக்கு அபிப்பிராயமிருந்தால் மகாத்மாவான அந்த ர
உன் நன்மையை விரும்பிச் சோதனைவைப்பார் சுத்தமான
சிரிப்பையுடையவளே! அல்லது, கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் பு
மானன ராமரால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்படுவதைப் பார்ப்பத
விரும்புகிறாயானால், பார்க்கவர், ஸ்ருஞ்சயனும் நீயுமாகிய உங்க
டைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதையும் செய்வார் இந்த விஷ
தில், உனக்கு அவஶ்யம் செய்யவேண்டியதை இப்பொழுதே ஆ
சிக்கலாம்' என்றார்.

அமபையானவள, 'ஓ! பகவானே! பிராமமணரே! பீஷமா
யாமல எனனைக கொணடுபோனா ஸாலவனை அடைநத என
ததைப பீஷமா அறியாா நீா இதை ஆலோசிததது இதன உறுதி
த தேடும எபபடி நியாயமோ அபபடி பரிகாரததைச செய
ாக ஓ! பிராமமணரே! கௌரவாகளில சிறநதவரான பீஷம
ததிலோ, அலலது ஸாலவராஜனிடததிலோ, அலலது இரணடு
ாகளிடததிலுமோ, எது உசிதமோ அதைச செயயும. ஓ! பக
னே! துககததிறகுக காரணமான இது எனனால உளளபடி தெரி
கபபடடது அநத விஷயததில யுகதியினால ஏறபாடு செயயக
வீா' எனறுள அகிருதவரணா, 'கலயாணி! சிறநத நிறமுடை
ளே! தாமததைபபறறி இவவிதம நீ சொனன இநத வாாததை
ருததமானதே எனனுடைய இநதச சொலலையும கேள பயந
ளே! காசி புததிரனனவன உனனை ஹஸதினாபபடடணம
ணடு போகாமலிருநதால, ஸாலவனனவன ராமரால ஏவபபட
ல, உனனைத தலையால ஏறறுககொளவான கலயாணி! பெணணே!
ான இடையுடையவளே! பீஷமனால நீ ஜயிததுககொணடு
கபபடடபடியால, உனனிடததில ஸாலவராஜனுககு ஸநதேக
ணடாயிறறு பீஷமன ஆணமையிககவனெனகிற காவமுளளவனும
படியே வெறறியால விளஙகுபவனுமானவன ஆகையால,
ககுப பீஷமனவிஷயததில பிரதி செயவிபபது தககது' என
அமபையானவள, 'ஓ! பிராமமணரே! எனனுடைய மனததி
'யுதததில பீஷமனைக கொலவிபபேனா?' எனகிற இநத விருப
ம எநநாளும எபபொழுதும சுழனறுவருகினறது ஓ! சிறநத
களையுடையவரே! பீஷமனையோ ஸாலவராஜனையோ எவனைக
றறமுளளவனாக அறிகிறீரோ, எவன நிமிததமாக நான மிகக துக
தை அடைநதேனோ அவனைச சிகஷிககக கடவீா' எனறுள
ஓ! பரதஸரேஷடனே! இவவிதம அவாகள சொலலிககொணடி
கும பொழுதே, அநதபபகலும ஸுக சீதமாயும ஸுக உஷ்ணமாயு
நககிற காறறையுடைய ராததிரியும சென றன. அரசனே! பிறகு,
டையயும மாவுரியையும தரிபபவரும முனிவருமான ராமா
ஜஸினால ஜவலிததுககொணடு சிஷயாகளாலசூழபபடடவராகத
ானறினா ஓ! ராஜஸரேஷடனே! கையில விலலையுடையவரும
ரமான மனததையுடையவரும கததியைததரிபபவரும கோடா
பையுடையவரும பாவமறறவருமான அவா ஸருஞசயனன அரசனை
டைநதாா, அரசனே! பிறகு, தாபஸாகளும பெரியதவததையுடையு

அந்த அரசனும் தக்கிக்கத்தக்கவளான அந்தக் கன்னிகை அவரைப் பார்த்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார்கள் ஜ கிரதையுடன், பார்க்கவரான அவரை மதுபர்க்கத்தால் பூஜ தார்கள் அவர் நியாயப்படி பூஜிக்கப்பட்டவராகி, அவர்களுட உட்கார்ந்தார் பாரத! பிறகு, பரசுராமரும் ஸ்ருஞ்சயருமான அ இருவருமே முன் நடந்தவைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்க அவ்விதமான கதையின்முடிவில், ராஜரிஷியானவர், மகாபலசாலி பார்க்கவர்களிற்சிறந்தவருமான ராமரைநோக்கி, ஸமயப்பொரு இனியதும் பயனுள்ளதுமான சொல்லை உரைக்கலானார் 'ஓ! பிரபு ராமரே! இவள் என்னுடைய பெண்ணின் பெண், காசிராஜனுடை புத்திரி காரியங்களில் சமர்த்தரே! இவளுடைய காரியத்தை உண்மையாய்க் கேளும்' என்றார் ராமரும் அவளை நோக்கி, 'சொல யாகச் சொல்லலாம்' என்று சொன்னார்

பிறகு, அவள், அக்னிபோல ஜ்வலிக்கின்ற ராமரை நோக் சொல்லத்தொடங்கினாள் பிறகு, சோகத்தை யுடையவளான அவ சுபத்தைச்செய்கின்ற ராமருடைய சரணங்களைத் தலையால் வண கித் தாமரையிதழ்களுக்கு நிகரான காந்தியையுடைய கைகள தொட்டு முன்னேயிருந்துகொண்டு, நீர் நிறைந்த கண்களையுடைய ளாகி அழுதாள் சரணமடையத்தக்கவரான பரசுராமரைச் சர மாகவுமே அடைந்தாள் அப்பொழுது, ராமர், 'ராஜபுத்திரி நீ இந்த ஸ்ருஞ்சயருக்கு எவ்விதமோ எனக்கும் அவ்விதமே. உ னுடைய மனத்திலுள்ள துக்கத்தைச் சொல்லு. நீ சொல்வதை செய்வேன்' என்றார் அம்பை, 'ஓ! பகவானே! நான் இப்பொழு பெரிய விரதத்தையுடையவரான உம்மைச் சரணமடைந்தவ யிருக்கிறேன் ஓ! விபுவே! சோகமாகிற கோரமான சேற்று கடலில் முழுகினவளான என்னை அதிலிருந்தும் கரையேற்று என்றாள். ராமரானவர் அவளுடைய ரூபத்தையும் புதிது சரீரத்தையும் சிறந்ததான மென்மைத்தன்மையையும் பார்த்து சிந்தையுற்றவரானார் 'இவள் என்ன சொல்லப் போகிறாளோ என்று இவ்விதம் ஆலோசித்தார் மிக்க இரக்கமுடையவர் வெகுகாலம் இவ்விதம் தயானம் செய்தார் சுத்தமான புன் சிரிப்பையுடையவளான அவள் ராமராலே, 'சொல்லலாம்' என அடிக்கடிசொல்லப்பட்டவளாகி அவரிடத்தில் எல்லாவற்றையுமே உ ளபடி சொன்னாள் பரசுராமரோ ராஜபுத்திரியினுடைய அந்தவார் தையைக்கேட்டு, அப்பொழுது, அர்த்தத்தினுநிச்சயத்தைச்செய்

நததொடைகளையுடையவளான அவளைநோககிச சொலலலானா
பணமே! கௌாவாகளிலசிறநதவனான பீஷமனிடம [1] (உனனை)
னுபபுகிறேன. அநதஅாசனும எனவாாததையைககேடடு (அப
படியே) செயவான மஙகளமானவளே! கஙகாபுததிானனவன என
ல சொலலபபடடவாாததையைச செயயாவிடடால, நான அவனை
நததில மநதிரிகளுடன அமபுததீயினால எரிபபேன ராஜபுத
தி! அலலது, அவனிடததில உனனுடையபுததியானது செலலா
டல, இநதககாாயததில வீானன ஸாலவபதியினிடம சோபபிப
ான' எனறா

அமபை, 'ஓ! பாாககவரே! 'முனபு ஸாலவாாஜனைவிருமபி
ான' எனகிற எனனுடையஎணணததைக கேடடவுடனே, நான
ஷமனால விடபபடடேன பிறகு, நான ஸௌபாாஜனையடைநது
ாலலககூடாததானவாாததையை லஜஜையைவிடடுச சொனனேன
வனும நடககையில சஙகையுளளவனாகி எனனை ஏறறுககொளள
லலை ஓ! பிருகுநநதனரே! இவறறையெலலாம உமதுபுததியி
ல ஆலோசிதது, இநதவிஷயததில உசிதமானகாாியததை நிசச
ககக கடவீா ஓ! பெரியவிரததையுடையவரே! எனனுடைய
தவயஸனததிறகோ, அபபொழுது எனனைப பலாதகாாமாகததூக
த தனவசமாககசசெயத பீஷமன மூலம ஓ! சிறநத கைகளையுடை
ரே! பாாககவஸரேஷடரே! எவனநிமிததமாக நான இபபடிப
டடதுககததையடைநதவளாகி மேலானஅபபிாியததை அனுஷ
கிறேனோ அநதப பீஷமனைககொலலும ஓ! பாாககவரே!
வனோ லோபமுளளவனும இழிவானவனும இநதிாியஙகளை ஜயித
வனுமானவன ஓ! குறறமிலலாதவரே! ஆகையால, நீா அவன
ாருடடுப பிரதிசசெயகையைசெயவது உசிதம ஓ! விபுவே! அப
ாழுது, பாாதனாலஅபகாிககபபடடவளான எனனுடையமனத
ல, 'மஹாவாதனானபீஷமனைக கொலலுமபடிசெயவேன' எனகிற
தஸஙகலபமானது உணடாயிறறு ஓ! ாாமரே! குறறமறற
ரே! ஆகையால, இபபொழுது எனனுடைய இநதஇஷடததை நிறை
வறறும ஓ! நீணடகைகளையுடையவரே! இநதிான விருததிாா
ானைக கொனறதுபோலப பீஷமனைக கொலலும' எனறாள

---

1 'பீஷமனுககுச சொலலியனுபபுகிறேன்' எனறும கொளளலாம.

நூறறேழுபததேடடாவது அதயாயம

அமபோபாகயானபாவம. (தொடாச்சி)

(பரசுராமர் அம்பைமுதலியவர்களுடன் குருக்ஷேத்ரம் சென்றதும், அம்பையை விவாகம் செயதுகொளளும்படி பரசுராமர் பீஷ்மருக்குச் சொல்லியதும், பீஷ்மர் அதனை மறுத்ததும், பரசுராமர் பீஷ்மரைப் போருக்கு அழைத்ததும்)

பிரபுவே! அபபொழுது, இவவிதம, 'பீஷமனைக கொலது
எனறு சொலலியதைககேடட ராமா, அடிககடி ஏஙகுகிறவளும அழு
வளுமான கனனிகையை நோககிச சொலலலானா 'காசிராஜ
பெணணே! சிறநத நிறமுளளவளே! நான பிரமமவிததுககள
காரணததிலலலாமலஇஷடபபடி ஆயுததைத எடுககிறதிலலை உன
வேறு எதைச செயயவேணடும? ராஜஸதிரீயே! என வாாத
யினால பீஷமனும ஸாலவனும வசபபடடவாகளாவாாகள. கு
மறற அஙகஙகளையுடையவளே! அதைச செயவேன. துய
படாதே பெணணே! 'வேதியாகளுடைய ஆஜஞையினறி எவவி
தாலுமே ஆயுததை எடேன' எனனும இநதபபிரதிஜஞையான
எனனால செயயபபடடது' எனறாா (அபபொழுது,) அமபையா
வள, 'எநத உபாயததாலாவது பகவானான நீா எனனுடைய துய
ரைதப போககவேணடும அதுவோ, எனககுப பீஷமனால உ
பணணபபடடது ஓ! ஸமாததரே! அவனைககொலலும, தாம
வேணடாம' எனறாள ராமரானவா, 'காசிராஜனகனனிகையே! ப
படியும சொலலு பீஷமன (உனனால) தலையால வணஙகபபடத
கவனாயிருநதாலும, எனவாாததையினால உனனுடைய இரணடுபா
களையும தலையினால ஏறறுககொளவான' எனறாா அமபை, 'ஓ! ராமரே
எனது இஷடததைச செயய விருமபுகிறீரானால, யுததததில பீ
னைககொலலும செயதபிரதிஜஞையையும ஸததியமாககச செயயக
வீா' எனறாள

ஓ! அரசனே! அநதராமரும அமபையும இவவிதம ஸமவா
செயயும அபபொழுது, அகிருதவரணா பரசுராமரைநோககி இ
வாாததையை உரைககலானாா 'ஓ! மகாபாஹுவே! சரணமடை
வளான கனனிகையைத தளளுவது உமககுத தகககதனறு ஓ! பிரு
நநதனரே! ராமரே! பீஷமனானவன போாசிமிததம உமமால அழை

படடு, 'யுததததில உமமால ஜயிககபபடடேன' என்று சொல
னேயானுலும, அலலது, உமது சொலலேச செயவானே யானுலும,
தககனனிகையினகாரயம செயயபபடடதாகிவிடும ஒ! வீரரே!
வே! உமமுடையசொலலும சததியமாகச செயயபபடடதாகி
ம ஓ! ராமரே! மகா முனிவரே! பாரககவரே! அபபொழுது,
லாக்ஷததிரியாகளேயும வெனறு பிராமமணாகளின மததியில,
ராமமணனே, க்ஷததிரியனே, வைஸ்யனே, சூதரனே, பிராமமண
ப பகைபபவனுயிருநதால யுததததில அவனேக கொலலுவேன'
றும, 'பயததை அடைநது பாதுகாபபைவிருமபி ரக்ஷணததுக
ச சரணமடைநதவாகளை நான உயிருடனிருககையில எவவிதத
லும கைவிடமாடடேன' எனறும, 'யுததததில சோநதான க்ஷததி
ஜாதிமுழுமையையும வெலலககூடிய விளஙகுகினற தையமுடை
னேயும நான கொலலுவேன' எனறும, இநதப பிரதிஜஞையும
மால செயயபபடடிருககிறது ஓ! ராமரே! குருகுலததைத தாஙகு
ற அநதப பீஷமன இவவிதம வெறறியுளளவனுயிருககிறுன
ிருகுநதனரே! யுததததில அவனுடன எதிாததுப போரசெய
எனறா பரசுராமா, 'ஓ! ரிஷிஸரேஷடரே! நான முனசெயத பிர
ஞையை நினைககிறேன ஸமாதானததினுலேயே அடையபபடுமபடி
வேன காசிராஜனகனனிகையின மனததையடைநத இநதக
மானது பெரிதாயிருககிறது நான நேரிலேயே கனனிகையை
ழததுககொணடு பீஷமனிருககிற இடததிறகுப போவேன.
ததைக கொணடாடுகினற அவன நான சொனனதைச
யாவிடடால காவஙகொணடவனுன அவனேக கொலலுவேன'
று எனனுடைய புததியானது நிசசயிககபபடடது. இவவுலகில
னுல விடபபடட பாணஙகள தேஹிகளுடைய சரீரஙகளில
டபபடடு நிறகிறதிலலை எனபது முன க்ஷததிரியாகளுடன நடநத
ததில உமமால அறியபபடடது' எனறுசொனனா இவவிதம
லிவிடடு, பிறகு, பெரிய தவததையுடைய ராமா அநதப
மவாதிகளுடன பிரயாணததை நினைதது எழுநதிருநதாா.
கு, அநதததவசிகளோ அநத இரவு அவவிடததில வஸிதது
கினியிலஹோமமசெயது மநதிரஙகளை ஜபிததுவிடடு, என
கொலலுமவிருபபததுடன புறபபடடாாகள மகா ராஜனே!
த! பிறகு, ராமா அநதப பிரமமவாதிகளோடும கனனிகை
டும குருக்ஷேததிரததை அடைநதாா பிறகு, மஹாதமாககளும
ககவஸரேஷடரை முனனிடடவாகளுமான அநததவசிகளெலல
நும ஸரஸ்வதீநதியை அடுதது அமாநதாாகள

அரசனே! பெரிய விரதமுள்ளவரான பரசுராமர், பிற
மூன்றாவது தினத்தில் ஸமமான இடத்தில் இருந்துகொண்டு, 'நா
வந்திருக்கிறேன்' என்று எனக்குச் சொல்லியனுப்பினர் ரா
ஸ்ரேஷ்டனே! மிக்க பலமுடையவரும் தேஜஸ்ஸுக்கு நிதியும் பிர
மான அவர் தேசத்தினெல்லையில் வந்திருப்பதைக் கேட்டு, நா
கோவை முன்னிட்டுக்கொண்டு, பிராம்மணர்களாலும் தேவர்களுக்
நிகரான ரித்விக்குக்களாலும் புரோகிதர்களாலும் சூழப்பட்ட
னுகி, அன்புடன் சீக்கிரம் வேகமாகச் சென்றேன் பிரதாபசா
யான அந்தப் பரசுராமர் அவருக்கு எதிரில்வந்தவனான என்னைப்
பார்த்து அந்தப் பூஜையை ஏற்றுக்கொண்டார், இந்த வார்த்தைன
யும் சொல்லலானார், 'பீஷ்ம! அப்பொழுது, ஸ்திரீயினிடம் விரு
மில்லாதவனான நீ காசிராஜபுத்திரியை என்ன எண்ணத்தினால் எடு
துச் சென்றாய்? மறுபடியும், என்ன எண்ணத்தினால் விட்டுவிட்டா
புகழுள்ளவளான இவள் உன்னாலன்றோ தர்மத்திலிருந்தும் ந
வும்படி செய்யப்பட்டாள்? இந்த உலகத்தில் உன்னால் தொடப்பட்
இவளையோ எவன்தான் அடையத் தக்கவன்? பாரத! உன
கொண்டுபோகப்பட்டாளென்று ஸால்வனாலே நிராகரிக்கப்பட்டா
பாரத! ஆகையால், இவளை என் ஆணையினால் ஏற்றுக்கொள்ளக்
வாய் புருஷஸ்ரேஷ்டனே! இந்த ராஜபுத்திரியானவள் ஸவ
மத்தை அடையட்டும் குற்றமில்லாதவனே! நீ அரசர்களுக்கு இ
அவமானத்தைச் செய்வது உசிதமில்லை' என்றார் பிறகு, நா
அதனால் மனவருத்தமடைந்து அவரைப் பார்த்து, 'ஓ! பார்க்கவ
'பிராம்மணரே! நான் இவளை எவ்விதத்தாலும் மறுபடியும் பிரா
வுக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் முன், இவள், 'நான் ஸால்வனுடை
வள்' என்று என்னிடமே சொன்னாள் என்னாலேயே அநு
கொடுக்கப்பட்டு இவள் அவனுடைய நகரத்திற்குப் போகவும் செ
தாள். நான், பயத்தினாலும் தயையினாலும் பொருளாசையினா
காமத்தினாலும் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை விடேனென்பது என்னு
விரதம்' என்றேன் பிறகு, அவர், கோபத்தால் கலங்கின கண்க
உடையவராகி, என்னை நோக்கி, 'அரசனே! என்னுடைய இந்த வ
த்தையைச் செய்யாமலிருப்பாயானால், இப்பொழுது, உன்னை மந்தி
ளுடன் கொல்லுவேன்' என்றார் கோபத்தால் கலங்கின க
களையுடைய அவர் (இதனைப்) பரபரப்புடன் அடிக்கடி சொன்
பகைவர்களை அடக்குபவனே! நான், பிருகுகுலஸ்ரேஷ்டர
அவரை நோக்கி இனிய சொற்களால் அடிக்கடி யாசித்தேன் அ

று தலையடையவே இலலை மறுபடியும, நான, பிராமமணஸரேஷட
ன அவரைத தலையால வணஙகி, 'நீா எனனோடு யுததததை
நமபுவதறகு எனன காரணம? ஓ! சிறநத கைகளையுடையவரே!
லனுயிருககினற எனககு உமமாலேயே நானகுவிதமான பாணமும
திரமும உபதேசிககபபடடன ஓ! பாககவரே! உமககுசசிஷ
யிருககிறேன' எனறு சொனனேன பிறகு, அவா, கோபததால
நத கணகளையுடையவராகி, எனனை நோககி, 'மகா புததிசாலியே!
ளரவய! பீஷம! எனனைக குருவெனறு அறிகிறுய இருநதும,
னுடைய பிரியததிறகாக இநதக காசிராஜனபுததிரியை ஏறறுக
ளளவே மாடடேனெனகிறுய குருநநதன! எனககு வேறுவிதத
ல ஆறுதல உணடாகாது புஜபலமுளளவனே! இவளை ஏறறுக
ளளு. உன குலததைக காபபாயாக இவளோ, உனனுல நழுவும
செயயபபடடமையால கணவனை அடையவிலலை' எனறு சொன
அவவிதம சொலலுகிறவரும பகைவாகளுடைய படடணங
ஜயிபபவருமான அவரை நோககி, நான, 'ஓ! பிரமமரிஷியே!
மறுபடியும இவவிதம ஆகாது ஏன உமககு ஸரமம? ஓ! ஜம
னியின புததிரரே! உமமிடததில முன உணடான குருததனமை
ஆலோசிதது உமககு பரீதியுணடாகுமபடி செயயமுயலுகிறேன.
பகவானே! இவளோ எனனுல முன தளளபபடடவள எவன,
னிடம மனததையுடையவளும ஸாபபமபோலிருபபவளுமான
திரீயைத தெரிநதுகொணடு,(அவளை) ஒருகூஷணமாவது கிருகததில
பிககசசெயவான? ஸதிரீகளுடைய தோஷம பெரியகெடுதலையுடை
ஓ! பெரியவிரததததையுடையவரே! இநதிரனுககுபபயநதும, தா
ததை விடேன நீா அருளசெயயும, அலலது, செயயாமலுமிரும
ககு எது செயயவேணடுமோ அதைசசெயயும தாமதம வேண
ம ஓ! பரிசுததமான மனததையுடையவரே! பேரறிவாளரே!
ரியவரே! மகாதமாவான மருததனுலே சொலலபபடடதும, 'குரு
பிருநதாலும காவமடைநதவனும காரயததையும அகாரயததை
அறியாதவனும நெறிதபபினவனுமாயிருபபவனை விடடுவிடுதல
திககபபடுகிறது' எனனுமபொருளுளளதுமானஸலோகமும புரா
ததில கேடகபபடுகிறது. அபபடிபபடட நீா, குருவெனகிற பிரி
தினுல எனனுல மிகவும கௌரவிக்கபபடடீா நீா, குரு இருககவே
டிய இருபபை அறியவிலலை ஆகையால, உமமுடன யுததமசெயய
செயகிறேன. 'குருவும அவரிலும பிராமமணரும அவரிலும தவத
ல சிறநதவருமாயிருபபவரை யுததததில கொலலேன' எனறு

இவவிதம உமமுடைய விஷயததில நானபொறுததேன க்ஷதாப
வைப்போலப 'பாணமெடுததவனும கோபததைஅடைநது யுத
செயபவனும ஓடாதவனுமான பிராமமணனை யுததததில கொன
னுககுப பிரமமஹததியானது ஏறபடாதெனபது தாமமஙகளிலும
நிசசயம ஓ! தபோதனரே! க்ஷததிரியனுன நான க்ஷததிரியாக
குரிய தாமததில நிலைததவனுயிருககிறேன எவன எதில எவ
மிருககிறுனே அவனை அதிலேயே அவவிதம நடததுகிறவன அ
மததை அடையான, கெடுதலையும அடையான ஆததததிலும
மததிலும ஸமாததனும இடததையும காலததையும அறிநத
மான மனிதன ஆததததில ஸநதேகததையடைநது (தாமததில)
தேகமறறவனுயிருநதால சிறநதவனே ஓ! ராமரே! ஸநதேகிக
பட்ட ஆததததில நியாயததைமீறி நடககிறீராகையால, உமமுட
பெரிய சணடையில யுததம செயவேன மனிதாகளுடைய
பராககரமஙகளை மீறியவையான எனனுடைய புஜஙகளின வீாயத
யும பராககிரமததையும பாரும. ஓ! பிருகுநநதனரே! இவவி
நேரிட்டிருததலால எனனுலமுடிநததைச செயவேன ஓ! வேதிய
உமமுடன குருக்ஷேததிரததில யுததம செயவேன ஓ! ராமரே! மி
தேஜஸ்ஸையுடையவரே! இஷடபபடி எனனுடன துவநதவ யுதத
எதிாதது நிறககககடவீா ஓ! ராமரே! நீாஅநதப பெரிய யுதத
எனனுல அடிககபபட்டவரும அனேக சஸதிரஙகளால பீடிககபப
வரும சஸதிரஙகளால பரிசுததமானவருமாகி ஜயிககபபட்ட உல
களை அடையபபோகிறீா ஓ! யுதததில பிரியமுளளவரே!
படிபபட்ட நீா, செலலவேணடியஇடமாகிய குருக்ஷேததிரததுக
திருமபும. ஓ! மிகக புஜபலமுளளவரே! தபோதனரே! யுத
தின பொருட்டு அவவிடததில உமமை வநதடைவேன தவிரவும
ராமரே! பாாககவரே! முன நீா பிதாவுககாக வதமசெயது சுததி
செயதுகொணட இடததிலேயே நானும உமமைக கொனறுவிட
சுததியைச செய்துகொளவேன ஓ! ராமரே! யுதததில கெட்டம
தையுடையவரே! பிராமமணனெனறு சொலலிககொளபவரே!
மாக அவவிடம வாரும உமமுடைய பழைய மதததைபபோ
கிறேன ஓ! ராமரே! 'ஒருவனுன எனனுலே வருஷஙகோறும உலக
லுளளக்ஷததிரியாகள ஜயிககபபட்டாாகள' எனபதைப பலமு
சொலலித தறபுகழுசசி செயகிறீரோ? அதறகுக காரணத
கேளும் அபபொழுது, பீஷமனுவது (பீஷமனுன) எனனைபபோ
வேறு க்ஷததிரியனுவது உணடாகவிலலை பிறகு, தேஜஸ

ணடாயின நீ கூளஙகளில(பறறி) எரிததீ ஓ! மிககபுஜபல
மைநதவரே! உமககு யுததததிலுளள செருககையும விருபபையும
ழிககககூடியவனும பகைவாபடடணஙகளை வெலலுபவனுமான
ஷமனுன நான பிறநதிருககிறேன ஓ! ராமரே! யுததததில உம
டைய காவததைப போககுகிறேன, ஸநதேகமிலலை' எனறு
சானனேன

பாரத! பிறகு, ராமா, பரிஹஸிககிறவாபோல, எனனை நோக
ச சொலலலானா 'பீஷம! பாககியததினல யுததததில என
டன போாசெயய விருமபுகிருய கௌரவய! இதோ, உன
டன குருகேஷததிரததை அடைகிறேன நீ சொனனதைச
சயவேன பகைவாகளைஎரிபபவனே! அஙகே வா பீஷம! நீஅவ
டததில எனனுலகொலலபபடடவனும அநேக அமபுகளால சூழப
டடவனுமாகி, கழுகு பருநது காககைகளுககு இரையுமாவதை,
தாவான கஙகையானவள பாாககடடும அரசனே! மநதனும
கததில விருபபமுளளவனும ஆதுரனுமான உனனைப பெறறவ
ம, ஸிததாகளாலும சாரணாகளாலும அடையபபடடவளும,
தறகு (=அழுகைககு) தககாதவளும மகாபாககியவதியும குறற
றவளுமானதேவியானவள தீனனும எனனுல கொலலபபடடவ
மான உனனைபபாாதது இபபொழுது அழடடும பீஷம! யுத
ததில விருபபமுளளவனே! கெடடமதமுடையவனே! வா, என
டன யுததததைசசெய கௌரவய! பரதஸரேஷட! ரதமுத
எலலாவறறையும அமைததுககொள' எனறுசொனனா இவ
தமசொலலுகிறவரும பகைவாபடடணஙகளைஜயிபபவருமான அநத
மரை நான தலையாலவணஙகி, பிறகு, 'ஓ! ராமரே! அபபடியே
குக' எனறுசொனனேன அவா இவவிதமசொலலிவிடடு, யுத
மசெயயவேணடுமெனகிற விருபபததுடன குருகேஷததிரம சென
நானும படடணததுள நுழைநது ஸததியவதிககுத தெரிவித
தன மிகக வலிமைஅமைநதவனே! பரதஸரேஷடனே! பிறகு, நான,
கள காாயததைச செயதவனும மாதாவினல சநதோஷிககபபடட
னுமாகி, பிராமமணாகளைப புணயாஹததையும ஸவஸதிவாசனத
தயும ஜபிககசசெயது, வெளளியினல செயயபபடடதும அழகு
ாருநதியதும வெணமையானகுதிரைகள பூடடினதும நலல அவ
பஙகளையுடையதும நலல சககரஙகளுளளதும புலிததோலால
டபபடடதும பெரிதான ஆயுதஙகளோடுகூடினதும எலலா
மகரிகளோடும கூடினதும, அநத ஸூதகுலஙகளுள சிறநத குலத

தில பிறநதவனும வீரனும அஸவசாஸதிரததை அறிநதவனும நல
பயிறசியுளளவனும பலதடவை ஸாரதயமசெயது பாாககபபட
வனுமான ஸூதனால ஓடடபபடடதுமான தேரில ஏறிககொண
வெணமையானதும சரீரததிறகு அமைநததுமான கவசம பூண
வெணமையான வில்லை எடுததுககொணடு புறபபடடேன அரசனே
பாரதஸரேஷட! தலையில வெணமையான குடை பிடிககபபடடவனு
வெணமையான விசிறிகளால வீசபபடடவனும, வெளளை வஸதிர
உடுததவனும, வெணமையான தலைபபாகையுடையவனும, வெண
யான எலலா ஆபரணஙகளையும அணிநதவனும, ஜயசபதஙகளாலு
ஆசீாவாதஙகளாலும துதிககபபடடவனுமாகி ஹஸதினாபுரததி
ருநதும வெளிககிளமபிப போாககளமான குருகேஷததிரதை
அடைநதேன அரசனே! மனததுககுமவாயுவுககுமஒபபான வே
முளள அநதக குதிரைகள அநதஸூதனால தூணடபபடடுப பெரி
போரில எனனை நனகு சுமநதுசெனறன அரசனே! நானும பிரதா
சாலியான அநதராமரும யுததததினபொருடடு விரைவாக அந
குருகேஷததிரததை அடைநது ஒருவரைபொருவா எதிாததோ
பிறகு,நான மிககதவததையுடைய ராமாதுபாாவையிலநினறு,உட
மிகச சிறநத சஙகததைஎடுதது நனறாக முழககினேன அரசனே
பிறகு,அவவிடததில பிராமமணாகளும வனததில வஸிபபவாகளா
தவசிகளும இநதிரனுடனகூடின தேவகணஙகளும பெரிய யுதத
ததைப பாாததாாகள பிறகு, ஆஙகாஙகு, திவயமானமாலைகளு
திவயமான வாததியஙகளும, மேகஙகளினஸமூகஙகளும பிரகாசி
தன பிறகு, பாாககவருடனவநத அநதஎலலாத தவசிகளும போா
களததைச சூழநதுகொணடு (மததியஸதாகளாகப) பாாததுககொ
டிருநதாாகள

பிறகு, எலலாபபிராணிகளுககும நனமையைவிருமபுகிறவளு
(எனககு) மாதாவுமான கஙகாதேவியானவள ஸவரூபததுடன என
நோககி, 'அரசனே! இதெனன செயய விருமபினாய? குருஸரே
டனே! நான பாாககவரிடமசெனறு, 'சிஷயனான பீஷமனுடன யுதத
செயயாதீா' எனறு அடிககடி வேணடுகிறேன புததிர! அரசனே
வேணடாம, வேதியரான பரசுராமருடன இபபடி யுததகளததி
போாபுரியப பிடிவாதம செயயாதே' எனறு அதடடி, 'நீ அவருட
யுததமசெயய விருமபுவதால, கஷததிரியாகளைககொனறவரும ருத
ரருககு ஸமமான பராககிரமததையுடையவருமான ராமரை நீ அ
யாயோ?" எனறு சொனனாள. பரதஸரேஷட! ராஜஸரேஷடனே

மகு, நான தேவியை வணஙகி அஞசலிசெயதுகொணடு,ஸவயமவரத
ல நடநததும, முன ராமா எனனுடன(சணடைககு)ஏவபபடடதும,
சிராஜ புததிரியினுடைய முநதின தான செயகையும ஆகிய எலலா
றறையும சொனனேன பிறகு, எனககுத தாயும மகாநதியுமான
வள ராமரை அடைநது எனககாக அவரைககணடு, 'பீஷமனை
ஷமனுடன யுததம செயயாதீர' எனகிற வாாததையைச சொலலி
மிககுமபடி செயதாள அவரோ, கெஞசுகிற அவளை நோககி,
ஷமனையே திருபபு அவன என இஷடததைச செயயவிலலையே
னறு நான அவனை அடைநதேன' எனறா பிறகு, அநதக கஙகை,
திரனிடமுளள அனபினால மீணடும எனனிடமவநதாள நான
ாபததால சுழலுகினற கணகளையுடையவனாகி, அவள சொன
படி செயயவிலலை பிறகு, தாமாதமாவும பெரிய தவததை
டையவருமான பருகுஸரேஷடா காணபபடடாா அபபொழுது,
ாமமணஸரேஷடரான அவா யுததததிறகு அழைககவுமசெயதாா

நூறறெழுபததோனபதாவது அதயாயம

அமபோபாகயாணபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மருக்கும் பரசுராமருக்கும் யுத்தம்)

நான,யுததததினிமிததம நிலைததுநிறபவரான அவரைநோககி,
! வீரரே! பெரியபுஜஙகளையுடையவரே! ராமரே! நான தேரி
நநதுகொணடு பூமியிலிருபபவரான உமமுடன யுததம செயயத
ணியவிலலை போரில எனனுடன யுததமசெயய விருமபுகிறீரா
ல தேரில ஏறும கவசததைககடடிக கொளளும' எனறு புனசிரிப
ன சொனனேன பிறகு, அவா யுததகளததில எனனைநோககிப
னகைசெயது, 'பீஷம! குருநநதன! எனககுப பூமியானது ரதம;
தஙகள நலலகுதிரைகளபோனற வாகனஙகள, வாயுவானவன
தன, வேதமாதாககளான காயததரி ஸாவிததரி ஸரஸவதி இவாகள
சம நான யுததததில அவைகளால நனகு சுறறபபடடவனாகி
ததம செயவேன' எனறு சொனனா காநதாரியின புததிரனே!
ருத பராககரமததையுடையவரான ராமா, இவவிதம சொலலிக
ணடு, பெரிய சரககூடடததினால எனனை எஙகும தடுததாா.
கு, நான, பரசுராமா எலலாஆயுதஙகளாலும சிறநததும அழகு
ருநதியதும ஆசசரியமான காடசியுடையதும மனததால செய

யபபடடதும பரிசுததமானதும விரிவானதும படடாததிறகு
ரானதும திவயமானகுதிரைகள பூடடபபடடதும ஸநாஹ மூ
யதும பொனனால அலஙகரிககபபடடதுமான ரததினமததியில
யாயிருபபதைப பாாததேன ஓ! தோளவலியமைநதவனே! அவா
திர ஸூாயப பிரதிபிமபஙகளால அடையாளம செயயபபடட கவ
துடன விலலைததரிததது அமபறாததூணிகளைக கடடிககொணடு உ
புததோலினால செயயபபடட விரலுறை பூணடவராயிருநதாா அந
தேரில, யுததஞசெயய விருபபமுளளவரான பாாககவருககு இ
ணபரும வேதஙகளை நனகு அறிநதவருமான அகருதவரணா ஸா
யம செயதாா அநதபபாாககவா, 'எனனை யுதததிறகு எதிாதது
எனறு அடிககடி அழைககிறவராகி எனமனததை மகிழச செயகிற
போல இருநதாா நான, உதயமாகினற ஸூாயனபோலிருபபவ
ஜயிககமுடியாதவரும மிகக பலசாலியும க்ஷததிரியாகளுககு நா
ததைச செயதவரும ஒருவருமான அநதராமரை ஒருவனாக எதி
தேன பிறகு, நான, மூனறு அமபு விழுநதூரததில குதிரைகளை
ததிவிடடு, உடனே இறஙகி, விலலைவைததுவிடடுக கால நடை
ரிஷிஸ்ரேஷடரும பிராமமணஸ்ரேஷடருமான ராமரைப பூஜிகக
ஙகி நேரிலசெனறேன அவரை விதிபபடி நமஸகரிதது, 'ஓ! ராம
(எனககு) ஒபபவராகவோ அலலது மேலானவராகவோ இருபபவ
குருவும தாமதனதயே சீலமாககொணடவருமான உமமுடன யு
களததில போாசெயயபபோகிறேன ஓ! பெரியவரே! என
வெறறியை ஆசீாவதிககககடவீா' எனறு சிறநதசொலலைச செ
னேன அபபொழுது, அவா, 'குருஸ்ரேஷட! புஜபலமிககவ
ஐஸ்வாயததை விருமபுகிறவன இவவிதம இதைசசெயயவேண
இதுவே தாமம மேலானவாகளுடன யுததம செயயலாம
சனே! இவவிதம செயயாவிடடால உனனைச சபிபபேன கௌ
தைரியததைககொணடு நீ யுதததில ஸநததனாகிச சணடைசெ
நான உனககு வெறறியை ஆசீாவதிபபேன நான உனனை வெ
தறகு இருககிறேன; போ தாமததுடன யுததமசெய உனனுடை
நடையால பரீதியடைநதேன' எனறு சொனனாா

பிறகு, நான அவரை வணஙகிவிடடு, விரைவுடன தேரி
யுததநிமிததமாகப பொனனாலஅலஙகரிககபபடட சஙகதனைத
படியும முழககினேன. பாரத! அரசனே! பிறகு, எனககும
ருககும, ஒருவரையொருவா வெலலும விருபபததால, பல
சணடை நடநதது அரசனே! அநத யுதததில முதலில அ

ானைக கழுகிறகுபூணட அறுபது பாணஙகளால அடிததாா புலப்
ாத கணுககளையுடைய நூறு பாணஙகளால எனனுடைய நானகு
திரைகளையும ஒனபதுபாணஙகளால ஸூதனையும தடுததாா.
தமஸ்ரேஷட! அபபடியே, நானும, யுததநிமிததம கவசம
ண்டுகொணடு, தேவாகளுககும விசேஷமாக வேதியாகளுககும
ணஙகிவிடடு, யுததததில நிலைததிருபபவரான அவரை நோக
புனனகைசெயகிறவனபோல மறுமொழி கூறினேன 'ஓ!
ாமமணரே! நீா மரியாதை தவறினவராயிருநதாலும, நான,
நததனமையைப பூஜிததேன மேலும, தாமததைக காபப
காக நான நிறைவேறறவேணடியதைக கேளும ஓ! ராமரே!
முடைய சரீரததிலிருககினற வேதஙகளினபொருடடாகவும உம
டைய பெரிய பிராமமணததனமையினபொருடடாகவும உமமால
யயபபடட பெரிய தவததினபொருடடாகவும நான அடிகக
லை, உமமால அடுககபபடட க்ஷததிரியதாமததிறகாக அடிககி
ன பிராமமணன ஆயுததததை எடுததததனாலே க்ஷதரியத
ாமையையனறோ அடைகிறான?' எனனுடைய விலலின வீா
ததைப பாரும எனனுடைய கைகளின வனமையைப்
ரும ஓ! வீரரே! இதோ! கூாமையான பாணததால உம
டைய விலலை முறிககிறேன' எனறு சொலலிவிடடு, நான அவா
ாருடடுக கூாமையான அாததசநதிர பாணததை விடுததேன.
னுல, அவருடைய விலலின நுனியை அறுதது அதனைப பூமியில
ச செயதேன அபபடியே தணிநத கணுககளையுடையவை
தம கழுகிறகு கடடினவைகளுமான நூறு பாணஙகளைப பாாகவ
டைய தேரைக குறிவைதது விடுததேன அபபொழுது, அநதப்
ணஙகளை ஸாபபஙகளபோலக காறறினுல நனகு உயரககிளபபப
டவைகளும சரீரததில பதிநதவைகளும உதிரததைப் பெருகச
யகிறவைகளுமாகி அசைநதன அரசனே! அப்பொழுது, அநத
ா, யுததததில இரததததைப பெருககுகிறவரும இரதததததால
ாககபபடட எலலா அஙகஙகளையுமுடையவருமாகித தாதுவை
கினற மேருவைபபோல விளஙகினாா அரசனே! அபபடியே,
ா ஹேமநதகாலததின முடிவில சிவநத பூஙகொததுககளால
லஙகரிககபபடட அசோகமரம போலவும தளிாதத பலாசமரம
ாலவும விளஙகினாா பிறகு, அநத ராமா கோபததைஅடைநது
று விலலையெடுததுப பொனனுலான கடடுககளுளளவைகளும
கூரியவைகளுமான அபபடிபபடட பாணஙகளையே பொழிநதாா.

கொடியவைகளும பலவிதமாக மாமஙகளை அறுககினறவைக
மிகக வேகமுடையவைகளும ஸாபபததிறகும அகனிககும வி
திறகும நிகரானவைகளுமான அநதப பாணஙகள எனனை அடை
சலிககச செயதன அபபொழுது, நான, மறுபடியும அநதச
ரததை அசையாமல நிறுததிககொணடு, யுதததததில, கோபத
அடைநதவனுகி, நூறறுககணககான பாணஙகளை ராமாமேல இ
தேன அவா அகனியும ஸூாயனுமபோல விளஙகுபவைக
ஸாபபஙகளை ஒததவைகளும கூாமையுளளவைகளுமான அநத அ
களாலே பிடிககபபடடவராகி அறிவுகுறைநதவாபோலானா பா
அபபொழுது, நான இரககஙகொணடவனுகி எனபுததியினுல எ
நிநதிதது, 'யுததததையும கூஷதரிய தாமததையும நிநதிககவேண
நிநதிககவேணடும' எனறு சொனனேன அரசனே! நான சோ
தின வேகததால மூடபபடடவனுகி, 'அநதோ! கஷடம! கு
பராமமணரும தாமாதமாவுமானவரை நான இவவிதம பாணஙக
பிடிததிருல, கூஷதரியகாமததையுடையவனுன எனனுல இ
பாவமானது செயயபபடடது' எனறு அடிககடி சொனனேன
தனே! பிறகு, நான பாாககவரை மறுபடி அடிககவிலலை பி
ஆயிரம கிரணஙகளையுடைய ஆதிததியன பூமியைககாயநது பக
முடிவில அஸதமனததைபடைநதான அதனுல சணடை
வடைநதது

நூறறெணபதாவது அதயாயம்

அமபோபாககயானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பாகுராமருக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடநதயுத்தம், தொடர்ச்சி)

அரசனே! பிறகு, ஸமாததனுக ஒபபுககொளளபபடட எ
ஸூததேனு,குதிரைகளுமநானுமாகிய எஙகளுடைய (சரீரததிலு
பாணஙகளை எடுததான பிறகு, குதிரைகள குளிபபாடடபப
திருமபத தணணீாகுடிததுக களைபபுநீஙகி, விடியறகாலததில ஸூ
னும உதயமானபின, யுததம தொடஙகிறறு வேகமாகவருகிறவ
கவசமபூணடவனும தேரிலிருபபவனுமான எனனைபபாாததுப
தாபசாலியான ராமா தேரை மிகவும ஸனனததமாகச செய
பிறகு, நான, யுதததததில விருபபஙகொணடு வருகிறவரான ராம
பாாததுச சிறநததான விலலைத தேரிலவைததுவிடடுத தேரி

விரைவாக இறஙகினேன பாரத! நானஅபபடியே அவரைவணங
டுத தேரிலஏறிககொணடு யுதமசெயயும விருபபததுடன பரசு
ருககு எதிரில பயமறறவனுகி நினறேன பிறகு, நான பெரிய
ாரியைப பொழிநதேன அவரும, சரஙகளைபபொழிகினறவனுன
மேல சரமாரியைப பொழிநதார. ஜமதகனியின புததிரரோ,
பமுணடவராகி மறுபடியுமே நனருககதீடடபபடடவைகளும
ரமானவைகளும ஜவலிககினறவாயையுடையவைகளும ஸாபபங
போனறவைகளுமான பாணஙகளை எனனைககுறிததது விடுததார
-னே! பிறகு, நான கூரமையான பலலஙகளால அவைகளை
ரவாகஆகாயததிலே அடிககடி நூறு துணுககுககளாகவும ஆயிரம
ுககுககளாகவும துணடிததேன பிறகு, பிரதாபசாலியான பரசு
ா எனமேல தேவசமபநதமுளள அஸதிரஙகளைப பிரயோகம
தார தோளவலிமிககவனே! அதிசமான செயகையைசசெயய
பபமுளளவனுகி அஸதிரஙகளாலேயே நான அவைகளைத
ததேன பிறகு, ஆகாயததில எஙகும பெரிய ஒலியானது உணா
றது பிறகு, நான பரசுராமாமேல வாயவயாஸதிரததைத தொடு
தன பாரத! அதை அவா குஹயகாஸதிரததினுல அடிததுவிட
. பிறகு, நான ஆகனேயாஸதிரததை (அதறகுரியமநதிரததை)
ததுவிடுததேன விபுவானராமா எனனுடைய அநத அஸதிரததை
ருணாஸதிரததினுலேயே தடுததார இவவிதம, ராமருடைய திவ
ஸதிரஙகளை நான தடுததேன, தேஜஸுளளவரும திவயாஸதிரங
யறிநதவரும பகைவரைச சிக்ஷிபபவருமான ராமரும எனனுடைய
யாஸதிரஙகளைததடுததார அரசனே! பிறகு,பிராமமணஸரேஷட
பிரதாபசாலியும ஜமதகனியின புததிரருமான ராமா, மிககசினம
ணடு, எனனை இடமாகசசெயது மாாபிலடிததார. பரதஸரேஷ
ன! அதனுல, நான சிறநததேரில மயஙகிச சாயநதேன பரத
ரேஷட! பிறகு, ஸூதனுனவன ராமருடைய பாணததினுல பீடிக
டடவனும வாடினவனும மயககததை அடைநதவனுமான எனனை
ரவாக வெளியில கொணடுபோனுன பாரத! பிறகு, ராமரைத
டாநதுவநத அகிருதவரணாமுதலியவாகளெலலோருமகாசிராஜன
ினிகையும மிக அடிககபபடடவனும பிரஜஞையறறவனும விலக
டடவனுமான எனனைபபாாதது மகிழசசியடைநது ஆரவாரம
ததாாகள பிறகு, நான, பிரஜஞை அடைநது (விஷயததை)
நது, உடனே ஸூதனை நோககி, 'ஸூத! ராமரிருககுமிடம
லு நான வேதனைநீஙகி ஸனனததனுக இருககிறேன' என-

றேன கௌரவனே! பிறகு, தோபபாகன மிகவும பளபளபபான
களும நாடடியமசெயவனபோல இருபபவைகளும நடையில வாய
ஒததவைகளுமான குதிரைகளால என்னைககொணடுபோயச சே
தான கௌரவ! பிறகு, நான வெலலும விருபபததால, கே
ததையடைநதவரான ராமரை அடைநது மிகவும கோபததையடை
வணகி அமபுமாரிகளால இறைததேன அநதராமா யுததததில மே
கச செலலுகினற அநதபபாணஙகளை வருமபோதே விரைவாக
வொனறையும மும்மூனறு பாணஙகளால துணிததா பினபு, ந
தொடுககபபடடவைகளும நனகுதீடடபபடடவைகளும நூற
கணககானவைகளும ஆயிரககணககானவைகளுமான எனனுவ
அநத எலலா அமபுகளும ராமருடைய பாணஙகளால இரணடு இ
டாக முறிககபபடடன பிறகு, நான மறுபடியும கொலலவே
மெனகிற விருபபததால, ஜமதகனியின புததிரரான ராமாமேல
விககினறதும நலலகாநதியுடையதும காலனுககுநிகரானதுமான
சாததைவிடடேன அதனால, ராமா பலமாக அடிககபபடடவர
பாணவேகததின வசததையடைநது யுததததில மயககத
அடைநதா, பூமியிலும விழுநதா பாரத! பிறகு, அவா பூமியின
ததையடைநதபொழுது உலகமெலலாம ஸூாயனவிழுநததுபோ
'ஆ! ஆ!' எனறு வருநதுவதாயிறறு குருநநதன! பிறகு, அநதத த
தனாகளும காசிராஜபுததிரியுமாகியஎலலாருமே மிகநடுககமு
விரைவாக அவரைநோககிச சென்றாகள கௌரவ! பினனா அவ
கடடிககொணடு உடனே ஜலததாலகுளிாநத கைகளாலும ஜ
தின ஆசீாவசனஙகளாலும மெளளமெளளக களைதெளியசசெய
கள பிறகு, அநதராமா எழுநதிருநது விலலில பாணததைபபூ
'பீஷம! நிலலு, இதோ கொலலபபடுகிறுய' எனறு தளாசசிய
சொனனா பெரியயுததததில அநதபபாணம விடபபடடு
மாக என இடபபககததில விழுநதது அதனால, நான அலைககப
மரமபோல மிகக நடுககமுறறேன பிறகு, ராமா பெரியயுதத
சீகராஸதிரததினால குதிரைகளை அடிததுவிடடுத தடையற
கிச சிறகுகள பூணட அநதஅமபுகளாலே எனமேல இறைததா
பலமமைநதவனே! பினபு, நானும யுததததில எதிாததுததடு
தான சீகராஸதிரததை விடுததேன ராமரும நானுமாகிய
ருடைய அநதச்சரஙகள விரைவில ஆகாயததை நாலுபககததி
மறைததுககொணடு இடையிலிருநதன ஸூாயன சரககூட
ளாலமறைககபபடடுப பிரகாசிககவிலலை அதனால, அவவிட

வானது மேகத்தால் தடுக்கப்பட்டதுபோலிருந்தது பின்பு,
றின அசைவினாலும் ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலும், (பாணங்
ளொன்றோடொன்று) உராய்தலின்மிகுதியினாலும் தீயானது உண்டா
று அரசனே! அந்தப்பாணங்கள் தம்மிடமுண்டான அக்கினி
ல் எரிந்து உடனே எல்லாம் சாம்பலாகிப் பூமியில் விழுந்தன.
ரவ! அப்பொழுது, ராமர் மிக்க கோபமுண்டு சீக்கிரமாக என
நூறாயிரங்களும் பத்துநூறாயிரங்களும் கோடிகளும் பதினாயி
களும் பத்துக்கோடிகளும் நூறுகோடிகளுமான பாணங்களை விடுத
, அரசனே! பின்னர், நான் யுத்தத்தில் ஸர்ப்பம்போன்றவை
ன சரங்களாலே அவைகளையும் அறுத்து மரங்களைத் தள்ளுவது
லப் பூமியில் தள்ளினேன் பரதஸ்ரேஷ்டனே! அப்பொழுது,
விதமாக அந்தயுத்தமானது நடந்தது ஸந்தியாகாலம்சென்றப
கு, என்னுடைய குருவான அவர் (யுத்தத்தைவிட்டு) விலகினார்

நூற்றெண்பத்தோராவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமருக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடந்த யுத்தம், தொடர்ச்சி)

பரதஸ்ரேஷ்டனே! மறுநாள், வந்தவனான எனக்கு மறுபடி
ம ராமருடன் மிக்க க்ரூரமும் நெருக்கமுமான யுத்தமானது
னே நேரிட்டது அப்பால், திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும்
ரும் விப்ரரும் தர்மாத்மாவுமான அவர் ஒவ்வொரு நாளும் அநேக
க்த திவ்யாஸ்திரங்களையே பிரயோகம் செய்தார் பாரத! நான்
ருக்கமான யுத்தத்தில் விடக்கூடாததான பிராணனையும் விட்டு,
த அஸ்திரங்களை எதிர்த்தடிக்கின்ற அஸ்திரங்களால் அடித்தேன்.
ரத! பெரும்பாலும் அஸ்திரங்களாலே அஸ்திரங்கள் அடிக்கப்
டவே, அப்பொழுது, மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையவரான அவர் யுத்தத
் பிராணனை வெறுத்தவராகிக் கோபங்கொண்டார் அஸ்திர
னது தடுக்கப்பட்ட பிறகு, மகாத்மாவான பரசுராமர் கோரமான
நவத்தையுடையதும் காலனால் விடப்பட்டதும் ஜ்வலிக்கின்றதும்
ளைப்போலத் தேஜஸ்ஸினால் உலகத்தை மூடிக்கொண்டு மிகவும்
லிக்கின்ற முனையையுடையதுமான வேலாயுதத்தை எறி
பிறகு, நான் ஜ்வலிக்கின்றதும் எதிர்த்து வருகின்றதும் பிர
காலஸூர்யன்போல விளங்குகின்றதுமான அந்தச் சக்தியைக்

கணைகளால் மூன்றாக அறுத்துப் பூமியில் விழும்படி செய்தே
உடனே, பரிசுத்தமான கந்தத்தையுடைய காற்றானது வீசி
அது அறுபட்டவுடன், ராமர் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கிறவராகி
யவையான வேறு பன்னிரண்டு சக்திகளைப் பிரயோகித்தார் பா
அவைகளுடைய ரூபமானது, தேஜஸோடு கூடினதும் வேகத்து
கூடினதுமா யிருந்ததனாலே, சொல்ல முடியாதது நான், அக
னுடைய பெரிய கொள்ளிகள் போன்றவைகளும், பல ரூபங்
உடையவர்களாகி உலகத்தின் நாசகாலத்தில் உக்கிரமான தே
லே ஜ்வலித்த பன்னிரண்டு ஆதித்யர்கள் போன்றவைகளு
அவைகளெல்லாவற்றையும் திக்குக்களில் நன்றாகப் பார்த்துச்
வையே அடைந்தேன் அரசனே! பிறகு, நான் விசேஷமாக
பட்ட பாணமயமான கூட்டத்தைப் பார்த்துப் பாணங்களுடை
கூட்டத்தினாலே அறுத்துவிட்டு யுத்தத்தில் பன்னிரண்டு சரங்க
தொடுத்துக் கோரமான ரூபங்களையுடைய சக்திகளையும் அ
தேன் அரசனே! பிறகு, மஹாத்மாவான ராமர் கோரமான
களும் பொற்பிடியுள்ளவைகளும் விசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட
களும் பொற்பட்டம் கட்டப்பட்டவைகளும் பெரிய கொள்ளி
போல ஜ்வலித்தவைகளுமான சக்திகளை எறிந்தார் அரசனே
உக்கிரமான அவைகளையும் கேடகத்தினாலே தடுத்துக் கத்தியி
யுத்தகளத்தில் தள்ளி, போரில் ராமருடைய திவ்யமான குதி
களின் மீதும் ஸாரதியின்மீதும் சிறந்த பாணங்களாலே வர்ஷித்தே
விடப்பட்ட ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் பொன்னால் வி
திரமாயுள்ளவைகளுமான சக்திகள் அறுபட்டதைப் பார்த்து, மஹா
மாவும் ஹேஹயதேசாதிபதியான கார்த்தவீர்யனைக் கொன்றவ
மான ராமர் சினங்கொண்டு திவ்யமான அஸ்திரத்தை வெளிப்ப
தினார். பிறகு, உக்கிரமானவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமா
அம்புக்கூட்டங்கள் விட்டிற்பூச்சிகளின் கூட்டங்கள்போல வந்துவி
தன, அவர், என்னுடைய சரீரத்தையும் குதிரைகளையும்ஸாரதி
யும் தேரையும் (கணைகளால்) நிறைத்தார் அரசனே! என்னுடை
தேரும் அப்படியே குதிரைகளும் ஸாரதியுமே எங்கும் அம்புகளா
மூடப்பட்டனர் நுகத்தடியையும் மூக்கணையையும் உருளைகளை
அப்படியே செய்தார் அப்படியே, அச்சுமரமும் பாணங்களால் அ
க்கப்பட்டு உடனே முறிந்தது பிறகு, அந்தச் சரமாரியானது மு
தவுடன், அந்தக் குருவின்மீது பாணக்கூட்டத்தால் பிரதியா
பொழிந்தேன் வேதங்களுக்கிருப்பிடமான அவர் பாணங்களா

ளைககபபடடுச சரீரததிலிருநதும அதிகமான இரததததைத டாசியாக விடடார அவர, சரககூடடததிலைல தாபததை டநததறகேறறவாறே நானும மிகக பலமாக அடிககபபடடேன கு, பிறபகலில ஸூாயன அஸதமன பாவததைை நோககிச ல்ல, யுததமும ஒழிவடைநதது

நூறறெணபததிரணடாவது அதயாயம

அமபோபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமர் பீஷ்மரைத் தேரிலிருநது கீழேதள்ளினதும், தேவபுருஷர்கள் பீஷ்மரைத் தேற்றியதும், பீஷ்மர் பரசுராமரைத் தேரிலிருநது கிழேதள்ளியதும், மீண்டும் போர் செயயத்தொடங்கிய பரசுராமரை மஹரிஷிகள் தடுத்ததும்)

ஓ! ராஜஶ்ரேஷடனே! பிறகு, விடியறகாலததில ஸூாயன ளிவாக உதிததவுடன, மறுபடியும, பரசுராமருககும எனககும ா நடநதது பிறகு, அடிககிறவாகளிற சிறநதவரான ராமா மேக டலததின ஸமீபததில தேரிலிருநதுகொணடு மலையினமீது மே பொழிவதுபோல எனமேல அமபுககூடடஙகளைப பொழிநதார. கு எனனிடம அனபுடையவனுன (என) ஸூதன சாவாஷததால ககபபடடு, எனமனததை வருததுகிறவனுகித தோததடடிலிரு நழுவினுன பிறகு, எனனுடைய ஸூதன மிக அதிகமான ககததையடைநது பாணஙகளினடியால பூமியிலும விழுநதான; சசையையும அடைநதான ராஜஶ்ரேஷடனே! பிறகு, ஸூதன பாணஙகளால மிகபபீடிககபபடடு ஒரு முகூாததகாலததில பிரா ன விடடான அபபொழுது, எனககும பயமஉணடாயிறறு பு, அநதஸூதன கொலலபபடடபொழுது, நான மிகவும கலகக டநத மனததையுடையவனுகி அவாமேல சரஙகளைத தொடுகக, ா எனமேல மிருதயுவுககுசசமமான பாணததை விடடாா னா, அவா உறுதியான விலலைஇழுததுப பாணததினுல, ஸூதன யமான துயாததை அடைநதவனும மனககலககம அடைநத னுமான எனனைப பலமாக அடிததாா அரசனே! ராஜஶ்ரேஷட! தபபாணமானது எனனுடையமாபிலவிழுநது இரதததைப னம செயகிறதாகி எனனுடனகூடவே பூமியில விழுநதது பாத ரேஷடனே! பிறகு, ராமா, நான மரிததுவிடடதாக எணணி மேகம

போல உரக்கக்காஜித்தார், அடிக்கடி மகிழ்ச்சியையும் அடைந்த
அரசனே! அவ்விதம் நான் விழுந்தபொழுதோ, அவர் களிப
அடைந்து கூடவந்தவர்களான அந்தத்தவசிகளுடன் பெரிய
வாரம் செய்தார்

அப்பொழுது, அவ்விடத்தில் அந்தயுத்தத்தைப் பார்க்கும் வி
பத்துடன் வந்தவர்களும் என்னுடைய பக்கத்திலிருந்தவர்களும்
கௌரவர்கள், நான் விழுந்தபொழுது, மிக்கவருத்தத்தை அடைந
கள் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, விழுந்தவனான நான் ஸூர்ய
கும் அக்னிக்கும் நிகரானகாந்தியையுடைய எட்டுப்பிராமமணர்க
பார்த்தேன் அவர்கள் யுத்தமத்தியில் என்னை நான்குபக்கத்தி
வளைந்துகொண்டு தங்கள் கைகளால் தாங்கிக்கொண்டிருந்த
நான் அந்தவேதியர்களால் காக்கப்பட்டவனாகிப் பூமியைத் தொட
விருந்தேன் உறவினரால் தாங்கப்படுவதுபோல, அந்தவேதியர்கள
ஆகாயத்தில் தரிக்கப்பட்டவனாயிருந்தேன் ஆகாயத்திலும் ஜ
திவலைகளால் நனைக்கப்பட்டவனாகி மூச்சுவந்தவன்போல இருந்தே
அரசனே! பிறகு, அந்தப்பிராமமணர்களெல்லாரும் சேர்ந்து என்னை
பிடித்துக்கொண்டு, 'பயப்படாதே' என்றும், 'உனக்கு க்ஷேமமு
டாக்கக்கடவது' என்றும் அடிக்கடி சொன்னார்கள் இப்பால், ந
அவர்களுடைய வார்த்தைகளால் திருப்தியடைந்தவனாகி விரை
எழுந்திருந்து, நதிகளில்சிறந்தவளான என்னுடைய தாய் தேரில
பதைப்பார்த்தேன் கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! மகாநதியான அவளா
யுத்தத்தில் என்னுடைய குதிரைகள் (கடிவாளம்) பிடிக்கப்பட்ட
நான், மாதாவினுடைய பாதங்களையும் அப்படியே பிதிருக்களுடை
பாதங்களையும் பிடித்து(வணங்கி)விட்டுத் தேரில் ஏறினேன் அவ
என்னையும் தேரையும் குதிரைகளையும் ஸாமக்ரிகளையும் காத்தா
நான் அஞ்சலியுடன் அவளை மறுபடியும் விடுத்தேன் பாரத! பிற
நான் வாயுவுக்குநிகரான வேகமுடைய அந்தக்குதிரைகளை ஸ்வய
ஓட்டிக்கொண்டு, பகல்திரும்பினபொழுது, பரசுவருடன் யுத்
செய்தேன் பரதஸ்ரேஷ்ட! பிறகு, நான் யுத்தத்தில் ராமரே
வேகமுள்ளதும் மிக்க வலிமையுள்ளதும் மார்பைப் பிளக்கிறதுமா
பாணத்தை விடுத்தேன் பின்பு, அவர் என்னுடையபாணத்தி
மிகவும் துன்பத்தையடைந்து முழந்தாளைப் பூமியிலூன்றி• வி
எறிந்துவிட்டு மயக்கத்தை அடைந்தார் ஆயிரம் ஸ்வர்ணங்கள
தானம்செய்தவரான அந்தராமர் விழுந்தபொழுது, மேகங்கள் இ
த்தத்தை மிகப் பெருக்குகின்றவையாகி ஆகாயத்தை வளைந்தன. இ

ாடும் மின்னல்களோடும் அநேகமாகக் கொள்ளிகள் விழுந்தன.
விக்கின்ற ஸூர்யனையும் சீக்கிரமாக ராகு மறைத்தான் கடுமை
ன காற்றுகளும் வீசின, பூமியும் சலித்தது, பருந்துகளும் காக
களும் கழுகுகளும் ஸந்தோஷத்துடன் வந்து விழுந்தன, திசை
தீப்பற்றி எரிந்தன, நரியானது அடிக்கடி கொடிதாகவூளையிட
ு, துந்துபிகள் அடிக்கப்படாமலே பேரொலியுடன் முழங்கின
தமான ராமர் பிரஜைகளையற்றவர்போலப் பூமியையடைந்தபொ
ு, கோரமும் பயங்கரமுமான இந்தஎல்லாஉத்பாதங்களும் உண
யின கௌரவனே! பிறகு, புஜபலமமைந்த ராமர், சீக்கிரமாக
ந்திருந்து தளர்ச்சியடைந்தவரும் கோபமுண்டவருமாகி, திரும்ப
, யுத்தத்திற்காகப் பனையையொத்தவில்லை எடுத்துக்கொண்டு
ீனநோக்கி நின்றார் பிறகு, அருளுள்ளவர்களான மகரிஷிகள்,
விஷயத்தில் (வில்லை) எடுத்தவரான அந்தராமரைப் தடுத்த
கள் அறியமுடியாத தன்மையையுடையவரான பார்க்கவர்,
ம மீறினவராயிருந்தும், காலாக்கினிக்கு நிகரான பாணத்தைத்
ுபபிவருவித்துக்கொண்டார் பிறகு, புழுதிகளின் கூட்டத்தால்
றைக்கப்பட்டவனும் மிருதுவான கிரணங்களின்ஸமூகத்தையுடைய
ுமான ஸூர்யன் அஸ்தமனத்தை அடைந்தான் ஸுகமாயும்
மாயுமிருக்கிற காற்றையுடையதான இரவானது வந்தது.
னர், யுத்தத்தை நிறுத்தினேம் அரசனே! இவ்விதம், முடி
னது ஏற்பட்டது பிறகு, மறுபடியும், இருபத்துமூன்று தினங்
விடியற்காலந்தோறும், ஸூர்யன் தெளிவாய் உதித்தபொழுது,
கோரமான யுத்தம் நடந்தது

நூற்றெண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மருடையகனவில் தேவதைகள்தோன்றி ப்ரஸ்வாபனாஸ்திரத்தை அவருக்கு நினைப்பூட்டியது)

ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, நான், ராத்திரியில் பிராம்மணர்களை,
பிதிருக்களையும் எல்லாதேவர்களையும் ராத்திரியில் ஸஞ்சரிக்
ற பூதங்களையும் ராஜஸ்ரேஷ்டர்களையும் தலையால்வணங்கி,
ேன சயனத்தையடைந்து, ஏகாந்தத்தில், 'இப்பொழுது எனக்கு
பார்க்கவரோடு மிக்ககொடியதும் மிக்கநீட்டித்திருப்பதுமான

இநதயுததமானது பலநாளாக நடககிறது போாமுனையில, ெ தான வீாயததையுடையவரும வேதியரும மஹாபலசாலியும பாாககவரை யுததததில வெலவதறகுத திறமையுளளவனுகவுமில பிரதாபசாலியான அவா எனனுல வெலலககூடியவரானுல, எனகு தேவதைகள அருளுளளவாகளாகி இரவில தரிசனம அளிக கடவா' எனறு மனததால ஆலோசிததேன ராஜஸரேஷட பிறகு, பாணஙகளால காயபபடுததபபடட நான, இநதஸமயத விடியறகாலததில, வலபபககமாக(பபடுதது) நிததிரைசெயதே மஹாராஜனே! பிறகு, தேரிலிருநதும விழுநத எனனைத தூககித இககொணடு, 'பயபபடாதே' எனறு ஸமாதானமசெயத அநதசசி வேதியாகளே கனவில காடசிதநது சூழநதுகொணடு ஒருவாாத சொனனுாகள குருஸரேஷடனே! அதைக கேள 'கஙகாபு ரனே! எழுநதிரு உனககு ஒருபயமுமிலலை கௌரவ! நாங உனனைக காககிறோம நீயோ எஙகளுககுச சொநதமானசரீரம தகனியின புததிரரான ராபா உனனை எவவிததததாலும சணடை ஜயிககமாடடாா பரதஸரேஷடனே! நீயே யுததததில ராம வெலவாய பாரத! நீ பாமமானவத தேவதையாகவுடையதும லாவறறையும ஸாகஙிபபதும பிரஸவாபமெனறு பெயாகொணட மிகவும விருமபபபடடதுமான இநத அஸதிரததை நினைததுககெ வாய இது முநதினஜனமததில உனககும அறியபபடடதா ளதே இதனை ராமரும அறியாா, பாருலகில ஓரிடததிலும மனிதனும அறியான ஓ! புஜபலமமைநதவனே! இதை நினை கடவாய மிகநனறுகப பிரயோகமுமசெய. ஓ! ராஜஸரே னே! குறறமறறவனே! கௌரவனே! எதனுல பெரியவீாயத உடையவாகளான எலலாரையும சிகஷிபபாயோ அது உனனை வ அடையபபோகிறது. அரசனே! அநதஅஸதிரததினுலே ராம நாசததைஅடையமாடடாா கௌரவததை அளிபபவனே! பா தின ஸமபநததததையும ஒருபொழுதும அடையமாடடாய இ பரசுராமா உனனுடையபாணததினுல மிகபபீடிககபபடடு நித செயவாா பீஷமா! யுதத்த்தில விருமபபபடட இநதஅஸதிர னுல இவரை ஜயிததுவிடடு, பிறகு, நீயே திருமப ஞாபகத உணடுபணணி எழுபபுவாய கௌரவனே! விடியறகாலததில ே லேறிககொணடு இவவிதம செய நாஙகள தூஙகினவனையும ம தவனையும ஸமமாகவே நினைககிறோம அரசனே! ஒருபொழு ராமரும மரிககமாடடாா ஆகையால, நனகு தோனறினதான இ

)வாபாஸதிரததைப பிரயோகமசெய' எனறூாகள அரச
! ஸமமானரூபததையுடையவாகளும எலலாரும காநதிபொருந
வடிவமுடையவாகளும பிராமமணஶரேஷடாகளுமான எடடுப
களும இவவிதம சொலலிவிடடு எலலாருமே மறைநதாாகள.

நூறறெணபததுநானகாவது அதயாயம

அம்பே பா க யா ன பா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(பாசுராமருக்கும் பீஷ்மருக்கும் யுத்தமும், பீஷ்மருக்கு ப்ரஸ
வாபனஸ்திரம் நினைவுக்கு வநததும்)

பாரத! ாததிரியானது சென றபிறகு, விழிததுககொணடேன.
து, கனவை ஆலோசிதது மிககஸநதோஷததையடைநதேன.
த! பிறகு, எனககும அவருககும நெருககமும எலலாபபிராணிக
குமமயிாசிலிாததலையுணடுபணணுவதும ஆசசரியமுமான யுததம
டடது பிறகு, பாாககவா எனமேல பாணமயமானமழையைப
ப்தாா பாரத! நானும அதனைச சரஙகளினகூடடததினால தடுத
ன பிறகு, மிககதவததையுடையவரான அவா, மறுபடியுமே,
கோபததையடைநது முதலநாளுணடான கோபததால என
ல இநதிரனுடையவஜராயுததததிறகு நிகராகத தாககுவதும யமனு
யதணடததிறகுச சமமானகாநதியுடையதும யுததததிலஅகனி
ால ஜவலிபபதும நானகுபககஙகளையும விழுஙகுவதுமானசகதியை
ஞா பரதஶரேஷட! கௌரவாகளைத தாஙகுபவனே! அது
ாயததை அடைநத நக்ஷததிரமபோல எனனுடையகழுததிறகும
கததிறகுமமததியில வேகமாக அடிததது ஓ! புஜபலமுளளவனே!
ததமபோனறகணகளையுடையவனே! ராமரால அறுககபபடடவ
னஎனனிடமிருநதும,பாவததததிலிருநதும செநதாதுவினாலசொரிற
னீா பெருகுவதுபோல, மிகவும கோரமாக உதிரமானது பெரு
று பிறகு, நான மிகக கோபததுடன பாசுராமாமேல யமனை
ானறதும ஸாபபததின விஷததை ஒததததுமான பாணததை
ததேன மஹாராஜனே! வீரரும பிராமமணஶரேஷடருமான
ா, அநதபபாணததினால நெறறியிலடிககபபடடவாாகிக கொடு
டியுடனகூடிய மலைபோல விளஙகினாா. அவா, கோபஙகொணடு
நமபி, பிரளயகாலதது அநதகனபோனறதும கொடியதும பகை
ா அழிபபதுமான சரததைப பலமாக இழுததுத தொடுததாா.

*

கொடியதும பாமபுபோலச சீறுகிறதுமான அநதபபாணமானது
பில விழுநதது. அரசனே! அதனல, நானும இரதததால
கபபடடவனுகிய பூமியிலவிழுநதேன, மறுபடியும, அறிவையடை
புததிமானுன பாககவாமேல பளபளபபானதும இடிபோல விள
கிறதுமான சகதியை ஏவினேன. அது பிராமமணஸரேஷடரான
ருடைய மாாபில விழுநதது அரசனே! அவரும சோாவை அ
தாா அவருககு நடுககமுமுணடாயிறறு பிறகு, அவருககு
பரும வேதியரும பெரிய தவததையுடையவருமான அகிருதவா
அவரைததழுவிககொணடு நலலவாாததைகளாலே பலவிதமாகக
தெளியசசெயதாா களைதெளிவிககபபடடவரும பெரியவிரதமு
யவருமான ராமா. பிறகு, கோபததோடும பொறுமையோடும
பொழுது சிறநததான பிரமமாஸதிரததை வெளிபபடுததினுா
னா, அதைததடுபபதறகாகச சிறநததான பிரமமாஸதிரமே என்
பிரயோகிககபபடடு யுதததின முடிவைக காணபிபபதுபே
ஜவலிததது பாரதாகளில சிறநதவனே! அநதபபிரமமாஸதிர
ராமரையும எனனையும அடையாமலே இடையில சநதிததன
ுல, ஆகாயததில ஒரே காநதியானது உணடாயிறறு அரசனே
எலலாபபிராணிகளுமே பீடையை அடைநதன பாரத! ரிஷிக
கநதருவாகளும தேவதைகளுமே அஸதிரஙகளுடைய தேஜஸி
எஙகும பீடிககபபடடவாகளாகி மிககதாபததை அடைநதா
பினபு, பூமியானது மலைகளோடும காடுகளோடும மரஙகளோ
சலிததது பிராணிகளும மிகக தாபததையடைநதவைகளாகி
வருதத்ததையடைநதன அரசனே! ஆகாயமானது பறறியெரிந
பததுததிககுககளும புகையால நிறைநதன அபபொழுது,
யததையடைநதவாகள ஆகாயததிலிருபபதறகு முடியவிலலை பி
தேவாகளோடும அஸுராகளோடுமகூட உலகமானது கூககுர
வேதமோதுகினறவாகளான பிராமமணாகளுடைய வாாததையி
விரைபவனுகி, 'இது தான தககஸமயம' எனறே பிரஸவா
திரததைவிட விருபபமுளளவனுயிருநதேன அபபொழுது,
அஸதிரமானது நினைககபபடடு எனமனததில தோனறிவிடடது

நூற்றெண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

பீஷ்மர் ப்ரஸ்வாபனாஸ்திரத்தைப் பரசுராமர்மீது விட விரும்பியதும், நாரதர் அதனைத் தடுத்ததும், திவ்யபுருஷர்களின் சொற்படி பீஷ்மர் அஸ்திரத்தைத் திருப்பி அழைத்ததும், தாம் தோற்றதாகப் பரசுராமர் சொன்னதும், நாரதர் சொற்படி யுத்தம் நின்றதும்)

அரசனே! கௌரவ நந்தன! பிறகு, ஆகாயத்தில், 'பீஷ்ம! ஸ்வாபனாஸ்திரத்தை விடாதே' என்று பெரிதான கூக்குரலா ய் உண்டாயிற்று. நானோ, அந்த அஸ்திரத்தைப் பாணக்கவா ல் தொடுக்கவே செய்தேன். ப்ரஸ்வாபனாஸ்திரத்தைப் பிரயோ கிறவனான என்னை நோக்கி நாரதர், 'ஓ! கௌரவ்ய! இதோ, ஆகா த்தில் ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவக்கூட்டத்தார்கள் இருக்கிறார்கள். ர்கள் இப்பொழுது உன்னைத் தடுக்கின்றனர். ப்ரஸ்வாபனாஸ்தி த்தைப் பிரயோகம் செய்யாதே. ராமர் தவமுடையவரும் பிராம்ம களுக்கு நன்மைசெய்பவரும் பிராம்மணரும் உனக்குக்குருவுமாயி ப்பவர். ஓ! கௌரவ்ய! எவ்விதத்தாலும் அவருக்கு அவமானத் தைச் செய்யாதே' என்கிற வார்த்தையைச் சொன்னார். பிறகு, ர் ஆகாயத்திலிருப்பவர்களான அந்த எட்டு ப்ரம்மவாதிகளையும் த்தேன். ராஜஸ்ரேஷ்ட! அவர்களோ, சிரித்துக்கொண்டு, என்னை க்கி, 'பரதஸ்ரேஷ்டனே! நாரதர் சொல்லுகிறதை அப்படியே ப். இதுவே உலகங்களுக்குச் சிறந்த நன்மை' என்று மெதுவா சொன்னார்கள். அப்பால், நான் பெரியதான அந்த ஸ்வாபனாஸ் த்தைத் திருப்பியழைத்து அந்த யுத்தத்தில் விதிப்படி பிரம்மாஸ் த்தை ஜ்வலிக்கச்செய்தேன். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பின்பு, ராமர், த அஸ்திரம் திருப்பியழைக்கப்பட்டதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி டைந்தவராகி, 'மிக்க மந்தமான புத்தியுள்ள நான் பீஷ்மனால் க்கப்பட்டேன்' என்றே விரைவாக வார்த்தையைச் சொன்ன

பிறகு, அவர் தம்முடைய பிதாவையும் பூஜ்யரான பிதா ரையும் பார்த்தார். அவர்கள் அவ்விடத்தில் அவரைச் சூழ்ந்து ண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது இவரைநோக்கி இன்சொல்லை, ணிட்டுச் சொல்லவும் செய்தார்கள். 'குழந்தாய்! மறுபடியும் விதத்தாலும் இத்தகைய ஸாஹஸத்தைச் செய்யாதே. முக்கிய

மாக, க்ஷத்திரியனை பீஷ்மனோடு யுத்தத்தை அடைய ஸாஹஸத்தை
செய்யாதே பிருகுநந்தன! யுத்தமென்பது க்ஷத்திரியனுக்கு
தாமம் பிராம்மணனுக்குத் தன்வேதத்தின் அத்தியயனமும்
தானுஷ்டானமும் சிறந்ததனம் மிகவும் கொடிதான ஆயுதம்
த்தலெனனும் இது முன்பு எங்களால் ஒரு நிமித்தத்தை முன்
டுச் சொல்லப்பட்டது செய்யத்தகாததான அதுவும் உன
செய்யப்பட்டது சூழ்ந்தாய! உனக்குப் பீஷ்மனோடு யுத்தத்
எதிர்த்தலானது இவ்வளவு போதும் சிறந்தகைகளையுடையவனே
இந்த யுத்தத்திலிருந்தும் விலகு உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டு
நீ இந்தவில்லைப்பிடித்தது போதும். வெல்லமுடியாதவனே! இ
விட்டெறி பார்க்கவ! தவத்தைச் செய் சந்தனுவின் புத்
னை இந்தப்பீஷ்மனை எல்லாத்தேவர்களும், 'கௌரவபா
டனே! இந்தயுத்தத்திலிருந்தும் ஒழிவடை குருவான ராமருட
யுத்தம் செய்யாதே' என்றும், 'நீ யுத்தத்தில் ராமரை ஜயிப்ப
உசிதமில்லை கங்காபுத்திரனே! யுத்தகளத்தில் பிராம்மணனுக்
கௌரவத்தைச்செய்' என்றுமே அடிக்கடி சொல்லித் தவ
செய்து தடுத்தார்கள் நாங்களோ உன்னுடைய குருக்கள்
யால், உன்னைத் தடுக்கின்றோம் பீஷ்மன் வஸுக்களிலொருவன்
திர! பாக்கியத்தால் ஜீவிக்கிறாய் பார்க்கவ! கங்காபுத்திர
சந்தனுவின் புத்திரனும் வஸுவும் பெரியபுகழையுடையவனும்
இவன் உன்னால் எப்படி ஜயிக்கக்கூடியவனாவான்? இந்தயுத்த
ஜயவை அடை பாண்டவர்களில் சிறந்தவனும் இந்திரனுடைய பு
ரனும் பலசாலியும் நரனென்கிற ஸ்ருஷ்டிகர்த்தனும் வீரனும்
தனும் பூர்வதேவனும் ஸவ்யஸாசியென்று மூவுலகங்களி
ஷியாதியடைந்தவனும் வீர்யமுடையவனுமான அர்ஜுனன்
(முடிவுக) காலத்தைப்பெற்றுப் பீஷ்மனுக்கு ம்ருத்யுவாகப் பிர
வினால் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான்' என்றார்கள் பிதிருக்களாலே
ஷிதம் சொல்லக்கேட்டவரான அவர், அவர்களைநோக்கி,
பிதிருபிதாமஹர்களே! 'நான் யுத்தத்திலிருந்தும் திரும்பே
என்று என்னால் விரதமானது கொள்ளப்பட்டது இதற்கு
ஒருகாலத்திலும் யுத்தமுனையிலிருந்து திரும்பினதில்லை க
புத்திரனை இஷ்டப்படி யுத்தத்தினின்று ஓய்ச்செய்யுங்கள்
எவ்வித்த்தினாலும் இந்தயுத்தத்திலிருந்தும் நிவிருத்தி அடையே
என்றார். அரசனே! பிறகு, ரிசீகர் முதலான அந்த முன்
கள், அப்பொழுதே, நாரதருடன் கூடவேவந்து, (என்னைநோக்

ழயா ! இநதயுததததினின்றும ஒழிவடை பிராமமஙேததமனைக
ளைரவி' எனறுசொனனுாகள நானும, அவாகளை நோககி,
ஷததிரிய தாமததை நோககி உலகததில எனககு இநத விரதம
படடிருககிறது '1 நான, பினபுறததில சரஙகளால அடிககபபடடு,
நபொழுதும யுததததிலிருநதும பராமுகனுகத திருமபேன நான
லாபததினுலும ஏழைததனமையினுலும பயததினுலும பொருள
பிததததினுலும சாஙவதமான தாமததை விடேன' எனறு என
டையபுததியானது உறுதிசெயயபபடடிருககிறது' எனறு சொன
னன அரசனே ! பிறகு, நாரதா முதலான அநத எலலாரிஷிகளும
னனுடைய மாதாவான பாகீரதியும யுததகளததின நடுவில வநது
னருாகள நான, விலலையுடையவனும சஸதிரததை எடுதத
னும உறுதியானநிசசயததை உடையவனுமாகி யுததகளத
ல போாசெயவதறகு இருநதேன பிறகு, அவாகள சோநத
களாகி மறுபடியுமசெனறு யுததததில பிருகுநநதனரான ராமரை
ாககி, 'பாாககவ! வேதியாகளுடைய மனம வெணணெயபோ
றதனறோ' சமனததையடை ராம! ராம! அநதணா தலைவ! இநத
ததததிலிருநதும நிவிருததியடை பாாககவ! பீஷமன உனனுல
ாலலபபட இயலான நீயும பீஷமனுல கொலலபபட இயலாய'எனறு
ானனுாகள அநதபபிதிருககளெலலாரும இவவிதம சொலலுகிற
களாகி, யுததகளததை விளநதுகொணடு, பிருகுநநதனரைச சஸதி
ததைவைககுமபடிசெயதாாகள பிறகு, நான, மறுபடியுமே, பிரமம
திகளும எடடுககிரகஙகள உதிததததுபோலஜவலிககிறவாகளுமான
நத எடடுபபோகளையும பாாததேன அவாகள, யுததஙிமிததமா
ருபபவனுன எனனைநோககி, 'ஓ! தோளவலியனமகதவனே! குரு
னராமரை அடை உலகததிறகு நனமையைசசெய' எனகிறவாத
தையை அனபோடு சொனனுாகள நானும நணபாகளுடைய அநத
ாததையினுல ராமா ஓயநததைபபாாததுவிடடு உலகஙகளுககு
மையைச செயகிறவனுகி அநதசசொலலை ஏறறுககொணடேன்
றகு, பாணததால மிகவும புணபடடவனுன நான ராமரையடைநது
ஸகாரம செயதேன மிகசதவமுளளராமரும சிரிததுககொணடு
னனை நோககி, அனபோடு, 'பீஷம! இநத உலகததில பூமியில
நசரிபபவனும உனககு ஒபபானவனுமான கஷததிரியனிலலை;

1 'நான முதுகுகாடடிககொணடு யுததததிலிருநது ஒருபொழுதும
தமபவும மாடடேன, முதுகில பாணமபடுதலைப பொறுககவும மாட்
ன' எனபது ஆஙகிலமொழிபெயாபபின கருதது

போகலாம நான இநதயுததததில உனனால ஙனகு மகிழவிககபப
டேன' எனறா. பாாககவா எனனுடைய முனனையே அநத மகா
மாககளுடைய மததியில அநதக கனனிகையை அழைததுத தீ
மான வாாததையினால சொலலலானா *

நூறறெணபததாறுவது அதயாயம
அமபோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(அம்பை பரசுராமரிடம் விடைபெற்றுத் தபோவனம்சென்று
கடுந்தவம் செயதது)

ராமா சொலலுகிறா 'பெணணே! எனனால சகதியுள்
வரையில யுததம செயயபபடடது மேலான முயறசியும செயய
படடது இபபடியிருநதும, நான மிகவும உததமமான அஸதிரஙகளை
காணபிததும விலலாளிகளில சிறநதவனான பீஷமனை மிஞசுவதற
வலலவனாகவிலலை யெனபது எலலாஉலகஙகளுககுமே பிரததியகஷ
இது எனனுடைய பெரியசகதி இது எனனுடைய பெரியபல
கலயாணி! நீ இஷடபபடி போகலாம நான உனககு வேறு என
செயவேன? பீஷமனையே அடை உனககு வேறுகதியிலலை பெ
அஸதிரஙகளை விடுகிறவனான பீஷமனால ஜயிககபபடடேன' என
இவவிதம சொலலிவிடடு, பிறகு, பெரிய மனததையுடையவரா
ராமா பெருமூசசுவிடடுககொணடு மௌனமாயிருநதாா பிற
கனனிகையானவள பிருகுநநதனரை நோககி, 'ஓ! பகவானே
இஃது உணமையே பகவானான நீா எபபடிச சொனனீரோ அ
படியேதான சிறநத புததியையுடைய இநதபபீஷமன யுததத
தேவாகளாலும வெலலமுடியாதவன உமமாலே எனனுடைய கா
மானது, சகதிககும உதஸாஹததிறகும தககபடி செயயபபடட
யுததததில தடுககமுடியாததான வீாயமும செலுததபபடட
தடுகக முடியாத பலவித அஸதிரஙகளும பிரயோகிககபபடட
கடைசியாக, யுததததில மிஞசுவதறகு முடியவிலலை நான எ
விததாலும மறுபடியும இநதப பீஷமனை அடையேன ஓ! த
னையே தனமாகவுடையவரே! பாாககவஸரேஷடரே! எநத இட
தில யுததததில நானே பீஷமனை விழசசெயவேனோ(=விழ
செயயும சகதியை அடைவேனோ) அநதவிடததிறகுப போவே
எனறாள. இவவிதம சொலலிவிடடு அநதக கனனிகை கோ

ால கலஙகிய கணகளையுடையவளும தவம செயவதில சங
றபததைச செயதவளுமாகி எனனுடைய வததைதக கருதிக
காணடு செனருள பாரத! பிறகு, அநதப பாாககவஸரேஷடர்
னனிடம சொலலிககொணடு முனிவாகளோடு வநதபடியே மஹேந
ர பாவதம செனருா மஹாராஜனே! பிறகு, நான தேரிலேறிக
காணடு பிராமமணாகளால துதிககபபடடு நகரததில பிரவேசிதது,
தாவானஸததியவதியினிடம நடநதபடி தெரிவிததேன. அவளும
னனைககுறிதது ஸநதோஷிததாள அநதககனனிகையின பிரவிருத
யை அறிவதறகாக அறிவிறசிறநதவாகளான மனிதாகளையும கட
ளையிடடேன எனனுல ஏவபபடடவாகளும எபபொழுதும விரும
ன நனமையைச செயபவாகளுமான அவாகள, தினநதோறும, அவளு
டய போககையும பேசசையும செயகையையும எனககுத தெரிவித
ககொணடுவநதாாகள அநதககனனிகை தவததில உறுதிகொணடு
னததையடைநதபொழுதே, நான மனோவியாதியடைநதவனும தீன
மாகி அறிவிழநதவனைபோலானேன ஐயா! தவததினுல கடுமையான
ரததததையுடைய பிரமமவிததான பாசுராமரைததவிர, எனனை
ததததில வீரயததினுல ஒரு க்ஷததிரியனும வெனறதிலலை அரச
ன! தவிரவும, நான நாரதரிடததிலும, அபபடியே, வியாஸரிடததி
மே இநதசசெயலைத தெரிவிததேன அவாகளிருவரும, எனனை
ாககி, 'பீஷம! காசிராஜனபுததிரியைககுறிதது நீ வருததபபட
வணடா எவன முயறசியினுல தெயவததைத விலககததுணிவான?'
னறுசொனனுாகள மஹாராஜனே! அநதககனனிகையோ யமுனை
ன தீரததை அடுதது அஙகுளள ஆஸராமஙகளின மணடலததில
நது மனிதாகளால செயதறகரிய தவததைச செயதாள தவத
தயேசெலவமாகவுடைய அவள, ஆறுமாதம ஆகாரமறறவ
ம இளைததவளும சரீரததில மௌனமையிலலாதவளும சடைக
ளளவளும அழுககாகிற சேறுபூசினவளுமாகிக காறறைபபுஜிததுக்
ாணடு கடடைபோலானுள பிறகு, அநதபபெணபால ஒருவருஷம
முனையினஜலததைஅடுதது ஜலததிலவஸிததுககொணடு ஆகாரமில
மல போககினுள கடுமையானகோபமுளளஅவள, மறறொரு வரு
ம, காறகடடைவிரலநுனியால நினறுகொணடும கீழேவிழுநத ஓா
லையை அருநதிககொணடும போககினுள இவவிதம, பனனிரணடு
நவஷம பூமியையும ஆகாயததையும தவிககசசெயதாள அவள, ஞாதி
ாலேதடுககபபடடும திருபபமுடியாதவளானுள. பினபு, ஸித
களாலும சாரணாகளாலும அடையபபடடதான வதஸபூமியில

புண்ணியத்தையே சீலமாகக்கொண்டவர்களும் மஹாத்மாக்களுமா
தவசிகளுடைய ஆஶ்ரமத்தைஅடைந்தாள் அந்தக்காசிராஜனமக
அவ்விடத்திலுள்ள புண்யதீர்த்தங்களில் பகலுமிரவும் ஸ்நானஞ்செய
கொண்டு இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தாள் பிராஜைகளுக்குத் தலைவனே
அரசனே! மஹாராஜனே! கௌரவனே! நந்தாஶ்ரமம், சுபமா
உலூகருடைய ஆஶ்ரமம், சயவனருடைய ஆஶ்ரமம், பிரமமா
னுடையஸ்தானம், பிரயாகை, தேவயஜனம், தேவாரண்யங்க
போகவதி, கௌசிகருடைய ஆஶ்ரமம், மாண்டவ்யருடைய ஆஶ்ரம
திலீபருடைய ஆஶ்ரமம், ராமஹ்ரதம்,[1] பைலருடையஆஶ்ரமம், க
கருடைய ஆஶ்ரமம் இந்தத்தீர்த்தங்களில் அப்பொழுது காசிராஜ
கன்னிகையானவள் செய்யமுடியாத விரதத்தைமேற்கொண்டு ஸ
னம் செய்தாள் கௌரவனே! என்னுடையமாதாவானவள், ஜலத
விருந்துகொண்டு அவளைநோக்கி, 'கல்யாணி! எதற்காகத்துன்பத
அடைகிறாய்? என்னிடம் உண்மையையே சொல்லு' என்று கே
டாள் அரசனே! பிறகு, குற்றமற்றவளான அவள் இவளை நோ
அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, 'அழகியகண்களையுடையவளே! ரா
பீஷ்மனாலே யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டார் பாணத்தை எடுத்தவன
அவனை வேறு எந்த அரசன் ஜயிப்பதற்கு உத்ஸாஹத்தையடைவா
அப்படிப்பட்ட நான் பீஷ்மனுடைய நாசத்திற்காக மிக்ககடுமையா
தவத்தைச் செய்கிறேன் ஓ! தேவி! நான் அந்தஅரசனைக் கெ
வதற்காகப் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறேன் ஓ! தேவி! இது விரதத்தி
பயன் இந்த விஷயத்தில் மேல் எனக்கு எப்படியாகுமோ?' என்று
பிறகு, நதியானவள், 'பெண்ணே! கோணலாக நடக்கிறாய் கு
மற்ற அங்கங்களையுடையவளே! பெண்ணே! இந்த இஷ்டமான
உன்னால் அடையமுடியாதது காசிராஜன் பெண்ணே! நற்குணமுள
வளே! பீஷ்மனுடைய நாசத்திற்காக விரதத்தை அனுஷ்டி
றாயானால், விரதத்திலிருப்பவளான நீ சரீரத்தைவிட்டாலும் கோ
லானதும் மழையிலுண்டான ஜலத்தையுடையதும் (அடையமுடியா
கெட்ட துறைகளையுடையதுமான நதியாக ஆகிவிடுவாய், (மனித
ளால்) அறியக்கூடியவளாகமாட்டாய் மழைக்காலத்திலுண்டான
ளும் எட்டுமாதம் இல்லாதவளும் பயங்கரமான முதலைகளோடு கூடி
வளும் கோரமானவளும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பயத்தை
செய்கிறவளுமாகிவிடுவாய்' என்றாள் அரசனே! இவ்விதம் காசி

---

1 'பைலகாக்கஸ்யாஶ்ரமே' என்பது மூலம், பைலகாகருடை
ஆஶ்ரமம்' என்பது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

ன கன்னிகையைநோக்கிச் சொல்லிவிட்டு, பிறகு, மஹா பாக்கிய தியும் பெண்பாலுமான என்னுடைய மாதாவானவள் புன்னகை சய்துகொண்டு திரும்பிவிட்டாள் மறுபடியும், சிறந்த நிறத்தை டைய அந்தக் கன்னிகை, ஒரு ஸமயம் எட்டாவது மாஸம் வரை லும், ஒரு ஸமயம் பத்தாவது மாஸம் வரையிலும், தீர்த்தத்தை ம் பானம் செய்யவில்லை கௌரவனே! அந்தக் காசிராஜனுடைய ன்னிகை தீர்த்தத்தில் ஆசையினாலே அங்கங்கு விரைந்து ஓடி மறு டியும் வத்ஸபூமியில் வந்து விழுந்தாள் பாரத! அந்தக் கன்னிகை னவள், வத்ஸபூமியில் மாரிக்காலத்திலுள்ளதும் முதலைகளுள்ள ம் கெட்ட ஜலமுள்ளதும் வீணாகச் செல்லுவதுமான அம்பை யன்று பேருள்ள நதியாகப் பரஸித்தியடைந்தாள் அவள் அந்த வத்தால் பாதிச் சரீரத்தால் வத்ஸதேசத்தில் நதியாகவும் (மற்ற பாதிச் சரீரத்தால்) பெண்ணாகவும் ஆனாள்

நூற்றெண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவர் அம்பைக்கு எதிரில் தோன்றியதும், அவர் அவளுக்கு மறு ஜன்மத்தில் பீஷ்மரைக் கொல்லும்படியான வரத்தை அளித்ததும், அவள் தீயில்பாய்ந்ததும்)

ஐயா! பிறகு, அந்தத் தவசிகள் எல்லாரும் தவத்தில் நிச்ச த்தை வைத்தவளான அவளைப் பார்த்துத் திருப்பினார்கள் 'என்ன ாயம்?' என்றும் கேட்டார்கள் பின்பு, அவள், உடனே தவத் ல் சிறந்தவர்களான அவர்களை நோக்கி, 'ஓ! தபோதனர்களே! ஷ்மனால் நிராகரிக்கப்பட்டவளும் பதியின் தாமத்திலிருந்தும் நழு ம்படி செய்யப்பட்டவளுமாயிருக்கிறேன் அவனுடைய வதத் ற்காக எனக்குத் தீக்ஷை, உலகத்திற்காக இல்லை பீஷ்மனைக் கான்றுவிட்டுச் சாந்தியை அடைவேனென்பதே (என்னுடைய) ச்சயம் ஓ! தபோதனர்களே! எவன் நிமித்தமாகச் சாசுவத ான இந்தத் துக்கத்தை அடைந்தவளாயிருக்கிறேனோ, இவ்வுல ல பதிலோகமற்றவளும் ஸ்திரீயாகாதவளும் புருஷனாகாதவளுமா னோ அந்தக் கங்காபுத்திரனை யுத்தத்தில் கொல்லாமல் திரும் பன என்னால் சொல்லப்பட்ட இது என் மனத்திலுள்ள ஸங்கற்

யம பெணதனமையில வெறுபபடைநதவளும ஆணதனமையி
நிமித்தம நிசசயம செயதவளுமாகிப பீஷமன விஷயததில பிர
செயய விருமபுகிறேன நான மறுபடியும தடுககததககவளலலே
என்ருள

அநதத தவசிககுச சூலபாணியும உமாபதியுமான தேவா, அங்
மஹரிஷிகளுடைய மததியில, தமரூபததோடு காடசியளிததா
பிறகு, அவள வரததினுல மகிழவிககபபடடவளாகி என்னுடை
அபஜயததைப பிராாததிததாள மனவுறுதியுளளவளான அவ
நோககி, தேவரானவா, 'கொலலபபோகிருய' என்று மறுமொ
உரைததாா பிறகு, அநதக கன்னிகை திருமபவும ருததிர
நோககி, 'ஓ! தேவரே! ஸதிரீயான எனககு யுததததில எப
வெறறி உணடாகும? ஓ! உமாபதியே! பெணதனமையினுல எ
னுடைய மனமானது சிறிதும செளாயமும தைாயமும இலலாத
யிருககிறது ஓ! பூதேசரே! உமமால பீஷமனுடைய தோல
யானது உறுதிகூறவுமபடடது ஓ! விருஷபதவஜரே! அ
உணமையாகுமபடி செயயும யுததததில சநதனுவின பு
திரனுன பீஷமனை எதிாததுக கொலலுமபடி செயயும' என
சொன்னுள விருஷபததுவஜததையுடைய மஹாதேவா அநத
கன்னிகையைநோககி, 'கலயாணி! என்னுடைய வாககானது பொ
யைசசொலலாது, மெயயே ஆகும யுததததில பீஷமனைக கொ
லுவாய ஆணதனமையையும அடைவாய வேறு தேகத்தை
அடைநது அதை எலலாம நினைககவும போகிருய துருபதனுடை
குலததில பிறநதவளாகி மஹாரதனுவாய வேகமுளள அ
திரஙகளை யுடையவனும பலவிதமாக யுததம செயகிறவனும மிகவு
ஒபபுககொளளபபடடவனுமாவாய கலயாணி! இவையெலலா
சொன்னபடியே ஆகும. பிறகு, ஒரு காலவிததியாசததால ஆ
பிளளையுமாவாய' என்று சொன்னுா இவவிதம சொலலிவிடடு, ஜட
மகுடதாரியும விருஷபககொடியையுடையவருமான மஹாதேவா, ரி
கள பாாததிருககுமபொழுதே, அஙகேயே மறைநதாா அரசனே
பிறகு, காசிராஜனுடைய மூததபுததிரியும சிறநதநிறமுடையவளு
குறறம சொலலபபடாதவளுமான அவள, அவாகள பாாததிருகக
பொழுது, அநத வனததிலிருநதும விறகுகளைச சேகரிதது மிக
பெரிதான சிதையைச செயது நெருபபைவைதது, அகனியான
நனகு மூணடெரிநதபொழுது, கோபததால ஜவலிததமனததுட

யமுனாநதியின் பக்கத்தில், 'பீஷ்மனைக் கொல்லுவதற்கு' என்று
சால்விகொண்டு அக்னியில் பிரவேசித்தாள்' என்றார்

நூற்றெண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(த்ருபதன் தனக்குப் பிள்ளையை விரும்பி மஹாதேவரைக் குறித்துத் தவம் செய்ததும், அவர் முதலில் பெண்ணாகப்பிறந்து பிறகு ஆணாகும் பிள்ளை உண்டாகுமென்று வரமளித்ததும், த்ருபதன்மனைவி பெண்பிறந்ததை மறைத்து ஆண்எனச்சொல்லி ஜாதகர்ம முதலியனசெய்வித்துச் சிகண்டி யென்று பேரிட்டதும்)

துர்யோதனன், 'ஓ! கங்கையின் புத்திரரே! யுத்தத்தில் ...ந்தவரே! பிதாமஹரே! அப்பொழுது, [2] சிகண்டியானவன் முத...ல் கன்னிகையாகி எப்படி புருஷனானான் என்பதை எனக்குச் ...சால்லும்' என்றான் பீஷ்மர் சொல்லுகின்றார் 'ராஜஶ்ரேஷ்டனே! ...ரஜைகளுக்குப் பதியே! அந்தத் துருபதராஜனுடைய மனைவியோ ...னபிறகுரிய மஹிஷியும், புத்திரனில்லாதவளுமாயிருந்தாள். ...ஹாராஜனே! அந்தச் சமயத்திலே துருபதராஜன் கமமை வதம் ...சய்வதற்காக நிச்சயம்செய்து கடுமையான தவத்திலிருந்து ...காண்டு, 'ஓ! மஹாதேவரே! கன்னிகையாயில்லாமல் எனக்குப் ...த்திரனுண்டாகட்டும்' என்று சொல்லிப் புத்திரனுக்காகச்சங்கரரை ...திழுவித்தான், 'ஓ! பகவானே! பீஷ்மனுக்குப்பிரதிசெய்ய விருப்ப...ள்ளவனுகிப் புத்திரனை விரும்புகிறேன்' என்றான் தேவதேவ...ன சங்கரராலே, 'உனக்குப் பெண்ணாகவும் ஆணாகவுமுள்ளவன் ...ண்டாவான்' என்று சொல்லி, 'அரசனே! தவத்திலிருந்தும் ஒழி...டை. இது ஒருபொழுதும் வேறுவிதமாகாது' என்றும் கூறினா...வனே, நகரத்தையடைந்து மனைவியை நோக்கி, 'முயற்சியைச் செய்...தன் மஹாதேவரை நான் தவத்தினால் ஆராதித்தேன் சம்பு

---

1 'யமுநாம அபிதஃ' என்பது மூலம், 'யமுனையின் தீவில்' என்பது ...ஙகில் மொழிபெயர்ப்பு

2 இங்கே, சிகண்டி, சில இடத்தில் ஆண்பாலாகவும் சில இடத்தில் ...பண்பாலாகவும் மூலத்தில் வழங்கப்பட்டிருத்தலால், மொழிபெயர்ப்பும் ...ங்ஙனமே செய்யப்பட்டிருக்கிறது

வானவர், 'கன்னிகை உண்டாகி, பிறகு, ஆண்பிள்ளை ஆவாள்' என்றும் சொன்னார். சங்கரர், அடிக்கடி வேண்டப்பட்டும், 'விதி' என்று சொல்லிவிட்டார். அது மாறாகாது அது அப்படியே ஆகுமென்றே என்றான்

பிறகு, நல்ல மனத்தையுடையவளான அந்தத் துருபதனுடைய பத்தினியானவள், நியமத்துடனிருந்துகொண்டு, ருதுகாலத்தில் துருபதனிடம் சென்றாள் அரசனே! நாரதர் என்னிடம் சொன்னபடி விதிகளில் சொல்லப்பட்ட காமாவைச்செய்து துருபதனிடமிருந்து குறித்தகாலத்தில் கர்ப்பத்தையடைந்தாள் பிறகு, தாமரைமலர்கள் போன்ற கண்களையுடைய அந்த ராஜஸ்திரீ கர்ப்பத்தைத்தரித்தாள் குருநந்தன! அப்பொழுது, சிறந்த கைகளையுடைய அந்தத்துருபதன் மகளை அடைவதிலுள்ள ஆசையினாலே பிரியமான அந்த மனைவிக்கு இனிய உபசாரங்களைச் செய்தான். கௌரவ! மனைவியானவள் விரும்பினவற்றையெல்லாம் அடைந்தாள் மஹாராஜனே! பூபதியான துருபதராஜன் புத்திரனில்லாமலிருக்கும்பொழுது அவனுடைய பட்டமஹிஷியான அந்தத் தேவியானவள் காலக்கிரமமாக மிகவும் சிறந்த ரூபத்தையுடைய கன்னிகையைப் பெற்றாள் ராஜஸ்ரேஷ்டா! மனோதையமுள்ளவளான அவள், புத்திரனில்லாதவனான துருபதராஜனிடம், 'என்னுடைய இந்தக் குழந்தை புத்திரன்' என்று வெளியிட்டாள் அரசனே! பிறகு, அந்தத் துருபதராஜன் மறைக்கப்பட்ட பெண்குழந்தைக்கு, புத்திரனுக்குச் செய்வதுபோல, புத்திரகாரியங்களனைத்தையும் செய்வித்தான் மேலும், துருபதனுடைய தேவியான அவள் புத்திரனென்றுசொல்லிக்கொண்டு (ரகசியமான) ஆலோசனையை முழு முயற்சியாலும் காத்தாள் பட்டணத்தில், துருபதனைத் தவிர, ஒருவரும் அந்தக் (குழந்தையைக்) கன்னிகை என்று அறியவில்லை. அந்தத் துருபதன் குறைவுபடாத சக்தியுள்ள மஹாதேவருடைய அந்த வார்த்தையை நம்பி, அந்தக் கன்னிகையை மறைத்து வைத்தான், புத்திரனென்றும் சொன்னான் அரசனே, ஆண்குழந்தைக்குச் செய்வதுபோல விதியுடன் ஜாதகாம முதலான அனைத்தையும் செய்வித்தான் அந்தக் கன்னிகையை ஜனங்கள் சிகண்டி என்று அறிந்தார்கள் நானொருவனே, ஒற்றனாலும் நாரதரின் சொல்லாலும் தேவருடைய சொல்லாலும் அப்படியே அம்பையினுடைய தவத்தினாலும் அறிந்தேன்.

நூறறேணபததோனபதாவது அதயாயம

அம்போபாகயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(புருஷவேஷத்துடன் வநத சிகண்டி துரோணரிடம் வில்வித்தை கற்றதும், அவனுக்குத் தசார்ணதேசத்து அரசன்மகளை மணம் செயவித்ததும்,அநத ராஜகுமாரி சிகண்டி பெண் என்ப தைத் தன்தகப்பனுக்குத் தெரிவித்ததும், தசார்ண ராஜன் தன்னை மோசம் செயததற்காகத் துருப தனைச சுறறத்துடன் கொல்வதாக அவ னுக்குத் தூதனுப்பியதும்)

பகைவரை வாட்டுபவனே! பிறகு, துருபதன தன பெண் ணுககுச சித்திரம முதலானவைகளிலும அபபடியே சிலப வேலை களிலும எலலாத தொழிலகளிலும பயிறசியுணடாகுமபடி முயறசி யைச செயதான. ராஜஸ்ரேஷ்டனே! சிகணடி பாணத்திலும அஸ் திரத்திலும துரோணருககுச சிஷயனானன மஹாராஜனே! அவனு டைய சிறநதசிறநததையுடையவளான தாயானவள அபபொழுது புத் ரனுககு (மனைவிதேடுவது) போலக கனனிகைககு மனைவி தேடும பொருட்டுச சிததமாக அரசனை ஏவினாள பிறகு, துருபதன யௌவனததை அடைநதவளான அநதக கனனிகையைப பாரதது பெணணென்று நிசசயிததுப பிறகு, மனைவியுடன கவலையையடைநதான அவன, 'என னுடைய இநதக கனனிகை யௌவனததை அடைநது துயரததை அடைவிககிறவளானாள, என்னால சூலபாணியினுடைய வாரததையி னால மறைககவும படடாள' என்றான (அபபொழுது,) மனைவியான வள, 'ஓ! மஹாராஜனே! அது எவவிதததாலும பொயயாகாது. மூவுலகததிறகும காததாவான சஙகரர இநத விஷயததில என் னுடைய சொலலைச சொலலக கூடியவராவார? ஓ! அரசரே! உமககு விருபபமிருநதால சொலலுகிறேன எனனுடைய வாரததையைக கேளும ஓ! பிருஷதபுததிரரே! இபபொழுது, (என வாரததையைக) கேடடபிறகு, உமமுடைய புததியைச செலுததும இவனுககு விதிபபடி விவாகததை முயனறு செயயவேணடும 'அநத ஈசவரரு டைய வாரததைபான்து சததியமே ஆகும' எனபது எனனுடைய உறுதியான எணணம' என்றாள

பிறகு, அநதத தமபதிகள அநதக காரியததில உடனே முயறசியைசசெயது தசாரணதேசாதிபதியினுடைய புததிரியான கனனி கையை வரிததாரகள பிறகு, ராஜஸ்ரேஷ்டனான துருபதராஜன;

குலததைபபறறி எலலா அரசாகளிடமும விசாரிததநத தசார்
தேசததரசனுடைய புததிரியைச சிகணடிககு மனைவியாக வரி
தான ஹிரணயவாமன எனறு சொலலபபடட தசாணதேச
தரசனென அவனும அநதச சிகணடிககுக கனனிகையை அளி
தான ஹிரணயவாமனெனகிற அநத அரசனும, தசாண தேச
தில மகானும மிகவும வெலலமுடியாதவனும நெருஙக முடியா
வனும பெரிய சேனையையுடையவனும பெரிய மனமுடையவ
மாயிருநதான ராஜஸரேஷடனே! அபபொழுது, விவாஹம செய
படடபின, அநதக கனனிகை யௌவனததை அடைநதாள சிக
டினி எனகிற இநதக கனனிகையும யௌவனததை அடைநதா
சிகணடியும பாணிகரகணம செயதுகொணடு, மறுபடியும்,[1] காமபில்
தேசததை அடைநதான ஹிரணயவாமனமகளான அவள்
சிறிதுகாலம சிகணடியான அநதக கனனிகையை ஸதிரீயென
அறியவிலலை. எபபொழுது அநத ராஜகனனிகை இவளை ஸ்திரீ
கவே அறிநதாளோ அபபொழுது லஜஜையடைநது பாஞசாலரா
னுடைய புததிரியான சிகணடினி யெனகிற அநதக கனனிகையை
பறறித தன வளாபபுத தாயகளுககும தோழிகளுககும தெரிவி
தாள ராஜஸரேஷடனே! பிறகு, தசாணதேசததவாகளான அந
செவிலித தாயகள அபபொழுதே மிகக துனபததையடைநதாக
வேலைககாரிகளையும அனுபபினாகள பினபு, தாதிகளெலலாரு
தசாணதேசாதிபதியினிடம நடநதபடி (துருபதனுடைய) வ
சனையைத தெரிவிததாகள அநத அரசனும சினமகொணடான
மஹாராஜனே! அபபொழுது, சிகணடியும ராஜகிருஹததில பெ
தனமையில சிறிதும ருசியிலலாமலே புருஷனபோல மகழசசியுட
விளையாடினன பரதஸரேஷடனே! ராஜஸரேஷட! பிறகு, ஹிரண
வாமன சிலநாளில அதைககேடடுக கோபததால வருததமடை
தான பிறகு அவன கடுஙகோபததுடன துருபதனுடைய வீட
குத தூதனை அனுபபினன பிறகு, ஹிரணயவாமனுடைய தூத
துருபதனையடைநது ஒருவனாக ஏகாநதததில அழைததுககொண
போய ரகஸயததில ஒருவாாததை சொலலலானன 'அரசரே
குறறமறறவரே! தசாணதேசததரசா, உமமால ஏமாறறபபட
அவமானததால மிகக கோபஙகொணடவராகி, உமமைநோககி இந
வாாததையை உரைககலானா எனனவெனறால, 'அரசனே! என
அவமானம செயகிறாய உனனால கெடட ஆலோசனை செயயபபடட

1 தக்ஷிணபாஞசாலம, துருபதனுடையஆளுகைககுடபடடது.

சயம கெடுமதியுள்ளவனே! அறிவினமையால, உனனுடைய ணிகைக்காக எனனுடைய கனனிகையை யாசிததபடியால, இப் ாழுது, அநத வஞசனைககுரிய பயனை அடையககடவாய் இதோ ன உனனை உறவினாகளோடும மநதிரிகளோடும கொலலுகிறேன. தியாயிரு எனனுடைய வீாயததையும குலததையும ல நடையையும அவமதிதது நீ மனிதாகளில முனபு எவருழ யதிராத வஞசனையைச செயதாய எலலாத காரியஙக ாயும செயதுகொளளு சிறநத போகஙகளை அனுபவிததுக ாளளு உனனைச சுறறததுடன கொலலுவதறகாக விரைவில டயெடுககப்போகிறேன' எனறா' எனறு சொனனன.

நூறறுததொணணூறுவது அதயாயம்.

அமபோபாகயான பாவம். (தொடர்ச்சி)

(தசார்ண ராஜன் மீண்டும் துருபதனுக்குத் தூதனுப்பியதும், துருபதன் தன் மனைவியோடு ஆலோசனை செய்ததும்)

அரசனே! அபபொழுது, இவவிதம தூதன சொலலியதைக ட்ட துருபதனுடைய வாககானது, பிடிககபபட்ட திருடனுடைய ககுபபோல ஒனறும சொலல எழவிலலை. அவன ஸமபநதியைச தானம செயவதறகு, இனிமையாகப பேசுகினற தூதாகளை வுபபி, 'அபபடியிலலை' எனறு சொலலிககொணடு, தீவிரமான முயற யச செயதான. பிறகு, அநத ஹிரணயவாமன, மறுபடியுமே, ஞசாலனபுததிரியைக கனனிகை யெனறு உணலமயாக அறிந ன அறிநது, உடனே, விரைவுடன வெளிககிளமபி வநதான, கு, செவிலித்தாயகளுடைய சொலலினலே, புததிரியை அவவிதம சிததை, அளவறற பராககிரமததை யுடையவாகளான மித ாகளுககு, அபபொழுதே, சொலலியனுபபினன பாரத! பினபு, ஶரேஷ்டனன அவன சேனைகளுடைய கூட்டததைச சோததுக ணடு துருபதனைககுறிததுப போருககுப புறபபடுவதில எண வைததான. ராஜஶரேஷ்டனே! பிறகு, ஹிரணயவாமனென அநத அரசன, மநதிரிகளுடன பாஞசால ராஜனைககுறிதது நன ஆலோசனை செயதான. அநத ஆலோசனையில, மிககவலிமை ளவாகளான அநத அரசாகள, 'அரசனே! சிகணடி கனனிகை னபது உணமையாயிருககுமபக்ஷததில, வேறு அரசனைப பாரு

சால தேசததில அரசனுக வைததுவிடடுப பாஞசால ராஜ
கட்டி நமது வீட்டுககுக கொணடுவருவோம சிகணடியுடன பாஞச
ராஜனைக கொலலுவோம' என்று நிசசயிததாாகள அபபொழு
அந்த அரசன, மறுபடியும, 'உனனைக கொலலுவேன, உறுதியாயி
என்று பாஞசாலனுககுச சொலலுமபடி கட்டளையிட்டுத தூதாக
விரைவாக அனுபபினுன

ஜனஙகளுககுப பதியும இயறகையில பயநதவனும கு
முடையவனுமான அநத தருபதராஜனே, மிகக பயததை அடை
தான. அவன தசாாணனிடததில தூதாகளை அனுபபிவிட்ட
சோகததால மூாசசை அடைநது, மனைவியிடம சென்று, த
மையில ஒரு வாாததை சொலலலானுன. மனததில பெ
பயததுடன கூடியவனும சோகததால அடிககபபட்டவனுமா
பாஞசாலராஜன, சிகணடியின தாயான தனது நாயகியை நோக
'ஸமபநதியும மிகப பெரிய பலததையுடையவனுமான ஹிரண்
வாமனெனகிற அரசன கோபததால சேனையைத திரட்டிககொண
என்னை எதிாககப போகிறுன இநதக கனனிகையின விஷயத்தி
மூட்ததனமையை அடைநதவாகளான நாம இபபொழுது என
செயவோம? சிகணடி என்கிற உனனுடைய புததிரன கனனி
யென்று சஙகிககபபட்டான (ஹிரணயவாமன) இவவிதம ஆ
சிதது, முபறசியுடன, மிததிராகளோடும சேனையோடும வே
காராகளோடும, 'வஞசிககபபட்டேன' என்று எணணிககொண்
என்னைக கொலலுவதறகு விருமபுகிறுன கலயாணி! இதில உண
என்ன? பொயயை என சொலலுகிறுய? நான உன்னிட்மிருநது
மான வாாததையைககேட்டுத் தகக ஏறபாடு செயவேன நா
ஜீவிபபேனே இலலையோவெனகிற சநதேகததைஅடைநதுவிட்டே
இநதச சிகணடினியோ சிறுமி சிறநத வாணததை யுடையவளே
நீயும பெரிய கஷ்டததை அடைநதுவிட்டாய அபபடிபபட்ட
எலலாவறறையும நிவாநதிபபதனபொருட்டு, கேட்கிறவனுன எ
னிடம உணமையைசசொல மஙகளகாமான இடையையுடையவளே
சுததமான புனசிரிபபுளளவளே! அவவிதமாகக காரியததைச
கிரம செயவேன சிகணடினி! நீயும பயபபடாதே சிறநத இடை
யுடையவளே! அநத விஷயததில புததிரதாமததால வஞசிககபபட்
வனுன நான தயையுடன உணமையான ஏறபாட்டைச செயவே
என்னல தசாாணதேசாதிபதியான அநத அரசன வஞசிககப
டான. மஹா பாககியமுடையவளே! அதைச சொல, அதறகு

மையைச் செய்வேன்' என்று அறிந்தவனான அரசன், பிற கு [1] வெளியிடுதற்காக வெளிப்படையாகக் கேட்க, அரசன் னவி அரசனை நோக்கிச் சொல்லலானாள்.

நூற்றுத் தொண்ணூற்றோராவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(சிகண்டி, தன் பெண்தன்மையைக் குறித்து வருந்தி வனம் சென்று ஸ்தூணாகர்ணன் என்னும் யக்ஷன்வீட்டு வாயிலில் [2] பாடுகிடந்ததும், அவன் கேட்க, சிகண்டி தன்னுடைய பெண்தன்மையைச் சொல்லி ஆண்மையை விரும்பியதும்.)

அரசனே! புஜபலமிக்கவனே! பிறகு, சிகண்டியினுடைய யானவள் பர்த்தாவினிடம் சிகண்டினியென்கிற கன்னிகையைக் றித்து உண்மையைச் சொல்லலானாள். 'அரசரே! புத்திரனில்லா ளான நான் சக்களத்திகளிடமுண்டான பயத்தினாலே இவ்விதம் கன்னிகையாகப் பிறந்த சிகண்டினியைப் புருஷனென்று தெரிவித் தேன் ஓ! ராஜரே! நீரும் என்னுடைய அந்த வார்த்தையைப்பற்றி நப்புடன் ஸம்மதித்தீர் ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! கன்னிகைக்கு புத்திரனுக்குரிய கர்மாவும் செய்யப்பட்டது அரசரே! மாலே தசார்ண தேசாதிபதியின் புத்திரியானவள் (சிகண்டிக்கு) னவியாக விவாஹம் செய்யப்பட்டாள். நானும் மஹாதேவருடைய த்தையின் அர்த்தத்தை நம்பிச் சொன்னேன் 'கன்னிகை கப் பிறந்து மறுபடி புருஷனாகிவிடுவான்' என்று நினைத்து, இந்த ஸ்த்ரீத்தன்மை உபேக்ஷிக்கப்பட்டது' என்றாள்.

அரசனே! யஜ்ஞஸேனனென்கிற துருபதராஜன் இதைக் கேட்டு, எல்லா உண்மையையும் மந்திரிகளிடம் தெரிவித்து, பிரஜை ரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில் உசிதமான ஆலோசனையைச் செய்தான். அரசனே! அந்த தசார்ணதேசத்தரசனிடம் உள்ளபடியே வஞ்சனையைச் செய் ந்தாலும் ஸம்பந்தத்தை உண்மையென்று தெரிவிப்பதென்றே

---

[1] தனக்குத்தெரியாதென்றும், புத்திரனில்லாதவளான தன்னுடைய னவியின் வார்த்தையைக் கேட்டுத் தான் அவ்விதம் செய்ததென்றும் வெளியிடுவது.

[2] ஒருகாரியநிமித்தம் நியமத்துடன், ஆகாரமின்றிப் படுத்திருத்தல், ப்ராயோபவேசம் என்பபடும்.

ஆலோசிதது உறுதியாக நிசசயம செயதான பாரத! ராஜஸரே
டனே! இயறகையாகவே காவலசெய்யபபடடதும எஙகும அலஙக
கபபடடதுமானநகரததை,ஆபததுககாலததில(செயயவேணடியப
எஙகும காவலசெயதான. பரதஸரேஷடனே! தசாாண தேசாதிப
யுடன விரோதம நேரிடடபொழுது, அரசன பததினியுடன பெரி
வருதத்ததையுமஅடைநதான.'எபபடி எனககு ஸமபநதியுடன பெ
யுததமானது நேராமலிருககும?' என்று ஆலோசிதது, அபபொழு
தேவதையை மனததால பூஜிததான அரசனே! அபபொழுது, மனை
யான ராஜஸதிரீயானவள, தெயவததையே கதியாகவுடையவ
பூஜையைச செயகிறவனுமான அவனைபபாாதது உடனே ஒரு வாாத
யைச சொலலலானாள. 'நலல நிலைமையிலிருபபவனுககே தேவ
ளுககும பெரியோாகளுககும பூஜையானது ஸததியமாகச செய
தககது. துககககடலையடைநதவன செயவதறகுக கேடகவும வே
டுமா? ஆகையால, நீா குருககளைப பூஜியும தசாாணனைத தடுபப
னிமிததம எலலாத தேவதைகளும பூஜிககபபடவேணடும அ
மான தக்ஷிணையுடன அகனிகள ஹோமம செயயபபடவேணடு
து! பிரபுவே! யுததமிலலாமலே நிவிருததியை மனததினால ஆலே
யும தேவதைகளின அருளால இவையெலலாம ஆகும அரச
அகனற கணகளையுடையவரே! நீா இநதப படடணம அழியாமலி
பதறகாக மநதிரிகளோடு ஆலோசிததபடியே செயயும அரச
தெயவமோ மனிதமுயறசியுடனகூடி நனகு பயனையளிக்கினற
இவைகளில ஒனறோடொனறு மாறுபடடாலோ, பயன உணட
இலலை அரசரே! ஆகையினால, மநதிாகளுடன படடணததி
வேணடிய ஏறபாடடைசசெயது, இஷடபபடி, தேவதைகளைப பூ
செயயும' என்றாள

இவ்விதம சொலலிககொணடு சோகததில அழுநதின
ளான அவாகளைப பாாதது, அபபொழுது, எளிமையுறறவள
சிகணடினி பெனகிற அநதக கனனிகையானவள, வெடகததைய
நது, 'இநத இருவரும என்னிமிததம துககததையடைநதனா' என
ஆலோசிதது, பிறகு, பிராணனை விடுவதில எணணம கொணட
அரசனே! இவவிதம அவள நிசசயம செயது மிகக துககத
அழுநதினவளாகி வீடடைவிடடு, செலலமுடியாததும ஜனஙகள
தும செழிபபுளளதும ஸதூணாகாணனெனகிற யக்ஷனால காக
படடதுமான வனததைக குறிததுப புறபபடடாள. அவ
பிருநதும பயததினாலே மனிதாகள அநத வனததை விடடு

ர. அவவிடததில சுணணுமபு மணணுல் பூசபபட்டதும விலாமிச
சயைத தெரிவிககிற புகையால நிறைநததும உயாநத கோட்டை
யும தோரண வாசலகளையுமுடையதுமான ஸதூணுகாணனுடைய
ளிகையான்து இருககிறது அரசனே! துருபதனுடைய பெண
ண அநதச சிகணடினி அதில புகுநது பலநாள ஆகாரம செய
மல சரீரததை வறறச செயதாள அவளுககு ஸதூணனெனகிற
க்ஷனவன மெனமைத தனமையுடன காட்சியளிததான 'எதற
க நீ இநத முயறசி செயகிறுய? அதைச செயவேன, சொலலு,
மதம வேணடாம' எனறுன அவள, யக்ஷனை நோககி, 'அது
னுல ஆகக கூடியதிலலை' எனறு அடிககடி சொனனுள பிறகு,
க்ஷனவன, 'சீககிரம செயவேன' எனறும, 'ராஜபுததிரி! குபேர
ககு வேலைககாரனுன நான வர்ததை அளிபபவனுயிருககிறேன.
ாடுககததகாததையும கொடுபபேன உனககு வேணடியதைச
ால' எனறும மறுமொழிகூறினுன பாரத! பிறகு, சிகணடினி
க்ஷாகளில சிறநதவனுன அநத ஸதூணாகாணனிடம அவறறை
லலாம முழுமையும தெரிவிககலானுள 'ஓ! யக்ஷ! எனனு
டய பிதாவானவா ஆபததைஅடைநதவராகிச சீககிரம நாசததை
டையபபோகிறுா தசாாண தேசததாசன, என நிமிததததில்
ாபததுடனகூடி மிகக ஊககமுடையவனும பொறகவசம பூணட
னுமாகி, அவரிடம யுததம செயயபபோகிறுன. ஓ! யக்ஷ! ஆகை
ல, எனனையும எனனுடைய தாயதநதையாகளையும காககககட
ய உனனுலே எனனுடைய துகக நிவாததியானது பிரதிஜ்ஞை
சயயபபடடதிலலையா? ஓ! யக்ஷா! உனதருளால, குறறம சொல
பபடாத ஆணமகனுகக கடவேன பெரிய யக்ஷனே! அநத அரசன்
னனுடைய படடணததை அடைவதறகுளளேயே அருளைச செய'
னறுள.

நூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யான பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸ்தூணன் சிகண்டியின் பெண்மையைப் பெற்றுத் தன் ஆண் தன்
மையை அவளுக்குக் கொடுத்ததும், தசார்ண ராஜன் சிகண்டியின்
ஆண்தன்மையை உபாயத்தால் அறிந்ததும், குபேரன் ஸ்தூ
ணன் பெண்தன்மையை அடைந்ததை அறிந்து சிகண்டி
மரிக்கும் வரையில் பெண்ணாகவே இருக்கும்படி ஸ்தூ
ணனைச் சபித்ததும், சிகண்டி உடன்பாட்டின்படி
ஸ்தூணனிடம் சென்றதும், அவனுக்குக் குபே
ரனால் சாபம்நேர்ந்தது தெரிந்து மகிழ்ச்சியு
டன்திரும்பியதும், பீஷ்மர் சிகண்டி
யுடன் யுத்தம் செய்யாமைக்
குக் காரணம் கூறியதும்)

பாதஸ்ரேஷ்டனே! சிகணடியின வாாததைதயைக கேட
பிறகு, அநத யக்ஷன, தெயவததால கெடுககபபடடவனாகி, மனத
னல ஆலோசிததுச சொலலலானன கெளரவ! எனனுடைய த
கததினபொருடடு அது அவவிதம நேரிடவேணடுமெனறு
யக்ஷன, 'கலயாணி! உனனிஷடததைச செய்வேன எனனுடை
ஸங்கேததததை அறியக கடவாய எனது ஆணமையை உ
குக கொடுபபேன உனனுடைய பெணமையைத தரிபபே
ஆனல, கொஞச காலததுககே, உனககு எனது இநத ஆண தன
யைக கொடுபபேன. ஸமயம வநதவுடன, நீ வரவேணடும என
டம உணமையையே சொலலு நான பிரபுவும நினைததததைச செ
வதில சிததி பெறறவனும இஷடபபடி நடபபவனும ஆகாயததி
ஸஞசரிபபவனுமாயிருககிறேன. எனனுடைய அருளால பட
ணததையும பநதுககளையுமே காபபாறறு ராஜபுததிரியே! உ
னுடைய இநதப பெண அடையாளஙகளைத தரிபபேன என
டம உணமையாக உறுதிகூறககடவாய உனனுடைய பிரிய
தைசசெயவேன' எனறுன சிகணடியானவள, 'ஓ! பகவானே! ந
விரதமுடையவனே! உனனுடைய ஆண அடையாளஙகளைத திருமப
கொடுததுவிடுவேன ஓ! நிசாசரனே! சிறிதுகாலம இடையில ஸ்திரீ
தனமையைப் பொறுககககடவாய. ஸவாண கவசமபூணட தசார
ராஜன திரும்பிப்போன தனபிறகு, கனனிகையாகவே ஆகிவிடுவே
நீ புருஷனாக ஆகிவிடுவாய' எனறுள. அரசனே! இவவிதம் சொல

ாணடு, அவவிருவரும ஒருவரையொருவா துரோகம செயயாம
ருபபதில் பிரதிஜஞை செயதுகொணடாாகள பிறகு, அவா
ர அடையாளஙகளை மாறறிககொணடாாகள பாரத ! பின
, ஸதூணனெனகிற யக்ஷன பெணணடையாளததைத தரித
ன. சிகணடி ஜவலிககிறதான அநதயக்ஷரூபததை அடைந
ள அரசனே ! பாஞசாலபுததிரனுன சிகணடி ஆண தனமையை
டைநது, பிறகு ஸநதோஷததுடன பட்டணததில நுழைநது,
தாவையும அடைநதான அரசனே ! அபபொழுதே, ஏகாநததில,
ருபதனிடததிலும மாதாவினிடததிலும யக்ஷனுலுணடான அநத
னுககிரக மெலலாவறறையும நடநதபடி சொனனுன துருபதன,
னியுடன அவனுடைய அநத வரலாறறைககேட்டு மிகக மகிழசசி
அடைநதான. அபபொழுது,மஹேஸவரருடைய அநதச சொலலை
நினைததான பிறகு, அரசன, தசாாணராஜனைக குறிதது, 'என
டைய இநதபபுததிரன புருஷன நீ நமபவேணடும' எனறு தூதனை
னுபபினுன பிறகு, தசாாணராஜன துககததோடும சோகததோ
கூடி அபபொழுதே பாஞசாலராஜனுன துருபதனைககுறிதது
ாநது சென்றுன பிறகு, தசாாணுதிபதியானவன காமபிலய
சததையடைநது வேதவிததுககளிலசிறநதவரும வேதியருமான
தூதரைப பூஜிதது, 'ஓ ! தூதரே ! அரசாகளில இழிவான அந
பாஞசாலராஜனை நோககி, என வசனததால, 'துஷடபுததியுடை
னே ! உனனுடைய கனனிகைககாக எனகனனிகையை வரிதத
யால, இபபொழுது அநதக காவததிறகுரிய பயனைப பாாபபாய,
தேகம இலலை' எனறு சொலலும' எனறனுபபினுன ராஜஸரேஷ
னே! அநதத தசாாணராஜனுல இவவிதம சொலலியனுபபபபட்ட
தப பிராமமணரான தூதரும பாஞசாலனுடைய நகரததைக
ிததுப புறபபட்டாா பிறகு, புரோகிதா பட்டணததில துரு
னை அடைநதாா. ராஜஸரேஷடனே ! பாஞசாலராஜன அநதச
ணடியுடன கூடி அவருககு மிகக மரியாதையுடன கோவையும
ககியததையும அளிததான அவா அநதப பூஜையை ஏறறுக்
ாளளாமல, வீரனும ஸவாணகவசம பூணடவனுமான அநதத தசா
ராஜனுலசொலலபபட்ட இநத வாாததையைச சொலலலானுா
'துாபபுததியுடையவனே !' இழிவான நடையுளளவனே ! நீ
ணணினுல எனனை வஞசிததத்தான பாவததைச செயததன பயனை
டையககூவாய அரசனே! இபபொழுது, போாமுனையில எனககு
தததைககொடு, உடனே உனனை நான மநதிரிகளோடும புததிராக

ளோடும உறவினாகளோடும கொலலுவேன' எனறுசொனனான' எ
னும நிநதையுடன கூடின அநத வாாததையைத துருபதராஜனுக்
கூறினா பாதஸரேஷடனே! தசாாணபதியினால புரோகிதா மூலமா
மநதிரிகளின மததியில சொலலபபடடதைககேடட துருபதன, ஸ
கததுடன வணஙகி, 'ஓ! பிராமமணரே! நீா என்னை நோககி ஸமபந
யின சொலலாகச சொனன வாாததைககு மேலான மறுமொழி
எனது தூதா அவரிடம சொலலுவாா' எனறு சொலலிவிடடு, பிற
அநதத துருபதனும ஹிரணயவாமாவினிடம மஹாதமாவும வேத
தின கரையையடைநதவருமான ஒருபிராமமணரைத தூதராக அனு
பினன. அரசனே! அபபொழுது, அவரோ தசாாணதிபதியான அ
அரசனையடைநது துருபதனால சொலலபபடட வாாததையை எடு
தாா. (எனனவெனறால) 'பரீகைஷயைச செயயலாம என்னுடை
இநதப பிளளை ஸநதேகமிலலாமல ஆண பிளளையே. எவனாலே
இநதப பொய சொலலபபடடது இது நமபததககதிலலை' எனறு
எனறாா.

பிறகு, அநத அரசன, துருபதனுடைய அநத வாாததையை
கேடடு, ஆலோசனைசெயது, சிகணடியைப பெணணா ஆ
வெனறு அறிவதறகாக, சிறநதவாகளும மிகக அழகான ரூ
முடையவாகளும தருண வயதுளளவாகளுமான மஙகையரை அனு
பினன கெளரவஸரேஷடனே! அனுபபபபடட அவாகளும சிக
டியைத திறமைவாயநத ஆணபிளளை யெனறு உணமையான த
மையை அறிநது பிரீதியுடன தசாாணராஜனிடம அதெலலாவற
யும சொனனாாகள பிறகோ, அநத அரசன பரீகைஷயைசசெய
உடனே பிரீதியுடன ஸமபநதியோடு சோநது ஸநதோஷததையடை
தவனாகி அரணமனையில வாஸததைசசெயதான. அவன சநதோ
ததை அடைநதவனாகிச சிகணடிககும தனததையும யானைகளை
குதிரைகளையும பசுககளையும பலநூறு வேலைககாரிகளையும கொடு
தான பூஜிககபபடடவனாகி, புததிரியை அதடடிவிடடுத திரும
யும சென்றான. ஹேமவாமனெனகிற தசாாணராஜன மனககலககம
நீககபபடடு மகிழசசியுடன திருமபிசசெனறபிறகு, சிகணடினியா
வள மிகக மகிழசசியடைநதாள

௫ பிறகு, ஒரு ஸமயம, நரனை வாகனமாகவுடைய குபேரன, உ
கததில யாததிரை செயதுகொணடு, ஸதூணனுடைய வீடடுககு வ
தான. அநதக குபேரன அநதவீடடுககு மேலே (ஆகாயததி
இருநதுகொணடு பாாததான. பலவிதமான மாலைகளால அலஙகரிகக

...டதும், பொரிகளாலும் கந்தங்களாலும் மேற்கட்டுகளாலும் ...ளங்குவதும், தூபத்திரவ்யங்களால் தூபம் போடப்பட்டதும், கொடி...ளாலும் கொடிச்சீலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், பக்ஷணம் ...ன்னம் பானம் மாம்ஸம் இவைகளால் ஸந்தோஷத்தை அளிப்பது ...ன ஸ்தூணனென்கிற யக்ஷனுடைய வீட்டினுள் சென்றான் எங்கும் ...ங்கு அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மணிமாலைகளாலும் ரத்தினமாலைகளா...ம் பொன்மாலைகளாலும் நான்குபக்கத்திலும் நிரப்பப்பட்டதும் பல ...தமான புஷ்பங்களுடைய கந்தங்களால் நிறைந்ததும் ஜலம்தெளித்...ச் சுத்தம்செய்யப்பட்டு விளங்குகின்றதுமான அவனுடைய அந்த ...தானத்தைப்பார்த்து, பிறகு, குபேரன் அப்பொழுதே உடன்வந்த ...ர்களான அந்த யக்ஷர்களை நோக்கி, 'அளவற்ற பராக்கிரமத்தை ...டையவர்களே! ஸ்தூணனுடைய இந்த மாளிகையானது நன்றாக ...லங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இப்பொழுது, மந்தபுத்தியுடையவனான ...வன் ஏன் என்னிடம் வரவே இல்லை? மந்தபுத்தியுடையவனான ...வன் தெரிந்திருந்தும் என்னிடம் வராதபடியால், அவனுக்குப் பெரிய ...க்ஷையைச் செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்...ன யக்ஷர்கள், 'அரசரே! துருபதராஜனுக்குச் சிகண்டினியென்று ...ரு புத்திரி உண்டானாள் (ஸ்தூணன்,) அவளுக்கு ஒரு நிமித்தத்திற்...கப் புருஷ லக்ஷணத்தைக் கொடுத்தான், பெண்களுடைய லக்ஷ...த்தைத் தான் அடைந்தான், ஸ்திரீயாகி வீட்டினுள் இருக்கிறான். ...தனால், பெண்போன்ற ரூபத்தையுடைய இவன் வெட்கமுள்ளவ...கி ஸமீபத்தில் வரவில்லை அரசரே! இந்தக் காரணத்தால் ஸ்தூ...ண இப்பொழுது உம்மிடம் வரவில்லை இதைக் கேட்டு நியாயப்...டி செய்யும். விமானம் இங்கேயே இருக்கட்டும்' என்றார்கள். ...றகு, யக்ஷராஜன், 'ஸ்தூணனை அழைத்து வாருங்கள்' என்று சொன்...ன பூபதியே! மஹாராஜ! பெண்பால்போன்ற ரூபத்தையுடைய ...வன் அழைக்கப்பட்டுக் குபேரனிடம்வந்து லஜ்ஜையுடன் நின்...ன குருநந்தன! பிறகு, குபேரன் மிக்க சினம் கொண்டு, 'யக்ஷர்...களே! இந்தப்பாவிக்கு இப்பொழுதுண்டான பெண்தன்மையானது ...ப்படியே இருக்கட்டும்' என்று அவனைச் சபித்தான் பிறகு, மஹாத்...மாவான யக்ஷராஜன், 'கெட்ட புத்தியுடையவனே! கெட்ட செய்கை...யுடையவனே! மிக்க துஷ்டபுத்தி கொண்டவனே! நீ இவ்விடத்தில் ...க்ஷர்களை அவமதித்துச் சிகண்டிக்கு (உன்னுடைய) லக்ஷணத்தைக் ...கொடுத்துப் பெண்ணின் லக்ஷணத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, (முன்) ...ற்படாத இந்தக் காரியத்தைச் செய்தபடியால் இதுமுதல் நீ பெண்

ளுகவும அவள ஆணுகவேமே இருககககடவீாகள' எனருன. பிற
யக்ஷாகள, 'ஸதூணனவிஷயததில சாபததின முடிவைச செயயு
என்று இாககமுணடாகுமபடி அடிககடி குபோனுககுச சொ
ளுாகள. ஐயா! பிறகு, மஹாதமாவான யக்ஷாாஜன, சாப
தின முடிவைச செயயும விருபபததால, பின செலபவாகளா
எலலா யக்ஷகணஙகளையும நோககி, 'யக்ஷாகளே! சிகணடியானவ
கொலலபபடடபொழுது, இவன தன ரூபததை அடைவான பெ
மனததையுடைய ஸதூணனெனகிற யக்ஷனுனவன வருததமிலலா
வனுயிருக்கடடும' எனறு சொனனுன. பகவானும தேவனுமா
யக்ஷாாஜன, இவவிதம சொலலிவிடடு, நன்கு பூஜிககபபடடவனு
நிமிஷததிறகுள ஸஞசரிபபவாகளான எலலாருடனுமகூடிச சென
விடடான. ஸதூணனே சாபததையடைநது அபபொழுது அ
கேயே வஸிததான. சிகணடியானவன ஸமயம வநதபொழு
வேகமாக அநத நிசாசானை வநதடைநதான அவன வநது, 'ப
வானே! வநதுவிடடேன' எனகிற வாாததையைச சொனனு
பிறகு, ஸதூணன அவனை நோககி 'பிரீதியடைநதவனுகிறேன' என
அடிககடி சொலலிவிடடு, ஒழுஙகாக வநதவனும ராஜ புததிர
மான சிகணடியைப பாாதது, அவனிடம எவலாவறறையுமே நட
படி சொனனுன யக்ஷன, 'ராஜபுததிர! நான உனனிமிததம கு
ரனுல சபிககபபடடேன இபபொழுது இஷடபபடி செல ஸ
மாக உலகஙகளில ஸஞசாரம செய இஙகே யிருநது நீ போனது
குபோன கணடதுமான இது முன வினையென்று நினைககிறேன
இது மீறததககதிலலை' எனருன பாரத! ஸதூணனெனனும யக
ளுல இவவிதம சொலலபபடட சிகணடியோ, பெருமகிழசசியுட
நகாததைககுறிதது திருமபினுன பலவித வாசனைப பொருள
ளாலும மாலைகளாலும மிகக பொருளகளாலும பிராமமணாகளையு
தேவதைகளையும பூஜிததான புணய விருக்ஷஙகளையும நாறசந
களையும அலஙகரிததான பாஞசாலாாஜனுன துருபதன, காயததி
ஸிததியையடைநத சிகணடியெனகிற புததிரனேடும பநதுககளே
டும மேலான ஸநதோஷததை அடைநதான, குருஸரேஷட! மஹா
ாாஜனே! பிறகு, முன பெணணும பிறகு ஆணுமான சிகணடியை
துரோணரிடததில சிஷயனுகக கொடுததான ராஜபுததிரனு
சிகணடியும துருபதபுததிரனுன திருஷடதயுமனனும, உஙகளுட
கிரகிததல தரிததல பிரயோகிததல மீடடல எனனும நான
பாதஙகளோடு கூடின விலவிததையை அடைநதாாகள குழநதாய

ரௌபதனுடைய பட்டணத்தில் என்னால் விடப்பட்டவர்களும் மூடா
ள, குருடர்கள், செவிடர்கள் ஆகிய இவர்களின் வேஷங்கொண்ட
வர்களுமான சாரர்கள் இதை எனக்கு நடந்தபடி தெரிவித்தார்கள்
மஹாராஜனே! குருஶ்ரேஷ்ட! இவ்விதம் இந்தத் த்ருபத புத்திரன்
பெண்ணாயிருந்து ஆணானவன். இந்தச் சிகண்டி ரதிகர்களில் சிறந்
தவனானன் பாரதஶ்ரேஷ்டனே! அம்பையென்று பிரஸித்திபெற்ற
காசிராஜனுடைய ஜ்யேஷ்டபுத்திரியானவள் த்ருபதனுடைய குலத்
தில் சிகண்டியாயப் பிறந்தாள் நான், யுத்தம்செய்ய விருப்பம்
கொண்டு கையில் விற்பிடித்து வந்தவனான இவனை ஒரு நிமிஷமும்
பார்க்கவும் மாட்டேன், அடிக்கவும் மாட்டேன் கௌரவநந்தன!
நான் பெண்ணினிடத்திலும் முன் பெண்ணாயிருந்தவனிடத்திலும்
பெண்பால் பெயரையுடையவனிடத்திலும் பெண்ணுக்கு நிகரா
யிருப்பவனிடத்திலும் பாணத்தை விடேனென்பது எப்பொழுதும்
என்னுடைய விரதம் இது உலகிலும் பிரசித்தமானது நான்
இந்தக்காரணத்தினால் சிகண்டியை அடியேன் அப்பா! சிகண்டியி
னுடைய உண்மையான இந்தப் பிறப்பை நான் அறிவேன் ஆகை
யால், யுத்தங்களில் ஆயுதமெடுத்தானாயினும் இவனை நான் அடியேன்
பீஷ்மன் ஸ்திரீயை அடிப்பானேயானால், ஸத்துக்கள் தூஷிப்பார்கள்
ஆகையால், யுத்தத்தில் நிற்பதைப்பார்த்தாலும் இவனை நான் அடி
யேன்' என்றார் குருவம்சத்தில் பிறந்த அந்தத் துர்யோதனராஜன்,
இதைக்கேட்டு அப்பொழுது ஒரு முகூர்த்தம்போல ஆலோசித்துப்
பீஷ்மரிடத்தில் (அதை) உசிதமாக நினைத்தான்.

நூற்றுத் தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் பீஷ்மர்முதலானவர்களைப்பார்த்துப் பகைவர்
படையை எவ்வளவு காலத்தில் அழிப்பீர்களென்று
கேட்டதும், அவர்கள் தனித்தனிவிடை கூறியதும்)

இரவு விடிந்தவுடன், உம்முடைய புத்திரனானவன் எல்லாச்
சேனையின் மத்தியிலும் பிதாமஹரை(ப் பார்த்து) மறுபடியும் வினவ
லானான். துர்யோதனன், 'ஓ! கங்காபுத்திரரே! மிக்க காந்தியுடை
யவரே! இதோ கிளம்பியிருக்கிறதும், மிகவும் அதிகமான யானை

குதிரை காலாளகளையுடையதும, பெரிய ரதஙகளால நிறைநததும் பெரிய விலலையுடையவாகளும மிகக பலசாலிகளும லோகபால களுககுச சமமானவாகளும திருஷடதயுமனனை முனனிடடவாகளு மான பீமன அாஜுனன முதலியவாகளால காககபபடடதும, வெல முடியாததும, தடுககமுடியாததும, பொஙகும கடலபோனறதும் தேவாகளாலும கலககமுடியாததுமான பாணடவாகளுடைய இநத சேனையாகிற கடலை பெரிதான யுததததில எவவளவு காலததி நாசம செயவீா? பெரியவிலலையுடைய ஆசாரயரோ, பலததையுடை கிருபரோ, யுதததததைக கொணடாடுகினற காணனோ, பிராமமண ஶரேஷடரான அஶவததாமாவோ எவவளவுகாலததில கொல வாாகள ? நீஙகளெலலாரும எனனுடைய சேனையில திவய ஸததிரஙகளை அறிநதவாகளலலரோ ? இதனை நான அறிய விரும் கிறேன ஓ! கைவனமை அமைநதவரே ! எனனுடைய மன தில எககாலும பெரிய ஆவலிருபபதால இதனை எனககு சொலலககடவீா' எனறான.

பீஷமா, 'குருஶரேஷடா ! அரசனே ! அநதப பகை களுடைய பலாபலததை வினவுவது உனககுத தகுதியானதே அரசனே ! பெரிய தோளகளையுடையவனே ! எனககு யுதததகி ஆயுதஙகளுடைய வீாயததிலும புஜபலததிலும ஏறபடககூடி பெரிய சகதியைக கேள மாயாவியானவன மாயா யுதததத லும மறறவாகள நேரான யுதததிலும யுததம செயயப வேணடு மெனபது சாமததிலுளள நிசசயம மிகக பாகக முடையவனே ! பெரிய பராககிரமததையுடையவனே ! பதினாயிர காலாடகளையும ஆயிரம தோரணிகளையும ஒருபாகமாகசசெயது (இ விதம) பாணடவாகளுடைய சேனையை நாளதோறும எனககு சொநதமான பஙகுகளாகசசெயது கொலலுவேன இது என டைய பாகமாகக கருதபபடடது பாரத ! நான இநத ஏறபாடுட னனுஷடமசெயதுகொணடு எபபொழுதும இளமபி இநதபபடி ஏ படடகாலததில பெரியபடையை நாசமசெயவேன பாரத ! அலலது யுதததில நினறுகொணடு லகஷமபோகளைக கொலலுகினற மஹா ஸததிரஙகளை விடுவேனானால ஒரு மாதததில கொலலுவேன' எனறு ஓ! ராஜஶரேஷடரே! துாயோதனராஜன பீஷமருடைய அநதவாா ததையைக கேடடு, பிறகு, அஙகிரஸின வமசததிலுணடானவாகளி சிறநதவரான துரோணரை நோககி, 'ஓ! ஆசாரயரே ! நீா பாணடுபு திரனுடைய சேனைகளை எவவளவு காலததில கொலலுவீா?' என

(பீஷ்மர் முதலியோர் தத்தம்சக்தியை வெளியிட்டதைத்
...மூலம் தெரிந்துகொண்டு அர்ஜுனன் சக்தியைக்
கேட்டதும், அவன் தன்சக்தியைக் கூறியதும்)

ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! இதைக்கேட்டுக் குந்திபுத்திரரா யுதிஷ்டி...
...எல்லாரையும் இரகசியத்திலழைத்து இந்த வார்த்தையைச்
...லானா அவர், 'துர்யோதனனுடைய படைகளிலுட்பட்ட
...ய ஒற்றர்களான மனிதர்கள் எனக்கு விடியற்காலத்தில் இந்த
...ச் சொன்னார்கள் (என்னவென்றால்) துர்யோதனன்
...த்துடைய காங்கேயரைநோக்கி, 'ஓ! பிரபுவே! எவ
...ண்டவர்களுடைய சேனையைக்கொல்லுவீர்?' என்று
மிக்ககெட்டமதியையுடையவனான அவனைநோக்கி,

கடடான துரோணா, அவனை கைச சிரிததுககொணடு, 'ஓ !
தோளவலியமைநதவனே! கிழவனாயிருககிறேன சகதியும முயறசி
ம எனககுக குறைநதுவிடடன அமபுகளாகிற தீயினாலே பாணட
ரகளுடைய சேனைகளைச சநதனுவின புததிரரான பீஷமாபோல
ருமாததததில எரிபபேன எனபது என எணணம, இதுதான என
சதியின அளவு இதுதான வலிமையின அளவு' எனறு மறுமொழி
றினா சரதவானுடைய புததிரரான கிருபரோ, 'இரணடுமாதங
ளில (கொலவேன)' எனறுசொனனா அசுவததாமாவோ, பததுத
னததில (பாணடவா) சேனையை நாசமசெயவதாகப பிரதிஜஞை
சயதார மஹாஸதிரஙகளையறிநதவனான காணனோ, ஐநது தினததில
சேனையைக கொலலுவதாகப பிரதிஜஞை செயதான கஙகாபுததி
ா, ஸூதபுததிரனுடைய அநத வாாததையைககேடடுச சபதது
ன சிரிததார, இநதவாாததையையும சொலலலானார 'ராதையின
ததிர! யுததநிமிததமாக அமபுகளையும சஙகததையும விலலையும
ரிததுககொணடு வாஸுதேவருடன தேரிலேறிவருகினற தனஞ
யனை யுததததில நீ அடையாத வரையில, இவவிதம நினைபபாய.
னனாலே இவவிதமும இதறகுமேலும இஷடபபடி சொலலுவ
தறகு முடியும' எனறார' எனறு சொனனான

நூறறுததொணணூறறுநானகாவது அததியாயம

அமபோ

லாரும (தனு) 1 வேதததின முடிவில அவபிருதஸநாநம செயதவா களுமானவாகள ஓ! பாணடவரே! ஒருவராலும வெலலபபடாத வாகளும, சிகணடி, யுயுதானன, துருபதபுததிரனை திருஷடதயும னை, பீமஸேனன, நகுல ஸஹதேவாகளிருவா, யுதாமனயு, உதத மௌஜஸ, யுததததில பீஷமருககும துரோணருககும சமமான விராடதுருபதாகள, மஹாபாகுவான சஙகன, மஹாபலசாலியான கடோதகசன, இவனுககுப புததிரனும மிககபலமும பராககிரமமு முடையவனுமான அஞசனபாவா, சிறநத கைகளையுடையவனும ரணபனும யுததததில ஸமாததனுமான சாததியகி, பலசாலியான அபிமனயு, திரௌபதியின ஐநதுபுததிராகள ஆகிய இவாகள யுத ததில தேவாகளுடைய சேனையையும கொலலுவாாகள. நீரும மூவுலகததையும நாசமசெயவதிலும திறமையுளளவா ஓ! இந திரனுககு நிகரான பராககிரமததையுடையவரே! கௌரவரே! அபபடியே நீா கோபததால எநத மனிதனைப பாாபபீரோ அவன சீககிரம இலலாமல போயவிடுவானெனபது நிசசயமெனறு நான உமமை அறிகிறேன' எனறான

நூறறுத தொணணூறறைநதாவது அதயாயம

அம்போபாகயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தன்சேனையை மூன்றகப்பிரித்து அனுப்பியதும், எல்லாரும் தம்தம் படைவீடுசேன்றதும்)

பிறகு, தெளிவாகவிடிநதவுடன, அரசாகள திருதராஷடிரனின புததிரனான துரியோதனனால ஏவபபடடவாகளாகிப பாணடவாக ளைககுறித்துப புறபபடடாாகள எலலாரும ஸநானம செயது சுததாகளும மலாமாலைகளை அணிநதவாகளும வெளளைவஸதிரம உடுததவாகளும ஆயுதஙகளை யேநதியவாகளும கொடியுடையவாக

---

1 'வேதாநதாவபருதஸநாதா' எனபது மூலம 'வேதாதயயனம செயது முடிததபிறகு, விவாகம செயதுகொணடு, யாகமசெயதவாகள' எனபது பழையவுரை விவாகமிலலாதவன யாகம செயயலாகாமையின விவாகம செயதுகொணடு எனபது வருவிககபபடடது இதனால, 'எலலா இமமையில அடைவனவறறை அடைநதுவிடடமையால மாணததுககு [illegible]' எனபது குறிபபு

ளும ஸவஸதிவாசனம செயவிதது அகனிகளில ஹோமம செயதவ
களும எலலாரும பரமமததை அறிநதவாகளும சூராகளும எல
ரும விரதஙகளை நனகு அனுஷடிததவாகளும எலலாரும பிறாவிரு
பியவறறைச செயகிறவாகளும எலலாரும போருககுரியலக்ஷணஙக
பொருநதியவாகளும யுததஙகளில 2 பகைவரைக கொலலவிரும
கிறவாகளும மிகக பலசாலிகளுமான அவநதி தேசததரசாகளா
விநதானுவிநதாகள, கேகயாகள, பாஹலிகாகள, அசுவததாம
பீஷமா, ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதன ஆகிய இநத எலலாரு
துரோணரை முனனிடடுககொணடு ஒருவரிடததில ஒருவா நமபிகக
வைததவாகளும மனததை ஒரே காயததில செலுததினவாக
மாகிப புறபபடடாாகள தக்ஷிணதேசததரசாகள, மேலதிசை அரச
கள, மலைநாடடரசாகள, காநதாரராஜனான சகுனி, கிழககிலும வடக
லுமுளள எலலா அரசாகள, சகாகள, கிராதாகள, யவனாகள, சிபிக
வஸாதிகள ஆகிய இநத மஹாரதாகளெலலாரும தஙகள தஙகள சே
களுடன மஹாரதனான (தலைவனைச) சூழநதுகொணடு இரணடாவ
சேனையில புறபபடடாாகள. பிறகு, சேனையுடன கூடின கிருதவாம
மஹாரதனான திரிகாததன, பிராதாககளால சூழபபடட அரசனா
துரியோதனன, சலன, பூரிசுரவஸ, சலயன, கோஸல தேசாதிப
யான பிருஹதரதன ஆகிய இவாகள சென்றாாகள இவாகள, திரு
ராஷடிர புதராகளை முனனிடடவாகளாகிப பினனே தொடாந
சென்றனா மிககபலசாலிகளான அநதத திருதராஷடிர புததிராக
நியாயபபடிசோநது குருக்ஷேததிரததின மேறபாதியில கவச
பூணடு நின்றாாகள ஓ! பாரதரே! துரியோதனனுடைய நனகு அல
கரிககபபடட இரணடாவது ஹஸ்தினபுரமபோலப பாசறையை
செயவிததான ஓ! ராஜசிரேஷடரே! ஸமாததாகளான நகரவா
களும, படடணததிறகும பாசறைககும விததியாஸததை அறி
விலலை குருகுலததவனான துரியோதனன மறற அரசாகளுகக
அவவிதமாகவே இருககினற படைவீடுகளை நூறறுககணககாகவு
ஆயிரககணககாகவும செயவிததான. அரசரே! சேனைகள தங
வதறகாக அநதக கூடாரஙகள யுததகளததில முழுதும ஐந
யோஜனை அளவுளள இடததில அமைககபபடடன அபபொழுத
அவவிடததில அநத அரசாகள, உதஸாஹததிறகும சேனைககு
தககபடி, திரவியஙகளுடன கூடினவைகளும ஆயிரககணககாயு

2 'பாரா லோகாந' எனபது மூலம, 'மேலான உலகஙகளை அ
விருபபஙகொணடு' என்றும கொளளலாம

வைகளுமான பாசறைகளில் புகுந்தார்கள் துரியோதன ராஜன் சேனைகளோடு கூடினவர்களும் மஹாரதர்களும் அதில் சேராத யானை குதிரை காலாட்களுடன் கூடினவர்களுமான அரசர்களுக்கும் அவர்களைச் சேர்ந்த மற்றவர்களுக்கும் சிறந்தவையான [1]பக்ஷ்யத்தை யும் போஜ்யத்தையும் அளிக்கும்படி கட்டளையிட்டான் கௌரவ ராஜன், சில்பத்தால் பிழைப்பவர்களும், அங்கே கூடவந்த ஸூதர்க ளும் மாகதர்களும் வந்திகளும் வியாபாரிகளும் கணிகையர்களும் சாரர்களும் பார்க்கவந்த ஜனங்களுமாகிய எல்லாரையும் விதிப்படி [2] உபசரித்தான்

நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறுவது அத்யாயம்

அம்போபாக்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தம் சேனையை மூன்றாகப் பிரித்து அனுப்பியது)

ஓ! பாரதரே! அப்படியே, குந்திபுத்திரரும் தர்மபுத்திரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரர், திருஷ்டத்யும்னன்முதலான வீரர்களை ஏவி னார் பிறகு, சேதி காசி கரூசதேசங்களுக்கு நாயகனும் மிக்க பராக்கிரமத்தையுடையவனும் சேனைகளுக்குப்பதியும் பகைவரைக் கொல்பவனுமான திருஷ்டகேதுவையும், விராடனையும், த்ருபதனை யும், யுயுதானனையும், சிகண்டியையும், பாஞ்சாலனுடைய புத்திரர் களும் பெரிய வில்லுடையவர்களுமான யுதாமன்யு உத்தமௌஜஸ் என்பவர்களையும் கட்டளையிட்டார் பலநிறமான கவசங்களையுடைய வர்களும் புடமிட்ட பொன்மயமான குண்டலங்களைத் தரிப்பவர் களும் பெரிய வில்லையுடையவர்களுமான அந்தச் சூரர்கள், நெய் சொரியப்பட்டு வேதிகளில் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிகள்போலவும் நன்கு ஜ்வலிக்கின்ற (ஸூர்யன் முதலிய) கிரகங்கள் போலவும் விளங்கினார் கள் பிறகு, பூமிக்குப்பதியான அரசர், சேனையைத் தகுதிக்குத்தக்க படி பூஜித்துப் பிரயாணத்தின்பொருட்டு அவைகளை ஏவினார் யுதிஷ் டிரராஜா, மஹாரதர்களும் சேனைகளையுடையவர்களும் படைக்கு வெளிப்பட்ட ஜனங்களுடன் கூடினவர்களும் யானைகளுடனும் குதி ரைகளுடனும் காலாட்களுடனும் கூடினவர்களுமான அவர்களுக்கும்

---

1 ஸபாபர்வம் நக-ம் பக்கம் குறிப்பிலும், சாந்திபர்வம் சுசடு-ம் பக் கிப்பிலும் காண்க. 2 'பரத்யவைக்ஷத' என்பது மூலம்

ரும (தனா) 1 வேதததின முடிவில அவபிருதஸநாநம செயதவா
னுமானவாகள ஓ! பாணடவரே! ஒருவராலும வெலலபபடாத
ாகளும, சிகணடி, யுயுதானன, துருபதபுததிரனன திருஷடதயும
ன, பீமஸேனன, நகுல ஸஹதேவாகளிருவா, யுதாமனயு, உதத
ஔஜஸ, யுததததில பீஷமருககும துரோணருககும சமமான
ராடதுருபதாகள, மஹாபாகுவான சஙகன, மஹாபலசாலியான
டோதகசன, இவனுககுப புததிரனும மிககபலமும பராககிரமமு
டையவனுமான அஞசனபாவா, சிறநத கைகளையுடையவனும
னபனும யுததததில ஸமாததனுமான சாததியகி, பலசாலியான
பிமனயு, திரௌபதியின, ஐநதுபுததிராகள ஆகிய இவாகள யுத
ததில தேவாகளுடைய சேனையையும கொலலுவாாகள. நீரும
வுலகததையும நாசமசெயவதிலும திறமையுளளவா ஓ! இந
ாணுககு நிகரான பராககிரமததையுடையவரே! கௌரவரே!
படியே நீா கோபததால எநத மனிதனைப பாாபபீரோ அவன
கிரம இலலாமல போயவிடுவானெனபது நிசசயமெனறு நான
மை அறிகிறேன' எனறான

நூறறுத தொணணூறறைநதாவது அதயாயம

அமபோபாகயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தன்சேனையை மூன்றாகப்பிரித்து அனுப்பியதும், எல்லாரும் தம்தம் படைவீடுசேன்றதும்)

பிறகு, தெளிவாகவிடிநதவுடன, அரசாகள திருதராஷடிரனின
புததிரனான துரியோதனனால ஏவபபடடவாகளாகிய பாணடவாக
ளைககுறிததுப புறபபடடாாகள எலலாரும ஸநானம செயது
தாகளும மலாமாலைகளை அணிநதவாகளும வெளளைவஸதிரம
தரிததவாகளும ஆயுதஙகளை யேநதியவாகளும கொடியுடையவாக

1 'வேதாநதாவபருதஸநாதா' எனபது மூலம 'வேதாதயயனம
செயது முடிததபிறகு, விவாகம செயதுகொணடு, யாகமசெயதவாகள'
எனபது பழையவுரை விவாகமிலலாதவன யாகம செயயலாகாமையின
யாகம செயதுகொணடு எனபது வருவிககபபடடது இதனால, 'எலலா
இமமையில அடையனவறறை அடைநதுவிடடமையால மாணததுககு
[illegible]' எனபது குறிபபு

ளும ஸவஸதிவாசனம செயவிதது அகனிகளில ஹோமம செயதவ
களும எலலாரும பரமமதததை அறிநதவாகளும சூராகளும எல
ரும விரதஙகளை நனகு அனுஷடிததவாகளும எலலாரும பிறாவிரு
மபியவறறைச செயகிறவாகளும எலலாரும போருககுரியலக்ஷணஙக
பொருநதியவாகளும யுததஙகளில [2] பகைவரைக கொலலவிரும
கிறவாகளும மிகக பலசாலிகளுமான அவநதி தேசததரசாகளா
விநதானுவிநதாகள, கேகயாகள, பாஹலிகாகள, அஸவததாம
பீஷமா, ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதன ஆகிய இநத எலலாரு
துரோணரை முனனிடடுககொணடு ஒருவரிடததில ஒருவா நமபிகக
வைததவாகளும மனததை ஒரே காயததில செலுததினவாக
மாகிப புறபபடடாாகள தக்ஷிணதேசததரசாகள, மேலதிசை அர
கள, மலைநாடடரசாகள, காநதாரராஜனன சகுனி, கிழககிலும வட
திலுமுளள எலலா அரசாகள, சகாகள, கிராதாகள, யவனாகள, சிபிக
வஸாதிகள ஆகிய இநத மஹாரதாகளெலலாரும தஙகள தஙகள சே
களுடன மஹாரதனை (தலைவனைச) சூழநதுகொணடு இரணடாவ
சேனையில புறபபடடாாகள பிறகு, சேனையுடன கூடின கிருதவாம
மஹாரதனை திரிகாததன, பிராதாககளால சூழபபடட அரசன
துரியோதனன, சலன, பூரிஸரவஸ, சலயன, கோஸல தேசாதிப
யான பிருஹததரதன ஆகிய இவாகள சென்றாாகள இவாகள, திரு
ராஷடிர புததராகளை முனனிடடவாகளாகிப பினனே தொடா
சென்றனா மிககபலசாலிகளான அநதத திருதராஷடிர புததிரா
நியாயபபடிசோநது குருக்ஷேததிரததின மேறபாதியில கவ
பூணடு நினறாாகள ஓ! பாரதரே! துரியோதனனால நனகு அ
கரிககபபடட இரணடாவது ஹஸதினபுரமபோலப பாசறையை
செயவிததான ஓ! ராஜஸரேஷடரே! ஸமாததாகளான நகரவ
களும, படடணததிறகும பாசறைககும விததியாஸததை அ
விலலை குருகுலததவனான துரியோதனன மறற அரசாகளுக
அவவிதமாகவே இருககினற படைவீடுகளை நூறறுககணககாக
ஆயிரககணககாகவும செயவிததான அரசரே! சேனைகள தங
வதறகாக அநதக கூடாரஙகள யுததகளததில முழுதும ஐந
யோஜனை அளவுளள இடததில அமைககபபடடன அபபொழு
அவவிடததில அநத அரசாகள, உதஸாஹததிறகும சேனைகள
தககபடி, திரவியஙகளுடன கூடினவைகளும ஆயிரககணககாயுள

2 'பாரா லோகாந' எனபது மூலம, 'மேலான உலகஙகளை அன
விருபபஙகொணடு' எனறும கொளளலாம

ள பாசறைகளில புகுநதாகள துரியோதன ராஜன ளோடு கூடினவாகளும மஹாதமாககளும அதில சேராத ன குதிரை காலாடகளுடனகூடினவாகளுமான அரசாகளுககும அவாகளைச சோநத மறறவாகளுககும சிறநதவையான [1]பக்ஷயததை யும போஜயததையும அளிககுமபடி கடடளையிடடான கௌரவ ராஜன, சிலபததால பிழைபபவாகளும, அஙகே கூடவநத ஸூதாக ளும மாகதாகளும வநதிகளும வியாபாரிகளும கணிகையாகளும சாராகளும பாாககவநத ஜனஙகளுமாகிய எலலாரையும விதிபபடி [2] உபசரிததான

நூறறுத தொணணூறறுமூனறுவது அதயாயம

அம்போபாகயானபர்வம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தம் சேனையை மூன்றகப் பிரித்து அனுப்பியது)

ஓ! பாரதரே! அபபடியே, குநதிபுததிரரும தாமபுததிரரும அரசருமான யுதிஷடிரா, திருஷடதயுமனனமுதலான வீராகளை ஏவி ஞா. பிறகு, சேதி காசி கரூசதேசஙகளுககு நாயகனும [illegible] பராககிரமததையுடையவனும சேனைகளுககுபபதியும பகைவ[illegible] கொலலபவனுமான திருஷடகேதுவையும, விராடனையும, துருபதனை யும, யுயுதானனையும, சிகணடியையும, பாஞசாலனுடைய புததிரா களும பெரிய விலலுடையவாகளுமான யுதாமனயு உததமௌஜஸ எனபவாகளையும கடடளையிடடாா பல நிறமான கவசஙகளையுடைய வாகளும புடமவைநத பொனமயமான குணடலஙகளைத தரிபபவா களும பெரிய விலலையுடையவாகளுமான அநதச சூராகள், நெய சொரியபபடடு வேதிகளில ஜவலிககினற அகனிகளபோலவும நனகு ஜவலிககினற (ஸூரயன முதலிய) கிரகஙகள போலவும விளஙகினா கள பிறகு, பூமிககுப பதியான அரசா, சேனையைத தகுதிககுததகக படி பூஜிததுப பிரயாணததினபொருடடு அவைகளை ஏவினா யுதிஷ டிரராஜா, மஹாதமாககளும சேனைகளையுடையவாகளும படைககு வெளிபபடட ஜனஙகளுடன கூடினவாகளும யானைகளுடனும குதி ரைகளுடனும காலாடகளுடனும கூடினவாகளுமான அவாகளுககும

---

1 ஸபாபாவம ௩௪-ம பககம குறிபபிலும, சாநதிபாவம ௩௪௫-ம பக கம குறிபபிலும காணக. 2 'பரதயவைசூத' எனபது மூலம.

சிலப்வேலியால பிழைப்பவர்களுக்கும் மிகவும் சிட்
யங்களை அளித்தார். பாண்டுநந்தனா, அபிமன்யுவும்
திரௌபதியினுடைய எல்லாப் புத்திரர்களுமான இவர்க
ட்தயுமனனை முதன்மையாக வைத்து அனுப்பினார் யுதிஷ்
னையும் யுயுதானனையும் பாண்டவனான தனஞ்சயனையும்
யின இரண்டாவது வகுப்பாக அனுப்பினார் அப்பொழுது, போர்
கருவிகளை ஏற்றுகின்றவர்களும் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களும் ஓடுகின்
வர்களும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவர்களுமான போர்வீரர்க
டைய சப்தமானது ஸ்வர்க்கத்தைத் தொட்டதுபோல இருந்த
பிறகு, அரசர் தாமே, விராடனும் துருபதனும் பி
தொடரப்பட்டவராகி மற்ற அரசர்களுடன் புறப்பட்டார். பயங்
மான விற்பிடித்த வீரர்களையுடையதும் நீண்டதும் திருஷ்டத்யு
னால் காக்கப்பட்டதுமான சேனையானது, நிரம்பியதும் அமா
செல்வதுமான கங்கைபோலக் காணப்பட்டது பிறகு, புத்திமான
அரசர், திருதராஷ்டிரரின் புத்திரர்களுடைய புத்தியின் நிச்சயத்
டயங்கச் செய்கிறவராகி அந்தச் சேனைகளை மறுபடியும் ஏவினார்

பாண்டவரானவர், பெரிய விறகளையுடைய திரௌபதிய
புத்திரர்களையும், அபிமன்யுவையும், நகுலனையும் ஸஹதேவனை
எல்லாப் பிரபத்திரகர்களையும், பதினாயிரங் குதிரைகளும் இரண்
யிரம் யானைகளும் பதினாயிரம் காலாட்களும் ஐந்நூறு தேர்களும்
வெல்லமுடியாத முதற் சேனையையும் பீமசேனனுக்குக் கொடுத்த
பாண்டவரானவர், விராடனையும், ஜயத்ஸேனனையும், மஹாரதர்க
வீர்யவான்களும் மஹாதமர்களும் கதையையும் விலலையும் தரி
வர்களும் பாஞ்சாலனுடைய புத்திரர்களுமான யுதாமன்யு உத்தமௌ
ஜஸ் என்பவர்களையும், சேனையின் நடுவில் செல்லும்படி கட்டளை
டார் அப்பொழுது, (இந்தச் சேனையின்) நடுவில், கிருஷ்ணார்ஜுனர்
தொடர்ந்து சென்றார்கள் அரசர்களும், இந்திரனை முன்னிட்
கொண்டு ஆகாயத்தையடைந்த எல்லாத் தேவர்களும், அவர்களை
பார்த்து நஷ்டமென்றே நினைத்தார்கள். யுத்தங்களில் தேர்ந்த வீ
கள், மிக்க சினங்கொண்டவர்களானார்கள் அவர்களில் சூரர்கள்,
பதினாயிரங் குதிரைகளிலும் ஐயாயிரம் யானைகளிலும் தேர்களுடை
கூட்டங்களிலும் எங்குமேறினார்கள் சூரர்களான காலாட்கள் வி
யும் கத்தியையும் கதையையும் தரிப்பவர்களாகி முன்னும் பின்
ஆயிரமாயிரமாகச் சென்றார்கள் யுதிஷ்டிரர் தாமே சேர்ந்திருந்த சே
யாகிய கடலிலும், பல அரசர்கள் மிகுதியாகச் சூழ்ந்திருந்தார்

பாரதரே! அவவிடததில, ஆயிரமயானேகளும பதிணுயிரமகுதிரை
ளும, அபபடியே, ஆயிரம தோகளும பதிஞபிரம காலாடகளும
ருநதனா.
ஓ! ராஜஶ்ரேஷடரே! பெரிதான தமது படையுடன சேகிதான
வும சேதிநாடடவாகளுககு நாயகனுன திருஷடகேதுவெனகிற
ரசனும சென்றூாகள பெரிய விலலேயுடையவனும விருஷணிகளில
கச சிறநத தோாளியும பலசாலியுமான ஸாதயகியும நூருயிரம
தாகளால சூழபபடடவனுகிச சேனேயை நடததிககொணடு சென
ன, புருஷஶ்ரேஷடாகளான (கிருஷணாஜுனாகள) [1]க்ஷததிர
தவதைதபோலவும பிரமமதேவதைதபோலவும பினபககததைதக காக
றவாகளாகிப பினதொடாநது சென்றூாகள அநதப பினபாகததில
ண்டிகளும கடைகளும வேசிகளின கூட்டமும யுததததிறகுத
குதியான வாகனமும ஸாதாரணமான வாகனமும ஆபிரம யானேக
நம பதிணுயிரமூ குதிரைகளும எஙகும தொடாநதன யுதிஷடிரா,
ரலா முதலியவாகளேயும பெணபிளளேகளேயும இளேததவாகளேயும
லமறறவாகளேயும பொககசததையும தானிய முதலியவறறையும
ானேபபடையோடு சோததுககொணடு மெதுவாகச சென்றூா தவ
த தையதைதயுடையவனும சணடையில கெடட மததைதயுடை
வனுமான ஸௌசிததியும ஶ்ரேணிமானும காசிராஜனுடைய புததிர
ன் வஸுதானனும, அவரைப பினதொடாநதாாகள இருபதிணு
ரம தோகளும, அவைகளுககுப பினசெலலுகிறவாகளும, பெரிய
வகளும சலஙகைகள பூணடவைகளுமான பததுககோடி குதிரை
ளும, கலபவபககாலகளபோனற தொமபுகளுளளவைகளும, போா
ரியககூடியவைகளும நலல குலததிலுணடானவைகளும கனனத
தில மதபபெருககுளளவைகளும மேகஙகளபோலச செலலுகினற
வைகளுமான இருபதிணுபிரம யானேகளும பினதொடாநதன பொ
கினற மேகஙகளபோல மதம பெருககும கனனததையும முகத
தயுமுடையவைகளும யுததததில யுதிஷடிரருககுச சேனேயாயிருந
வைகளுமான வேறு எழுபதிணுபிரம யானேகள, சலிககினறமலேகள
போல, அரசரைப பினதொடாநதன
எநதச்சேனேயையடுதது திருதராஷடிர புததிரனுன துாயோ
தனனேடு யுததம செயதாரோ, குநதி புததிரரான யுதிஷடிரருடைய
யஙகரமான அநதச சேனேயானது இவவிதம இருநதது மறறும

1 'க்ஷதராஹ' எனபதும, 'க்ஷதாதேவன' எனபதும ஆஙகில மொழி
பெயாபபின பாடம்

றுறறுக்கணககாகவும ஆயிரகணககாகவும் பதிஞயிரக்கணககாக
முளள வேறு வீராகளும ஆயிரககணககான அவாகளுடைய சேசி
களும காஜிததுககொணடு பினதொடாநதனா. அசசேஜயில மிக
ஸநதோஷததை அடைநதவாகளாகி ஆயிரககணககாகவும பதி
யிரக கணககாகவுமுளள மனிதாகள, மிககளிபபுடன, ஆயிரககண
கான பேரிகைகளையும பதிஞயிரககணககான சஙகஙகளையும முழக
ஞாகள

அம்போபாக்யானபர்வம் முற்றிற்று.

உதயோகபாவம முறறிறறு.



